

www.pertwk.com

نهيٽي يارى كاغەز

نووسيني؛ يۇستايىن گاردەر

هه مان نووسهري "جيھانى سؤفيا"

وهر گيپرائى له دانيماركيه وه؛ بهرؤز حه سەن

دەقە كوردیه كه پيشكه شه به هه موو

خوينه رانى ئەم كتيبه و

به تايبه تي پيشكه شه به دايكم... من ده زانم ئەم

كتيپه ش پيت به پيت حونجه ده كات و

هه مووي ده خوئيٽه وه.

تايبه ته به پيگه ي پرتووك

له م چيرؤكه دا ئەم كه سايه تيانەت بهرچاو ده كه ويٽ؛

«هانس تۆماس» كه له پيگاي بهرەو ولا تي فهيله سوفه كاندا كتيبي ناو
سه مونه كه ده خوئيٽه وه.

«باوكي هانس تۆماس» كه وهك كوپه ئەلمانیهك له شاري "ئارەندال" دا
كه و ره بووه و دواتر پروو له جيھاني ده ریاوانی ده كات،
«دايكي هانس تۆماس» كه له جيھاني مۆده دا ونبوو،
«لينا» كه نه نكي هانس تۆماسه.

«باپيره ي هانس تۆماس» كه له سالی 1944 دا ده نيترنه بهرەي پۆژه لات،
«كورتەبنه يهك» كه زه پره بيئيگ به هانس تۆماس ده به خشيٽ،
«ئافره تيكي قه له و» كه له باره كه ي شاري "دۆرف" دا كار ده كات،
«نانه وايه كي پير» كه چوار سه مون ده خاته زهرفيكي كاغەزه وه و له گەل
په رداخيگ ئاوي هه رميڊا دهيدا به هانس تۆماس،
«ژنه قه ره جيكي به ختگره وه» و كچه قه شه نكه كه ي، ئافره تيكي ئەمريكي كه
خۆي وهك دوو كه س ده بيئيٽ، ده لايكي مۆده ي يۆناني، پزيشكيكي روسي
تايبه تمه ند له بواري ميشكي مرؤفا، سوكرات، ئۆديبي پاشا، پلاتۆن، بۆيه كي
چه نه باز.

جگه له وانه ش له كتيبي ناو سه مونه كه دا ئەم كه سايه تيانە ده ناسيت؛

«لودفي» كه له سالی 1946 دا به سه ر شاخه كاندا خۆي ده كه يه نيٽه شاري
"دۆرف".

«ئەليپرت» كه پاش مردني دايكي به نه خووشي وهك كوپركي ته نها و
بيده ره تان گه و ره ده يٽ.

www.pertwk.com

«هانس»ی نانهوا» که بهرلهوهی وهک نانهوایهک له شاری "دۆرف"دا کاربکات، لهسالی 1842دا بهکشتی له شاری "پۆتردام"هوه بهرهو نیۆرک دهپروات و کهشتیهکهی نقووم دهپیت.

«فرۆد» که بهخۆی و کهشتیهکی پر لهباری زیوهوه له سالی 1790دا له "مهکسیکو"وه بهرهو ئیسپانیا دهپروات و کهشتیهکهی لهو پرنگایهدا نقوومی دهريا دهپیت.

«سینا» که لهو کاتهدا که فرۆد بهرهو مهکسیکو پۆیشتووه، دهستگیرانی ئهو بووه و سکیشی لیی ههبووه.

«فریتز ئاندری» ی جوتیار و «هیتریک ئهلبريتس» ی دووکاندار، «52 کاغهزی یاری»، له نیوانیاندا "بللی کوپ" و "کوپی دینار" و "پاشای کوپ".

«جۆکه» کهسیکه که زۆر دهپینیت و زۆر قولیش دهپروانیت.

تایبهته به پنگه ی په پرتووک

ناواخن

قه ره

بللی قه ره

...لهو کاتهدا سهربازیکی ئهلمانی بهسواری پاسکیلهوه لهو پرنگایهوه دپته خوارهوه...

دووی قه ره

...خودا له ئاسماندا دانیشتووه و به مرۆف پیده کهنیت، چونکه باوه پری پیناکهن...

سپی قه ره

...بهلام بهلاتهوه کهمیک سهیر نیه که ئاوا ناو ئه دارستانه له دوری ئاواپیهوه بپارژینهوه...

چواری قه ره

...له پراستیدا ئهو شتهی که له دهستمدابوو، کتیییکی بچکۆلهبوو...

پینجی قه ره

...لهوکاتهدا گویم لیوو ئهو پیاوه پیره لهناو بۆشایی سهقفه کهدا دههات و دهچوو...

شهشی قه ره

www.pertwk.com

...ساردیه کی ترت بدهم که تامة کی ههزار جار لهم ساردیه خوشتر بیت...

حهوتی قهره

...ئەستیره یه کی پر نهیته...

ههشتی قهره

...له گهرده لوولی ولتیکى نامۆ دهچوو...

نۆی قهره

...ئەو دهیگوت من ئەو شته سهیر و نااسایانه دهبینم که خه لکی له ئاستیاندایا کوپرن...

دهی قهره

...ئەستیره کانى ئاسمان وه ک کۆمه لیک دوور گه ی دوور دهرده وشانه وه و منیش بهو به له مه بچکۆ له یه وه نه مده توانی پێیان بگه م...

کورپی قهره

...ههردوو چاوه قهره جیه ره شه کانى ههروه ک دوو دهنگه که ستانه ی لووس دهری سکانه وه...

کچی قهره

...ئەو په پهلانه جوړه دهنگیکیان لێوه بهر زده بوو وه که هه ره له جریوه ی بولبول دهچوو...

تایبه ته به پنگه ی په رتووک

پاشای قهره

...پله ی چواره می یه کتر بیننت...

سینه ک

بللی سینه ک

...کتومت لهو نیشانانه دهچوون که له سه ره کاغه زی یاری هه یه...

دووی سینه ک

...پاشان دوو بلیتی دهره پتا و له راندنیه وه...

سپی سینه ک

...هه ره له گولی سپه ره دهچن...

چواری سینه ک

...ژیان یانسیبیکى گه وره یه و ته نها ژماره ی براوه کانى تیدا دیاره...

پیتجی سینه ک

...دواى ئەوه ئیتر یاریکردن به کاغه زه کان که میک سه ختوو...

شهشی سینه ک

...دهیوست دلنیا بیت که من مرۆفیکى راسته قینه م و له گوشت و خوین پنگهاتووم...

www.pertwk.com

حهوتى سىنەك

...نەم دەزانى بە چ شىۋەيەك مينا و عاج لە دەمى مندا دېنە دەرەو...

هەشتى سىنەك

...ئەگەر مېشكمان ھىندە سادە بوایە كە بمانتوانىبايە لىي تېگەين...

نۆى سىنەك

...شەربەتلىكى شىرىنى لىدروست دەبوو، پەنگەكەى دەدروشاىەو و تامىكى بەزەوق و خۆشى دەبەخشى...

دەى سىنەك

...نەمدەزانى بە چ شىۋەيەك، شىك ھەروا لە ھىچى نەبوو و دەپتە بوون...

كوپرى سىنەك

...ئەگەر زيان جادوويەك بىت، كەواتە دەپت جادووگەرىكىش بوونى ھەبىت...

كچى سىنەك

...بەرلەوھى رابكات، دەبوایە ناوى خۆى لەسەر ئافەرىدەكانى بنووسىبايە...

پاشاى سىنەك

...ئەو پىتوابوو ھىچى وا دەربارەى زيان نازانېت و ئەوھش ئازارىدەدا...

جۆكەر

تايبەتە بە پىگەى پەرتووك

...ئەو وەك ماريكى ژەھراوى خۆى كرد بەلادىگەدا...

دىنار

بلىلى دىنار

...پياوئىكى دادپەرورەربوو و دەبوست ھەموو شىك ئاشكراىكات...

دووى دىنار

...مىستەرە پىرەكە چەند پەيامىكى گرنكى لە ولاتەكەى خۆبەو پىدەكات...

سىيى دىنار

...دايكم وپتە ئاوپتەيەكەى خۆى پايكىشاوہ بۆ ئىرە...

چواری دىنار

...دەستە بچكۆلەكەى ھەروەك شەونمى بەيانان ساردبوو...

پىتجى دىنار

...خواردنەوہكەم لەراستىدا تامىكى شىرىن و خۆشى ھەبوو...

شەشى دىنار

...جارجارىك ھاتوونەتە خوارەوہ و لەنىو مرؤفدا زىاون...

حهوتى دىنار

تایبه ته به پینگه ی په پرتووک

کوپ

بللی کوپ

...کاغه زه کم هه لگړایه وه و سه یرکم کرد، بللی "کوپ" بوو...

دووی کوپ

...له وانه یه ئیستا که له قه راغ ئاوښکدا وه ستاییت و ته ماشای دهریا بکات...

سپی کوپ

...ثافره تیکی پازاوه مان بینی کلاوکی گه وره ی جوانی له سهر دابوو...

چواری کوپ

...نازانین کن کاغه زه کان دابه شده کات...

پیتهجی کوپ

...له ویدا ده بویه خوم هیمن رابگرتایه و هه روا پتش وهخت پاداشتم
نه به خشیایه...

شهشی کوپ

...وهک مانگ و خور راسته قینه بوون...

حهوتی کوپ

www.pertwk.com

...ههروهک که رنه فالیکی گه وره ده هاته بهرچاوم که به میوانه کانیاں کوتییت
"وهرن و هه ریه که تان جوړه جلو به رگیگ پیوشن که وینه ی کاغه زیکی یاری
بنویتییت"...

ههشتی دینار

...به جادوویهک دینه دهره وه و دواتر دیارنامیتین...

نوی دینار

...هه موومان له یهک خیزانه وه هاتووین...

دهی دینار

...له پشت یه کیگ لهو دوکانه کانه وه کوپکی بچکوله م بینی سهره تاتکیی
ده کرد...

کوپری دینار

...سهرتاپای بوونی ئه و به و خاله وه به سترابو وه که جوکه ر بیت...

کچی دینار

...له ویدا ئیدی ئه و زورزان به بچکوله یه دایه پر مه ی گریان...

پاشای دینار

...پاشان له سهر ئه وه بریاریندا که یه کی زهنگوله یه کمان بکریته مل...

تایبەتە بە پێگە ی پەرتووک

کچی کوپ

...لەپڕێکدا ئافەرەتییکی بەتەمەن لەبەر کۆنەکەوێ هاتە دەرەوێ ...

پاشای کوپ

...یادوەریەکانیش زیاتر و زۆرتر لەو شتانه دوور دەکەوێ و کە کاتی
خۆی بوونەتە هۆی سەرھەڵدانیان ...

.....

شەش ساڵ لەمەوبەر لەناو پاشماوێ دێرینەکانی پەرستگای
"پۆسیدیۆن"دا وەستابووم و تەماشای دەریای "ئەدریانیک"م دەکرد.
سەد و پەنجا سالیکی لەمەوبەریش "هانس"ی نانەوا گەیشتە سەر
دوورگە سەپروسەمەرەکی ئۆقیانوسی ئەتلەسی. پێک دوو سەد
سالییش لەمەوبەر کەشتیەکی "فرۆد" نقومبوو، ئەو لە مەکسیکووە
بەرەو ئیسپانیا دەرپۆشت.

من بۆئەوێ بزانی دایکم بۆچی بەجێھێشتین و پرووی لە ئەسیناکرد،
دەبواوە هێندە زۆر بگەریمەوێ دواوێ ...

هەزەمەکرد بیرم لە شتیکی تر بکردایەتەوێ، بەلام هەتاوێکو کەمێک
لە منداڵیم تێدا ماوێتەوێ، هەستەدەکەم دەبێت هەموو چیرۆکەکەم
بنووسمەوێ.

ئێستاکە لەمەوێ دانیشتووم و لە پەنجەرەکەوێ تەماشای دارەکانی
دەرەوێ دەکەم، گەلاکان هێدی هێدی دەوێرن. لەدارەکانەوێ دەکەوێ
خوارەوێ و وەک فەرشیکی خۆیان بەسەر زەویەکەدا پادەخەن.
کەستانەکانیش لەدارەکانەوێ خۆیان هەڵدەدەنە خوارەوێ و بەناو

www.pertwk.com

...ئەو پیاوێ کە سەمۆنە کە دروستدەکات، لەدەسکیکی ئەفسوناوێوێ
قەسەدەکات ...

هەشتی کوپ

...ئەم جێهانە چ پەرچوێکی مەزە، نازانی بگرم یان پێکەنم ...

نۆی کوپ

...جێهان هێندە کێچ و کالە کە نایەوێت گۆی بۆ باسی کاغەزەکانی فرۆد
شەبکات ...

دەوی کوپ

...هەمیشە زۆرزانیک بە جێهاندا دێت و دەروا کە دانەکانی کات ناتوانێت
بیغەوتێت ...

کۆری کوپ

...پیاوێکی بچکۆلەمان لەناویدا بینی، خەریکی شتەکانی پشتهوێبوو و لەوێ
دەچوو بەدوای شتیکی بگەریت ...

www.pertwk.com

په‌رژینه‌کاندا په‌رشوبلاو ده‌بنه‌وه، کچیکې بچکوله‌ش به‌هيواشی به‌ناویاندا ده‌پوات.

له‌وه‌ده‌چیت که هیچ شتیک چیت‌ر په‌یوه‌ندی به‌یه‌که‌وه نه‌مابیت. کاتیک بیر له‌کاغه‌زه‌کانی "فرود" ده‌که‌مه‌وه، وهک ئه‌وه وایه، سروشت تیکرای خوی له‌جوم‌گه‌کانیه‌وه شل‌کردبیت‌ه‌وه.

تایبه‌ته به‌پنگه‌ی په‌رتووک

بللی قهره

...له‌وکاته‌دا سهر‌بازیکی ئه‌لمانی به‌سواری پاسکيله‌وه له‌و ریگایه‌وه دیته‌ خواره‌وه...

سه‌فه‌ره گه‌وره‌که‌مان به‌ره‌و ولاتی فه‌یله‌سوفه‌کان له‌ شاری "نارندال"ی دیرینی قه‌راغ ده‌ریاوه ده‌ستیپ‌یکرد. له‌ شاری "کریستیانساند"ه‌وه به‌ پاپوړ په‌رینه‌وه بو شاری "هیرتره‌الز". دواتریش به‌ناو دانیمارک و ئه‌لمانیا‌دا تیپه‌رین، به‌لام جگه‌ له‌ "شاری لیگو"ی ناو دانیمارک و به‌نده‌ره گه‌وره‌کانی هامبورگ، هیچی تر له‌ به‌شهی سه‌فه‌ره‌که‌ماندا شک نابهم که شایانی باس‌کردن بیت، چونکه به‌دریژیی ئه‌و ریگایه‌ ته‌نھا جاده‌ی قیرتاوی شارپ‌گاکان و کیل‌گه‌کانی ئه‌ملاولامان ده‌دی. به‌لام که گه‌یشتی‌نه‌ شاخه‌کانی "ئه‌لپ" ئه‌وجا به‌راستی شتمان بینی. به‌ه‌رحال به‌ر له‌ سه‌فه‌ره‌که‌مان من و باوکم شیوه‌ په‌یمان نامه‌یه‌کی بچکوله‌مان به‌ستبوو؛ من به‌وه پازیبووم که بو ماوه‌یه‌کی دورودریژ ماشین لیخوړیت و ئه‌وجا بو مانه‌وه‌ی شه‌ومان له‌ شوی‌نیک لادات، به‌لام له‌به‌رامبه‌ردا ئه‌ویش بوی نه‌بوو له‌ ماشین‌ه‌که‌دا جگه‌ره بکیشیت. ه‌ردوو‌کیشمان له‌سهر ئه‌وه ریکه‌وتبووین که به‌ ناره‌زووی خوی بو جگه‌ره کیشان بو‌ه‌ستیت. ئیستا‌ک‌ه‌ش له‌ ه‌موو ئه‌و ریگایه‌دا به‌ر له‌وه‌ی بگه‌ینه "سویسرا"، زیاتر ئه‌و ساتانه‌م دیته‌وه یاد که بو جگه‌ره کیشان ده‌وه‌ستاین. وه‌ستانیشمان بو جگه‌ره کیشان ه‌میشه‌ به‌م شیوه‌یه‌ ده‌ستیپ‌یده‌کرد؛ باوکم وته‌یه‌کی کورتی ده‌رباره‌ی شتیک ده‌گوت که که‌میک له‌وه‌وبه‌ر له‌ کاتی لیخوړینی ماشین‌ه‌که‌یدا بیري لی‌کردبووه‌وه، ه‌له‌به‌ته‌ من له‌و

کاتانهدا له سهر کوشنه که ی دواوه یان گوڤاری "ئاندهرسی مراوی"م¹ دهخوینده وه یان بو خوم خه ریکی یاری کاغه ز بووم. زور جاریش باسی شتیکی ده کرد که په یوه ندی به دایکمه وه هه بوو، نه گهر نا، نه وا باسی شتیکی لهو شته تایبه تیانه ی ده کرد که له وه ته ی من ده یاسم خولیای بووه.

هر لهو کاته وه ی که باوکم له جیهانی ده ریاوانی دوور که وه وه و هاته وه ناو شار، سهرقالی دونیای پوښت بوو. له وانه یه نه مه ئاره زوویه کی هیڼده سهیر نه بیټ، به لام باوکم ته نها وهک ئاره زوومه ندیکی ئاسایی خولیای پوښت نه بوو. به لکو نه وه به ته واوه تی لهو پروایه دابوو که زانست پوښت له پوښان بگاته نه وه ی که مروقی ده سترکد به یښته بوون. مه به ستیشی لهو "پوښته ئاسینه" ده سترکدانه نه بوو که گلپه سوور و سه وزه کانیان داده گیرسیت و ده کوښته وه و به ده نگیکی پچپچر قسه ده که ن. نه خیر... باوکم پییو ابوو پوښت له پوښان زانست بتوانیت مروقی بیرکه ره وه و راسته قینه ی ههروهک خومان دروست بکات. نهک هه نه مه نده، به لکو نه وه هیشتام زیاتریش ده پوښت؛ به پای نه وه مروقی راسته قینه ش له بنه پرتدا شتیکی نه ناسراوی ده سترکدی وهک پوښته کانه. هه بویه جار جاریک ده یگوت؛

«نیمه جوړه بوو که شوشه یه کی پر له ژیانین».

باوکم زیاتر له دواوی خوار دنه وه ی یهک دوو پیکی پچکوله لهم جوړه رستانه ی ده رده په راند.

تایبه ته به پښه ی په رتووک

بیرم دیت نهو کاته ی له "شاری لیگو" بووین، له شوینی خویدا چه قیوو و ته ماشای نهو لیگو یانه ی ده کرد که شکلی مروییان پی دروستکراوو. منیش هاتمه پیښه وه و لیمپرسی؛ بیر له دایکم ده که یته وه؟ به لام نهو سه ریکی راوه شاند و له وه لاما گوتی؛

«هانس توماس»، بیر له وه بکه ره وه که له پریکدا نه مه هه موو شکلا نه ببنه شتیکی زیندوو... مه زه نه ی نه وه بکه که هه موو شیوه کان له ناکاودا به هیواشی له ناو خانوو په لاستیکه کاندای بڼ و بچن... نه وسا چیمان بکرا دیه؟».

منیش زور به ئاسانی گوتم؛ «تو شیتیت»... چونکه من ده مزانی نهو باوکانه ی منداله کانیان ده هیڼه "شاری لیگو" نه مه جوړه باسانه یان بو ناکه ن.

خه ریک بوو داوا ی لیکه م ئاسکریمیکم بو بکریټ، به لام که میک دانم به خومدا گرت. باوکی خومه و ده مناسی... من ده مزانی باشتریکه که که میک چاوه پروانیم هه تاوه کو هه موو بیروکه سهیر و نا ئاساییه کانی هه لده پریټ، نه و جا داوا ی شتیکی لیکه م. پیم وابیت جار جاریک ویزدانی که میک ئازاری ده دا، چونکه هه میښه لهو جوړه باسانه ی بو ده کردم، زور جاریش که که سیک ویزدانی ئازاریدات، دلی نه رمتر ده بیټ. پیښه وه ی داوا ی ئاسکریمه که م بکه م، گوتی؛

«له بنه پرتدا نیمه جوړه لیگو یه کی پر له ژیانی بهم شیوه یه ین».

نه و جا دلنیا بووم که ئاسکریمه که م مسوگه رکردووه، چونکه باوکم خه ریکبوو ده ست به باسه فه لسه فیه کانی بکات.

به ره و شاری نه سینا ده پوښتین، به لام له راستیدا سه فه ره که مان بو به سه ربردنی پشوویه کی هاوینه ی ئاسایی نه بوو. به لکو به و مه به سته

¹ گوڤاریکه وینه ی کارتونی تیدایه و تایبه ته به مندالان و.

تایه ته به پنگه ی پرتووک

دهچوممه "توسلو" بو سهردانی نه نکم، به چوارده ورمدا چاوم بو دهگیرا. به لام هه رگیز نه مبینی. ته نه ائه و روزه بینیم که باوکم به خوی و گوڤاریکی جلی موده ی یونانیه وه هاته وه ماله وه. وینه ی دایکم له سهر به رگه که ی و چهند لاپه ریه کی ناوه ودا بوو. ههر له ریگه ی وینه کانه وه به ئاشکرا دیاربوو که هیشتام خوی نه دوزیه ته وه، چونکه وینه کانی ناو گوڤاره که له دایکه راسته قینه که م نه دهچوون، به لکو به پروونی دیاربوو که دهیویست له که سیکی دی بچیت. منیش و باوکیشم به راستی به زه یمان پیدا ده هاته وه.

ماوه ی رابووردو پوریکی باوکم له سه فه ریکیدا بو یه کی که له دوورگه کانی یونان چاوی به و گوڤاره که وتبوو که وینه کانی دایکی تیدابوو، له راستیدا له هه موو دوکانه کانی رۆژنامه فروشییدا بینیبوو. ئه ویش دانه یه کی به چهند دراخمایه ک کریبوو و دواتریش له گه ل خویدا هینا بوویه وه بو نه رویج. تا راده یه ک پیکه نینم دیت که بیر له و حاله ته ده که مه وه، چونکه ئیمه لیره چهند سالی که به دوا ی دایکدا ده گه رپن و ئه ویش له و خوارانه به ده موچاویکی ده م به پیکه نینه وه خوی نیشانی هه موو ریوارانی ئه و شاره ده دات.

«بزانه خوی تووشی چ گیزاویکی قور کردوه»... باوکم ته نه ائه مه نده ی گوت و سه ریکی بو خوراند. که چی دواتر هه موو وینه کانی دایکی له گوڤاره که کرده وه و له ژووری نووستنه کهیدا هه لیواسین. ئه و ده یگوت له هه موو باریکدا باشتیه وینه ی یه کی که مان هه بیته که له دایکت بچیت وه که له وه ی ههر هیج وینه یه که مان نه بیته.

که میک دوا ی هاتنی گوڤاره که باوکم بریاریدا سه فه ربکه یین بو یونان و به دوا ی دایکدا بگه رپین؛

رۆبشتبووین که له ئه سینادا یان له شاریکی تری یوناندا دایکم بدوزینه وه. ئیمه له وه دلنیه نه بووین که دهیدوزینه وه، ته نه اته له حاله تی کهیدا گهر بمان دوزیبا یه ته وه، دیسانه وه ئه و کاته ش دلنیه نه بووین که له گه لماندا بگه ریته وه بو نه رویج. به لام سه رباری ئه مانه ش باوکم ده یگوت ده بیته هه ولێک بده یین، چونکه له راستیدا نه من و نه باوکیشم پیمان خو شنه بوو هه موو ژیانمان به یی دایکم به سه ره برین.

من ته مه نم چوار سالان بوو که دایکم من و باوکی بو دوا جار به جیهیشت. ئه و دهیویست به مه به ستی "خو دوزینه وه" به ره و شوینیکی تری جیهان کوچبکات. من و باوکیشم له وه تیده گه یشتین که دایکم کاتی ئه وه ی هاتوو که به دوا ی خویدا بگه ریته و خوی بدوزیته وه، چونکه گه یشتوته ته مه نی که و کوریکی چوار سالانی شی هیه، له به ره ئه وه به شیوه یه که له شیوه کان پشتگیری پرۆژه که یمان کرد. به لام له گه ل ئه وه شدا من هه رگیز له وه تینه گه یشتیم بوچی ده بوا یه کوچی بکر دایه و دوور بکه وتایه ته وه بو ئه وه ی خوی بدوزیبا یه ته وه. بوچی نهیده توانی له شاره که ی خوماندا له "ئاره ندال" دا ئه وه بکات، یان به لایه نی که مه وه بو نهچوو "گریستیانساند" و له وی خوی بدوزیته وه؟ ئامۆزگاری من بو هه موو ئه و که سانه ی که ده یانه ویت خویان بدوزنه وه، ئه وه یه که ریک له و شوینه دا بمیننه وه که تیددا ده ژین. ئه گه ر نا، ئه و به راستی پیده چیت پرووبه پرووی مه ترسی ونبوونی هه تاهه تاییی ببنه وه.

ههر له و رۆژه وه ی که دایکم به جیهیشتین، من که وته گه ران به دوایدا. هه موو که ره تی که ده رۆبشتمه گو ره پانه که ی "ئاره ندال"، وام هه سته کرد که له پریکدا ده رکه ویت. هه موو جاریکی ش که

«هانس تۆماس، ده بېت ههولېک بدهين و دايکت بهينينه وه ماله وه...
 نه گهر نا، نهوا دهترسم له م گيزاوي خه يالې موده يه دا به ته واوه تي
 ونبيت».

من راست و دروست له ماناي دوا پرسته ي باوکم تينه گه يستم. له وه و بهر
 زور جار بيستبووم که پياو له ناو کراسيکي گه وره دا ونده بېت، به لام
 نه مبيستبوو که له خه ياليشدا ون ببين. نه مړوکه هينده ده زانم که نه م
 ونبوونه شتيکه که هه موو که سيک ده بېت ورياي بېت.

دواي نه وه ي شاري "هامبورگ" مان جي هېشت، باوکم لايدا و ديسان ه وه
 دهستي کرده وه به باسکردني باوکي. هه موو نه باسانه م له وه و پيش
 گوئ لي بوو بوو، به لام له گه ل نه وه شدا گيغه گيقي نه وه هه موو
 ماشينانه ي به لاماندا تيده په رين باسه که ي باوکمي که ميک
 جياواز کردبوو.

له راستيدا باوکم يه کيک بوو له وانه ي پييان ده لين "کوره
 نه لمانی" ه کان. من چيتر هيچ شهر ميک ناکه م که نه م راستيه
 بدرکينم، چونکه ئيستا که ده زانم که "منداله نه لمانيه کان" يش ده کريت
 وه کو هه موو مندالاني تر باشين. بيگومان به لاي منه وه ئاساييه ئاوها
 بلېم، چونکه خوم به هيچ جورېک نازانم چ جور هه ستکت ده بېت گهر
 به ي باوک له شاريکي چکوله ي خواروي نه رويجدا گه وره ببیت.

باوکم له پريکدا ده ستیکرده وه به باسکردني به سه رهاتي نه نه و
 باپيره م، له وانه يه به هوئ نه وه وه بوو بېت که به نه لمانيدا
 تيده په رين.

هه موو که سيک ده زانيت که په يدا کردني خواردن له کاتي جهنگي
 جي هاني دوو هه مدا کاريکي ئاسان نه بووه. نه نه ش نه وه ي ده زاني، هه ر

تايه ته به پنگه ي په رتوک

بوئيه به پاسکيله که ي سه رکه وتبوو بو "فرولاند" بو نه وه ي تووي سوور
 ليکاته وه، به لام له و ريگايه دا پاسکيله که ي په نچر ده بېت... نه نه
 نه و کاته ته مه ني له حه فده سال تينه په ريبوو.

گرنگترين پرووداوي ژياني من نه و توو ليکردنه وه يه ي نه نه يه. نه مه
 له وانه يه سه ير بېته به رگوئ؛ گرنگترين پرووداوي ژيانم سي سال
 له مه و بهر و پيش نه وه ي من له دايک بېم پروويداوه، به لام نه گهر
 پاسکيله که ي نه نه نه و يه کشه ممه يه په نچر نه بوايه، نهوا باوکم
 له دايک نه ده بوو. وه نه گهر باوکيشم له دايک نه بوايه، نهوا منيش
 هه رگيز چاوم به م ژيانه نه ده که وت.

به کورتي نه و پوره نه نه سه به ته يه ک تووي سووري ليکردبوو وه و له
 ريگاي "فرولاند" دا پاسکيله که ي په نچر بووه. بيگومان هيچ
 که ره سه يه کي په نچر يشي پي نه بووه... به لام ته نانه ت نه گهر
 چاکترين که ره سه ي په نچر يشي پي بوايه، نهوا هه ر نه يده تواني خوئ
 پاسکيله که ي په نچر ي بکات.

له و کاته دا سه ربازيکي نه لمانی به سواي پاسکيله وه له و ريگايه وه
 ديته خواره وه. راسته نه لمانی بووه، به لام له گه ل نه وه شدا که سيکي
 شه راني نه بووه. به لکو به پيچه وانه وه که بينويه تي نه و که چه گه نچه
 به خوئ سه به ته يه ک تووي سووره وه له و ريگايه دا په کيکه وتوو و
 نه يتوانيوه بگه رپته وه ماله وه، زور به دل فراواني وه به ده ميه وه چوو.
 له سه رو نه وه شه وه هه موو که ره سه يه کي په نچر يشي پي بووه.

زور جار واده زانين هه موو سه ربازه نه لمانيه کاني نه رويج دلره ق و
 شه رانگيز بوون، به لام باپيره له و جور هه سانه نه بووه. نه گهر
 سه ربازيکي ئاوها دلره ق بوايه، نهوا هه ر زور به ئاساني به لايدا
 تيده په ري و ئاورشي لينه ده دايه وه. به لام بيگومان خاله هه ره

تایبته به پنگه پرتوک

بئی سئ و دوو له هه موو خوشیهک بیبهریان ده کرد. چونکه تهنه شپوهیهک بۆ بهرگریکردنی ئه لمانیهکان ئه وه بووه که خه لکانی ئاسایی به هیچ جۆریک په یوه نیان پیوه نه گرن.

له هاوینی 1944 دا "لودفی میسنهر" بانگ ده کریته وه بۆ ئه لمانیا، بۆ ئه وهی له بهرهری رۆژهه لاتیه وه بهرهنگاری له نازییهکان بکات. تهنهت کاتی ئه وهشی نه بووه به شپوهیهکی ریکوپیک خواحافیزبون له نه نه بکات. ههر لهو کاته وهی پی له ناو قیتاره کهی ئارهن دالدا داده نیی ئیدی له ژیا نی نه نه دا دیته دهره وه. لهو کاته شه وه ههرگیز هیچ هه والیک نه بووه ههرچه نه نه چه ندین سا ل له دوای ئاستیشه وه هه ولیده دا سؤراغیک بکات، به لام بیسوود بوو. دواتریش به ته واوه تی هاته سهر ئه و برپا یه ی که له شه ری دژ به روسه کاند ا کوژرابی ت.

ئه گهر نه نه سکی نه بوا یه، ئه وا له وانیه هه موو گه شتی پاسکی له که ی بۆ فرو لاند و هه موو روودا وه کانی تری ئه و ناوه ی له یاد بکرایه. به لام ریک پی شه وه ی با پیره رووه بهرهری رۆژهه لات سه فه ربکات، نه نه سکی پر بووه. لهو کاته دا تهنهت خوشی نه یزانیوه که دوو گیانه، به لکو پاش چه ند هه فته یه ک به دوای سه فه ره که ی با پیره دا ئه و جا بۆی دهرکه وتوو ه.

ئه و شته ی که پاشتریش روویدا، باو کم ناوی ناوه "به دکاریه کانی مرو ف" لیره شدا هه موو جاریک جگه ره یه کی تر داده گیر سی نی ت. باو کم ههر ریک له پی ش سه ره به ستیوونی نه رویجا له مانگی پینجی 1945 دا له دایک بووه. ههر خیرا پاش ئه وه ی ئه لمانیه کان خویاندا به دهسته وه، نه رویجیه کان نه نکمیان گرت. ئه وان رقیان له هه موو ئه و که سانه بووه که ده ستیان له گه ل ئه لمانیه کاند ا تیکه لکرد بوو. به داخه وه کۆمه لیک کچی زوری له و بابته هه بوون، به لام خراپترین

گرنگه که لی ره دا نیه... به هه رحا ل نه نه له هه موو باریکدا ده ی توانی لوتی خوی بهر زبگری ت و یاری ده ی ئه و سه ربازه ئه لمانیه ره تبکاته وه. گرفته که له وه دا بووه که ئه و سه ربازه ئه لمانیه هی دی هی دی هزی له و کچه گه نجه کردوو که له ته نگانه و ناخوشیدا بووه... به راست، گه وره ترین ناخوشی که به سه ر ئه و کچه گه نجه دا هات، به هو ی ئه و سه ربازه وه بوو، به لام ئه وه ش چه ند سا لیک دواتر روویدا...

زۆربه ی جاره کان که باو کم ده گه یشته ئه م خا له، جگه ره یه کی داده گیساند... له راستیدا نه نه ش هزی له و سه ربازه ئه لمانیه کردوو ه، هه موو گرفته که ش لی ره وه سه ره یه لدا وه. نه نه ههر به وه وه نه وه ستا وه که سو پاسی با پیره بکات، چونکه پاسکی له که ی بۆ په نچه ریکردوو ه... نا، نا، به لکو به وه ش رازی بووه هه تا ناو "ئارهن دال" پیکه وه برۆن. بیگومان ئه و کچیک بی شه قل بووه و گو یراه یه لیش نه بووه. له ههر هه مووی خراپترین ئه و بووه که ویستویه تی سه ر له نو ی چاوی به "لودفی میسنهر" بکه وی ته وه.

به م شپوهیه ش نه نه و دا پیره بوون به ده ستگیریانی یه کتری. جیگه ی داخه که هه می شه نا توانین ئه و که سه هه لپی ژیرین که ده که وینه خوشه ویستی وه له گه لیدا. به لام خو نه نه ده ی توانی بریاری ئه وه بدات که جاریکی تر نه بیینی ته وه، به لایه نی که مه وه ده ی توانی که می ک دانی به خویدا بگر تایی هه تا وه کو ئه و کاته ی که به قول ی ده که وته خوشه ویستی وه له گه لیدا. به لام نه نه ئه مه ی دواتریانی نه کرد و پاشانی ش با جی هه لپی ژاردنه که ی دا.

نه نه و دا پیره به رده وام به نه ی نی یه کتریان بینوو ه. وه ئه گهر خه لکی ئارهن دال ده یان زانی له گه ل ئه لمانیه کدا ژوان ده گری ت، ئه وا

تایبه ته به پښکە پەرتووک

خۆی خەتای لە سکپروونە کەیدا هەبوو، خۆشی هەرگیز نکوڵی لەو هەبوو. نەنکم بە راستی باپیرەمی خۆشدەوێست. واتە نەنکم لەبەر خۆشەوێستی لەگەڵ باپیرەمدابوو نەک لەبەرئەوێ که نازیست بووبی. لە راستیدا باپیرەشم نازیست نەبوو. پێش ئەوێ یەخە ی بگرن و بینێرنەو بو ئەلمانیا، لەگەڵ نەنەدا نەخشەیان دانابوو که بەرەو سوید رابکەن. بەلام لەو کاتەدا دەیانگوت سەربازە سویدیەکانی سەر سنوور تەقە لە هەموو سەربازیکی هەلەتووێ ئەلمانی دەکەن که بیانەوێت دزە بکەنە ناو سویدەو، ئەمەش تەنها شتوو که پښکە لیگرتبوون.

دواتریش خەلکی ئارەندال نەنکمیان گرت و بو ئەتک سەریان تاشی. هەرچەندە تازە مندالی بوو، بەلام لەگەڵ ئەوێشدا تیریان لیدابوو. بەدڵنیاییەو دەتوانین بڵین که "لودفی میسنەر" لەوان جوانتر پەفتاری لەگەڵدا کردوو.

ئیدی ژبانی نەنکم لە ئارەندالدا کەوتبوو مەترسیەو، هەر لەبەرئەو ناچاربوو بەسەری تاشراووە بچیتە لای پورم لە "ئۆسلو". راستە ئەو کاتە بەهاریکی گەرم و خۆشبوو، بەلام لەگەڵ ئەوێشدا نەنکم دەبوا یە کلاوی لەسەربکردایە، چونکە سەریان وەک پیاویکی پیر تاشیوو. دایکیشی هیشتام هەر لە ئارەندال دەژیا، ئەوجا پاش پینج سالیک گەراووەتەو ئارەندال و باوکمی وەک کلکیک بەدوای خۆیدا راکیشاو.

باوک و نەنکم پێیان وانیە که پروداووەکە "فرۆلاند" شایانی ئەوێ بێت که داوای بەخشینی بو بکری. بەلکو زیاتر بیر لە چۆنیەتی و ماوێ سزادانەکە دەکەنەو. بو نمونە پرسیاریکی بەجییه گەر بڵین چەند نەو دەبێت بە سزای تاوانیکەو بئێنەو؟ بیگومان نەنکم بەشی

هیچ دایکیک نیە لە دنیا دا بەدریژایی ژبانی بێت و بپروات و لۆمە ی خۆی بکات، تەنها لەبەرئەوێ که مندالی بوو. بەپروای من نابێت لۆمە ی مندالەکش بکری. مەبەستم لەوێهە که "مندالە ئەلمانیەکان" یش مافی ئەوێان هەیه چیژ لە ژبان ببینن. من و باوکم پیک لەم خالەدا کەمیک ناتەبابووین.

هەر وەک گوتم باوکم وەک مندالیکی ئەلمانی گەرەبوو. راستە لەو کاتەدا خەلکە گەرەکانی ئارەندال بەرە بەرە وازیان لە لیدانی "کچە ئەلمانی" هکان هیئا، بەلام بەردەوام گالتەیان بە کورە ئەلمانیەکان کردوو. بیگومان مندالانیش هەر زۆر زوو فییری خراپەکاری دەبن لە گەرەکانەو. واتە باوکم سەردەمیکی مندالی سەختی بەسەربردوو. لەتەمەنی حەفدا سالیدا چیتر توانای نامینیت. هەرچەندە هەر وەک هەموو کەسیکی تری خەلکی شار ئەویش ئارەندالی خۆشدەوێت، بەلام لەگەڵ ئەوێشدا ناچار دەبێت پرووبکاتە جیهانی کەشتیوانی و لەناو پاپۆریکدا کاربکات. پاش حەوت سال ئەوجا دەگەریتەو بو ئارەندال. بەلام پێش ئەو کاتە باوکم لە

24

کریستیانساندا ئاشنایی له گه‌ل دایکدا په‌یدا کردووه. پاش ماوه‌یه‌کیش پیکه‌وه گواستویه‌ته‌وه بۆ خانوویه‌کی کۆنی شاری "هیسو" و پیک له‌و خانووه‌دا له‌ پۆژی 29 ی 2 ی 1972 دا من له‌دایکبووم. که‌واته به‌م شپوه‌یه منیش به‌شی خۆم له‌و گوناحه هه‌لگرتووه که کاتی خۆی له "فرۆلاند" دا پرویدا. ئه‌مه‌یه که پیی ده‌لێن گوناحی بۆماوه.

سه‌رده‌میکی منداڵی سه‌خت و دواتریش به‌سه‌ربردنی چه‌ند سالیک له ناو پاپۆردا، وای له باوکم کردبوو که سه‌ربکاته سه‌ر خواردنه‌وی زۆر. پیم وابیت که‌میک زیاد له‌پاده سه‌ری کردبووه سه‌ر خواردنه‌وه. ئه‌و ده‌یگوت من بۆیه ده‌خۆمه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی دونیام بیربچیته‌وه. به‌لام پیک له‌و خاله‌دا به‌هه‌له‌دا ده‌چوو، چونکه هه‌ر که ده‌یخوارده‌وه ئیتر به‌چه‌پ و راستدا ده‌که‌وته باسکردنی نه‌هه و باپیره و سه‌رده‌می سه‌ختی منداڵی خۆی وه‌ک منداڵیکی ئه‌لمانی. جارجاریکیش ده‌گریا. وابزانم ئه‌و مه‌شروبه قورسانه وایان لیده‌کرد که باشتتر شته‌کانی بیربکه‌ویتته‌وه.

له‌دوای شاری هامبورگه‌وه باوکم دیسانه‌وه له‌سه‌ر ئه‌و رینگاوبانه هه‌موو چیرۆکی ژبانی خۆی بۆ گێڕامه‌وه، دواتریش گوتی؛ «ئه‌وجا دایکت به‌جیه‌یتشتین. ئه‌و کاته‌ش که تۆ چوویت به‌باچه‌ی ساوایان، دایکت ده‌ستیکرد به‌ کارکردن. له‌پێشدا بوو به‌ مامۆستای هه‌له‌په‌رکی، دواتر بوو به‌ مۆدی‌لی جلوبه‌رگ. چه‌ندین جاریش سه‌فه‌ریکرد بۆ ئۆسلۆ، یه‌ک دوو جاریکیش خۆی گه‌یانده ستۆکه‌هۆلم، دواتریش پۆژیک پۆشسته ده‌ره‌وه و ئیدی نه‌گه‌پایه‌وه ماله‌وه. ته‌نها هه‌والیکیش که به‌ده‌ستمان گه‌یشت، نامه‌یه‌ک بوو؛ له‌ویدا نووسیویوی کاریکم له‌ده‌ره‌وه‌ی نه‌رووبجدا دۆزیوه‌ته‌وه و ناشزانم که‌ی بوارم ده‌بیت

تایبه‌ته به‌ پیکه‌ی په‌رتوک

بگه‌رپیمه‌وه. ته‌نها ئه‌وه‌نده و هه‌یچی تر، هه‌روه‌ک چۆن یه‌کیک بۆ ماوه‌ی یه‌ک دوو سه‌فته سه‌فه‌ریک ده‌کات. به‌لام وا ئیستا که هه‌شت سالیک زیاتر به‌سه‌ر کۆچه‌که‌ی دایکتا تیپه‌پریوه...».

ئه‌مه‌شم بیستبوو، باوکم چه‌ندین جار ئه‌و باسه‌ی بۆ گێڕابوومه‌وه، به‌لام که‌میک دواتر درێژه‌ی به‌قه‌سه‌کانیدا و گوتی؛

«هانس تۆماس، ئیمه هه‌میشه له‌ خیزانه‌که‌ماندا که‌سیکمان نوقسانبوو. هه‌میشه یه‌کیکمان ونبوو. وابزانم ئه‌مه شپوه نه‌فرینیکه و به‌سه‌ر خانه‌واده‌که‌ماندا کراوه.».

یه‌که‌م جار که گویم له‌ وشه‌ی "نه‌فرین" بوو که‌میک ترسم لینیشت. له‌ ماشینه‌که‌دا دانیشتبووم و هه‌ر بیرم له‌وه ده‌کرده‌وه، به‌لام پاشتر هاتمه سه‌ر ئه‌و برپایه‌ی که راست ده‌کات. چونکه هه‌ر ته‌نها من و باوکم، باپیره و دایک و هاوسه‌رمان لێپۆشستوو. به‌لام بیگومان باوکم که‌سی تریشی له‌خه‌یالدا بوو؛ ئه‌و کاته‌ی که نه‌نکم منداڵ بووه، باوکی لقی داریکی گه‌وره‌ی به‌سه‌ردا که‌وتوو و کوشتیویه‌تی. که‌واته نه‌نکیشم به‌بی باوک گه‌وره‌بووه. له‌وانه‌شه هه‌ر له‌به‌ره‌وه بووبیت که منداڵیکی له‌و سه‌ربازه ئه‌لمانیه بووه و پاشان سه‌ربازه‌که له‌ شه‌ردا کوژراوه. وه له‌وانه‌شه هه‌ر له‌به‌ره‌م هۆیه بیت که ئه‌و منداڵه‌ی، ژنیک دینیت و دواتر ژنه‌که‌ی سه‌فه‌رده‌کات بۆ ئه‌سینا بۆ ئه‌وه‌ی خۆی بدۆزیتته‌وه.

...خودا له ئاسماندا دانیشتوو و به مروځ پیده که نیت، چونکه باوه پری
پیناکه ن...

له سهر سنووری سویسرا له به نزیخانه یه کی سهر لاما ندا، ته نها
یهک په مپی به نزی تیکردنی هه بوو. له خانوو سه وزه که یه وه
پیاوکی پچکوله هاته دهره وه، هینده پچکوله بوو ههر له کورته بنه
ده چوو. باوکم نه خسه گهره که ی دهره ینا و داوی لیکرد باشترین
رېگامان له شاخه کانی ئه لپه وه بو شاری "فینیسیا" نیشاندات.
کورته بنه که دهستی بو نه خسه که راکیشا و به نوزه نوزیکه وه چهند
قسه یه که له دهمیه وه هاتنه دهره وه. ئه و ته نها زمانی ئه لمانی
ده زانی، به لام باوکم قسه کانی ئه وی بو وهر گپرام و گوتی ئه و پیاوه
پچکوله یه ده لیت باشتره ئه م شه و له لادییه کدا لبده یین که ناوی
"دورف" ه.

کورته بنه که به رده وام له کاتی قسه کردنیدا ته ماشای منی ده کرد. زور
سهر ته ماشای ده کردم، ههر ده تگوت یه که مین مندالم که له زیانیدا
بینییت. و ازانم ههر له بهر نه وه بوو که ههر دوو کمان بالامان ریک
وهک یهک بوو. له و کاته دا که خهریک بوو به ریکه وین، هاته پی شه وه
و زهره بینکی پچکوله ی له ناو کیفیکدا دهره ینا. ئه و جا به هه ناسه
برکپییه که وه گوتی؛

«ئمه له گه ل خوتا به ره (باوکم قسه کانی ئه وی بو وهر ده گپرام)، من
که ره تیکیان پارچه شوشه یه کی چکوله م له ناو سکی ئاسکه کیویه کی
کوژراودا دوزیه وه، دواتر سافمکرد و بوو به م زهره بینه ی که ده بینیت.
من ده زانم که گه یشتنه لادی "دورف"، تو پیویستت به م زهره بینه

تایبه ته به پنگه ی په رتووک

ده بیت... به راستی پیویستت ده بیت کوری باش. هه ز ده که م شتکت
پی بلیم؛ ههر که چاوم پی ت که وت، زانیم له سه فهره که تدا پیویستت
به زهره بینکی پچکوله ده بیت».

له دلی خومدا ده مگوت بلیت "دورف" هینده لادییه کی پچکوله بیت
که به زهره بین بدوزریته وه. به لام من پیش ئه وه ی بجمه ناو
ماشینه که وه ته و قه یه کم له گه لدا کرد و سوپاسی دیاریه که یم کرد.
دهستی نهک ته نها له دهستی من پچکوله تربوو، به لکو ههر زور
ساردیش بوو.

باوکم جامه که ی دایایه وه و به دهستی خواحافیز بوونی له کورته بنه که
کرد، ئه ویش ههر دوو دهسته کورته کانی راوه شاندا. له و کاته شدا که
باوکم سلفی لیذا، کورته بنه که گوتی؛

«ئیه خه لکی ئاره ندالن، وانیه؟»

«راسته... باوکم وه لامی دایه وه و که وته لیخوړین.

«به لام چو زانی ئیمه خه لکی ئاره ندالین؟»... له باوکم پرسى.

باوکم له ئاوینه که وه ته ماشایه کی کردم و گوتی؛

«تو خوت بیت نه گوت؟»

«نه خیر!»

«با... خوت بیت گوت... به هه رحال من ئه وه م پی نه گوت».

من ده زانی که ئه وه م پی نه گوتبوو. له راستیدا هه رچه نده ئه گهر
پیشم بگوتایه که ئیمه خه لکی ئاره ندالین، ئه و ههر هیچم لی
تینه ده ده گه یشت، چونکه ته نانه ت یهک وشه ی ئه لمانیشم نه ده زانی.

ئه و کاته ی گه یشتینه وه سهر شارپگاکه، پرسیاریکم له باوکم کرد؛

«به پروای تو بوچی هینده پچکوله بوو؟»

تایبه ته به پنگه ی پرتووک

فهرشیکي کاره باییه و هه زاره ها گلۆپی بچوک بچوکی پیوهیه و به کزی دهسوتین.

باوکم چوو قهراغی ریگا که وه و میزی کرد. ئه و جا گه پرایه وه لام و جگه رهیه کی داگیرساند. دواتریش په نجه ی بو ئاسمان هه لبری و گوتی؛

«من و تو چهنده بچکۆله یین. ئیمه چهند شکلیکی لیگو ی چکۆله یین و ده مانه ویت به ماشینیکی فیاتی کۆنه وه له ئاره نداله وه بگه یینه ئه سینا. هوو ها! چهنده بچکۆله یین، له سه ر ده نکه نۆکیکی سه وز ده ژین! له ده ره وه _مه به ستم له ده ره وه ی ئه م تو وه بچکۆله ییه که له سه ری ده ژین، هانس تو ماس _ چهنده ها ملیارد گه له هه ساره ی (مه جه ره) لییه. هه ری هه کشیان له سه ده ها ملیون ئه ستیره پیکه اتو وه. مه گه ر هه ر خوا بزانی ت چهنده هه ساره له و ئاسمانه دایه!»

جگه ره که ی ته کاند و ئه و جا به رده وامی به قسه کانی دا؛
«براده ر... من پیم وانیه ته نها بین، به هیچ جوړیک ته نها نین. گه ردوون پره له ژیان. ته نها ئه وه نده یه که هه رگیز ناتوانین راست و دروست له ته نهایی خو مان دلنیا بین. گه له هه ساره کان له چهند دوورگه یه کی دوور ده چن که هیچ جوړه پایوړیک نایانگاتئ.

راسته باوکم چهند لایه نیکی سهیری هه بوو، به لام من هه رگیز پیم وانه بووه که قسه کردن له گه لیدا ناخو شبی ت. به لایه نی که مه وه ده بوایه هه رگیز به وه رازی نه بوایه که له ناو که شتی هه کدا کاری چه ورکردنی ئامیره کانی بکات. گه ر به من بوایه، ده بوایه موچه ی فه یله سو فییان بدایه تی. خو شی که ره تیکیان ئاماژه ی بو شتیکی نزیک له م بابه ته وه کرد و گوتی؛ ئیمه وه زاره تمان بو چهنده ها شتی جیاواز جیاواز داناوه، به لام هیچ وه زاره تی کمان نیه که ناوی وه زاره تی

«نازانیت بو؟ ئه و پیاوه بو یه بچکۆله یه، چونکه مرو فیکي ده سترده. جادووگه ریکی جوله که چهند سه د سالی ک له مه وه به ر دروستی کردو وه.»
بیگو مان ده مزانی گالتهم له گه لدا ده کات، به لام له گه ل ئه وه شدا گوتم؛
«که واته ته مه نی چهند سه د سالی ک ده بی ت؟»

«ئه مه شیان هه ر نازانیت؟... مرو فیه ده سترده کان وه کو ئیمه پیر نابن. ئه مه ش ته نها لایه نیکی باشیه که شانازی پیوه بکه ن. به لام له راستیدا زور گرنگه، چونکه مانای ئه وه ده به خشی که ئه وان هه رگیز نامرن.»

له کاتی لیخوړیندا، زه ره بینه که م ده ره ینا، ته ماشای قزی باوکم ده کرد و بو کرپش ده گه رام. هیچی تیا نه بوو، به لام پشتی ملی چهند موویه کی ناشیرینی پیوه بوو.

که له سنووری سو یسرا تی په پین، له سه ر ریگا که نیشانه یه کمان بینی که ئاماژه ی بو لادیی دو رف ده کرد. به لاری گایه کی باریکدا پیچمان کرده وه و به ره و شاخه کانی ئه لپ سه رکه وتین. له ویدا تا پاده یه ک چۆله وانی بوو، ته نها ئه وه نده لی ره وه ی چهند خانوویه کی بچوک و ساده ی سو یسریمان ده بینی که له نیوان داره کانی شاخه به رزه کاند دروستکرا بوون، ده نا هیچی تر نه ده بینرا.

دو نیا به ره و تاریکبوون ده چوو، منیش خه ریک بوو له سه ر کوشنه که ی دواوه خه وم لی ده که وت. خه ریک بوو به راستی خه وم لی بکه ویت، له و کاته دا باوکم ماشینه که ی وه ستاند و گوتی؛

«کاتی جگه ره کیشانه!»

له ماشینه که دابه زین و هه وایه کی پاکی شاخه کانی ئه لپمان هه لمژی. دو نیا به ته و او وه تی تاریک بوو بوو، ئه ستیره کانی ئاسمانیش ده تگوت

تایه ته به پنگه ی پرتووک

«باشه... ئه گهر خوايهك هه بئيت و ئيمه ی ئافه رانديت، كهواته ئيمه له بهرچاوی ئه ودا شتيكي دهستكردين... دهكریت كه سيكي فره بيزبين، له گه ل يه كتريدا ناته بابين و شه پر كه ين. يه كدی به جی به یلین و بمرين. تیده گه يت؟ له هه مان كاتيشدا زیره كين، ده توانين قومبه له ی ئه تۆمی دروستبكه ين و موشهك بنيرينه سهر مانگ. به لام هيچ يه كي كمان ناپرسيت ئيمه له كويوه هاتووین. ته نها ئه وه نده يه كه لي ره داين و هيچی تر».

«به و شيوه يش خوا پيمان پیده كه نيت؟»

«پيك ته واوه! هانس تۆماس، ئه گهر بمانتوانيبايه مروقي دهستكردمان دروستبكردايه و بيانتوانيبايه به ئاره زووی خويان قسه بكه ن يو نمونه ده رباره ی بۆرسه و پيشبركيي ئه سپسواری_ وه له هه مان كاتدا هه ره ساده ترين و هه ره گرن گترين پرسياريان نه كردايه، مه به ستم له وه يه گهر نه يان پرسيايه به چ شيوه يهك هاتوونه ته بوون... ئه وا به لي، ئه وسا به راستی ده بوونه مايه ی پي كه نيمان».

«ئه وجا پيش ئه وه ی به رده وامي به قسه كانی بدات، تير تير پي كه نی؛ «برادر، ده بوايه كه ميك زياتر ئينجیل مان بخويندايه ته وه. دوا ی ئه وه ی خودا ئاده م و حه وای خولقاند، له باخچه كه دا ده هات و ده چوو و سيخوړی ده كردن. مه به ستم له وه يه به مانای وشه سيخوړی ده كردن. له پشت په رزينه كانه وه خوی مات كړدوو و زور به وردی چاوی له سهر دانابوون، ئاگای له هه موو شتيك بوو كه ده يانكرد. تیده گه يت؟ به هيچ جوړي ك نه يده توانی چاويان له سهر بتروكي نيت... ئه و ئاوها سهرقالي ئافه ريده كانی بوو. هه لبه ته من لي ره دا لۆمه ی ناكه م، نه خير، نه خير... به لكو هه ر زور باش ليی تیده گه م».

فه لسه فه بئيت. ته نانه ت ولا ته گه و ره كانيش له و بر وايه دان كه پيوستيان به و جوړه وه زاره تانه نه بئيت».

باوكم زۆربه ی هه ره زۆری جاره كان كه باسی دا يكمی نه ده كرد، باسيكي فه لسه فی داده مه زراند. منيش هه روهك ئه وه ی هه مان سيفاتی ئه وم بو مابئته وه، جار جاريك به شداری باسه فه لسه فيه كانيم ده كرد. له پري كدا گوتم؛

«هه رچه نده گه ردوون گه و ره يه، به لام ئیدی ئه وه مانای ئه وه نيه كه ئه م زه ويه ده نكه نوكيكي سه وز بئيت».

باوكم شانه كانی هه لته كاند، جگه ره كه ی فریدا و دانه يه كي نو یی دا گيرساند. به شيوه يه كي گشتی باوكم كه باسی ژيان و ئه ستيره كانی ده كرد، گو یی بو رای خه لكانی تر نه ده گرت. به لكو زياتر له سهر بوچوونه كانی خوی سوور ده بوو. ئه وجا له بری ئه وه ی وه لامم بداته وه، گو تی؛

«به لام ئه ی ئيمه له كويوه هاتووین، هانس تۆماس؟ قهت بيرت له وه كړدۆته وه؟»

زور جار بيرم له وه كړدبووه، به لام ده شمزانی كه گو ی بو وه لامه كانی من شلناكات. هه ر له به رئه وه وازم لي هينا له سهر قسه كانی به رده وام بئيت. باوکی خۆمه و باشم ده ناسی، من ئه وه نده في ربوو بووم كه بي دهنگ بمينمه وه باشته. كه ميك دواتر گو تی؛

«ده زانيت نه نه كه ره تيكيان چی گو ت؟ ... گو تی له ئينجیلدا خویندومه ته وه كه خودا له ئاسماندا دانيشتووه و به مرو ف پیده كه نيت، چونكه باوه ری پينا كه ن».

«ئه ی بو باوه ری پينا كه ن؟»... هه ميشه وا ئاسانتربوو كه پرسيا ری لي بكه م وهك له وه ی وه لامی بده مه وه.

تایبه ته به پنگه ی پرتووک

«تۆ ماندوویت هانس تۆماس... مه به ستم له پړیگا که یه، تیناگه م بۆچی کورته بنه که ئه م لاریگا چۆله ی نیشاندا یین، خۆ به شارپ یگا که شدا هه ر ده مانتوانی به شاخه کانی ئه لپدا تیپه رپین. دوا هه مین خانوو که بینیبیتم، چل کیلۆمه تریک له وه وپیش بوو زۆر پیشتیش شوینیکم به رچا وکه وت که بتوانین شه وی تییدا بکه ینه وه.»

له بهر هیلایکی نه متوانی وه لآمی بده مه وه. به لآم هه ر بیرم له وه ده کرده وه که باو کمم زۆر خۆشه ویت، پیم وابیت له م بواره دا که س ناتوانیت شان بدات له شانم. ده بوا یه له ناو که شتی که دا کاری نه کردایه، نا، نا... به لکو ده بوا یه پړیگه یان پییدایه له گه ل فریشته کانی ئاسماندا باسی نه یینه کانی ژیا نی بکر دایه. باو کم ده یگوت فریشته کان له مرۆف زۆر زیره کترن. ئه وان وه ک خودا دانا نین، به لآم به بی ئه وه ی پیویستیان به بیر کردنه وه هه بیت، ده توانن له سه رجه می هه موو ئه و شتانه تی یگه ن که مرۆف ده توانیت لییان تی یگات. «بۆچی نار دینی بۆ دۆرف؟ گره و ده که م به ره و لادیی کورته بنه کانمان ده نیریت.»

ئه وه دوا هه مین رسته ی بوو که گویم لی بوو، دواتر خه وم لی که وت. خه ونم به لادییه که وه بی نی که پربوو له کورته بنه. هه مووشیان زۆر میهره بان بوون. هه موویان له یه ک کاتدا ده رباره ی شتی جۆرا وجۆر قسه یان ده کرد، به لآم که سیان نه یان ده زانی له چ شوینیکدان و له کویشه وه هاتوون.

وه ک خه ویک له یادمه باو کم له ماشینه که دا به رزیکرده مه وه و هه تا ناو جیگا که م هه لیگرتم. له و ناوه دا بۆنی هه نگوین ده هات، گویم له ده نگه ئافره تی کیش بوو که گوئی؛ "به لئی، به لئی... بیگومان به رپیز".

ئه و جا جگه ره که ی کورژانده وه و به و شیوه یه ش وه ستانی ئه م جار هه مان کۆتایی پی هات. له دلی خۆمدا ده مگوت؛ من کورپکی به خته وه رم، چونکه پیش ئه وه ی بگه ینه یۆنان، سی چل که ره تی ک به و شیوه یه بۆ جگه ره کیشان ده وه ستین.

له ناو ماشینه که دا زه ره بینه که م ده ره ینا، ئه و زه ره بینه ی که کورته بنه سه ی ره که پیی به خشیم. بریارمدا که زه ره بینه که م بۆ لی کۆلینه وه ی سروشتی به کار به ییم. گه ر ته نها ئه وه نده بو ارم هه بیت له سه ر زه وی پال بکه وم و به وردی ته ماشای میرووله یه ک بکه م یان به جوانی له گولیک ورد ببه مه وه، ئه و پی ده چیت چه ند نه یینه کی سروشت ده ربخه م. ئه و کاته ده متوانی بیان که م به دیاری جه زنی له دا یکوونی مه سیح و پی شکه شی باو کمی بکه م، لی ره شه وه له وانه یه که می ک ئا رامیم پیی به خشیایه.

لی خورپنمان به شاخه کانی ئه لپدا در یژه ی کیشا، هه ر ده رۆشتین و ده رۆشتین، به راستی زۆری پیچوو هه تا گه یشتینه دۆرف.

«هانس تۆماس، خه وتوویت؟» ... ئه و کاته ما وه یه کی زۆر تیپه رپیوو، ریک له و کاته دا که باو کم ئه و پر سیاره ی لی کردم، خه ریک بوو به راستی خه وم لی ده که وت. به لآم هه ر که وتم نه و نه خه وتووم، یه کسه ر خه وه که م زرا. ئه و جا باو کم گوئی؛

«ده زانی چی، هانس تۆماس... و ابزانم ئه و کورته بنه یه هه لیخه تان دین.»

منیش به منگه منگی که وه وه لآم دایه وه؛
«مه به ست له وه یه که به راستی زه ره بینه که ی له ناو سکی ئاسکه کیویه که دا نه دۆزیوه ته وه؟»

سپی قهره

...به لām به لاتوه که میک سهر نیه که ناوا ناو ئهم دارستانه له دوری
ناواییه وه براریننه وه ...

که بۆ به یانی خه بهرم بۆوه، ئه وجا زانیم که گه یشتوینه ته دۆرف.
باوکم له جیگا که ی ته نیشتمه وه خه وتبوو. کاترمیڕ هه شتی به یانی
بوو، به لām پییم وابیت هیشتم کاتی ئه وه نه هاتبوو که باوکم هه ستیت.
ئه وه هه میشه پیش ئه وه ی بخه ویت، هه رچه نده گهر زۆر دره نگیش
بوایه، پیکیکی پچکۆله ی ده خوارده وه. ئه وه خۆی پیی ده گوت «پیکیکی
پچکۆله»، دهنه له راستیدا پیکیکی ههر زۆر گه وره ی ده خوارده وه.
جاری واش هه بوو که چه ند پیکیکی وای یه ک به دوا ی یه کدا
ده خوارده وه.

له په نجه ره که وه سه یریکی ده ره وه مکرد و ده ریاچه یه کی گه وره م بینى.
یه کسه ر جله کانم له به رکرد و خۆم گه یانده قاتی خواره وه. له ویدا
ئافره تیکی قه له وه و رووخۆشم بینى، هه رچه نده یه ک وشه ی
نه رویجیشی نه ده زانی، به لām له گه ل ئه وه شدا به راستی هه ولیده دا
قسه م له گه لدا بکات.

له نیوان قسه کانیدا چه ند جاریک گوتی "هانس تۆماس" ... که واته له وه
کاته دا که دوینی شه و باوکم بر دبوومیه سه ره وه، منی پیناساندبوون.
من ته نها ئه وه نده تیگه یشتیم.

چوومه سه ر چیمه نه که ی به رده م ده ریاچه که و سواری جۆلانه یه کی
سه یروسه مه ره ی تاییه ت به ئه له په کان بووم. په ته کانی هینده

تایبه ته به پنگه ی په رتووک

دریژبوون، که به ئاسانی له کاتی جۆلانه دا ده متوانی سه قفی
خانوه کان ببینم. منیش ههر جۆلانییم ده کرد و ته ماشای لادی
بچۆله که م ده کرد. هه تا به رزتریش ببومایه ته وه، زیاتر و زۆرتری
لادی که م ده بینى.

حه زمده کرد باوکم خه به ری ببوایه ته وه. بیگومان ئه گهر به رۆژ
"دۆرف" ی ببینیایه، ئه وه ده بورایه وه. به راستی دۆرف له لادییه ک
ده چوو که له بوو که شوشه دروستکراییت. له نیوان کۆمه لیک شاخی
به رزی به به فردا پۆشراوه وه چه ند دوکانیک له سه ر یه ک دوو کۆلانی
ته سکدا دروستکرا بوون. له و کاتانه دا که به جۆلانه که مه وه ده چوومه
ئاسمان، ههر ده تگوت ته ماشای یه کی که له لادیکانی "شاری لیگو"
ده که م. ئوتیله که ش بینایه کی سپی س قاتی بوو، چه ندین په نجه ره ی
بچکۆله ی ره نگا وره نگى تیدابوو و ههر یه که شیان چوارچیویه کی
ته خته ی په مه یی هه بوو.

له و کاته دا که له جۆلانی کردن بیزاربووم، باوکم هاته ده ره وه و
هاواری کرد؛ کاتی نان خواردنی به یانیه.

بۆ نانخواردن چووینه شوینی که وه که له وانیه به پچوکترین شوینی
نانخواردنی جیهان دابنریت. ته نها جیگه ی چوار میزی تی دا بوو، به لām
جگه له من و باوکم هیچ میوانیکی تری لینه بوو. له ته نیشته ئه و ژووری
نانخواردنه وه، چیشتخانه یه کی گه وره ی لیوو، به لām ئه وکاته
داخرابوو.

هه ستم ده کرد باوکم ویژدانی که میک ئازاریده دات، چونکه له من
زیاتر خه وتبوو، ههر له به ره ئه وه داوام لی کرد له بری شیر ساردیه کم بۆ
بکریت و له گه ل نانی به یانیدا بیخۆمه وه. بئ سئ و دوو پارزیوو، به لām
له به رامبه ردا ئه ویش داوا ی په ردا خیک مه شروبی کرد. له وانیه

تایه ته به پنگه ی پرتووک

بیگومان منیش ههروهک ئه مه به ستم بوو که بیدوزینه وه، ههر له به ره ئه وه لیم پرسی؛

«ئه ی بۆ ئه مپۆ ناتوانین به رده وام بین؟»

«تۆ له کوپوه ده زانیت که ئه مپۆ به رده وام نابین؟»

تا قه تم نه بوو وه لامی بده مه وه، به لام ته نها ئاماژه یه کم بۆ مه شروبه که ی کرد.

ئه وجا باوکم ده ستی کرد به پیکه نین. ده نگی قاقای پیکه نینی، ژنه قه له وه که شی خسته پیکه نین، هه رچه نده به هیچ شیوه یه ک نه یده زانی ئیمه باسی چ شتی که ده که یین... دواتر باوکم گوتی؛

«دوینئ شوه نزیکه ی کاتر میزی یه ک گه یشتینه ئیره، له به ره ئه وه پیموایه هه قی ئه وه مان هه بیته که پۆژیکی پشو به خۆمان بده یین، مه به ستم ئه وه یه ته نها بۆ ئه وه ی بیینه وه سه ر خۆمان»

شانه کانم بۆ هه لته کاند. له راستیدا من بووم که پیم خۆش نه بوو به رده وام ههر لیخو پین و لیخو پین، به بی ئه وه ی له شوینیک لابه دین و بمینینه وه. له به ره ئه وه نه مویست ناره زایی ده ربیرم. به لام به رده وام بیرم له وه ش ده کرده وه که به راستی ده یه ویته «بیته وه سه ر خۆی»، یان نیازی هه یه به دریزایی پۆژه که خواردنه وه ی قورس بخواته وه.

باوکم جانتاکانی له ناو فیاته که دا ده ره ینا... دوینئ شوه که گه یشتبووینه ئوتیله که، جگه له فلچیه دانه کانمان زیاتر، هیچی تری له گه ل خۆیدا نه هینا بووه سه ره وه.

کاتی که باوکی "به ریز"م هه موو شته کانی ناو ماشینه که ی ده ره ینا، هه ردوو کمان له سه ر ئه وه پیکه وتین که پیاسه یه کی تیروته سه لی بۆ

که می که سه یر بیته به رگۆی، به لام خواردنه وه که ی ئه و تا راده یه کی زۆر ههر له شه رابی سوور ده چوو. لی ره شه وه دلنیا بووم که تا سه به ینی به یانی له وی دا ده مینینه وه.

باوکم ده یگوت ئه م شوینه ی که ئیمه ی تیداین، ناوی خانه ی میوانه، به لام ته نها ئه وه نده یه که په نجه ره کانی له په نجه ره ی ئوتیلیکی ئاسایی ده چیته.

خانه ی میوانه که مان ناوی "قالده مار" بوو، به ده ریاچه که شیان ده گوت "قالده مارسه". ئه گه ر به هه لده نه چوویم، هه ردووکیان له ناوی هه مان "قالده مار" وه هاتوون.

باوکم قومیکی له شه رابه که ی دا و گوتی؛
«هه لی خله تان دین».

یه کسه ر تیگه یشتیم که مه به ستی له کورته بنه که یه. وازانم ئه و ناوی "قالده مار" بوو.

«به ریگایه کی پیچ و په نادا هاتووبین؟»... له باوکم پرسی.

«ههر پیچ و په نا؟ چ لی ره وه بۆ "فینیسیا" و چ له به نزیخانه که وه بۆ "فینیسیا"، هه مان ماوه ی پی ده چیته. له هه ردوو لاوه ریک هه مان بری کیلۆمه تر دووره. به کورتنی له دوا ی ئه وه ی که پرسیا ری ریگاکه مان کرد، هه موو ئه و ریگایه مان هه تا ئیره به خۆپایی بریوه».

ئه وجا منیش گوتم؛

«شه یتان!»... من زۆریه ی کاته کانم له گه ل باوکمدا به سه ر ده برد، ههر له به ره ئه وه ش واملیها تبوو که می که لاسایی زمانه که ی ئه و بکه مه وه که له جیهانی که شتیوانیه وه فی ربوو بوو... پاشان باوکم گوتی؛

«ته نها دوو حه فته مان له به رده ستدا ماوه ته وه و پېشم وانیه ههر که گه یشتینه ئه سینا ئیدی ده ماوده م دایکت بدوزینه وه»

تایبته به پنگه پرتوک

له خواری خوارهوه به ههزارحال دهریاچهیهکی بچکولهمان دهبینی، کۆمهلیک خانووی ههر زۆر زۆر بچکۆلهش چواردهوریان گرتبوو. ئهوی لادیی دۆرف و دهریاچهی "قالدهمارسه" بوو.

ههرچهنده ناوهراستی هاوین بوو، بهلام لهگهڵ ئهوهشدا سهر شاخهکه تهواو ساردبوو. باوکم گوتی ئیستاکه لهسهر ئاستی دهریاوه ههر زۆر بهرزین، زۆر بهرزتر لهوهی کاتیکی لهسهر شاخهکانی نهرویج دهبین. ههتا بلاییت دیمهنهکه بهلای منهوه جوان بوو، بهلام باوکم نائومیڤوو. ئهوه دهیویست وا بروابکم که ههموو پیلانی پیاسهکردنی شاخهکهمانی لهوهویپیش دارشتبیت، تهنها بهو ئومیڤدی که لهویوه بتوانین دهریاری ناوهراست ببینین. پیم وابیت مهزهنهئهی ئهوی کردبوو که لهویوه بتوانیت دایکم ببینیت و بزانییت له یۆناندا خهریکی چیه... دواتر باوکم گوتی؛

«ئهو کاتهی لهناو دهریادابووم، پیک خۆم لهسهر پیچهوانهئهی ئهم حالتهئهی ئیستام راهینا. وام لیهاتبوو بۆ ماوهی چهندن سعات و چهندن رۆژ لهناو پاپۆردا بمیمنهوه بهبی ئهوهی بهتهواوتهی وشکانی ببینم».

ههولمهدها مهزهنهئهی ئهو حالته بکهه. بهلام باوکم ههروهکو ئهوهی بیرکردنهوهکانم بخوینیتهوه گوتی؛

«ئیستاکه زۆر باستره... ههمیشه ئهو کاتانهی که ناتوانم دهریا ببینم، ههستدهکهه له زیندانام».

هیدی هیدی به شاخهکهدا هاتینه خوارهوه. بهناو چهند دهوهنیکی بهرزدا ریگایهکمان گرتهبهر. لهویشدا دیسانهوه بۆنی ههنگوین دههات.

بکهین. ئافرهتی ناو چیشخانهکه شاخیکی جوانی نیشانداین که دهیروانهیه سهر ناوچهیهکی ئهفسوناوی، بهلام گوتی رۆژهکه هیندهی نهماوه و رۆیشتنه سهرهوه و هاتنه خوارهوه شاخهکهش ماوهیهکی زۆری پیدهچیت.

ئهوجا باوکم بیرۆکهیهک له بیرۆکه نایابهکانی بۆ هات؛ چی بکهین ئهگهر ههزبکهین له شاخیکهوه بیینه خوارهوه و لهههمان کاتیشدا نهمانهویت به شاخهکهدا سهربکهوین؟ ئهوسا پرسیاردهکهین و دهلیین؛ ئایا هیچ ریگایهکی ماشین هیه که بمانگهیهنیته سهر شاخهکه؟ بیگومان ریگای ماشین هیه... ئافرهتهکه وهلامی داینهوه. بهلام ئهگهر به ماشین بچووینایهته سهر شاخهکه و به پی بهاتینایهته خوارهوه، ئهوا دواتر ههر ناچاردهبووین بچینهوه سهر شاخهکه، بۆ ئهوهی ماشینهکهمان بهینینهوه خوارهوه.

«بهتهکسی دهپۆینه سهر شاخهکه و لهوسهروه به پی دینه خوارهوه... باوکم ئهوهندهی گوت و پیک واشمان کرد.

ئافرهتهکه تهلهفونی بۆ تهکسیهک کرد و پاش ماوهیهک گهیشته لامان. له پیشدا وایزانی که شیتین، بهلام باوکم چهند "فرانک"یکی سویسری بۆ لهراندهوه و ئهویش کتومت به دلی ئیمه جولایهوه.

ئافرهتی خانهی میوانهکهمان له کورتهبنهکهی بهزینخانهکه کارامهتریوو له شارهزایی ریگاو بان و نیشاندانی ناوچهکهدا. ههرچهنده ئیمه خهلکی نهرویج بووین² بهلام لهگهڵ ئهوهشدا ههرگیز شاخیکی ئاوها و دیمهنیکی ئاوهامان نهبینیوو.

²مه بهستی لهوهیه که نهرویج ولاتیکی شاخاویهو.

تایه ته به پنگه ی په ټووک

پاش ماوه یهک بو پشودان دانیشتن. من زه پره بینه کهم دهره یئا و باوکیشم جگه ره یه کی داگیرساند. میرووله یه کم بینی به سهر چیلکه یه کدا ده هات و ده چوو، به لام به هیچ شیوه یهک نه ده وه ستا، له به ره وه نه متوانی به ته واوه تی لی وردبمه وه. دواتر میرووله کهم له چیلکه که ته کاند و له بری نه و که وتمه لیکولینه وه ی چیلکه که. به گه وره یی زور قه شه نگ ده هاته به رچاو، به لام به داخه وه هیچ شتیکی نویم تیدا نه بینی.

له پر یکدا له نیوانگه لاکانه وه خشه خشیک هات. باوکم داچله کی، له وه ده چوو پیی وابیت چته و شتی وا له و ناوه دا هه بیت. به لام ئاسکه کیویه ک بوو. بو ماوه ی چهن چرکه یهک وه ستا و ته ماشای کردین، دواتر خو یکرده وه به ناو دارستانه کدا و ونبووه وه. ته ماشایه کی باوکم کرد، نه ویش ههروه ک ئاسکه که ترسی لینیشتبوو. له و کاته به دواوه هه میشه هه ستمده کرد که باوکم ئاسکه کیویه، به لام هه رگیز نه مویرا نه و راستیه ی پیلیم.

هه رچه نده باوکم نه م پیش نیوه پویه په رداخیک مه شروبی خواردبووه وه، به لام له گهل نه وه شدا ته واو چالاک و پر له زیان ده هاته به رچاو. به نه رمه راگردنیک له شاخه که وه هاتینه خواره وه و به رده وام هیواش هیواش رامانده کرد، نه وه ستاین هه تاوه کو له پانتاییه کی بچکوله ی ناو داره کاند اچاومان به کومه لیک به ردی سپی کهوت که به ریز له سهر یهک هیل دانرا بوون. چهنده سهد دانه یهک ده بوون، هه مووشیان لوس و خرپوون، هیچ یه کیکیشیان له کلو شه کریکی بچکوله گه وره تر نه بوو.

باوکم له شوینی خویدا وه ستا و ملیکی بو خوراند، منیش لیم پرسى؛ «بلایت لی ره دا بروین؟»

په نجهی بۆ دوکه لکیشه که پاکیشا. دوکه لکی لاوازی لیوه به رزده بووه وه.

رپک له خوار کوخه که وه کانیه کی بچکوله مان بینی، بۆریه کی لیوه هاتبووه دهره وه و ئیمهش تیرمان له ئاوه که ی خوارده وه. باوکم ده یگوت ئه وه "به لوعه ی ئاوه".

تایبه ته به پنگه ی په رتووک

چواری قهره

...له راستیدا ئه و شته ی که له ده ستمدابوو، کتیبکی بچکوله بوو...

عه سړیکی درهنگ گه یشتینه وه دۆرف و باوکم گوتی؛

«ئیساکه کاتی نانخواردنکی به له زهت هاتووه».

چیشتهخانه گهره که کرابووه وه، له بهرئه وه ناچار نه بووین دیسانه وه خۆمان بخزینینه وه ناو ژووری نانخواردنه بچکوله که وه. کۆمه لیک خه لکی لادیکه به خۆیان و په رداخه پڕ له بیره کانیانه وه، به ده وری میژیکدا خرپووبوونه وه.

ئیمه باستورمه و که له رمی ترشی سویسریمان خوارد. بۆ دوا ی نانخواردنیش، کیکیکمان به تامی سیو و کریمی تایبهت به ناوچه ی ئه لپه کان داواکرد.

دوا ی نانخواردن باوکم گوتی ده مه ویت "مه شروبی ئه لپه کان" تاقیبکه مه وه، هه ربۆیه له شوینی خۆی جولای بۆ نه کرد. منیش به خۆم و شوشه یه ک ئاوی تووترکی سووره وه به ره و ژووره که ی سه ره وه ملی رپگام گرت... من ئه و دیمه نه م به لاوه جوان نه بوو. وابزانم له وه وپیش بیست که ره تیگ گۆقاری "ئانده رسی مراوی" ی نه رویجیه که م خویندبووه، وا دیسانه وه بۆ دوا جار ده ستمکرده وه به خویندنه وه ی. دواتر ده ستمکرد به یاری کاغه ز. دوو که رهت "حه وت حه وت" کاغه زه کانم دانا، به لام هه ردوو جاره که له گه ل دانانی دوا کاغه زدا، یه کسه ر یاریه که م قفل ده بوو. پاشان بریارمدا سه رله نوئ به ره و چیشتهخانه که برۆمه وه.

ویستم پیش ئه وه ی باوکم به ته واوه تی سه رخۆشبیت، قه ناعه تی پییکه م له گه لمدای بیته وه ژووره که ی سه ره وه و چیرۆکی

تایبه ته به پنگه ی پرتووک

له وناوه دا کچیک سويسری یاری به تۆپیک ده کرد و دهیگرته دیواره که ی بهرامبه ری، پیاویکی پیریش له ژیر داریکی گه وره دا دانیشتبوو و پایپی ده کیشا... هه رئه مه نده بوو! هیچی تری لینه بوو. راسته خانووه کانی ئەم لادییه جوان و ئەفسوناویبوون، به لام له گه ل ئەوه شدا هه ستم ده کرد لادیکه هه تا بلاییت وشک و ناخۆش بیت... جگه له وهش تانیشتاش نه مه زانی بوچی کورته بنه که کاتی خۆی گوتی که گه یشتیه "دورف" پیویستت به زه پهبینیک ده بیت.

ته نه شتیکیش که که میک دل خۆشه کردم، ئەوه بوو که بۆ به یانی دریزه مان به سه فه ره که مان ده دا. بۆ سه به یینیش، یان نیوه رۆکه ی یان ئیواره که ی ده گه ی نه ئیتالیا، له ویشه وه به ناو یوغسلافیادا به ره و یۆنان لیده خورین. له یۆنانیشدا له وانه یه دایه ببینین. به ته واهه تی په رۆشی ئەو کاته م.

به لاروله نجه به ره و نانه واخانه یه که په ریمه وه جاده که ی ئەوه به ر. نانه واخانه که ته نه ا دوکانیک بوو که تا ئەو کاته نه مبینیوو. له ناوه وده ا له ته نیشت سینی که ی گه وری پر له کیکه وه، شوشه یه که ماسی دانرابوو، ته نه ا یه که ماسی پرته قالی تیدابوو. قه راغی سه ری سه ره وه ی شوشه که پارچه یه که ی گه وری لیبوو به وه. ریک به هه مان ئەندازه ی ئەو زه ره بی نه ده بوو که کورته بنه پر نه یینه که ی به زینخانه که پیی به خسیم. زه ره بی نه که م له گیرفانم ده ره ی نا، کیفه که ییم لیکرده وه و لیی وردبوومه وه. که میک له پارچه شکاوه که ی شوشه ی ماسیه که چکۆله تر بوو.

ماسیه که ی چکۆله ی پرته قالی له ناو شوشه که دا له م سه ره وه بۆ ئەو سه ر مه له ی ده کرد. بیگومان هه موو رۆژیک ورده کیکی ده ده نی. له دلی خۆمدا گوتم له وانه یه له وه وپیش ئاسکه کیویه که ویستی تی ماسیه

ئوقیانووسه کانم بۆ بگپیته وه. به لام به ئاشکرا دیاربوو که هیشتام به ته واهه تی تی ری له "مه شروبی ئەله په کان" ی نه خواردبووه وه. جگه له وهش به ئەلمانی که وتبووه قسه کردن له گه ل خه لکی لادیکه دا.

«ئێ ده برۆ بۆ خۆت پیاسه یه که ناو لادیکه بکه»... ئاوها وه لامی دامه وه. پیم ناخۆشبوو که داواکه می ره تکرده وه. به لام ئەمه رۆکه... ئای، ئەمه رۆکه زۆر زۆرم پیخۆشه که ئەوکاته ریک به قسه ی ئەومکرد. پیموابیت من، له چاو باوکمدا، له ژیر ئەستیره یه که به خته وه رتردا له دایکبووم.

لادیکه هه ر زۆر بچوک بوو، له به ره وه "پیاسه ی ناو لادیکه" م کتومت پینج خوله کی خایاند. ته نه ا یه که شه قامی هه بوو و پینان ده گوت شه قامی "قالده مار". دیاربوو خه لکی ئەم لادییه زۆر داهینه ر نه بوون. باوکم به ته واهه تی په سستی کردم، چونکه له گه ل خه لکی لادیکه دا مایه وه و مه شروبی ئەله په کانی ده خوارد وه. ناوی «مه شروبی ئەله په کان!»، که میک له ناوی عاره ق جوانتر ده هاته به رگۆی. که رتیکیان باوکم گوتی «من بویه ده خۆمه وه، بۆ ئەوه ی له شم ساغبیت، هه ر له به ره وه شه ناتوانم واز له خواردنه وه به ینم». من چه نده ها جار ئەو رسته یه م له به رخۆمه وه ده گوته وه و ده گوته وه، ئەوجا لی تیگه ی شتم. به شیوه یه که ی ئاسایی خه لکی پر او پر پیچه وانه که ی ده لین، به لام خۆ ریشی تیده چیت که باوکم که سیکی نئاسایی به ده گمه ن بیت. خۆ ئەو هه روا به خۆراییی "گوره ئەلمانی" نه بوو.

هه موو دوکانه کانی لادیکه داخرا بوون، به لام له گه ل ئەوه شدا ماشینیکی شتومه که له به رده می دوکانیکدا وه ستا و شتی بۆ داگرت.

پرته قالیه که بخوات و لهبری ئه و گازی له شوشه که گرتبیت و پارچه یه کی لی خوار دبیت.

له ناکاودا خوری ئه و ئیواره یه په نجه ره که ی بری و شوشه ی ماسیه که ی پروونا ککرده وه. ئه و جا بۆمده رکه وت که رهنگی ماسیه که ته نها پرته قالی نیه. به لکو له راستیدا رهنگی سوور و زهرد و سه وزیشی تیدا بوو. دواتر رهنگی شوشه که و ئاوه که ش هه مان رهنگی ماسیه که یان گرت، هه موو رهنگه کان تیکه لبوون. هه تا زیاتریش له ماسی و ئاو و شوشه که وردده بوومه وه، زیاتر و زۆتر خه یال م ده پویش و نه مده زانی له چ شوینیکی جیهاندام. بۆ چه ند چرکه یه کیش هه ستمده کرد من ماسی ناو شوشه که م و ماسیه که ش له دهره وه را ته ماشام ده کات.

له و کاته دا که ئاوها ته ماشای ماسیه که م ده کرد، له پرتیدا پیاویکی پیری سه رسییم له پشت میزی نانه واخانه که وه بینی. ته ماشایه کی کردم و به دهستی ئامازه ی بۆ کردم که بچه ژووره وه.

سه یربوو به لامه وه که به و ئیواره وه خته یه نانه واخانه یه کی ئاوها کراوه بیت. له پیتیدا ئاورپکی به په له م له چیشته خانه که دایه وه. ویستم بزانه باو کم هیشتام هه ر "مه شروبی ئه لپه کان" ده خواته وه... به لام چاو م پی نه که وت، ئه و جا دهرگا که م کرده وه و چوومه ژووره وه.

زۆر به ریزه وه به زمانی سویسری سلاوم له پیاوه که کرد، له راستیدا ئه وه ته نها وشه بوو که به سویسری ده مزانی.

هه ری هه کسه ر هه ستم کرد که نانه وایه کی پروو خۆشه. منیش ده ستم کیشا به سنگی خۆمدا و گوتم نه روی جیم! ته نها بۆ ئه وه ی تی ییگه یه نم که هیچ له زمانه که ی ئه و نازانه.

تایبه ته به پنگه ی په رتووک

پیاوه پیره که خۆی به سه ر میزه مه رمه ره که دا چه مانده وه و ریک ته ماشای نیوچاوانی کردم و گوتی؛

- به راستی خه لکی نه روی جیت؟ منیش چه ندین سال له وه و به ر له نه روی جا ده ژیا م، به لام پاش ئه و هه موو ساله، وا خه ریکه به ته واهه تی "نه روی جی زمانم" بیرده چیته وه.

ئاورپکی دایه وه و دهرگای یه خچالکی کۆنی کرده وه. پاش که میک شوشه یه کی ساردی راکیشایه دهره وه و هه لیچرپی، ئه و جا له سه ر میزه که داینا و گوتی؛

«ده زانه هه زت له ساردیه... وانیه؟ به راستی تامی ئه م ساردیه خۆشه، فه رموو براده ره گه نجه که م»

چه ند قومیکم له ساردیه که دا. تامه که ی زۆر له تامی ئه و ساردیه خۆشتر بوو که له چیشته خانه که خوارده وه. پیمو ابیت ئاوی هه رمی بوو.

پیاوه پیره سه رسییه که دیسانه وه خۆی به سه ر میزه که دا چه مانده وه و به چرپه یه ک گوتی؛

«خۆشه؟»

«به له زه ته»

دیسانه وه چرپان دیه وه به گویمدا و گوتی؛

«وایه به تامه. راسته ئه م ساردیه زۆر خۆشه، به لام ئیمه له م لادییه دا جو ره ساردیه کی تریشمان هه یه که زۆر زۆر له مه خۆشتره، ته نها ئه وه نده یه که له دوکانه کانداینا فرۆشریت، نازانه له مه به ستم تیده گه یت یان نا؟»

تایبه ته به پنگه ی پرتووک

«نا، نا، نزیکه⁴. من دهمزانی گهنجه کوریک پوژیک له پوژان ئیره دیت. برادر، ئه و بۆ ئه وه دیت که گهنجینه که ی بده می. ئیستا که گهنجینه که به ته نها هی من نیه»

له پریکا گویم له باوکم بوو بانگی ده کردم. هه ر به ده نگیا دیاربوو که بریکی باشی ئاره قی ئه لپی نو شکردوو.

«زۆر سوپاس بۆ ساردیه که ت. وا گویم له باوکه بانگم ده کات، له به ره ئه وه ناچارم به جیت به ئیم».

«بابه، به لئ به لئ. فهرموو برادر. به لام به یارمه تیت که میک ناوه ستیت. له و کاته دا که تو ماسی ته ماشا ت ده کرد، منیش پریزیک سه موونم خسته فرنه که وه. بینیمیت که زه ره بینه که ت پیبوو. ئه و جا دلنیا بووم که تو ئه و کورپیت که من چاوه روانی بووم. به لام دواتر تیده گهیت، کورپه که م... دواتر تیده گهیت...».

نانه واپیره که پویشته ژووره که ی ئه و دیوو. که میک دواتر به خوی و چوار سه موونه وه گه پرایه وه، خستنیه ناو زه رفیکه وه. له و کاته دا که زه رفه که ی دامی، زۆر به مه به سته وه پووی تی کردم و گوتی؛

«ده بی ت په یمانیکی گرنم بده ی تی... په یمانم بده ری که گه وره ترین سه موون به یلی ته وه و له و کاته دا بخویت که به ته نها بیت و که سی ترت له ده ور نه بی ت. وه هه روه ها نابیت هیج شتیک لای هیج که سیک بدرکینیت. تیگه یشتیت؟»

منیش گوتم؛

«به لئ، به لئ... زۆر سوپاس بۆ هه موو شتیک».

⁴ لیره دا نانه واکه به نه رویجیه کی خراب قسه ده کات، و

سه ریکم بۆ له قاند. پیاوه که زۆر سه یر ده یچرپاند و خه ری کبوو ترسم لیبینشیت. به لام که سه رم هه لبری و ته ماشای چاوه شینه کانیم کرد، سیمای پیاوویکی میهره بان هاته به رچاوم. پاشان پیم گوت؛

«من خه لکی ئاره ندالم. من و باوکم به ره و یۆنان ده چین بۆ ئه وه ی دایکم بدوژینه وه. به داخه وه ئه و له جیهانی موده دا ونبووه».

ئه و جا به تیزی ته ماشای کردم.

«برادر... گوتت ئاره ندال؟ وه جیشی هیشتوو؟ له وانه یه چه نده ها خه لکی تریش له و یوه رایان کرد بیت. منیش کاتی خوی چه ند سالی ک له و "گرم" ه "ستاد" ه دا ده ژیا م³ به لام و ابزانم ئیستا که خه لکی ئه و ئ منیان به ته واهه تی له یاد کردوو».

سه ریکم کرد. بلایت به راستی له "گرمستاد" دا ژیا بیت؟ ئه و شاره له ته نیش ت شاره که ی خۆمانه وه بوو. زۆر جار من و باوکم له هاویناندا به به له م ده چووینه ئه و ئ. دواتر به پرته پرتیکه وه گوتم؛

«ئه و شاره هی نه ده... هی نه ده له ئاره نداله وه دوور نیه»

³ لیره دا نو سه ر که میک یاری به وشه کان ده کات؛ وشه ی "گرم" واته ناشیرین، وه وشه ی "ستاد" واته شار یان شاروچکه، واته وه ک ئه وه وایه بلایت "له و شاره ناشیرینه دا" ده ژیا م. به لام له راستیدا وشه ی "گرمستاد" به سه ری هه که وه ناوی شاروچکه یه کی نه رویجیه. هه روه ک چۆن ئیمه له کور دیدا ناوی "دئ کۆن" مان هه یه، واته وه ک ئه وه وایه بلایت له و "کۆنه" "دئ" یه دا ده ژیا م، به لام وشه ی "دئ کۆن" به سه ری هه که وه ناوی لادییه کی کوردستانه و.

تایبه ته به پنگه ی په ټووک

نووسرابوون. یه کهم لاپه ږم کرده وه و ویستم بیخوینمه وه، به لام به هیچ جوړیک نه متوانی. له پړیکدا زه پږه بینه کهم بیرکه وته وه...
 ئه وه ی که کورته بینه که له به نزینه خانه کهدا پیی به خشمیم. دهستم کرد به گیرفانی پانتو له کهمدا و کیفه کهم به رده ست کهوت، زه پږه بینه کهم له ناو کیفه سه وزه کهدا دهره ینا و خستمه سهر پینه کانی یه کهمین لاپه ږه. هیشتام هر زور بچوکبوون، به لام کاتیک به سهر کتیه کهدا خوم چه مانده وه و له زه پږه بینه که نزیک که وتمه وه، به ناسانی ده متوانی بیخوینمه وه.

چرکه یه ک دواتر خوم له ناو شه قامه که ی دهره وه دا بینه وه. شته کان زور به په له پرویاند، له بهرئو ته نه ئه و کاته م له یاده که باوکم له نیوان نانه واخلنه که و "خانه ی میوانی قالده مار" دا بینی.
 پیمگوت که نانه واپیره که کاتی خوی له "گرمستاد" دا ژیاوه، هه روه ها پیمگوت که ساردیه ک و چوار سه موونی داومه تی. باوکم پییوابوو هه موو ئه وانهم له خه یالی خومه وه دروستکردبیت، به لام له گهل ئه وه شدا له ریگه ی گه رانه وه ماندا بو ئوتیه که، یه کیک له سه موونه کانی خوارد. منیش خوم دوانم خوارد. گه وره ترینیشیانم له ناو زه رفه کهدا هیشته وه.

باوکم هر که له سهر جیگا که پالکه وت، یه کسهر خه وی لیکه وت. منیش له سهر جیگا که ی خوم پالکه وتبووم و هه ردوو چاوم زه قه ی ده هات، به رده وام بیرم له پیاهو پیره که و ماسیه پرته قالیه که ده کرده وه. پاش ماوه یه کیش برسیتی زوری بو هینام و خوم گه یانده لای زهرفی سه موونه که. له سهر کورسیه که دانیشتم و هر به و تاریکیه گازیکم له سه موونه که گرت.

له ناکاودا دانم بهر شتیکی رهق کهوت. هه موو هه ویری چوارده وری شته رهقه کهم لیکرده وه. دواتر ئه و شته رهقه ی که له ده ستمدا مایه وه شتیک بوو که له ئه ندازه ی شقارته یه ک گه وره تر نه بوو. له و کاته دا باوکم به قولی خه وتبوو و ده بیرخاند، منیش گلوی لای کورسیه کهم بو داگیرساند.

له راستیدا ئه و شته ی که له ده ستمدا بوو، کتیبکی بچکوله بوو. له سهر بهرگه که ی نووسرابوو «ساردیه ئه رخنه وانیه که و دوورگه خه یالیه که». لاپه ږه کانی کتیه کهم هه لدا یه وه. راسته زور بچوکبوو، به لام ژماره ی لاپه ږه کانی له سهد تیده په ږی، پینه کانیش زور زور به وردی

...له وکاته دا گویم لیبو و نه پیاوه پیره له ناو بوشایی سه قفه که دا ده هات و ده چوو...

رېگه به خومده دم که ناوت بنیم "کورپ شیرینه کهم". من وا دانیشتووم و خه ریکی نووسینه وهی چیرۆکی ژیانم، هاوکات ده زانم رۆژیک له رۆژان تۆ ریت ده که ویتته ئهم لادییه. له وانهیه به ریکه وت به لای نانه واخانه کهی سهر شه قامی "قالده مار" دا تیپه ریت و ته ماشای ماسیه پرته قالیه کهی ناو شوشه که بکهیت. تۆ خوت نازانیت بۆ دیت، به لام من ده زانم که تۆ به و مه به سته دیتته "دورف" که بهرده وامی به چیرۆکی دوورگی خه یالی و خواردنه وه ئهرخه وانیه که به دیت. من ئهم دیرانه له مانگی یه کی سالی 1946 دا ده نووسم و ئیستاکه پیاویکی گه نجم. به لام بیگومان ئهو کاتهی له پاش سی چل سالیکی تر ده مبینیت، سهرتاپای سهرم سپی بووه. بهم شیوه یهش من ئهم چیرۆکه ته نه با بۆ کاتی ئیستاکه ناووسم، به لکو بۆ رۆژگار یکیشی ده نووسم که له پاش خوم دیت.

کورپ نه ناسراوه کهم، ئهم په رانهی که من چیرۆکه کهمی له سهر ده نووسمه وه، وهک به له میکی فریاگوزاری وایه. له وانهیه به له میکی ئاوها پيشنه وهی به ره و بهنده ریکی دوور بروات، ناچار بیت به ناو ره هیل و باو بۆراندان تیپه ریت. به لام هه ندیک له و به له مانه به ئاراسته یه کی ته و او جیا وازدا ده رۆن، ئه وان به ره و "ولاتی به یانی" ده رۆن. له ویشه وه ئیدی هیچ رېگایه کی گه رانه وه بوونی نیه.

تایبه ته به پنگهی په رتووک

ئهی من به چ شیوه یه ک ده زانم که تۆ (نهک که سیکی تر) دیت و بهرده وامی به چیرۆکه کهم ده دهیت؟... کورپ کهم، من ئهو کاته دلنیا ده بم که تۆ به ره ورووم دیت. ئهو کاته ده توانم ئهو نیشانه یه ببینم که تۆ له گه ل خوتدا ده یه نیت.

چیرۆکه کهم به زمانی نه رویجی ده نووسمه وه، ئهمهش نهک ته نه با بۆ ئه وهیه که تۆ بتوانیت لی تیپه گهیت، به لکو له هه مان کاتدا بۆ ئه وه شه که خه لکانی دورف نه توانن چیرۆکی کورته بنه کان بخویننه وه. گه ر بتوانن... به لی، ئهو کاته نه ینی دوورگه خه یالیه که ده بیت هه والیکی وروژینه ر. به لام هه والیکی وروژینه ریش هه میشه وهک ده نگ و باسیکی خیراتیپه ر وایه و هیچی تر، ده نگ و باسیش هه رچی که بیت هه رگیز بۆ ماوه یه کی دووردریژ نامینیتته وه. به لکو ته نه با بۆ ماوه یه ک سهرنجی خه لکی راده کیشت و پاشانیش له یاده کریت. به لام من نامه ویت چیرۆکی کورته بنه کان هه رگیز له ناو پووناکی کزی ده نگ و باسه کاندان ونبین. مه به ستم له وهیه که یه ک کهس نه ینی کورته بنه کان بزانی، باشته ره له وهی هه موو خه لکی له یادی بکه ن.

من یه کی بوم له و خه لکه زۆرانه ی که له دوا ی جهنگی جیهانی دووه مه وه به دوا ی دالده یه کدا ده گه رام. ئهو کاته له پریکدا نیوهی ئه وروپا بووبه ئوردو وگای په نابه ران و به شیکی گه وری جیهان که وته به ر لیشاوی جو له و رۆشتن. به لام ئیمه ته نه با په نابه ری رامیاری نه بووین، به لکو هاوکات که سانیکی بی ولات بووین و به دوا ی خۆماندا ده گه راین.

تایبه ته به پتگی په پرتووک

ده کیشا. به لām هەر که بینی من چاوم کردو ته وه، خیرا خوی گه یانده لām و وهک ئه وهی بیه ویت دلنه واییم بداته وه گوتی؛

«هاتوویت ته وه مال وه کورپه ئازیزه که م. من دهمزانی پوژتیک له پوژان دییته بهرده رگا که م... بو ئه وهی گهنجینه که وهرگریت، کورپه که م».

ده بیت پاش ئه وه خه وم لیکه وتبیت ته وه، چونکه که دواتر چاوم کرده وه هەر خۆم به ته نها له کوخه که دابووم. له سهر جیگا که هستام و چوومه بهر هه یوانه که ی دهر وه. له ویدا پیاوه پیره که دانیشتبوو و خوی به سهر میژیک ی به ردیندا چه ماند بووه وه. شوشه یه کی جوان له سهر میزه که دانرابوو و ماسیه کی پر ره نگیش له ناویدا مه له ی ده کرد.

سهر م سورما و له دلی خۆمدا گوتم چۆنه ماسیه کی بچکوله ی دهریا یه کی دووره ده ست، ئاوها به ئسانی و پر له چالاکیه وه ده توانیت لیږده دا مه له بکات، له کویشدا... له سهر شاخیکی به رزی ناوه پاستی ئه وروپادا. وا دهاته بهرچاوم که به شیکی بچکوله ی زیندووی دهریا یان گواستبیت ته وه بو سهر شاخه کانی سویسرا. ئه و جا سلاویکم له پیاوه پیره که کرد و گوتم؛

«ئهم کاته ت باش!»

ئاوړیک ی لی دامه وه و زور به نهرمی ته ماشای کردم، منیش خۆم پیناساند؛

«من ناوم "لودفی" یه».

«منیش ناوم "ئهلبرت کلاگس" ه».

دیسانه وه خۆیکرده وه به ناو کوخه که یدا، به لām پاش که میک هاته وه دهر وه و له گهل خۆیدا نان و شیر و پهنیر و ههنگوینی هی نا.

پهنجه ی بو لادی که ی خواره وه را کیشا و گوتی؛ ئه و لادییه ناوی "دورف" ه و له ویدا من نانه واخانه یه کم هه یه.

دواتر بو ئه وهی بتوانم ژیا نیکی نوئ بو خۆم دابمه زریتم، ناچار بووم ئه لمانیا به جیبه ییم. به لām له و پوژانه دا من فهرمانده یه کی بچکوله ی سوپای نازیه کان بووم، له بهرته وه هینده بواری هه له اتنم له بهرده ستدا نه بوو.

من خۆم ته نها له بهرده م نه ته وه یه کی تیکشکاودا نه بینیه وه، به لکو ئه و کاته ی له باکوره وه گه رامه وه، خۆشه ویستییه کی دوړا ویشم له گهل خۆمدا هی نایه وه. هه موو جیهان له بهرچاومدا وهک چه ند به شیکی بچوک بچوک، پهرش و بلاو بوو بووه وه.

ده مزانی که ناتوانم له ئه لمانیا دا بزیم، به لām له هه مان کاتیشدا نه مده توانی بگه ری مه وه بو نه رویج. دواتریش توانیم له پریگه ی شاخه کانه وه خۆم بگه یه نمه سویسرا.

له ویدا بو ماوه ی چه ند هه فته یه که بیهوده و سه رلیشیواو بو خۆم هەر ده خولامه وه، تا دواتر له لادیی "دورف" دا ئاشنا ییم له گهل نانه وایه کی به ته مه ندا په یدا کرد، ئه و ناوی "ئهلبرت کلاگس" بوو.

له شاخه که وه هی دی هی دی ده هاتمه خواره وه. برسیتی و پویشتنی بهرده وامی هه موو پوژه که ش به ته واره تی شه که ت و ماندووی کرد بووم. له پریکا چاوم به لادییه کی بچکوله که وت. برسیتییه که م پالی پیوه نام که وهک درنده یه که به خیرایی به ناو داره کانی دارستانه که دا بیمه خواره وه. پاش که میک خۆم له بهرده م کوخیکی دارینی کوندا بینیه وه. له ویدا گویم له گیزه گیزی هه نگ بوو و بوئی شیر و ههنگوینیش ده هات.

هه لبه ته وای بو ده چم دواتر ئه و نانه وای پیره منی بردبیت ته ژووره وه. کاتیکیش له سهر جیگای خه وه که ی ژووره وه خه بهرم بووه وه، چاوم به پیاویکی سهر سپی که وت له سهر لانکه کورسیه که دانیشتبوو و پایپی

تایبته به پنگه پرتووک

پهرداخیک شهرابم خواردبووه و پرومه ته کانم گهرم داهاتبوون، ئه و جا گوتم؛

«ئاساییه پیم نه لاین مه به سستان چیه، به لام به لایه نی که مه وه ده بیت به و شیوه یه ئه و که سه تاوانبار نه که ن که نانتان بو دروستده کات و ئیوه ش ده یخون!»

ئه و ئیواره یه چیتر دهرباره ی "ئه لبیرت" باسنه کرا، به لام چه ند حه فته یه ک دواتر "فریتز" دیسانه وه باسی ئه و ی هی نایه وه پیشه وه و گوتی؛

«تو ده زانیت ئه و هه موو ماسیه پرته قالیانیه له کو یه هی ناوه؟» سه رنجم دابوو که زیاتر حه زیانده کرد له گه ل مندا قسه بکه ن، چونکه من له گه ل ئه لبیرتدا له هه مان خانوودا ده ژیام. پاشان له وه لامدا گوتم؛

«نه مزانیبوو که له یه ک دانه زیاتری هه یه، به لام له وانیه له دوکانی ماسی فروشه که ی "زیورخ" کرپییتی»

هه ر له گه ل ته و او بوونی قسه کانمدا، هه م دوکانداره که و هه م جوتیاره که ش که و تنه پیکه نین. ئه و جا جوتیاره که گوتی؛

«زور زوری هه یه، من باو کم خوی بینیبوونی، که ره تیکیان له ریگه ی گه رانه ویدا له راوه وه ئه لبیرتی بینیبوو هه موو ماسیه پرته قالیه کانی هی نا بووه دهره وه. هه ر هه موویانی خستبووه بهر هه تاوه که. زور زوریش بووبوون، دلنیا به زور بووبوون، تیده گه یه کوره نانه وا...»

پاش ئه وه دوکانداره که هه لیدایه؛

«جگه له وه ش هه رگیز نه چوته دهره وه ی دورف. ئیمه ریک هاوته مه نی یه کترین و هی نده ی من ئاگاداریم، هه رگیز له دورف دوور نه که وتوته وه.»

بو ماوه ی چه ند حه فته یه ک له لای ئه و پیاوه پیره مامه وه. دواتر له گه لیدا ده چوومه نانه واخانه که ی⁵. ئه لبیرت فیری دروستکردنی نان و سه مون و چه نده ها جو ری کی کردم. من له وه و پیش بیستبووم که سویسریه کان دهستیکی بالایان له دروستکردنی کیکا هه یه. ئه لبیرتیش به تایبه تی پی خۆشبوو له هه ویرشیلاندا یاریده ی بده م. وه کی تریش من ئه و کاته پیاویکی گه نجبووم و پیمخۆشبوو له گه ل خه لکیا تی که لبم، هه ر له بهرئه وه که ره تیکیان سه ردانی "خانه ی میوانی قالده مار"م کرد.

پیمو ابیت خه لکی لادی که منیان خۆشده ویست. راسته ده یانزانی که من له وه و پیش سه ربازیکی ئه لمانی بووم، به لام له گه ل ئه وه شدا که س پرس یاری را بووردومی نه ده کرد.

ئیواره یه کیشیان باسی ئه و "ئه لبیرت"ه یان کرد که منی هه لگرت ه وه. جوتیاریک به ناوی "فریتز ئاندری" وه گوتی؛

«ئه لبیرت شیت بووه.»

دوکانداریکیش به ناوی "هی نریک ئه لبیرتس" وه وه لامی دایه وه و گوتی؛

«به لام نانه واکه ی پیش ئه ویش هه ر شیتولکه بوو.»

منیش خۆم له باسه که یان هه لقورتاند و ویستم بزائم مه به ستیان له "شیتی" چیه، به لام راسته وخۆ وه لامیان نه ده دامه وه. هاوکات چه ند

⁵نانه واخانه کانی ئه وروپا جگه له نان، چه نده ها جو ری کیکیش دروستده که ن و ده یفرۆشن و.

تایبه ته به پنگه ی پرتووک

بنمیچی ئه و ژووره بچکولهیه زور نزمبوو، بهلام که لهدهرهوهی خانووهکهوه ته ماشام دهکرد، بهئاشکرا دهمبینی که بوشاییهکی گهوره له نیوان بنمیچهکه و سهقفی خانووهکهدا ههبوو. لهسهره وئوانهشهوه کاتی که لهسهر گردهکهی پشت خانووهکهوه دهمپروانی، بهئاسانی په نجه ریهکی چکولهه له ناو سهقفی خانووهکهدا بهدیده کرد.

بهلامهوه سهیربوو که ئهلبیرت هه رگیز باسی ئه و بوشاییه نه ده کرد. هه رگیزیش لهویدا نه مبینیوو. بهلام هه موو که ره تیک که براده ره کانم ناوی ئهلبیرتیان دههینا، یه کسه ر بیرم له و بوشاییه ده کرده وه.

بهلام رۆژیکیان ئیواره ده رهنگانیک له دۆرفه وه هاتمه وه مال له وه. له وکاته دا گویم لیوو ئه و پیاوه پیره له ناو بوشایی سه قفه که دا ده هات و ده چوو. به ته واوه تی سه رم سوپما (وابزانم که میکی ش ترسام)، هه ر له به ره وه ش خۆمگه یانده کانیه که ی ده ره وه بو ئه وه ی که می که ئاوم به ییم. له ریگادا هیچ په له م نه کرد، که گه راشمه وه ئهلبیرت له سه ر لانکه کورسیه که ی دانیشتبوو و پایپی ده کیشا.

«درهنگ هاتیه وه».

ته نه ا ئه وه نده ی گوت، بهلام هه ستمکرد که مه به سستی له شتیکی تره.

«له سه ره وه بوویتی؟»... لییم پرسی.

نازانم چۆن ویرام ئه و پرسیاره ی لییکه م، وشه کان خویان بو خویان له دهممه وه هاتنه ده ره وه.

ئهلبیرت داچله کی، بهلام پاش که می که هه ره وک جارن به شیوه نه رم و نیانه که ی ته ماشای کردمه وه. هه مان ئه و دهموچاوه ی هاته وه به رچاوم که چه ند مانگی که له مه و به ر بینیم... ئه و کاته ی که شه که ت و ماندوو له به رده م خانووه کۆنه که یدا که وتم و ئه و خزمه تی کردم.

پاش که می که پرسی؛

جوتیاره که ش به چرپه چرپ گوتی؛

«هه ندئ خه لکیش ده لئین جادووگه ره و پییان وایه که ته نه ا نان و کی که دروست ناکات، به لکو جگه له وانه ش ماسیه کانیشی دروستده کات. به لایه نی که مه وه له یه ک شت دلنایین؛ ئه و ماسیانه ی له م ناوه دا نه گرتوه».

منیش هی دی هی دی که وتمه گومانه وه و پرسیارم له خۆم ده کرد؛ بلئیت به راستی ئهلبیرت نه یینه کی شارد بیته وه؟ تا ئیستاکه ش هه ندئ له رسته کانی له گویمدا ده زرنگی نه وه؛ «هاتوو یته وه مال له وه کوره ئازیزه که م. من ده مزانی رۆژیک له رۆژان دیته به رده رگا که م... بو ئه وه ی که نه جینه که وه رگریت، کوره که م».

بیگومان ئه گه ر باس و خواسی سه ر زاری خه لکیم بگه یاندا یه ته ئه و نانه وا پیره، ئه وا هه سستی بریندار ده بوو. بهلام ئه گه ر نه یینه کیشی هه بیته، ئه وا به ته واوه تی دلنایابووم که له کاتی گونجاودا بۆم ده درکینئیت.

بو ماوه یه کی دورودریژ پیماوو خه لکی بویه ئه و قسانه ده رباره ی "ئهلبیرت" ده که ن، چونکه ئه و به ته نه ا له خانوویه کی سه رو ئاوا ییه که دا ده ژی. بهلام له راستیدا شتی که له خانووه کۆنه که یدا هه بوو که سه رنجمی راده کیشا.

که ده چوو یته ناوه وه ژووریک دانیشتنی گه وه و ئاگردانی که ده هاته به رده مت. چیشته خانه یه کی ش له سوچی کی هه مان ژووردا دروستکرا بوو. هه ر ئه و ژووره دوو ده رگای له سه ربوو، یه کی کیان ده چوو سه ر ژووری خه وه که ی ئهلبیرت و ئه و تریشیان ده چوو سه ر ژووریک خه و ی بچکوله تر. من پاش ئه وه ی که گه یشته ده دۆرف، له و ژوورده دا ده خه وتم.

www.pertwk.com

«هیلاکیت لودفی؟»

سهریکم بۆ راوه شاند. ئیوارهی شه ممه بوو و بۆ بهیانی ده مانتوانی تا
ئهو کاتهی خۆر به یارمان ده کاته وه، بخهوین.

له سهر لانکه کورسیه کهی ههستا و چه ند پارچه داریکی تری فریادیه
ناو ئاگردانه که وه. ئه و جا گوتهی؛

«که واته ئهم شهو پیکه وه داده نیشین»

تایبه ته به پیکه ی په ړتووک

شه شی قهره

..ساردیه کی ترت بده می که تامه که ی هزار جار له م ساردیه
خوشتربیت...

خه ریکبوو به سهر زه ږه بین و کتیبه بچکوله که مدها خه وم لیکه ویت. تا
ئیسنا هینده تیگه یشتبووم که سهره تای هه کایه تیکی گه وره م
خویند بیت وه، به لام ههستم نه ده کرد که ئهو هه کایه ته ههچ
په یوه ندی که به منه وه هه بیت. پارچه یه کی بچوکم له زه رفی
سه مونه که کرده وه و خستمه ناو ئهو لاپه ږه یه وه که پیی گه یشتبووم.
له وه ویش که ږه تیکیان له یه کی که له کتیبخانه کانی "ئاره ندال" دا
کتیبکی له و بابه ته م بین. کتیبکی هه کایه تی هه ر زور بچکوله بوو
و له ناو قاوغیکی که می که له خو ی گه وره تر دا دانرا بوو. به لام
جیاوازیه که ی ئهو بوو که پیته کانی ئهو کتیبه یه کجار گه وره بوون و
له یه که لاپه ږه دا ته نها پانزه بۆ بیست بیتکی تیدا نووسرا بوو.
هه لبه ته هه که یاتکی هینده گه وره شی تیدا نه نووسرا بوو وه.

کاتر می یه کی شه و بوو. پیش ئه وه ی بخه وم، کتیبه بچکوله که م خسته
گیرفانیکی پانتوله که مه وه و زه ږه بینه که شم له گیرفانه که ی تر دا دانا.
به یانی زوو باوکم خه به ری کردم وه. گوتهی ده بیت که می که خیرا که بین
و بکه وینه وه ږی. ئه گه ر نا، ئه و هه رگیز ناگه یینه ئه سینا و
ناچارده بین بگه ږینه وه بۆ ماله وه. که می که یش توره بوو لیم، چونکه
پارچه سه مونم له سهر زه ویه که بلاو کرد بوو وه.

پارچه ی سه مون! له دل ی خو مدها گوتم. که واته کتیبی ناو سه مون که
خه ون نه بوو. به په له پانتوله که مم له به ر کرد و له هه ردوو
گیرفانه که مدها ههستم به شتیکی ره ق ده کرد. دواتریش گوتم ئاخر نیوه

شهو برسیمیوو و دواهه مین سه مونم خوارد، به لام نه مویست گلۆپه که دابگیرسینم. ههر له بهرئه وه شه که ئه وهه موو پارچه سه مونه له سهر زهویه که که وتوووه.

هه موو شته کانمان کۆکرده وه و خستمانه ناو ماشینه که وه، ئه و جا بۆ نان خواردنی به یانی به پله له خۆمان گه یانده ژووری نانخواردنه که. ته ماشیه که چیشتخانه به تاله کهم کرد. کاتی خۆی لودفی له ویدا دانیشتوو و شه رابی له گه ل برادره کانیدا خواردوته وه.

دوای نانخواردن "خانهی میوانی قالدەمار"مان به جیهیشت و له ناو ماشینه که دا بۆی دانیشتین. کاتی کیش به لای دوکانه کانی سهر شه قامی "قالدەمار"دا تیپه پین، باو کم په نجهی بۆ نانه واخانه که راکیشا و پرسی؛

«سه مونه کان هی ئه و ئ بوون؟»

پیش ئه وهی وه لامی بده مه وه، نانه وا سه رسپیه که خۆی هاته سهر پلیکانه کانی دهره وه و به دهستی خوا حافیزی لیکردین. دهستی بۆ باو کیشم راوه شاندا، باو کیشم به هه مان شیوه دهستی بۆ راوه شانده وه.

پاش که میک گه یشتینه وه سهر شارپگاکه. به ئه سپایی زه ره بین و کتیه بچکۆله کهم دهره ینا و دهستم کرد وه به خوینده وه. باو کم یهک دوو جار پرسیری لیکردم و ده یویست بزانیته له دواوه خهریکی چیم. منیش گوتم به زه ره بین که ته ماشای کوشنه کهی دواوه ده کهم و به دواوی کچ و ئه سپیدا ده گه ریم. دواتریش که ره تیکی تر دیسانه وه پرسیری لیکردمه وه، منیش گوتم بیر له دایکم ده که مه وه.

تایبه ته به پنگه ی پرتوک

به ره وهی ئه لپیرت بیته پیشه وه و له سهر لانکه کورسیه کهی دانیشت، له ناو قتوویه کی بچکۆلهی کۆندا هه ندی تووتنی دهره ینا، خنیه ناو پایپه که یه وه و دایگیرساندا. ئه و جا دهستی به قسه کرد و گوته؛

«من له سالی 1881 دا له م لادییه دا (له "دۆرف"دا) له دایکبووم. ئییه پینج خوشک و برا بووین و منیش بچوکترینیان بووم. له وانه یه ههر له بهر ئه م هۆیه بوو بیته که من له هه موویان زیاتر هۆگری دایکم بووم. له و سه رده مه دا کوپان هه تا ته مه نی هه وت هه شت سلان له گه ل دایکیاندا له ماله وه ده مانه وه، دواتریش ههر له ته مه نی هه شت سالیه وه دوا ی باوکیان ده که وتن و له دارستان و کیلگه کاندایاریده یان ده دان.

من هه موو ئه و پۆژه دریز و پروناکانه م له یاده که له چیشتخانه کهی ماله وه ماندا کراسه کهی دایکم ده گرت و دوا ی ده که وتم. ئه و کاته ته نها پۆژی یه کشه ممان هه موو خیزانه که مان کۆده بووه وه. ئه و پۆژانه ش هه موومان پیکه وه پیاسه یه کی دورودریژمان بۆ ده کرد، کاتیکی زیاترمان بۆ نانخواردنی ئیواره ته رخانده کرد و شه ویشمان به ده م یاری "زار" وه به سه رده برد.

به لام پاش ماوه یهک کاره سات له دوا ی کاره سات که وته ناو خیزانه که مانه وه. هیشتام ته مه نم چوار سلان بوو که دایکم تووشی نه خۆشی سیل بوو. چه ند سالیک له ماله وه دا له گه ل ئه و نه خۆشیه دا ژیا یین.

بیگومان ئه و کاته من وهک کوپیکی بچکۆله له هه موو شتیکی چوارده ورم تینه ده گه یشتیم. به لام له یادمه که دایکم به رده وام ده بوایه پشووی بدایه، به ره به ره ش نه خۆشیه کهی ناچاریکرد بۆ ماوه یه کی دورودریژ له جیگادا بکه ویت. جار جار یکیشت له ته نیشت جیگاکه یه وه

داده نیشتم و حه کایه تم بۆ ده گپرایه وه، هه لبه ته هه ر خو شم هه موویم ده هونی وه.

جاریکیان بینیم خو ی به سه ر میزی ناخواردنه که دا چه ماند بۆ وه و زۆر به پیسی ده کوکی. که بینیشم خو یی ده هیئت وه، به یه کجاری تورپووم و داروبه ردی چیشته خانه که م دا به سه ری ه کدا. قاپ و سوراحی و په رداخه کانم شکاند... هه ر شتیک که ده ستم ده یگه یشته ده مشکاند. وا بزانه ئه وه یه که مین جاربوو که بیرم له وه کرده وه که دایکم ماوه یه کی تر ده مریت.

هه روه ها سه ر له به یانی پۆزی یه ک شه ممه یه کیشم به باشی له بیره... ئه وه به یانی به ر له وه ی ئه وانی تر خه به ریان ببیته وه، باوکم هاته ژووره که م و گوتی؛

«ئه لبیرت، من و تو ده بیت که میک پیکه وه قسه بکه یین... دایکت هینده ی نه ماوه بمریت».

منیش تورپووم و هاوارمکرد؛

«نامریت... تو درۆ ده که یت!»

به لام درۆی نه ده کرد. بۆ ماوه ی چه ند مانگیکی تریش پیکه وه بووین. هه رچه نده زۆر مندالیش بووم، به لام له گه ل ئه وه شدا زۆر پیش ئه وه ی دایکم بمریت، خو م له سه ر بیرۆکه ی مردنی ئه وه راهینابوو. هیدی هیدی ده مبینی دایکم لاوازتر و په نگ زه ردتر ده بوو. به رده وامیش تای هه بوو.

کاتی سه ر قه بران و ناشتنه که شیم له هه موو شتیکی تر باشتتر له یاده. منیش و هه ردوو براکه شم ناچار بووین جلوه رگی پرسه له براده رانی لادیکه به قه رز وه رگرین. من ته نها که س بووم که نه گریام. من زۆر تورپووم له دایکم، چونکه به جییه یشته یین، هه ر له به ره ئه وه ش یه ک

تایبه ته به پنگه ی په رتووک

فرمی سکم بۆ هه لنه رشت. هه ر له و کاته شه وه پیم وایه تورپوون باشتترین ده رمان بیت دژی دلته نگه...».

لیره دا پیاوه پیره که سه یریکی کردم، وه ک ئه وه ی بزانیته که منیش ماته مینه کی گه وره م له ناوه وه مدا هه لگرتوو. دواتر به رده وامی به قسه کانی دا؛

«به و شیوه یه ش باوکم پینج مندالی به سه ردا که وت. له سه ره تادا توانیمان به باشی ژیانمان به رپوه به رین. جگه له کارکردن له کیلگه یه کی بچوکدا، باوکم بوو به پۆسته چی لادیکه ش. ئه و کاته هه موو دانیشته وانی "دۆرف" له دووسه سهد که سیک زیاتر تینه ده په ری. خوشکه گه وره که شم کاری ماله وه ی گرتبووه ئه ستۆ، ئه و له و کاته دا که دایکم مرد ته مه نی حه قده سلان بوو. ئه وانی تریش له کیلگه دا کاریانده کرد، به لام من چونکه بچکوله بووم هیچ سوودیکی وام نه بوو و زۆربه ی کاته کان به ته نها بۆ خو م ده هاتم و ده چووم. زۆر جاریش ده چوومه سه ر قه بره که ی دایکم و ده گریام. ئه و کاته هیشتام مردنه که یم نه به خشیبوو.

پاش ماوه یه ک باوکم ده ستیکرد به خواردنه وه، له پیشدا ته نها له پیشووی حه فته کاند و دواتریش بووه خویه کی پۆژانه ی. وه ک ئاکامیکی خواردنه وه که شی، له سه ره تادا کاری پۆسته چی ته یه که ی له ده ستدا و دواتریش ورده ورده کیلگه که شمان دانا. هه ردوو براکه م پیش ئه وه ی به ته واوه تی گه وره ببن، به ره و "زیورخ" بۆی ده چوون. منیش هیشتام هه ر ده خولامه وه و هیچ شتیکم نه ده کرد.

پاشان که گه وره تریش بووم، گالته یان پیده کردم و پییان ده گوتم باوکت «خولیای ئاوی تریه». هه ر که ره تیکیش باوکمیان به بی هۆشی له شوینیکی لادیکه دا ده دۆزیه وه، ریک ده یانه یانی وه ماله وه و

دهيانخسته ناو جيڳاڪهيهوه. ههموو جاريڪ سزاي منيان دهدا... ههميشه پيم وابوو تهنها من دهبيت باجي مردني دايڪم بدهم. دواچار برادهريكي باشم بووبه تووشهوه، پيان دهگوت "هانس"ي نانهوا. نهو پياويكي پيري سهرسپي بوو و بو ماويهكي يهكچار دورودريژ نانهواخانهيهكي چڪولهي له لاديڪهدا دهربدهپوه. هانس له تهمهني گهنجيدا هاتبوو دؤرف، مههستم لهويه له دؤرفدا گهوره نهبووبوو، هر لهبهروهه ههميشه وهك كهسيكي نامؤ تهماشاياندهكرد. سهرباري نهوهه كهسيكي كهمدوو بوو. هيچ كهسيك له لاديڪهدا بهتواوهتي نهيدهناسي.

كاتي خوي "هانس"ي نانهوا دهرياوان بووه، بهلام پاش چهندين سال دهستي له جيهاڻي دهرياواني ههگرتوو و وهك نانهوايهك لهم لادييهدا نيشتهجييو بوو... چهند كهرتيكي كهميش له نانهواخانهكهيدا به دهريپيهكي كورتهوه هات و چوي كردوو و خهلكي قوله پروتهكانيان بينييو، لييرهشوه هر چوار خالهكوتراوهكهي كهوتبوننه بهرچاوي خهلكي. هر نهمه خوي له خويدا كهميڪ "هانس"ي نانهواي كردبووه كهسيكي سهير، چونكه هيچ پياويكي تري ناواييهكهمان خاليان لهسهر لهشيان نهكوتابوو.

من بهتايبهتي ويڻهي نهو ئافرهتهدم ديتهوه بهرچاو كه لهسهر قولي كوتابووي، ژنهكه لهسهر لهنگهريكي گهوره دانيشتبوو و لهژير ويڻهكهدا ناوي "ماريا" نووسرابوو. خهلكي چهندها چيروكيان لهسهر نهو ناوه هونيبوووه. ههنديڪ دهيانگوت نهو ئافرهته دهستگيراني بووه و پيش نهوهي تهمهني بگاته بيست سال، به نهخوشي سيل مردوو. ههنديكي تريش دهيانگوت "هانس"ي نانهوا كههريتيكيان

تايبهته به پيگهي پهرتووك

ئافرهتيكي نهلماني كوشتوو كه ناوي "ماريا" بووه، وه هر لهبهروههش گواستوويهتيهوه بو سويسرا...

نهلبيرت تهماشايهكي كردم، ههستمدهكرد كه دهزانيت منيش لهدهست ئافرهتيك ههلهاتووم. لهدلي خومدا دهمگوت «خولهو پروايهدا نيه كه منيش ئافرهتيك كوشتبتي؟».

كهميڪ دواتر دريژهي بهقسهكانيدا؛

«بهلام چهند كهسيكي تردهيانگوت "ماريا" ناوي نهو كهشتيه بووه كه نه لهسهر بووه و پاشان له شوينيكي ئوقيانووسي نهتلهسيده نقومبووه».

ئاليهدا نهلبيرت ههستايه سهري، چوو پارچهيهك پهنيري گهوره و نانيني هينا. نهوجا دوو پهرداخ و بتليڪ شهرايشي دانا و ليي پرسيم؛

«خوب تاقهتت ناكهم "لودفي"؟»

زور به توندي سهرم بو راوهشاند و نانهوا پيرهكش كهوتهوه قسهكردن؛

«وهك گوتم من كورپيكي فهقيربووم... جارجاريكيش پرويدهدا خوم لهبهردهم نانهواخانهكهي "قالدهما"دا دهبينيهوه. زوريه جاركانيش كه دهچومنه نهوي برسيم بوو، بهلام پيموابوو تهنها تهماشاكردي نهو ههموو نان و كيكانه ياريدهم بدات و كهميڪ برسيتيهكه بشتييت، بهلام پوژيكيان "هانس"ي نانهوا بهدهستي ئاماژهي بو كردم كه بچمه ناو نانهواخانهكهيهوه. پارچهيهك كيكي گهوره دامي، كشميشي تيدابوو. لهو پوژهوه دهمتواني بليم برادهريكم ههبوو. هر لهو پوژههوه ميژوي من دهستيپيكر، لودفي».

تایبه ته به پنگه ی پرتووک

که دایکم مردبوو و باوکیشم ئالوده ی مه ی بوو. به لام لهو کاته دا "هانس"ی نانهوا هەر زۆر به په له بۆیان ده رپه ری، من ئه و وینه یه م هەرگیز له یاد ناچیت، لودفی. له پێشدا منی له ژیر ده ستیان ده ره ئینا و ئه و جا که وته کوتانی یه ک به یه کیان، هه چیان به بی لیدان بۆی ده رنه چوون. و ابزانم زیاد له پاده لیدان، به لام به هه رحال، له و پۆژه به دواوه ئیتر هه چ که سیکی لادیکه نه یده ویرا په نجه یه کیشم بۆ به ریت.

ئێ... ئه و شه رپه ی ئه و پۆژه له زۆر لایه نه وه بووبه خالیکی وه رچه رخانه ی ژیانم. "هانس"ی نانهوا بردمیه ناو دوکانه که یه وه، کراسه سپیه درێژه که ی ته کاند و ساردیه کی بۆ هه لپچریم، له سه ر میزه مه رپه رکه ی به رده مم داینا و وه ک فه رمانیک گوتی؛ «بیخۆره وه!»

منیش پیک به قسه ی ئه وم کرد و هه ر له و کاته دا هه ستمکرد هه قی تییه لدا نه که م به زیاده وه وه رگرتوه. هه شتاه یه که مین قوومی ساردیه که م به ته واوه تی نه چووبوو هه خواره وه که لیپرسیم؛ «تامی خوشبوو؟»

منیش هه ر زۆر به ساکاری گوتم؛

«زۆر سوپاس».

هه شتاه هه ر که میک توره و په ست دیابوو، دواتریش گوتی؛ «به لام ئه گه ر ئه م ساریه ت به لاهه خوش بیت، ئه و په یمانت ده ده می پۆژیک له پۆژان ساردیه کی ترت به ده می که تامه که ی هه زار جار له م ساردیه خوشتر بیت».

بیگومان وامزانی ئه وه هه ر قسه یه که و هه چی تر، به لام له گه ل ئه وه شدا هه رگیز ئه و په یمانه یه م له بیر نه چووه وه. له راستیدا شیوه ی

له دوا ی ئه و پۆژه وه زیاتر و زۆر تر ده چوومه لای "هانس"ی نانهوا. پیم وابیت هه ر له سه ره تاوه ده یزانی که من چه نه ده ته نیا و بی که سم. هه رکاتیکیش برسیم بوایه، خیرا نانیک گه رمی ده دامی. هه ندی جاریش کیکیک خۆشی پیده به خشیم، چه ند جاریکیش ساردی بۆ هه لده پچریم. منیش له به رامبه ردا که میک کۆمه کم ده کرد، دواتریش هه شتاه سیانزه سالم پرنه کردبوو و بوومه خه لفه ی نانهوا. به لام به رله وه ی ئه و پۆژه بیت هه پشه وه چه نه ده ها سالی دوردریژم به سه ربرد. له و کاتانه شدا ده میک بوو ئه و وه ک کورپ خۆی ته ماشای ده کردم.

باوکم له هه مان سالدای مرد. ئه و به مانای وشه به خواردنه وه خۆیکوشت. هه تاوه کو دوا هه مین پۆژیشی هه ر ده یگوت «ده مه ویت له ئاسماندا دایکت ببینم». هه ردوو خوشکه که شم له ده ره وه ی دۆرفدا شوویانکرد و پۆیشتن، له دوا ی ئه و پروودا وه شه وه ئیدی هه رگیز هه چ هه والیک دوو برا که مم نه بیسته وه...».

پاش ئه م قسانه ئه و جا ئه لبیرت شه رابی کرده په ردا خه کانه وه. هه ستا و چوو لای ئاگردانه که وه و سوتووی پایپه که ی ته کاند، پریکرده وه له تووتن و دایگیرسانده وه. پاشان دوو که لیک زۆری له گه ل هه ناسه دانه وه یدا فریدایه ژووره که وه؛

«به م شیوه یه ش من و "هانس"ی نانهوا بووینه پالپشتی یه کتری. که ره تیکیشیان وه ک فریشته یه ک هات و پزگاری کردم. ئه و پۆژه هه ر له به رده م نانهوا خانه که ی ئه و دا چوار پینچ کورپ ئاواپی په لاماریاندام. به ده مدا خستیانم و به ئاره زووی خۆیان به بۆکس تیمکه وتن. هه رچۆنیک بیت من به و شیوه یه دینه وه یادم. ده می کبوو ده مزانی له به ر چ هۆیه ک په لامارم ده دن. له راستیدا سزای ئه وه بوو

تایبته به پنگه پرتووک

«خهریکه گهوره ده بیت».

منیش له وه لامدا گوتم؛

«مانگی دوو ده بمه سیانزه سال».

«وايه، وايه. كهواته كاتى خويه تى. باشه... پیت وايه كه تۆ هینده
گه وره بووبیت كه بتوانیت نهینیهك لای خۆت بهیلتیه وه و
نهدركینیت؟»

«ههر نهینیهك كه تۆ پیمی بلیت، ههتا ئه و پۆژه ی ده مرم له لای
خۆمى ده هیلمه وه».

«منیش ههر وای بۆ ده چم. به لام ئه مه شتیکی گرنه برادر، چونكه
زۆر دلنیانیم زیانم هینده ی مابیت».

منیش یه كسه ر گوتم؛

«بیگومان ماوته... زۆرت ماوه».

له پریكدا ههستم كرد ههروهك سههۆل و به فره كه ی ته نیشتم
سارد بوومه ته وه. له م ته مه نه گه نه جمدا ئه مه دووه م جارم بوو كه
پووبه پرووی مردنی كه سیك ببه وه.

ئه و واینیشاندا كه ئاگای له قسه كانی من نه بووبیت و گوتی؛

«ئهلبیرت، تۆ خۆت ده زانیت من له كویدا ده ژیم. پیم خوشه بیت گهر
ئه م ئیواره یه بیت بۆ لام».

گوتنه كه ی وایلیكردم له یادم بیت. جگه له وهش كاتى وتنه كه شی ههر
تایبته بوو. ئه و هیشتام به هۆی شه په كه ی بهر دوكانه كه یه وه،
پوومه ته كانی ههر سووربوون. به دهر له وانهش "هانس" ی نانه وا هیچ
قسه یه کی هه روا بۆ خوشی نه ده كرد...

ئه و جا ئهلبیرت كلاگس "ئحم" یكى بۆكرد و پاشانیش بۆی كۆكى.
وابزانم دوو كه له كه په په قورگی، به لام دیاربوو كه كه میك په ستبوو.
هه ردووچاوه قورس و قاوه ییه كانی بریبوو میزه كه. ئه و جا گوتی؛

«هیلاکیت برادره؟ حه زده كه ییت پۆژیکی تر باسه كه مان ته واوبكه یین؟»
قومیکم له شه رابه كه م دا و سه ریکم بۆ راوه شاندا، ئه ویش به
ئه ندیشه یه کی قووله وه به رده وامبوو؛

«له و كاته دا ته مه نم دوانزه سالبوو. پۆژه كان ههروهك پۆژانی پێشوو
تیده په پین، به لام ته نها ئه وه نده بوو كه چیتر هیچ كه سیکی لادیكه
نه یده ویرا دهستم بۆ به ریت. زۆربه ی كات له نانه واخانه كه دا بووم.
هه ندئ جار پیکه وه قسه مانده كرد و جار جار یكیش پارچه یه ك کیکی
بچكۆله ی ده دامیی و ده یگوت بۆ خۆت برۆره وه ده ره وه. خه لکی
ده یانگوت "هانس" ی نانه وا كه سیکی بیده نگه، منیش ئه و بیده نگیه م
تیدا ده بینى، به لام هه ندئ جاریش چیرۆکی خوش خوشی ده ریا
گه وره كانی بۆ ده گپرامه وه. به و شیوه یهش شه رازه اییه کی باشم
ده رباره ی ولاتانی ده ره وه په یدا كرد.

هه میشه من ده چوومه لای "هانس" ی نانه وا و له نانه واخانه كه یدا
ده مبینى، هه رگیزیش له ده ره وه پووبه پرووی نه ده بوومه وه. به لام
پۆژیکی زستانی سارد له سه ر شه قامه كه دانیشتبووم و به رد م به سه ر
سه هۆله كه دا فریده دا. له پریكدا لیم په یدا بوو، له ته نیشتمه وه وه ستا و
گوتی؛

خويندەنەو و حونجەکردنى ئەو ھەموو پىتە پچكۆلانانەى ناو كىتەبە بچكۆلەكە، چاومى بەتەواوۋەتى ماندووكرد و ئاويان پىدا دەھاتە خوارەو. بچكۆلەيى پىتەكان جارجارىك گومانىان دەخستە دلمەو و لە خۆم دەپرسى «بلىيت خۆشم لەخەيالى خۆمەو ھەندىك وشەم نەخستبىتە سەرى».

بۆ ماوۋەيەك بەلای چەند شاخىكى بەرزدا تىپەپىن، منىش لە ماشىنەكەدا دانىشتبووم و چاوم تىپىپىبون. ھاكات بىرم لە ئەلبىرت دەكردەو؛ ئەو دايكى مردوۋ و سەربارى ئەوۋەش باوكى ئالوودەى مەى بوو. پاش كەمىك باوكم گوتى؛

«خەرىكە لە توونىلە بەناوبانگەكەى "سانت گۆتھارد" نىكەدەبىنەو. پىم وابىت رىك بەناو ئەو شاخە گەورەيەى بەردەمماندا دەروات كە تۆ سەبرى دەكەيت».

ئەوجا كەوتە باسكردنى توونىلەكە و گوتى "توونىلى سانت گۆتھارد" درىژترىن توونىلى جىھانە كە ماشىنى پىدا بروت. درىژىيەكەى شانزە كىلومەترە و دوو سالىك دەبىت كراوۋەتەو. بەلام پىش ئەو كاتە (زىاتر لە سەد سال لەمەوېر) تەنھا توونىلى شەمەندەفەربوۋە، وە پىش ئەو كاتەش قەشەكان و ھەروەھا چەتە و دزەكانىش كە لە نىوان ئىتالىا و ئەلمانىادا سەفەريان دەكرد، ناچاربوون بەپى بەتوولەپىگەى "سانت گۆتھارد"دا بپەرنەو.

لەدوارجارىشدا گوتى "مەبەستم لەوۋەيە كە خەلكانىك لەپىش ئىمەدا لىرەدا ھەبوون". چركەى دواى ئەو لەناو توونىلەكەدا بوو.

تايبەتە بە پىگەى پەرتووك

بىرىنى توونىلەكە ماوۋەى چارەكىكى پىچو. لەوسەرى توونىلەكەوۋە بەناو شارۆچكەيەكى پچكۆلەدا تىپەپىن كە ناوى "ئابىرۆلو" بوو. منىش گوتم "ۆلۆرىا". ئەو ھۆرە يارىيەكى خۆمبوو، ھەر لەو كاتەوۋەى كە بەناو دانىماركدا تىپەپىن، ھەموو ناوى شار و ناوكانى سەر رىگام بەپىچەوانەو دەخويندەو، تەنھا بۆ ئەوۋەى بزانم وشەيەكى نەينى يان شتىك لەو بابەتەيانى تىدا نەشاردراوۋەتەو. ھەندى جارىش ئەوناوانەى ھەلمدەگىرانەو شتىكىان بۆ دەردەخستم. بۆ نمونە "رۇما" بووبە "امۆر"، من پىمواوۋە ئەو ناو رىك لەشوينى خۇيداىت⁶.

"ۆلۆرىا"ش زۆر خراپ نەبوو، ھەر وەك ناوى ۆلاتىكى خەيالى دەھاتە بەرگوت. تەنانت ئىستاكەش ئەگەر كەمىك چاومى بۆ بنوقىنم، رىك شارەكەم دىتەو بەرچا و دەتوانم بەخەيال بەناویدا تىپەپىم.

دواتر بەناو دۆلىكدا چووينە خوارەو، ئەو ناو پىبوو لە كىلگەى بچوك بچوك و بە پەرزىنى بەردىن لەيەكەى جوداكرابوونەو. پاش كەمىك روبرارىكمان بىرى كە ناوى "تىسىنۆ" بوو. ھەر كە باوكم روبرارەكەى بىنى، ھەردو چاوى داپچى. لەو كاتەوۋەى كە بەلای بەندەرە گەرەكانى ھامبۆرگدا تىپەپىن، باوكم بەو شىوۋەيە نەبىنىبوو.

زۆر بەتووندى ئىستوپى گرت و پىچىكى كەردەو. بەپەلە لە ماشىنەكەدا ھاتە دەرەو و ھەر بەپىو ھەستا. دەستى بۆ روبرارە پىرشنگدارەكە راكىشا. لەپاستىدا لەنىوان چىا بەرزەكانەو دەھاتە خوارەو.

⁶پىچەوانەى "Roma" دەبىتە "amor"، "امۆر" لە ئەفسانە كۆنەكاندا خواوۋەندى خۆشەويستىيە.

تایه ته به پنگه پرتووک

«که مېک له مېه وېر زنجیره شاخې "سانت گوتھارد" مان برې. زورینه یې
 پروباره کانی ئه وروپا لیره وه هله دقو لېن. لیره وه پروبارې "پاین"
 دلپه ئاوه کانی سهره تاي کۆده کاته وه، وه هر لیره شه وه پروبارې
 "رؤنه" (واته تيسينؤ) هله دقو لېت و دواتریش له گهل پروبارې گه وره ی
 "پؤ" دا تیکه لده بیټ و دهرژینه دهریای "ئه دریاتیک" وه⁷.

سهرېبوو به لامه وه که له پړیکدا که وته باسکردنی دهریا، به لام بو
 ئه وه ی زیاتر سهرم لېشېوینیت، گوتی؛
 «گوتم که پروبارې "رؤنه" لیره وه هله دقو لېت».

دیسانه وه دهستی بو شاخه کان پاکیشایه وه؛
 «ئو پروباره به ناو شاری "جنیف" دا دهروات و دواتر به ناو فهره نسادا
 تیده پهریت، دواتریش چهند کیلومتری که له پوژئاوای شاری
 "مارسیلیا" وه دهرژینه ناو دهریای ناوه راسته وه. هرچی پروبارې
 "پاین" یش، به ناو ئه لمانیا و هو له نادادا تیده پهریت و دواتر دهرژینه
 ناو "دهریای باکور" وه. چهنده ها پروبارې تریش ده گهنه ئو، به لام
 هه موویان یه که مین قهره ی ئاویان له شاخه کانی "ئه لپ" وه
 ده خونه وه».

«چهنده ها که شتیش له ناو ئو پروبارانه دا دهرؤن؟»... ئو پرسیاره م
 لیکرد و وامزانی ده توانم ده ستپیشکه ی لیکه م.
 «به لئ، باشره ئه مه وه که تیبینیه که لای خوت بهیل یته وه و له یادت
 بیټ، به لام که شتیه کان تهنه ها به ناو پروباره کاندای تیناپهرن، به لکو
 به نیوان پروباره کانیشدا دهرؤن».

⁷ به شیکه له دهریای ناوه راست و ده که ویتنه نیوان ئیتالیا و ئه لبانیا و
 سهرایقو و کرواتیاه و.

هه تا من له ماشینه که دا هاتمه دهره وه و گه یستمه لای، ئو فریای
 ئه وه که وتیوو جگهره یه کی بو دابگیرسینیت. ئه و جا گوتی؛
 «برادر، وا گه یشتینه دهریا... بونی گزوگیای دهریایی و قهران
 ده که م».

ئو یه که مجار نه بوو که باوکم شتیکی سهر و سهره بلیت، به لام
 له گهل ئه وه شدا ئه م جارهیان به راستی ده ترسام که ئه قلی له ده ست
 دابیټ. ئه وه ی که زیاتر منی ده ترساند، ئه وه بوو که تهنه ها هر
 ئه وه نده ی گوت و ئیدی بیده نگ بوو. له وه ده چوو هه موو وشه کانی ناخی
 هه رئه ونده بوو بیټ که به دلنیا ییه وه بلیت "وا گه یشتینه دهریا و
 ته و او".

من سوور ده مزانی که هیشتام هر له سویسراداین، ده شمزانی ئو
 ولاته هیچ جوړه لیواریکی سهر قه راغ دهریای نیه. راسته من هیچ
 شتیک له جوگرافیا تینه ده گه یستم، به لام له گهل ئه وه شدا ئو هه موو
 شاخه به رزانه ی چوارده ورمان ده یسه لماند که له دهریا وه دوورین.

«ماندوویت؟»... لیم پرسى.

«به هیچ جوړیک»... دیسانه وه په نجه ی بو پروباره که پاکیشایه وه و
 گوتی «پیم وابیت به پیی پیویست باسی رېگاو بانی که شتیوانی ناو
 ناوه راستی ئه وروپام بو باسنه کردبیت، هر له به رئه وه ده خوازم
 ئیستا که شتیکت له م باره یه وه بو باسکه م»

ده بیټ له و کاته دا له که سیک چووبم که له مانگه وه که و تیبیته
 خواره وه، چونکه باوکم گوتی؛

«که مېک ئارام به هانس توماس. ئیره هیچ دزیک و چه ته یه کی
 دهریایی لینه».

په نجه ی بو چیاکان پاکیشا و که و ته وه قسه کردن؛

تایبه ته به پتکه ی پرتووک

«به‌لئ! ئەو راستیه هیچی لەو راستیه که متر نیه که که می‌ک له‌مه‌وبەر به‌ناو توونئیلی "سانت گۆتھارد" دا تیپه‌پین».

هه‌روا وه‌ستابووم و ده‌مپروانیه‌ی پرووبارکه، منیش پیموابوو بۆنیکه که می گزۆگیای ده‌ریایی و قه‌تران بی‌ت، له‌و کاته‌دا باوکم لی‌ی پرسیم؛

«به‌راست ئیوه له‌ قوتابخانه‌ی فی‌ری چیتان ده‌که‌ن، هانس تۆماس؟»

منیش له‌ وه‌لامدا گۆتم؛

«فی‌ری ئەوه‌مان ده‌که‌ن که به‌ ئاقلی دانیشین. فی‌ری‌بوونی ئەوه‌ش کاریکی هی‌نده سه‌خته، که ده‌بی‌ت چه‌نده‌ها سالی پی‌وه بکوژین».

«باشه... به‌لام به‌پروای تو ئەگەر مامۆستا که‌ت باسی پێ‌گاو‌بانی ده‌ریایی ناو ئەوروپای بۆ بکردیتایه، ئەو کاته به‌بی ده‌نگی دانه‌ده‌نیشتیت؟».

«بی‌گومان، به‌لئ... به‌ته‌واوه‌تی دل‌نیام که به‌ بی‌ده‌نگی داده‌نیشتم».

لی‌رده‌دا ئیدی کۆتایمان به‌ باسه‌که هی‌نا و به‌دری‌زایی پرووباری "تیسینۆ" دا به‌ره‌وخوار که‌وتینه‌وه ری. له‌پیشدا به‌لای شاری "بیلینزونا" دا تیپه‌پین، ئەو شاره‌ی گه‌وره‌یه‌ی که هی‌شتام سی قه‌لای سه‌ده‌کانی ناوه‌راستی تی‌دایه. پاش ئەوه‌ی باوکم وته‌یه‌کی کورتی ده‌رباره‌ی سه‌ده‌کانی ناوه‌راستی و سه‌لیبییه‌کان پێشکه‌شکرد، ئەوجا به‌رده‌وامی به‌ قسه‌کانی دا و گۆتی؛

«تۆ خۆت ده‌زانیت که من که‌می‌ک خولیای گه‌ردوونم، هانس تۆماس. به‌تایبه‌تیش گرنگی ده‌ده‌م به‌ ئەستیره‌کان، وه‌ دیسانه‌وه به‌تایبه‌تی ئەو ئەستیره‌ی ژیانان له‌سه‌ردایه».

وه‌لام نه‌دایه‌وه. هه‌ردوو کمان ده‌مانزانی که ئەو خولیای ئەو جو‌ره شتانه‌بوو. له‌به‌رئه‌وه پاش نه‌ختیک در‌یژه‌ی به‌قسه‌کانی دا؛

دیسانه‌وه جگه‌ره‌یه‌کی تری داگیرساند، سه‌رله‌نوئ منیش پیموابوو ئەقلی له‌ده‌ست دا‌بی‌ت. جار‌جاریک زۆر ده‌ترسام ئەو هه‌موو مه‌شروبه قورسانه ئەقلی به‌ه‌وتین. پاش نه‌ختیک در‌یژه‌ی به‌ قسه‌کانیدا؛

«بۆ نمونه ئەگەر به‌ که‌شتیه‌ک به‌ناو "راین" دا برۆیت، ئەوا به‌شیوه‌یه‌ک له‌ شیوه‌کان به‌ناو پرووباری "ساین" و "لۆری" شدا ده‌رۆیت. هه‌روه‌ها وه‌ک ئەوه‌ش وایه که به‌ناو پرووباره گرنگه‌کانی تری‌شدا برۆیت. به‌و شیوه‌یه‌ش پێ‌گه‌ی هه‌موو شاره به‌نده‌ریه گه‌وره‌کانت له‌به‌رده‌ستایه، بۆ وینه‌ شاره به‌نده‌ریه‌کانی ده‌ریای باکور و ده‌ریای ئەدریاتیک و ده‌ریای ناوه‌راستی».

منیش پرسیم؛

«به‌لام ئایا چیا به‌رزه‌کان پرووباره‌کان له‌ یه‌کتر جودا ناکه‌نه‌وه؟»

«به‌لئ، به‌لام ئەگەر بتوانین به‌ که‌شتی به‌نیوانیاندا برۆین، ئەوسا که نابنه‌ پێ‌گر».

«ئەم قسه‌ بی‌مانایه‌ چیه‌ ده‌یکه‌یت؟»... به‌و پرسیاره قسه‌کانیم پێ‌بری.

من زۆر جار به‌ قسه‌ پر نه‌ینیه‌کانی بی‌زار ده‌بووم.

«مه‌به‌ستم له‌ که‌ناله‌کانه، تۆ ده‌زانیت که له‌ ده‌ریای "به‌لتیک" ه‌وه ده‌توانیت به‌ که‌شتی هه‌تا ده‌ریای "ره‌ش" برۆیت، به‌بی ئەوه‌ی ناچار‌بی‌ت به‌ناو ده‌ریای ناوه‌راستی یان ده‌ریای " ئەدریاتیک" دا برۆیت؟»

سه‌ری‌کم بۆ راوه‌شاند، ئەویش به‌ده‌نگی‌کی په‌ست و به‌ چرپه‌ گۆتی؛

«هه‌تا ده‌ریای "قه‌زوین" ده‌توانیت برۆیت، واته‌ هه‌تا ناو جه‌رگه‌ی ئاسیا».

«به‌راست؟»... پرسیم.

تایبەتە بە پێگە ی پەرتووک

«ئائەمەییە. ئەستێرە سەیرەکە ئەمەییە هانس تۆماس. ئێمەش ئەو خەلکە زیرەکەین کە بە فیاتیکی سوورەو لە شوینیکیەو بۆ شوینیکی تر خەلەبێنەو».

بۆ چەند چرکە یەک گرژی و مۆنی گرتمی، چونکە هەلیخەتەندم. بەلام دواتر تیگەیشتم کە ئەم زەویە چەندە سەیر و سەمەرەییە، ئیدی یەکسەر لێیبوورام.

دواجاریش باوکم گوتی؛

«ئەگەر ئەستێرەناسەکان ئەستێرەییەکی تری زیندوو بدۆزنەو، ئەوا خەلکی دەبوورینەو. کەچی خەلکی سەریان لە ئەستێرەکە ی خۆیان ناسورمیت».

بۆ ماوەییەکی دورودریژ لە جیبی خۆیدا دانیشتبوو و هیچی نەدەگوت، منیش دواتر کتیبە پچکۆلەکەم دەرھینا و دەستم کردەو بە خویندەو. جیاکردنەو ی هەموو نانەواکانی "دۆرف" لەیەکتەری کاریکی ئاسان نەبوو، بەلام لەیادەم کە "لودفی" کتیبە پچکۆلەکە ی نووسیو و "ئەلبیرت" یش باسی ئەو کاتە بۆ لودفی دەکات کە گەنجبوو و سەردانی "هانس" ی نانەوای کردووە.

«دەزانیت کە لەم ماوەییە ی پێشوو ئەستێرەییەکی پڕ نەهینی دۆزراوەتەو، لەویدا چەند ملیۆنیک بوونەو هەری بیرکەرەو ی لەسەر دەژی. بەھیواشی لەسەر دوو قاچ دەسورپینەو و لە پێگە ی دوو چاوی زیندوووە تەماشای ئەستێرەکیان دەکەن».

دانم بەویدا نا کە ئەو شتیکی نوێ بوو بۆم.

«ئەو ئەستێرە پچکۆلەییە لە پێگە ی تۆپکی ئالۆزی هاتوچۆو پیکەو گریدراو. لەو تۆرەشەو بەردەوام خەلکە زیرەکەکانی سەر ئەستێرەکە بەهۆی هەندئ ماشینی بریقەدارەو لەم سەرەو بۆ ئەوسەر دین و دەپۆن».

«بە راست؟»

«بەلێ، گەرەم! هەر لەسەر هەمان ئەستێرە، ئەو خشۆکانە چەند بینایەکی گەرەیان بنیادناوە کە لە سەد قات تیپەردەبێت، وە لەژێر ئەو دەزگایانەشدا چەندەها توونیلی درێژیان لێداوە و دەتوانن بە خیرایی بەهۆی چەند ئامییریکی ئەلەکترونیەو کە لەسەر سکه دەپوات، لەشوینیکیەو بۆ شوینیکی تر خۆیان بگۆینەو».

«بەتەواوەتی دلناییت لەو؟»... لێم پرسی.

«بەلێ، بەتەواوەتی دلنایم».

«ئە... ئە ی بۆچی من هەرگیز باسی ئەو ئەستێرەییەم بەرگۆ نەکەوتوو؟».

«ئەم... یەکەم لەبەرئەو ی هێندە نابێت دۆزراوەتەو و دووھەمیش پیمواییت جگە لە من کەسی تر بەمە نازانیت».

«ئە ی باشە ئەو ئەستێرەییە لە کوێدایە؟».

باوکم دەستی کێشا بە ئامییرەکانی بەردەمیدا و گوتی؛

"ئهلبیرت کلاگس" پهرداخى شهرا به کهى بهرز کرده و قومىكى لیدا، ته ماشایه کی ده موچاوه پیره کهیم کرد، سهیر بوو به لامه وه که ئهم مروقه هه مان ئهو کورپه بیکه سه بووه که کاتى خوى دایكى به نه خوشى مردوو. ههروه ها هه ولده دا ئهو براده رایه تیه تایه تیه بهینمه بهرچاوم که له نیوان ئهم و "هانس" ی نانه وادا سه ریه له دا بوو. من خۆم ئهو کاته ی که هاتمه دۆرف که سیکی ته نها و بیکه سبووم و ئهم پیشوازی لیکردم، به لام ئهمیش کاتى خوى ههروهک من بیکهس و بیده ره تان بووه.

ئهلبیرت پهرداخه کهى له سه ر میزه که دانایه وه، به مقاشیک که میک داره کانی ناو ئاگردانه کهى هه لگپرایه وه و گوتی؛

«هه موو که سیکی لادیکه ده یزانی که "هانس" ی نانه وا له کوخیکی دارینی سه رو ئاوا ییه که دا ده ژى. ده رباره ی شیوه ی ژیانیشی له ویدا، چه نده ها قسه و قسه لۆکیان بو هه لبه ستبوو، به لام من پیموانیه هیچ که سیک له خانوو کهیدا سهردانی کرد بیت. ئهو ئیواره ی زستانه م زۆر به باشی له یاده، به فریکی زۆر باریبوو و منیش به په رۆشه وه به ره و کوخه کهى "هانس" ی نانه وا سه رده که وتم. من یه که مین که سبووم که سهردانی ئهو نانه وا پر نهینیه م کرد...

مانگی چوارده له سه رو شاخه کانی رۆژه لاته وه هه له اتبوو، ئه ستیره کانیش نه خته نه خته به ئاسمانه وه ده بینران.

له و کاته دا که به سه ر گردۆلکه بچوکه کهى نزیک ماله کهیدا سه رده که وتم، دیسانه وه قسه کهى "هانس" ی نانه وام هاته وه بیر

تایبه ته به پنگه ی په رتووک

که کاتى خوى له دواى شه ره گه وره کهى به رده م دوو کانه کهیدا پپی گوتم؛ "رۆژیک ساردیه کت ده ده می که تامه کهى هه زار جار له م ساردیه خوشتر بیت". له دلی خۆمدا گوتم "بلایت ئهو ساردیه په یوه ندی کهى به نهینیه گه وره که وه هه بیت؟".

پاش که میک خانوو کهى سه ر ته پۆلکه کهم لیوه ده رکه وت، بیگومان خۆت ده زانیت که هه مان ئهو خانوو یه که ئیستا که تییدا دانیش تووین».

به خیرایی سه ری کم بو له قاند و نانه وا پیره کهش درێژه ی به قسه کانی دا؛

«به لای کانیه که دا تیپه پریم، به هیواشی به سه ر به ره هیوانه به به فر داپۆشرا وه کهیدا رۆیشتم و له ده رگامدا. گویم له "هانس" ی نانه وا بوو هاواری کرد و گوتی "وه ره ژوو ره وه کورم!"

گرنگه بلیم ئهو کاته من هیشتام ته مه نم له دوانزه سیانزه سالیکی تینه په ری بوو. وه هیشتام هه ر له مالی خۆماندا له گه ل باوکمدا ده ژيام. له بهر ئهو که میک به لامه وه ناخۆش بوو که پیاویکی تر به و شیوه یه بانگم بکات و پیم بلایت "کورم".

به هه ر حال چوومه ژوو ره وه ... هه ر ده تگوت پیم ناوه ته ناو جیهانیکی ته واو جیاوازه وه. "هانس" ی نانه وا له سه ر لانکه کورسیه قوله کهى دانیش توو، له هه موو سوچ و قوژبنیکی ژوو ره که دا شوشه ی ماسی دانرابوو و ماسی پرته قالی تییا ندا مه له ی ده کرد. له هه موو گو شه و قوژبنیکی بچوکی ژوو ره که دا به شیکی په نگه کانی په لکه زی پرینه ده هاته بهرچاو.

به لام له ژوو ره که دا ته نها ماسی پرته قالی لینه بوو... نه خیر، بو ماوه یه که هه ر وه ستا بووم و ته ماشای ئهو هه موو شتانه م ده کرد که

تایبته به پنگه‌ی پرتووک

«پیش ئه‌وه‌ی دابنیشم، به ژووره پچکۆله‌که‌دا خولامه‌وه و ته‌ماشای هه‌موو ماسیه ره‌نگاوپه‌نگه‌کانم کرد. هه‌ندیکیان سوور و زه‌رد و پرته‌قالی بوون، هه‌ندیکی تریان سه‌وز و شین و مۆر بوون. له‌وه‌وپیش ته‌نها یه‌ک ماسی له‌و جۆره‌م بینیبوو، ئه‌ویش له‌ ژووره‌که‌ی پشته‌وه‌ی نانه‌واخانه‌که‌ی "هانس"ی نانه‌وادا بوو، له‌ویدا له‌سه‌ر میژیکی چکۆله داینا‌بوو. زۆرجار که "هانس"ی نانه‌وا خه‌ریکی هه‌ویر شیلان ده‌بوو، من ده‌وه‌ستام و ته‌ماشای ئه‌و ماسیه پچکۆله‌یه‌م ده‌کرد، له‌م سه‌ری شوشه‌که‌وه بۆ ئه‌وسه‌ری مه‌له‌ی ده‌کرد».

له‌و کاته‌دا که به ژووره‌که‌یدا ده‌خولامه‌وه پیم گوت؛

«چه‌نده ماسی ره‌نگاوپه‌نگت زۆره، پیم ده‌لێیت له‌ کوپه‌ هیناوتن؟»

وه‌کو پیاویکی پیر پیکه‌نی و گوتی؛

«هه‌ر شته‌و کاتی خۆی هه‌یه، براده‌ر. هه‌ر شته‌و کاتی خۆی. به‌لام پیم

بلی... ئه‌گه‌ر من بمرم، چه‌ز ده‌که‌یت له "دۆرف"دا ببیته نانه‌وا؟»

راسته من ئه‌و کاته هیشتام منداڵ بووم، به‌لام له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا

ئه‌ندیشه‌یه‌ک به‌میشکدا ده‌هات و ده‌چوو؛ جگه له "هانس"ی نانه‌وا،

هیچ که‌سیکی ترم شک نه‌ده‌برد. دایکم مردبوو و باوکیشم چیتەر هیچ

پرسیاریکی لینه‌ده‌کردم، به‌ئاره‌زووی خۆم ده‌هاتم و ده‌چووم. هه‌موو

خوشک و براکانیشم له‌ دۆرف دوور که‌وتیبونه‌وه. له‌به‌رئه‌وه زۆر

به‌پێژه‌وه گوتم؛

«من هه‌ر خۆم بریارم دابوو ببه‌ نانه‌وا».

پیاوه پیره‌که به ئه‌ندیشه‌یه‌کی قۆله‌وه گوتی؛

«منیش هه‌ر له‌و بره‌وایه‌دابوووم. ئهم... که‌واته ده‌بی‌ت به‌باشی

ماسیه‌کانیشم بۆ به‌خێوبکه‌یت. به‌لام به‌ده‌ر له‌وه‌ش، هیشتام شتی

هه‌رگیز له‌وه‌وه‌یه‌ر وینه‌یانم نه‌بینیبوو. چه‌ند سالیکی دواتر ئینجا ناوی ئه‌و شتانه فی‌ربووم که بینیم.

له‌ناو چه‌ند شوشه‌یه‌که‌دا پاپۆری بچکۆله بچکۆله‌ی تیدا‌بوو، چه‌نده‌ها

گو‌یچکه‌ماسیش له‌ ژووره‌که‌دا دانرا‌بوون. جگه له‌وانه‌ش په‌یکه‌ری بودا

و به‌ردی به‌نرخ و گه‌وه‌هر، بوومه‌په‌نگ⁸ و بووکه‌شوشه‌ی دروستکراو

له‌شیوه‌ی زنجیدا، شمشیری کۆن و چه‌قۆ و ده‌مانچه، سه‌رینی مه‌غریبی

و فه‌رشی هیندی له‌ خوری مه‌ر دروستکراو، هه‌موو ئه‌مانه‌شی لی‌بوو.

من به‌تایبته‌ی سه‌رنجم چوو سه‌ر شکلی ئاز‌ه‌لیکی سه‌یر که له‌ شوشه

دروستکرا‌بوو، سه‌ریکی بچکۆله‌ی در‌یژکۆله و شه‌ش قاچی هه‌بوو. له‌

گه‌رده‌لوولی ولاتیکی نامۆ ده‌چوو. له‌وانه‌یه ناوی هه‌ندێ له‌و شتانه‌م

بیست‌بی‌ت که بینیم، به‌لام ئه‌م به‌سه‌ره‌اته زۆر پێشه‌وه‌ی فۆتۆگراف

هه‌بی‌ت پوویدا.

دیمه‌نی ناو کوخه بچکۆله‌که به‌ته‌واوه‌تی جیا‌واز‌تر‌بوو له‌وه‌ی که من

مه‌زه‌نده‌م ده‌کرد. له‌په‌ر‌ی‌کدا له‌وه ده‌چوو له‌لای "هانس"ی نانه‌وا نه‌بم،

به‌ل‌کو هه‌ر ده‌ت‌گوت هاتوومه‌ته لای ده‌ریا‌وانیکی پیر. له‌ چه‌ند

شو‌ین‌یک‌یشدا چرای داگیرساند‌بوو، به‌لام وه‌ک ئه‌و چرایانه نه‌بوو که

من له‌وه‌وپیش بینیبوووم، پیم واب‌ی‌ت چرای تایی‌ته به‌ جیهانی

ده‌ریا‌وانی بوون.

پیاوه پیره‌که دا‌وای لی‌کردم له‌سه‌ر کورسیه‌کی به‌رده‌م ئا‌گردانه‌که

دابنیشم، پ‌ی‌ک ئه‌و کورسیه‌یه که ئ‌ی‌ستاکه تۆی له‌سه‌ر دانیش‌ت‌وو‌یت،

لودفی... ده‌زان‌یت؟»

دیسانه‌وه سه‌رم بۆ له‌قاند‌ه‌وه.

⁸داریکی چه‌ماوه‌یه که هه‌ل‌یده‌ده‌یت، بۆ خۆت ده‌گه‌ر‌ی‌ته‌وه‌و.

تایبته به پنگه‌ی پرتووک

«لهو بروایه دات؟»

لیره‌دا پیاوه پیره‌که که‌میک سهرسورما و سهرلیشیاو ده‌هاته به‌رچاو،
له‌به‌رئه‌وه ویستم پرسپاری شتیک بکه‌م که وه‌لامدانه‌وه‌ی ئاسانتر
بیٚت؛

«باشه رهنگی ئه‌و ساردیه چۆنه؟»

"هانس"ی نانه‌وا دایه قاقای پیکه‌نین؛

«کورپ تۆ پرسپاری سهریر ده‌که‌یت... هه‌لبه‌ته پرسپاره‌که‌ت له‌جیی
خۆیدایه، به‌لام وه‌لامدانه‌وه‌ی هیئده ئاسان نیه. به‌هه‌رحال ده‌بیٚت
ساردیه‌که‌ت نیشانبدەم، ده‌زانی..»

"هانس"ی نانه‌وا به‌ره‌و ئه‌و ده‌رگایه رۆیشت که ده‌چووه سهر ژووریکی
بچکۆله‌ی خه‌وتن. لیره‌شدا دیسانه‌وه شوشه‌یه‌کی گه‌وره‌ی ماسی
دانرابوو و ماسیه‌کی پرته‌قالی تیدابوو. له‌ژیر جیگای خه‌وه‌که‌دا
په‌یژه‌یه‌کی ده‌ره‌ینا و به‌دیواره‌که‌وه هه‌لیسپارد. ئالیره‌دا سهرنجم
چوو سهر ده‌رگایه‌کی بچکۆله که به بنمیچه‌که‌وه بوو، قفلێکی
ئه‌ستوریشی لیدرابوو.

نانه‌واکه به په‌یژه‌که‌دا سهرکه‌وت، له گیرفانی کراسه‌که‌یدا کلیلکی
ده‌ره‌ینا و قفل‌ه‌که‌ی کرده‌وه. پاشان رووی تیکردم و گوتی؛

«وه‌ره براده‌ر، وه‌ره. له‌ماوه‌ی په‌نجا سالی رابووردودا، جگه له من
هیچ که‌سیکی تر نه‌هاتۆته ئیره.»

منیش دوای که‌وتم و چوومه سهره‌وه بۆلای.

له‌سه‌قفه‌که‌دا په‌نچه‌ره‌یه‌کی بچکۆله‌ی تیدابوو، ههر له‌ویوه تریفه‌ی
مانگه‌شه‌و ده‌هاته ژووره‌وه. تیشکه‌کان چه‌نده‌ها سندوق و کاتژمیری
ده‌ریایی ده‌خسته روو که به گه‌رد و ته‌ونی جالجالۆکه داپۆشرا‌بوون.
به‌لام ژووره بچکۆله‌که ته‌نها به‌هۆی تیشکی مانگه‌وه رووناک

تریشمان هه‌یه؛ تۆ ده‌بیته ئه‌و که‌سه‌ی که دواتر ده‌بیٚت نه‌ینی ساردیه
ئه‌رخه‌وانیه‌که بپاریزیت.»

«ساردی ئه‌رخه‌وانی؟»

«ته‌واوه... جگه له‌وه شتی تریشمان هه‌یه، براده‌ر»
منیش گوتم؛

«باسی ساردیه ئه‌رخه‌وانیه‌که‌م بۆکه»

برۆ سپه‌که‌نی هه‌لته‌کاند و به چرپه‌یه‌ک گوتی؛

«ده‌بیٚت تام بکریٚت، براده‌ره»

«ناتوانیت پیم بلێیت تامی چی ده‌دات؟»

به‌بیزاریه‌که‌وه سهره پیره‌که‌ی راوه‌شاند و گوتی؛

«ساردی ئاسایی یان تامی ههرمێ یان پرته‌قال یان تووه سووره
ده‌دات و هیچی تر. به‌لام ساردیه ئه‌رخه‌وانیه‌که به‌و جوړه نیه،
ئه‌لبیٚرت. ئه‌و ساردیه له هه‌مان کاتدا تامی هه‌موو ئه‌و شتانه ده‌دات،
وه له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا تامی جوړه توویه‌ک و میوه‌یه‌ک ده‌دات که تۆ
هه‌رگیز له‌وه‌وپیش زمانت به‌ریان نه‌که‌وتوو.»

منیش گوتم؛

«که‌واته به دلناییه‌وه تامی خۆشه.»

«هه‌ر خۆش!! زۆر زیاتریش. تامی ساردی ئاسایی ته‌نها له ده‌مدایه...
له‌پیشدا له‌سهر زمان و مه‌لاشوو، دواتریش که‌میک له قورگدا. به‌لام
ساردیه ئه‌رخه‌وانیه‌که جگه له‌وانه له‌لوت و سهریشدا تامی خۆی
ده‌دات، دواتریش به قاچه‌کاندا ده‌پوات و به‌ناو ده‌سته‌کانیشدا
تیپه‌رده‌بیٚت.»

ئه‌وجا گوتم؛

«پیم وانیه راست بکه‌یت»

تایبته به پنگه پرتوک

«فرود؟»

«بهائی "فرود"، بهلام ئەو باسەم داناوہ بو ئیوارەییەکی تر. ئیستاکەش بە خۆمان و ئەم بئە ساردیەوہ دەچینەوہ ژوورەکەیی خوارەوہ».

بە بئەکەیی دەستیەوہ ھاتە خوارەوہ. لە یەکیەک لەو "جنۆکانەیی جەژنی لەدایکبوونی مەسیح" دەچوو کە لەگەرەکەدا چرایان بەدەستەوہیە. تەنھا جیاوازیش ئەوہبوو کە چراکەیی دەستی ئەم پەنگیکی دیاریکراوی پەرش نەدەکردەوہ، بەلکو جارجاریک سوور و سەوز، کەمیک دواتر زەرد و لەپڕیکدا دەبوو بە شین. بئەکە خال خالی پەنگی چکۆلە چکۆلەیی بەھەموو لایەکی ژوورەکەدا بڵاودەکردەوہ... ھەر دەتگوت لە ژوورەکەدا سەدان چرای بچکۆلە داگیرساو و تیشکەکانیان سەمادەکەن.

کە گەشتینەوہ ژوورەکەیی خوارەوہ، بئەکەیی لەسەر میزی بەردەم ئاگردانەکەدا دانا. لەوێشدا پەنگی ھەموو شتە سەیر و نامۆکانی ژوورەکە وەک پەنگە جیاوازیەکانی شلەکەیی لیھات. پەیکەرەکەیی بودا پەنگی سەوزی گرت و دەمانچەییەکی کۆن شین بوو، "بوومەپەنگ" ییکیش ھەرەک پەنگی خوین سوور ھەلگەرا.

دیسانەوہ لیم پرسیەوہ؛

«ئەمەییە ساردی ئەرخبەوانی؟»

«بەلێ، ئەمە دواھەمین دۆپە کە ماتەوہ. بەلام باشتەر، ئەلبیرت... چونکە ئەم خواردنەوہیە ھێندە باشیەکەیی ترسناکە، ئەگەر لە دوکانەکاندا بفرۆشرایە شتیکی خراپدەبوو».

لە شوینی خۆی ھەستا و پەرداخیکی بچکۆلەیی ھینا، پاشان چەند دۆپیکی کردە ناو پەرداخەکەوہ. بەئاستەم بە بنەکەییەوہ دیاربوو، بەلام وەک بەفریکی کریستال دەرەوشایەوہ.

نەدەبووہوہ. چونکە تیشکی مانگ شینبوو، بەلام لەویدا شەپۆلی تیشکیکی ھێمنی ھەموو پەنگەکانی پەلکەزێپینەش دەبینرا.

لە بنی بنەوہی ژوورەکەدا "ھانس"ی نانەوا پەنجەیی بۆ گۆشەییەکی ژوورەکە راکیشا. لەویدا پیک لەژێر سەقفە لارەکەیی ژوورەکەدا، بئەکی کۆن دانرابوو. لە شوشەکەوہ تیشکیکی ھێندە پووناک و جوان دەھاتە دەرەوہ، بۆ ماوہیەک ناچاربووم چاوم بنوقینم. شوشەیی بئەکە ئاوی بوو، بەلام شلەکەیی ناوی پەنگی سوور و زەرد و سەوز و وەنەوشەیی بوو... ھەموو ئەو پەنگانەم لەیەک کاتدا دەبینی.

"ھانس"ی نانەوا بئەکەیی بەرزکردەوہ. لەویدا شلەکەیی ناویم بەجوانی بینی و وەک مرواریەکی شل دەرەوشایەوہ.

بەدەنگیکی گومانایەوہ چرپاندم؛

«ئەو چیه؟»

نانەوا پیرەکە دەموچاوی گرزبوو؛

«ئەو "ساردی ئەرخبەوانی"یەکەییە، برادەر. ئەو چەند دۆپەش، دواھەمین دۆپی ئەو ساردیەییە کە ماوہتەوہ و لە ھیچ شوینیکی تری جیھاندا دەست ناکەوێت».

پاش نەختیک لیم پرسی؛

«ئەو ئەو چیه؟»... ئاماژەم بۆ قتوویەکی بچکۆلەیی کۆنکرد، کە ھەندئ کاغەزی یاری کۆن و گەردگرتووی تێدابوو. پزیوو و پەپپووت دەھاتنە بەرچاو. ھەشتی قەرەش لەسەری سەرەوہدابوو. زۆر جوان نەمدەبینی، بەلام وابزانم ژمارە ھەشتیک لەلای چەپی کاغەزەکەوہ نووسرابوو.

پەنجەییەکی خستە سەر دەمی و بە ئەسپایی گوتی؛

«ئەو کاغەزەکانی "فرود"، ئەلبیرت».

تایبه ته به پنگه ی پرتووک

پهرداخه پچکوله کهم بهرزکرده وه و دلۆپه پرشنگذاره کانی ناویم خوارده وه. هه ر که یه کهمین دلۆپ کهوته سهر زمانم، شه پۆلیکی پر له خۆشی به ناو له شمدای تیپه پری. له سهره تادا تامی هه موو ئه و شتانه م کرد که له و ته مه نه گه نجه مدا تامم کردبوون، پاشانیش به هه زاران تامی نوئ به ناو له شمدای ده هاتن و ده چوون.

پاستبوو، هه ر وهک "هانس"ی نانه وا گوتی، تامه که ی له پییدا له ده ممه وه ده ستیپ کرد، له پییش هه موو شتییدا له سهری زمانه وه. به لām دواتر له قۆله کانم و قاچه کانمدا تامی شلیک و تووی سوور و سیو و مؤزم ده کرد. له سهری په نجه تووته یه که مدا تامی هه نگوینم ده کرد، له په نجه یه کی قاچیشدا تامی مره بای هه رمیم ده کرد و له خواری خواره وه ی پشتیشدا تامی کریمی کیکم ده کرد. له هه موو له شمدای هه ستم به بۆنی دایکم ده کرد. بۆنیک بوو که بیرم چووبووه وه، به لām به دریا یی ئه و سلانه ی پاش مردنی هه ر بیرم ده کرد.

له دوا ی ئه وه ی شه پۆلی یه که می تامه کان هیو ربوو وه، هه ستم ده کرد هه موو جیهان له له شمدای بیت. به لئی، هه ستم ده کرد من خۆم له شی جیهانیم. هاوکات پیموابوو هه موو دارستانه کان و شاخه کان و کیلگه کان و ده ریاکان، به شیک بن له له شی من. هه رچه نده دایکم مردبوو، به لām له گه ل ئه وه شدا له وه ده چوو له شوینیکی ئه و ناوه دا بیت...

که سهری په یکه ره سه وه که ی بودام کرد، وا ده هاته به رچاوم که پییکه نیئت. دیسانه وه ته ماشای دوو شمشیره هه لواسراوه که ی سهر دیواره که م کرده وه، ئه وانیش وا ده رده که وتن که شه ره شیریکه ن. له سهر دۆلابیکی گه وره، که شتییه کی بچکۆله له ناو بتلییدا دانرابوو، هه ر هه مان ئه و که شتییه بوو که له گه ل هاتنه ژووره وه مدا سهرنجم

«هینده ت به سه ... نانه وا پیره که گوتی.

منیش به سه رسامیه وه لیم پرسی؛

«له وه نده زیاترم ناده ییتی؟»

پیاوه پیره که سهری پاوه شاندا؛

«له راستیدا دوو دلۆپیش زۆره، چونکه تامی ته نها دلۆپیکی ئه م ساردیه ئه رخه وانیه بۆ ماوه ی چه ند سه عاتییک ده مینیتیه وه.»

ئه وجا وهک پشیناریک گوتم؛

«که واته له وانیه واباشتر بیت که ئیستا که دلۆپیک بخۆمه وه و به یانی زوش دلۆپیکی تر.»

"هانس"ی نانه وا به بیزاریه وه سهری پاوه شاندا و گوتی؛

«نا، نا. ئیستا که یه ک دلۆپ بخۆره وه و ته واو، دواتر پیویستت پی نیه. پاش ئه وه ی که ده یخۆیتیه وه، هینده ت به لاوه خۆشده بیت که هه ولی دزینی ئه و که مه ده ده ییت که ماوه ته وه. له به ره ئه وه هه ر که رۆیشتیته ده ره وه، ده بیت خیرا بیبه مه وه سهره وه و قفلی بکه مه وه. دلنیا شم پاش ئه وه ی که باسی کاغه زی یاریه کانی "فرۆد"ت بۆ ده که م، شاگه شکه ده بیت که هه موو بتله که م نه دایتی.»

«تۆ خۆت ئه و ساردیه ت خواردۆته وه؟»

«به لئی، یه ک جار خواردومه ته وه. به لām په نجا سالییک له مه وه به ر بوو.» "هانس"ی نانه وا له سهر لانکه کورسیه که ی به رده م ئاگردانه که هه ستا، بتلی ساردیه که ی له گه ل خۆیدا هه لگرت و بر دیه ژووری خه وه بچکۆله که وه.

که گه رایه وه ده ستیکی خسته سهر شانم و گوتی؛

«بیخۆره وه. ئه مه گه وره ترین ساتی ژیانته، براده ر. بۆ هه تاهه تایه له یادت ده بیت، به لām ئه م چرکه یه هه رگیزا و هه رگیز ناگه ریتیه وه.»

تایبه ته به پنگه ی پرتووک

نۆی قهره

...ئهو دهیگوت من ئهو شته سهیر و نائاساییانه دهبینم که خه لکی له
ئاستیاندای کوپرن...

لهو کاتانه دا که من دهرباره ی ساردیه ئهرخه وانیه کهم دهخوینده وه،
باوکم بهردهوام دهیویست قسه م له گه لدا بکات، به لام باس وخواسی
ساردیه که داگیریکردبووم و ههروا به ئاسانی نه مده توانی کتیبه
بچکوله که دابخه م. باوکم باسی ئهو شوینانه ی بو ده کردم که پپیاندا
تیده په پین، منیش جارجاریک هه رته نها له بهر ریزگرتنی باوکم له
جامی ماشینه که وه ته ماشایه کی دهره وه م ده کرد و ده مگوت؛
«جوانه» یان ده مگوت «قه شه نگه».

رپک لهو کاته دا که من "به دزیه وه" له ژووره که ی سه ره وه ی "هانس" ی
نانه وادا ده خولامه وه، باوکم ئامازه ی بو ئه وه کرد که ناوی هه موو
شاره کان به دریزایی رپگاکه به زمانی ئیتالی نووسراون. چونکه لهو
کاته دا به ناو به شی ئیتالی سويسرادا تیده په پین. به لام له راستیدا
هه رته نها ناوه کان ئیتالی نه بوون. هه ر لهو کاته وه ی که من
ده ستمکرد به خویندنه وه ی باسی "ساردیه ئهرخه وانیه که"، سه رنجمدا
که ئهو دۆله ی به ناویدا تیده په پین، پریبو لهو گول و دره ختانه ی که
له ولاته کانی سه ر دهریای ناوه راستدا ده پوین.

باوکیشم بهو سیفه ته ی که هه موو به شه جیاوازه کانی جیهانی بینیبوو،
که وته ناوبردنی ئهو دار و پوه کانه ی که لهو ناوه دا ده پوین و گوتی؛
«میموسا! ماگنولیا! پودودیندرون! ئه زالیا! داری گیلای یابانی!».

چوو سه ری، به لام له پریکدا واده هاته بهرچاوم که له سه ر ئهو
که شتیه کوئه وه ستابم، هه ستیشم ده کرد که شتیه که به ره و
دوورگه یه کی جوان و به پیتی دوور به م.

له پریکدا گویم له ده نگیک بوو گوتی؛

«تامه که ی خوش بوو؟»

ده نگ "هانس" ی نانه وا بوو. خوی به سه رمدا چه ماندبووه وه و قزی
پاده کی شام.
منیش له وه لامدا گوتم؛
«ئمم...»

له راستیدا نه مده زانی به چ جوریک وه لامی بده مه وه.
ته نانه ت ئه مرۆکه ش نازانم. ئیستاکه ش نازانم ئهو ساردیه
ئهرخه وانیه تامی چی دها، ته نها ئه وه ند ده توانم بلیم که تامی
هه موو شته کانی سه ر ئه م زه ویه ی دها. به لام یه ک شت ده زانم؛
ئیستاکه ش که بیر له خوشی ئهو ساردیه ده که مه وه، فرمیسک به
چاوه کانمدا دیته خواره وه.

تایبه ته به پښتو ک

له ناکاودا گوښمان له دهنګی "ګولله خور" ټک⁹ بوو. بۇ ماوه یه کی دورودریژ دهجریواند و دهیخویند... چه هچه هه ی خوشی ئه و بولبوله خه ریکبوو بمخاته گریان. باوکیشم به هه مان شیوه ی من مهستی بووبوو، به لام ئه و ته نه ا پیکه نی.

به بونه ی ئاووه وه وای گهرمی ناوچه که وه باوکم دوو ئاسکریمی بۇ کریم (بیویستی شی نه کرد بیخه مه ناو گفتوگویی ه کی فله سه فیه وه). هه ولما سیرکی کی گه وره رابکی شمه سهر چلوره که م، بونه وه ی بیخه مه ژیر زه ربهینه که مه وه و سهیری بکه م، به لام له وه ده چوو ریک ئه و سیرکه له دکتور بترسی ت. له وکاته دا باوکم گوتی؛ «هه رکا تیک پله ی گهرما له پله ی "سی" تیپه ربیت، خیرا وروژم ده هی نه دهره وه».

منیش گوتم؛

«وه هه رکا تیک سی به ری چلوره یه ک ببین، خیرا وروژم ده به نه وه ناوه وه».

پیش ئه وه ی برپونه وه ناو ماشینه که، باوکم دهسته یه ک یاری کاغه زی کړی. هه روه ک چو ن هه ندئ که س هه موو حه فته یه ک گو قاری حه فتانه ده کړن، ئه ویش ئاوها زوو زوو دهسته یه ک یاری کاغه زی ده کړی. ئه و زور گرنګی به یاری کاغه ز نه ده دا، ته نانه ت "ناپلیون" یشی پی نه ده کړن... له راستیدا ته نه ا من یاریم به کاغه زه کان ده کړد. به لام له گه ل ئه وه شدا بی هو نه بوو که ئه و هه موو دهسته کاغه زانه ی ده کړی.

به لام زور پیش ئه وه ی بگه ی نه سهر سنووری ئیتالیا، چه نه ده ها دار خورماشمان بینی.

کتومت له و کاته دا که من کتبی به بچکوله که م دانا، باوکم گوتی؛ «خه ریکه ده گه ی نه شاری "لوگانو"».

من پیشنیارم کرد که بۇ مانه وه ی شه ومان له ویدا لابه دین، به لام باوکم سه ری کی بۇ راوه شان د و گوتی؛

«ئیمه وا ریکه وتین که له سنووری ئیتالیا تیپه رین و ئه و جا لابه دین. به راستیش هی نه دمان نه ماوه، جگه له وه ش هی شتام پاشنیوه رپویه و کاتی کی باشمان له به رده ستدایه».

وه ک دل دانه وه یکیش بۇ ماوه یه کی دورودریژ له شاری "لوگانو" دا لاماندا. له پیشدا که می ک به شه قامه کاندا خولای نه وه، دواتر به ناو به نه دهره کان و پارکه زوره کانی شاره که دا پیاسه مان کرد، به راستی ئه و شاره پرپوو له پارک و به نه دهری جوان. باوکم پرژنامه یه کی ئینگلیزی کړی و جگه ریه کی بۇ داگیرساند، منیش به خو م و زه ربهینه که مه وه که وتمه پشکنینی رووه ک وگه لا کان.

دوو دره ختی زور جیاوازم بینی. یه کیکیان گولی گه وره گه وره ی سووری گرنبوو، ئه و ی تریشیان گولی بچکوله بچکوله ی زه ردی پیوه بوو. شیوه ی گوله کانیش به ته واوه تی جیاوازیوون، به لام له گه ل ئه وه شدا پیمو ابوو که هه ردوو دره خته که سه ربه هه مان خیزانبن، چونکه کاتیک به زه ربهینه که م به جوانی له گه لا کانیان وردبوومه وه، بینیم خه ته باریکه کانی سهر هه ردوو گه لا که تا راده یه کی یه کجار زور هاوجووتی یه کن.

⁹ګولله خور یان هوزار؛ جوړیکه له بولبول، به شی سهره وه ی له شی قاوه یی و سه وزه، خواره وه شی سپیه و کلکی قاوه یی کاله و.

تایبته به پنگه پرتو

ته ماشایه کیان ده کرد و له وه ده چوو هزبکه ن بلین "سوال کردنیش جوړی زوری هیه". چهند که سیکش به پیزه وه ده یانگوت "خومان پیوستانه"، هندیکی تریش به شیوه یه کی ره قتر وه لامیان ده دایه وه. جار جاریک منیش هه ستمده کرد کوره قهره جیکم و ههروهک نه و به بی ویستی خوم ده خرامه ناو بازنه ی سوال کردنه وه.

بیگومان من بوم پرسیاربوو که نه و ناره زووه که کم تازور تایبته ی نه و به چ شیوه یه که سهریه لداوه... به هه رحال به و شیوه یه باو کم جوکه ریکی له هه موو ده سته یاریه که درده هیئا که ده سته پییگه یشتایه. به شیوه یه که له شیوه کانیش ناره زووه کی ههروهک نه و و ابوو که پوست کارتیک له هه موو شاره کانی جیهانه وه کو بکاته وه. بیگومان نه شیده توانی جگه له جوکه ری یاری کاغه زیکی تر کو بکاته وه. بو نمونه نه دیده توانی نوی قهره یاخود "پیاوی سینهک" کو بکاته وه، چونکه نه ده لوا له گهرمه ی یاریه کی خوشدا له کومه لیک خه لک نریک بکه ویته وه و داوی "پیاوی سینهک" یان "نو" ی قهره یان لیبکات، نه و کاته بیگومان داواکه یان په تده کرده وه.

هه موو خاله گرنگه که له وه دایه که دوو جوکه ری له هه موو ده سته یه کی یاری کاغه زدا هیه. جار جاریکیش سی جوکه ری یان چواریشمان له ده سته یه کدا ده بینی، به لام به شیوه یه کی گشتی هه موو ده سته یه که دوو جوکه ری له گه لدایه. له سهرو نه وه شه وه نه و یاریانه ی که جوکه ری تیډا به کار دیت، هینده زور نین وه زور جاریش له و یاریه که مانه شدا که جوکه ری تیډا به کار دیت، ته نها یه که دانه یاریه که ده بات به ریوه. به لام به دهر له م لایه نه کرداریه ی که به ئسانی ده سته که وت، باو کم مانایه کی قولتری له جوکه ردا ده بینی.

باو کم له "نارندال" دا له وه رشیه کی گه ورده دا کاری ده کرد، نه و کاری چه ورکردنی ماتوری که شتییه کانی له نه سته دابوو. به لام جگه له وه ی که ده ریو شته سهرکاره کی و ده گه رایه وه، هه میشه خولیای پرسیاره هه تاهه تاییه کان بوو. کتیبخانه کی پرېوو له کتیبی که کم تا زور باش و جیاواز جیاوازی فهلسه فی. به لام له هه مان کاتیشدا ناره زوویه کی ئاساییشی هه بوو. ئمم... نازانم تا چ راده یه که ناره زووه کی به ئاسایی دابنریت، به لام بیگومان نه و هه ش شتییه که ده کریت باسی له سهر بکریت.

چه نده ها خه لکی شتی سه یروسه مه ره کو ده که نه وه، ههروهک به ردی به ده گمن و پاره ی ئاسن و پول، هه ندی که سیش په پوله کو ده که نه وه. باو کیشم ناره زوویه کی ئاوه ای هه بوو؛ نه و جوکه ری یاری کاغه زی کو ده کرده وه. من هیشتام له دایک نه بوو بووم که نه و خولیای کو کرده وه ی جوکه ری هه بوو. و ابزانم له و کاته دا ده سته پی کرده وه که په یوه ندی به جیهانی ده ریوا نیه وه کرده و. جانتایه کی گه وره ی پر له جوکه ری کو کرده بوو وه.

به شیوه یه کی گشتی باو کم که خه لکی ده بینی یاری کاغه ز ده که ن، ههروهک سوال که ریک ده چوو په شیه وه و داوی جوکه ره کی لیده کردن. ئاسایش بوو به لایه وه بروات و داوی جوکه ری که له و که سانه بکات که به هیچ جوړیک نه دیده ناسین، بو نمونه نه وانه ی له لای به نده ره کانداده نیشتن و یاری کاغه زینیان ده کرد، یاخود ده ریو شته لای نه وانه وه که له قاوه خانه کاندایاریان ده کرد و پیده گوتن "من هزم له جوکه ره و کویانده که مه وه، له بهر نه وه زور خوشحالده بم نه گهر جوکه ره که کم پییبه خشن، هه لبه ته نه گهر خوتان یاری پیانکه ن". زور به ی خه لکی یه که سهر جوکه ره که یان درده هیئا و ده یاندایه، هه ندیکیش

تایبته به پنگه ی پرتووک

پاش که میک هموو دهسته که ی بۆ دریزکردم. ئه وه وهک ریکه وتنیکی به یاننه کراوی بهینی من و ئه و وابوو؛ که دهسته یهک کاغه زی دهکری، جۆکه ره که ی بۆ خۆی گلده دایه وه (ئه گهر له یهک دانه زیاتریشی تیدا بوايه، ئه و ئه و ههر یهک دانه ی هه لده گرت). دوا ی ئه وه ش هموو کاغه زهکانی تر ده بوونه مولکی من، ئه مه به مه رجیک ئه گهر فریا بکه وتمايه و داوام لیبکردایه، دهنه به شیوه یهکی تر ده یفه وتاندن. که چی هیشتاش سهدان دهسته یاری کاغه زم هه بوو. ههر له به ره وه ش که تاقانه و ته نه ابووم (وه له هه مان کاتدا دایکم له مال له وه نه بوو)، زۆر هه زمه کرد یاری به کاغه زهکان بکه م، به لام له به ره وه ی من کاغه زی یاریم کۆنه ده کرده وه، پیم وابوو زیاد له پیویست دهسته ی یاریم هه بیّت. له به ره وه جار جاریک باوکم که دهسته یهکی دهکری جۆکه ره که ی بۆ خۆی ده رده هیئا و ئه وانی تری فرییده دا. تا راده یهک له وه ده چوو که مۆزیک پاک بکات؛ توپکله که ی لیده کرده وه و فرییده دا. جار جاریکیش ههروهک ئه وه ی شتیک بزاربکات، شته باشه که ی بۆ خۆی هه لده گرت و ئه وانی تری فرییده دایه ناو ته نه که ی خۆله که وه و ده یگوت؛

«توپکله توپکله!».

به شیوه یهکی گشتی باوکم به جۆریکی باشت دهسته ی یاریهکانی له کۆلی خۆی ده کرده وه. ئه گهر من دهسته که م نه ویستایه، ده چوو هه ندی گهنجی ده دۆزیه وه و هه روا به بیئه وه ی هیچان پیبلت، پییده به خشین. به و شیوه یه شتیک له بری ئه و جۆکه رانه ی که سوالی ده کردن له خه لکی، ده دایه وه به مرو قایه تی. پیم وابیت له و بهینه دا مرو قایه تی ئالوگۆریه کی باشی ده کرد.

ئه و خودی خۆی وهک جۆکه رییک ده بینی. به لام به ده گمه ن به شیوه یهکی راسته وخۆ ئه و راستیه ی ده درکانه، بۆیه من ده میکبوو ده مزانی که خۆی وهک جۆکه ریکی یاری کاغه ز ته ماشاده کات. کاغه زی جۆکه ر زۆر زانیکی بچکۆله یه و جیاوازتره له هه موو کاغه زهکانی تر. ئه و نه سینه که و نه دینار، نه کوپه و نه قهره. ئه و نه هه شته و نه نۆ، نه پیاوه و نه کوپ. ئه و کاغه زی که له ده ره وه ی ئه و شته دایه که هه موو ئه وانی تر به شیکن لی. ئه ویش وهک هه موو کاغه زهکانی تر خراوته ناو هه مان دهسته وه، به لام شوینی راسته قینه ی ئه و له ویدا نیه. له به ره وه ده کریت به بی ئه وه ی شوینی دیاربیت، له ناو دهسته که دا ده ربه ئیریت.

پیموابیت باوکم له و کاته دا که له "ئاره ندال" دا گه وره بووه، ههروهک جۆکه رییک هه ستیکرد بیت. جگه له مانه ش شتیک تریش هه بوو؛ باوکم وهک فه یله سوفیکیش ههر له جۆکه ر ده چوو. ئه و ده یگوت "من ئه و شته سه یر و ئااسایانه ده بینم که خه لکی له ئاستیاندا کویرن".

به و شیوه یه ش که باوکم ئه و دهسته کاغه زه ی له شاری "لوگانو" دا کپی، به و مه به سه ته نه بوو که هه زی له یاری کاغه ز بیت. ئه و به تایبه تی ده یویست شیوه ی جۆکه ری ئه و دهسته یاریه ببینت. ههر له به ر په رۆشیشی یه کسه ر دهسته که ی کرده وه و جۆکه ره که ی ده ره یئا و دواتر گوتی؛

«ههر خۆم زانیم... ئه م شیوه جۆکه ره م هه رگیز له وه و پيش نه بینوه».

جۆکه ره که ی خنیه گیرفانی کراسه که یه وه و ئه و جا نۆبه ی من هات و گوتم؛

«کاغه زهکانی تری ده ده یت به من؟».

www.pertwk.com

تایبته به پنگه‌ی په‌رتووک

له ناوه‌پراستی ئه‌و سروشته دلفرینه‌دا ده‌ستمکرده‌وه به خویندنه‌وه‌ی کتیبه بچکوله‌که‌م. به په‌روښووم بزانه "هانس" ی نانه‌وا ئه‌و ساردیه ئه‌رخه‌وانیه‌ی له کوپوه ده‌ستکه‌وتووه، هه‌روه‌ها هه‌زیشم ده‌کرد بزانه ماسیه پرته‌قالیه‌کانی له‌کوپوه هی‌ناوه.

پیش ئه‌وه‌ی ده‌ستکه‌مه‌وه به خویندنه‌وه، هه‌ندئ له کاغه‌زی یاریه‌کانم له‌به‌رده‌می خۆمدا دانا. به‌و شیوه‌یه‌ش ئه‌گه‌ر باوکم لئی بپرسیمایه "چۆنه‌وا بیده‌نگیت"، به‌جۆریکی باش ده‌متوانی وه‌لامی بده‌مه‌وه. بیگومان من کاتی خۆی له "دۆرف" دا په‌یمانم به‌و نانه‌وا رووخۆشه‌دا که کتیبه بچکوله‌که‌ وه‌ک نه‌ینیه‌ک له‌نیوان خۆم و خۆیدا بپاریزم.

دیسانه‌وه که‌وتینه‌وه‌ پئی... باوکم باسی جوانی سروشتی ئه‌و ناوچه‌یه‌ی بۆ‌کردم و پئی‌وابوو هی‌نده به‌ینیت که که‌میک له‌ پینگه‌که‌مان لابه‌دین، له‌به‌رئه‌وه‌ بپارماندا له‌بری ئه‌وه‌ی به‌شارپینگه‌که‌دا له "لوگانۆ" وه‌ بۆ "کۆمۆ" بپۆین، به‌ لاریگه‌که‌ی ته‌نیشته‌ ده‌ریاچه‌ی "لوگانۆ" دا ملی ریگابگرین. پاشنه‌وه‌ی نیوه‌ی ده‌ریاچه‌که‌مان بپری، هاتینه‌ ناو سنووری ئیتالیاوه.

دواتر تیگه‌یشتم بۆچی باوکم ئه‌و پینگه‌یه‌ی هه‌لبژارد؛ هه‌ر دوا‌ی ئه‌وه‌ی که ده‌ریاچه‌ی "لوگانۆ" مان به‌جیه‌یشته، هاتینه‌ سه‌ر ده‌ریاچه‌یه‌کی زۆر گه‌وره‌تر، ناوی ده‌ریاچه‌ی "کۆمۆ" بوو، له‌ویدا به‌پراستی جموجۆلی که‌شتیه‌کان ده‌هاتنه‌ به‌رچاو. که‌میک دواتر به‌شاریکدا تیپه‌پین که ناوی "میناگیۆ" بوو. منیش گوتم "ویگانیم". ئه‌وجا چه‌ند کیلۆمه‌تریک به‌دریژی ده‌ریاچه‌ گه‌وره‌که‌دا پینگامان گرته‌به‌ر و ده‌مه‌وئیاوه گه‌یشته‌نه "کۆمۆ".

له‌و کاتانه‌شدا که باوکم ماشینی لیده‌خوپی، ناوی هه‌موو ئه‌و دارانه‌ی ده‌هینا که به‌لایاندا تیپه‌په‌پین؛

« Cupressus sempervirens, Pinus pinea¹⁰, دار هه‌نجیر، دار زه‌یتون ».

نازانم ئه‌و هه‌موو ناوانه‌ له‌ کوپوه فی‌ربووبوو. هه‌لبه‌ته‌ من هه‌ندیک له‌و ناوانه‌م له‌وه‌وپیش به‌ر گۆی که‌وتبوو، به‌لام زۆربه‌ی زۆریان به‌لامه‌وه هه‌روه‌کو ئه‌و وشانه‌وابوو که هه‌روا جارجاریک بۆ خۆشی ده‌یگوتن.

¹⁰ دوو جۆری دار سنه‌وبه‌ره‌ و له‌ ولاته‌کانی سه‌ر ده‌ریای ناوه‌پراست ده‌پۆین و.

دهی قهره

...ئەستیرەکانی ئاسمان وەک کۆمەڵیک دوورگەیی دوور دەدرەوشانەوه
و منیش بەو بەلەمە بچکۆلەییەوه نەمدەتوانی پێیان بگەم...

ئەو شەو مائی "هانس"ی نانەواوەم بەجێهێشت و بەرەو مائەوه
کەوتە پێ، بەلام هێشتام تانی ساردیە ئەرخبەوانیەکه هەر لە
لەشدا مابوو. لە پڕیکدا لەبەشی سەرەوهی گۆچکەییەکدا تانی
گیلاس دەکرد، یان کەمیک تانی هەلەلە بە ئانیشکدا تێدەپەری.
جارجاریکی تانی ترشی پێواس لە ئەژنۆمەوه دەهات.

مانگ ئاوابوو، بەلام هێشتام لەسەر شاخەکانەوه پڕشگی هەندێ
ئەستیرەیی پەرشوبلاو دەبینرا... هەر دەتگوت لە خۆیدانیکی
ئەفسونایەوه پڕژێراون.

لەدلی خۆمدا دەمگوت "من مرقیکی بچکۆلەیی سەر ئەم زەویەم".
بەلام هێشتام ساردیە ئەرخبەوانیەکه لە لەشدا مابوو، لەبەرئەوه
بیرکردنەوه کەشم هەر تەنھا ئەندێشەییەکی ئاسایی نەبوو، بەلکو لە
هەموو لەشدا هەستەمە کرد کە ئەم زەویە مائی من بێت.

هەر لەو کاتەوه تیگەهیشتم بۆچی ساردیە ئەرخبەوانیەکه
"خواردنەوهییەکی ترسناکه". قورگم و شکبوو، بەهێچ شتیک تینویتیتم
نەدەشکا و حەزمە کرد زیاتری لێخۆمەوه.

لەو کاتەدا کە بەشەقامی "قالدەمار"دا دەهاتە خوارەوه، چاوم بە
باوکم کەوت. سەرخۆشبوو و بەلەنجەولار لە "خانەیی میوانی
قالدەمار"وه دەهاتە دەرەوه. چوومە لایەوه و پێمگوت کە سەردانی
نانەواکەم کردوو، ئەویش زۆر تورەبوو و زللەییەکی کێشا بەلاسەرمدا.

تایبەتە بە پێگەیی پەرتووک

هەتا ئەو کاتەیی زللەکەیی لێدام هەموو شتیک بەلامەوه خۆشبوو، بەلام
لێدانەکەیی ئێشی کردە دلمەوه و دەستم کرد بە گریان. ئەوجا باوکیشم
دایە پڕمەیی گریان و لێپیرسیم «قەت دەتوانیت لێم ببووریت؟»...
بەلام من وەلامی پرسیارەکەیم نەدایەوه و هەروا بەرەو مائەوه دوا
کەوتم.

پێش ئەوهی باوکم وەک تیشکی بکوژیتەوه، پرویتیکردم و گوتی
دایکت فریشتەیی و عارەقیش نەفرینی کورتهبنەکانە. وایانم
بەرلەوهی عارەق خواردنەوه بۆ هەتاهەتایە باوکم لێزەوتکات، ئەوه
دواهەمین قسەبوو کە پێیگوت.

بۆ بەیانی زوو خۆم گەیانە نانەواخانەکەیی "هانس"ی نانەوا. نەئەو
هیچ شتیک دەربارەیی ساردیە ئەرخبەوانیەکه باسکرد و نەمنیش.
لەوه دەچوو کە ساردیە ئەرخبەوانیەکه شتیک بێت کە سەر بەدنیای
لادیکە نەبێت (بەتەواوەتی سەر بە جیهانیکی تر بوو). بەلام
هەردووکیان دەمانزانی کە لەدوا ساردیە ئەرخبەوانیەکهوه
نەینێکەیی قوول لە نیوانماندا دروستبوو.

بێگومان ئەگەر کەرەتیکێ تر لێی بپرسیماوەتەوه «دەتوانیت
نەینێک لەلای خۆت بهێڵیتەوه؟»، ئەوا بەتەواوەتی دلشکاو و ناویمید
دەبووم، بەلام ئەو نانەوا پیرە دەیزانی کە پێویست ناکات ئەو
پرسیارە بکاتەوه.

هانس "ی نانەوا هەویرەکەیی بردە ژوورەکەیی پشتهوه بۆ ئەوهی
کیکیکی تایبەتی دوو ئەلقەیی پێ دروستکات. لەو کاتەدا من لەسەر
کورسیەکی بچکۆلە دانیشتبووم و چاوم بربوو ماسیە پرتەقالیەکه.
هەرگیز لە تەماشاکردنی ئەو ماسیە بێتاقەت نەدەبووم. ئەو تەنھا

تاییه ته به پنگه ی پرتووک

«به لام هەر خوشه هینده بزائم که یه کیک به دواى منى پیردا دیت و لهو شوینه وه بهرده وام ده بیت که من دهستی لیئه لده گرم».

بۆ ئیواره سهرکه وتمه لای خانووه که ی "هانس" ی نانه وا و له لای کانیه که وه به یهک گه یشتین. ئه و گوتی؛
«خسته مه وه شوینی خوی».

زانیم که باسی ساردیه ئه رخه وانیه که دهکات، له بهرئه وه پرسیم؛
«ئیدی ههرگیز بۆم نیه تامی بکه مه وه؟»
مرخه مرخی که له لوتی "هانس" ی پیره وه هاته دهره وه و گوتی؛
«نا، ههرگیز!»

هه ستمده کرد به شیوه یهکی توندوتیژ و دهسه لاتدارانه قسه دهکات، به لام دهشمانی که ههقی خویه تی. من هینده تیگه یشتبووم که چیت نهدبوو که پرتیکی تر تامی ئه و خواردنه وه ئه فسونایه بکه مه وه... ئه و جا گوتی؛

«ده بیت بتله که له ژووره که ی سهره وه دا بیت و تا نزیکه ی په نجا سالیکی تر نابیت دهر بهینریته وه دهره وه. ئه و کاته کورپیکی گهنج دیت و له دهرگا که ت ده دات، ئه و جا نۆبه ی ئه و دیت که ئه و خواردنه وه گران به هایه تامبکات. به و شیوه یهش ئه و هینده که مه ی که له بتله که دا ماوه ته وه، دهرژیتته ناو چه ندین نه وه وه. وه پوژیک له پوژانیش ئه و چه مه سه یروسه مه ریه ریک دهرژیتته ناو "ولاتی به یانی" یه وه. لیم تیده گهیت کورم؟ یان پیت وایه قسه بۆ که سیکی گه وره ده که م؟»

منیش له وه لامدا گوتم «به لی تیده گهم»، پاشان پیکه وه پوشتینه خانووه که یه وه که پرپوو له شتگه لی جوړاوجوری هه موو سوچو قوژبنیکی جیهان. دوو په رداخ و شوشه یه کی ملباریکی کون

چه ند پرتیکی جوانی پیوه نه بوو، به لکو له م سهره وه بۆ ئه و سهر مه له ی ده کرد و له ناو ئاوه که دا به ئاره زووی خوی بۆ سهره وه و بۆ خواره وه جرت و فرتی ده کرد. سهرتاپای له شی به جوړه پووله که یه کی چکۆله و پر له ژیان داپوشرابوو، دوو خالی ره شی گه ورهش چاوه کانی دیاریکردبوون و ههرگیز داینه ده خستن. به رده وامیش ده مه چکۆله که ی داده پچری و دایده خسته وه.

له دلی خۆمدا گوتم «هه موو گیانه وه ریکی بچکۆله که سیکه بۆ خوی». ئه م ماسیه پرته قالیه ی له م سهری شوشه که وه بۆ ئه و سهری مه له دهکات، ته نها ئه م که رته ده ژی. ههر کاتیکیش ژیا نی ته واو ببیت، ئیدی ههرگیز ناگه پرته وه.

من وا راهاتبووم هه موو پیش نیوه پویه ک سهردانیکی "هانس" ی نانه وا بکه م و دواتر به جیی به یلم، ههر له و کاته دا که خهریک بوو برۆم، ئاورپیکی لیدامه وه و گوتی؛

«ئه لبیرت... ئه م ئیواره یه سه ریکم لیده دهیت؟»

سه ریکم بۆ له قاند و ئه ویش دریژه ی به قسه کانی دا؛
«هیشتام باسی دوورگه که م بۆ نه کردوویت... ناشانم چه ند پوژی تر ده ژیم».

ئاورم لیدایه وه و تووند ده ستم کرده ملی و گوتم؛
«نابیت بمريت... ههرگیز نابیت بمريت!».
ئه ویش گوتی؛

«هه موو مروقیکی پیر ده بیت بمريت»

زۆر به تووندی باوه شی به شانه لاوازه کانمدا کردبوو و له سهر قسه کانی به رده وام بوو؛

تایبه ته به پنگه ی پرتووک

خواره وهی دوورگهی "به رمؤدا" دا بووبین. دواتریش به یانیه کیان ره شهبه هلیکرد و تا ده هات تووندتر ده بوو، هه تا له پاشاندا بووبه گهرده لوول.

پاست و دروست نازانم چی پوویدا، به لام دیاره که شتیه گه وره که مان له ناو توفانیکی مه زندا لهت و پت بوو. هه موو شتیک زور به خیرایی پوویدا، له بهرئه وه ته نها هندیکی ورده کاری که مم دربارهی تیکشکاندنه که دیته وه یاد. بیرمه که شتیه که که وه ته سهرلا و ئاوبیش هاته ناویه وه. هه روه ها له یادمه یه کیکی له هاوه له کانم به سهر میزیکی که وت و ئیدی له ناو ئاوه زوره که دا ونبوو. من هه ر ئه وه ندهم دیته وه یاد. به لام ده زانم دواتر له ناو به له میکی پچکوله ی فریاگوزاریدا خه بهرم بووه وه، ئه و کاته ش... ئه و کاته ش دریا که به ته واوه تی هیمن بووبه وه.

نازانم چه ندیک به بی هوشی مابوومه وه. له وه یه بو ماوه ی چند کاتر میریک بووبیت، به لام پشی تیده چیت چند پوژیک بی هوشبووم. به هه رحال پوژ میری من چووه وه سهر سهرتای سهرتا و له و چرکه یه وه ده ستیپ کرده وه که له ناو به له مه که دا چاوم کرده وه. دواتریش بومده رکوت که که شتیه که مان نقوومبووه و هیچ شوینه واریکی دیار نه ماوه، جگه له منیش هیچ که سیکی تری تیدا دهرنه چووبوو... من ته نها که سبووم که له دوا ی پرودا وه که وه به زیندوویی مامه وه.

به له مه که کوله که یه کی پیوه بوو و منیش له ژیر داره پاکانی پیشه وه ی به له مه که دا چارو که یه کی کونم دوزیه وه. چارو که که م هه لدا و هه لمدهدا به پیی شوینی خور و مانگ ئاراسته ی که شتیه که م

له سهر میزه که دانرابوو، شهر به تی تری تیدا بوو. "هانس" ی نانه وا هه ندی شهر به تی کرده په رداخه کانه وه و که وه ته قسه کردن؛

«من له سالی 1811 دا له شاری "لیوبیک" له شه ویکی زستانی ساردی مانگی یه که دا له دایکبووم. له ناوه پاستی شهر په دوردریژه کانی "ناپلیون" دابوو. من و باو کم نانه و ابوین، به لام من هه ر له ته مه نی گه نجیه وه بریارمدا په یوه ندی به جیهانی دهریاوانیه وه بکه م. له پراستیشدا له ناچاریدا بوو؛ ئیمه هه شت مندالبووین و نانه واخانه پچکوله که ی باو کیشم به ته واوه تی به شی بزویوی زانی هه موومانی نه ده کرد. له سالی 1826 دا، هیشتام شانزه سالم پر نه کردبو وه، کاریکم له ناو که شتیه کی گه وره ی "هامبورگ" دا دوزیه وه. که شتیه که له شاری "تارهندال" ی نه رویجیه وه هاتبوو و ناوی "ماریا" بوو.

"ماریا" بو ماوه ی زیاتر له پانزه سال بووبه جیگه ی مال و زیانم. به لام له پایزی سالی 1842 دا به باریکی شتومه کی ورده واله وه له شاری "هامبورگ" وه به رو "نیورک" که وتینه ری. تا قمی که شتیه که مان که سانیکی زیره کبون، به لام ئه و جارهیان ده بیت قبیله نوماکه مان هه لیخه له تاندبین و له ژماردنی گو شه کانیشدا ده بیت به هه لدا چووبین. پیمو ابیت هه ر له دوا ی ئه وه ی له که نالی به ریتانیه وه دهرچووبووین، ئاراسته یه کی زیاد له پیویستمان به ره و باشور گرتبیت. ده شیت ریگه ی دهریا بیمان به ره و که ندای مه کسکی گرتبیت. به لام چو نیه تی پرودانی ئه و هه لیه هه تا ئیستاکه ش وه ک مه ته لیک له لام ماوه ته وه.

پاش هه وت هه شت هه فته له ناو دهریادا، ده بویه به پیی هه موو حیساباتیکمان بگه شتینایه ته به ندهر، به لام له هیچ لایه که وه وشکاییمان نه ده دی. له وانه یه له و کاته دا له شوینیکی خواری

تایبته به پنگه پرتووک

نایابم دۆزیهوه و خستمه شوینی خویان. دواتر بوی دانیشتم و پشتم کرده دوورگهکه.

بهی وستان بهردهوام هر سهولم لیده دا و سهولم لیده دا، بهلام ههستمده کرد له شوینی خومدا چهقیوم. له بهردهمدا ده ریایه کی بیسنوورم ده بینی و له دلی خومدا ده مگوت "ئه گهر نه توانم بگه مه دوورگه که، ئهوا بیگومان گۆره کهم له ناو ده ریاکه دا ده بیته". دوا هه مین دلۆپی ئاویشم نزیکه ی رۆژیک له وه و بهر خوار دبووه. بۆ ماوه ی چند کاتر می ریک بهردهوام سهولم لیده دا، له پی دهسته کانم خوینیان پیدا دهاته خواره وه، بهلام دوا هه مین ده رفه تی ژیانم له وه دا ده بینی وه که بگه مه قه راغ ئاوی دوورگه که.

پاش چند کاتر می ریکه سخته سی سهولم لیده دا، دیسانه وه ئاو ریکم له خاله بچکوله که دایه وه. ئه و جا بینیم که خاله که بۆته دوورگه یه که و بهرزی و نزما ییه که یم به ئاسانی ده بینی. له قه راغ ئاوه که یدا چاوم چوه سهر چند دارخورمایه که. بهلام هیشتام به ته واوه تی نه گه یشتبوومه دوورگه که و ده بوا یه بهردهوام به و سخته یه هر سهولم لیده م.

دواتریش به ره می رهنج و کۆشه که مم بینی. بۆ دره نگانیک گه یشتمه ئاوی قه راغ دوورگه که و گویم لیبوو که به له مه که م به هیواشی بهر قه راغی ده ریاکه که وت.

خوم هه لدا یه دره وه ی به له مه که و به ته واوه تی رامکیشایه قه راغ ئاوه که وه. پاش ئه و هه موو پۆزه دورودریژانه ی ناو ده ریایه پیم له سهر وشکانی دانا... ههروه که شتیکی خه یالی وابوو به لاهمه وه.

دیاریبکه م. مه زنده م ده کرد له شوینیکی نزیک قه راغ ده ریاکانی ئه مریکا دا بم و به پیی توانا هه ولمه دا به ره و پۆژئاوا له نگه ربگرم. به و شیوه یه ش بۆ ماوه ی زیاتر له هه فته یه که به ناو ده ریادا خولامه وه، له ئاو و پسکیت زیاتریش هیچی ترم پینه بوو. جگه له چارۆکه ی به له مه که شم، هیچی ترم نه بینی.

من به تایبته تی دوا هه مین شه وم به باشی دینه وه یاد. ئه و شه وه ئه ستیره کانی ئاسمان وه که کۆمه لیک دوورگه ی دور ده دره وشانه وه و منیش به و به له مه بچکوله یه وه نه مده توانی پیا یان بگه م. سه یربوو به لاهمه که له ژیر هه مان ئه و ئه ستیره نه دا بم که دایک و باوکم له "لویبیک" دا له ژیریدا بوون. هه رچه نده هه ردوولامان هه ر هه مان ئه ستیره مان ده دی، به لام له گه ل ئه وه شدا یه کجار دوروبوون له یه که وه. ئه لبیرت... ئه ستیره کان قسه ناکه ن، به لایانه وه گرنگ نیه ئیمه به چ شیوه یه که ژیا نی سهر زه ویمان ده به یه سهر. بیرم له وه ده کرده وه که پاش ماوه یه که دایک و باوکم ئه و هه وال ه ناخۆشه یان پی ده گات که من له گه ل "ماریا" دا تیاچووم.

بۆ به یانی زوو، هه ر له گه ل ئاوابوونی تاریکی شه و و دره که وتنی تیشکی خۆر له ئاسۆ وه، له دوروه و چاوم به خالیک که وت. له پیداشدا وامزانی خاله که به چاومه وه یه، به لام پاش ئه وه ی چاوم هه لگۆفی و گریاشم، خاله که ههروه که پیشوتر هه ر له شوینی خویدا بوو. ئه و جا دلنیا بووم که خاله که دوورگه یه کی راسته قینه یه.

هه ولمه دا به له مه که می لی نزیک بکه مه وه، هاوکات هه ستم کرد باهوژیکی تووند ده ور به ری دوورگه بچکوله که ی گرتووه و به له مه که م به ره ورووی ده بووه وه. چارۆکه ی به له مه که م لی کرده وه، دوو سهولی

تایبه ته به پنگه ی په ټووک

له لای قه راغ دهریا که وه تهنه ههوت ههشت دارخورمایه کم ببینی. به لām نهو تووله ریگایه ی که پییدا ده پویشتم، به رده وام در یژده بووه وه و به نیوان چهند دار گوله باخیکی به رزدا ده پویشتم، زیاتریش تووله ریگاکه به رهو دارستانیکی بچکوله ی دارخورما ده پویشتم.

به نهرمه راگردنیک به رهو دارستانه بچکوله که پویشتم، ده مویست بزائم دوورگه که چنده گه وره یه. که گه یشته ناو دارستانه بچکوله که، نه وجا تیگه یشتیم که نهو دار خورمایانه تهنه بهر دهرگایه کی دارستانیکی چرتر پیکده هیئن و هیچی تر. ناو ریکم دایه وه و هیشتام قه راغی دهریا که م لیوه دیاربوو که له وه و بهر به به له مه که م هاتمه ناویه وه. به لای راست و چه پیشمدا روانیم و به سه ختیه که وه نو قیانووسم ده ببینی، له ژیر پویشنای نهو رږژدا دهره وشایه وه و بهر پنگیکی ئالتونی داپوشرابوو.

بیرم له هیچ شتیکی تر نه کرده وه. تهنه نه وه ندهم ده ویست که کوتایی نهو دارستانه ببینم. له بهر نه وه به راگردن به ناو داره کانی دارستانه چرکه دا که و تمه ری. کاتیکیش له وسه ره وه ی هاتمه دهره وه، پووبه پرووی هه ندی ته پو لکه ی نشیو بوومه وه، به لای چه پ و راستدا به رزبوو بوونه وه. له ویوه ئیدی چیرتر نه مده توانی دهریا ببینم.

پیش نه وه ی به له مه که م را بکی شمه ناو دار خورما کانه وه، دوا هه مین به شی پسیکته کانم خوارد. هه بوون و نه بوونی ناویش له سهر دوورگه که، یه که مین شتبوو که به خه یالما هات.

راسته گه یشتبوومه سهر دوورگه یه کی خواروی ناو نو قیانووسی "نارام"، به لām له گه ل نه وه شدا هینده گه شبین نه بووم. ههر زوو وایبوچووم که کهس له سهر نهو دوورگه یه دا ناژی، زور بچکوله ش ده هاته بهر چاو. ههر لهو شوینه وه ی که منی لیوه وه ستابووم، شیوه ی چه مانه وه ی دوورگه که م ده ببینی. هه ستمده کرد له م سهر وه بو نهو سهری ببینم.

له ویدا هینده داری زوری لینه بوو، به لām بالنده یه ک له سهر تر وپیکی یه کی که له دار خورما کانه وه ده یخویند. دهنگی زور خوشتر بوو له هه موو نهو په رهنده ی له وه و پیش گویم لیان بوو بوو. من به تایبه تی دهنگی نهو بالنده یه م به لاوه خوشبوو، چونکه یه که مین نیشانه ی هه بوونی ژیان بوو له سهر دوورگه که. پاش نهو هه موو ساله ش له ناو دهریادا، بیگومان بووم که بالنده یه کی دهریایی نه بوو.

به له مه که م به جیه یشت و به تووله ریگایه کدا پویشتم، ده مویست له بالنده که نزی که بجه وه. نا له ویدا بو یه که مین جار له وه ده چوو دوورگه که گه وره تر بیت، وه هه تا وه کو زیاتریش ده چوومه ناوه وه ی، زیاتر و زورتر گه وره ده بوو. له پر یکه دا بو مده رکه وت که چنده ها داری تریشی لیوو، هه روه ها گویم له دهنگی چنده ها بالنده ی تریشبوو که له ناوه وه ی دوورگه که وه ده یانجریواند. هاوکاتیش (پیموایه ههر له سهره تاوه یه که سهر هه ستم به وه کرد بوو) سهر نجمدا هه موو گوله کان و ده وه نه کان جیا واز ترن له وانه ی له وه و پیش له ژیانمدا ببینیووم.

كوپى قەرە

...هەردوو چاوه قەرەجىيە پەشەكانى هەروەك دوو دەنكە كەستانەى
لووس دەبريسكانەوه ...

هيندەى لە تواناى چاوهكانمدا بوو بەردەوام لە كتيبە بچكۆلەكەدا
هەر دەمخويندەوه، بەلام دواتر ئىدى پيڤتەكانم دوو دوو دەبينى و
دەستم ليهه لگرت. پاشتريش لەسەر كوشنەكەى دواوه و لەژير
گۆقارەكەى "ئانەس"ى مراويدا شاردمەوه. بۆ خۆم دانىشتبووم و
تەماشای دەرياچەى "گۆمۆ"م دەکرد.

بىرم لە پەيوەندى نيوان زەرەبينەكە و كتيبە بچكۆلەكە دەكردهوه كە
نانەواكەى دۆرف لەناو سەمونىكدا حەشارى دابوو؛ بلييت چ
پەيوەنديەكيان پيڤكەوه هەبىت؟ ئەى چۆن توانيويان ئاوها بە
بچكۆلەيى بينووسن؟ ئايا ئەوەش خۆى بۆ خۆى مەتەليڤ نيه؟

لەو كاتەدا شەومان بەسەرداهات كە گەيشتینه ئەو سەرى
دەرياچەكەى "گۆمۆ" و چووينە ناو شارى "گۆمۆ"وه. بەلام لەو كاتەى
سالدا خۆرئاواوون لە ئيتاليا و نەروىجدا جياوازيەكى زۆرى هەيه؛ لە
ئيتاليايدا كە دونيا تاريدهبىت، ئىدى هەروەكو نەروىج ماناى ئەوه
نابەخشىت كە درەنگ وەختبىت، چونكە لەوئ زۆر زووتر دونيا
تاريكدهبىت. لە راستيدا لەگەل هەموو پۆژيڤكدا كە بەرەو خوارەوه
دەرپۆشتين، سەعاتيڤ زوتر دونيا تاريكدهبوو.

گۆپەكانى سەر شەقامەكان لەگەل چوونە ژوورەوهى ئيمەدا بۆ ناو
ئەو شارە جوانە داگيرسان، لەویدا لەناكاودا چاوم بە شارىكى يارى
كەوت. وابزانم بەدرىزايى سەفەرەكەمان ئەوه تەنها جاربوو كە

تايبەتە بە پيڤكەى پەرتووك

ويستم هەموو توانايەكى خۆم بەكاربهينم تا داخوازيەكى خۆمى پي
بهينمە دى. لەبەرئەوه لەپيڤشدا گۆتم؛
«ئەرۆين بۆ ئەو شارى ياريە».

باوكيشم گۆتى؛

«بازانين چۆن دەبىت»... هاوكات سەيرى ئەملاولاى دەکرد و بەدواى
شوينيڤكى باشدا دەگەرا كە شەوى تيدا بكەينهوه. ئەوجا من گۆتم؛

«با بزانين و شتى وا نيه! دەبىت برۆينه ئەو شارى ياريە».

باوكم لەدواجاردا رازيبوو، بەلام بەو مەرجەى لەپيڤشدا شوينيڤك بۆ
مانەوهى شەومان بدۆزينەوه. جگە لەوەش باوكم بەر لە هەموو شتيڤ
داواى بىرهيهكى كرد. واتە بەكورتى لەسەر ئەوه رېڤكەوتين كەپاش
پشووويهكى بچكۆلە برۆينه شارى ياريەكە.

خۆشەختانە ئوتيلىڤكى بچكۆلەمان رېڤك لەتەنيشت شارى ياريەكەوه
دۆزيەوه. ناوى "ئوتيلى باراديللو" بوو.

منيش گۆتم؛

«ۆلليداراب يليتو».

باوكم گۆتى ئەى بۆچى لە پيڤكدا بە عەرەبى فسەدەكەى، منيش
ئامازەم بۆ نووسراوى سەر ئوتيلەكە كرد و دايه قاقاي پيڤكەنين.

شتهكانمان برده ژوورەكەى سەرەوهى ئوتيلەكە و باوكم لە ژوورى
پيڤشوازييدا بىرهيهكى خواردەوه، پاشان بەرەو شارى ياريەكە كەوتينه
رې. لەرېڤگادا باوكم بەپەلە خۆى كرد بە دووكانىڤكى بچكۆلەدا، دوو
بتلى چكۆلەى مەشروبى قورسى كرى.

هەموو ياريەكانى ناو شارى ياريەكە خۆشبوو، بەلام من تەنها توانيم
باوكم بخەمە ناو شەمەنەفەرى ترسناك و كورسى كورسيەكەيهوه.

تایبه ته به پنگه ی پرتووک

جوله و بهره و زهوی هاتینه وه خواره وه، چاوم لیبوو هر زور به په له
رایکرده پشتی دووکانه بچکوله کانه وه.

من چتر هیچ شتیکی تری شاری یاریه کهم به لاوه مه به ست نه بوو.
ئه وجا باوکم لیی پرسیم؛

«ده لیت چی سواری ماشین کاره باییه کان ببین؟».

منیش زور به ئه ده به وه وه لامم دایه وه و گوتم؛

«نا، سوپاس... ده مه ویت هر پیاسه بکه م و سهیری ئه ملاولا بکه م».

به لام پیم نه گوت که له راستیدا به دوا ی کورته بنه که دا ده گه پریم.
وابزانم باوکم گومانی کردبوو، چونکه هر زور به تاسووقه وه بوو که من
شتیک له شته جیاوازه کانی تری شاری یاریه که تاقیبکه مه وه.

له و کاته دا که پیاسه مان ده کرد، یه ک دوو که پرتیک باوکم پشتی له
خه لکه که کرد و قومیکی له مه شروبی ناو شوشه بچکوله که دا.
پیموابیت وای به باش ده زانی ئه و قومه له و کاته دا هه لبدات که من
سه رقالی یاریه که له یاریه کان ده بووم.

له ناوه راستی شاری یاریه که دا خیمه یه کی پینج گوشه یی هه لدرابوو،
له سه ری نووسرابوو "سیبیللا"، منیش ناوه کهم به پیچه وانه وه خوینده وه
و گوتم؛

«اللیبیس».

«به لی؟»... باوکم پرسى.

ئامازهم بو نووسراوی سه ر خیمه که کرد و گوتم؛

«له ویدا نووسراوه!».

«سیبیللا... واته ئافره تیک که به خنده گریتته وه. ئه ته ویت به خنت
بگریته وه؟»

هیچ گومانیکم نه بوو، له به ره ئه وه ریک به ره و خیمه که ملم نا.

جگه له وانه ش خلیسکینه یه کی گه ورهم تاقیکرده وه که به رزی نرمی
زوری تیدا بوو.

له سه ری سه ره وه ی کورسی کورسیه که وه هه موو شاره که مان لیوه
دیاربوو، ته نانه ت ده ریایه ی "گومو" شمان ده بینى. که پرتیکیش
له سه ری سه ره وه دا کورسی کورسیه که وه ستا، چونکه له و کاته دا
خه لکی تر له خواره وه سواره بوون و ئیمه ش له شوینی خوماندا له ناو
کورسیه که دا ته نها جولا نه مان ده کرد. له و کاته دا که له نیوان زهوی
ئاسماندا ده هاتین و ده چووین، چاوم به پیاویکی بچکوله که وت...
له خواره وه وه ستابوو و ته ماشای ده کردین. هه ستامه سه ری و په نجه م
بو پیاوه بچکوله که پاکیشا و گوتم؛

«ئه وه تا، وا دیسانه وه ده رکه وته وه!».

«کی؟»... باوکم پرسى.

«کورته بنه که... ئه وه ی که له به نزیخانه که دا زه ره بینه که ی دامى».

ئه وجا باوکم گوتى؛

«قسه ی قور مه که!»... به لام له هه مان کاتا ته ماشایه کی خواره وه ی
هر کرد.

به لام من له سه ر قسه که م سووربووم؛

«خویه تی، ئه و... هیشتام هر هه مان کلاویشی له سه ردایه. جگه
له وه ش خو کورته بنه دیاره».

«کورته بنه له ئه وروپادا زوره، هانس توّماس. هه روه ها له و کلاووش
زور هه یه. له به ره ئه وه باشتره دابنیشیتته وه».

من زور دلنیا بووم که هه مان کورته بنه بوو. بیجگه له وه ش به ئاشکرا
دیاربوو که ته ماشای ئیمه ی ده کرد. پاش ئه وه ی دیسانه وه که وتینه وه

تاییه ته به پټکه ی په ټولو ک

دهربه پټنم. دواى ئه وهى که دهرمه پټان، گوتى "ده ئینجا باش تټکیان بده". پاش ئه وهى داواکه یم جیبه جیکرد، گوتى "ئیسناکه کورې قهره که تټکه لى کاغه زه کانت بکه". ئه وه شم کرد و دواتر ده ستره وه که هر 21 کاغه زه که ی له سهر میزه که دانا و به رده وام سه یری ناوچا ویشی ده کردم.

کاغه زه کانی له سى پیزدا دانا، هر پیزه و هه وت کاغه زى به رکه وت. په نجه ی بو پیزه کان پاکیشا و گوتى "پیزی سه یری سه ره وه باسی رابووردو ده کات، ئه وه ی ناوه راستیش باسی کاتى ئیسناکه ده کات و پیزی خواری خواره وهش باسی داهاتو ده کات. کورې قهره که وتبووه پیزی ناوه راسته وه و له تهنیش جۆکه ره وه بوو. پاشان ژنه که له به رخویه وه گوتى؛

«سه رسور هینره ... هه تا بلټیت دابه شکردنټی تاییه تیه».

بو ماوه یه ک بیده نگ مایه وه. له دلې خوډا ده مگوت بلټیت 21 کاغه زه که م هینده تاییه تی بن که خه وى موگناتیسى لیخستبټ. به لام له پریکدا که وته قسه کردن.

له پيشدا په نجه ی بو کورې قهره پاکیشا و ته ماشایه کی کاغه زه کانی چوارده وری کرد؛

«کورټکی گه وره ده بینم ... له ماله وه دوور که وتوته وه».

هه تا ئه و کاته هیچ سه رم نه سوړما. بیگومان هه موو که سیک ده یزانی که من خه لکی "کوډو" نیم. به لام دواتر دریژه ی به قسه کانی دا؛

«دلټ خوښ نیه، ئازیزم؟»

وه لام نه دایه وه و ژنه که دیسانه وه سه یری کاغه زه کانی کرده وه.

ئه وجا ئاماژه ی بو ئه و پیزه کرد که باسی رابووردوی ده کرد. له ویدا کاغه زى پاشای قهره له نیوان چند کاغه زیکی تر دا بوو. دواتر گوتى؛

له به رده مى دهرگای خیمه که دا کچی کی زور جوانی هاوته مه نی خوم دانیشتبوو. قژیکی ره شی دریژی هینابووه خواره وه و دوو چاوی ره شیشی پیوه بوو. بیگومان کهه قهره ج بوو. جوانیه که ی هینده ی تر په روشی کردم.

کهه که زیاتر سه یری باوکمی ده کرد. ته ماشایه کی کرد و به ئینگلیزه کی هر زور شه قوش گوتى؛

«به پیز... داهاتوت ده بینیت؟ ته نها 5000 لیره».

باوکم پاره یه کی کاغه زى دهره پټا، ئاماژه ی بو من کرد و پاره که ی دا به کهه که. پیک له و کاته دا ژنیکی به ته مه ن سه یری له خیمه که وه هینایه دهره وه. ئه و بوو به خنګره وه که نه ک کهه گه نجه که. منیش که میک ناومیدبووم، چونکه ئه و کهه گه نجه که ی پاره که ی وهرگرت، به ختی بو نه گرتمه وه.

منیان خسته ناو خیمه که وه. گلویکی سوور له سه قفى خیمه که وه شوړبوو بووه وه. ئافره ته به خنګره وه که له به رده م میزیکی خرډا دانیشتبوو. توپیکی کریستالیش له سهر میزه که دانرابوو، له تهنیش تیشیه وه شوشه یه کی ماسی بچکوله ی لیوو، ماسیه کی ره نگ زیوونى تیدا بوو. جگه له وانه ش ده سته یه ک کاغه زى یاریش له سهر میزه که دانرابوو.

له پيشدا لی پرسیم؛

«ئینگلیزی ده زانیت، ئازیزم؟»

منیش له وه لامدا به ئینگلیزی گوتم؛

«بیگومان»

کاغه زه کانی هه لگرت و دانه یه کی دهره پټا. کورې قهره بوو و خستیه سهر میزه که. ئه وجا داواى لی کردم بیست کاغه ز له ده سته که

تایبته به پنگه پرتووک

ئەوجا هەستایە سەر پێ و بەتووندی سەریکی راوێشانە. دواوەمین
رستەش ئەوەبوو کە گوتی؛
«زۆریش نزیکە...»

لێرەدا ئێتر دانیشتنە تایبەتیەکانمان کۆتایی پێهات. ژنەکان تا
دەرەوێ خێمەکان بەپێیکردم، پاشان پێک بەرەوڕووی باوکم پوشت و
هەندێک لە راستیەکانی بە گوێیدا چرپاند. بە هیواشی چوومە پشتی
ژنەکان، کەمێک دواتر دەستیکی خستە سەر سەرم و گوتی؛
«بەرپێز، ئەم کۆرەت زۆر تایبەتە... پێرە لەنەینی. مەگەر خوا بزانی
چی لێدەردەچێت».

وابزانم باوکم خەریکبوو پێیکەنێت. پێشم وابێت هەر بۆ ئەوەی
پێیکەنێنەکی داپۆشی، دەستی کرد بە گیرفانی و پارەییەکی کاغەزی
تری پێخەشی.
کەمێک لە خێمەکان دوور کەوتینەو و ئافەرەتە بەختگرەوێش هەر
تەماشای دەکردین.

«کاغەزی بۆ خوێندمەو»... بە باوکم گوت.

«بەرەست؟ خۆ داوای جۆکەرەکت لێکرد؟»

منیش تۆرەبووم و گوتم؛

«هەر بەراستی شێتیت».

پێم وابوو پێک ئەو پرسیارە وەک ئەوەبێت کە لەناو کڵێسەییەکاندا
کفریکی گەورە بکەیت. لەبەرئەو گوتم؛

«باشە ئێمە قەرەجین، یان ئەوان؟»

باوکم بەشیوەییەکی ناخۆش پێکەنی. هەر بە پێکەنێنەکانیدا زانیم کە
هەردوو بۆتە بچووکەکانی فەتکردوو.

«چەندین پێگر و ناخۆشی لە پابووردودا هەبوون».

کاغەزی پاشای قەرەبی بەرزکردوو و گوتی «ئەو باوکتە». ئەوجا
گوتی «باوکت بەشیوەییەکی ناخۆش و ناوێد گەورەبوو». پاشان
کۆمەڵی شتی تری گوت و نیوەی کەمتری تیگەیشتم. چەند جارێکیش
وشەی «باپیرە»ی بەکارهێنا.

«بەلام ئەو دایکت لە کوێیە، کۆرە ئازیزەکەم؟».

پێم گوت لە ئەسینادایە، بەلام هەر خێرا پەشیمان بوومەو. چونکە
بەو شیوەییە یارمەتیمدا. بێگومان پێتێدەچوو کە هەلمبەختییت.
ئەوجا ژنە دەستگرەوێش گوتی؛

«ماوەییەکی زۆر دایکت سەفەری کردوو»... پەنجەیی بۆ پیزی
خوارووی کاغەزەکان ڕاکێشا. لەویدا بللی کوپ زۆر لە دووری پاشای
قەرەو بوو. ئەوجا گوتی؛

«پێموابێت ئەو دایکتە. ئافەرەتیکی زۆر سەرنجڕاکێشەرە...
جلوبەرگی جوانی لەبەردایە... لە ولاتیکی نامۆدایە و زۆر دوور لە
ولاتانی باکوورە»

ئەو بەو شیوەییە لەسەر بەختگرتنەوێکە بەردەوامبوو، منیش بەردەوام
نزیکی نیوەی قسەکانی تێدەگەیشتم. ئەو کاتەش کە هاتە سەر
باسکردنی داهاووم، هەردوو چاوە قەرەجیە ڕەشەکانی هەروەک دوو
دەنگە کەستانیای لووس دەبریسکانەو. دیسانەو دەستیکردوو بە
باسکردنی کاغەزەکان؛

«هەرگیز لەوێ پێش داوەشکردنێکی ئاوام نەبینوو»

پەنجەیی بۆ جۆکەر ڕاکێشا... کەوتبوو تەنیش کۆری قەرەو و گوتی؛
«چەندەها حالەتی سەرسوڕمانی گەورە گەورە... چەندەها شتی
شاراو، کۆرم»

تایبەتە بە پێگە پەرتووک

"پیرالیفس" و ئەم شارەش تەنھا چەند کیلۆمەترێک لە ئەسیناوە دوورە، بەلام کەبتایینی کەشتیەکی پێگە پێنەداوە سەردانی ئەو شارە دێرینە بکات. بەپرۆای من دەبواوە پوتبە ئەو کەبتاینەیان دابەزاندباوە و لەبری ئەوە کاریکی ئاسایی ناو کەشتیەکیان پێ بسپاردایە.

خەڵکانێکی زۆر تەنھا بەمەبەستی لیکۆلینەوێ پەرستگاکانی ئەسینا سەفەر بۆ ئەوئ دەکەن. بەلام باوکم مەبەستیووە ئەو شارە ببینی، چونکە بەر لە هەموو شتێک فەیلەسوفە گەرەکان لەویدا ژیاون.

راستە بەلای منەو ناخۆشبوو کە دایکم من و باوکمی جێهێشت. بەلام کاریگەری سەفەرەکی لەسەر باوکم زیاتر بوو، چونکە دایکم لەو هەموو شوێنە جیھاندا "ئەسینا"ی هەلبژاردبوو. ئەو دەیویست لەویدا خۆی بدۆزیتەو، هاوکات باوکیشم دەیویست ئەو شارە ببینی. کەواتە باشتریکبوو هەردووکیان پێکەو سەفەریان بکردایە.

پاش ئەوەی باوکم یەک دوو چیرۆکی سەیرۆسەمەرە ژیاوی ناو دەریای بۆ گێڕامەو، لەسەر جیگاکی پالکەوت و خەوت. منیش لەسەر جیگاگەم ڕاکشایووم و بیرم لە کتێبە بچکۆلەکی ناو سەمۆنەکە و نانەوا سەیرەکی "دۆرف" دەکردەو.

پێم ناخۆشبوو کە کتێبەکەم لە ماشینەکەدا بچوو بوو. بەو شیوەیەش نەدەکرا ئەو شەو بزانم لەدوای کەشتی نۆمبۆنەکەو چی بەسەر "هانس"ی نانەوادا هاتووە.

بەر لەوەی بخەوم بیرم لە "لودفی" و "ئەلبێرت" و "هانس"ی نانەوا دەکردەو. هەر هەموویان پێش ئەوەی ببە نانەوا لە دۆرفدا، تەمەنێکی سەختیان بەسەربردووە. ئەو شتەش کە هەموویان پێکەو دەبەستەو، نەهینی "ساردیە ئەرخبەوانیەکە" و ماسیە پرتەقالیەکان

کە گەڕاينەو ژووری ئوتیلەکەمان، یەک دوو چیرۆکی خەیاڵی دونیای ئۆقیانۆسەکانم بە باوکم گێڕاوە.

باوکم بۆ ماوەی چەندین ساڵ لەسەر کەشتیەکی نەوتکێش لە نیوانی ئەوروپا و دوورگەکانی نیوان ئەمریکای باکور و باشوردا دەهات و دەچوو. بەو شیوەیەش بێست بەبستی بەندەرەکانی مەکسیک و شارەکانی وەک "پۆتردام" و "هامبۆرگ" و "لیوبیک" شارەزابوو. بەلام جارجاریک کەشتیەکیان پوو لە شوێنانی تریش کردووە، بەو جۆرەش باوکم ئاشنای بەندەرە جیاوازەکانی جیھان بوو. لەوێ پێش "هامبۆرگ"مان بینی، زۆر بەتێروتەسەلیش لە ناوچەی بەندەرەکانیدا خولایینەو. بۆ بەیانیش دەبێت بگەینە شاری "فیننسیا"، ئەمیش یەکێکە لەو شارانەی کە بەندەری هەیه و باوکم لە کاتی گەنجیدا لەوێشبوو. دواتریش باوکم وایدانبوو کە لە ئەسینادا سەردانی شاری "پیرالیفس" بکەین.

پێش ئەوەی ئەو سەفەرە دورودرێژە دەستیپێکەین، لە باوکم پرسی: «بۆچی بە فرۆکە نەڕۆین؟ بەو شیوەیەش کاتیکی باشتەمان لەبەردەستدا دەبێت و دەتوانین بە ڕاشکاوی بەدوای دایکەمدا بگەڕێین». بەلام باوکم گوتی: «مەبەستی هەرە گرنگی سەفەرەکەمان ئەوەیە کە دایکت لەگەڵ خۆماندا بهێنینەو، لەبەرئەوە پێموایە ئاسانتر بێت کە بیخەینە فیاڵەمانەو وەک لەوەی ڕایکێشینە ناو نووسینگەییەکی گەشتوگوزاریەو و بلیتیکی فرۆکە بۆ بکڕین».

جگە لەوەش گومانم لێدەکرد کە زۆر پرۆای بەو بێت کە بیدۆزینەو. بەهەر حال ئەو بەلایەنی کەمەو دەیویست پشووێکی خۆش بەسەر بەرین. لەراستیدا باوکم هەر لەتەمەنی گەنجیتێوە خەونی بەووە بینوو کە شاری ئەسینا ببینی. کاتی خۆی چوو بۆ

www.pertwk.com

بوو. به دەر له وانه ش "هانس" ی نانهوا باسی "فرود" ناوئیکى کرد، که چەند کاغەزئیکى یارى سەیری هەبوو...
ئەگەر بەهەڵدا نەچوو، هەموو شتتیک پەيوەندى بە تیکشکانى کهشتیه کهى "هانس" ی نانهواوه هەبوو.

تایبەتە بە پێگەى پەرتووک

کچى قەرە

...ئەو پەپولانە جوړه دەنگیکیان لێوه بەرز دەبوو، که هەر له جریوهى بولبول دەچوو...

کەم پێدەکەوت باوکم لەپیش مندا خەبەر ییبتەوه، بەلام بەیانى زووى پۆژى دواتر ئەو خەبەر یکردمەوه. پیمواییت ئەو دوو شوشه بچکۆلهیهى که دوینى کرپیووى هیندە مەشروبى زۆرى تیدا نەبوو، دهنایاتر بۆى دەخەوت.

باوکم گوتى؛

«ئەمڕۆ بەرهو "فینیسىا" دەکەوینه رێ، لەگەڵ خۆر هەڵاتندا بۆى دەر دەچین»

خەونه کهى دوینى شەوم پێک لەو کاتەدا بەبیردا هاتەوه که له جیگا کهمدا هاتمه خوارەوه. خەونم بە شارى یاریه کهى دوینى و کورته بنه که و ژنهى فالگره وه کهوه بىنى. له خه وه کهمدا کورته بنه که یه کێک بوو له بوو که شوشه کانی ناو قیتاره ترسناکه کهى شارى یارى. ژنه قەرەجه قزەر شه که و کچه کهى سواری قیتاره که بوون و لهو کاتەدا که به لای کورته بنه کهدا تیپه رپین، ژنه قەرەجه که زۆر به قوول تەماشای ناو چاوه کانی کرد و بووبه کورته بنه کهى زیندوو. کورته بنه بچکۆله کهش تاریکایى شەوى به فرسەت زانى و بەدزیه وه له توونێله کهدا هاتە دەر وه. پاشانیش به هەموو ئەوروپادا لەشوینیکه وه بۆ شوینیکى تر سەفه ریده کرد، چونکه له وه دەر ترسا خەلکى بیناسنه وه و دیسانه وه بیبه نه وه بۆ ناو توونێله ترسناکه کهى شارى یاریه که.

تایبه ته به پتگی په پرتووک

تپپه پین، چواردووری مهره زه که به درهختی سووره چنار گیرابوو. له هه موو شوینیکیشدا به دریزایی قهراغی پړیگا که په بهنوک (گول) میلاقه ای سوور پوابوو. په نکه تیزه که ای جار جاریک ناچاریده کردم چاوم هه لږگلو فم.

به ر له پیښ نیوهر پو گیشینه سهر ته پو لکه یه ک و له وپوه ته ماشای دهشته که ای خواره ومان ده کرد. چه نده ها په نگی جوان جوان تیکه لی یه کی بوو بوون، له دلی خومدا ده مگوت گهر وینه کیښیک بیه ویت وینه ای نه و ناوه وهک خوی بکیښیت، نه و بگومان ده بیت هه موو په نکه کانی به کار بهینیت.

باوکم ماشینه که ای وهستان، به په له چووه قهراغ پړیگا که وه و جگهره یه کی داگیرساند. دیار بوو وهک هه موو جاریک بیري له شتیک ده کرده وه و خوی بو یه کی که له گوته کورته کانی ناماده ده کرد که حزی لیوو بیان خاته پروو؛

«هانس توماس، هه موو سالیک نه هه موو شتانه سهره لده هیښه وه... ته ماته و لیمو و قنکر و گويز و ... مه به ستم له چه نده ها تن پرووه کی سه وزه. ده زانیت نه و زهویه ره شه به چ شیوه یه ک نه و هه مووه سه وزاییه هه لده پریژیتته دهره وه؟»

ههر به پیوه وه ستابوو و ده پروانیه شته زیندووه کانی چواردووری، پاشان گوتی؛

«نه وه ای له هه موو شتیک زیاتر سهری من ده سوپر مینیت، نه وه یه که هه موو نه و شتانه له یه ک خانه وه هاتوون. چه ند ملیارد سالیک له مه و بهر توویکی بچکوله دروست بووه... نه و تووه ش که وتوته خو دابه شکردن. له گهل تپپه پوونی ساله کانیشدا نه و تووه بچکوله یه

نه گهر بیان بردایه ته وه بو نه و، نه وسا وهک جارن ده بووه وه به بوو که شوشه.

پیشنه وه ای نه و خه ونه سهیره له می شکمدا دهر بکه م و پانتو له که م له بهر بکه م، باوکم ناماده بوو بو نه وه ی بکه وینه پړی. من چه زمه ده کرد زوو بگه شتینایه ته "فینیسیا"، چونکه له ویدا بو یه که مین جار له و سه فهره دورودریژماندا چاومان به دهریای ناوه راست ده که وت. من ههر گیز نه و دهریایم نه بینیبوو، باوکیشم نه و کاته بینیبوی که دهریوانبوو بوو. له "فینیسیا" شه وه ده بویه به ناو یوگسلافیادا تپپه پین و دواتریش بگه یه نه سینا.

خومان گه یانده ژووری ناخواردنی ئوتیله که و وهک هه موو شوینه کانی تری خواروی "نه لپه" هکان، نانیکي ناخوشی به یانیمان کرد به گهر وماندا. پیښ کاتر میړی حوت له ناو ماشینه که دابوین. وه پړیک له و کاته شدا که جولاین، خو له ناسووه دهر که وت. باوکم چاویلکه خوریه که ای له چا وکرد و گوتی؛

«له وه ده چیت هه موو پیښ نیوهر پوکه مان له بهر تیشکی خوردا به رینه سهر»

پړیگا که مان به ره و "فینیسیا" به ده شتی "پو" ی به ناو بانگدا تپپه پهری. ده شتی "پو" یه کی که له ده شته ههره به پیت و فهره کانی هه موو جیهان. بگومان هو که شی ده گه پریته وه بو ناوه پاک و سازگار که ای شاخه کانی "نه لپ".

بو ماوه یه ک به لای باخیکي چری دار پرته قال و لیمودا تپپه پین، که میک دواتر دار خورما و سه روو و زهیتون چواردووری داپوشین. له ناوچه یه کی که میک شیدار تریشیدا به لای مهره زه یه کی برنجدا

تایبه ته به پنگه ی په ټووک

پېم خوشبوو که توانیم بگه مه سهر وشکانیهک که له پارچه یه کی چول
و هوځی ناو ده ریا جیاواز تربوو... له وه ده چوو ټو ده ورگه یه نه ټیه کی
ټه فسوناوی ټیدا بیت. وه هه تاوه کو زیاتریش ده چومه ناوه وه ی،
هه ستمده کرد نه ټیه که گه وره تر ده بیت. وا ده هاته بهرچاوم که
له گهل هه موو هه نگاوکی بچکوله مدا، به هه موو ئاراسته کاند ا خوی
بکاته وه. هه ر وهک ټه وه ی به لیشاو له قولاییه که وه هه لقلولیت و به
هه موو سوچیک ی به رزه لانیدا بیت خواره وه.

به رده وام هه ر به توله ریگا که دا ده ریشتمه ناو دوورگه که وه، پاش
که میک که وتمه بهر دورپانیک. ده بوايه ریگایه کیانم هه لبراردایه و
دوای بکه و تمایه. که مه که مه به لای چه پی ریگا که دا که وتمه پاکردن.
دواتریش دیسانه وه ریگا که بووه وه به دوو به شه وه. ټو جار هشیان
هه ر لای چه پم هه لبرارده وه.

له پریدکا توله ریگا که له پانتایی نیوان دوو شاخدا کوتایی پیهات.
له ویدا کومه لئ کیسه لئ زه به لاج له ناو ده وه نیکی پر له گزوگیادا
به هیواشی ده خولانه وه، گه وره ترینیان له دوو مه تریک ټیده په ری.
له وه وپیش بیستبووم که کیسه لئ گه وره هه یه، به لام ټه وه یه که مین
جاربوو که خوم به چاوی خوم بیانینم. یه کی که له کیسه له کان سهری
له قه پیلکه که ی ده ره ټا و سهریکی کردم، له وه ده چوو بیه ویت بلیت
"به خیر بیت بو ټه دوورگه یه".

به دریزایی پوژ که به رده وامبووم له سهر ریشتم. به رده وام دارستانی
نویشم ده بینی، دول و ده شتی پان و به رینی بهر چيام ده بینی، به لام
هه رگیز ده ريام نه بینی. ده تگوت هاتوومه ته ناو شوینیک ی
خه یالیه وه... به پیچه وانه ی شوینیک ی پر پیچ و دژواره وه بوو که

گورپانکاری به سهر دا هاتووه و بووه به فیل و داری سیو و تووترکی
سوور و مهیمونی گه وره¹¹. ټیده گه یت هانس ټوماس؟»

سهریکم بو راوه شاندا و ټه ویش دریزه ی به قسه کانی دا. باسیکی
ټیروته سهرلی ره چه له کی په یدابوونی چه نده ها جوړی جیاواز جیاوازی
پووهک و ئازله لی بو کردم. دوا جاریش په نجه ی بو په پوله یه ک پاکیشا،
که له سهر گولیک ی شینه وه هه لفری و گوتی "ریک ټه په پوله یه
ده توانیت بی ترس بو خوی له ده شته ی "پو" دا بژی، چونکه خاله کانی
سهر بالی له چاوی گیانه وه ره درنده کان ده چن".

هه ندی جار که باو کم ده وه ستا بو جگه ره کیشان، له بری ټه وه ی گوته
فهلسه فیه کانی به سهر منیک ی به له نگازدا بچه سپینیت، ته نها ده وه ستا
و بیري ده کرده وه، منیش ټو کاتانه زه په بینه که م له گیرفاندا
ده رده هیئا و چه ند لیکولینه وه یه کی خوشی بایولوجیم ټه نجامده دا.
زه په بینه که م له و کاتانه شدا به کارده هیئا که کتیه بچکوله که م
ده خوینده وه. من وای بو ده چووم که سروشت و کتیه بچکوله که هه ر
وهک یه ک پرین له نه ټی.

به دریزایی چه نده ها کیلومه تر باو کم له پشته ی سوکانه که وه دانیشتبوو
و بیریده کرده وه. ری ټیده چوو له پریدکا بیده نگ ی بشکینیت و هه ندی
راستی گرنگ بلیت ده رباره ی ټه زه ویه ی له سهری ده ژین، یان
ده رباره ی دایکم که له پریدکا به جیه ټشتین. به لام له و کاته دا هیچ
شتیک به لای منه وه هیئده گرنگتر نه بوو له وه ی که ده سته که مه وه به
خوینده وه ی کتیه بچکوله که.

¹¹ ټه جوړه مهیمونه ی که له مروف ده چیت و.

تایبته به پنگه پرتوک

هیندهی شلیکک گه وره بوو. له ژیاندا تووی بهو شیوهیه م نه بینبوو، بهلام پیمو بوو بخورین. تامه کەشی له تامی تیکه لهیه ک له گوێز و مۆز دهچوو. پاش ئهوهی سهروم تیرم لیخوارد، جلوبه رگه ده ریاییه کهم له بهر کرده و دواتریش به شه کهتی له قراغ ئاوی ده ریایه کهم گه وره کهدا خهوم لیکهوت.

بۆ بهیانی زووی پوژی دواتر له گه ل جولهیه کی ناکاودا خه بهرمبووه. ده تگوت ئه ندیشه یه کی قوول هه موو له شم راده ته کینیت. له دلی خۆمدا گوتم "دهرچووم!" ته نه ا ئه و کاته به ته واوه تی برپوامکرد که له کاره ساتی که شتی تیکشانه که رزگارم بووه. هه ستمده کرد سه رله نوئ له دایکبوومه ته وه.

له لای چه پی ده ریایه که وه ته پۆلکه یه کی سه یری لیبوو. سه رتا پای گرده که به گیای زهرد و گولی سووری شیوه سه عاتی داپوشرابوو، گوله کان له بهر هه وای هیواشی ئه و به یانیه دا ده شنانه وه.

پیش ئه وهی خۆر به ته واوه تی هه لبیت، خۆم گه یانده سه ر ته پۆلکه که. ته نانته له ویشه وه ده ریام لیوه دیار نه بوو. له ویوه ته نه ا ناوچه یه کی پان و به رینم ده دی، تا بلایت گه وره. من له وه و پیش ئه مریکای باکور و باشورم بینبوو، به لام ئه و ناوچه یه ی که تئیدابووم به هه یج جوریک له وئ نه ده چوو. له ویدا هه یج شوینه واریکی مروف نه ده هاته بهرچاو.

هه تا ئه و کاته ی خۆر له پوژه ه لاته وه هه له ات، من هه ر له سه ر لوتکه ی ته پۆلکه که مامه وه. خۆر هه ر به چه شنی ته ماته یه ک سووربوو، به لام پرووناکیه کی په رتپه رتی وه ک سه رابی په خشه کرده وه و به سه ر ده شته پان و به رینه کهدا به رزبووه وه. له و شوینه دا ئاسۆ زۆر نزمبوو،

رینگاکانی هه یج کۆتاییه کیان نه و له شوینی خۆتا هه ر باوه خولی ده که یت.

پاش نیوه پۆیه کی درهنگ گه یشتمه نزیک ده ریایه یه ک، له ناو پانتاییه کهدا له بهر تیشکی خۆری ئه و پاشنیوه پۆیه دا ده بریسکایه وه. هه ر خیرا خۆم هه لدایه قه راغه که یه وه و تینویتی کهم شکاند. پاش ئه و هه موو هه فته یه ئه وه یه که مین جاربوو ئاوێک بخۆمه وه که ئاوی ناو که شتی نه بیت.

ماوه یه کی زویش بوو خۆم نه شو ری بوو، له بهر ئه وه جلوبه رگه ده ریاییه که ی به رم دامالی و خۆم فریادایه ناو ئاوه که وه. به ته واوه تی بوژامه وه، به تایبه تی پاش ئه وه ی به و قرچه ی گه رمایه به دریا یی پیشنیوه پۆ هه ر ده رپویشتم. ئه و جا له ناو ئاوه کهدا هه ستمکرد که ده موچاوم چه نده سوتا وه ته وه، بیگومان به هۆی ئه وه وه بوو که له وه و پیش له ناو به له می فریاگوزاریه کهدا بۆ ماوه یه کی زۆر به بی هه یج سیبه ریک راسته وخۆ له بهر خۆردابووم.

یه ک دوو جار به ره و قوولایی ئاوه که مه له مکرد. له ژیر ئاوه کهدا چاومکرده وه و کۆمه لیک ماسی پرته قالیم بهرچاوه و، هه موو ره نگه کانی په لکه زیڕینه یان تیدا ده بینرا. هه ندیکیان هه ره و هک رووه که کانی قه راغ ئاوه که سه وزبوون، هه ندیک یی تریان وه ک به رده به نرخه کان شینبوون. کۆمه لیک یی تریش یان پوله که ی ئالتونی سوورباو و زهرد و پرته قالیان پیوه بوو. هه ر دانه یه کیش یان به شیک له هه موو ره نگه کانی تیدا ده دره وشایه وه.

دیسانه وه خۆم گه یانده وه سه ر وشکانی، له بهر خۆری ئه و ئیواره یه دا پالکه وتم تا وشکبمه وه. له پرێکدا برسیتی تاوی بۆ هی نام. له ناو ده وه نیکی چر دا چاوم چووه سه ر کۆمه لیک تووی زهرد، هه ر یه کیکیان

تایبه ته به پنگه ی پرتو وک

هەر دهگه مه دهريا". به لام بهو جوړه ئاسانه نه بوو که من مه زه نه مده کرد، چونکه پاش نیوه پړویه کی درهنگ گه یستمه ئه و سهری دۆله گه وره که. ههروه کو رهحه تیهک نهخته نهخته تهنگبووه و دواتریش پووبه پرووی چیا به کی سهخت بووه و وکوتایی پیهات.

من له وه تینه دهگه یستم، خو ریتیناچیت پووباره که بگه ریته وه و هه مان ئه و رینگایه بگه ریته وه بهر که لیوه ی هاتووه. به لام که گه یستمه ئه و سهری ئه و سهر، ئه و سا بینیم شاخه که تونیلکی تیدایه و پووباره که ی پیدا تیده پهریت. چوومه سهر ده می تونیلکه و ته ماشامکرد. له ویدا ئاوه که دهچووه تونیلکه وه و که نالکی ژیر زه مینی پیکه ی نابوو.

له بهردهم تونیلی ناو شاخه که دا کومه لیک بۆقی گه وره گه وره له قه راغ ئاوه که دا هه لده به زینه وه. هه ریه که یان هینده ی که رویشکیک ده بوو و کاتیکیش پیکه وه ده یانقیراند، غه لبه غه لبیکی ناخوشیان لیوه به رزده بووه وه. من هه رگیز نه مزانیوو که بۆقی هینده گه وره له سروشتا بوونی هیه.

له ناو گژوگیا ته ره که دا هه ندئ مارمیلکه ی قه له و قه له و و کومه لیک سه رمازه له ی¹² زل به خشکه خشک ده هاتن و دهچوون. هه رچه نه ده له وه بهر ئه و گیاندارانه م به و گه وره ییه نه بینییوو، به لام له گه ل ئه وه شدا به لامه وه ئاسایی بوو، چونکه من چه نه ده ها شاری به نه ده ری جیهانم بینییوو. به لام هه رگیز به و رهنگه جیاوازانه نه مبینییوو. له سهر ئه و دوورگه یه دا گیانه وه ری خشوکی سوور و زهرد و شینم بینی.

هەر له بهر ئه وه خوړ گه وره تر و سوورتر ده رده که وت. من هه رگیز له وه وپیش خوړم به و شیوه یه نه بینییوو، ته نه ته له ده ریا شدا.

له دلی خوڤدا گوتم "بلایت هه مان ئه و خوړه بیت که ئیستاکه له ئاسمانی "لیوبیک" دا به سهر دایک و باوکه مه وه ده دره وشیته وه؟"

به دریا یی پیش نیوه پړ له شوینیکه وه بۆ شوینیکی تر ده پویشتم. له و کاته دا که خوړ له ئاسماندا به رزبووه وه، گه یستمه ناو دۆلکی پر له گۆله باخی زهرد. له نیو میرگی گۆله باخه کاندایه چه ند په پوله یه کی گه وره ده فرین، هه ر زۆر گه وره گه وره بوون. بالی گه وره ترینیان هینده ی بالی قه له باچکه یه ک ده بوو، به لام هه ر زۆر زۆر جوانتر بوون. هه مووشیان رهنگیان شینکی تۆخوو، به لام له سهری سهره وه ی باله کانیا نه وه دوو شیوه ئه ستیره ی گه وره ی جهرگیان پیه بوو. به لای منه وه هه ر له گۆلی زیندوو دهچوون. له وه دهچوو که هه ندیک له گۆله کانی سهر دوورگه که له پریکدا خو یان له زهوی کردبیته وه و فیری هونه ری فرین بووبن. له هه موو شتیکی سه یرتریش ئه وه بوو که ئه و په پوله نه جوړه دهنگیان لیوه به رزده بووه که هه ر له جریوه ی بولبول دهچوو. به چه ند تۆنکی جیاوازی به رز و نزم ئاوازیکی ناسکیان دهخویند. به و شیوه یه ش دهنگیکی نه رمی موسیقی بالی به سهر دۆله که دا کیشابوو هه ر وهک چۆن له ئورکیسترایه کدا خاوه نی ئامیره هه واییه کان پیش ئه وه ی کونسیرته که یان ده ستپییکات، فوو به ئامیره کانیا نه ده که ن، دهنگی په پوله کانیش به و شیوه یه ده هاته بهر گویم.

پووباریکی به خوړ به ناو دۆله که دا ده پویشتم. منیش بۆ ئه وه ی هه روا ته نه ا بیهوده به ناو دوورگه که دا نه خولیمه وه، بریارمدا دوا ی پووباره که بکه وم. له دلی خوڤدا ده مگوت "به و شیوه یه ش له کاتیکدا

¹² جوړیکه له مارمیلکه و.

تایبه ته به پنگه ی په ټووک

شپوهی هه لورته ده چوو. جوړه دارپکی بچوکتريش میوه کانی سه وزبون و به نه ندازه ی ته ماته یه ک ده بوون.

کینگه که ش پرېوو له گول، به لام یه ک له یه ک جوانترېوون. پرېوو له گوله زهنگ¹³ و گوله نه نیمون¹⁴ و گوله به هاره¹⁵. جگه له وانه ش له هه موو شوینیکدا ده و نه ی گوله باخی چر به رزبووېوه و تاجه گولینه ی نه رځه وانی پچکوله پچکوله یان پپوه بوو. له سهر نه و ده و نه شوه هه ندیک هه نگ گیزه گیزیان بوو، نه ندازه شیان له پاساریه کانی نه لمانیا گه وره ترېوو. باله کانیان له بهر نه و خوری پاش نیوه پویه دا ده دره وشایه وه. له ویدا زور به تیزی بونی هه نگوینم ده کرد.

به شپوه که دا به رده وام ده چوومه خواره وه. له ویدابوو که چاوم به "مولوک" هکان¹⁶ که وت...

به راستی هه ننگه کان و په پوله کان وایان لیکردم چاوم دابچچم. هه رچه نده له وانه ی نه لمانیا جوانتر و گه وره تریش بوون، به لام له گه ل نه و شدا هیشتام هه ر هه نگ و په پوله بوون. هه مان شتیش بوقه کان و مارمیلکه کانی ده گرتنه وه، به لام له ویدا... ریک له ویدا چاوم به چه ند گیانه وهریکی گه وره ی سپی که وت که جیاواز ترېوون له هه موو نه و

¹³ گولی سپی و شین و بنه وشه یی ده گریټ، بو رازانه وه ی باخچه کان به کار دیټ و

¹⁴ پوه کیکه گولی زهر د و شین و سپی ده گریټ و

¹⁵ گولیکی پهنک زهر دی جوانه و

¹⁶ نووسه ر وشه ی "مولوک" ی له فنه نتاسی خوی دارشتنوه، هه لبه ته وه ک ناویک بو گیانه وهره شش قاچه کان به کاریده هیټ و

له پرېکدا بومده رکه وت که پرېگایه ک به دریژیی که نه لکه و به ناو توونیله که دا ده پوات. ته نه ا نه و نه دم له سهرېوو که به سکه خشی پیا پرېو و بزنام تا چ شوینیک ده توانم برېو.

په نگیکی سه وزباوی شین ناوه وه ی شاخه که ی داپوشیوو. ناوه که ش به شپوه یه کی ئاسایی به پرېوه ی خویدا ده پوی. له ویشدا دیسانه وه کومه لک ماسی پرته قالی زورم له ناو ناوه بیگه رده که دا بینی.

پاش که میک له و سهری تونیله که وه گویم له هارزه هارژیکی هیواشبوو. هه تاوه کو زیاتریش ده چوومه پیښه وه، ده ننگه که زیاتر و زورتر ده بوو. زیاتر له ده نگی ته په ته پی ده هو ل ده چوو. دواتر بومده رکه وت که له تافگه یه کی ژیر زه مینیی نیک ده بمه وه.

له دلی خومدا گوتم "که واته هه ر ده بیت بگه پرېمه وه". به لام پیش نه وه ی بگه مه قه راغی تافگه که، تیشکیکی تیز هه موو نه و ناوه ی پوونا ککرده وه. ته ماشایه کی سهره وه م کرد و کونیک پچکوله م له سه قفی شاخه که دا به رچا وکه وت. هیواش هیواش خوم گه یانده کونه که. پاش ماوه یه ک ته ماشای سروشتی خواره وه م کرد، جوانیه که ی فرمیسی به چاواندا هینا یه خواره وه.

به هه زار حال توانیم له کونکه وه بیمه ده رده وه. که میک دواتر هه ستامه سهرپی. جوانی و بیوینه یی سه وزایی و گزوگیای پری به رپیم هه موو ده ریای بیربردمه وه.

له چپاکه هاتمه خواره وه و کومه لیک دره ختی میوه ی ترم بینی. هه ندیک له دره خته کان سیو و پرته قالیان گرتبوو، هه ندیک تریشیان هه ندی میوه و تووی گرتبوو که هه رگیز له وه وپیش نه مبینیوون. گه وره ترین دره ختیش جوړه میوه یه کی دریژکوله ی گرتبوو، هه ر له

تایه ته به پنگه ی پرتووک

شادبن، چونکه خیزانه کانیان به رده وام له گهل یه کدا ده جه نگانده. نهو دوو دهستگیرانه گهنجه _ که دواتر له بهر خوشه ویستیه قه دهغه کراوه که یان گیانیان له ده ستدا _ چهنده سده سالیک له مه و بهر له م شاره ی "فیرونا" دا ژیا بوون... دواتر گوتم؛

«که میک له چیروکی نه نکم و باپیره م ده چیت»

باوکم به ده نگیکی قرخنه وه پیکنه ی، چونکه هه رگیز بیر ی له وه نه کردبو وه.

ماکه روئی و پیتزمان له چیشته خانه یه کی گه ورده دا خوارد. بهرله وه ی بکه وینه وه ری، که میک به شه قامه کاندایا سه مانکرد. باوکم خو یکرد به دوو کانیکی دیاری فروشتندا و دهسته یه ک کاغه زی یاری کړی، 52 کاغه زبوون و وینه ی نیوه پروتی ئافره تی له سه ربوو. ئه مجاره شیان خیرا جوکه ره که ی دهره ینا، به لام هه موو کارته کانی تریشی هه لگرت.

وابزانم که میک شهرمی ده کرد، چونکه به مه زنده ی ئه و ئافره ته کان جلی زورتریان له بهردایه. به هه رحال به په له هه موو کاغه زه کانی خنیه ناو گیرفانی کراسه که یه وه.

هه روا به ده م خو یه وه و وه ک ئه وه ی هه ر بو خو ی قسه بکات گوتی؛

«به راستی سه یه وه ئه و هه موو ئافره ته هه یه»

بیگومان قسه که ی بیمانابوو، چونکه له راستیدا نیوه ی دانیشته وانی سه ر زه ی ئافره تن، به لام خو ده بویه شتیکی هه ر بگوتایه. پیمو ابیت مه بهستی له وه بوو بلیت چهنده ئافره تی پروت زوره، له بهر ئه وه ی به شیوه یه کی ئاسایی له یه ک کاتدا چاوه پروانی بینینی ئه و هه موو ئافره ته ناکه یت به و شیوه یه.

ئه گه ر مه بهستی له وه بوو بیت، ئه و منیش به ته واوه تی له گه لیدام. من خو م پیمو ابوو که میک بی تامبیت که 52 ئافره تی به و شیوه یه له

شته نه ی له وه و پیش بینیبووم یان بیستبووم. له ویدا باوه رم به چاوی خو م نه ده کرد و ناچار بووم چاوم دابخه م.

نزیکه ی دوانزه بو پانزه دانه یه ک ده بوون. ههروهک ئه سپ و مانگا گه وره بوون، به لام پیستیکی سپیان هه بوو و تاراده یه ک له پیستی به راز ده چوو وه شه ش قاجیشیان هه بوو. سه ریشیان له چاو سه ری ئه سپ و مانگادا پچکوله تر و دریزکوله تربوو. جار جاریک سه ریان بو ئاسمان به رزده کرده وه و ده یانگوت؛ "براشش، براشش!"

من له و دیمه نه نه ترسام. ئه و گیانه وه ره شه ش قاجیانه ههروهک مانگا کانی ئه لمانیا بیوه ی و بیئه قل ده هاتنه بهر چاو. به لام لیروه وه دلنیا بووم که چوومه ته ولاتیک که له سه ر هیه چ نه خشه یه کدا بوونی نیه. ههستیکی سهیر و ناخوش دایگرتم، پیمو ابوو گه ر مروقیکی بی ده موچاوم ببینیا یه، ئه و کاته ش هه ر هه مان ههستم ده بوو.

بیگومان خوینده وه ی ئه و هه موو پیته بچکولانه کاتیکی زیاتری ده ویست وه ک له وه ی پیتی ئاسایی بخوینیته وه. ده بویه هه موو پیتیکم به جوانی ببینایه و به پیته کانی تره وه م بنووسانایه، ئه و جا ده متوانی وشه یه ک بخوینمه وه. ئه و کاته ی که دهریاره ی گیانه وه ره شه ش قاجیه که م خوینده وه، پاشنیوه رو یه کی دره نگبوو، له پریکدا باوکم له سه ر شارپیگاکه پیچیکی کرده وه و گوتی؛

«نانی ئیواره له شاری "فیرونا" دا ده خوین»

منیش له و کاته دا نووسراوی سه ر پیگاکه م خوینده وه گوتم؛

«انورفا»

له و کاته دا که به ره و شاره که ده رویشته ی، باوکم باسی چیروکه دل ته زینه که ی "پومیو و جولیت" ی بو کردم، که نه یانته وانی به یه کتری

www.pertwk.com

دەستەپەکی کاغەزدا کۆبکریتەو. دەتوانم بۆلیم لە ھەموو باریکدا
بیرۆکەپەکی خراپە، لەبەرئەوێ ناكریٲ یاری کاغەز بەدەستەپەکی
بکریٲ کە ھەر ھەمووی کچ بٲٲ. بٲگومان لەلای چەپی کارتەکانەو
نووسرابوو پاشای قەرە و چواری سینەک و ھتد... بەلام ئەگەر بە
جۆرە کاغەزێکی ئاوا یاری بکەیت، ئەوا لەبری ئەوێ سەرنج
بەدەیتە یاریەکە ھەر دادەنیشیت و تەماشای کچەکان دەکەیت.

تەنھا پیاوی ئەو دەستەپە جۆکەرەکی بوو. ئەویش پەیکەری پیاویکی
یۆنانی یان رۆمی بوو و کلاویکی شاخدارى لەسەردابوو. ئەویش
پووتبوو، بەلام خۆ ھەموو پەیکەرە کۆنەکان خۆیان ھەر پووتن.
ھەتا ئەو کاتەى لەناو فیاٲەکەشماندا دانیشٲینەو، من بەردەوام ھەر
بیرم لەو کاغەزە سەیرانە دەکردەو و گوتم؛

«بابە ھەرگیز بەخەیاٲتا نەھاتوو کە ژنیکی نوٲ بۆ خۆٲ بدۆزیتەو
و بیھٲنٲ؟ مەبەستم لەوێ، ئەوٲ باشتريک نیە وەک لەوێ نیوێ
ژیانٲ لە گەرانیەدا بەدوای دۆزینەوێ ژنیکی سەرفبکەیت، کە
ھیشتام خۆی نەدۆزیتەو؟»

«تا رادەپەک لەگەٲتام کە کەمٲک نەٲنی تیډایە. راسٲە پٲنچ ملیارد
خەٲک لەسەر ئەم زەویە دەژین، بەلام لەو ھەموو دا پیاو لەگەٲ یەک
دانەیاندا دەکەوٲتە عەشقەو... ئەو یەکەش بە ھیچ ئافرەٲیکی تر
ناگۆرٲتەو»

لەوٲدا ئیدی کۆٲایمان بەباسی کاغەزەکان ھٲنا. ھەرچەندە 52
ئافرەٲی جیاوازی تیډابوو، وە ھەریەکەیان بە ھەموو شٲوێپەکی
دەیانوٲست بە جوانترین شٲوێ خۆیان بنوٲن، بەلام لەگەٲ ئەوێشدا
من وا تیگەیشٲم کە بەلای باوکمەو کاغەزێکی گرنگی

تایبەتە بە پٲگەى پەرتووک

نوقسانبووٲٲ... ئەو کاغەزەش رٲک ئەو دانەپەبوو کە دەبوایە لە
ئەسینادا بماندۆزیباپەتەو.

دهمه و ئیواره گه یشتینه "فینیسیا". پېشئوهی بچینه ناو شار ناچار بووین ماشینه که مان له گه راجیکی گه ورده دابنن، چونکه ئه و شاره تهنانهت یهک شه قامی ئاسایی تیدا نیه. به لام له بهرامبهردا 180 که نال و پتر له 450 پردی تیدایه، وه هزاره ها به له می بچوک و نیمچه گهره شی تیدایه.

له و گه راجه وهی که ماشینه که مان تیدا دانا به به له میکی "ته کسی" به ره و ئوتیله که مان پویشتن. ئوتیله که مان له لای گهره ترین که نالی فینیسیا وه بوو و ناوی که نالی "گراندا" بوو. باوکم هر له شاری "کومو" وه ژووری له و ئوتیله دا گرتبوو.

شته کانمان برده ژووره که وه، له راستیدا بچوکترین ژوور و ناشیرینترین ئوتیلبوو له هه موو سه فهره که ماندا. دواتر به ره و ناو شار که وتینه ری و به قه راگی که ناله کاندایا پیاسه مانکرد، به سهر هه ندیک له پرده بېشومار کهانی شاره که شدا پویشتن.

ده بوايه به رله وهی در یژه به سه فهره که مان بدهین، دوو شه و له و شاره پر له که ناله دایا به سه ره برین. من ده مزانی باوکم به فرسه تی ده زانیت و به ئاره ژووی دلی خوئی له مه شروبه قورسه کهانی ئه و شاره ده خواته وه.

پاش ئه وهی نانیکی باشمان له گۆره پانه گه وره کهی "سان مارکو" دا خوارد، قه ناعه تم به باوکم کرد که به له میکی بگرین و که میکی پاره له پیاسه یه کی بچکوله دایا سه رفکه یین. باوکم حه زیده کرد شوینیکی

تایه ته به پنگه ی په رتووک

دیاریکراو ببینیت، له به ره ئه وه په نجه ی خسته سهر نه خشه که و دواتر به له مه وانه که که وته شلپه شلپی سه ولیدان. من چاوه پروان بووم باوکم گۆرانیه ک بلی، به لام تهنانهت یهک دیپیشی له ده م نه هاته دهره وه. بیده نگیه که ی باوکم به لاهه ئاسایی بوو، چونکه دهنگی به له مه که به لای منیشه وه تا بلیت ناسازبوو.

له و کاته دا که به به له مه که که میکی به که ناله که دا چووبوینه خواره وه، شتیک پرویدا که تانیستاکه ش من و باوکم ریک ناکه وین له سهری. ریک له و کاته دا که له پردیک نزیک بووینه وه و خه ریکبوو به ژیریدا تیپه رین، ده موچاوی که سیک له سهر پرده که وه دهر که وت که ههر زور ئاشنابوو لام. من هیچ گومانیکم نه بوو که هه مان کورته بنه که ی به نزیخانه که بوو، به لام ئه و جاره یان به هیچ جوړیک ئه و دیمه نه ناکاوه م به لاهه خو شنه بوو. من وا تیده گه یشتم که به رده وام که سیک به به رنامه وه به دوامانه وه بیت. له ناو به له مه که دا به رزبوومه وه، په نجه م بۆ سهر پرده که پاکیشا و هاوارم کرد؛

«کورته بنه که!»

له و کاته دا باوکم ههر زور زور توره بوو لیم، به لام ئه مپوکه له توره بوونه که ی ئه وسای تیده گه م. له راستیدا هینده ی نه مابوو به له مه که هه لگه ریته وه.

باوکم وهک فرمانیک به سه رمدا هه لشاخی و گوئی؛

«هه ر ئیستا له شوینی خو تدا داده نیشیته وه!»

که چی که له پرده که تیپه رین، باوکم ئاورپیکی له سهر پرده که دایه وه. گرفته که ش ریک له وه دابوو که ئه و کاته کورته بنه که ی لینه مابوو ریک هه روهک شاری یاریه که ی "کومو".

تایبته به پنگه پرتو

رڼوماگنا"بوو. زور سهرم نه سوړما که بینیم "رڼوماگنا"کهی خوارندنه وهیه کی قاوه بییوو و له پهرداخیکی جواندا بویان هیئا. دواى نه وهی دوو سى پهرداخیکی لهو خوارندنه وه قاوه بییه خوارده وه، زور به قولی تهماشای ناو چاوانی ده کردم، ههروهک نه وهی بیه ویت گه وره ترین نهینی ژیانیم بو بدرکینی.

«خو باخه کهی مالی خومانیت بیرماوه؟»

تاقه تم نه بوو خوم دابه زینمه ئاستی پرسیاریکی هیئده بیما و وهلامی بدهمه وه، نهویش چاوه پروانی هیچ وهلامیکم نه بوو، بویه به رده وامبوو له سهر قسه کانی؛

«باشه، ئینجا به یارمه تیت لیروهه باش گویم بو شلکه، هانس توماس. با بلین به یانیه کیان ده چیته باخه که وه و له ویدا له نیو دار سیوه کاندای که سیکی بچکولهی خه لکی "مه ریخ" ده بینیت. با وایدابننن که نه وه که میک له تو بچکوله تره، شیوهی رهنګ و پوخساریشی بو فهناسیای خوت به جیده هیلم، گهر ده خوازیت وهک کورپکی زهر د یان سهوز بیهینه به رچاوت.

ناچارانه سه ریکم بو له قاند. خو هه لېژاردنی بابه ته که به ده ست من نه بوو، له بهر نه وه ناره زایی دهر برپینیش هیچ سوودیکی نه بوو. پاشان درېژهی به باسه که یدا؛

«نه وه که سه نامویه چاوت تیده برپیت، ههروهک چون گهر که سیکی سهر نه ستیره یه کی تر بینیت و به زه قی سهیری بکهیت. به لام نهی تو له و کاته دا چی ده کهیت؟»

خه ریکبوو بلیم بانگی ده کهم نانکی به یانی سهر زه ویم له گه لدا بخوات، به لام له بری نه وه راستیه کهم درکاند و گوتم "بیگومان نه وه کاته زور ده ترسم و یه کسه ر وهک هنډیه سووره کان هاوارد ده کهم".

«ئاخر بینیم»... هیئده م گوت و ده ستمکرد به گریان. هه لېبه ته که میک له وه ترسام که به له مه که قلی بیته وه، به لام جگه له وهش دلنیا بووم که باو کم باوه ری پینه ده کردم. نه و جا باو کم گوتی؛

«هانس توماس، ته نه ا نه وه نده یه که ده ته ویت باوه ر به خوت بهینیت که نه وه ده بینیت و هیچی تر»

به لام من سوور بووم له سهر قسه که م؛

«به لام کورته بنه یه ک بوو»

هه رچه نده نه وه ته نه ات سیبه ره که شی نه بینی، به لام به ده نگیکی که میک بیزاره وه گوتی؛

«له وانه یه، به لام هه مان نه وه کورته بنه یه نه بوو که له به نزیخانه که دا بینیمان»

«تو پیت وایه هه موو نه وروپا پرپیت له کورته بنه یان چی؟»

پیمو ابیت پرسیاره کهم لایه نیکی هه ره گرنگی بابه ته کهی خسته پروو، چونکه باو کم بو ماوه یه ک بیده نگ مایه وه و وهک مه کربازیک پیکه نی و گوتی؛

«به لئ، له وانه یه. ئیمه هه موومان جوړه کورته بنه یه کی سه یرو سه مه ره یین. ئیمه هه موومان ههروهک نه وه کورته بالایه پر نه یینه واین و له نا کاوا له سهر پردیکی فی نیسیادا دبین و ده چین»

به له مه وانه که - که که میک خه مباری پیوه دیار بوو- له شوینیکدا دایبه زانندین که چه نده ها شوینی بچکوله بچکولهی خوارده مه نی لیوو، زور به شیان له به رده م دوو کانه کانیا ندا کورسی و میزبان رازاند بووه. له یه کیک له و شوینانه دا باو کم ئاسکریمیک و ساردیه کی بو کریم. بو خوشی قاوه یه ک و شتیکی تری داوا کرد، که ناوی "فیثیا

تایه ته به پنگه ی پرتووک

هه موو پوژیک هه ست به وه ناکه یی که که سیکی پر له زیانی سهر زه وین و له سهر دوورگه یه کی گهر دووندا ده ژین»

من له مه به سستی تیده گه یشتم، به لام له هه مان کاتدا نه مده زانی چی بلیم. دوا هه مین شتیش دهر باره ی پیاوه که ی مهربخ گوتی؛

«کاتی خو ی فلیمیکمان بینی که ناوی "یه کتربینین" بوو... له یادته؟»
سهریکم بو له قاند. فلیمیکی شیتانه بوو. باسی چه ند که سیکی ده کرد که چاویان به فرۆکه یه کی ئاسمانی ده که ویی که له ئه ستیره یه کی تره وه هاتووه.

«گهر که شتیه کی ئاسمانی ببینین که له ئه ستیره یه کی تره وه هاتبیت، ئه و ناوی ده نیین "پله ی یه که می یه کتربینین". وه ئه گهر له سهر وئه وه شه وه بوونه وه ری دووقاچی له که شتیه که وه بینه دهره وه و بیانبینین، ئه و پیی ده لئین "پله ی دووه می یه کتربینین". به لام سالیک له دوا ی ئه و فلیمه، فلیمیکی تریشمان بینی...»
ئه و جا گوتم؛

«ناوی "پله ی سیه می یه کتربینین" بوو»
«راسته. چونکه له ویی ده ستیان له و بوونه وه ره شیوه مروقیانه دا که له کومه له یه کی خو ری تره وه هاتبوون. کتومت ده ستلیدانی شتیکی نه ناسراوه که پیی ده لئین "پله ی سیه می یه کتربینین"، تیده گه یی؟»
«به لی، به لی»

لیره دا باوکم بو ماوه یه کی دوردریز بیده نگبوو، ههر ده یروانیه قاوه خانه کانی گوره پانه که. پاشان گوتی؛
«به لام تو هانس توماس "پله ی چواره می یه کتربینینت" بینیه»
له و کاته دا ده بیت له نیشانه یه کی پرسیری زیندوو چووبم.
باوکم به زمانیکی توونده وه گوتی؛

باوکم سهریکی بو له قاند و دیاربوو که وه لامه که می به دل بوو. به لام زانیم هیشتام ده یه ویی چه ند شتیکی تریش بلیت؛

«پیش وانیه ئه و کاته سهرت له وه بسورمیت که ئه و کوره کییه و خه لکی کویشه؟»
منیش گوتم؛
«بیگومان»

دیسانه وه باوکم ته ماشایه کی چوارده وره که ی کرده وه، وه که ئه وه ی بیه ویی شتیکی زور گرنگم پیبلیت و لیی پرسیم؛
«هه رگیز بیرت له وه کردوته وه که خوت که سیکی ئاوه ابیت؟»

من ئه و باسانه م به لاهه ئاسایی بوو، به لام ئه و جاره به ته واوه تی سهری سورمانم و ناچار بووم ده ستم به که می کورسیه که مه وه بگرم، بو ئه وه ی نه که ومه خواره وه. ئه و جا گوتی؛

«یان بو نمونه که سیکی سهر ئه م زهویه بیت... له راستیدا ههر ناویک له م زهویه مان بنیین، هیچ له بابه ته که ناگوریت. له هه موو باریکدا توش وه که ئه و، کورپکی دوو قاچیت و له سهر په نجه ی قاچت به سهر ئه ستیره یه کی ئه م گهر دوونه دا ده خولییته وه»
منیش گوتم؛

«هه روه که پیاوه که ی مهربخ»
باوکم سهریکی له قاند بو و گوتی؛

«له وانه یه هه رگیز له باخه که دا رووبه پرووی که سیکی خه لکی مهربخ نه بیته وه، به لام رییتیده چیت پوژیک له پوژان رووبه پرووی خوت ببیته وه. ئه و پوژش که ئه وه رووده دات، له وانه یه وه که هیندییه کی سوور بقیزینیت. بیگومان هاوارد هه کیت، چونکه ههر وا به ئاسانی

تایبه ته به پنگه ی پرتووک

رېک هر بهو جوړه شی کرد. باوکم سیرکه که ی هه تا دهره وهی ژووری
 ئوتیل که به پړکرد. له پېشدا هه موو جانتا گه وره و بچوکه کانی هینایه
 سهر زهویه که، نه وجا به رامبه ر یه ک داینان و پړگایه کی بو دروستکرد.
 پاشان بو نه وهی که میک خیراتر بروات، به تاله شقارته یه ک پالی به
 قنگی سیرکه که وه دنا. پاش نیو سعاتیک کردیه دهره وهی ژووره
 بچکوله که وه. له ویدا ئیتر باوکم وازیله یینا. هر باشبوو میوانه
 ره زاقورسه که ی هه تا ژووری پیشوازیه که ی خواره وه نه برد.
 له و کاته دا که دهرگاکه ی پیوه یایه وه گوتی؛

«ئیترا کاتی خه وه»

له سهر جیگاکه ی پالکه وت و یه ک و دوو وهک پروناکیه ک کوژایه وه.
 هر که دلنیا بووم باوکم که وتوته جیهانی خه وه وه، گلپپی سهر
 جیگاکه م بو داگیرساند و ده ستمکرده وه به خویندنه وهی کتیه
 بچکوله که م.

«چونکه تو خوت بوونه وهری کی پرنه یینی ئاسمانی بهو شیوه یه ییت»
 زور به تووندی کوپی قاوه که ی کیشا به میزه که دا، نازانم چون
 نه شکا... ههر دوو کمان سهرمان له وه سورما. نه وجا له سهر قسه کانی
 به رده وام بوو؛

«تو خوت نه و بوونه وهره پرنه یینی ییت و له ناوه و هتدا ده یناسیت»
 له ویدا به ته واوه تی سهرم لیشیوا، به لام له هه مان کاتدا ده مزانی
 باوکم راستده کات. هر له بهر نه وه له کانگای دل مه وه گوتم؛
 «ده بوایه ده ولت موچه ی فله سوفی پیببه خشیتایه»

بو ئیواره گه یشتینه وه ژووری ئوتیل که و سیرکی کی گه وره مان له سهر
 زهویه که بین. هینده گه وره بوو له کاتی رپوشتنیدا قرچه قرچی لیوه
 ده هات.

باوکم خوی به سهر دا چه مانده وه و گوتی؛
 «سیرکه پیره که لیمان ببوره که نه م شهو ریگه ت پیناده یین له لمان
 بمینیته وه. ته نها دوو ژورمان گرتووه و جیگای که سی ترمان نیه.
 جگه له وانه ش نیمه پاره ی ژورره کان ده ده یین»

وامزانی باوکم به ته واوه تی شیت بووه، به لام سهری کی کردم و گوتی؛
 «نه م سیرکه هینده قه له وه که ناتوانین بیکوژین، هانس توماس.
 هر له بهر گه وره ییه که ی ده توانین بلین بووه به بوونه وهری کی
 سهر به خو. هر چه نده به بینینیان که میک بیزارده یین، به لام له گه ل
 نه وه شدا بوونه وهری سهر به خو و نابیت بکوژین»

«نه ی چی لیبکه یین؟ وازیله یینین بو خوی بسووریته وه؟»
 «نه خیر! ده یکه یینه دهره وه»

...کتومت لهو نیشانانه دهچوون که لهسهر کاغهزی یاری ههیه...

به دريژايي پاش نيوهرؤ به ناو ئهو باخه به پيتهدا ههر دهخولامه وه.

له پريکدا له دووره وه چاوم به دوو کهس کهوت، دلّم له تاوا خهريکبوو

له سنگمه وه دهريه پيته دهره وه.

له دلي خومدا گوتم "پزگارمبوو... کهواته لهوانه يه ئهم شوينه ههر

ئهمريکا بيّت، کي ده زانيّت؟"

لهو کاتهدا که به رهو پرويان دهرويشتم، بيرم له وه دهکرده وه که له

زمانی يه کتری تيئاگهين. من تهنه ئه لمانيم ده زانی، که ميک

ئينگليزي و نهرويچيش له ريگه کاره که مه وه لهسهر کهشتي "ماريا"

فيروبوووم. به لام دلنيابووم که خه لکانی سهر ئهو دوورگه يه به

زمانیکی دی قسه ده کهن.

هيدي هيدي لييان نزيکبوومه وه، له پانتاييه کی بچکوله دا خويان

چه ماندبووه وه و دياربوو سه رقالي شتيکبوون. ئه وجا بومده رکهوت که

له من پچکوله تريش بوون، خوم به خوم گوت "بلييت مندا لېن؟"

کاتيکيش که ههر زور نزيکبوومه وه لييان، بينيم رهگی دار

کوڊه که نه وه و دهیخه نه ناو سه به ته يه که وه. له ناکاودا ئاوپراندایه وه

و سهيريکیان کردم. دوو پياوی که ميک خرپن بوون، دريژي هيچيان

له سهر سنگم تينه ده په پي. ههر دووکیان قريان قاوه يی باوبوو و

پيستیکی رهنگ گويزی قاوه يی تييريان هه بوو. ههر دوو کيشيان جليکی

رهسمی شینی توخيان له بهردابوو. تهنه جياوازيش ئه وه بوو که

تاييه ته به پنگه ی پرتووک

يه کيکیان سي قوپچه به چاکه ته که يه وه هه بوو و ئه وی تريان تهنه

دوواني پيوه بوو.

يه که مجار به ئينگليزي گوتم؛

«ئهم کاته تان باش»

دوو پياوه بچکوله که ئاميره کانی ده ستیان فریدا و چاويان تييرييم.

که ره تيکی تر به ئينگليزي پيم گوتن؛

«ئينگليزي ده زانن؟»

دوو پياوه که، که ههر له کورته بنه دهچوون، ده ستیان به ملاولادا بادا و

سهريان پراوه شانده.

ههر له خويه وه وهکو شتيکی خورسک به زمانی دايکم سه لامم ليکردن.

ئه وسا يه کسهر، يه کسهر ئهو يه که يان که سي قوپچه به

جله کانيه وه بوو به زمانیکی ئه لمانی رهوان وه لامي دامه وه؛

«ئه گهر پتر له سي نيشانه ت هه بيّت، بوّت هه يه لي مانده يت. به لام

ليتده پارپينه وه که لي مان نه ده يت»

سهرم سوپما و نه زمانی چي بلیم. ئاخر له ناو دوورگه يه کی

ئوقيانووسی ئارامدا سه يريبوو به زمانی خوم وه لاميان دامه وه. نهک

ههر ئه وه ش؛ تينه گه يشتم مه به ستي له "سي نيشانه" که چي بوو. پاشان

ههر بو ئه وه ی دلنيا بن گوتم؛

«من به دليکی پر له ناشتیه وه هاتومه ته لاتان»

«ئه وه ت باشته ... هه لبه ته ئه گهر بته ويّت پاشا که سزات نه دات»

له دلي خومدا گوتم "پاشا! کهواته له ئهمريکای باشوردا نيم."

«من حه زده کهم چاوم به پاشا که بکه ويّت»... له وه لامدا گوتم.

ئه وجا ئهو دانه يه يان که دوو قوپچه ی پيوه بوو خوی له قسه کانمان

هه لقورتانده؛

تایبه ته به پنگه ی پرتووک

میشتیک له سهر پروومه ته خرپنه که ی ئه و یه که یان نیشته بووه وه که دوو قۆپچه به جله کانیه وه بوو، به دهستی ده ریکرد و گوتی؛

«به شیوه باوه که ی پاشای رهش بۆی هه یه له پاشای سوور بدات، به لام پرووشده دات پاشایه کی سوور له پاشایه کی رهش بدات»

«چهنده دلره ق و تووندوتیژن»... له وه لامدا گوتم.

«به لئ، به لام یاساکان به و شیوه یه ن»

له پرێکدا زرمه یه کی گه وره مان گوێلیبوو. ههر به دهنگه که دا دیاربوو که هاره ی شکانی شوشه بوو. ههر دوو کورته بنه که پروویانکرده ئه و شۆینه ی دهنگه که ی لیوه هات. ئه و یه که یان که دوو قۆپچه به جله کانیه وه بوو گوتی؛

«بی ئه قن! نیوه ی زیاتری به ره مه که یان ده شکین»

بۆ ماوه یه ک وه ستابوون و پشتیان لیمبوو، له و کاته دا شتیکی ناخۆش و سه یرم بۆ ده رکه و ت؛ ئه و یه که یان که دوو قۆپچه به چاکه ته که یه وه بوو، دوو نیشانه ی گه وره ی سینه کی به پشته وه بوو. ئه و ی تریشیان سئ نیشانه ی سینه کی پیوه بوو. کتومت له و نیشانه ده چوون که له سهر کاغه زی یاری هه یه. بینینی نیشانه کانی سهر پشتیان یه که سهر که میک مانای به گفتوگۆ که م به خشی که له گه لیاندا سازمدا.

ئه و کاته ی سهر له نوێ ئاوریان لیدامه وه، هه ولما له لایه کی تره وه بیاندوینم، له به ره ئه وه پرسیم؛

«دانیشته وانی سهر ئه م دوورگه یه زۆرن؟»

یه کیکیان گوتی؛

«پرسیاری سه یر سه یر ده کات»

ئه و ی تریشیان گوتی؛

«پاسته، مایه ی شه رمه زاریه»

«ده ته ویت له گه ل کام پاشادا قسه بکه یت؟»

«ئه ی براده ره که ت نه یگوت پاشاکه سزات ده دات؟»

«ههر خۆم زانیم. ئه و یاساکانی ئیره نازانیت»

ئه و یه که یان که سئ قۆپچه ی پیوه بوو، سه یریکی کردم و گوتی؛

«له یه ک پاشا زیاتر هه یه»

«به لئ؟ باشه چه نده پاشاتان هه یه؟»

ههر دووکیان وه ستابوون و به دزیه وه خنه خنی پیده که نینیان ده هات. به و جۆره ش وایان ده رده خست که پرسیاره کانم بیمانابن... ئه و یه که یان که دوو قۆپچه به جله کانیه وه بوو، هه ناسه یه کی هه لکیشا و گوتی؛

«ههر ره نگه و پاشایه کی هه یه»

ته نها له و کاته دا به ته وای بۆم ده رکه ت که چه نده پچکۆله ن. له کورته بنه گه وره تر نه بوون و به لام له ش و لاره پچکۆله کانیان هه ره ک له شیکی ئاسایی بوو. هاوکاتیش هه ستمده کرد ئه و مرۆقه چکۆلانه ئه قلیان هینده زۆر نیه.

خه ریکبوو لییان بپرسم "باشه چه نده ره نگتان هه یه؟"، به و شیوه یه ش ده متوانی بزانه چه نده پاشایان هه یه، به لام وازم له و پرسیاره هیئا و له بری ئه وه پرسیم؛

«گه وره ترین پاشا ناوی چه یه؟»

دیسانه وه ته ماشای یه کیانکرده وه و سه ریان راوه شانده وه.

ئه و یه که یان که دوو قۆپچه ی پیوه بوو، پرووی کرده ئه و ی تریان و گوتی؛

«بلیت پیمان رانه بویریت؟»

«نازانم، به لام ناچارین وه لامی بده یه وه»

تایبه ته به پنگه ی پرتووک

دوای قسه کانی بتلیکی پچکوله ی له گیرفانی به رباخه لیدا دهره ینا. خوارنده وه یه کی بریقه داری تیدا بوو، قومیکې باشی لیدا و ئه و جا دای به ئه وه ی تریان. ئه ویش قومیکې له بتله کهدا، دواتر ئه و یه که یان که سی قوچپه به چاکه ته که یه وه بوو، له پریکدا گوتی؛

«به لام "بللی" کچ نیه؟»

ئه و ی تریان وه لامی دایه وه و گوتی؛

«مهرج نیه. تنها "کچه" کان هه میسه کچن. به لام پیده چیت ئه م له دهسته یه کی یاری کاغه زی تره وه هات بیت»

«قسه ی بیمانا! دهسته ی تر بوونی نیه. جگه له وهش کاغه زی "بللی"، کچه»

«له وانیه راست بکهیت. به لام ئه گهر تنها چوار قوچپه شی پیوه بیت، ئه و ده توانیت لیمان بدات»

«راسته ده توانیت له ئیمه بدات، به لام ناتوانیت له پاشاکه مان بدات، خو تو خوت ده توانیت بیژمیریت. مه به ستم له وه یه هه لیخله تان دین!»

به رده وام هه ر له خوارنده وه که ی شوشه بچکوله که یان ده خوارده وه، هی دی هی دی نیگیان هیواشتر و هیواشتر بووه وه. به لام له پریکدا ئه و یه که یان که دوو قوچپه به چاکه ته که یه وه بوو، زور به تووندی هه لهرزی. ریک ته ماشای ناوچاوی کردم و گوتی؛

«ماسیه پرته قالیه که نهینی دوورگه که نادرکینیت، به لام سه مونه که ئاشکرایده کات»

دوای ئه وه هه ردوویکیان له سه ر زه و ی پالکهن و له یه ک کاتدا به یه که وه که و تنه منگه منگکردن و ده یانگوت؛

بریا هه ر له یه کتری تیغه گه یشتینایه، پیم وابیت ئه وساکه باشتریک ده بوو. راسته من له هه موو وشه یه کیان تیده گه یشتم، به لام له گه ل ئه وه شدا نه مده زانی مه به ستیان چیه. تا راده یه ک خوزگه م ده خوارد هه ر به ئیشاره ت له گه ل یه کتردا قسه مان بکر دایه و هیچ وشه یه کمان به کار نه هیئانه.

خه ریکبوو حه وسه له م نه مینیت له گه لیاندا، به لام له گه ل ئه وه شدا جاریکی تریش هه ولی خوم دایه وه؛

«ئیه چهن دن؟»

ئه و یه که یان که نیشانه ی سی سینه کی به پشته وه بوو، وه لامی دامه وه و گوتی؛

«پیمو ابیت ده توانیت بمانبیت که ئیمه "دو" و "سی" ین. ئه گهر پیو یستیش به چاویلکه هه یه، ئه و باشته له گه ل "فرود" دا قسه بکهیت. چونکه ئه و تنه یان که سه که هونه ری سافکردنی شوشه ده زانیت»

ئه و جا ئه و ی تریان پرسی؛

«ئه ری به راست تو خوت "چه ندیت؟»

له وه لامدا گوتم؛

«هووها! من تنه یان که هه ر خوم»

ئه و یه که یان که دوو قوچپه به چاکه ته که یه وه بوو، رووی کرده ئه و ی تریان، فیکه یه کی به رزی لیدا و گوتی؛

«"بللی" ه!»

ئه و ی تریشیان به سه رسورمانیکه وه وه لامی دایه وه و گوتی؛

«که واته دوړندمان... گهر بیه ویت، ده توانیت له پاشاش بدات»

تایبه ته به پنگه ی پرتووک

«ئو کاته ی که میستر دهخوئیت، کورته بنه کان ژیان ی تایبه تی
خو یان به سهرده به ن»

له دلی خوئدا گوتم "شتیکی تریشم لی پیدابوو".

په نجه م بۆ دووانه که ی خواره وه پاکیشا که خه وتبوون و گوتم؛

«له وه ده چیت کورته بنه کانیش خه وتبن»

ئو جا به په له بۆی ده رچوو. راسته به هه موو هیژ و توانای قاچه
پچکۆله کانی رایده کرد، به لام له گهل ئوه شدا زۆر به په له
دوورنه ده که وته وه. چه ند جاریک به ده مدا که وت و هه لسا یه وه،
هه لده سا یه وه و ده که وته وه. من به ئاسانی هه ر ده نیشانه
سینه که که ی پشتیم ده بینی.

پاش که میک گه ی شتمه سهر ریگایه کی باریک. هینده ی نه برد
غه لبه غه لبیکی گه وره م که وته بهر گوئ. هه ر له ده نگ ی پیی ئه سپ
ده چوو، ورده ورده لیم نزیکه ده بوونه وه. به په له ئاوړیکم دایه وه و خو م
هه لدا یه قه راغ ریگا که.

ئو گیانه وه ره شه ش قاچانه بوون که له وه وپییش بینیبوو من، به لام دوو
سواره له سهر پشتی دووانیان بوو. له دوا ی ئه وانیش وه کورته بنه یه کی
تر رایده کرد، داریکی دریزی به ده سته وه بوو و باید ده دا. هه ر سیکیشیان
هه مان جلی ره سمی شینی تۆخیان له بهر دابوو. سهرنجمدا هه ر
یه که یان دوو ریز قۆچه به چاکه ته که یانه وه بوو، یه کیکیان چوار و
ئو ی تریان شه ش و دانه که ی تریان هه شت قۆچه ی ره شی پیوه بوو.
له و کاته دا که به لامدا تیپه رین، هاوارم لیکردن و گوتم؛
«بوه ستن!»

«پړیاس... مانگو... تووی چاکبوونه وه... خورما... لیمو... گوژی
هیندی... هونجا... شوکا¹⁷... مۆز...» بهر ده وام ناوی چهنده ها میوه
و توویان ده برد. من ته نها ناوی هیندیکی که مم بیستبوون. دواتر
خو یان هه لگه پانه وه و له سهر گازی پشت لیی پاکشان و یه کسه ر
خه ویان لیکه وت.

به قاچم که وته ره اواره شان دنیان، به لام بیسوودبوو و نه متوانی
خه به ریان بکه مه وه.

دیسانه وه به ته نها مامه وه. له یادمه ئو کاته وای بۆ چووم که
دوورگه که په ناگای ئو مرۆفانه بیت که نه خو شی ده روونی بیچاره یان
هه یه. هه روه ها پییشم وابوو ئو خواردنه وه یه کی که خواردیانه وه، جو ره
دهرمانیکی هیمنکه ره وه بیت. به و شیوه یه ش له و برپا یه دابوو له
پرپیکدا سسته ریک یان دکتوریک ده رکه ویت و خه تای نا ئارامی
نه خو شه کان بخاته ملی من.

له پانتاییه که وه گه پامه وه دوا وه. پاش که میک که سیکی شیوه
کورته بنه به ره ورپووم هات. ئه ویش هه مان شیوه جلیکی ره سمی شینی
تۆخی له بهر دابوو، به لام دوو ریز قۆچه ی به چاکه ته که وه بوو.
ژماره ی قۆچه کانی ده دانه بوو، ئه ویش ده موچاویکی خرین و ره نگ
گه نمی هه بوو. ده سته به ملاولادا باده دا و هه روا به شیوه یه کی
ئاسایی ته ماشایکردم و گوتی؛

¹⁷ نووسهر وشه یه ی "تووی چاکبوونه وه" و "هونجا" و "شوکا" ی له
خه یالی خو ی داپشتووه و.

تایبه ته به پنگه ی پرتووک

هه روا به شیوه یه کی ئاسایی ته ماشایه کی کردم؛
«پاش نیوه پۆت...»

له ناوه راستی قسه کانیدا وهستا، هه ر به دانیشتنه وه تییده پروانیم و
هیچی نه ده گوت. پاش ماوه یه ک گوتی؛
«ئاده ی پشتتم تییکه»

منیش به قسه مکرد و کاتیکیش ئاورم لیدایه وه، بینیم به یه ک دوو
پهنجه ی خرپنی سه ری ده خورینیت. هه ردوو دهستی به ملاولادا
راوه شاندا، هه ناسه یه کی هه لکیشا و گوتی؛
«چهنده ها گرفت!»

چرکه یه ک دوای ئه وه دوو میوه له سه ر دار خوارماکه وه کهوتنه
خواره وه. یه کیکیان کهوته کۆشی پینجی سینه که وه و ئه وی تریشیان
رپک به لای سه ری مندا گیفه ی هات.

که میک پاشئه وه هه وتی سینه ک و نو ی سینه کم بینی که به داره که دا
ده هاتنه خواره وه. من به لامه وه ئاساییبوو و له دلی خۆمدا گوتم
که واته تا ئیستا هه ر له ژماره "دوو" وه هه تا ژماره "ده" ی ئه وه
بوونه وه رانه م بینیه .

هه وتی سینه ک گوتی؛

«ویستمان یه ک دوو میوه ی "شووکا" ی پیاکیشین»

ئه وی تریشیان گوتی؛

«به لام رپک له و کاته دا که تیمانگرت، که میک چووه ئه ولاوه»

پاش ئه وه هه ردووکیان له ژیر داره که دا له ته نیشت پینجی سینه که وه
دانیشتن.

پاشان گوتم؛

ته نها ئه وه یه که یان که به پچ ده پۆشت به په له ئاورپکی لیدامه وه.
ئه وه دانه یه یانبوو که هه شت قۆپچه به چاکه ته که یه وه بوو.
به تووره ییه وه هاواریکرد؛

«پاش 52 سال کوره زای خاوه نی که شتی تیکشکاوه که دیته
ئاواییه که وه»

پاش که میک کورته بنه کان و گیانه وه ره شهش قاچه کان ونبوون. ئه و جا
بینیم که له سه ر پشتیان هینده ی هه مان ژماره ی قۆپچه دوو
ریزه کانی سه ر چاکه ته کانیا، شیوه ی سینه کیان له سه ره .

به دریزی قه راغ رپگاکه دارخورمای گه وه گه وه به ئاسماندا
چووبوون، بۆله میوه یه کی زه ردی چریان گرتبوو، هه ر دانه یه کیشی
هینده ی ئه ندازه ی پرته قالیک ده بوو. له ژیر یه کی که له و دارانه دا
گالیسکه یه کی چوار تایه یی لیوو، تا نیوه ی پرکراوو له میوه ی زه رد،
که میک له و گالیسکه یه ده چوو که باوکم له "لیوبیک" سه مونی
پیده گواسته وه. ته نها جیاوازیش ئه وه بوو که ئه سپیکی ئاسایی پیوه
نه به سترابوو وه که رایبکیشت، به لکو گیانه وه ریکی شهش قاچی
پیوه بوو.

ئه وه کاته ی که به ته واوه تی له گالیسکه که نزیکبوومه وه، ئه و جا
بۆمه ده رکه وت که کورته بنه یه ک له ژیر داره که دا دانیشتوو. پيشته وه ی
ئه و چاوی پیمبکه ویت، فریاکه وتم سه یریکی چاکه ته که ی بکه م و پینج
قۆپچه م له یه ک ریزدا به رچاوه که وت. جگه له وهش جله کانی کتومت
هه ره ک جلوه رگه کانی کورته بنه کانی تریوو. له سه رو ئه وه شه وه
هه موو ئه و کورته بنانه ی هه تا ئه و کاته بینیبوومن، سه ریکی خریان
پیوه بوو و به قژیکی پری قاوه یی داپۆشراوو.

«پاشنیوه پۆت باش پینجی سینه ک!»... پیم گوت.

تاییه ته به پنگه ی په ټووک

«باشه، باشه... من لیتان ده بوورم، به لām ئیوه ش ده بیت وه لāmی هه ندیک پرساری هه ر ژور ئاسانم بده نه وه. ئه گه ر نا، ئه و ا ملی هه ر سیکتان باده دهم. تیده گهن؟»

له ترساندا له ژیر داره که دا دانیشتبوون و هیچیان نه ده گوت. یه که یه که ته ماشای چاویانم کرد، هه ر سیکیان چاویکی قاوه یی توخیان پیوه بوو.

«باشه، با جارئ بزائم ئیوه کین؟»

دوای ئه وه یه که یه که هه ستانه سه ری و هه ری که یان پرسته شیتانه کانیان به شیوه یه کی هونه ری ده گوته وه. پینجی سینه ک گوتی؛ «نانه واکه گه نجینه ی دوورگه خه یالیه که ده شاریته وه»

ئه و جا ژماره حه وت گوتی؛

«هه قیقه ت له کاغه زه کاندایه»

دوچار "نۆ"ی سینه ک گوتی؛

«له هه موو کوومه له که دا، ته نها یه ک جوکه ری ته نیا ده توانیت له وه هه که ته تیگات»

سه رم ټاوه شان و گوتم؛

«سوپاستان ده که م که ئه و زانیاریانه م ده ده نی، به لām ئیوه کین؟»

له وه ده چوو ژماره پینجه که یان هه ره شه که می به راستی وه رگرتبیت، چونکه یه که سه ر گوتی؛

«ئیمه سینه کین»

«به لئی له وه تیگه یستم. به لām ئیوه خه لکی کوین؟ هه روا له ئاسمانه وه که وتونه ته خواره وه؟ یان هه ر وه ک گو له سیپه ره کان لی ره دا له سه ر ئه م زه ویه گه وره بوون؟»

به په له ته ماشایه کی یه کتریان کرد و نۆی سینه ک گوتی؛

«ئیمه خه لکی ئاواپیه که یان»

«به لئی؟ به لām ئه ی چهنه که سی ساویلکه ی وه ک ئیوه له و لادییه دا ده ژی؟»

حهو تی سینه ک گوتی؛

«هیچ که سیکی تر... مه به ستم له وه یه ته نها ئیمه ی لیین. هیچ دوو که سیک به ته واهو تی له یه ک ناچن»

«راسته، پینشم وانیه که س له و برپا یه دا بیت. به لām به هه رحال چهنه که سی لادییی تر له سه ر ئه م دوورگه یه ده ژین؟»

به په له سه ریکی یه کتریان کرد و نۆی سینه ک گوتی؛

«بابرۆین!... بالییده یان و...»

حهو تی سینه ک پرسی؛

«باشه ده توانین لییده یان؟»

«مه به ستم ئه وه یه با لییده یان و بو ی ده رچین»

دوای ئه وه خو یان هه لدا یه ناو گالیسکه که وه. یه کیکیان زرمه ی له پشته گیانداره پیست سپیه که هه لساند و ئه ویش به هه موو هیز و توانایه کیه وه له سه ر هه ر شه ش قاچه که ی بو ی ده رچوو.

هه رگیز له وه وپیش ئاوها خو مم بیده سه لات نه بینیبوو. بیگومان ده متوانی بیانوه ستینم و به راستی ملیان باده م، به لām ئه و کاته ش به هیچ جوړیک هیچ زانیاریه کی نویم ده ستنه ده که وت.

له ژووره بچکوله که ی ئوتیلکه ی "فینیسیا" دا خه به رمبووه وه، یه کسه ر "هانس" ی نانه وام بیرکه وته وه که چاوی به کورته بنه سهیره کانی سهر دوورگه خه یالیه که کهوت. پانتۆله کهم له خواروی جیگای خه وه که مه وه بوو، به هیواشی زه ره بینه که و کتیبه بچکوله کهم له گیرفانه کانیدا دهرهینا. به لام له و کاته دا که گلۆپه کهم داگیرساند و دهستمکرد به خویندنه وه، باوکم نه ره یه کی لیبه رزبووه وه و چاویکرده وه. ههروهک چۆن یه کسه ر پالده کهوت و خه ویلیده کهوت، ئاوه اش دهستوبرد خه به ربیووه وه. به دهم باویشکیکه وه گوتی؛

«یهک پوژی دوورودریژ له فینیسیدا ده بین»

چرکه یهک دوا ی ئه وه له ژووره که دا ده هات و ده چوو.

ناچار بووم به دزیه وه کتیبه بچکوله که له ژیر لیفه که مه وه بخه مه وه گیرفانی پانتۆله کهم. چونکه من په یمانم به نانه وا پیره که ی "دورف" دا بوو که باسه کانی ناو کتیبه بچکوله که نه یه کی نیوان من و ئه و بیّت.

رپک له و کاته دا که له ژیر لیفه که وه کتیبه کهم خسته وه ناو گیرفانی پانتۆله کهم و سه رم دهرهینا یه وه، باوکم لیی پیرسیم؛

«ئه وه چیه، چاوشارکی ده که یه ت؟»

منیش وه لامم دایه وه و گوتم؛

«نا، ده مه ویّت بزائم لی ره شدا سیسرکی لییه»

«جا چ پیویسته که ت به زه ره بین هیه؟»

«ئاخر له وانه یه به چکه یان هه لهینا بیّت»

تایبه ته به پنگه ی په رتووک

بیگومان وه لامه کهم بیمانابوو، به لام دهسته بجی وه لامیکی باشترم پینه بوو. دواتریش هه روا بو دلنیا یی گوتم؛

«پیشیتیده چیت چهند سیسرکیکی کورته بنه له م ناوه دا هه بن»

«به لی، له وانه یه ... کی ده زانیّت» ... باوکم هینده ی گوت و خوێکرد به گهرماوه که دا.

ئه و ئوتیلکه ی که تییدا بووین هینده خراپوو ته نانه ت نانی به یانیشیان به میوانه کانیان نه ده دا. به لام ئیمه به لامانه وه ئاسایی بوو، چونکه ئیواره ی پیشووتر چیشته خانه یه کی خوشمان دوزیبوو وه که به یانیان له نیوان سه عاتی هه شته وه بو یانزه نانی به یانیان هه بوو.

له ناو که ناله که و گوپه پانی سهر که ناله که ش به ته واوه تی ئارام و بیده نگبوو. له چیشته خانه که شدا شه ربه ت و هیلکه ی سووره وکراو و مره بای پرته قال و سه مونی گهرمان داوا کرد. وهک یاسایهک ده لیّن ده بیّت نانی به یانی له ماله وه بخوریّت، به لام له هه موو سه فهره که ماندا ئه و نانخواردنه به ده ربوو له و یاسایه.

له گهرمه ی نانخواردنابووین که باوکم بیرۆکه یه کی بو هات. به رله وه هه ر دانیشتیوو و چاوی نه ده تروکاند، منیش یه کسه ر وامزانی کورته بنه که ی بینیه. ئه و جا باوکم گوتی؛

«تۆ لی ره دا دانیشه هانس توماس، پینج ده قه یه کی تر ده گهریمه وه»

نه مزانی باوکم دوا ی چی کهوت، به لام له وه وپیش به و شیوه یه بینیبووم. که باوکم بیرۆکه یه کی بو ده هات، تاراده یه ک هیچ شتیک نه یده وه ستاند.

له وه به ری گوپه پانه که وه خو ی کرد به ناو ده رگایه کی شوشه ی گهره دا و له به رچاوم ونبوو. که گه رایه وه هیچی نه گوت، له پیشدا پاشماوه ی

تایبته به پنگه‌ی پرتووک

«به‌راستی به‌راستی... نه‌فره‌تت لیبت شینان!»
 دیاربوو پاش ماوه‌یه‌کی کهم ده‌چیته‌وه ناو ده‌ریا، بویه هه‌روا به
 چه‌پ و راستدا که‌وته‌وه جنیودان.
 به‌و شیوه‌یه‌ش "پۆژیکی دورودریژمان له فیئینسیادا به‌سهرنه‌برد"،
 چونکه پاپۆره‌که ئه‌و ئیواره‌یه له شاری "ئانکونا" وه به‌ره‌و یۆنان
 ده‌که‌وته رێ، له فیئینسیاشه‌وه هه‌تا ئانکونا نزیکه‌ی 300
 کیلۆمه‌تری‌کمان مابوو.
 به‌رله‌وه‌ی بکه‌وینه‌وه رێ، باوکم ده‌یویست له نزیکه‌وه هونه‌ری
 به‌ناوبانگی شوشه‌سازی خه‌لکی فیئینسیا ببینیت.
 شوشه‌ توانده‌وه پئویستی به‌ ئاگرکردنه‌وه‌یه. هه‌رله‌به‌ر ترسی
 ئاگرکه‌وته‌وه‌ش، خه‌لکی فیئینسیا به‌ره‌مه‌یه‌نی شوشه‌یان
 گواستۆته‌وه بۆ هه‌ندی‌ک له دوورگه‌ بچکۆله‌کانی ده‌ره‌وه‌ی فیئینسیا.
 خه‌لکی ئه‌وئ هه‌ر له سه‌رده‌می سه‌ده‌کانی ناوه‌راسته‌وه
 گواستوویه‌نه‌ته‌وه بۆ ئه‌و دوورگانه‌ی که ئه‌م‌رۆکه پێیان ده‌لێن
 "موورانۆ". باوکم سووربوو له‌سه‌ره‌ئه‌وه‌ی جانتاکانمان له ئوتیله‌که‌وه
 به‌ئینه‌وه و بیانخه‌ینه ناو ماشینه‌که‌وه.
 یه‌که‌م شوین له "موورانۆ"دا چوینه‌ مۆزه‌خانه‌یه‌که‌وه، له‌ویدا
 چه‌نده‌ها شوشه‌ی جۆراوجۆر و ره‌نگاوپه‌نگی لیبوو، ته‌مه‌نی هه‌ندی‌کیان
 چه‌ند سه‌د سالێک ده‌بوو. دواتریش سه‌ردانی شوینی‌کمان کرد که
 شوشه‌یان تییدا به‌ره‌مه‌ده‌ئینا. له‌ویدا له‌به‌رچاوی گه‌شتیاره‌کاندا
 فوویان به‌شوشه‌ تهاوه‌کاندا ده‌کرد و سوراخی و ده‌فری گه‌وره‌ و قوڵی
 شوشه‌یان دروستده‌کرد. پاش ئه‌وه‌ش به‌ره‌مه‌کانیان بۆ فرۆشتن
 داده‌نا، به‌لام باوکم پێیابوو لایه‌نی کرپن و فرۆشتنه‌وه‌ی بۆ ئه‌مریکه
 ده‌وله‌مه‌نده‌کان به‌جیبه‌ئین.

هێلکه‌ورپۆنه‌که‌ی خوارد، پاشان ئاماژه‌ی بۆ ئه‌و دووکانه‌کرد که چووه
 ناویه‌وه و گوتی؛
 «چی له‌سه‌ر ئه‌و دووکانه‌ نووسراوه هانس تۆماس؟»
 به‌هه‌لاوگێراوی خویندمه‌وه و گوتم؛
 «یارتاپ انۆکنه‌»
 «به‌لێ، ئه‌نکونا پاترای»
 پارچه‌یه‌ک سه‌مونی له قاوه‌که‌ی هه‌لکیشا و خستیه ده‌می‌وه.
 به‌هه‌زارحال خنی به‌ده‌میا، ئه‌و دیمه‌نه به‌راستی مایه‌ی پێکه‌نین بوو.
 پاش نه‌ختیک لیمپرسی؛
 «ئینجا چیه؟»
 به‌لای منه‌وه چ له‌م سه‌ره‌وه وشه‌کانم بخوینایه‌ته‌وه یان له‌و سه‌ره‌وه
 هیچ جیاوازیه‌کی نه‌بوو، له هه‌ردوو باره‌که‌دا وشه‌کان وه‌ک یه‌ک
 یۆنانی بوون بۆم.
 ته‌ماشایه‌کی ناو چاوی‌کردم گوتی؛
 «هانس تۆماس تۆ هه‌رگیز له‌ناو ده‌ریادا له‌گه‌لمدا نه‌بوویت.
 هه‌رگیزیش خۆت به‌پاپۆر به‌ناو ده‌ریادا نه‌پۆشتوویت»
 پاشان دوو بلیتی ده‌ره‌ئینا و له‌رانده‌یه‌وه و به‌رده‌وامی به‌ قسه‌کانی
 دا؛
 «ده‌ریاوانێکی به‌ته‌مه‌نی وه‌ک من رێگه‌ به‌خۆی نادات به‌دریژایی
 ده‌ریای "ئه‌دریاتیک" ماشین لێخوڕیت. ئیتر سه‌ر وشکانی به‌سه‌ و
 کاتی ناو ده‌ریا هاتوه. فیاته‌که‌مان ده‌خه‌ینه ناو پاپۆریکه‌وه و به‌ره‌و
 شاری "پاتراس" به‌ده‌ریادا ده‌پۆین. له‌وێشه‌وه ته‌نها چه‌ند
 کیلۆمه‌تریکی ده‌مینیت بۆ ئه‌سینا»
 «به‌راست؟»

تایبه ته به پتو ته په پرتو ته

هامپورگ دروستکراوه و سهر به کومپانیای که شتیرپانی "بیرگین" بووه. چل کهس نهو که شتیه یان به پړیوه بردووه.

پاشان باوکم گوتی؛

«که شتی شتومهک گواستنه وهی نه مړوکه هر زور گه وره تریکن هانس توماس، به لام ژماره ی نهو که سانه ی ده یی به پړیوه که متریکن، له راستیدا له نیوان هشت بؤ ده که سیک ده بن. نیستاکه هه موو شتیکی پاپور مه کینه و ته کنیک ده بیات به پړیوه. بهو شیوه یه ش ژیان ناو ده ریا بووه به شتیکی کون و وهک جاران باوی نه ماوه. مه به ستم له ژیان ناو ده ریا به هانس توماس. له سده ی داها تووشدا¹⁹ چهند بی میشتیک له وشکانیه وه داده نیش و له دووره وه هه موو شتیکی ده بن به پړیوه»

نه گهر باش له قسه کانی تیگه یشتیم، مه به سستی له وه بوو که ژیان ناو ده ریا هی دی لهو کاته وه کوتایی پی هاتووه که سهرده می که شتیه چاروکه داره کان ته و او بووه، هه لبه ته نه وه ش سده و په نجا سالیکی له مه و بهر پرویداوه.

لهو کاته دا که باوکم باسی ژیان ناو ده ریا بؤده کردم، ده سته یهک یاری کاغه زم ده ریا. له دووی سینه که وه هه تا دهی سینه کم جودا کرده وه و له سهر کوشنه که ی دواوه له ته نیش یه که وه دامنان.

له دلی خومدا ده مگوت "بوچی هه موو کورته بنه کانی دوورگه خه یالیه که نیشانه ی سینه کیان به پشته وه یه؟"، نه وانه کین و خه لکی کوین؟، "بلیت" هانس ی نانه واه که سیک ببینیت و بتوانیت به

له دوورگه ی به ره مه پانی شوشه وه به له میکی "ته کسی" مان گرت و به ره و گه راجی ماشینه که مان پړیشتین. کاتر میری یه کی پاشنیوه پړ له ناو ماشینه که دابووین و به ره و شاری "نانکونا" که وتینه پړ، نهو شاره نزیکه ی 300 کیلومه تریک له خواروی فی نیسیاوه بوو.

پړیگا که به رده وام به قه راغ ده ریا ی "نه دریانتیک" دا ده پړیشت. دیمه نی ده ریا که ش هینده ی تر دلی باو کمی خوشکردبوو و که وتبووه فیکه فیک بوو.

که میک دواتر به سهر زنجیره به رزاییه کدا پړیشتین، له ویوه زور به جوانی ده ریا مان ده بینی. باوکم ماشینه که ی پراگرت و باسی نهو به له می چاروکه دار و پاپور شتومه کانه ی بؤ کردم که له مه و دای بینینی چاوی خومان دابوون.

دواتریش له ناو ماشینه که دا باسیکی تیروته سه لی رابووردوی شاری "نارندال" ی قه راغ ده ریا ی بؤ کردم که من له وه و پیشت نه میستبوو. جگه له وه ش ناوی چنده ها پاپور گه وره ی چاروکه دار و ساله کانیشی پیگوتیم. بهو شیوه یه ش جیاوازی نیوان که شتیه چاروکه داره جیاوازه کان شاره زابووم. باسی سهره تای که شتیه کانی ناره ندالی بؤ کردم که هاتوچوی نه مریکا و که نداوی مه کسیکیان کردووه. هه روه ها گوتی یه که مین "که شتی هه لمی" که هاتوته نه رویجه وه، پرووی له شاری ناره ندال کردووه. که شتیه کی چاروکه دار بووه و ناوی "ساقانا" بووه، مه کینه ی هه لمی و په رکه ی پړیوه بووه.

که په تیکیان باوکم له سهر که شتیه کی ماتو پری شتومه ک گواستنه وه بووه که کیشی ته نییه که ی 8000 بووه¹⁸ که شتیه که له

¹⁹ هه لبه ته مه به سستی له م سده یه ی نیستاکه مانه، چونکه نه م رومانه له سالی 1990 دا نووسراوه و.

¹⁸ یهک کیشی ته نیی یه کسانه به 2,832 مه تر سیجا و.

تایبته به پتگی په پرتووک

سږی سینهک

...هر له گولی سپهر ده چن...

به هه مان نهو پږگایه دا پوښتم که سږ لادییه که به گالیسکه که یانه وه گرتیانه بهر. جی شوینی تایه کان بهر و ناو چهند داریکی بهر زده پوښت، گه لای داره کانیش له بهر تیشکی خوری نهو پاشنیوه پوښه دا ددره وشانه وه.

له پانتاییه کی ناو دارستانه که دا، کوخیکي دارینی گهرم هاته بهرچاو. دووکه لیکي رهش له دوو دووکه لیکشي سهر خانوه که وه ده هاتنه دهره وه. هر له دوو دهره وه که سیکي جلوه رگ سوورم بیني که خویکرد به ژوردا.

پاش که میک بومد هرکه وت که کوخه که به ته واو ته لایه کی دیواره کی پیوه نیه. له ویشه وه شتیکی هیڼده سهر سوپه ښه رم بیني، که ناچار بوم دست به داریکه وه بگرم بؤ نه وهی نه که وم؛ ناو کوخه که هیچ دیواریکی تیدا نه بوو، به لām له سهر عه رده که شتیکم بیني هر له کارگه ده چوو. هیڼده پیڼه چوو که بوم دهرکه وت کارگه شوشه سازه.

چهند کولکه یه کی نه ستور نه ستور سه قفه که یان راگرتبوو. له سږ چوار شویندا ناگرکرا بوو و ته شتی گهره گهره ی بهر دینی سپیان به سهره وه بوو. له ناو ته شته کانیشدا شله یه کی سوور باو ورده ورده ده کولا و هلمیکي خه ستیان لیوه بهر زده بوو وه. له نیوان ته شته کانیشدا سږ ئافره تی جل سوور ده هاتن و ده چوون، بالایان هیڼده بالای لادییه کانی تر ده بوو. چهند بوریه کی دریژیان ده خسته ناو شوشه تواوه که ی ناو ته شته کانه وه و فوویان پیدا ده کردن، بهو

پږکوپیکي باسی نهو شوینه ی بؤ بکات که تیکه وتووه؟²⁰ نهو پرسیارانه و چنده ها و چنده ها پرسیار ی بیوه لāmی تریش بهر ده وام به میشکما ده هاتن و ده چوون.

جگه له وهش دووی سینک شتیکی گوت که له یادنا کریت، نهو گوتی؛ "ماسیه پرته قالیه که نهینی دوورگه که نادرکینیت، به لām سه مونه که ئاشکرایده کات". بلایت مه بهستی له ماسیه پرته قالیه که ی نانه واکه ی دؤرف بیت؟ نهی سه مونه که؟ بلایت هه مان نهو سه مونه بیت که نانه واکه له شاری دؤرفدا دایمی؟

ده بیت وایت، چونکه پیڼجی سینه کیش گوتی "نانه واکه گه نجینه ی دوورگه خه یالیه که ی شاردوته وه". به لām چوون پږی تیده چیت نهو کورته بنانه ی که "هانس" ی نانه واکه له ناوه راستی سه ده ی پیښوودا چاو ی پیکه وتوون، نهو هه موو شتانه بزنان؟

بؤ ماوه ی چنده ها کیلومه تر باو کم ماشینی لیده خوړی و به فیکه گورانی "شانتی" ده گوت²⁰، نهو گورانیه ی که کاتی خوی وهک دهریاوانیک فیږیو بوو. منیش به دزیه وه کتیه بچکوله که م دهره ښایه وه و که وتمه وه خویڼدنه وهی.

²⁰ گورانیه که که له سهر پوتمیکي تایبه تی دهروات و کارمه نده کانی سهر که شتی ده یلینه وه، بؤ نه وهی کاره کانیان باستر جیه جیه کن و.

تایبه ته به پنگه ی پرتووک

ئەگەر یه‌کیکیان له‌ناکاودا به‌رهو ئاسمانی ژووره‌که به‌رزبوايه‌ته‌وه،
ئەوا هیشتام به‌لامه‌وه ئاسایی بوو.

له‌ پریکدا یه‌کیکیان چاوی پیم که‌وت، ئەو یه‌که‌یان بوو که‌ هه‌وت
نیشانه‌ی دینار له‌سه‌ر کراسه‌که‌ی بوو. خه‌ریکبوو بۆی ده‌ریچم، به‌لام
له‌و کاته‌دا ئەو سه‌ری لیشیوا و شوشه‌که‌ی ده‌ستی به‌ریبوه‌وه سه‌ر
زه‌ویه‌که‌. له‌گه‌ل شکانیشتا هه‌موو ئەوانی دی ته‌ماشایانکردم و ئیدی
نه‌متوانی له‌ده‌ستیان هه‌لبیم.

چوممه ژووره‌وه و سه‌رم بۆ دانه‌واندن، ئەوجا به‌ زمانی ئەلمانی
سه‌لامم لیکردن. به‌لام ئەوان ته‌ماشایه‌کی یه‌کتریانکرد و ده‌ستیانکرد
به‌ پیکه‌نین، ددانه سپیه‌کانیان له‌به‌ر پۆشنایی ئاگره‌کاندا
ده‌دره‌وشایه‌وه. به‌رهو پرویان پۆیشتم و ئەوانیش ده‌وره‌یان دام و پیم
گوتن؛

«ئومیده‌وارم ئاسایی بێت به‌لاتانه‌وه که‌ سه‌ردانیکی بچکۆله‌تان
بکه‌م»

دیسانه‌وه سه‌یری یه‌کتریان کرده‌وه و ئەم جاره‌یان له‌ جاری پیشووتر
زیاتر پیکه‌نین. هه‌ر سیکیان ره‌نگی چاویان شینیکی تۆخبوو. زۆر
چوون یه‌کبوون، هه‌ر له‌ ئەندامی هه‌مان خیزان ده‌چوون. له‌دلی خۆمدا
گوتم "له‌وانه‌یه‌ خوشک بن".

«ئێوه له‌ قسه‌کانم تیده‌گه‌ن؟»

سێی دینار وه‌لامی دامه‌وه و به‌ده‌نگیکی بووکه‌شوشه‌ ئاسا گوتی؛

«ئیکه‌ هه‌موو وشه‌یه‌کی ئاسایی تیده‌گه‌ین!»

پاشان هه‌موویان به‌یه‌که‌وه که‌وتنه‌ قسه‌کردن. دووانیان له‌سه‌ر ئەژنۆ
دانه‌وانه‌وه و سه‌لامیان لیکردم. "ئۆی دیناریش هاته‌ لامه‌وه و ده‌ستی
گرتم. سه‌یریبوو به‌لامه‌وه که‌ ده‌سته‌ لاواز و ناسکه‌که‌ی هینده

شیویه‌یه‌ش چه‌نده‌ها شیویه‌ی جیاواز جیاوازی شوشه‌یان دروستده‌کرد.
له‌سه‌ریکی ژووره‌که‌وه ته‌پۆلکه‌یه‌کی گه‌وره‌ی لم دانرابوو، وه‌ له‌
سه‌ره‌که‌ی تریشه‌وه، درێژایی دیواره‌که‌ به‌ره‌فه‌ داپۆشرابوو و پرپوو له‌
شوشه‌ی دروستکراو. له‌ناوه‌راستی ژووره‌که‌شدا کۆمه‌لێک شوشه‌ی شکاو
و بتلی شکاو و پارچه‌ ده‌فری شکاو هه‌لدراپوه‌وه.

دیسانه‌وه له‌ دلی خۆمدا گوتمه‌وه "ئهمه‌ چ ولاتیکه‌ که‌ تییکه‌وتووم؟".
جگه‌ له‌ جلو به‌رگه‌ سه‌یره‌کانیان، هه‌ر ریک ده‌تگوت له‌ لادییه‌کی
چاخه‌ به‌ردینه‌کاندا ده‌ژین. بیگومان هینده‌شم بۆ ده‌رکه‌وت که‌ لادییه‌
وه‌ستان له‌ به‌ره‌مه‌پێنایی شوشه‌دا.

ئەو ئافره‌تانه‌ی خه‌ریکی شوشه‌کانبوون، جلیکی سووری کالیان
پۆشیبوو. ره‌نگی پێستیان سپی و هه‌ر سیکیشیان قژیکی درێژ و ره‌قی
ره‌نگ زیویان هینابوووه‌ خواره‌وه.

هینده‌ی نه‌برد و سه‌رنجدا له‌سه‌ر سنگی هه‌موو کراسه‌کانیان
نیشانه‌ی "دینار"ی به‌سه‌ره‌وه‌یه، ئەو دیمه‌نه‌ دایچله‌کاندم. کتومت
له‌و نیشانه‌ی "دینار"انه‌ ده‌چوون که‌ له‌سه‌ر کاغه‌زی یاری هه‌یه.
یه‌کیکیان سێ دیناری پێوه‌بوو، یه‌کیکی تریشیان هه‌وت و
دواهه‌مینیشیان نۆ نیشانه‌ی دینار به‌سه‌ر سنگیه‌وه‌ بوو. ره‌نگه‌کانیشی
وه‌کو ره‌نگی سینه‌که‌کان نه‌بوو، به‌لکو هه‌موو دیناره‌کان ره‌نگی
زیوینیان هه‌بوو.

هه‌رچه‌نده‌ من له‌ته‌نیشتم لا کراوه‌که‌دا وه‌ستابووم، به‌لام له‌گه‌ل
ئەوه‌شدا سێ ئافره‌ته‌که‌ له‌به‌ر سه‌رقالی فووتیکردنی شوشه‌کانیان
منیان نه‌ده‌دی. له‌م سه‌ره‌وه‌ بۆ ئەو سه‌ری ژووره‌که‌ ده‌پۆیشتم و
ده‌ستیان هینده‌ به‌ئاسانی و سووک به‌ئاسماندا به‌ باده‌دا، هه‌ر
ده‌تگوت هه‌یج کیشیکیان نیه‌. بیگومان بینیان سه‌ری سورماندم، به‌لام

تایبه ته به پنگه ی پرتووک

«بۆ هیچ کهسێک ههیه قسه کردنی لێ قه دهغه کردب؟»
 ههر سێکیان سهریان راوه شاند و قژه رهنگ زیویه کهیان له بهر
 پۆشنایی ئاگری کوره کاندای ده دره وشایه وه. پاشان نۆی دینار گوتی؛
 «پاسته ئییه له دروستکردنی شوشه دا به تواناین، به لام له
 بیرکردنه ودا هیینه زیرهک نین، له بهرئه وه ناشتوانین هیینه
 قسه بکهین»
 «ههر له گۆلی سیپه ده چن»
 دیسانه وه ههر سێ کچه که دایانه وه قاقای پیکه نین و ئه و جا به وتی
 دینار گوتی؛
 «ئیه سینه ک نین»
 پاشان کراسه که ی پاته کاند و گوتی؛
 «نابینیت ئیه "دینار" ین؟»
 منیش هاوارم کرد و گوتم؛
 «بێ میشکن!»
 ههر سێکیان داچله کین و سیی دینار گوتی؛
 «تکایه تو ره مه به، چونکه ئیه زۆر به ئاسانی دلتهنگ و نیگه ران
 ده بین»
 دلنیا نه بووم له راست و دروستی قسه کانی. زۆر به دلنیا ییه وه
 پی ده که نی و پیم وابوو لابر دنی ئه و پیکه نینه له تو ره بوونیکی ئاسایی
 زیاتری پیویست بیته. به لام له گه ل ئه وه شدا قسه کانیم به راست
 وه رگرت و گوتم؛
 «به راستی میشکتان ههروهک ئه وه ی خۆتان ده یلین به تاله؟»
 زۆر به ریزه وه سهریان بۆ له قاندم. پاشان نۆی دینار گوتی؛
 «زۆر به زه م ده کرد...»

سارد بیته، به تایبه تیش له و شوینی شوشه دروستکردنه دا ئه و هه موو
 ئاگره کرابۆوه.
 پاش نه ختیگ گوتم؛
 «چه نده کارامانه فووی پیدای ده کهن»
 به لام له گه ل ته و او بوونی قسه کانمدا دایانه قاقای پیکه نین.
 خۆم به خۆم گوت له وانه یه ئه م ئافره تانه هیمنترین له
 ساویلکه کانی پیشووتر که ههر له خۆیانه وه هه لده چوون، به لام
 نزیکبونه وه له مانیش ههروهک ئه وانی دی سه ختوو به لامه وه. من
 له لای خۆمه وه پیمو ابوو که ههر له خۆیانه وه فییری ئه و هونه ره
 نه بووبن، له بهرئه وه پاش نه ختیگ دریزه م به قسه کانمدا و گوتم؛
 «ئهی باشه کێ فییری هونه ری به ره مه یانی شوشه ی کردون؟»
 ئه و جاره شیان وه لامیان نه دامه وه، به لام به وتی دینار چوو ده فریکی
 قوڵی شوشه ی هینا، دایمی و گوتی؛
 «فه رموو!»
 سه ره له نوێ کچه کان ده ستیان کرده وه به پیکه نین.
 ئاسان نه بوو بۆم له نیو ئه و جه وه پیر له خۆشه ویستیدا بیر له
 به رژه وه ندی خۆم بکه مه وه، به لام هاوکات پیمو ابوو گه ره راستی ئه و
 کورته بنه سه یرانه تی نه گه م ئه و میشکم له ده سته ده م. دیسانه وه
 هه وڵی خۆم دایه وه و گوتم؛
 «من هیینه نابیت هاتومه ته ناو ئه م دوورگه یه وه و به راستی نازانم
 له چ شوینیکی جیهاندام. ده توانن ئیوه شتیکم ده رباره ی ئه م شوینه
 پیلین؟»
 به وتی دینار گوتی؛
 «ئیه ناتوانین قسه بکهین»

تاییه ته به پنگه ی پرتووک

لهو یوه ئیدی د لنبابووم که وتومه ته ناو په ناگایه که وه که تاییه ته به کومه لیک مروقی نه خوشی ئه قلی. جگه له وهش د لنبابووم له نا کاودا چهند سسته ریکی جل سپیم لیپه یدا دهن و پیم ده لنین تو به دوورگه که دا ده خولیته وه و ترس و نا ئارامی به ناو نه خوشه کاندایه بلامه که یته وه.

به لام له گهل ئه وه شدا چهند شتیک هه بوون که من لیان تینه ده گه یستم. یه که مین شت بالای دانیش توانی دوورگه که م بو پرسیار بوو. من وهک ده ریوانیک سه فهرم بو چنده ها ولات کرد بوو، وه ده شمزانی هیچ ولاتیکی جیهان نیه که خه لکه که ی هینده بچکوله بن. به دهر له وهش رهنگی پیستی لادییه کان و ئافره ته شوشه چیه کان به ته واوه تی جودابوو. واته ری تینه ده چوو که خزمی نزیک یه کترین. له به رخومه وه ده مگوت بللیت روژیک له روژان نه خوشیه کی ساری سهرانسهری جیهانی گرتبیته وه و مروقی بچوکت و بی ئه قلتر کردبیته وه؟ دواتریش نه خوشه کانیاں جودا کردبیته وه و بو ئه وهی که سی تر تووشنه که ن، هی نابیتیا ن بو سهر ئه م دوورگه یه. ئه گهر به راستی وابوویت، که واته خوشم پاش ماوه یه کی تر ههروهک ئه وان بچکوله و بیئه قل ده بم.

دوو هه مین شت که لیی تینه ده گه یستم ئه وه بوو که وهک یاری کاغه ز به سهر دینار و سینه کدا دابه شکرابوون. بللیت به و شیوه یه سسته ره کان جوړه ری کخستنیکیا ن خستبیته نیو نه خوشه کانه وه؟ به رده وام به دوا ی جیشوینی گالیسکه که دا ده رویشتم، ریگا که م له پریکا ده ژیر کومه لیک داری چری به رزدا تیده په ری. قه وزه یه کی سه وزی کال وهک فهرشیک سهر زه وی ئه و ناو دارستانه ی داپوشی بوو.

له ویدا به بی ئه وه ی هیچ شتیک بللیت، دهستی به ده میه وه گرت. منیش زور میهره بانانه لیم پرسى؛
«حه زت له چی ده کرد؟»

«حه زم ده کرد بیر له شتیک بکه مه وه که هینده سخت بیت که نه متوانیایه بیرم لی بکر دایه ته وه، به لام ناتوانم»
هه روا وه ستابووم و بیرم له قسه که ی ده کرده وه ... دواتر گه یستمه ئه و ئه نجامه ی که گه یستن به و هونه ره به لای ئیمه شه وه ههر سخته.
له نا کاودا یه کیکیان گریا، سیی دینار بوو و به ده م هه نسکه وه ده یگوت؛
«زور پیم خوشه ...»

نوی دینار ده ستیکی کرده ملی و سیی دینار به رده وامی به قسه کانی دا و گوتی؛

«زور پیم خوشه خه به رم ببیته وه ... به لام له راستیدا خو به خه به رم»
به و شیوه یه ش ریگ ئه و شته ی گوت که من ده مویست بیلیم.
حه وتی دیناریش ههر وه ستابوو و له دووره وه ته ماشای ده کردم، دواتر زور به مه به سته وه گوتی؛

«له راستیدا کورپی شوشه چیه که فیلی له فه نتاسیه کانی خو ی کردوه»
پاش که میک ههر سیکیا ن له سهر زهویه که پالکه وتن و که وتنه مشه مشکردن. یه کیکیان ده فریکی شوشه ی به ده ستیه وه گرت و ههر زور به ئانقه ست کیشای به عه رزه که دا و وردوخاشیکرد. یه کیکی تریشیا ن قزه زیوینیه که ی به ملاولادا باده دا. منیش هه ستم کرد کاتی ئه وه هاتبیت جییا ن به یلم و له به ر ئه وه گوتم؛
«بمبوورن نارپه حه تم کردن ... خوا حافیز!»

www.pertwk.com

تایبه ته به پنگه ی پرتووک

«سوپاس...»

دهستیکم به قژمدا هیئا. لهو کاتهوهی هاتبوومه سهر دوورگهکه، ئهوه یهکهمین جاربوو که بیرم له شیوهی پوخساری خۆم کردهوه. ههفتهیهک زیاتربوو پریشم نه تاشیبوو. پاش نهختیک لهناکاودا گوتی؛ «وا بزنام ونبووم»

سهره بچکولهکهی وهرچهرخاند، وهک کهسیکی سهرلئیشیواو دههاته بهرچاوم و لیم پرسی؛ «تۆ ناوت چیه؟»

نهختیک وهستا و زهردهخه نهیهک کهوته سهر لیوهکانی، ههر دهتگوت نهپنیهکی هشارداوه؛

«نابینیت من بللی "کوپ"م؟»

«بهلێ... بۆ ماوهیکی باش وهستام پاشان بهردهوامیم به قسهکانم دا؛

«کهمیک بهلامهوه سهیره»

«بۆچی؟»

دانهویهوه و گولیکی تری لیکردهوه؛

«بهراست، ئه ی تۆ خۆت کئیت؟»

«من ناوم "هانس"ه»

ئهوجا ههر بیریده کردهوه و دواتر گوتی؛

«کام ناوه یانت بهلاوه سهیرتره، بللی کوپ یان هانس؟»

ئهوجا من نه مدد مزانی چی بلیم.

پاشان سهرله نوێ گوتیهوه؛

«هانس؟ وازنام که پرتیک له وه وپیش ئه و ناوهم گوێ لیبووه. نازانم...

یان بهههله دا چووم و پیم وایه بیستبیتم... زۆر زۆر له میژه...»

له ههموو شوینیکه وه گول بهرزبووبه وه، ههر له گولێ جاتره کیویه²¹ دهچوون. تیشکی خۆر تهنها له سهری سهره وهی گهلا بهرزهکانی درهخته کانه وه دههاته ناوه وه. لقهکانیش ههروهک چادریکی ئالتونی دهستیان به سهر ئه و ناوه دا گرتبوو.

پاش ماوه یک له نیوان قه دی درهخته کانه وه کهسیکم بینی که جلیکی کالێ له بهردابوو. ئافره تیکی لاوازبوو و قژیکی درپژی کالێ بهردابوو وه. کراسیکی درپژی زهردی له بهردابوو و بالاشی هینده ی بالای کورته بنهکانی تری دوورگه که بوو. جارجاریک داده نهویه وه و هه ندیک گولێ شینی لیده کرده وه. له ویدا سهرنجمدا که به پرهنگی سووریکی تۆخ، شیوه ی "کوپ"یکی گهوره به سهر پشتیه وه بوو.

پاش نهختیک لیلی نزیکبوومه وه و گویملیبوو له بهر خویه وه به دهنگیکی هیواش ئاوازیکی دلتهنگی دهگوت. یهک دوو مهترم مابوو پپی بگهم و به نه رمی پیمگوت؛

«ئهم کاته ت باش»

«ئهم کاته ت باش... هینده ی گوت و ههستایه وه سهر پی. زۆر به دلنیا ییه وه وهلامی دامه وه، ههر دهتگوت له وه وپیش یه کترمان بینيووه.

منیش زۆرم بهلاوه جوانبوو و له راستیدا نه مدد مزانی سهیری کوئی بکه م. پاشان زۆرم له خۆمکرد و پیمگوت؛

«گۆرانیهکی زۆر دلفرپین دهچری»

²¹ گولێ "مه رزه"، یان "گوئ مشکه"، یان پپیشی دهگوتریت "فه رامۆشم نه کهیت"؛ پوهه کیکی بچوکه و گوله که ی به شیوه ی هیشوویه کی شین یا سپی یان په مه ییه و نیشانه ی دۆستایه تیه و.

www.pertwk.com

دانه‌ویه‌وه و گولایی شینی تریشی لیکرده‌وه. له‌پریکدا هه‌رده‌تگوت فیی لیها‌تووه، لیوه‌کانی له‌رزی و گوتی؛
«قتووه‌که‌ی ناوه‌وه قتووه‌که‌ی دهره‌وه ده‌کاته‌وه، وه له هه‌مان کاتیشدا قتووه‌که‌ی دهره‌وه قتووه‌که‌ی ناوه‌وه ده‌کاته‌وه»
له‌وه ده‌چوو که که‌سیکی تر ئه‌و رسته بی‌مانایه بلیت، نه‌ک که‌که‌ه. هه‌ستمده‌کرد وشه‌کان هه‌روا له‌ده‌میوه‌وه ده‌هاتنه دهره‌وه وه به‌بی ئه‌وه‌ی خوی بزانی‌ت که چی ده‌لیت. به‌لام هه‌ر ریک پاش ئه‌وه‌ی رسته‌که‌ی ته‌واو‌کرد وه‌کو خوی لیها‌ته‌وه، ئاماژه‌ی بۆ جله دهریایه‌کانم کرد و به‌ده‌نگی‌کی پر له ترسه‌وه گوتی؛
«هیچ به جله‌کانه‌وه نیه!»

«مه‌به‌ستت له‌وه‌یه که هیچ نیشانه‌یه‌کم به پشته‌وه نیه؟»
سه‌ریکی بۆ له‌قاند‌م و له‌ناکاودا سه‌ری به‌ملاولادا راوه‌شاند؛
«پیم وایه ده‌زانیت که بۆت نیه لی‌م‌ده‌یت؟»
منیش گوت‌م؛

«هه‌رگیز ریگه به‌خۆم ناده‌م که له ئافره‌تی‌ک بده‌م»
«قسه‌ی قۆر! خۆ من ئافره‌ت نیم!»

هه‌ردوو لا کولمه‌کانی دوو چالی تیدا دهرکه‌وت. هه‌ر له په‌رییه‌کی ئاسمان ده‌چوو²². له‌گه‌ل پی‌که‌نینه‌که‌یدا هه‌ردوو چاوی وه‌ک زه‌مرووتی‌کی سه‌وز ده‌ره‌وشایه‌وه. له‌به‌ر جوانی نه‌مه‌ده‌توانی چاومی له‌سه‌ر لابه‌رم.

²² لیره‌دا مه‌به‌ست له په‌رییه‌کی تاییه‌تیه که له ئه‌فسانه‌کانی با‌کورد‌ا ناوی به "ئالف" ها‌تووه و با‌س له بو‌ونه‌وه‌ری‌کی پچ‌کۆله‌ی مرۆ‌قدۆ‌ست و جوان ده‌کات و زۆر جار‌یش به‌باله‌وه وینا ده‌کریت.

تاییه‌ته به پی‌که‌ی په‌رتووک

به‌لام له نا‌کاودا نی‌گایه‌کی پر له نی‌گه‌رانی ها‌ته سه‌ر سیمای و گوتی؛
«خۆ تۆ کا‌غه‌زه تاییه‌تیه‌که نیت که هه‌میشه ده‌بی‌اته‌وه؟»
«نا، نا، من ته‌نها ده‌ریا‌وا‌نی‌کم و هی‌چی تر»
پاش ئه‌وه خوی کرد به ناو لقی دره‌خته‌کاندا و ون‌بوو. منیش دوا‌ی که‌وتم، به‌لام هه‌ر ده‌تگوت زه‌وی قووتیدا‌وه.

...ژیان یانسیبکی گه ورهیه و تهنها ژماره ی براوه کانی تیدا دیاره ...

کتیبه چکۆله کهم دانا و چاوم بریه ده ریای ئه دریانتیک.

ئهو به شهی دوا هه مینی کتیبه بچکۆله که، چهنده ها پرسیری له میشکدا وروژاند. نه مده زانی له کام دانه یانه وه ده ستپییکه م.

هه تا زیاترم ده رباره ی کورته بنه کانی سه ر دوورگه خه یالیه که ده خوینده وه، نه یینی بوونیان به لامه وه زیاتر و ژورترده بوو. هه تا ئیستا که "هانس" ی نانه وا کورته بنه ی سینه ک و کورته بنه ی دیناری بینیبوو. پاشانیش بللی کوپی بینی، به لام ئهو له ناکاودا دیارنه ما و له به رچاوی ونبوو.

له دلی خۆمدا ده مگوت "ئهو کورته بنانه کی؟"، "به چ شیوه یه ک هاتوونه ته بوون و خه لکی چ شوینیکن؟"

دلنیا بووم که دواتر له کتیبه بچکۆله کهدا وه لامی هه موو پرسیاره کانم ده ستده که ویت. به لام به ده ر له وانه ش بیرم بۆ شتیکی تریش ده چوو؛ کورته بنه دیناره کان له کوخی کدا بوون که شوشه یان تیدا به ره هه مده هیئا. من ئه وه م ژۆر به لاوه سه یربوو، چونکه هیئنده نه بوو که خۆم سه ردانی شوینیکم کردبوو که شوشه یان تیدا دروستده کرد.

گومانم له وه نه بوو که به شیوه یه ک له شیوه کان په یوه ندیه ک له نیوان سه فه ره کهم به ئه وروپادا و نووسراوی ناو کتیبه بچکۆله کهدا هه یه. به لام هه موو ئهو شتانه ی له کتیبه کهدا بوون له راستیدا به سه ره اتیکبوو که "هانس" ی نانه وا چه ندین سال له وه به ر بۆ ئه لپیرتی ده گپرایه وه. خۆم به خۆم ده گوت بللیت به شیوه یه کی په نهان په یوه ندیه ک له نیوان ژیا نی ئیستای من و ئهو نه یینه

تایبه ته به پنگه ی په رتووک

گه وره یادا نه بیئت که کاتی خۆی له نیوان "هانس" ی نانه وا و ئه لپیرت و لودفیدا هه بووه؟

ئهی ئهو نانه وا پیره کی بوو که له شاری دۆرفدا بینیم؟ جگه له وه ش، ئهو کورته بنه یه کیبوو که زه ره بینه که ی دامی و زوو زووش له ریگه ی سه فه ره که ماندا لیږه و له وییدا ده رده که وت؟ به ته وا وه تی هه ستمده کرد که په یوه ندیه ک له نیوان کورته بنه که و نانه وا کهدا هه یه، هه رچه نده له وانه یه خۆیان په ییان به په یوه ندیه کی ئاوها نه برد بیئت.

نه مده توانی باسی کتیبه که له لای باوکم بدرکینم به لایه نی که مه وه هه تا وه کو کتیبه کهم ته واو نه کرا دیه نه مده توانی هه ی شتیکی له و باره یه وه بۆ باسبکه م. به لام له گه ل ئه وه شدا هه ستمده کرد بوونی فه یله سوفیک له ماشینه کهدا سوودی خۆی هه بیئت.

پیک پاش ئه وه ی شاری "رافینا" مان به جیه یشت، له باوکم پرسی؛

«بابه ... تۆ باوه رت به ریکه وت هه یه؟»

له ئاوینه که وه ته ماشایه کی کردم و گوتی؛

«ده لییت باوه رم به ریکه وت هه یه؟»

«ئمم!»

«به لام خۆت ده زانیت ریکه وت شتیکه که به راستی به ریکه وت پرووده دات. بۆ نمونه ئهو کاته ی که من ده هه زارم له یانسییدا برده وه، ژماره که ی من له نیوان چه ند هه زار ژماره یه کی تر دا بر دیه وه. بیگومان ئه وسه من پیم خۆشبوو، به لام له هه مان کاتیشدا من به ریکه وت ئهو پاره یه م برده وه»

تایبته به پنگه‌ی پرتووک

باوکیشم گوتی؛

«دهوستین بۆ جگهره‌کیشان!»

له‌وه‌ده‌چوو قسه‌که‌م بابه‌تیکی له‌لای باوکم وروژاندبیت و هه‌زبکات به‌کورتە وتاریک بۆم هه‌لبێژیت.

ماشینه‌که‌ی له‌ به‌رزە‌لانی‌کدا راگرت، له‌ویوه به‌سه‌ر دیمه‌نیکی دلفرینی ده‌ریای ئه‌دریاتیکدا ده‌یروانی.

له‌ ماشینه‌که‌ هاتینه‌ ده‌ره‌وه، په‌نجە‌ی بۆ تاشه‌به‌ردیک راکیشا و وه‌ک فه‌رمانیک گوتی؛

«دانیشه‌!»

به‌م شیویه‌ ده‌ستی به‌ قسه‌کردن کرد؛

«1349»

یه‌کسه‌ر گوتم؛

«سالی مه‌رگه‌ ره‌شه‌که‌... زۆر به‌ باشی ئه‌و چیرۆکه‌م ده‌زانی، به‌لام

به‌ هه‌چ جوړیک نه‌مه‌زانی ئه‌و ساله‌ چ په‌یوه‌ندیه‌کی به‌ "رێکه‌وت" هه‌یه‌.

«باشه‌... هه‌ینده‌ی گوت و ئیتر که‌وته‌ قسه‌؛

«بیگومان خۆت ده‌زانیت ئه‌و تاعوونه‌ ره‌شه‌ نیوه‌ی خه‌لکی نه‌رویجی

قەرکرد. به‌لام له‌م باره‌یه‌وه شتیک هه‌یه‌ که‌ من له‌وه‌وپیش هه‌رگیز بۆم باسه‌کردوویت»

هه‌ر به‌شیوه‌ی قسه‌کردنه‌که‌یدا زانیم گوتاره‌که‌ی درێژده‌کاته‌وه‌؛

«ئه‌زانیت له‌و کاته‌دا ژماره‌ی داپیران و باپیرانی تۆ چه‌ند هه‌زار

دانه‌یه‌ک بووه‌؟»

له‌ناچاریدا سه‌رییکم بۆ راوه‌شاند. له‌دلی خۆمدا ده‌مگوت چۆن ئه‌وه رێتی‌ده‌چیت.

«دنیاییت له‌وه‌؟ ئه‌ی له‌یادت نیه‌ که‌ هه‌مان پێش نیوه‌پۆ گۆله‌ "بارپژه"²³ هه‌که‌مان له‌سه‌ر پێگا‌که‌دا بینێ؟ وه‌ ئه‌گه‌ر تۆ ئه‌و پارهیەت نه‌بردایه‌ته‌وه‌، ئه‌وا له‌وانه‌بوو نه‌مانتوانیایه‌ ئه‌م سه‌فه‌ره‌ به‌ره‌و ئه‌سینا بکه‌ین».

مرخه‌مرخی‌ک له‌ باوکمه‌وه به‌رزبووه‌وه و مینش درێژه‌م به‌ قسه‌کانم دا؛ «ئه‌ی هه‌ر به‌پێکه‌وتیش پورت له‌ سه‌ر دوورگه‌ی "کرێتا" دا چاوی به‌ گۆقاره‌که‌ که‌وت و وینه‌ی دایکمی بینێ؟ یان مه‌رامی‌کی له‌پشته‌وه هه‌بوو؟»

ئینجا باوکم گوتی؛

«تۆ ده‌ته‌وێت بزانی‌ت بپوام به‌ چاره‌نووس هه‌یه‌ یان نا، مینش له‌ وه‌لامدا ده‌لێم نه‌خێر بپوام پێ نیه‌»

وابزانم باوکم پێخۆشبوو بمبینیت که‌ سه‌رقالی هه‌ندێ پرسپاری فه‌لسه‌فیم.

بیرم له‌ کچه‌ شوشه‌چیه‌کان ده‌کرده‌وه؛ رێک که‌میک به‌رله‌وه‌ی له‌ کتێبه‌که‌دا ده‌رباره‌ی شوشه‌ بخوینمه‌وه، سه‌ردانی شوینیکی شوشه‌سازیمان کرد. هه‌روه‌ها بیرم له‌و کورته‌بنه‌یه‌ش ده‌کرده‌وه که‌ زه‌ره‌بینه‌که‌ی پێبه‌خشیم، دواتریش کتێبیکیان دامی که‌ به‌ خه‌تیکی زۆر ورد نووسرا‌بووه‌وه. بیرم له‌ نه‌نکیشم ده‌کرده‌وه که‌ پاسکیله‌که‌ی له‌ رێگای "فرۆلاند" دا په‌نچه‌ربووه‌ و هه‌موو ئه‌و رووداوانه‌ی تریش که‌ به‌دوای ئه‌ودا روویانداوه‌... پاشان گوتم؛

«پێم وانیه‌ من له‌ رێگه‌ی رێکه‌وتیکه‌وه له‌دایکبووبم»

²³ گۆلیکی چوار په‌ره‌کیه‌ و ده‌لێن ئه‌و که‌سه‌ی که‌ ببینیت، به‌ختدار ده‌بیت.

تایبته به پنگه پرتووک

«له بهرئه وهی لیږه دا تهنه باس له تاعونه ره شه که ناکهین،
 تیده گهیت؟ له راستیدا هه موو داپیره و باپیره کانت گه وره بوون و
 مندالیشیان بووه؛ تهنه ت له کاتی کاره ساته سروشتیه
 سهخته کانیشدا، تهنه ت له و کاتنه شدا که مردنی مندال زور
 بهر بلا بووه. بیگومان زوریان نه خوشکه وتوون، به لام هه میشه
 ماونه ته وه. به و شیوه یه ش هانس توماس تو چهند سهد ملیارد جاریک
 هینده ی ملیمه تریک له مهرگه وه دوور بویت. ژیان ی سهر هم زه ویت
 له لایه ن میش و مه گز و گیانه وهی درنده وه مه ترسی له سهر بووه،
 له لایه ن هه وره تریشقه و به ردی ئاسمانی و نه خوشی و شهر و لافاو و
 ئاگرکه وتنه وه و زه هراوی بوون و کوشتن و برینه وه هه ره شه ی
 له سهر بووه. تهنه له کاتی شهر که ی "ستیکلستاد" دا چهند سهد
 جاریک بریندار بویت، چونکه بیگومان باپیرانت له هه ردو و به ری
 شهر دا هه بوون واته بو ئه وهی هه زار سالیک دواتر له دایک بیتته وه،
 چهن دین جار به گز خوت و بواری مانه و تدا هاتو وینه ته وه. هه روک
 ده زانیت هه مان شیوه ش بوو له کاتی شهر ی جیهانی دووه مده. ئه گه
 له کاتی داگیرکردنی نه رویجا سهر بازیکی نه رویجی باش، باپیره تی
 بیکیا هه ئه و ئه و کاته نه من له دایک ده بووم و نه توش. مه به ستم
 له وه یه ئا له م جوړه شتانه چهند ملیارد جاریک له میژو ودا
 پرویاندا وه. هه موو که ره تی که تیریکیان گرتو ته ئاسمان، بواری
 له دایک بوونی تو به یه کجاری که میو ته وه. به لام له گه ل هه موو
 ئه وانه شدا ئیستا که تو لیږه دا له ژیر هم ئاسمانه قه شه نگه دا
 دانیشتو ویت و له گه لمدا قسه ده که یته، هانس توماس... تیده گه یته؟»
 «وابزانم تیده گه م»

«هه موو که سیک دایک و باوکیکی هه یه، چوار داپیره و باپیره ی هه یه،
 هه شت داپیره گه وره و باپیره گه وره ی هه یه، شانزه داپیره هه ره
 گه وره و باپیره هه ره گه وره ی هه یه و هه تا دوایی. وه ئه گه ر به و
 شیوه یه بگه پریته وه سهر سالی 1349، ئه و کاته ژماره یان هه ر زور
 زور ده کات، وایه؟»
 سهر یکم بو له قاند.

«ئو ساله تاعونه ره شه بلا بووه وه. مهرگ له لادییه که وه به ره و
 لادییه کی تر کوچی ده کرد و به تایبه تیش مناله کانی قرده کرد. له
 هه ندیک خیزاندا هه موویانی کوشت، له هه ندیکی تریشدا یه ک
 دوانیکیان ده رچوون. له و کاته دا به سهدان داپیره و باپیره ی تو
 مندال بوون، هانس توماس. به لام هیچ یه کیکیان نه مردن»

به ته واهو تهی سهرم سورما و لیم پرسی؛

«چون ده توانیت هینده دلنیا بیت؟»

مژیکی له جگه ره که ی دا و گوته؛

«له بهرئه وهی ئیستا که لیږه دا دانیشتو ویت و ته ماشای ده ریای
 ئه دریانتیک ده که یته»

دیسانه وه خالیکی سهری هینایه وه پی شه وه و هینده سهر سامبو و بووم
 که به راستی نه مده زانی چی بلیم. به لام هینده تیگه ی شتم که
 راستیده کرد، چونکه ئه گه ر تهنه ت یه ک داپیره ش یان باپیره ی من
 به مندالی بمردایه، ئه و ئه و سا که نه ده بووه داپیره یان باپیره ی من.

سهر له نوئ باوکم که و ته وه قسه کردن و گوته؛

«بواری نه مردنی یه کی که له داپیره و باپیرانت له کاتی
 گه وره بوونیاندا وه که ئه وه وایه که یه ک له سهر چهند ملیاردیک بیت»
 لیږه به دوا وه ئیدی وشه کان به ره وانی له زاری باوکمه وه هه لده پرژان؛

تایبه ته به پښتو په پرتو

به شپوهیه که نه و وشانه ی گوت، هه رده تگوت که سیکي دی ده یانلایت نهک نه و. له وانه یه له و کاته دا خوئی وهک ئامیریکي رادیو بینیت که ته نه شپولی دهنگ و هه رده گریت و ده ریانه په پښت. پیم وایت نه ویه که پی ده لاین سروس.

له و کاته دا که نه و چاوه پروانوو سروشی بوییت، من زه په بینه کهم ده ریانه و خسته سهر میش که زویه که که له مسهری به ردیکه وه بو نه و سهری ده پویش و ده گه رایه وه. له ژیر زه په بینه کهمدا هه ر له گیانه وه ریکی ترسینه ده چوو... له ناکاودا باو کم گوتی؛ «هه موو ریکه و ته کانیش به و شپوه یه ن»

زه په بینه کهم لایرد و ته ماشایه کی باو کم کرد. بو ماو یه که هه ر دانیشتوو و بیرید کرده وه. به رله وهی ده می بکاته وه، هه ستم کرد شتیکی گرنم پیده لایت؛

«با نمونه یه کی ئاسان به ینینه وه؛ گریمان من بیر له براده ریکم ده که موه و نه ویش پاش که میک ته له فونم بو ده کات، یان دیت به رده رگا کهم و سهر دانم ده کات. لیره دا خه لکانیکی زور له و بر وایه دان که نه و ریکه و ته به هوئی شتیکی سهر و سروشتیه وه پروودات. به لام نه گه ر نه شها تایه ته به رده رگا کهم، من هه ر بیرم لیده کرده وه. زور جاریش به بی نه ویه بیر لیکه موه، ته له فونم بو ده کات. تیده گیت له مه به ستم؟» سهر یکم بو له قاند.

«مه به ستم له ویه که خه لکی نه و حاله تانه کو ده که نه وه که تیددا هه ردوو به شه که به یه که وه پرووده دن. بو نمونه نه گه ر ده کرو نیه که له و کاته دا بدو زنه وه که زور پیویستیانه، ئیدی یه که سهر له و بر وایه دا ده بن که به هوئی شتیکی "سهر و سروشتی" وه دوزی بی تیانه وه. هه رچه نه

به لایه نی که موه له وه تیگه یستم که کاتی خوئی په نچه ربوونی پاسکله که ی نه کم له و کاته دا که به ره و فرو لاند پویشتوو، گرن گبووه... باو کم له سهر قسه کانی به رده و امبوو؛

«من باس له شپوه زنجیره یه کی دورود ریژی "ریکه و ت" ده کهم. له راستیدا نه و زنجیره یه ده گه ریته وه سهر یه که مین خانه ی زیندوو، که خوئی به سهر دوو به شدا دابه شکرد و سهره تای هه موو نه و شته زیندوو انه ی دامه زراند که نه مپو که له سهر نه م زهویه مان ده پروین و گه ورده بن. بوار ی نه ویه که زنجیره که ی من له کاتیک له کاته کاند و به دریزی سی چوار ملیارد سالیکی پرو به پروی هیچ شتیکی نه بو بویته وه، هی نه ده که مه که سخته مه زنده بکریت. به لام له گه ل نه وه شدا توانیومه بمینمه وه. به راستی ماومه ته وه. هاوکات ده شرانم که چنده به خته وهرم، چونکه نه و بوارم هیه که له گه ل تودا نه م جیهانه ببینم. هه روه ها به ناگاشم له وهی که هه ر یه کی که له خشو که کانی سهر نه م زهویه چنده به خته وهرن»

نه و جا لیم پرسی؛

«نه ی بی به خته کان چی؟»

وهک نه ویه به ریپیت گوتی؛

«نه وان بوونیان نیه. نه وانه هه رگیز له دایکنه بوون. ژیان یانسیبیکی گه وره یه و ته نه ژماره ی براوه کانی تیدا دیاره»

ئیدی هه ر له شوینی خویدا دانیشتوو و ته ماشای دهریای ده کرد.

پاش چنده خوله کی پیم گوت؛

«نه پوین؟»

«نه خیر جارئ ناروین! بیده نگ دانیشه هانس توماس. هیشتام شتی

ترم پییه بیلیم»

تایه ته به پنگه ی پرتوک

«من لهو برپوایه دام ئهم گهر دوونه مانایه کی هه بیټ. پوژیک له پوژان
ئهو راستیه دهرده که ویت که له پشت هه موو تاکه ئه ستیره یه کی
ئاسمانه وه مهرانیک هه یه»

هه ستمده کرد زوژ شت له فسه کانیه وه فیرووم، به لام له هه مان کاتدا
لهو برپوایه دابووم که هه موو ئهو شتانه ی که په یوه ندیان به کتیبه
بچکوله که وه هه یه، هه روا به ریکه وت پروونادهن. له وانه یه بتوانین
بلین ریکه وتیکی کویرانه بوو که من و باوکم سهردانی دوورگی
"مورانو" مان کرد و ریک پاش ئه وهش دهرباره ی "کورتبه نه دینار" ه کانم
خوینده وه. پیشی دهچیت که به هه مان شیوه ریکه وتیکی
کویرانه بوو بیټ که ریک پیش ئه وه ی کتیبه بچکولانه که یان دامی،
زه ره بینیکیان پییه خسیم. به لام ده بیټ مهرانه که ریک له وه دا بوو بیټ
که ئهو کتیبه یان به من به خشی.

ژیانیکی هه ژارانهش به سهرده بهن، به لام له گهل ئه وه شدا له سهر
باوه ره که یان هه ره ده میننه وه. بهو شیوه یهش چهنده ها قسه و باسی
بیمانا دهرباره ی کومه لیک پرووداوی "سهر و سروشتی" جیاواز جیاواز
بلاوده بیته وه که گوایه لیرو له وئ به سهر پوره کان و مامه کانماندا
هاتوون. خه لکی زوژ سهرقالی ئهو شتانهن، هه ریک له به ره ئه وه شه
که ئهو پرووداوانه خیرا ده هونرینه وه و ده بنه چیرۆک. به لام له ویتدا
دیسانه وه ته نها ژماره براوه کان دهرده که ونه وه. بو نمونه هیچ سهر
نیه که من چه کمه جیه کی پر له کاغزی جوکه رم هه یه، له کاتیکیدا
که کویان ده که مه وه!

هه ناسه یه کی قولی هه لکیشا و پیم گوت؛

«هه رگیز هیچ داخواری نامه یه کت بو نه ناردوون؟»

لووره یه کی لیبه رزبووه و گوتی؛

«ئهو باسی چه شتیکی قور ده که بیت؟»

«مه به ستم له وه یه داوات نه کردووه که ده ولت وهک فیهله سوفیک

موچه ت بداتی؟»

دایه قاقای پیکه نین و پاش که میک به ده نگیکی که میک نزمتره وه
گوتی؛

«خه لکی جوړه کویرییه کی سه یروسه مهران هه یه، هه ر بویه هینده
سهرقالی شته "سهر و سروشتی" ه کانن. ئه وان ئه فسوناویتیترین شت و
پر نه ینیترین شت نابینن؛ کتومت مه به ستم لهم جیهانه یه. خه لکی
مه ریخ و "یوفو" یان به لاوه گرنگتره وهک لهو هه موو شته زیندووه
پر نه ینیانه ی له بهر چاوماندا خو یان نیشانددهن. من پیم وانیه جیهان
ریکه وتیک بیټ، هانس تو ماس»

دوا جاریش خو ی به سهرمدا چه مانده وه و به چرپه یهک گوتی؛

بۆ دهمه و ئیواره گه شتیینه "نانکونا" ... باوکم ههر زۆر نهرم و میهره بان دههاته بهرچاوم، تا پادهیهک لیی دهترسام. لهو کاته دا که دانیشتبووین و چاوه پێبووین بچینه ناو پاپۆره کهوه، باوکم ههر تهماشای پاپۆره کهی دهکرد و هیچی نه دهگوت.

پاپۆریکی گه وهری رهنگ زهردبوو و ناوی "دهریای ناوه پاست" بوو. که شتییه که کاترمیری نوێ ئیواره ده کهوته جولّه و سهفه ره کهمان به رهو یۆنان دوو شهو و پۆژیکی پیده چوو. له دوای شهوی یه کهمه وه ده بوو ههموو پۆژی یه که شهمان له ناو ده ریادا به سه ربهر دایه، وه ئه گهر هیچ چه ته یه کی ده ریایشمان تووش نه بوایه، ئه وا ده بوو کاترمیری هه شتی به یانی پۆژی دوو شه ممه پێ بخه یینه ناو خاکی یۆنانه وه.

باوکم نامیلکه یه کی ده ربهری که شتییه که په یدا کردبوو و پاش خوینده وهی گوتی؛

«18000 ته نه، که واته له ته شتیکی قاپشورین گه و ره تره هانس تو ماس. که شتییه که 17 میلی ده ریایی له کاترمیری کدا ده بریّت، جیگای زیاتر له هه زار که س و 300 ماشینی تی دا ده بی ته وه. چه نده ها بار و گازینۆ و دوکان و چیشته خانه و دیسکو و جیگای پشوودانی تی دایه. هی شتام شتی زیاتریشی تی دایه؛ تو ده ترانی ئه م پاپۆره مه له وانگه ی تی دایه؟ بێگومان شتیکی هی نده گرنگ نیه، به لام ههر ویستم بزانه که تو ش ئه وه ده زانیّت یان نا... به هه رحال پیم خو شه پر سیاری کت لی بکه م؛ زۆر زۆر پینا خو شبوو که به ناو یوگسلا فیادا نه پۆیشتی ن؟»

وا بزانه هه ردوو کمان ده مانزانی که چیتر شتیکی وانیه له و باره یه وه که باسی له سه ربکه یین، به لام له گه ل ئه وه شدا باوکم به رده وامبوو؛ «بێگومان ده بوایه کابینه شم بگرتایه... وانیه؟ ئه و جا ده بوایه یان یه کیک له کابینه کانی ناوه وه ی پاپۆره که م بگرتایه یا خود یه کیک له وانه ی که په نجه ره ی گه و ره ی تی دایه و به سه ر ده ریادا ده پوانیّت. به بر وای تو کامیانه هه لّ بژاردوو؟»

ده مزانی یه کیک له کابینه ده ره کیه کانی هه لّ بژاردوو، وه ده شمزانی که سوور ده زانیّت که منیش ده زانه کامیانی گرتوو. له به ره ئه وه گوتم؛ «نرخه کانیان زۆر جیا وازی هه بوو؟»

«به لّی چه ند لی ره یه ک. به لام خو من نامه ویّت کو ره که م به یینه ناو ده ریاه و له کونیکدا زیندانی بکه م»

فریانه که وت له وه زیاتر بلّیّت، چونکه له و کاته دا ئاماره یان بۆ ماشینه کان کرد که بچه ناو پاپۆره که وه.

پاش ئه وه ی ماشینه که مان را گرت، یه کسه ر که وتینه گه پان به دوای کابینه که ماندا و دۆزیمانه وه. ژوو ره که مان له قاتی پێش سه ری سه ره وه دا بوو. تا بلّیّت به جوانی رازی نرابوو وه؛ جیگای خه وتنی گه و ره گه و ره، په رده ی جوان، گلۆپی قه شه نگ و کورسی و میز، هه موو ئه وانه ی تی دا بوو. له په نجه ره که وه ده مبینی خه لکی له پار ه وه که دا ده هاتن و ده چوون.

به راستی ژوو ره که یان جوان رازاند بوو، به لام له گه ل ئه وه شدا هه ردوو کمان پێمان وابوو شوینیکی وانه بیّت که بتوانیّت ماوه یه کی زۆری تی دا بمینی ته وه. ئیمه هه ردوو کمان به بی هیچ چه ند و چوونیک

تایبه ته به پنگه ی پرتووک

خۆمان به سهر دهسته وانه ی (موحاجره) كه شتیه كه دا چه ماندبووه وه، وه ههتاوه كو ئه و كاته ی وشكانیمان لیوه دیارنه ما، ههر له ویدا ماینه وه. ئه و جا باوكم گوتی؛

«ئاوها خۆشه هانس تۆماس... ئیستاكه له ناو ده ریاچه داین»

پاش ئه و رسته باش هه لسه نگینراوه ی، خۆمان كرد به چیشته خانه یه كدا و نانیکمان بۆ خوارد. پاش ئه وه ی كه لیووینه وه و پاره شمان دا، ریک كه وتین له سهر ئه وه ی بهر له وه ی بچینه ناو جیگاوه، پیکه وه یاری كاغه ز له باره كه دا بکهین. باوكم دهسته یهك یاری كاغه زی له گیرفانی بهرباخه لیدا ده رهینا، خۆش به ختانه هه مان ئه و دهسته یه نه بوو كه كچه پروته كانی پیوه بوو.

خه لکی له هه موو سوچ و كه له بهریکی جیهانه وه له پاپۆره كه دا بوون و له هه موو شوینی كدا جمه یان ده هات. هه رچه نده زۆربه یان به ته مه ن گه وربه بوون، به لام له گه ل ئه وه شدا بالایان كورت ده هاته بهرچاوم. باوكم ده یگوت ئه وانه یۆنانین.

ده ستمان كرد به یاری و دووی قه ره و ده ی دینار بهر من كه وتن. به لام ههر له و كاته وه ی ده ی دینارم راكیشا، دوو كاغه زی دیناری تر له دهسته كه مدابوون. له بهرئه وه به ده نگیک ی بهر ز گوتم؛

«كچانی شوشه چی!»

باوكم چاوی داچپیری و گوتی؛

«گوتت چی هانس تۆماس؟»

«هیچ...»

«گوتت "كچانی شوشه چی"؟»

ئه و جا گوتم؛

هه مان هه ستمان هه بوو. پيش ئه وه ی برۆینه ده ره وه، باوكم قوتیلکه یه کی بچکۆله ی له گیرفانیدا ده رهینا و قومیک ئاره قی بۆ خۆی کرده په رداخیکی بچکۆله وه، من هیچ خواردنه وه یه کم پینه بوو، به لام له گه ل ئه وه شدا گوتی؛

«نۆش!»

وابزانم ئه و هه موو ماشین لیخوړینه له شاری فینیسیاوه به ته واوه تی شه كه ت و ماندووی كردبوو. له وانه شه دلی ههر یه كجار خۆشبوویت، چونكه پاش ئه و هه موو ساله ی دوور له كه شتیوانی دیسانه وه پیی خسته وه ناو پاپۆریکی گه وربه وه. به لام له گه لئه وه شدا یان وابزانم ریک له بهر ئه و هۆیه - به م شیوه یه ی خواره وه هه سته ی خۆم ده رباره ی خواردنه وه ی بیسه روبه ری ده ربری؛

«باشه ههر ده بیت هه موو ئیواره یهك شتیک بخوێته وه؟»

قرقینه یه کی لیدا و گوتی؛

«به لئ گه ورم هه موو ئیواره یهك ده بیت بخۆمه وه!»

ئیدی چیت ره سه ره ئه وه نه رۆشتین، چونكه ئه و به شیوه ی تایبه تی خۆی بیریده كرده وه و منیش به شیوه ی خۆم. له بهرئه وه باشتربوو له ده رفه تیکی تر دا بگه رپینه وه سه ر باب ته كه.

پاش ماوه یهك كه شتیه كه لووره ی لیبه رزبووه و كه وته جو له، به لام ئیمه تا ئه و كاته به باشی شاره زای كون و كه له بهری بوو بووین. كاتیكیش كه بۆمان ده ركه وت مه له وانگه كه داخراوه، من كه میك ناؤمیدبووم. به لام باوكم خیرا كه وته پرسیار و پیاانگوت بۆ سه ی پاشنیوه رۆ ئه و جا ده كریت ته وه.

تایه ته به پنگه ی په ټووک

دهستیکی بالای له هونه ری یاری کاغه زیندا هه بوو. که په ټکیان یاریه کی دامه زران دبوو که ته و او کړدنی به لایه نی که مه وه چهند پوژنکی پیډه چوو. به لام خوښی بینین له یاریه کی ئاوها ته نها نه فهس دریژی پیویست نیه، به لکو ده بیت کاتیکی باشیشت له بهر ده ستا بیت. که گه یشته نه وه کابینه که مان، که میک له ژوره که دا وه ستاین و بو څومان سهیری ده ریامان ده کړد. له بهر تاریکی هیچمان نه ده دی. به لام له هه مان کاتیشتا ده مانزانی ئه و تاریکیه ی که ته ماشای ده که ین، ده ریایه.

پاش نه ختیک له په نجه ره که وه کومه لیک ئه مریکیمان بینی که ده نگیان لیله لبریبوو و به راپه وه که ی ده ره وه دا ده پویشتن. په رده کانمان دادایه وه و باو کم له سه ره جیگا که ی پالکه وت. یهک و دوو خه وی لیکه وت، له وه ده چوو پر به پیستی خو ی ده رمانی خه وی خوار دبیت.

منیش پالکه وت و به ئاسانی هه ستم به جولای پایپوره که ده کړد که له ناو ده ریادا جولانه ی ده کړد. پاش ماوه یهک کتیه بچکوله که و زه په بینه که م ده ره ینا. ده مویست زیاتر ده رباری چیرو که سه یرو سه مه ره که ی "هانس" ی نانه وا بخوینمه وه که بو ئه لبریتی ده گپرایه وه ... ئه و که سه ی که کاتی خو ی دایکی به نه خوښی مردبوو.

«ئو... مه به ستم له و کچانه ی سه ر باره که یه. به شیوه یهک به ده وری خوار دنه وه کانیا ندا دانیشتون، هه ر ده لیت له ژیانیا ندا ته نها داوی خوار دنه وه یان کړدوه و هیچی تر»

به بر وای څوم هه ر ژور خیراو و به باشیش څوم پر زگار کړد. به لام داوی ئه وه ئیتر یاری کړدن به کاغه زه کان که میک سه ختوو. تاراده یهک وهک ئه و کاغه زانه ده هاتنه به رچاوم که باو کم له "فیرونا" کړینی. چونکه له و کاته دا که پینجی سینه کم فریدایه سه ر میزه که، ته نها بیرم له و کورته بنه لادییانه ده کړده وه، که "هانس" ی نانه وا کاتی خو ی له سه ر دوور که سه یه که بینیبوونی. کاتیکیش کاغه زی دینارم له سه ر میزه که ده بینی، کومه لیک ئافره تی په ری ئاسام ده هاته به رچاو، قزی زیوینی و کراسه په مه یه کانیا نم ده بینی. له و کاته شدا که باو کم بللی کوپی خسته سه ر میزه که و شه شی قهره و هه شتی قهری پی لولکړد، هاواریک له ده ممه وه هاته ده ره وه؛

«ئه وه دیسانه وه ئافره ته که ده رکه وته وه!»

باو کم سه ریکی راوه شان و گوتی و ازانم کاتی خه ومان هاتوه. به لام پیش ئه وه ی باره که جیب هیلین، ده بوا یه کاریکی گرنگی به جیب هیلایه. له راستیدا ئیمه ته نها که س نه بووین له باره که دا که یاری کاغه زینمان ده کړد. له ریگه ی چوونه ده ره وه ماندا به ده وری چهند میژیکدا خولایه وه و سوالی جوکه ره که ی لیډه کړد. هه میشه ش له و کاته دا داوی ده کړد که جیگایه کمان جیده هیشت، من ئه وه م به لاوه ناشیرینبوو.

ده میکبوو له گه ل باو کمدا یاری کاغه زم نه کړدبوو. ئه و کاته ی که مندالتر بووم زیاتر یاریمان ده کړد. به لام به هو ی جوکه ر کوکړدنه وه وه، که مه که مه یاری کاغه زینی له به رچاو که وتبوو. ئه و به راستی

شەشى سىنەك

... دەيوست دۇنيابىت كە من مرقىكى راستەقىنەم و لە گوشت و خوین
پىكها تووم...

بەردەوام بەناو دارستانەكەدا بەرپكەوتم و لە ناكاودا خۆم لەناو
پانتايەكى بەرىنى بەرەلادا بىنەو. لە لاپالى گردىكى بە گول
داپوشراودا كۆمەلىك خانوبەرەى نىك بەيەكم بىنى، ھەر لە شىوھى
لادىيەك دەچوو. رىگايەكى پىچاوپىچىش بە نىوان خانوھكاندا
دەرپۇشت. كۆمەلىك كورتنەنە بەسەر رىگاكەدا دەھاتن و دەچوون،
بالايان ھەر ھىندەى ئەوانى دى دەبوو كە لەوھو پىش بىنىبووم.
كەمىك لەسەروى گەردەكەشەوھ تەكە خانويەك قوتبووبوھو.

پىموانەبوو لەویدا كەسىكى بەرپرسيار ھەبىت كە بتوانم پرسيارى
شوينەكەى لىبكەم، لەبەرئەوھ دەبوايە خۆم وەلامىكم بدۆزىبايەتەوھ و
بمزانىبايە لە چ شوينىكى جىھاندام.

يەكەك لەو خانوانەى كە لە سەرەتادا بىنىم نانەواخانەيەكى
بچكۆلەبوو. رىك لەو كاتەدا كەبەلايدا تىپەرىم، ئافرەتىكى قزكال
ھاتە بەردەم دەرگاكەى و لەویدا وەستا. كراسىكى سوورى درىزى
لەبەردابوو و سى نىشانەى "كوپ" ىش لەسەر سنگى نەخسرابوو. دوو
گوئى سوورى پىوھبوو، خەندەيەكى نەرم و نىان ھاتە سەر لىوھكانى
و گوئى؛

«نانى گەرم!»

بۆنى نانەكە گەيشتە لوتم و ھىندە خۆشبوو نەمتوانى بەرەنگارى
بىمەوھ، لەبەرئەوھ يەكسەر خۆمكرد بەناو نانەواخانە بچكۆلەكەدا.
ھەفتەيەك زياتربوو تامى نانم نەكردبوو، كەچى لەویدا لەسەر

تايبەتە بە پىنگەى پەرتووك

رەفەيەكى پان لەم سەرەوھ بۆ ئەوسەرى ديوارىك نان و كىكيان
ھەلدا بووھو.

لە ژوورىكى پشتهوھى نانەواخانەكەوھ دووكەلى فرنى سەمۆنەكەيان
ھىدى ھىدى بەرزەبووھو. لەپرىكا ئافرەتىكى كراس سوورى تىش
خۆى كرد بەناو نانەواخانە بچكۆلەكەدا. ئەويان پىنج نىشانەى
"كوپ" بە سنگىەوھ بوو.

لەدلى خۆمدا گوتم "سىنەك"ەكان لە كىلگەكەدا كاردەكەن و ئازەل
بەخىودەكەن. "بللى"ەكان بە كراسى جوانەوھ دەخولینەوھ و گول و توو
دەچنن. "كوپ"ەكانىش نان دروستدەكەن. گەر بمزانىبايە "قەرە"كان
خەرىكى چىن، ئەوسا بەشىوھيەكى گشتى پوختەيەكى كاغەزەكانم
لەلاگەلە دەبوو.

پەنجەم بۆ يەكەك لە نانەكان پاكىشا و پرسىم؛

«دەكرىت تامىكى بكەم؟»

مىزىكى سادەيان دروستكردبوو و بە چەند كۆلەكەيەكى بچوك
پايانگرتبوو. لەسەر مىزەكەش شوشەيەكى ماسى گەورەيان دانابوو،
تەنھا يەك ماسى پرتەقالى تىدابوو. پىنجى كوپ خۆى بەسەر
مىزەكەدا چەماندەوھ، بەتىزى تەماشای ناو چاوى كردم و
بەدەموچاويكى گومانناويەوھ گوئى؛

«وابزانم يەك دوو پۆژىكە قسەم لەگەل تۆدا نەكردوھ»

منىش گوتم؛

«راست دەكەيت. لەراستيدا ھىندە نابىت كە لە مانگەوھ كەوتوومەتە
خوارەوھ. جگەلەوھش ھەرگىز لە ژيانمدا نەمزانىوھ چۆن قسەبكەم.
ئەمەش لەبەرئەتەدا دەگەرپىتەوھ بۆ ئەوھى بىركردنەوھ بەلامەوھ

تایبه ته به پنگه ی پرتووک

له سهر پښگا که دا سهرنجمدا هه موو کورته بنه کان شیوه ی پچکوله پچکوله ی کوپ و سینه ک و دینار و قهره یان له سهر سنگبوو. چوار کراسی پهنګ جیاوازی شیان پوښیوو؛ پهنګی کراسی "کوپ" هکان سوور و "سینه ک" هکان شین و "دینار" هکان سووری کال و "قهره" هکانیش پهنش بوو.

هه ندیکیان که میک لهوانی دی بالایان بهرتربوو. نهوانه ش جلوه رگی پاشا و شازن و کوپیان له بهر دابوو. پاشاکان و شازنه کان تاجیان به سهره وه بوو، به لام کوپه کان پشتوینیکیان به که مهره وه به ستبوو و ههریه که شیان شمشیرکی پیوه بوو.

ههرچونیک لیان ورده بوومه وه هیچ یه کیکیان لهوی دی نه ده چوو. مه بهستم له وه یه تنه یه پاشای "کوپ" م دی، یه که شهشی سینه ک و یه که هه شتی قهره م به دیکرد و هتد. هیچ دانه یه کیان مندا له بوو، وه هیچ که سیکیشیان به ته مه ن نه بوو. هه موو نه و کورته بنه گه ورانه له و پهری گه نجیان دابوون.

هر کاتیکیش که چاویان پیم ده که وت، پیک ته ماشایه کیان ده کردم و پاش نه ختیک روویان ورده چه رخانه وه. هر پیک وه که نه وه ی به لایانه وه گرنگ نه بیت که له ناکاودا که سیکی نامو رووی له لادیکه یان کردووه.

تنه شهشی سینه ک که ماوه یه که له وه وپیش به سهر یه کی که له نازه له شهش قاچه کانه وه بینیبووم. له سهر پښگا که له بهر ده ممدا وه ستا و ههروه که نهوانی تر پسته یه کی بیمانای له ده م بووه وه؛

«شازاده ی خور نه و پښگایه ده دوزیته وه که به ره و دهریا که ده روات» هینده ی گوت و پیک پاش نه وه به یه کی که له کولانه کاندای پیچیکرده وه و ونبوو.

که میک سهخته. که نه شتوانیت بیربکه یته وه، نیتر قسه کردنیش هیچ مانایه کی نابیت»

هینده فیروبوووم که قسه کردن به شیوه یه کی پیک و پیک له گهل کورته بنه کاندای هیچ سوودیکی نه. له بهر نه وه له دلی خومدا گوتم لهوانه یه و اباشتر بیت که منیش ههروه که نهوان به جوریکی بیمانا قسه بکه م، به لکو نه و کاته بتوانم زیاتر لیان نزیکبمه وه.

«گوت له مانگه وه؟»

«به لی به لی له ویوه»

پینجی کوپ زور به پوختی و بهروونی گوتی؛

«به لی، که واته ده توانیت پارچه یه که نان بخویت»

قسه که ی به جوریک گوت، هه رده تگوت که وتنه خواره وه له مانگه وه به لایه وه وه که وه ستانی خوی له پشت میزه که وه و دروستکردنی نان راست و دروست بیت.

مه بهستم له وه یه پیک به و شیوه یه بوو که من مه زنده م ده کردم. گهر تنه یه وه که نهوان بجولامایه ته وه، ئیدی به ئسانی ده متوانی له و کورته بنانه تیگه م. به لام پاش نه ختیک له ناکاودا تووره بوو و خوی به سهر میزه که دا چه مانده وه، هه لچوو و به چرپه چرپیک گوتی؛

«نه و شته ی که رووده ات له کاغه زه کاندایه»

هینده ی نه برد و دیسانه وه وه که خوی لیها ته وه، نه و جا پارچه یه که نانی گهره ی لیکرده وه و خستیه ناو ده ستمه وه. منیش یه که سهر خستمه ناو ده ممه وه و خوم گه یانده سهر پښگا باریکه که ی دهره وه. تامه که ی له نانی ئاسایی که میک ترشتربوو، به لام ههروه که هه موو جوره نانیکی تر تامیکی خوشتی هه بوو و پیی تیرووم.

تایبه ته به پنگه ی پرتووک

به گور سهرقالي دروستکردنی میزیکي گه وره بوون. هه موویان هه مان جلوبه رگیان له به ردابوو و له جلوبه رگه شینه کانی لادییه کان ده چوو. به لام پهنگی جله کانی ئه مان ره شبوو و له سهر پشتیان، وه له هه مان شوینی سینه که کاند، نیشانه ی "قهره" ی له سهر بوو. دوا به دوا ی ئه وه ش نهینیه کی ترم بو ئاشکرا بوو؛ "قهره" ه کان کاری دارتاشیان ده کرد. پهنگی قزبان ره شیکي توخبوو، به لام پهنگی پیستیان له چاو سینه که کاند کالتریکبوو.

له سهر کورسیه کی به رده م یه کیک له کوخه کاند "کور" ی دینار دانیشتبوو و ته ماشای شمشیره که ی ده کرد و له ویوه به وردی له خورئاو بوونی ده پروانی. چاکه تیکی دریژی سووری کال و پانتولیکی سه وزی له به ردابوو.

چوومه لایه وه و وهک پزلینانیک خوم بو دانه واندوه وه و هه ولما به زمانیکی سروشتی و خوش قسه ی له گه لدا بکه م؛

«ئیاره ت باش کوری دینار. ده توانیت پیم بلایت له کاتی ئیستادا چ پاشایه ک ده سه لاتی له ده ستدایه ؟»

کورکه شمشیره که ی خسته وه کیفه که ی و به بیزاریه که وه سه یریکی کردم، پاشان به په ستیه که وه گوتی؛

«پاشای قهریه ... چونکه به یانی جوکهر ده سه لات به ده سته وه ده گریت. به لام ئیمه ریگه مان پینه دراوه باسی کاغه زه کان بکه ین»

«جیگه ی داخه، به لام تا راده یه ک ناچارم و داواتلیده که م شوینی گه وره ترین ده سه لاتداری دوورگه که م نیشانبده یت»

ئه وجا گوتی؛

«نم متوگ، نامه گیر ه وارده نیپ یساب ناکه زه غاک نیه کب»

ئیدی به ته واهه تی سهرم گیژی ده خوارد. هه ستمده کرد که وتوومه ته ناو کومه لگایه کی ئالوزه وه که که سیکی زیره ک ته رزی ژبانی دارشتوون و به سهر چهند چینیکدا دابه شیکردوون. له وه ده چوو خه لکی سهر ئه و دوورگه یه ته نها له سهر یاساکانی ده ستیه کی کاغه ز برۆن به ریوه و هیچی تر.

له و کاته دا که به ئاوابیه که دا ده سورامه وه، هه ستیکی ناخوش دایگرتم و له وه ده چوو له نیوان دوو کاغه زی یاریه کی "تاپلیوندا" گیرمخواردبیت، وه به بی ئه وه ی هیچ ریگا چاره یه کی هه بیت یاریه که هه ر دریژه ی ده خایاند.

خانوه کان له چهند کوخیکی به ته خته دروستکراوی بچکوله بچکوله زیاتر نه بوون. له دیوی ده ره وه شیاندا چریان پیدا هه لواسرابوو، پیک هه روه ک ئه و چرایانه وابوون که له وه به ر له کارگه ی شوشه که دا بینیم. راسته ئیاره دره نگانیکبوو، به لام له گه ل ئه وه شدا هیشتام چراکانیان دانه گیرسانبوو، چونکه لادیکه له ناو تیشکی ئالتونی ئه و ئیاره یه دا ده دره وشایه وه.

له به ر په نجه ره و سهر لیواری دیواره کاند ژماره یه کی بیشوماری شوشه ی ماسی دانرابوو و هه موویان ماسی پرته قالیان تیدابوو. له هه موو شوینیکیشدا بتلی جوراوجورم ده بینی، هه ندیکیان هه روا له نیوان ماله کاندا فریدرابوون. تاونا تاویکیش کورته بنه کانم ده بینی به خویان و بتلیکی بچکوله ی ده ستیانه وه ده خولانه وه.

یه کیک له خانوه کان له وانی تر زور گه وره تر بوو؛ هه ر له ئه مبار ده چوو. ته قه ته قیکی گه وره له ناوه وه ی خانوه که وه به ر زده بووه وه. رۆیشتمه پیشه وه و له ده رگایه کی کراوه وه ته ماشای ناوه وه م کرد، له ویدا چاو به دارتاشخانه یه ک که وت. چوار پینج کورته بنه زور

تایبه ته به پنگه ی په ټووک

«پنگه مان پښه دراوه باسی کاغه زه کان بکهین»
 له ویدا وهک ئه وهی وریا بښته وه و ابو و پاش ماوه یک پرسی؛
 «یه ئ و ب سیاب تیه که ده؟»
 زور به دلنیا ییه وه وه لامم دایه وه و گوتم؛
 «و ب یه وه ئ تیقات ه وه مه کب!»
 ئه و جا ده موچاوی ئه و گوږا و له که سیک ده چوو که تازه له مانگه وه
 که وتبښته خواره وه.
 «من بویه پرسیارم لیکردیت چ پاشایه ک ده سه لاتی به ده سته وه یه،
 ته نها بؤ ئه وه ی بزانه وه لامم ده ده یته وه یان نا. به لام تۆ نه تنوانی
 ئه و هونه ره را بگری و لیره شه وه یاساکانت شکانت»
 ئه ویش وه لامی دامه وه و گوته؛
 «ئمه به بښه رمترین شته که له ژیانمدا گویم لیبوو بیت»
 «به لئ، به لئ. له وانه یه له وه بښه رمتریش بیستیت»
 «نوج؟»
 له ویدا گوتم؛
 «من باو کم ناوی "توتو" ه. ئه توانیت ئه و ناوه به پیچه وانه وه بلایت؟»
 ته ماشایه کی کردم و گوته؛
 «توتو»
 منیش گوتم؛
 «ته واوت گوت، ده توانیت به پیچه وانه وه بلایت؟»
 دیسانه وه گوته وه؛
 «توتو»
 منیش دیسانه وه گوتمه وه؛
 «راسته که یته، به لام حه زده که م به پیچه وانه وه بلایت»

«چیت گوت؟»

دیسانه وه گوته وه؛

«نامه گڼر ه واره ده نیپ یساب ناکه زه غاک نیه کب»

«به لئ؟ ئه ی ئه وه مانای چیه؟»

«تیبه د شو ت یوه ریپ ناکاسای تیه کب»

«به لئ به لئ»

«تموتک!»

«قسه ی قور»

به وردی ته ماشایه کی ده موچاوه بچکوله که یم کرد. ئه میش وهک
 دیناره کانی شوشه خانه که هه مان قری بریسکه داری پیوه بوو، په نگی
 پیستیشی وهک ئه وان سپی هه لگه را و بوو. پاش نه ختیک گوتم؛
 «بمبوره به لام من ئه و دیالیکته تینا گه م. ئه ر ئه وه هوله ندیه؟»
 ئه و جا کوره بچکوله که سه یریکی کردم و به چاویکی پر له هیزه وه
 گوته؛

«ته نها پاشاکان و کهه کان و کوره کان هونه ری قسه کردن به هه ردو و
 باره که دا ده زانن. له کاتیکی شدا که تۆ له و جوړه قسانه تینه گه یته،
 که واته نرخته له من که متره»

بؤ ماوه یه ک وه ستام و بیرمده کرده وه، خو م به خو م ده گوت "بلایت
 کوره که به پیچه وانه وه وشه کانی گوت بیت؟"

«تموتک... ده بوو به «کتومت». دوو جاریش گوته «نامه گڼر
 ه واره ده نیپ یساب ناکه زه غاک نیه کب». ئه گهر هه موو وشه کانم له
 شوی نی خو یاندا هه لگڼر ایا ته وه، ئه و ده بوو به «پنگه مان پښه دراوه
 باسی کاغه زه کان بکهین»
 پاشان گوتم؛

تايپەتە بە پىنگەى پەرتووك

«تۆ تەنھا لاسايى من دەكەيتەو و ھىچى تر. پىموابىت ھىندەمان بەسە، چونكە ناتوانىت بە پىچەوانەو و بىلىت»
 كورەكە ھاوارىكرد و ديسانەو و گوتى؛
 «مامى باب و بابى مام!»
 كەمىك بەزەيىم پىدا دەھاتەو، بەلام لە راستىدا ئەو خۆى ئەو جۆرە گالتهوگەپەى دامەزراند نەك من.
 پاش نەختىك شمشىرەكەى دەرھىنا، كىشاي بە بتلىكدا و بەر دىوارىكى دارىن كەوت و وردوخاشبوو. لەو كاتەدا ھەندى لە "كوپ"ەكان بەویدا تىدەپەرىن، كەمىك چاويان داپچىرى و دواترىش بەپەلە پرويان وەرچەرخاندەو.
 ديسانەو لە دلى خۆمدا گوتىم "ئەم دورگە گەورەيە دەبىت پەناگەى كۆمەلىك كەس بىت كە نەخۆشى مىشكىيان ھەيە و چاكبونەويان نىە. بەلام ئەى بۆچى ھىندە بچكۆلەن؟ بۆ بە ئەلمانى قسەدەكەن؟ لەسەر و ھەموو شتىكىشەو؛ بۆچى ھەرەك يارى كاغەز بەسەر پەنگ و ژمارەدا دابەشكراون؟"
 لەلاى خۆمەو و بىارمدا واز لە كورپى دىنار نەھىنىم ھەتاوەكو ئەو كاتەى ھەموو شتىكم بۆ پروندەكاتەو. تەنھا ئەوئەندەم لەسەربو و كە بەشىوہەكى پروون و پەوان قسەنەكەم، چونكە گرفتى كورتەبنەكان لەو كاتەدا دەرەكەوت كە بە پروونى قسەم لەگەلدا دەرکردن، لەبەرئەو گوتىم؛
 «من ھىندە نابىت ھاتومەتە ئىرە، وە پىشموابوو ھەرەكو سەر مانگ چۆل و ھۆل بىت. ئىستاكەش زۆرم پىخۆشە بزانم ئىوہ كىن و خەلكى كوین؟»
 كورەكە ھەنگاويك گەرايەو دواو و بەنائومىدەكەو گوتى؛

كورەكە تورەبوو و گوتى؛
 «ئۆتۆ، ئۆتۆ!»
 ويستم كەمىك ھىمنى بكەمەو و گوتىم؛
 «ھەرەو بۆ تاقىكردنەو بوو. ھەزدەكەيت وشەيەكى درىژتر تاقىكەيتەو؟»
 لە وەلامدا گوتى؛
 «مشىپ شوخ تىبەد!»
 «دەتوانىت بە پىچەوانەو بلىت "مامى مام"»
 كورەكەش گوتى؛
 «مامى مام»
 دەستىكم بادا و گوتىم؛
 «بەپىچەوانەشەو ھەر ھەمان وشە دەلىتەو»
 ديسانەو كورەكە گوتىەو؛
 «مامى مام»
 «سوپاس، ھىندەمان بەسە. ئەى دەتوانىت وشەيەكى زۆر درىژتر بە پىچەوانەو بلىت؟»
 «ناموگىب!»
 «باشە، بزانم دەتوانىت بلىت "مامى باب و بابى مام"»
 كورەكە يەكسەر گوتى؛
 «مامى باب و بابى مام»
 «تەواو. ئەى پىچەوانەكەى چىە؟»
 ديسانەو گوتىەو؛
 «مامى باب و بابى مام»
 سەرىكم بۆ راوہشان و گوتىم؛

«تۆجۆكەرىكى نوپىت؟»

منىش لەو ئەمدا گوتم؛

«نەمزانىبوو ئەلمانىا كۆلۇنىيەكى لەناو ئۇقىيانووسى ئەتلانتىدا ھەيە.

لە راستىدا من سەفەرم بۆ چەندەھا ولا تكدووه، بەلام ئەمە يەكەمىن

جارە مرقى ھىندە بچكۆلە بىنىم»

«تۆجۆكەرىكى نوپىت. "ناتىش!" ئەترسم لەناكاودا چەند جۆكەرىكى

ترىش دەرکەون. بەلام بەھىچ جۆرىك رپى تىناچىت ھەر رەنگەو

پىويستى بە جۆكەرىك ھەبىت»

«وا مەلى. ئەگە جۆكەر تەنھا كەسبىت كە بتوانىت گەفتوگۆيەكى

رپىكوپىك بكات، ئەوا ئەو كاتە واباشترىبوو ھەمووان جۆكەرىن، بەو

شىۋەيەش ئەم يارى كاغەزە باشتر دەچوو بەرپۆ»

ھەولیدا پالىكەم پىۋە بنىت و گوتى؛

«و ئەمدانەوھى ئەو ھەموو پىرسىيارە جۆراوجۆرانە تا ئەو پەرى رادە

ھىلاك و ماندووم دەكات»

دەمزانى سەختە شتىكى لى ھەلبىكرىنم، بەلام لەگەل ئەوھشدا

دىسانەوھە ھەولمدايەوھە و گوتم؛

«كەواتە ئىۋە ھەروا بە ھىۋاشى لەسەر دوورگەيەكى سەيروسەمەرەى

ناو ئۇقىيانووسى ئەتلانتىدا دەخولپنەوھە و ھىچى تر. ئەى بەلاتانەوھە

گرىنگ نىە گەر بە شىۋەيەك لە شىۋەكان بزانن ئىۋە لە كويۋە

ھاتونەتە ئىرە؟»

«با بىروات!»

«چىت گوت؟»

«تۆ يارىەكەت وەستان. تۆ وەستاندت و منىش دەلىم بابىروات!»

تايبەتە بە پىنگەى پەرتووك

پاش ئەوھە بىتلىكى بچكۆلەى لە گىرفانى بەرباخەلەكەيدا دەرھىنا و

قوومىكى لىدا، ھەمان ئەو خواردنەوھە بىرىقەدارەى تىدابوو كە

لەوھوپپىش سىنەكەكان خواردىانەوھە. سەرى بىتلەكەى نايەوھە و

دەستىكى بادا، پاشان ھەروەك ئەوھى دىرى يەكەمى شىعرىك

بخوئىتەوھە، بەدەنگىكى پوون و بەرزگوتى؛

«كەشتىە چارۆكەدارەكە بە بارە زىۋەكەيەوھە لەناو دەرپاي تورەدا

نقووم دەبىت»

سەرىكەم راوھشان و ھەناسەيەكى ساردەم بۆ ھەلگىشا. ھەستم دەکرد

ئەوئىش پاش نەختىك خەوى لىدەكەوئىت. ئەو كاتەش دەبوايە خۆم

پاشاى قەرەم بدۆزىبايەتەوھە. لە ھەمان كاتىشدا پىم وانەبوو بتوانم

شتىكى زىدەتر لەو لىدەربەينم.

لەناكاوكدا شتىكەم بەخەيالدا ھات، شتىك كە لەوھوپپىش يەكەك لە

سىنەكەكان گوتى. تا رادەيەك وەك ئەوھى لەگەل خۆمدا قسەبكەم

گوتم؛

«بزانم دەتوانم "فرۆد" بدۆزمەوھە...»

قسەكەم يەكسەر وزەيەكى زياترى بە كورپى دىنار بەخشى. لەسەر

كورسىەكە بەرزبووھە و دەستى راستى بەرزكردەوھە، ھەروەك ئەوھى

سەربازىك بىت و پىيان گوتبىت "ورىابە!"

«گوتت "فرۆد"؟»

سەرىكەم بۆ لەقاند و گوتم؛

«دەتوانىت بىم بەيت بۆ لاي ئەو؟»

«ناموگىب!»

تایبته به پنگه پرتووک

له بهردابوو، جلوه رگه ساکار و هه ژاره که ی رپک پیچه وانه ی جل به پرتو
 رپنگ و رپکو پیکه کانی کورته بنه کان بوو.
 کورپه که رپک به ره ولای رپوشت و منی پیناساند و گوتی؛
 «گه ورهم... ئه مه جوکه ریکی نوییه»

له وهنده زیاتری نه گوت و له بهر هیلاکی و ماندوویی رپک له
 گورپه پانه که دا خهوی لیکهوت، پیمواییت خواردنه وهی ناو شوشه
 بچکوله که شه که تیکردبوو.

پیاوه پیره که یه کرا له سه بهرده که به رزبووه وه. هه ته ماشای
 ده کردم و هیچی نه ده گوت، دواتر که وته ده ستلیدانم. له پيشدا
 ده ستیکی هیئا به کولمه کانمدا، دواتر به هیواشی قزی راکیشام و
 ده ستیکی به جلوه رگه ده ریاییه کانمدا هیئا. ده یوست دلنیا بییت که
 من مرؤقیکی راسته قینه م و له گوشت و خوین پیکهاتووم. پاش
 ماوه یه که به سهختیه که وه گوتی؛

«ئمه... ئه مه خراپترین شته که بینیبیتم»
 مینش دهستم بو ته و قه کردن بو راکیشا و گوتم؛
 «وابزانم تو ناوت "فرود"»

به تووندی دهستی گویشیم و بو ماوه یه کی دورودریژیش هه
 به رینه ده دا. له ناکاودا ههروهک ئه وهی شتیکی ناخوشی به خه یالدا
 هات بییت گوتی؛

«ده بییت هه ر خیرا رپگه یه که بدوژینه وه و خومان له م لادییه
 قورتاربه کین»

به لای منه وه ئه مینش ههروهک هه موو ئه وان ی تر شپرز ده هاته
 به رچاو. به لام به لایه نی که مه وه ئه م له چاو ئه وان ی دیدا زیاتر منی

هواش هیواش به ناو خانوه کاندا که وتینه رپ. پاش نهختیک گه یشتینه
 سه ر گورپه پانیکی. له ناوه راستی گورپه پانه که دا بیریکی گه وره یان
 لیدابوو. ههشت و نۆی کوپ سه تللیک ئاویان له بیره که وه هه لده هیئجا.
 کراسه سووره توخه کانی به ریان له گورپه پانه که دا ده دره وشایه وه.

هه ر چوار پاشاکهش له بهرده م بیره که دا له شیوه ی بازنه یه که دا
 وه ستابوون و ده ستیان خستبووه سه ر شانی یه کتری. له وه ده چوو
 فه رمانیکی زور گرنگ تاوتویبکه ن. بیرمدییت له و کاته دا وای بوچووم
 که بوونی چوار پاشا شتیکی کرده نی (عه مه لی) نه بییت. رهنگی
 چاکه ته کانیشیان ههروهک رهنگی چاکه تی کورپه کان وابوو، ته نها
 ئه وهنده بوو که جوانتربوون و هه ر یه که شیان به شانازی وه تاجیکی
 ئالتونیان له سه ر سه ریان داناوو.

کچه کانیش له گورپه پانه که دابوون. له نیوان خانوه کاندا ده هاتن و
 ده چوون، به رده وام یه کی ئاوینه یه کی بچکوله یان ده رده هیئا و
 ته ماشای خوین ده کرد. هه ر ده تگوت یه ک و دوو له بیریان ده چیته وه
 که کین و ده موچاویان چونه، هه ر بویه زوو زوو ته ماشای خوین
 ده کرد. کچه کانیش تاجیان به سه ره وه بوو، به لام که میک له تاجه کانی
 پاشاکان دریژتر و ته نه کتربوو.

له پشتی پشته وه دا چاوم به پیاویکی پیر که وت، قزیکی کال و ریشیکی
 سپی دریژی هیئا بووه خواره وه. له سه ر به ردیکی گه وره دانیشتبوو و
 پایپی ده کیشا. ئه و شته ی له هه موو شتیکی دی زیاتر سه رنجمی
 راکیشا، بالای بوو؛ بالای رپک هیئده ی بالای من ده بوو. به لام
 له شولاری ته نها شت نه بوو که له کورته بنه کانی جوداده کرده وه. پیاوه
 پیره که کراسیکی خوری خو له میشی و پانتۆلیکی قاوه یی فشی

تایبه ته به پنگه ی پرتووک

«وابزانم سهرت قاله و ده بیت بو شاههنگه که بیر له چهنده ها شتی
جیاواز بکه یته وه»
کورپه که پربوو له وزه و یهک دوو جار گورجوگول له شه باریکه که ی
هله دا به ئاسماندا و گوتی؛
«بیگومان وایه به لام نابیت هیچ شتیک هه روا به ئاسانی وهرگرین»
چهنده ههنگاو یک خوی هه لدا یه دواوه و گوتی؛
«که واته لی ره دا کوتایی به باسه که مان دینین، به لام جاریکی تر یه کتر
ده بینینه وه!»
رپک پاش ئه وه به گرده که دا به ره و لادی که چوو خواره وه و دیارنه ما،
ئه و جا پیاوه پیره که له تهنیشتمه وه دانیشتم. له سهر کورسیه که وه
هه موو ئه و کورته بنه پر پهنگانه مان ده بینی که له نیوان کوخه
قاوه ییه کاندایه ده خولانه وه.

به لاهه گرنگبوو. ئه و خاله ش خوی له خویدا هه ندیک ئومیدی
پییه خشیتم.
پیاوه پیره که به نه رمه راکردن به ره و دهره وه ی لادی که هه له ات، چهنده
جاریکی ش خه ریکبوو سه رسمبات.
دیسانه وه له سهر به رزه لانه که دا چاوم به هه مان کوخه دارینه که
که و ته وه که به ته نیا و به دهر له هه موو ئاوا ییه که دروستکرا بوو. پاش
که میک گه یشتینه به رده مه که ی، به لام نه چووینه ژووره وه. پیاوه
پیره که داوای لی کردم له سهر کورسیه کی بچکوله دابنیشتم.
هه ر که دانیشتم، که سیکی سه یروسه مه ره له سوچیکی خانوه که وه
سه ری دهره ینا. جلیکی وه نه وشه یی له به ردابوو، کلاویکی په نگ زهره
و سووری په په ره ی له سهر دابوو. چهنده زهنگوله یه کیش به جله
وه نه وشه ییه که ی و کلاوه په نگا وره نگه که یه وه بوو، هه ر چو نیک
ده جولایه وه زهنگوله کان زرنگه یان ده هاته وه.
خوی هه لدا یه لامه وه. له پیشتا نوقورچیکی له گو یچکه م گرت، دواتر به
هیواشی ده ستیکی کیشا به سکمدای.
پیاوه پیره که وه ک فه رمانیک پی یگوت؛
«جو که ر... تو برؤ بو ناو لادی که!»
کورپه بچکوله که خهنده یه کی مه کراوی که و ته سهر لیوانی و زور به
تووندیه وه گوتی؛
«باشه، باش! له دوا جاردا میوانیک له ولاته وه ده گاته ئیره، که چی
به ریزتان براده ره کونه کانی پشتگو یده خات. جو که ر ده لیت ئه مه
هه ل سوکه و تیکی تر سنا که. وا باشتره ئه م قسانه ی منتان له یاد بیت»
پیاوه پیره که هه ناسه یه کی ساردی هه لکیشا و گوتی؛

ههتا نیوه شه و ههر به پالکه و تنه وه کتیبه کهم ده خوینده وه. بۆ به یانیش له پریکا خه بهرم بووه وه و له سهر جیگا کهم به رزبوومه وه. گلۆپی سهر جیگا کهم هیشتام ههر ده سوتا. ئهوجا بۆمدهرکهوت که شهوئ به ده م خوینده وه وه خهوم لیکه و تووه و کتیب و زه په بینه که شم ههر به ده سته وه بووه.

به لام که باو کم بینی هیشتام ههر خه و تووه، ئیدی که میک هیوربوومه وه. زه په بینه کهم له سهر سهرینه کهم بوو، به لام کتیبه بچکوله کهم نه ده بینی. له پاش گه رانیکی باش له ژیر جیگا کهمدا دۆزیمه وه. ههر به په له خنیم به گیرفانی پانتۆله کهمدا. هه موو شتی کم به ته و او هتی شارده وه و پاشان له سهر جیگا کهم هاتمه خواره وه.

هه موو ئه و شتانه ی بهر له خه و تنم خوینده وه به ته و او هتی نا ئارامی کردبووم، به شیویهک که له هه موو له شمداهه ستم پیده کرد.

په رده کهم لادا و له به رده م په نجه ره کهدا وه ستم. ههتا چاوپرېکات ههر ته نها ده ریا م ده بینی. تاکوته را به له می بچکوله دیاربوون، به لام هیچ جو ره پا پۆر پیکم نه ده دی که بۆن و بچن. خه ریک بوو خو ر هه لدهات، په نگی سووری خو ر له ئاسۆ وه هک پشتوینییکی باریک له نیوان ئاسمان و ده ریا دا ده رده کهوت.

خۆم به خۆم ده گوت "ئاخۆ نهی نی ئه و هه موو کورته بنانه ی سهر دوورگه خه یالیه که چی بیته؟" بیگومان نه مده توانی له راست و

دروستی هه موو ئه و شتانه ی ده مخوینده وه دلنیا م. به لام هه موو ئه و شتانه ی ده رباره ی لودفی و ئه لپی رتم ده خوینده وه له دۆر فدا زۆر راسته قینه ده هاتنه به رچاوم.

هیچ گومان یکی تی دا نه بوو که ساردیه ئه رخه وانیه که و هه موو ماسیه پرته قالیه کان ده بیته له و دوورگه یه وه هاتن که "هانس" ی نانه واپرووی تی کردبوو. خۆشم به چاوی خۆم شوشه یه کی ماسیم له نانه واخانه بچکوله که ی دۆر فدا بینی و ماسیه کی پرته قالیشی تی دا بوو. راسته من تامی ساردیه ئه رخه وانیه کهم نه کرد، به لام نانه واپیره که بتلیک ئاوی ههرمی دای، دواتر گوتی ساردیه کی تر هه یه که تامه که ی یه کجار له وه خۆشتره ...

به لام خو ریشیتید ده چیته که ههر هه مووی هه لبه ستر او بیته. له وانه یه ههر له بنه رته دا شتی که نه بیته که ناوی ساردیه ئه رخه وانیه که بیته، له وه شه هه موو نووسراوه کانی ناو کتیبه بچکوله که ته نها فه نتاسیا بیته و هیچی تر. هیچ شتی کی سه ی ریشی تی دا نیه که نانه واکه ی دۆر فپه نجه ره ی ناو نانه واخانه که ی به ماسیه کی پرته قالی پازانبووه وه. به لام به راستی سه ی ربوو که کتیبی کی بچکوله ی له ناو سه مونیکدا شار دبووه وه و دواتریش به ریوار یکی ریکه وتی به خشی. له هه موو باریکا شتی کی به توانا و دانسقه بوو که کتیبی کی ته و او به و پیته بچکولانه بنووسریت. به دهر له وانه ش شتی کی تر هه بوو که نه مده توانی له می شکمی ده ربه ی نیم؛ ریک پیش ئه وه ی کتیبه کهم بده نی، کورته بنه یه کی پر نه ی نی زه په بینی کی پی به خشی م.

ئه و به یانیه ته نها ئه و ورده کاریه ته کنیکی انه سه ریا ن قالنه کردبووم، به لکو له راستیدا می شکم له لایه کی تریشه وه وروژابوو. له پریکا

تایبه ته به پنگه ی پرتووک

له شی خۆم وهک شتیکی سهیر و نامۆ ده بیینی. له دلی خۆمدا ده مگوت "چۆنه ئاوها له م کابینه یه دا وه ستاوم و ئهو هه موو ئه ندیشه سه یروسه مه رانه به می شکمدا دین و ده چن؟ قژ و نینۆکی من به چ شیوه یه ک پواون؟ ئه ی دانه کانم! نه م ده زانی به چ شیوه یه ک مینا و عاج له ده می مندا دینه ده ره وه و گه وره ده بن، تینه ده گه یشتن به چ شیوه یه ک ئهو شته ره قانه ش به شیک بوون له من. به لام پیم وابوو که م که س بهر له وه ی برۆنه لای دکتۆری دان بیر له وه بکه نه وه.

وهک مه ته لیک ده هاته بهرچاوم که خه لکی به م جیهانه دا دین و ده چن و به لامه وه سه یربوو که نا پرسن کین و له کو یوه هاتوون. شیوه ی سه ره لدانی ژیانیش له سه ر ئه م ئه ستیره یه، شتیکیبوو که خه لکی یان چاویان له ئاستیدا داده خست یاخود به شتیکی ئاساییان داده نا.

هه موو ئهو ئه ندیشه و هه ستانه ی سه ری قاکردبووم، به شیوه یه ک له شیوه کان هه م دلخۆشی ده کردم و هه م دلیشی ته نگه کردم. له هه مان کاتیشدا وایان لیکردم هه ست به ته نهایی بکه م... جوړه ته نهاییه ک که هه ستیکی خۆشی پی ده به خشیم.

به لام له گه ل ئه وه شدا پیم خۆشیوو که باوکم له پریکدا نه ره یه کی لی به رزبووه وه. بهر له وه ی له جیگا که یدا بیته ده ره وه، له دلی خۆمدا ده مگوت گرنگه شته کانی چوارده ورمان به چاویکی کراوه وه ببینین، به لام هه یچ شتیکی له وه گرنگتر نیه که له گه ل مرۆقی کدا بیت که خۆشت ده ویت... باوکم گوتی؛

«هه ر وازوو هه ستاویت؟»

پیک له و کاته دا که خۆر له ئاسۆی ده ریاوه به رزده بووه وه، سه ری کرده ئهو دیو په رده که وه و منیش گوتم؛

«خۆریش هه ستاوه»

هه ستمکرد مرۆقه کانی سه ر زه ویش کتومت هه ره وه ک کورته به نه سسته کانی سه ر ئهو دوورگه خه یالیه بیئاگان.

له دلی خۆمدا ده مگوت "ئیمه ژیانیکی سه یروسه مه ره به سه رده به یین، به لام له گه ل ئه وه شدا زۆربه ی خه لکی ژیان و جیهان وهک شتیکی "ناسایی" وه رده گرن". له هه مان کاتیشدا به رده وام به دوی شتی ناسایی ده که ون _هه ره وه ک په ریه کانی ئاسمان و خه لکانی مه ریخ. به لام ئه وه ش ده گه رپته وه بۆ ئه وه ی که ئه وان به ئاگانین له وه ی ژیان خۆی له خۆیدا مه ته لیکه. من خۆم به ته واوه تی به شیوه یه کی جیاواز هه سته ده کم. من پیموایه جیهان وهک خه ونیکی سه یر وابیت. پیک هه ولیش ده ده م که لیکدانه وه یه کی گونجاو بۆ چۆنیه تی پوودانی شته کان بدۆزمه وه.

هه روا وه ستابووم و ته ماشای ئاسمانم ده کرد، به ره به ره سوورتر و سوورتر ده بوو، دواتریش پووناکتر و پووناکتر بۆوه. له و کاته دا له هه موو له شمدا هه ستم به شتیکی سه یرکرد که هه رگیز له وه وه بهر هه ستم پی نه کردبوو، وه له و کاته شه وه تا ئیستاش هه ر له گه لمدا یه؛ له و کاته دا که له بهر په نجه ره که دا راوه ستابووم، هه ستم ده کرد بوونه وه ریکی پرنه یینیم، هه ستم ده کرد پیر له وزه و ژیانم، به لام له گه ل ئه وه شدا هه یچ ده رباره ی خۆم نه ده زانی. ده مزانی بوونه وه ریکی زیندووی سه ر یه کی که له ئه ستیره کانی "پیی کاکیشان" م. من ده میک بوو ئه وه م ده زانی... هه لبه ته ئه وه ش ده گه رپته وه بۆ شیوه ی په ره ره ده کردم، بۆ من ئاسان نه بوو چاوم له ئاستی ئهو بابه تانه دا بنوقینم. به لام له گه ل ئه وه شدا ئه وه یه که مین جاربوو که خۆم ئهو هه ستم هه بییت، وه له وه به دواشه وه له هه موو خانه یه کی له شمدا په گی داکوتا.

www.pertwk.com

بهو شیوه یهش ئه و به یانیه دهستیپکرد و ده بویه هه موو پۆژه که شمان له ناو ده ریادا به سه ر ببردایه .

تایبه ته به پنگه ی په ړتووک

هه شتی سینه ک

...ئه گهر میښکمان هیڅده ساده بویه که بمانتوانیایه لی

تیځه یین...

له کاتی نانخواردنی به یانیدا چه ند باسیکی فله سه فی پچوک هاته پیښه وه. باوکم هه روا بو خوشی پیښیاریکی کرد؛ گوتی با که شتی که داگیربکه یین و یه که یه که له خه لکه که بپرسین و بزانیین که س هه یه که بتوانیت که میک تیشک بخاته سه ر نه یینی ژیان. ئه و جا گوتی؛ «لیره دا بواریکی تاییه تی و نایابمان له به رده ستدایه، چونکه ئه م که شتی وه که شیوه یه کی پچکوله کراوه ی هه موو مروقیایه تی وایه. لیره دا زیاتر له هه زار گه شتیار ده بین و له هه موو سوچ و قورښیکی جیهانیسه وه هاتووین. به لام هه موومان له ناو هه مان پاپوړداین، هه موومان هه مان که شتی به رزیکردووینه ته وه...»
 ئاماژه ی بو هو لی نانخواردنه که کرد و گوتی؛ «له ویدا ده بیت که سیک هه بیت که شتیکی و بزانییت که ئیمه نه یزانیین. له نیو ئه م هه موو کاغه زه نایابانه ی دهسته که ماندا به لایه نی که مه وه خو ده بیت جوکه ریکی هه ر تیدا بیت!»
 له ویدا ته ماشایه کم کرد و گوتم؛ «دوو جوکه ر هه یه»
 هه ر به زه رده خه نه که ی باوکمدا زانیم که له مه به ستم تیځه یشت. دوا جاریش گوتی؛ «واباشتره هه موو خه لکانی سه ر که شتی که کوکه یینه وه و دانه دانه لییان بپرسین؛ تو بوچی ده ژیت؟ ئه وانه ش که وه لامیان لانیه، هه قه فرییان دهینه خواره وه»

تایبه ته به پنگه ی پرتووک

هەر دانیشتبووم و پۆل پۆل ته ماشای هه موویانم ده کرد، ده مویست پارێک یان نه ئینه کیان تیدا ببینمه وه. خۆم به خۆم ده گوت ئه گهر خودایه ک هه بیته و هه موو هه لسوکه وت و جوله ی ئه مان ی له ده ستدا بیته، که واته پاش لیورده بوونه وه یه کی به گوری جوله و هه لسوکه وتیان چه ند شتی کم بۆ پرونده بیته وه.

له راستیدا ده متوانی سوود له خالیکی گرنه و هه ر بگرم؛ ئه گهر له کاتی وردبوونه وه مدا شتیکی سه ر نه ج را کیش به اتایه ته به رچاوم، ئه و هه تا ئه و کاته ی ده گه یشتینه "پاتراس" نه یده توانی له بهر ده ستدا ده ر بچیت. به و شیوه یه ش وردبوونه وه له خه لکانی سه ر که شتی که ئاسانه تر بو له وردبوونه وه له ئه سپیه کی چالاکی سه ر گه لایه ک و سیسریکی ئیره و ئه وئ.

هه ندی خه لکم ده دی ده ستیان باده دا. هه ندیکی تریش له سه ر کورسی درێژ درێژ پالکه وتبوون، هه لده ستان و قاچیان راده کیشا. پیاویکی پیرم بینی له ماوه ی یه ک ده قه دا چوار پینچ جار چاویله که ی دا که ند و له چاوی کرده وه.

به ئاسانی ده مبینی که خه لکی سه ر که شتی که خۆیان نه یان ده زانی که چی ده که ن، له هه موو جوله یه کی بچکوله ی خۆیان به ئاگانه بوون. مه به ستم له وه یه زیاتر ژیا نیان پێوه دیار بو نه ک ئاگایی.

له هه موو شتیکی زیاتر شیوه ی جوله ی پیلوی چاوی خه لکه که سه ر نه جی را کیشام. بێگومان هه موویان چاویان ده تروکاند، به لام وه ک یه ک زوو زوو نه یان ده تروکاند. شیوه ی جولانی ئه و پیلوه بچکولانه ی سه ر چاویانم به لاوه سه یربوو، هه ر خۆیان بۆ خۆیان به رز و نزم ده بوونه وه. که ره تی که له وه و پینش چاوتروکاندی په رنده یه کم بینیوو، له وه ده چوو که مه کینه یه کی تیدا بیته و کاری ریکخستنی تروکاندن چاوی له

منیش لیمپرسی؛

«ئهی مندا له کان؟»

«ئه وان هه ر زۆر به باشی له و تاقیکردنه وه یه دا ده ر ده چن»

له لای خۆمه وه به ریارمدا له ماوه ی ئه و پینش نیوه پۆیه دا چه ند تاقیکردنه وه یه کی فه لسه فی به ئه نجام بگه یه نم. له پینشدا بۆ ماوه یه کی دورودرێژ له ناو مه له وانگه که دا مامه وه، دواتریش له ئاوه که دا هاته ده ره وه و بۆی دانیشتم. باوکم پۆژنامه یه کی ئه لمانی ده خوینده وه و منیش هه روا ته ماشای ئه و هه موو خه لکه م ده کرد.

هه ندیکیان کریمی خۆریان له سه ر تاپای له شیان هه لده سوو، هه ندیکی تر کتییی هه رزان و بچکوله ی فه ره نسی و ئینگلیزی و یابانی و ئیتالیان ده خوینده وه. چه ند که سانیکیش دانیشتبوون بیره و هه ندی مه شروبی سووری ساردیان ده خوارد وه و به په رۆشه وه له گه ل یه کدیدا قسه یان ده کرد. چه ند مندا لیکیشی لیوو. مندا له گه وه ره کان هه ره که که سه گه وه ره کانی تر له بهر خۆرا دانیشتبوون، ئه وانه ش که ته مه نیان که متری کبوو له م سه ره وه بۆ ئه و سه ر رایان ده کرد و له جانتا و شتومه کی سه ر رێگا که هه لده که وتن. مندا له هه ره بچوکه کانی ش له سه ر باوه شی که سوکاریان دانیشتبوون و خۆیان تییه لده سوون، مندا لیکی ساوام بینی شیری دایکی ده مزی. مندا له که و دایکه که شی هی نه ده به راشکاوی بۆی دانیشتبوون، هه ر ده تگوت له چیشتنخانه که ی مالی خۆیاندا دانیشتوون.

له دلی خۆمدا ده مگوت "ئه و هه موو خه لکه کی ن؟ به چ شیوه یه ک هاتوونه ته بوون؟ ئه ی بلاییت جگه له من و باوکم، که سی تر هه بیته ئه و جو ره په رسیاران به کات؟"

تایبته به پنگه‌ی پرتووک

بیشه‌رمرتین شتیش لهو کاته‌دا پروویدا که دواى ئافره‌تییکی ئه‌میریکی که‌وتم. زۆر قه‌شه‌نگ و شینانه ده‌هاته به‌رچاوم، هه‌ستمده‌کرد بتوانیت که‌میک زیاتر سروشتی مروّقم بۆ پروونبکاته‌وه.

پاش نه‌ختیک چوووه سوچیکی سالۆنه‌که‌وه و بۆ ئه‌وه‌ی دلنیا‌بیت که که‌س ناییبینیت، یه‌ک دوو جار ئاو‌ری دایه‌وه. منیش خۆم له‌پشتی قه‌نه‌فه‌یه‌که‌دا شارد‌بووه و له‌قه‌راغه‌که‌یه‌وه زۆر به‌وریاییه‌وه وه به‌بی ئه‌وه‌ی بمبینیت ته‌ماشام ده‌کرد. دل‌ه‌پاوکییه‌ک گرتمی، به‌لام له‌راستیدا له‌ خۆم نه‌ده‌ترسام، به‌لکو زیاتر بیرم له‌و ده‌کرده‌وه و له‌دلی خۆمدا ده‌مگوت "بلّییت چ شتیک بکات که پێویستی به‌و هه‌موو نه‌ینیکاریه‌ بیت؟"

ئه‌وجا بینیم جزدانیکی مکیاجی سه‌وزی له‌ جانتاکه‌یدا ده‌ره‌ینا. ئاوینه‌یه‌کی بچکۆله‌ی به‌ده‌سته‌وه گرت. له‌پیشدا له‌ هه‌موو گۆشه و لایه‌که‌وه تیر تیر ته‌ماشای خۆی کرد، پاشانیش که‌وته سووراوکردن.

پیمو‌ابوو هه‌ر ئه‌و تۆزه‌ی که بینیم مانایه‌کی تایبه‌تی هه‌بیت به‌لای فه‌یله‌سوفی‌که‌وه. به‌لام له‌وه‌ش زیاتر پروویدا؛ پاش ئه‌وه‌ی له‌ سووراو و سپیاوکردن بووه‌وه، خۆش خۆش بۆ خۆی پێده‌که‌نی. له‌ویشدا هه‌موو شتیک کۆتایی پێنه‌هات، نه‌خیر... به‌رله‌وه‌ی ئاوینه‌که‌ی بخاته‌وه جانتاکه‌ی، ده‌ستیکی به‌رزکرده‌وه و وه‌ک ئه‌وه‌ی خوا‌حافیزبوون له‌ خۆی بکات، ده‌ستی بۆ خۆی راوه‌شاند و له‌ ئاوینه‌که‌وه ته‌ماشای خۆی ده‌کرد. له‌ هه‌مان کاتیشدا زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی گه‌وره که‌وته سه‌ر لیوه‌کانی و چاوکیشی له‌ خۆی داگرت!

دواتر له‌ناو سالۆنه‌که‌دا له‌به‌رچاوم ونبوو، منیش له‌ناو هه‌شارگه‌که‌مدا به‌ته‌واوه‌تی شه‌که‌ت و ماندوو بووبوووم.

ئه‌ستۆدابیّت. کاتیکیش شیوه‌ی چاو‌تروکاندنێ ئه‌و هه‌موو خه‌لکه‌ی سه‌ر پایۆره‌که‌م ده‌بینی، هه‌ستمده‌کرد ئه‌وانیش به‌ هه‌مان شیوه‌ی میکانیزم چاویان بتروکێنن.

هه‌ندیک ئه‌لمانی ورگ زلیشم بینی، هه‌ر له‌ به‌رازی ئاوی ده‌چوون. له‌به‌رخۆره‌که‌دا پالکه‌وتبوون و یه‌کی کلاویکی سپیان تا ناوچه‌وانیان هینابوووه خواره‌وه. به‌دریژایی ئه‌و پێش نیوه‌پۆیه‌ ته‌نها پالکه‌وتبوون و هیچی تریان نه‌ده‌کرد، هینده نه‌بیت که جارجاریک خۆیان به‌کریم چه‌ورده‌کرد. باوکم ناوی نابوون "ئه‌لمانیه براتۆرست"ه‌کان. له‌سه‌ره‌تادا وامزانی "براتۆرست" ناوی شاریکی ئه‌لمانیه، به‌لام دواتر باوکم گوتی من بۆیه ئه‌و ناوهم لیانوان چونکه‌ هه‌زیان له‌ باستورمه‌یه‌کی چه‌وره و ناوی "براتۆرست"ه.

خۆم به‌خۆم ده‌گوت ئاخۆ "ئه‌لمانیه‌کی براتۆرست" له‌و کاته‌دا که ئاوها له‌به‌ر خۆر پالکه‌وتوووه، بیر له‌ چی بکاته‌وه. پاش هه‌لسه‌نگاندنێکی زۆر گه‌یشتمه ئه‌وه‌ی که بیر له‌ "براتۆرست" ده‌کاته‌وه، چونکه‌ به‌راستی له‌وه نه‌ده‌چوو که بیر له‌ هیچ شتێکی تر بکاته‌وه.

هه‌تا پاشنیوه‌پۆیه‌کی دره‌نگ له‌سه‌ر بیرکردنه‌وه فه‌لسه‌فیه‌کانم به‌رده‌وامبووم. من و باوکم له‌سه‌ر ئه‌وه رێکه‌وتبووین که به‌دریژایی رۆژه‌که له‌به‌ر لوتی یه‌کتردا نه‌بین. به‌و شیوه‌یه‌ش ده‌متوانی به‌ئاره‌زووی خۆم به‌سه‌ر که‌شتیه‌که‌دا بسورپیمه‌وه و هه‌موو شتیک بکه‌م، ته‌نها ئه‌وه‌نده‌بوو که بۆم نه‌بوو خۆم هه‌لده‌مه ناو ئاوه‌که‌وه.

له‌لایه‌کی تریشه‌وه باوکم رێگه‌ی پێدام که دووربینه‌که‌ی به‌کاربه‌ینم. یه‌ک دوو جاریک له‌ دووربینه‌که‌وه ته‌ماشای هه‌ندێ خه‌لکم کرد. زۆرم به‌لاوه‌ خۆشبوو، چونکه‌ ده‌بوایه به‌دزیه‌وه سه‌یرمبکردنایه.

تایبه ته به پنگه ی پرتووک

من و باوکم له وه پېش له سهر ئه وه رېک که وتیوین که بهر
له ناخواردنی ئیواره له ناو ژووره که ماندا به کبگرینه وه. هه موو شتیکم
بۆ نه ده رکاند، به لام هیندهم پېگوت که چهند سهرنجیکی گرنگم
لادروستیوووه. له کاتی ناخواردنی ئیواره شدا گفتوگویی که
سهرنچراکیش و خوشمان سازدا؛ باسی مروقمان ده کرد و ده مانویست
بزانی مروف چیه.

من به لامه وه سه یربوو که ئیمه ی مروف له چهندین بواردا زور زیره کین
ههروهک له بواری پشکنینی ئاسمان و پیکهاته ی ئه تۆمدا - و که چی
له هه مان کاتدا چیت خۆمان له خۆمان تیناگه یین. باوکیشم له م
باره یه وه شتیکی زور زیره کانه ی گوت و به راستی شایانی ئه وه یه
لیردها وشه به وشه ی بلیمه وه؛

«ئه گهر میشکمان هینده ساده بوایه که بمانتوانیایه لیی تییگه یین،
ئه وساکه ش هینده بیئه قل ده بووین که نه مانده توانی لیی تییگه یین»
بۆ ماوه یه کی دورودریژ دانیشتبووم و بیرم له و پرسته یه ده کرده وه. له
دوارجاردا پیموابوو قسه که ی تا راده یه ک وه لامیکی پراوپری ئه و
پرسیاره ی دابیته وه که من له خه یالمدابوو.

دواتر باوکم دریژه ی به قسه کانیدا و گوتی؛
«له سروشتدا چهنده ها میشکی ساکارتر هه یه له میشکی ئیمه. بۆ
نمونه ئیمه ده توانین بزانی میشکی کرمیک به چ شیوه یه ک کارده کات
به لایه نی که مه وه به شیکی ده زانی. به لام کرمه که خۆی له وه
تیناگات، چونکه میشکی هه ر زور ساده یه»

ئه وجا من گوتم؛

«باشه بل ییت خودایه ک هه بیته که له ئیمه تییگات؟»

خۆم به خۆم ده گوت "چۆن دهستی بۆ خۆی راده وه شاندا؟" پاش
کۆمه لیک هه لسه نگاندنی هه لسه فی گه یشتمه ئه وه ی که ئه و ئافره ته
ده شیت ههروهک "جوکه ریکی ئافره ت" به ده گمه ندبیته. چونکه له و
کاته دا که دهستی بۆ خۆی راوه شاندا، ده بیته به لایه نی که مه وه
به ئاگابووبیته له وه ی که بوونی هه یه و ده ژی. به شیوه یه ک له
شیوه کانیش له هه مان کاتدا دوو که س بوو؛ له لایه که وه ئافره تی کبوو
که له سالۆنه که دا وه ستابوو و سووراو و سپیای ده کرد و له لایه کی
تریشه وه ئافره تی کبوو که له ئاوینه که دا دهستی بۆ خۆی راده وه شاندا.
من ده مزانی که له بنه په تدا پینگه نادریت تاقیکردنه وه له سهر مروف
بکریته، له به ره وه چیت دواینه که وتم. به لام بۆ ده مه وئواره هه مان
ئافره تم بینه وه و له گه ل چهند که سیکدا یاری کاغه زینی ده کرد،
منیش ریک چوومه لایه وه و به ئینگلیزی پیم گوت؛

«جوکه ره که م پیده به خشی؟»

ئافره ته که ش جوکه ره که ی ده ره ینا و گوتی؛

«فه رموو»

له و کاته دا که جیم هیشت ده ستیکم بۆ به رز کرده وه و بۆم راوه شاندا،
له هه مان کاتیشدا چاویکم لیدا گرت. ئافره ته که ش له سه رلیشیواویدا
خه ریکبوو له سهر کورسیه که ی بکه ویتته خواره وه. له وه ده چوو
به خه یالی ئه و، من په ییم به نه ئینه بچکوله که ی بردبیته. ئه گهر
به ته واوه تی دلنیا بوایه له وه، ئه و گومانم نه پاش گه رانه وه شی بۆ
ئه مریکا هه ر پیی ناخۆشده بوو.

به راست... ئه وه یه که مین جارمبوو که خۆم سوالی جوکه ری که بکه م.

تایبه ته به پنگه ی پرتووک

پاش نانخوادن بۆ خۆمان به ناو که شتییه که دا دهسوپارینه وه. باوکم ئامارهی بۆ کارمه ندانی ناو که شتییه که ده کرد و مانای خه ته کانی سهر شانیا نی پیده گوتم. منیش بهرده وام ههر بیرم له کاغه زه کانی دهسته یه کی یاری ده کرده وه.

ئیاره درهنگانی باوکم پیی خوشبوو سهردانیکی بچکوله ی باره که بکات. نه مویست له سهر ئه و باسه برۆم و ته نها ئه وه ندهم گوت که پییم خوشه برۆمه وه ژووره که و گوڤاری "ئانده رسی مراوی" بخوینمه وه.

وابزانم پیی خوشبوو که میک به ته نها بی و منیش له لای خۆمه وه ههر خه یالکم لای چیرۆکه کهم بوو، له دلی خۆمدا ده مگوت "ئیستا که فرۆد و "هانس"ی نانه وا له شوینی کدا دانیشتون که به سهر لادی کورته بنه کاند دهروانی، ئاخۆ له وی دا فرۆد چ شتییک بۆ "هانس"ی نانه وا باسبکات؟"

مه به ستم له وه یه من نه مده ویست برۆمه وه ژووره که و گوڤاری "ئانده رسی مراوی" بخوینمه وه، به لکو ده مویست شتیکی ته واو جیاواز بخوینمه وه. هه ستم ده کرد له و هاوینه دا هینده گه و ره بوویم که چیتز گوڤاریکی وه که "ئانده رسی مراوی" نه کرم.

من به لایه نی که مه وه له و رۆژه دا شتییک فی ربووم؛ چیتز ته نها باوکم نه یده فه لسه فاند، به لکو منیش هی دی هی دی خه ریکبوو فی ری فه لسه فه هه لڤشتن بیم.

www.pertwk.com

باوکم داچله کی. وابزانم سهری له وه سوپما که من پرسیاریکی ئاوها زیره کانه م خسته روو. پاش نه ختییک گوتی؛

«له وانه یه... به لام ئه گه ر هه بی، ئه وا ده بی ته هینده که سیکی ئالۆز بی ته که نه توانی ته خۆی له خۆی تیگیات»

دهستیکی به رز کرده وه و داوا ی بیره یه کی کرد. پیش ئه وه ی بیره که ی بگات ههر دانیشتبوو و ده یفه لسه فاند. له و کاته دا که بیره که یان بۆ هی نا، باوکم گوتی؛

«من ته نها له یه ک شت تی ناگه م... بۆچی "ئه نی تا" ئیمه ی به جیه نیشت؟»

به لامه وه سه یربوو که له پری کدا ناوی ئه وی برد... ئه و زیاتر که باسی دایکمی ده کرد ههروه که من ده یگوت "دایه".

باوکم زوو زوو باسی دایکمی ده کرد، له راستیدا ببوو شتیکی ئاسایی له لام. منیش ههروه که ئه و زۆرم بیرده کرد، به لام پیموابوو هه ریه که مان به شیوه ی خۆمان بیر ی بکه یین باشته وه که له وه ی وه که یه ک بیر ی بکه یین.

دواتر باوکم گوتی؛

«پییم وابی ته له پیکهاته ی گه ردوون باشته تی ده گه م وه که له وه ی له و تیگیه م... من نازانم ئه و ئافره ته بۆچی هه روا سه فه ریکرد، وه به بی ئه وه ی هۆی کوچکردنی مان به ته وا وه تی بۆ روونبکاته وه»

منیش گوتم؛

«له وانه یه خوشی له وه تی نه گات»

له کاتی ئه و نانخواردنه دا چیتز له سهر ئه و باب ته نه رۆیشتین. پییم وابی ته له و کاته دا هه ردوو کمان له خه یالی خۆماندا ده مانگوت "بل یی ته له ئه سینادا بیدۆزینه وه؟"

www.pertwk.com

نۆی سینهک

...شهره تیکی شیرینی لیدروست ده بوو. پهنگه کهی ددروشایه وه و
تامیکی بهزهوق و خوشی ده به خشی...

پاشان پیاوه پیش سپیه که گوتی؛

«باشبوو پزگارمانبوو له دهستی!»

بۆ ماوه یه کی دورودریژ بیدهنگ دانیشتبوو و چاوی له سهر
هه لنه ده بریم، ئه و جا گوتی؛

«هوه دترسام تۆش ههر له خۆته وه شتیک بلیت

پیک پاش ئه و پرسته یه ئه و جا چاوی له سهر لابر دم. ئاماژه ی بۆ
لادی که ی خواره وه مان کرد و دیسانه وه به سهرسامیه که وه گوتیه وه؛

«خۆ تۆ هیچت پینه گوتن؟»

منیش گوتم؛

«به راستی نازانم به ته وا وه تی مه به ستنت له چیه؟»

«بیگومان وایه... وایانم له لایه کی هه ل ه وه ده ستم پیکرد»

له گه لیدا ته بابووم، سهریکم بۆ له قاند و گوتم؛

«ئه گه ر لایه کی تریشی هه یه، ئه و بیگومان زۆر با شتره گه ر له و

لایه ی تره وه ده ستم پیکه یه»

«بیگومان وایه. به لām به رله هه موو شتیک پرسیاریکی گرنگ هه یه؛

ده زانیت ئیمرو چهن دی مانگه؟»

له وه لāmدا گوتم؛

«به ته وا وه تی دلنیانیم. وایانم سهره تای مانگی ده یه...»

«پیک مه به ستم نیه بز انم چ پۆژیکه، به لکو ساله که م به لا وه گرنگه؛

ده زانیت ئیستا که چ سالیکه؟»

تایبه ته به پنگه ی په رتووک

منیش له وه لāmدا گوتم؛

«سالی 1842هـ»

هیواش هیواش خه ریکبوو شتیکم بۆ دهر ده که وت.

پیاوه پیره که ههر بۆ خۆی دانیشتبوو و سهری ده له قاند. پاش نه ختیک
گوتی؛

«که واته 52 سالی ره به قی به سهر دا تیپه ریوه، برادره»

«هیئده ساله له سهر ئه م دوورگه یه ده ژیت؟»

دیسانه وه سهری له قانده وه؛

«به لی، هیئده ساله»

فرمیسیک له چاویکیه وه هاته خواره وه. هیدی هیدی هاته سهر
کولمی و نه شیسپی، دواتر له سهر قسه کانی به رده و امبوو و گوتی؛

«له مانگی ده ی 1790لدا له "مه کسک" وه ده رچووین. پاش چهند

پۆژیک له ناو ده ریادا که شتی که مان تیکشا و نقوومبوو. هه موو

ئه وانه ی له گه لمدابوون له گه ل که شتی که دا سهره ونگومبوون، به لām من

خۆم به یه کی که له و کۆله که ئه ستورانده هه ل زنی که له پاشماوه ی

که شتی که مابوو وه و سهر ئاو که وتبوو. دواتریش توانیم بگه مه

وشکانی...»

بۆ ماوه یه که ههر دانیشتبوو و به قولی بیرى ده کرده وه. ئه و جا گوتم؛

«منیش پاش ئه وه ی که شتی که مان شکا گه ی شتمه سهر ئه م دوورگه یه»

به ماته مینی هه که وه سهری له قاند و گوتی؛

«تۆ ده لیت "دوورگه"، منیش کاتی خۆی هه روا م ده گوت. به لām ئایا

ده توانین دلنیابین له وه ی که ئه مه دوورگه یه؟ من خۆم وا په نجا

سالی که زیاتره له م شوینه دا ده ژیم، برادره... به هه موو کون و

کوله به ریکشیدا سوپاومه ته وه. به لام هه رگیز و هه رگیز نه متوانی جاریکی تر ریکای دهریا بدۆزمه وه
له ویدا گوتم؛

«که واته دوورگه یه کی گه وره یه»

«دوورگه یه ک که له سه ر هه یچ نه خشه یه کدا بوونی نیه؟»

ته ماشایه کی کردم و منیش گوتم؛

«بیگومان رپیته ده چیت له کیشوهری ئه مریکا دا گیرسابینه وه، له وانه شه له ئه فریقادا بین. خو ئیمه به رله وهی بگه یه سه ر وشکانی نازانین بو ماوه ی چه ند رۆژ نیچیری شه پوله کانی دهریا بووین»
دیاربوو پیاوه پیره که له گه ل قسه کاندا ته بانه بوو، بویه سه ری پراوه شان و گوتی؛

«پیاوه گه نه که... له ئه مریکا و له ئه فریقاشدا خه لکی لییه، تیده گه یه؟»

«به لام ئه گه ر ئه م شوینه دوورگه نه بیت و یه کیک له کیشوهره گه وره کانیش نه بیت، ئه ی که واته چیه؟»

به منگه منگیک گوتی؛

«شوینیکی ته واو جیاوازه»

دیسانه وه که وته وه بیرکردنه وهی قول و دوا ی نه ختیک گوتم؛

«کورت به نه کان... بیر له وان ده که یته وه؟»

له بری وه لامدانه وه م گوتی؛

«تۆ دلناییت له وهی له جیهانی دهره وه وه هاتوویت؟ مه به ستم له وه یه دلناییت له وهی تۆش خه لکی ئیره نیت؟»

له دلی خو مدا گوتم "منیش؟"، که واته بیر له کورته به نه کان ده کرده وه. به لام دواتر گوتم؛

تایبه ته به پنگه ی په رتووک

«که شتی به که مان له شاری "هامبورگ" وه ده رچوو»

«ئاوها؟ من خو م خه لکی "لیوبیک" م...»

«منیش خه لکی ئه ویم. راسته له هامبورگدا له سه ر که شتی به کی

نه رویجی کارمه کرد، به لام خو م له شاری "لیوبیک" دا گه وره بووم»

«به راست؟ که واته به رله هه موو شتیک باسی ئه وروپام بو بکه، بزانه

له و ماوه ی 50 ساله ی پابووردودا که من له وئ نه بووم چی پوویداوه»

هه موو ئه و شتانه م بو گیرایه وه که خو م ده مزانین. زیاتر باسی

ناپلیۆن و شه ره کانم بو کرد. هه روه ها پيشم گوت که فه ره نسیه کان له

سالی 1806 دا شاری "لیوبیک" یان تالانکرد. دوا جاریش گوتم؛

« له سالی 1812 دا، ته نها سالی ک له دوا ی له دایکبوونم، ناپلیۆن

مه یدان ی شه ره که ی گه یانده رووسیا. به لام پاش زیانیکی گه وره

ناچاربوو پاشه کشی بکاته وه. له سالی 1813 شدا له شه ره گه وره که ی

شاری "لایبزیگ" دا شکستی هیئا. دواتریش دوورگه ی "تیبا" ی داگیرکرد

و خستیه سه ر ئیمپراتۆریه ته که ی خو ی. پاش چه ند سالی کیش هاته وه

مه یدان و سه رله نوئ ئیمپراتۆری فه ره نسی دامه زانده وه.

له دوا جاریشدا له شه ره گه وره که ی "واترلو" دا دۆراندی، ئیدی دوا

ساله کانی ژیا نی له رۆژئاوا ی ئه فریقادا له سه ر دوورگه ی "سانت

هیلینا" دا به سه ربرد»

پیاوه پیره که زۆر به سه رنجه وه گو یی بو شلکردبووم، دواتر

بلمه بلمیکی کرد و گوتی؛

«خۆ به لایه نی که مه وه ده ریای ده بی نی»

له وه ده چوو هه ر دانیشتی بیت و زۆر به وردی بیر له هه موو ئه و

شتانه بکاته وه که من پیمده گوت. پاش نه ختیک گوتی؛

تایبه ته به پنگه ی پرتووک

خایاند و دواتر که وتینه وه خواره وه، به لام که شتییه که مان به لاری له ناو ده ریا که دا که وته وه... ئیدی باره که مان لاسه نگبوو و ئاو هاته ناو که شتییه که وه.

پاشان هه رچۆنیک بیت گه یشتمه وشکانی، زۆر به ناروونی دیمه نی ئه و قه راغ ئاوه م دیته وه یاد. چونکه هه ر که گه یشتمه ئه وئ یه کسه ر به ره و ناوه وه ی دوورگه که که وته م ره ی. دوا ی ئه وه ش بۆ ماوه ی یه ک دوو حه فته هه ر ده خولامه وه و له دوا جاردا لی ره دا نیشته جییووم... له و کاته شه وه ئیره بوو به مالی من.

من توانیم ژيانی خۆم لی ره دا به ریوه ببه م. په تاته و گه نمه شامی و سیو و مۆز لی ره دا ده روین. کۆمه لیک میوه ی تریشم بینی که له ژیاندا نه مبینیبوون و ناویشیانم نه بیستبوو. پاشتریش "تووی چاکبوونه وه" و "رینگروود" و "گرامین"²⁴ بوونه به شیکی گرنگی ژیانم. بیگومان ده بوایه خۆم ناو له و هه موو میوه و سه وزانه ی سه ر دوورگه که بنیم که له وه و پییش نه مبینیبوون.

دوا ی چه ند سالیکیش توانیم "مۆلووک" ه شه ش قاچه کان مالی بکه م. ئه وان نه ک هه ر ته نها شیریکی چه ور و باشیان پی ده به خشیم، به لکو توانیم گالیسکه شیان پی رابکیشم. جار جاریکیش سه رم ده برین و گوشته نایاب و خۆشه که یانم ده خوارد. ریک تامی گوشتی به رازی کیوی ده دا که جارن هه موو سه ری سالیکی له ئه لمانیادا ده مانخوارد. له گه ل تیپه ریوونی ساله کانیشدا هه ر له میوه و سه وزه ی سه ر دوورگه که چه ندین ده رمانم به ره م هیئا و دژی ئه و نه خویشانه به کارمه ده هیئا که تووشیان ده بووم. جگه له وه ش چه ند خواردنه وه یه کم

«هه ر له حه کایه ت ده چیت. مه به ستم له و پرووداوانه یه که له و چه ند سالیی پی شوودا به سه ر ئه و روپادا هاتوه. به لام ریشتی تی ده چوو میژوو به ته واهه تی به ئاراسته یه کی تر دا برۆشتایه»
من به ته واهه تی ته بابووم له گه لیدا، میژوو وه ک حه کایه تیکی گه وره وایه و ته نها جیا وازیش له وه دایه که میژوو شتیکی راسته قینه یه.

له و کاته دا خه ریک بوو خۆر له پشت چیاکانی خۆرئاواوه ئاواده بوو. سیبه ریش لادئ بچکۆله که ی داپۆشیبوو. کورته بنه کانی ئه و خواره هه روه ک چه ند په له یه کی پرره نگ له نیوان خانوه کاند ده هاتن و ده چوون.

وه ک شتیکی چاوه پوانکراو سه ری کم پاوه شان و فرۆدیش ده ستیکرد به گیرانه وه ی چیرۆکه که ی؛

«من له سه ر که شتییه کی ئیسپانی ده ریا وانبووم، له شاری "فیرا کروز"ی مه کسکه وه به ره و شاری "کادیز"ی ئیسپانیا که وته یه ره ی. باریکی گه وره ی زیویشمان هه لگرتبوو. ئاوه واه تا بلایت ئارام و هیمن بوو، که چی له گه ل ئه وه شدا پاش چه ند رۆژیک له دوا ی ئه وه ی به نده رمان به جیه یشت که شتییه که مان نقوومبوو. به مه زنه ی من له و کاته دا له شوینیکی نیوان "پورتاریکا" و دوورگه ی "به رمۆدا" دا بووین. له وه و پییش چه نده ها چیرۆکی سه یروسه مه رمان ده رباره ی ئه و ناوچه یه به رگوئ که وتبوو، به لام زیاتر هه روه ک چیرۆکی سه رنجراکیشتی ده ریاوانی وه رمانگرتبوو و هیچی تر. که چی به یانیه کیان له ناو ئه و ده ریا ئارام و هیمنه دا له پرێکا که شتییه که مان به رزبووه وه. ده تگوت ده ستیکی گه وره که شتییه که مان ده خولینیته وه. به راست... هه ر ده تگوت ته په دۆریکین و شتیک هه لمان ده کیشت. هه مووی چه ند چرکه یه کی

²⁴ ئه و سی ناوه نووسه ر خۆی دایه یناون و.

تایبه ته به پنگه ی پرتووک

ساردیه ئه رخه وانیه که به ته نهها تامه که ی خوش و سهرنجراکیش نه بوو... نا، نا، له سهر و ئه وه شه وه کاریگه ریه کی جیاوازی له سهر ته وای هه موو ئه ندامانی هه سته مروف به جیده هیشت. له وهش زیاتر؛ تامی ساردیه ئه رخه وانیه که ته نهها له ناو دهم و قورگدا نه ده وه سته، به لکو هه موو تاکه خانه یه کی لهش هه سته پیده کرد. به لام برادر، خواردنه وه ی هه موو جیهان به قومیک خوی له خویدا بو ته ندروستی باش نیه. له بهرئه وه باشته جیهان به بهشی بچکوله بچکوله وهر بگیریته.

ههر پاش ئه وه ی ساردیه ئه رخه وانیه که به ره هه هینا، پوژانه که وتمه خواردنه وه ی. له سهره تادا ههر زور دلشادی ده کردم، به لام دواتر هی دی هی دی هه ستم به کات و شوین نه ده کرد. له پریکدا له شوینیکی دوورگه که دا خه بهرم ده بووه وه، وه به هیچ شیوه یه که ئه و کاته م بیرنه ده هاته وه که چوو بوومه ئه وئ. به و شیوه یهش جاری وابوو بو ماوه ی چهند پوژیک و چهند هفته یه که ههر ده خولامه وه و نه مده توانی ماله وه بدوژمه وه. هه موو شتیکم له یاد ده کرد، نه مده زانی من کیم و له کوپوه هاتووم. هه ستم ده کرد هه موو شتیکی چوارده ورم ههر خۆمن. که ده مخواردنه وه له پیشتا له ده ست و قاچه کانه مده هه ستم پیده کرد، ههر ده تگوت به هیواشی ده رزی پیاده که ن. دواتریش هی دی هی دی به ره و سهرم پویشته. له دواجا ریشدا خواردنه وه که ورده ورده به ره و پوحم ته شه نه یکرد. به هه ر حال... به لام پیم خوشه که له کاتی خویدا توانیم وازی لی بهینم. ئه مپوک شه ته نهها ئه وانه ی تر ده یخونه وه که له سهر دوورگه که ده ژین. دواتریش هو ی ئه وه ت بو پرونده که مه وه « له و کاته دا که به سهر هاته که ی ده گپرایه وه، دانیشتبووین و ته ماشای لادی که ی خواره وه مان ده کرد. دنیا تاریک بوو بوو، کورته بنه کانیش

له و میوانه دروست کرد که هه روا بو خوشبه ختی خۆم به کارمده هینان. پاش ماوه یه که ده بینی که من زوو زوو شتیکی ده خۆمه وه که خۆم ناوم ناوه "توف". ره گی داری "دارخورمای توف" ده کولینم، له راستیدا تامیکی که میک تالی هه یه. به لام "توف" له و کاتانه دا که ماندووم و ده شمه ویت به خه به ربم، به ناگام ده هی نیته وه. وه له و کاتانه شدا که به خه بهرم و ده مه ویت بخه وم، خه وم لیده خات. تامیشی تا بلایت خوشه و جگه له وهش خواردنه وه یه کی بی زیانه.

به در له وهش خواردنه وه یه کی تریشم به ره هه ده هینا که ئیمه پیی ده لیین "ساردیه ئه رخه وانیه که". تا بلایت خواردنه وه یه کی نایابه و هه موو به شیکی لهش سوودی لیده بینیته، به لام له هه مان کاتیشدا خواردنه وه یه که که متمانیه پی نا کریت و ترسناکه. به راستی پیم خوشه که له دوکانه کانی ئه لمانیادا نافرو شریته. من ئه م شله یه له ئاوی "گولی ئه رخه وانی" دروست ده که م. ئه و گوله به شیوه ی ده وه نیکی بچوک بچوک له هه موو شوینیکی سهر ئه م دوورگه یه دا ده پرویت و گولیکی ئه رخه وانی سوورباو ده گریته. لیره دا ده بیت ئه وه ت پی بلیم که پیویستی نه ده کرد خۆم ئاوی ئه و گولانه بگرم، به لکو ئه و کاره م بو هه نگه گه وره کانی سهر دوورگه که جیده هیشت. وه ک ده زانیت ئه وان به ئه ندازه له پاساریه کانی ئه لمانیا گه وره ترن. هی لانه له ناو دره خته کانه ده که ن، ههر له ویشدا ئاوی ئه و گوله ئه رخه وانیه نه کۆده که نه وه. منیش ته نهها ئه وه نده م له سهر بوو که بهشی خۆم بهرم. من که ئه و ئاوی گوله م تیکه لی ئاوی "پووباری په لکه زی پینه" ده کرد، ئه و ئاوه ی که ماسیه پرته قالیه کانیشم لیوه هینان، شه ربه تیکی شیرینی لی دروست ده بوو. په نگه که ی ده دروشایه وه و تامیکی به زه وق و خوشی ده به خشی. ههر بویه ناوی "ساردی" م لینا بوو.

لږهولهوئ له ناو خانوه کاند ا چراکانيان داگيرساندبوو. له پړيکدا فرود گوتی؛

«خهريکه ساردی دهکات»

دوابه دواى ئه وه هه ستايه سه رپي و ده رگای کوخه که ی کرده وه. چووينه ناووه و خوم له ژوریکي داريني بچکوله دا بينيه وه. له ويدا هه موو ئه و شتانه م بهرچا وکوت که که سيکی وه ک فرود پيوستى پيانبوو، پربوو له و شتانه ی که له سهر دوورگه که کويکردبوونه وه. له ويدا هيچ شتيکی لينه بوو که له ئاسن دروستکراييت، هه موو شته کان له قور و دار و بهر د دروستکرايوون. به لام کومه ليک شتیشی ليوو که نيشانه ی شارستانيوون؛ چهنده ها قاپ و چرا و په رداخ و کوي شوشه ی ليوو. له چهندين شوينی ژوره بچکوله کهدا شوشه ی ماسی دانرابوو و ماسی پرته قاليان تيدا بوو. هه موو په نجه ره کانیش هه ر له شوشه دروستکرايوون.

وهک ئه وه ی بتوانيت بيرکردنه وه کانم ببينيت، گوتی؛

«کاتی خوی باوکم شوشه چييوو. من بهرله وه ی رووبکه مه جيهانی ده ریاوانی خوم فيری ئه و پيشه يه کرد. دواتریش له سهر ئه م دوورگه يه دا سوودم ليبينی. پاش ئه وه ی که گه يشتمه ئيره چهنده ها جوړی لم تیکه لکرد. دواتریش لميکی تايبه تی و نايابی شوشه ييم دوزيه وه و توانيشم فرنيکی به ردينی بو دروستبکه م و تييدا بتوينمه وه. ناوی ئه و به رده شم نا "دورفيت"، چونکه له شاخيکی ئه ولا لاديکه وه دوزيمه وه.

منیش گوتم؛

«شوينی شوشه دروستکردنه که م بينی»

تايبه ته به پنگه ی په رتوک

له و کاته دا پياوه پيره که پروی تيوره رچه رخاندم، پړک ته ماشای ناوچاوی کردم و گوتی؛

«خو هيچت نه گوت؟»

ئو چهن د جاریک گوتی "خو هيچت به کورته بنه کان نه گوت". من به دلنياييه وه نه مده زانی مه به ستی له چيه. دواتریش گوتم؛

«نا، تنه ا گوتم چ ريگايه ک ده مگه يه نيته ناو لاديکه و هيچی تر»

«باشه! ده با په رداخيک "توف" بخوينه وه»

هه ريه که مان له سهر کورسيه ک به ده وری ميژيکدا دانيشتين، ميژه که له جوړه داريکی په نگ توخ دروستکرايوو. من هه رگيز له وه وبهر شتی وام نه بينييوو. فرود له يه کيک له شوشه گه وره کانه وه شله يه کی قاوه يی باوی کرده ناو دوو په رداخی خره وه. له سه قفه که شه وه چرايه ک شوپروبوووه و فرود داگيرساند.

به هيواشی قوميکی بچکوله م له خواردنه وه قاوه ييه که دا. له هه مان کاتدا تامی ليمو و گويزی هيندی ده دا. بو ماوه يه کی دورودريژيش تاميکی ترش له ده مدا هه ر مايه وه. پاش نه ختيک پياوه پيره که به ده موچاويکی پر له ئوميد وه ليی پرسيم؛

«تامه که ی به لاته وه چونه؟ ئه مه يه که مين جاره "توف" بده مه که سيکی ئه وروپی راسته قينه»

منیش له وه لامدا گوتم به راستی تابلليت تاميکی خوش و نايابی هه يه. ديساننه وه که په تيکی تريش گوتيه وه؛

«باشه! که واته وا باشره ئيستاکه ئيتز باسی ياريدده ره بچکوله کانمت بو بکه م که له سهر دوورگه که دا دين و ده چن. و ابزانم

هه ر بير له وان ده که يته وه برادر، وانيه؟»

سه ريکم بو له قاند و پياوه پيره که ش سهرله نوئ که وته وه باسکردن.

تایبه ته به پنگه ی پرتووک

دهی سینکه

...نهمده زانی به چ شپوهیهک، شتیک هه روا له هیچی نه بووه ده دیته
بوون...

کتیبه بچکوله که و زه پهبینه که له سه ر میزی ته نیشته جیگا که دا دانا.
که میک به ژوره که دا هاتوچۆمکرد و بیرم له و شتانه ده کرده وه که
که میک له وه و بهر خویندمنه وه.

خۆم به خۆم ده گوت "فرۆد 52 سالی په بهق له سه ر ئه و دوورگه
سهیره دا ژیاوه، هه ر له ویشدا پۆژیک له پۆژان چاوی به کورته بنه
سسته کان که وتوو. به لām خۆ له وانه شه زۆر دوا ی ئه وه ی که فرۆد
گه یشتۆته سه ر دوورگه که، کورته بنه کان پروویان له و شوینه کردبیت،
کی ده زانییت؟

به لām به لایه نی که مه وه ده بیت فرۆد "دینار" هکانی فیری هونه ری
شوشه سازی کردبیت. له وانه شه هه ر ئه و "سینه ک" هکانی فیری چاندنی
زه وی کردبیت. هه ر ئه ویش "کوپ" هکانی فیری نانه وایی کردوو و
"قه ره" گانیشی فیری دارتاشی کردوو. له دلای خۆمدا ده مگوت "ئه ی
باشه ئه و کورته بنه بچکۆلانه کین؟"

ئه گه ر زیاتریکم بخویندایه ته وه، ئه وسا له وانه بوو وه لāmی پرسیاره که م
ده سته و تابه، به لām هه ر خۆم به ته نها له ژوره که دا بووم و به راستی
نهمده ویرا له سه ر خویندمنه وه بهرده وامیم.

په رده کانم لادا و له ویدا ریک پرووبه روی ده موچاویک بوومه وه.
کورته بنه که بوو! له و دیوه وه له راپه وه که دا وه ستابوو و چاوی
تیپریبووم.

هه مووی چهند چرکه یه کی خایاند، چونکه هه ر که زانی ده بیینم
یه کسه ر بۆی ده رچوو.

زۆر زۆر ترسام، له شوینی خۆمدا وشکبوو بووم و نهمده ویرا بجولیمه وه.
ته نها شت که توانیم بیکه م ئه وه بوو که په رده کانم دایایه وه و پاش
که میک خۆمدا به سه ر جیگا که مدا و ده ستمکرد به گریان.

بیرم له وه نه ده کرده وه که برۆمه ده ره وه و باوکم له باره که دا
بدۆزمه وه. له ترساندا نهمده ویرا هیچ شتیک بکه م، سه ری خۆم له
ژیر سه رینه که مدا شارد بۆوه و هیچی تر. دوا جار نهمده ویرا ئه وه ش
بکه م.

نازانم بۆ ماوه ی چهن دیک به پالکه و تنه وه گریابووم. به لām له وه ده چوو
باوکم له راپه وه که وه گوئی له لوره ی به رزی گریانم بووبیت، چونکه
به توندی ده رگا که ی کرده وه و به په له راپکرده لاهمه وه و گوتی؛

«چی پروویدا وه هانس تۆماس؟»

له سه ر جیگا که هه لیگی پرامه وه و هه ولیدا چاوم بکاته وه. منیش به دهم
هه نسکه وه گوتم؛

«کورته بنه که ... له په نجه ره که وه کورته بنه که م بینى ... له ویدا

وه ستابوو... وه ستابوو و چاوی تیپریبووم»

وابزانم باوکم بییوابوو شتیکى خراپتر پروویدا بیت، چونکه له گه ل
ته و او بوونی قسه کانمدا ده ستی لیبه ردام و له ژوره که دا که وته هات و
چۆ.

«قسه ی قۆر ده که بیت، هانس تۆماس. هیچ کورته بنه یه ک له سه ر ئه م
که شتی هه ل نیه»

به لām من سووربووم له سه ر قسه که م و گوتم؛

«من خۆم بینیم»

«لەوانەییە پیاویکی پچکۆلەت بینیییت. بیگومان پیاویکی یۆنانیت بینییوو»

لە دواجاردا تا ڕادەییەک برۆای پێھێنام کە بە ھەڵدا چوووبووم. بەلایەنی کەمەوێ توانی ھێمنم بکاتەوێ. بەلام بەرلەوێ باسەکە بەتەواوێتی دابخەین، مەرجیکم ھەبوو؛ وام لەباوکم کرد کە پەیمانیک بدات و بەرلەوێ بگەینە "پاتراس" پرسیار لە کارمەندانی کەشتیەکە بکات، بۆئەوێ بزانیت ھیچ کورتەبنەییەک لەسەر کەشتیەکە ھەیە یان نا.

ھیشتام جار جاریک ھەر ھەنسکم دەدا و لەویدا باوکم پرسى؛

«بەبرۆای تۆ زیاد لە ڕادە باسی فەلسەفە ناکەین؟»

سەریکم بۆ ڕاوەشان و باوکم بەردەوامبوو؛

«لەپێشدا دەبییت دایە لە ئەسینادا بدۆزینەوێ. لەبەرئەوێ دەتوانین پوونکردنەوێ مەتەلی ژیان کەمیک دواخەین. ھیچ پەلەییەکمان نیە، کەسیش لەپێکدا نایەت و پڕۆژەکەمان لێبفرپینیت»

تەماشایەکی کردم و گوتی؛

«بایەخدان بەوێ کە مرۆف کێیە و لە کوێو ھاتوو، ھێندە ئارەزووییەکی بەدەگمەنە کە تارادەییەکی زۆر دەتوانین بلیین تەنھا ئیمە جوړە ئارەزووییەکی ئاوەھامان ھەیە. ئیمەش کە خۆمان بەو شتانەوێ خەریک دەکەین، ھێندە پەرشوبلاوین کە تا ئیستاکەش تەنانت نەمانتوانیوێ پیکخراویکی تاییبەت بە خۆمان دایمەزینین»

ئەو کاتە بەتەواوێتی ژیریوومەوێ، باوکم کەمیک ئارەقی پۆکردە پەرداخیکی بچوکەوێ. ئارەقەکە لە نیو سانتیمەتریکی تێنەدەپەری. پاشان ئاوی تێکەڵکرد و پەرداخەکە بۆ ڕاکێشام و گوتی؛

«ھانس تۆماس، ئەمە بخۆرەوێ. دلنایم ئەم شەو باش دەخەوێت»

تاییبەتە بە پێگە پەرتووک

چەند قومیکم لیدا. تا بلییت تامیکی ناخۆش و پیسی ھەبوو، نازانم چۆن باوکم ئەو شتانە بۆ دەخورایەوێ.

لەو کاتەشدا کە باوکم خەریکبوو بچیتە جیگاوە، جۆکەرەکەم دەرھینا... ئەو جۆکەرەکی کە لە ئافرەتە ئەمریکیەکە سوالمکردبوو. پوومکردە باوکم و گوتم؛

«خەزدەکەم ئەمەت بدەم»

بەدەستیەوێ گرتی و زۆر بە جوانی لێی وردبووێ. من پێمانەبوو جۆکەرێکی بەدەگمەن بییت، بەلام ئەوێ یەکەمین جاربوو کە من جۆکەرێکی بۆ پەیدا بکەم.

ئەویش لەبری جۆکەرەکە ھونەرێکی یاری کاغەزی نیشاندام؛ لە جانتاکەیدا کۆمەلێک کاغەزی یاری تری دەرھینا و جۆکەرەکە تیکەڵکرد. پاشان ھەموو کاغەزەکانی لەسەر میزی تەنیشت جیگاوە دانا. نەختیک پاش ئەوێ ھەمان جۆکەری بەدەستیەوێ بوو.

زۆر بەوردی تەماشامدەکرد، سویند دەخۆم جۆکەرەکە خستە ناو دەستیەکەوێ. ھەلبەتە لەوانەییە لە قۆلی چاکەتەکەیدا شارەبیتییەوێ، بەلام ئەوێ چۆن خستییە ئەوێو؟

من لەوێ تێنەگەیشتم؛ نەمدەزانێ بە چ شیوہییەک، شتیک ھەروا لە ھیچی نەبووێوێ دیتە بوون.

باوکم ھەر لەسەر پەیمانەکە خۆی مابوو کە پرسیار لە کارمەندانی کەشتیەکە بکات و بزانیت ھیچ کورتەبنەییەک لەسەر کەشتیەکە ھەیە یان نا. بەلام بیگومان پێی دەلێن ھیچ کەسیکی وا بچوک لەسەر کەشتیەکە نیە. ئەوساکە پیک بەو شیوہییە دەبوو کە من بۆی دەچووم؛ کورتەبنەکە بەدزیوێو ھاتۆتە ناو کەشتیەکەوێ.

کورپی سینهک

...ئەگەر ژيان جادووێهک بێت، کهواته ده‌بێت جادووگه‌ریکیش بوونی هه‌بێت...

به‌ر له‌وه‌ی بخه‌وین له‌سه‌ر ئه‌وه‌ ری‌ککه‌وتین نانی به‌یانی له‌ناو که‌شتیه‌که‌دا بخوین و ئینجا دابه‌زینه‌ ناو شاری "پاتراس" هه‌. هه‌ر له‌به‌رئه‌وه‌ زه‌نگی کانترمێره‌که‌مان خستبووه‌ سه‌ر هه‌وت، سه‌عاتیک به‌رله‌وه‌ی که‌شتیه‌که‌مان بگاته‌ جی. به‌لام من هه‌ر له‌ کانترمیری شه‌شه‌وه‌ خه‌به‌رمبووه‌وه‌.

یه‌که‌مین شت که‌ چاوم پێی که‌وت کتیبه‌ بچکۆله‌که‌ و زه‌ره‌بینه‌که‌م بوو. هه‌ر له‌سه‌ر می‌زی ته‌نیشته‌ جیگاکه‌وه‌ بوون. له‌و کاته‌دا که‌ ده‌موچاوه‌ ناشیرینه‌که‌م له‌ په‌نچه‌ره‌که‌وه‌ بینی، بیرم چوو‌بوو لایان ببه‌م. به‌راستی به‌ختم هه‌بوو که‌ باوکم نه‌یبینیوون.

"جه‌نابی به‌ریوه‌به‌ر" هیشتام هه‌ر خه‌وتبوو، منیش هه‌ر له‌و کاته‌وه‌ی که‌ چاوم کرده‌وه‌ بیرم له‌ فرۆد ده‌کرده‌وه‌ و له‌ دلی خۆمدا ده‌مگوت ئاخۆ چی ده‌رباره‌ی کورته‌بنه‌کانی سه‌ر دوورگه‌که‌ باسبکات. به‌رله‌وه‌ی باوکم، هه‌روه‌ک هه‌موو جاریکی، له‌سه‌ر جیگاکه‌ی بکه‌وێته‌ جوڵه‌ جوڵ، ده‌ستمکرده‌وه‌ به‌ خوێندنه‌وه‌؛

ئیمه‌ به‌رده‌وام له‌ناو ده‌ریادا یاری کاغه‌زمان ده‌کرد. من هه‌میشه‌ ده‌سته‌یه‌ک کاغه‌زی یاری له‌ گیرفانی کراسه‌که‌مدابوو. پاش ئه‌وه‌ی که‌شتیه‌که‌مان تی‌کشا و گه‌یشتمه‌ سه‌ر ئه‌م دوورگه‌یه‌، ته‌نها شت که‌ پیمبوو ده‌سته‌یه‌ک کاغه‌زی یاری فه‌ره‌نسی بوو.

تایبه‌ته‌ به‌ پنگه‌ی په‌رتووک

له‌سلانی سه‌ره‌تادا له‌به‌ر ته‌نهاپیم زوو زوو یاری کاغه‌زم ده‌کرد. کاغه‌زه‌کان ته‌نها وینه‌ی به‌رده‌ستم بوون. به‌لام من ته‌نها ئه‌و یاریانه‌م نه‌ده‌کرد که‌ له‌وه‌وپیش له‌ ئه‌لمانیدا فی‌ریانبوووبوم. نا، نا... گه‌ر 52 کاغه‌زی جیاواز و کاتیکی یه‌کجار بپایانیشته‌ له‌به‌رده‌ستدا بێت، ئه‌وا بی‌گومان ده‌توانیت ژماره‌یه‌ک یاری بی‌شومار دابه‌ینیت. من هه‌ر زوو ئه‌وه‌م بۆ ده‌رکه‌وت.

به‌ره‌ به‌ره‌ هه‌ندیک خاسیه‌تی جیاوازم به‌ هه‌ریه‌ک له‌ کاغه‌زه‌کان ده‌به‌خشی. دواتریش له‌به‌رچاومدا بوون به‌ 52 که‌سی سه‌ربه‌خۆ و سه‌ربه‌ چوار خیزانی جیاواز بوون. سینه‌که‌کان ره‌نگی پیستیان قاوه‌یی‌او بوو، له‌شیکی پته‌ و قژیکی پری لولیان هه‌بوو. دیناره‌کان لاوازتربوون، باریکتر و شوخ و شه‌نگتربوون. سپی پیستبوون و قژیکی زیو‌با‌وی خاویان هی‌نا‌بو‌وه‌ خواره‌وه‌. کوپه‌کانیش... ئمم، ئه‌وان زیاتر ئه‌چوونه‌ دل‌ه‌وه‌. له‌شولاریکی خرپه‌لیان هه‌بوو، کۆله‌کانیان سوور و قژیکی زه‌ردی کالیان پیوه‌بوو. قه‌ره‌کانیش... خواجه‌ بمانپاری‌زیت! ئه‌وان له‌شیکی توند و مه‌حکه‌میان هه‌بوو، ره‌نگی پیستیان زه‌رد‌با‌و‌بوو. که‌میک تو‌ره‌ و مرومۆچ ده‌هاتنه‌ به‌رچاو، دوو چاوی تیزی ره‌شیان پیوه‌بوو و قژیکی ژاکا‌و‌یش سیمای داپۆشی‌بوون.

ئیدی له‌و کاتانه‌دا که‌ یاریم به‌ کاغه‌زه‌کان ده‌کرد، من به‌و شیوه‌یه‌ ده‌م‌بین‌. له‌گه‌ل هه‌ر کاغه‌زیکدا که‌ دامده‌نا، ده‌تگوت پۆحیک له‌ بتلیکی ئه‌فسوناویه‌وه‌ ده‌رده‌هینم و دایده‌نیم. به‌لێ پۆحیان هه‌بوو... چونکه‌ ته‌نها شیوه‌ی سیمایان جیاوازه‌بوو له‌ خیزانی‌که‌وه‌ بۆ خیزانیکی تر. نه‌خیر، شیوه‌ی خولق و مه‌زاج و که‌سایه‌تیشیان جیاوازه‌بوو. سینه‌که‌کان که‌سایه‌تیه‌کی سستتر و وشک‌تریان هه‌بوو وه‌ک له‌ دیناره‌ ناروون و دل‌ناسکه‌کان. کوپه‌کانیش دل‌خۆشتر و نه‌رم‌تر‌بوون

تایبته به پنگه پرتووک

شکلەکان بەردەوام لە ئاگایدا هەر دەژیان. ئەوساکە ئیتر هەر بە خەیاڵ یاریم پێدەکردن و چیتەر پێویستم بە خودی کاغەزەکان نەما، وەک ئەو وەبوو کە لە پێکدا بەبێئەوێ هیچ ژمیریاری بەکاربەنیت، بتوانیت شتەکان بژمیریت. بۆ نمونە کۆی شەش و حەوت هەر دەکاتە سیازە، تەنانەت ئەگەر هیچ شتیکیش بۆ ئەنجامدانی ئەو کۆکردنەوێ بەکارنەهێنیت.

بەو جۆرە بەردەوام قسەم لەگەڵ برادەرە نەبێراوەکاندا دەکرد، پاش ماوێهەکیش لەو دەدەچوو وەلام بەدەنەو هەرچەندە هەمووی تەنها هەر بە خەیاڵیش بوو. زیاتریش ئەو کاتانە بەروونی دەمبینین کە دەخەوتم، چونکە لەپادەبەدەر خەوم بەشکلەکانەو دەبینی و هەمیشە لەگەڵیاندا بووم. هەر لە کۆمەڵگایەکی بچکۆلە دەچووین. لە خەوکاندا شکلەکان سەر بەست لەمن قسەیان دەکرد و شتی جۆراوجۆریشان دەکرد. ئا بەوجۆرە لە شەوکاندا کەمتر هەستم بەتەنهایی دەکرد وەک لە پۆژە دورودریژەکان. دواتریش کاغەزەکان بەپێی کەسایەتی تایبەتی خۆیان ژیاڵیان بەسەر دەبرد. لەناو ئاگایدا هەروەک پاشا و شازنی راستی و خەلکی راستەقینە لە گوشت و خۆین پێکھاتوو دەهاتن و دەچوون.

پەییوەندیشم لەگەڵ هەندێک لە شکلەکاندا زیاتر بوو وەک لەوانی تر. لەسەرەتادا بەردەوام گفتوگۆی دورودریژم لەگەڵ کۆری سینەدا دادەمەزراند. هەروەها جارجاریکیش بۆ ماوێهەکی دورودریژ کاتیکی خۆشم لەگەڵ دەی قەرەدا بەسەر دەبرد. هەلبەتە ئەو کاتانە لە دەیتوانی دەست بەسەر خۆیدا پابگری.

بۆ ماوێهەکیش بەدزیەو لەگەڵ بللی کوپدا کەوتبومە خۆشەویستیەو. بەو شیوەیەش چێژ و خۆشیم لە یاریە هزریەکی

لە قەرەکان کە زوو زوو هەڵدەچوون و پەست و تورپەدەبوون. بەلام لەناو هەر خێزانیکیشدا جیاوازیەکی گەورە هەبوو. هەموو دینارەکان دڵ ناسکبوون و زۆر بە ئاسانی هەستیان بریندار دەبوو، بەلام لەناو هەموویاندا سیی دینار تاوانتاویک دەگریا. هەموو قەرەکان هەڵدەچوون، بەلام دەی قەرە لە هەموویان زیاتر تورپەدەبوو.

بەو شیوەیەش لەگەڵ تێپەرپوونی سەلەکاندا 52 کەسایەتی نەبێراوم خۆلقاند، هەر لێرەشدا لەسەر ئەم دوورگەییە لەگەڵدا دەژیان. لە دواجاریشدا ژمارەیان بووبە 53، چونکە جۆکەریش هاتە ناو ناوانەو و پۆلیکی گرنگی بینی «بەلام چۆن...»

«نازانم گەر بتوانیت مەزەندەیی ئەو بەکەیت کە من چەندە تەنها بووم. ئێرە لەپادەبەدەر مات و بێدەنگبوو. راستە بەردەوام چاوم بە چەند گیانەوهریکی جیاوازدەکەوت؛ کونەپەپووەکان و "مۆلووک"ەکان شەوانە چەند جارێک لە خەو هەڵیان دەستاندم، بەلام هیچ کەسێک نەبوو کە قسە لەگەڵدا بکەم. هەر پاش چەند پۆژیک کەوتە قسەکردن لەگەڵ خۆمدا. پاش یەک دوو مانگیش قسەم بۆ کاغەزەکان دەکرد. تاوانتاویک بەشیوەیەکی بازەیی بەچواردەوری خۆمدا ریزمەدەکردن و بەخەیاڵ وامدادەنان کەوێک من مەوێ راستەقینە و لە گوشت و خۆین پێکھاتوون. جارجاریکیش هەروا کاغەزیکم بەرز دەکردەو و گفتوگۆیەکی دورودریژم لەگەڵدا ساز دەکرد. پاش ماوێهەکیش هەموو کاغەزەکان کۆن بوون و خەریکبوو دادەپزان. تیشکی خۆر پەنگەکانی سەپپوونەو و زۆر بەزەحمەت وێنە سەر کاغەزەکانم لەیەکدی بۆ جیا دەکرایەو. لەبەرئەو هەموو دەستەکەم خستە قەوڵەو و هەتا ئەمپۆکەش هەر پاراستووم. بەلام

تایبته به پنگه پرتووک

پهنیر و گوشت و ماسی هینا. نهوجا سوراحیهک شیریشی خسته سهر میزهکه، پهنگیکی سپی و جوانی ههبوو. ههر زوو زانیم که شیرى "مۆلووک"ه. بۆ پاش نانخواردنیش، بهلهمیکی میوهی خسته بهردهمم، ده بۆ پانزه میوهی جۆراوجۆری لهسهریوو. من تهنها سیو و پرتقال و مۆزم دهناسیهوه، میوهکانی تریش تایبتهتبون به دوورگهکه. بهرلهوهی فرۆد دهستبکاتهوه به باسهکهی، بۆ ماوهیهک نان و میوهمان خوار.

تامی نان و پهنیرهکه کهمیکی جیاوازتربوون له تامی نهو نان و پهنیرانهی لهوهوپیش خواردبوومن. ههرهها تامی شیرهکش جیاوازبوو، لهشیری مانگا زۆر چهورتربوو. بهلام گهرهترین جیاوازی تامم لهو کاتهدا بۆ دهركهوت که کهوتینه میوه خواردن. تامی ههندیکیان ههر بهتهواوتهی له تامی ههموو میوهیهکی تر جیاوازبوو. بهخۆم نهبوو، جارجاریک لهسهر کورسیهکه بۆی دهجولامهوه و دهمگوت "ئمم".

پاش نهختیک پیاوه پیرهکه گوتی؛

«قته له خواردندا هیچ کهموکوپیهکم نهبووه»

میوهیهکی به ئەندازهی کولکهیهک ههلگرت و قازیکى لیکردهوه، ناوهکهی ههرهوک مۆز زهره و نهرمبوو. پاشان درێژهی به قسهکانیدا و گوتی؛

«بهیانیهکیشیان روویدا... نهو شهوه زیاد لهپاده خهوم بینیبوو. بهیانی زووهکهی له کوخهکهمدا هاتمه دهرهوه، هیشتام شهونم ههر به گیاکانهوهبوو و خۆریش هییدی هییدی لهسهر چیاکانهوه ههلههات. لهپریکدا لهخوارهوهی قههپالهکهوه بینیم دوو کهس بهرهوړووم دههاتن. منیش بهرهوړوویان پۆیشتم، وامزانی لهدوارجاردا چهند

خۆم دهبینی... من هینده تهنها بووم، تیدهگهیت؟... نهو زۆر جوانبوو لهبهراومدا؛ کراسیکی زهردی لهبهردابوو، دووچاوی سهوزی جوانی پیوهبوو و قزیکى دریز و کالی بهردابوووه. بهراستی پیویستم به ئافرهتیکبوو لهسهر دوورگهکه. له ئەلمانیا کچیکم دهستنیشانکردبوو که ناوی "ستینا" بوو. ئاخ، هاوار بهمالم... نهویش دهستگیرانهکهی لهناو دهريادا ونبوو»

پیاوه پیرهکه دهستیکی بهریشیدا هینا، بۆ ماوهیهکی دورودریژ بهبی دهنگی مایهوه. دواتر گوتی؛ «ئییستاکه درهنگه برادهر. وایزنام پروداوی کهشتی تیکشانهکهشت، بهتهواوتهی شهکهت و ماندووی کردویت. پیت باشتربه گهر سبهینى لهسهر باسهکهمان بهردهوامبین؟»

«نا، بههیچ جۆریک. ههزدهکهم ههموویم بۆ بگپیتتهوه» «بیگومان وایه. بهههرحال باشتربه بهر لهوهی ئاههنگی جۆکه دهستیپیکات، تۆ ههموو شتیک بزانیته»

«ئاههنگی جۆکه؟»

«بهئێ، ئاههنگی جۆکه!»

لهویدا ههستایه سهریی و کهمیکی هات و چۆیکرد. پاش نهختیک گوتی؛

«بهلام خۆ برسیت بووه؟»

نهمتوانی نکۆلی لهوهیان بکهه. پیاوه پیرهکه خۆیکرد به چیشتهخانه بچکولهکهیدا و لهناو چهند قاپیکی جوانی شوشهه کۆمهلیک خواردنی هینا. لهسهر میزهکهی نیوان ههردووکهماندا داینا.

وامزانی خواردنی سهر دوورگهکه ساکار و سادهیه، بهلام فرۆد یهکههجار قاپیکی پر له نان و کیکی دانا. دواتریش چهندین جۆری

تایبه ته به پنگه ی پرتووک

هیچ شتیک نیه لهو شتانه ی که له ناوه وه ماندا ده یانخولقینین، خو یان له خو یان به ئاگابن. به لام پیک ئه و خه یاله ی من وه کو هه موو وینا کردنه خه یالیه کانی تر نه بوو. له ویدا به شیوه یه کی سه یر و ناروون به ئاراسته یه کی تر دا پویش؛ له ناو بو شایی خولقاندنی هزرمه وه هاته دهره وه و خو یان له ناو بو شایی خولقینراوی ژیر ئاسماندا بینیه وه»

له ویدا به توندی هه ناسه یه کم هه لکیشا و گوتم؛

«به لام ئه وه ... ئه وه پیتیناچیت»

فرودیش له سه ر قسه کانی خو ی هه ر به رده وامبوو؛

«به ره به ره ژماره یان زیاد ی ده کرد. من شتیکم زور به لاه سه یربوو؛ هاتنی که سانی نو ئ به لای کونه کانه وه زور ئاساییبوو. ههروهک ئه وه وابوو که دوو کهس له ناکاودا له ناو باخیکا چاویان به یه ک ده که ویت. هه یچیان هه لسوکه وتیکی سه یر ناکات، ته نها له بهر ئه وه ی یه کیکیان له پیش ئه وی تره وه له ویدا بوو.»

کورته بنه کان به شیوه یه ک قسه یان له گه ل یه کتر دا ده کرد، هه ر ده نگوت بو ماوه یه کی دور دریزه یه کتری ده ناسن. بیگومان له راستیشدا به شیوه یه ک یه کتریان ده ناسی. ده توانین بلین بو ماوه ی چه ندین سالی دور دریز پیکه وه بوون له سه ر ئه م دور گه یه، چونکه من خه ونیش و زینده خه ونیشم به وه وه ده بین ی که که سایه تیه کان قسه یان له گه ل یه کتر دا ده کرد.

پاش نیوه پویه کیان له م خوارانه وه له ناو دارستانه که دا پیاسه مده کرد، له ویدا بو یه که مین جار بللی کوپم ببینی. و بزانم ئه و له ده ور به ری ناوه راستی ده سته ی کاغه زه کاند بوو. به هه رحال نه له سه ره تادا دامده نا و نه له کو تایشدا.

که سیک هاتوونه ته سه ر دوور گه که. له و کاته دا که لیان نزیک بوومه وه و زانیم کین، خه ریکبوو دلم له قه فه زه ی سنگمه وه بیته دهره وه؛ کوپی سینه ک و پاشای کوپ بوو.

یه که سه ر له دلی خو م دا گوتم "بیگومان هیشتام هه ر له کوخه که مدام و خه و ده بینم، ئه م بینیه به ده گمه نه ش ته نها خه ویکه و هه یچی تر". له هه مان کاتیشدا به ته واوه تی دلنیا بووم له وه ی که هه ر زور به خه به ربووم. به لام زور جاریش خه وم ده بین ی و نه مده توانی دلنیا بم. هه ردووکیان به شیوه یه ک سه لامیان لیکردم، هه ر ده تگوت براده ری کو نی یه کترین. له راستیشدا به شیوه یه ک له شیوه کان هه ر واشبووین! پاشای کوپ گوتی؛

«چ به یانیه کی خو شه فرود»

ئه و وشانه یه که مین رسته بوو که له سه ر ئه م دور گه یه دا له زاری که سیکه وه هاته دهره وه، که خو م نه بیت. ئینجا کوپه که ش گوتی؛

«ئه مپو ده بیت شتیک ی به سوود بکه ین»

پاشاکه ش وه لامی دایه وه و گوتی؛

«فه رمانی من ئه وه یه که کوخیک دروست بکه ین»

هه رواشمان کرد. له سه ره تادا له کوخه که ی مندا شه ویان کرده وه. پاش یه ک دوو پوژیکیش هه ر له خوار خو مه وه کوخیکی نایاب و جوانمان دروست کرد و گواستیه نه وه ناوی.

هه ردووکیان بوون به براده ریکی گیانی به گیانیم و وه ک خو م وابوون - ته نها یه ک جیاوازیمان هه بوو؛ ئه وان هه رگیز بیریان له وه نه ده کرده وه که به ریزایی ئه و هه موو ساله وه کو من له سه ر ئه م دور گه یه دا نه ژیاون. شتیک له ناوه وه یاندا وایله ده کردن ئه و راستیه نه بینن که ئه وان له بنه ره تادا له خه یالی مندا چنراوون و هه یچی تر.

تایبه ته به پنگه ی پرتووک

سەرلەنوێ پوژ دەبێتەوه. ژيانى سەر ئەم دوورگە یه فیرى ئەوهی کردووم که هەمیشە پوژیکى نوێ هەر دیت
ئەو شتانهی فرۆد بۆمی دەگێراییهوه، هینده سەرنجراکێشەریبون که تا
ئێستاکەش وشە بەوشەیم لەیاده.

لەدلى خۆمدا دەمگوت "ئاخر چۆن 53" وینەى خەيالىي "وهک مروقى
راستهقىنهى زیندوو دینه دونیای راستهقىنهوه؟ لەپریکدا دیسانهوه
گوتم؛

«ئەوه... ئەوه پێیتیناچیت؟»

فرۆد سەریکی لەقاند و گوتی؛

«لەماوهی چەند سالیکی کەمدا هەموو کاغەزەکان توانیان لە
ئاگاییمهوه دزەبکەن و بێنە سەر ئەو دوورگەیهی که خۆمی لەسەر
دەژيام. لەوانەشە من بە ئاراستهکەى تردا رویشتم؟ کى دەزانیت؟
بەلایەنى کەمهوه ئەوهش بواریکبوو و بەردهوام هەلمدەسەنگاند.

راسته بۆ ماوهی چەندین سال لەگەڵ ئەو برادەرە نوییانەمدا ژیاوم،
وه راستیشه که پیکهوه لادیکهمان ئاوهدانکردهوه، پیکهوه نانمان
لیدهنا و پیکیشهوه دەمانخوارد، بەلام هەمیشە پرسیارم لە خۆمدهکرد
و دەمگوت "بلیت ئەو کەسانەى چواردهورم راستهقىنهبن؟ بلیت من
نەچووبیتمە ناو جیهانیکی خەونی هەتاهەتاییهوه؟ بلیت ون نەبووبم
نەک تەنها لەسەر دوورگەکە - بەلکو لە فەنتاسی خۆمدا؟ ئەگەر
وابیت؛ کەواتە بلیت پوژیک لە پوژان پیکای گەپانەوه بۆ ناو
هەقیقەتە بدۆزمهوه؟»

بەلام ئەو کاتەى که کورپی دینار توێ هینا بۆ لام، ئیدی دلیابووم که
لە ژيانیکی راستهقىنهدا دەژیم. بەراست، خو تو جۆکهریکی نویی
دەستەکە نیت، هانس؟ بلیت تو شم بەخەيال دروستکردبیت؟»

لەپیشدا ئەو منى نەبینی، بەپیکادا دەپوشت و لەبەرخیهوه
ئاوازیکی خۆشی دەخویند. منیش وهستام و فرمیسک بەچاوهکانمدا
هاتنە خوارهوه. ئاخر یهکسەر "ستینا"ی دەستگیرانم بیرکەوتەوه.

غیرهتم دایە بەرخۆم و بەهیواشی بانگم کرد؛

«بلى کوپ»

تەماشایهکی کردم و بەرهووروم هات. دەستی کرده ملم و گوتی؛

«زۆر سوپاست دەکەم فرۆد... تو منت دۆزیهوه. ئاخر بەبى تو دەبى
من چیم بکرايه؟»

پرسیاریکی زۆر بەجى و ماقولێ کرد. لەراستیدا ئەو بەبى من هیچی
بۆ نەدەکرا. بەلام ئەو خۆی بەئاگا نەبوو لەوه. هەرگیزیش نابیت
ئەوه بزانییت.

لیوهکانی هەر زۆر سوور و نەرمبوون. حەزمدهکرد ماچیبکەم، بەلام
شتیک پیکه ی لیدهگرتم.

بەرەبەرە خەلکانی سەر دوورگەکە پرووی لەزیادبوون دەکرد، ئیمەش
خانوی نویمان بۆ دروستدهکردن. ئا بەو شیوهیهش لادییهکی تەواو
بەچواردەورمدا دروستبوو. چیتیش هەستم بە تەنهایی نەدەکرد.
کۆمەلگایهکمان پیکهینا و هەریهکەمان کاریکی تایبهتیمان هەبوو.

هەر لە سی چل سالیک لەمهوبەرەوه هەموو 52 کەسایهتی یاریهکە
دەرکەوتن. تەنها یهکدانهیان دواکەوت؛ "جۆکەر"، ئەو دواهەمین کەس
بوو که لەدایکبوو، ئەو شانزە بۆ حەقده سالیک لەمهوبەر خۆی لەسەر
دوورگەکەدا نیشاندا. ئیمە خەریکبوو لەگەڵ شیوازی ژيانی نویماندا
خۆمان پادەهینا، بەلام ئەو وهک کەسیکی گیرەشیوین هاتە ناو ژيانە
ئارامەکەمانهوه. بەلام پاشان دیمە سەر ئەو باسە. هانس... بەیانیش

www.pertwk.com

پیاوه پیره که ته ماشایه کی کرد و به پراستی په روښی وه لایمیک بوو. له بهر نه وه به په له گوتم؛

«نا، نا، منت له خه یال هه لنه چنیوه. ببوره پرسیاره که هه لده گیرمه وه؛ نه گهر تو خه و نه بینیت، که واته من خه و ده بینم. نه و کاتهش من خه و به هه موو نه و شته خه یال یانه وه ده بینم که تو ده یانگیرپته وه...»

له پریکدا باوکم له سهر جیگا که یدا خوۍ هه لگیرایه وه. منیش خوۍ هه لایه سهر زهویه که، پانتول کهم راکیشا و به هیواشی کتیه بچکوله کهم خنی به گیرفانیکیدا.

پراسته و پراست خه بهری نه بوو وه. چوومه لای په نجه ره که وه و له پشت په رده کانه وه و ه ستم. له دوو ره وه و شکانیم ده بینم، به لام زور به لامه وه گرنگ نه بوو، چونکه هه موو بیرکړدنه وه کانم له شوینیکی تربوون... له پراستیدا له کاتیکی تریشدا بوون.

خوۍ به خوۍ ده گوت نه گهر نه و شتانه ی فرود بوۍ هانسی ده گیرپته وه به پراستی روویاندا بیت، که واته من گهره ترین چیروکی هونه ری یاری کاغه زم خویندو ته وه. چونکه خوۍ له خویدا شتیکی زور سهر سوپهینه ره گهر بتوانیت ده سته بهک یاری به جادوو بهینیته بوون. به لام نه گهر وا له هه 53 کاغه زه که بهکیت که پرېن له ژیان و له سهر نه م زهویه بزین، نه و نه وساکه جادوو که ده چیته قالبیکی ته و او جیا وازه وه. بیگومان فیروونی نه و کارهش چه ندین سالی پیده چیت.

به لام نه گهر ژیان جادوویهک بیت، که واته ده بیت جادوو گهریکیش بوونی هه بیت. نومیده وارم پوژیک له پوژان په رده له سهر رووی

تایبه ته به پتگی په پرتووک

هه لالم، به لام ده رختنی فیلیکی ئاوها ئاسان نیه، به تایبه تیش کاتیک که جادوو گهره که خوۍ له سهر شانۆ نیشان نادات.

نه خته نه خته له و شکانی نزیک ده بووینه وه و له و کاته دا که باوکم سهری هینایه نه و دیو په رده که وه و و شکانی بینم، به ته و او ته تی شله ژا و گوتی؛

«هینده ی نه ماوه بگهینه ولاتی فه یله سوفه کان»

دواتر هەر که گه‌یشتی نه "پیلۆپۆنیس"، باوکم خیرا ژماره‌یه‌کی هه‌مان
ئهو گوڤاره‌ی کچی که کاتی خوئی پوری له دوورگه‌ی "کریتا"دا کچیبووی.
له‌و شاره قه‌راغ ده‌ریایه قه‌ره‌بالغه‌دا، بو نانخواردنی به‌یانی له
چیشته‌خانه‌یه‌کی سه‌ر یه‌کێک له گوڤه‌پانه‌کاندا دانیشتی. داوای قاوه
و شه‌ربه‌ت و نان و مره‌بای گیلایمان کرد، له‌و کاته‌دا که چاوه‌پوانی
خواردنه‌که‌مان بووین، باوکم ورده ورده گوڤاره ئافه‌رته‌نه‌که‌ی
هه‌له‌دایه‌وه و چاوی پێدا ده‌خشان. له‌پێکدا گوئی؛
«به‌راست!»

گوڤاره‌که‌ی هه‌لگیرایه‌وه و لاپه‌ره‌یه‌کی نیشاندام، وینه‌یه‌کی دایکم به
پراوپی په‌ره‌که‌وه بوو. یه‌کجار وه‌کو ئافه‌رته‌کانی سه‌ر کاغه‌زی
یاریه‌که‌ی که باوکم له "فیرونا"دا کچی، پروت نه‌بوو. به‌هه‌رحال
به‌لایه‌نی که‌مه‌وه ده‌کرا له‌م ببووردی، چونکه به‌ئاشکرا دیاربوو که
ریکلامه‌ی بو جله‌به‌رگیکی مه‌له‌وانی ده‌کرد.
باوکم گوئی؛

«له‌وانه‌یه دایکت له ئه‌سینادا بدۆزینه‌وه، به‌لام دیاره بردنه‌وه‌ی
له‌گه‌ل خۆماندا بو مال‌ه‌وه هه‌روا ئاسان نابێت»

چه‌ند شتی که له خواری خواره‌وه‌ی په‌ره‌که‌وه نووسرابوو، باوکیشم
به‌ته‌واوه‌تی نه‌یده‌توانی لێتیبگات، چونکه به‌یۆانی نووسرابوون.
نه‌ک ته‌نها مانای وشه‌کانیان سه‌خته، به‌لکو شیوه‌ی نووسینیشیان

تایبه‌ته به‌ پێگه‌ی په‌رتووک

ئاسان نه‌، چونکه یۆنانیه‌کان تا ئیستا که‌ش زمانی نووسینیان
نه‌گوڤیوه‌ته سه‌ر پیته لاتینه‌کان.

نانی به‌یانیان بو خستینه سه‌ر میزه‌که، به‌لام باوکم ته‌نانه‌ت کوپی
قاوه‌که‌شی به‌رز نه‌کرده‌وه. له‌بری ئه‌وه گوڤاره‌که‌ی هه‌لگرت و خوئی
گه‌یاند له‌ لای خه‌لکانی چوارده‌ورمان، به‌داوای که‌سی‌دا ده‌گه‌را که
ئینگلیزی یان ئه‌لمانی بزانی. له‌ داوای چه‌ند گه‌نجی‌کی دۆزیه‌وه.
گوڤاره‌که‌ی بو درێژکردن و داوای لێکردن وشه‌ بچکوله‌کانی خواری
خواره‌وه‌ی بو وه‌ربگیر. گه‌نجه‌کان ئاوریان لێده‌دامه‌وه و ته‌ماشایان
ده‌کردم، منیش شه‌رم گرتی. هه‌ر بو خۆم دانیشتیبووم و ئومیده‌واربووم
باوکم لێیان توره‌نه‌بێت و بلێت ئیوه ئافه‌رتی‌کی نه‌رویجیتان دزیوه
یان شتی که له‌و بابه‌ته.

باوکم گه‌پایه‌وه لام و ناوی ئه‌و شوینه‌ی نووسیوو که ریکلامه‌که‌ی
ده‌رکردبوو، ئه‌وجا هه‌ر وا به‌ئاسانی گوئی؛
«وا هاتین»

بێگومان گوڤاره‌که وینه‌ی چه‌ندین ئافه‌رتی تریشی تیدا بوو، به‌لام
باوکم هه‌ر وینه‌که‌ی دایکمی به‌لاوه گرنگیوو. به‌ هیواشی ئه‌و
لاپه‌ره‌یه‌ی لێکرده‌وه و دواتر گوڤاره‌که‌ی فریادیه‌ ناو ته‌نه‌که‌ی
خۆله‌که‌وه. تارا ده‌یه‌ک له‌وه‌ده‌چوو که جوکه‌ری که له‌ ده‌سته‌یه‌ک یاری
کاغه‌ز ده‌ربه‌ییت و باقیه‌که‌ی فریادات.

نزیکتین رێگا به‌ره‌و ئه‌سینا به‌سه‌ر که‌ناله به‌ناوبانگه‌که‌ی
"گۆرینت"دا ده‌پوشت. به‌لام ئه‌گه‌ر باوکم لاریگایه‌کی گرنگتری
بزانیایه، ئه‌وا هه‌میشه‌ لاریگایه‌ی هه‌له‌بژارد، نه‌ک نزیکتین رێگا.

تایبه ته به پنگه ی پرتووک

له ژیر ئاسمانیکی شیندا لهم سهره وه بو ئهوسهر دههاتن و دهچوون.
پاش کهمیک گوتم؛

«ئهگهر بهراستی خودایهک هه بیته، ئهوا یاری چاوشارکی لهگهڵ
ئافهریدهکانیدا دهکات و دهستیکی بالاشی لهو یاریه دا ههیه»
باوکم به دهنگیکی قرخنه وه پیکه نی، بهلام ههستمده کرد به تهواوه تی
لهگه لمدایه. دواتر گوتی؛

«لهوانه یه لهو کاته دا که چاوی به ئافهریدهکانی خوی کهوتبیته،
به تهواوه تی دلێ داخوړپا بیته. دواتریش هه موو شتیکی به جیهیشتووه و
پایکرده له دهستیان. ئه زانیت چۆن... سهخته بزانیان کامیان زیاتر
داچله کیوون؛ ئاده م یان خودا. پیمواییته جوړه خولقاندنیکی ئاوها
ههردوولا وهک یهک ده ترسینیته. بهلام به پروای من به لایه نی کهمه وه
به رله وهی رابکات، ده بویه ناوی خوی لهسهر ئافهریدهکانی
بنووسیایه»

«ناوی خوی بنووسیایه؟»

«بیگومان دهیتوانی ناوی خوی لهسهر تاشه به ردیکی چیا یهک یان
شتیک لهو بابته جیهیشتایه»
«کهواته تو بروات به خودا نیه؟»

«من وام نهگوت. من ریک له وهوپیش گوتم خودا له ئاسماندا دانیشتووه
و پیمان پیده که نیته، چونکه پروای پیناکه یین»
له دلی خۆمدا گوتم "ریک"، بیرم دیت له وهوپیش له هامبورگدا
قسه یهکی قۆری ئاوها ی کرد.

باوکم درێژه ی به قسهکانی دا و گوتی؛

«پراسته هیچ ناو نیشانیکی دانه ناوه، بهلام له دوا ی خوی جیهانیکی
به جیهیشتووه. به پروای من ئه وه بهسه»

له راستیدا پییخو شبوو سهر دانی فالگره وه که ی "دیلی" بکات و شتیکی
لیپرسیته. واته ده بویه به پا پۆر که نالی "کورینت" مان بپریایه و
دواتریش له سهروی که ناله که وه به ناو "دیلی" دا بکهوتینایه ته وه ری.
ته نها نیو ساعاتیک له ناو پا پۆر که دا ماینه وه و دواتریش پاش چه ند
کیلومه تریک گه یشتینه شاریکی بچوک که پیمان دهگوت "نافاکتوس".
له ویدا لاماندا و له گۆرپانیکیدا شه ربه ت و قاوه مان خو ارده وه،
شوینه که مان به سهر قه لایه کی "فینسیایی" دا ده پروانی.

بیگومان بیرم له دایکم ده کرده وه و له دلی خۆمدا ده مگوت ئاخۆ چی
پووبدات لهو کاته دا که له ئه سینادا ده بیبینین، بهلام له هه مان
کاتیشدا خه یالیکم هه ر لای ئه و شتانه بوو که له کتبیبه بچکوله که دا
خویندبوومنه وه. ده مویست به بی ئه وهی نه یینه که ی خۆم ئاشکرا بکه م،
پیکه یهک بدۆزمه وه و بیر کردنه وه کانم به باوکم بلیم.

باوکم دهستی بو بویه که به رز کرده وه و داوا ی حسابه که مانی کرد،
منیش لهو کاته دا گوتم؛

«بابه... تو بروات به خوا هه یه؟»

که میک داچله کی گوتی؛

«به م پیش نیوه پویه... پیت وانیه هیشتام زوو بیت بو ئه و باسانه؟»
تا راده یهک منیش له گه لیدا ته بابووم، بهلام خۆ ئه و نه یده زانی ئه و
به یانیه زوو لهو کاته دا که ئه و خه وتبوو من له کوئ بووم. خۆزگه
ده یزانی. ئه و خوی چهنده ها بیرۆکه ی زیره کانه و جوړاوجوړی به
می شکدا دههات و دهچوو، جار جار یکیش هونه ریکی جوان و
سهرنجراکی شه ری کاغه زی نیشان ده دام. بهلام من دهسته یهک کاغه زی
یاریم بینی، که وهک مروقی زیندووی له گوشت و خوین پیکهاتوو،

تایبه ته به پنگه ی پرتووک

نهدوه ستا. ئه ویش ههروهک باوکم خولیای دۆزینه وهی ههقیقه ته ههتا ههتاییه کان بوو. ته نهها جیاوازیشیان له وه دابوو که "پروفسور" هکه ههروا بۆ خویشی دواى ئه و بابته ته که وتبوو، به لام باوکم به راستی سه رقالی فهلسه فه بوو.

باوکم دانیشتبوو و چاوی بریپوو وه قه لا فینیساییه که، دواتر گوتی؛ «هانس تۆماس، خودا مرد... ئیمه کوشتمان»
ئهو رسته یه زۆر هاژاندمی، هاوکاتیش به راستی لیی تینه ده گه یشتم. له بهر ئه وه هه یچ وه لامیکم نه دایه وه.

پاش ئه وهی له که نالی کۆرینت تیپه پین و به ناوچه شاخاویه کاندایا به ره و "دیلفی" سه رده که وتین، به لای چه ند باخیکی زهیتونی بیکوتایدا تیپه پین. ده مانتوانی هه ر هه مان رۆژ بگه ینه ئه سینا، به لام باوکم گوتی "ئى خو ناکریت هه روا به خیرایی به لای "دیلفی" دا تیپه پین، خو ده بیئت سه ردانیکی باشی ئه و شوینه پیروژ و دیرینه بکه یین".

بۆ نیوه رۆ گه یشتینه "دیلفی" و له سه رووی ئه و شاره بچوکه دا له ئوتیلێکدا دابه زین که به سه ر که نالی کۆرینتدا ده یروانی، تابلێیت دیمه نیکی دلگیربوو. چه نده ها ئوتیلی تریشی لیبوو، به لام باوکم ئه و دانیه یانی هه لېژارد که جوانتر به سه ر ده ریادا ده یروانی.

له ئوتیل هه که وه به ره و ناوچه به ناوبانگه که ی په رستگا کان که وتینه پى، ته نهها یه ک دوو کیلۆمه تریک له خو ره لاتییه وه دوربوو. له ناوچه یه که ی هه لکه ندر او نزیک بووینه وه، له ویدا ده می باوکم هه رده تگوت چیکه نه یه، به هه یچ جوړیک نه ده وه ستا؛

«خه لکی به دریزایی سه ده کۆنه کان ده هاتنه ئیره و داواى ئامۆزگاریان له "ئه پۆلۆ"ی فالگره وه ده کرد. پرسیاریان سه باره ت به

که مێک بیریکرده وه و گوتی؛

«جاریکیان ئه ستیره ناسیک و پزیشکیکی نه شته رگه ری مێشک مشتومری ئاینیان ده کرد، هه ردووکیان روسیپوون. ئه ستیره ناسه که مه سیحی نه بوو، به لام پزیشکه که مه سیحی بوو. ئه ستیره ناسه که به شانازییه وه گوتی؛ "من زۆر که ره ت چوومه ته ئاسمان، به لام هه رگیز نه خودام بینى و نه فریشته ش". پزیشکه که ش بۆ ماوه یه ک ده می داپچری، به لام پاشان وه لامی دایه وه و گوتی؛ "منیش نه شته ری چه نده ها مێشکی زیره کم کردوه، به لام هه رگیز یه ک "بیر" یشم نه بینووه»

ئهو جا من ده مم داپچری و گوتم؛

«هه ر ئیستا ئه م باسه ت هۆنیه وه، وانیه؟»

سه ری راوه شاندى و گوتی؛

«نا، ئه وه یه کیک بوو له و نوکتانه ی که مامۆستای فهلسه فه که مان له شاری "ئاره ندال" دا بۆی ده کردین»

له راستیدا کاتی خو ی باوکم له زانکۆی ئازاددا تاقیکردنه وه یه کی فهلسه فه ی داوه و به و شیویه ش شه هاده ی فهلسه فه ی وه رگرتوه. هه موو کتیه کانى له وه و به ر خویندبووه وه، به لام له گه ل ئه وه شدا پایزی پێشو له قوتابخانه یه کی ئاره ندالدا به شدارى له و وانانه دا کرد که تایبه تن به میژووی فهلسه فه.

بیگومان باوکم هینده ی به لاوه به س نه بوو که بروات و گو ی بۆ "پروفسور" هکه ی قوتابخانه شلکات. نا، نا... جار جار یکی ش بانگه یشتی ده کرده ماله وه بۆ "هیسپۆ". ئه وسا ده یگوت "خو نه مده توانی هه روا له ئوتیلی شاره که دا به جیی به یلم". ئا به و شیویه ئه ویشم ناسی. ئه و پیاوه زۆر چه نه بازبوو و هه رگیز ده می

تایبته به پنگه‌ی پرتوک

خوارنه‌که²⁵ لهو چیاپه‌دا ژیاوون و به‌هره‌ی هونه‌رییان به مروّف به‌خشیوه.

به‌رله‌وه‌ی بچینه ژوره‌وه، باوكم گوتی ده‌بیّت له‌پیشدا له ئاوی کانیه پیروژه‌که بخوینه‌وه. کانیه‌که که‌میگ له خواروی شوینی چوونه ژوره‌وه‌ی په‌رستگا‌که‌وه‌بوو. دواتر گوتی هه‌موو ئه‌و که‌سانه‌ی که ده‌چنه ئه‌و شوینه پیروژه‌وه، ده‌بیّت له‌پیشدا لیږه‌دا خو‌یان پاک‌که‌نه‌وه. جگه‌له‌وه‌ش ده‌یگوت هه‌ر که‌سیگ له‌و ئاوه بخواته‌وه حیکمه‌ت و به‌هره‌ی شیعی‌ی بو‌دیّت.

چوینه ناو په‌رستگا‌که‌وه و باوكم نه‌خشه‌یه‌کی کړی، که شیوه‌ی په‌رستگا‌که‌ی به‌ر له دوو هه‌زار سال له‌مه‌وبه‌ری نیشانداده‌ا. من نه‌خشه‌که‌م زو‌ر به‌دل‌بوو، چونکه جگه له‌چهند پاشماوه‌یه‌کی ئیږه و ئه‌وئ هیچی تری نه‌ما‌بووه‌وه.

له‌پیشدا به‌لای چهند پاشماوه‌یه‌که‌دا تیپه‌پین که کاتی خو‌ی ژووری باجدانی گومرگ بووه. له‌و سه‌رده‌مه‌دا هه‌ر که‌سیگ داوای ئاموژگاری له "ئه‌پو‌لو" بک‌ردایه، ده‌بوا‌یه دیاری نایابی بو‌ به‌ینایه و له‌چهند خانویه‌کی تایبه‌تیدا کو‌یاند‌ه‌کرده‌وه. بیگومان ئه‌و خانوانه‌ش له‌لایه‌ن ولا‌ته جیاوازه‌کانی ئه‌و سه‌رده‌مه‌وه دروست‌کرا‌بوون.

گه‌یشته‌ینه لای په‌رستگا گه‌وره‌که‌ی "ئه‌پو‌لو" و له‌ویدا باوكم به‌شیوه‌یه‌کی با‌شتر مانای "فال‌گره‌وه" ی بو‌ روون‌کرده‌وه و گوتی؛ «ئه‌و پاشماوانه‌ی که لیږه‌دا ده‌بیینیت، کاتی خو‌ی په‌رستگا گه‌وره‌که‌ی "ئه‌پو‌لو" بووه. له‌ناو په‌رستگا‌که‌دا به‌ردی‌کی داتا‌شراوی گه‌وره‌یان

هه‌موو شتیگ ده‌کرد، بو‌ نمونه؛ کئی به‌ینن و کئی نه‌هینن، به‌ره‌و کو‌ئ سه‌فه‌ر‌بکه‌ن، که‌ی له‌گه‌ل ولا‌تانی تر‌دا بکه‌ونه شه‌ره‌وه، له‌سه‌ر چ سال‌نامه‌یه‌ک بر‌وون و هتد»

له‌ویدا لی‌مپرسی؛

«فال‌گرته‌وه‌ چیه؟»

باوكم که‌وته با‌س‌کردن و گوتی کاتی خو‌ی "زی‌وس" ی خواوه‌ند دوو هه‌لو‌ی به‌ئاسمان‌دا هه‌ل‌داوه، بو‌ئه‌وه‌ی هه‌ر یه‌که‌یان له‌لایه‌کی ئاسمانه‌وه به‌ده‌وری زه‌ویدا بفر‌ئ. دواتر له "دیلفی" دا یه‌کتریان گر‌توته‌وه، لیږه‌شه‌وه یو‌نانیه‌کان له‌و بر‌وا‌یه‌دا‌بوون که "دیلفی" ناوه‌راستی جیهان بیّت. دواتر "ئه‌پو‌لو" هانتوو و ویستویه‌تی له "دیلفی" دا نیشته‌جی ببیّت، به‌لام به‌رله‌وه ده‌بوا‌یه ئه‌ژدیها تر‌سناکه‌که‌ی بکوشتایه که ناوی "پی‌سون" بوو. هه‌ربو‌یه دواتر ناوی ژنه قه‌شه‌که‌یان نا "پیسیا". ئه‌وجا "ئه‌پو‌لو" ئه‌ژدیهاکه ده‌کوژیت و ده‌بیّت به‌ مار. پاشانیش هه‌میشه ئه‌و مار له‌گه‌ل خو‌یدا بو‌ هه‌موو شوینیگ ده‌بات.

ده‌بیّت دان به‌وه‌دا بنیم که زو‌ربه‌ی ئه‌و شتانه‌ی باوكم با‌سی کردن، من لی‌ی تی‌نه‌ده‌گه‌یشتم. ته‌نانه‌ت هه‌ر وه‌لامی پر‌سیاره‌که‌شمی نه‌دایه‌وه و پی‌ی نه‌گوتم "فال‌گره‌وه" چیه. به‌لام ئیتر وا خه‌ریک‌بوو له شوینی چوونه‌ژوره‌وه‌ی په‌رستگا‌که‌ نزیک ده‌بو‌ینه‌وه. په‌رستگا‌که که‌وت‌بووه پانتاییه‌کی خواروی شاخی "پاتناس" وه. کاتی خو‌ی "نو

²⁵ ئه‌و خوارنه‌ی که له میتو‌لوژیای یو‌نانیدا هه‌ریه‌که‌یان جو‌ره

هونه‌ریک یان زانستیکیان هه‌بووه و.

تایبته به پنگه پرتووک

دیاربوو باوکم چاوه پوانی هیژی "ئه پۆلۆ" بوو که کاری تییکات. پاش که مێک گوتی؛

«کۆره گهنجه کهی ولاتی دوور... له نزیک پهرستگا کۆنه کهوه... چاوی به ژنه جوانه که ده که ویت»

ههر خیرا وه کو خوی لیها ته وه. به دلێکی خوشه وه سه ریکی له قاند و گوتی؛

«هینده مان به سه... هه رگیز وه لامه کانی "پیسیا" هینده ورد و پروون نه بووه»

به لام وه لامه کهی به لای منه وه هینده پروون نه بوو، چونکه نه مده زانی ئه و کۆره گهنجه کییه و ئه و ژنه جوانه کییه و ئه و پهرستگا کۆنه له کویدا یه. دواتر گوتم؛

«وه ره با شیروخه تی بو بکهین و بزانی دایکم ده دۆزینه وه. ئه گهر ئه پۆلۆ بتوانیت قسه بخاته سه ر زاری تو، ئه و ده ستوانیت ده سه لاتی به سه ر پاره یه کی ئاسنیشدا هه بییت»

باوکم پازیوو و بیست دره میه کی ده رهینا. له سه ره ئه وه رێک که وتین که ئه گهر "شیر" بییت، ئه و دایکم له ئه سینادا ده بینین. پاره کهم به ئاسماندا هه لدا و به په ره وشه وه ته ماشای سه ر زهویه کهم کرد.

"شیر" بوو! به راستی به "شیر" دا که وتبووه وه. لای "شیر"ی پاره که ته ماشای ده کردین، هه ر ده تگوت چهنده ها هه زار ساله له سه ر ئه و زهویه که وتوو و چاوه پوانی ئیمه بووه که به لایدا برۆین و بیدۆزینه وه.

دانابوو و پییان ده گوت "ناوک"، چونکه یۆنانیه کان ئه م پهرستگایه یان به ناوکی جیهان داناو. به ده ر له وه ش پییان وابوو "ئه پۆلۆ" به لایه نی که مه وه به شیکی ساله که له ناو ئه م پهرستگایه دا ژیا بییت. خه لکیش ده هاتن و داوای ئامۆزگاریان له و ده کرد. ئه ویش له رێگای "پیسیا"ی ژنه قه شه وه ده دوا. ئه میش له سه ر کورسیه کی سی قاچ داده نیشت که له سه ر درزیکی زهوی دانرابوو. هه ندی گاز له درزه که وه ده هاته ده ره وه و پیسیای گێژ ده کرد، رێک له رێگه ی ئه و گێژبوونه شه وه ده بووه زمانی حالێ ئه پۆلۆ. خه لکی ده هاتنه دیلفی و په رسیاره کانیان ده برده لای قه شه کانی شاره که. ئه وانیش ده یانگه یانده پیسیا. وه لامه دژوار و په ر نه یه نیه کانی ئه میش، قه شه کانی ناچار ده کرد سه ر له نوێ وه لامه کان وه رگێژنه وه. به م شیوه یه ش یۆنانیه کان سوودیان له حیکمه تی ئه پۆلۆ وه رده گرت، چونکه به بروای ئه وان ئه پۆلۆ هه موو شتیکی ده رباره ی پابووردوو و داها تووش ده زانی»

ئه و جا من په رسیار مکرد و گوتم؛

«ئه ی باشه ئیمه په رسیاری چی بکهین؟»

باوکیشم له وه لامدا گوتی؛

«بزانی "ئه نیتا" له ئه سینادا ده دۆزینه وه. تو به به قه شه که و په رسیار بکه، منیش ده بم به "پیسیا" و وه لامیکی خوا یانه ت ده ده مه وه»
باوکم له به رده م پاشما وه کانی په رستگا به ناو بانگه کهی "ئه پۆلۆ" دا دانیش ت و وه ک شیت سه ر و ده ستی به ملا ولادا باده دا. هه ندیک گه شتیاری فه ره نسی و ئه لمانی له و کاته دا به ویدا تیده په رین، له ترساندا گه رانه وه دوا وه، به لام من زۆر به راستی لیمپرسی؛
«له ئه سینادا "ئه نیتا" ده بینین؟»

پاش ئه‌وه‌ی "فالگره‌وه" که دَلنای کردین که دایکم له ئه‌سینادا
ده‌بینین، به‌ره‌و سه‌روتی ناوچه‌که که‌وتینه‌ پڕ و چاومان به
شانۆیه‌کی کۆن که‌وت که جیگای 5000 بینهری هه‌بوو. له‌سه‌ری
سه‌ره‌وه‌ی شانۆکه‌وه ته‌ماشای ناوچه‌ی په‌رسنگا که‌مان ده‌کرد، له‌ویوه
هه‌تا خواری خواره‌وه‌ی دۆله‌که‌مان لێوه‌ دیاربوو.

له‌پێگای هاتنه‌ خواره‌وه‌ماندا باوکم گوئی؛

«هانس تۆماس، هیشتام شتیکی تریش ماوه‌ دەر باره‌ی "فالگره‌وه" که
که‌ پیت بلیم. ده‌زانی چۆن... ئه‌م شوینه‌ به‌لای ئیمه‌ی فه‌یله‌سوفه‌وه
گرنگیه‌کی تایبه‌تی هه‌یه‌»

له‌سه‌ر هه‌ندیک له‌ پاشماوه‌کانی په‌رسنگا که‌ دانیشترین. من به‌لامه‌وه
سه‌یربوو که‌ چه‌ند هه‌زار سالیک کۆن بوون. پاشان باوکم گوئی؛

«"سوکرات" ت له‌ یاده‌؟»

منیش گوتم؛

«به‌ته‌واوه‌تی بیرم نیه‌، به‌لام وایزانه‌ فه‌یله‌سوفیکی یۆنانی بووه‌»

«راسته‌... ئیستاکه‌ش ده‌مه‌و پیت مانای وشه‌ی فه‌یله‌سوفت بو
باسبکه‌م...»

زانیم خه‌ریکه‌ یه‌کیک له‌ گوتاره‌ بچکۆله‌کانی داده‌مه‌زرینیت، به‌لام له
هه‌مان کاتیشدا هه‌ستمده‌کرد به‌ته‌واوه‌تی کاتی خۆی نه‌بوو، چونکه
خۆره‌که‌ ریک له‌ده‌موچاوی ده‌دام و ئاره‌قی پێدا ده‌هاته‌ خواره‌وه‌.

تایبه‌ته‌ به‌ پێگه‌ی په‌رتووک

«فه‌یله‌سوف" واته‌ که‌سیک که‌ به‌دوای حیکمه‌تدا ده‌گه‌رپیت. واته‌
مه‌به‌ست له‌وه‌ نیه‌ که‌ فه‌یله‌سوف که‌سیکی پڕ حیکمه‌ت بیت...
جیاوازیه‌که‌ ده‌بینی؟»
سه‌ریکم بو له‌قاند.

«سوکرات یه‌که‌مین که‌سبوو که‌ به‌و شیوه‌یه‌ ده‌ژیا. به‌ شه‌قامه‌کانی
ئه‌سینادا ده‌خولایه‌وه‌ و له‌گه‌ڵ خه‌لکیدا ده‌دوا، به‌لام نه‌ک به‌و
مه‌به‌سته‌ی که‌ شتیکیان فیربکات. به‌پێچه‌وانه‌وه‌، ئه‌و ده‌یویست له
پێگه‌ی گفتوگۆکانیه‌وه‌ له‌گه‌ڵ خه‌لکیدا حیکمه‌تیکیان لێوه‌ فیڕ ببیت.
ئه‌و ده‌یگوت "داره‌کانی ولات هیچم فیڕ ناکه‌ن". به‌لام دواتریش زۆر
نائومیدبوو، چونکه‌ ده‌ییبینی ئه‌و خه‌لکه‌ی که‌ وایان نیشان ده‌دا که
زۆر ده‌زانن و شانازیان به‌خۆیان هه‌وه‌ ده‌کرد، له‌ راستیدا هیچی وایان
نه‌ده‌زانی. بێگومان ده‌یانتوانی نرخ‌ی شه‌راب و پۆنی زه‌ینونی ئه‌و
پۆزه‌ی پێیلین، به‌لام هیچ شتیکی گرنگیان دەر باره‌ی ژیان پێنه‌بوو که
بو‌ی باسبکه‌ن. سوکراتیش خۆی زۆر جار ده‌یگوت "ته‌نها شت که
ده‌یزانم ئه‌وه‌یه‌ که‌ هیچ نازانم"»

منیش یه‌کسه‌ر گوتم؛

«که‌واته‌ به‌راستی زیره‌ک نه‌بووه‌»

باوکم له‌ویدا گوئی؛

«تۆ هه‌روا خێرا به‌په‌له‌ شتیک مه‌لی. دوو که‌س به‌هینه‌ به‌رچاوت که
هیچیان هیچ شتیک نازانن، به‌لام یه‌کیکیان وای ده‌رده‌خات که‌ هه‌موو
شتیک ده‌زانیت و ئه‌وی تریان هیچ. ئه‌وسا کامیانت به‌لاوه‌ زیره‌کتره‌؟»
«بێگومان ئه‌و یه‌که‌یانم به‌لاوه‌ زیره‌کتره‌ که‌ پێیوایه‌ هیچ شتیک
نازانیت»

تایبته به پنگه پرتووک

«هانس تۆماس، وهک ده بینیت هه زاران خه لک لهو خوارانه وه دین و ده چن. ده مه ویت بلیم... خۆزگه یه کیکیان ژیا نی وهک شتیکی ئه فسونای و پرنهینی ده بینی... مه به ستم له وهیه که هه موو تاکه رۆژیک بهو شیوهیه بیینیایه...»

دیسانه وه باوکم له ناوه راستی قسه کانیدا وه ستایه وه، منیش گوتم؛
«ئێ... ئه و جا چی؟»

«ئه و سا که وهک جۆکه ریکی یاری کاغه ز ده بوو»

«له و بروایه دایت جۆکه ریکی ئاوها له م ناوه دا هه بیته؟»

سیمایه کی پر له نا ئومیدی که وته سهر ده موچاوی و گوتی؛

«به هیه جۆریک له و بروایه دا نیم! بیگومان له سه دا سه د دلنیانیم، به لام زۆر زۆر ده گمه نه»

«ئهی خۆت چی؟ هه موو رۆژیک جیهان وهک شتیکی ئه فسونای و پرنهینی ده بینیت؟»

«به لێ گهره م!»

زۆر به دلنیاییه وه وه لامی دامه وه، له به ره وه نه مویرا هیه شتیکی بلیم.

ئه و جا گوتی؛

«هه موو به یانیه ک به ده م راجله کینیکه وه خه به رم ده بیته وه. ده لییت ده رزیه کم پێدا ده که ن و هه سته ده که م که ده ژیم... هه سته ده که م که بوو که شوشه یه کی پرله ژیانم. تۆ واده زانیت ئیمه کیین، هانس تۆماس؟ ده توانی وه لامی ئه وه م به ده یته وه؟ ئیمه له کۆبونه وهی کۆمه لیک گهردی ئه سته ره پیکه اتووین. به لام ئهی ئه و گهرده چیه؟ ئهی ئه م گهردوونه له چ دۆزه خیکه وه هاتوو؟»
«نازانم»

«که واته تیگه یشتیت. ئه و شته ی سوکراتی کرده فه یله سوف کتومت ئه و خاله بوو که ئه و پێیوابوو هیه چی و ده رباره ی ژیان نازانیت و ئه وه ش ئازاریده دا. ئه و هه سته ی ده کرد به ته واهوته ی له ده ره وهی شته کاندایه»

دیسانه وه سه ریکم بۆ له قانده وه.

«که ره تیکیان پیاویکی خه لکی ئه سینا ده چیتته لای فالگروه که ی دیلفی و له ئه پۆلۆ ده پرسیت؛ کی زیره کترین که سی ئه سینایه؟ ئه ویش له وه لامدا ده لییت "سوکرات زیره کترین که سه". دواتر سوکرات ئه وه ده بیستیتته وه و سه ریده سورمیت، چونکه به پروای خۆی هیه شتیکی تایبته ی و نازانیت. به لام دواتر که ده رواته ده ره وه و پرسیار له هه موو ئه و که سانه ده کات که خۆیان له و به زیره کتر داده نی و کۆمه لیک پرسیاری زیره کانه یان لیده کات، ئه و جا بۆی ده رده که ویت که فالگروه که راستی گوتوه. جیاوازی نیوان سوکرات و هه موو ئه وانی تر له وه دابوو که ئه وان رازیبوون به و زانیاریه ی که ده یانزانی، هه رچه نه ده سوکرات زیاتریشیان نه ده زانی. ئه و که سانه ش که رازی بن به و هینده ی که ده یزانن، هه رگیز نابنه فه یله سوف»

من پیم وابوو باسه که ی مه به سته ی گرنگ ده ربخات، به لام باوکم هه ر به وه نه وه نه وه سته. ئاماژه ی بۆ هه موو گه شتیاره کانکرد، به شه پۆل له پاسه کاندای ده هاتنه ده ره وه و وهک میرووله به ناوچه ی په رستگا که دا بلاو ده بوونه وه و ده هاتن و ده چوون؛

«ئه گه ر ته نها یه کی که له وانه به رده وام جیهان به شیوه یه کی ئه فسونای و پرنهینی بیینیت...»
له ویدا هه ناسه یه کی هه لکیشا و ئه و جا به رده وامبوو؛

تایبته به پنگه‌ی پرتووک

لهو "ناوکی جیهان"ه وردببیتهوه، که کاتی خۆی له پهرستگاکه‌ی ئه‌پۆلۆدا بووه. منیش زۆر له‌سه‌رخۆ داوام لێکرد که له‌گه‌ڵیدا نه‌چمه ژوره‌وه، پاش که‌مێک ئهم سه‌روئه‌وسهر پیکه‌وتین که له‌ژێر سیبه‌ری دارێکدا چاوه‌پوانی بکه‌م. له‌دلی خۆمدا گوتم که‌واته‌ پێی وانیه‌ هیچ شتیکی وا له‌و موزه‌خانه‌که‌دا بێت که زۆر گرنگبیت بۆ په‌روه‌رده‌کردنم. دواتر باوکم گوتی؛

«له‌ژێر ئه‌و دار تووه‌ی ئه‌ویدا داده‌نیشیت»

بردمیه‌ لای دره‌ختیکه‌وه که له‌ ژیانمدا شتیکی ئاوه‌ام نه‌بینیبوو... باوه‌رم به‌چاوی خۆم نه‌ده‌کرد، به‌لام داره‌که‌ توویه‌کی سووری یه‌کجار زۆری گرتبوو.

بێگومان منیش له‌ژێره‌وه مه‌به‌ستیکم هه‌بوو، بۆیه نه‌مده‌ویست له‌گه‌ڵیدا بچمه‌ موزه‌خانه‌که‌وه؛ به‌دریژایی ئه‌و پێش نیوه‌پۆیه‌ کتیبه‌ بچکۆله‌که‌ و زه‌ره‌بینه‌که‌ هه‌ر له‌ گیرفانی پانتۆله‌که‌مدا بوون. ئیدی نه‌مه‌یشت هیچ شتیکی پیکه‌ی خویندنه‌وه‌م لێبگریت. هه‌زمده‌کرد سه‌رم له‌سه‌ر ئه‌و کتیبه‌ بچکۆله‌یه‌ هه‌لنه‌گرم هه‌تا ئه‌و کاته‌ی ته‌واوی ده‌که‌م. به‌لام ده‌بوایه‌ که‌مێک باوکیشم له‌یادبوایه‌.

له‌دلی خۆمدا ده‌مگوت له‌وانه‌یه‌ ئه‌و کتیبه‌ بچکۆله‌یه‌ کتیبیکی فالگرتنه‌وه‌ بێت و له‌دواجاردا وه‌لامی هه‌موو ئه‌و په‌رسیارانهم بداته‌وه‌ که ده‌مکردن. به‌لام له‌ترساندا موچوپکه‌یه‌کم پێدا هات، چونکه‌ هێنده‌نه‌بوو باسیکی زۆرم ده‌رباره‌ی جۆکه‌ری سه‌ر دوورگه‌ خه‌یالیه‌که‌ خویندبووه‌وه‌ و پێک له‌و کاته‌شدا باسیکی زۆری جۆکه‌رمان کرد.

هێنده‌م گوت و هه‌روه‌ک سوکرات هه‌ستم ده‌کرد له‌ده‌ره‌وه‌ی باسه‌که‌دابم.

باوکیشم درێژه‌ی به‌قسه‌کانی دا و گوتی؛

«ده‌مه‌و ئیوارانیش دیسانه‌وه‌ ده‌رده‌که‌وینته‌وه‌. منیش له‌دلی خۆمدا ده‌لیم "من ته‌نها ئهم که‌ره‌ته‌ مروّقم، وه‌ هه‌رگیزیش که‌ره‌تیکی تر نایه‌مه‌وه‌"»

له‌ویدا گوتم؛

«تۆ ژیانیکی سه‌خت به‌سه‌رده‌به‌یت»

«به‌لێ سه‌خته‌، به‌لام تا بلێیت سه‌رنجراکێشه‌ریشه‌. من پێویستم به‌وه‌ نیه‌ به‌دوای قه‌لایه‌کی چۆل و سارددا بگه‌ڕیم بۆ ئه‌وه‌ی خێویک ببینم... چونکه‌ من خۆم خێوم»

«به‌لام له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا نیگه‌ران ده‌بیت گه‌ر کوپه‌که‌ت له‌په‌نجه‌ره‌ی کابینه‌که‌وه‌ خێویکی بچکۆله‌ ببینیت»

راست و دروست نازانم بۆچی وام گوت، به‌لام هه‌ستمده‌کرد گرنگبیت قسه‌کانی دوینی شه‌وی ناو کابینه‌که‌ی بیربخه‌مه‌وه‌.

پێکه‌نینیک گرتی و گوتی؛

«خۆ به‌رگه‌ی ئه‌و شتانه‌ ده‌گریت»

دوا شتیش ده‌رباره‌ی فالگه‌ره‌وه‌که‌ی دێلفی گوتی یۆنانیه‌کان له‌سه‌ر په‌رستگا کۆنه‌که‌دا چه‌ند وشه‌یه‌کیان هه‌لکه‌ندبوو و نووسیبویان "خۆت بناسه‌".

به‌لام دواتر هه‌ر خۆی گوتی؛

«به‌لام بێگومان گوتنی ئاسانتره‌ وه‌ک له‌ کردنی»

دواتر هه‌روا به‌پیاسه‌ پوشتینه‌وه‌ لای شوینی چوونه‌ ژوره‌وه‌که‌ی. باوکم ده‌یویست سه‌ردانی موزه‌خانه‌یه‌کی ئه‌و ناوه‌ بکات و له‌نزیکه‌وه‌

پیاو پیرەكە هەستایە سەرپێ. پۆشتە لای دەرگای بەرەهەیانەكە و کردیەو. منیش دوایکەوتم. لەدەرەو هەتا بلیت دنیا تاریکبوو. پاش نەختیک پیاو پیرەكە لەبەرخیووە گوتی؛
 «هەمیشە کۆمەلێک ئەستێرە لەسەر مەو بوو و کۆمەلێک ئەستێرە تریش لەبەر پێمدا بوون»

لە مەبەستی تیگەیشتم. لەسەر مەنەو ئەستێرەکانی ئاسمان دەیانجریان. من هەرگیز لەو و پێش نەمبینبوو ئەستێرە بەو شیوەیە بدرەوشیووە. لەلایەکی تریشەو پووناکیەکی کز لەلادیكە خواروومانەو دەبریسکایەو. دەتگوت هەندیک گەردی ئەستێرەکان لە ئاسمانەو جودا بوونەتەو و لەناو لادیكەدا پەرشوبلاو بوونەتەو.

دواتریش پیاو پێش سپیەكە گوتی؛

«هەردوو کۆمەلە ئەستێرەكە وەك یەك پەرلەنەین»

ئامازە ی بۆ لادیكە کرد و گوتی؛

«ئەوانە کێن؟ لە کۆیو هاتوون؟»

لەو لاما گوتم؛

«بێگومان ئەوان خوشیان هەمان ئەو پرسیارانە لە خۆیان دەكەن»

پیاو پیرەكە بەپەلە ئاوپێکی لێدامەو و گوتی؛

«نا، نا. بۆیان نیە ئەو جۆرە پرسیارانە بكەن»

«بەلام...»

«ناتوانن شان بەشانی ئەو كەسە بژین كە خولقاندوونی. لەو

تێناگەیت؟»

تایبەتە بە پێگە پەرتووك

دیسانەو پۆشتینەو ناو كوخەكە، دەرگا كەمان بەدوای خۆماندا داخست و وەك پێشوو هەریەكەمان لەسەر كورسیەكانمان دانیشینەو.

ئەو جاپاوە پیرەكە درێژە ی بە قسەكانی دا؛

«52 كەسایەتی جیاوازی بوون، هیچیان بەتەواوەتی لەوی تریان نەدەچوو. بەلام هەموویان لە یەك خالدا هاوبەشبوون؛ هیچیان پۆژیک لە پۆژان ئەو پرسیارە ی نەرووژاند و نەگوت ئیمە کێن و لە کۆیو هاتوین. بۆ خۆیان لەو باخە بەپیتەدا دەهاتن و دەچوون. هەر وەك ئازەلەكان بێخەم و بێباکبوون... بەلام دواتر جۆكەر هات. ئەو وەك ماریکی ژەهراوی خۆی کرد بەلادیكەدا»

فیکەییەکی تونم لێدا.

«دەمێ ساڵ بەسەر هاتنی هەموو کاغەزەکاندا تیپەریبوو، ئیدی لەو برۆایەدا نەبووم پۆژیک لەپۆژان جۆكەرێك لەناو دوورگەكەدا دەرکەوێت. من وامدەزانی خۆم جۆكەر. بەلام پۆژیک لەناکاودا ئەو زۆرزانە بچکۆلەییە خۆیکرد بە ناو لادیكەدا. کۆری دینار یەكەمین کەسبوو كە بینیبوو، وە بۆ یەكەمین جاریش لەمیژووی دوورگەكەدا بەهۆی هاتنی كەسێکی نوێو کەمێك پەشیوی و نیگەرانی كەوتە ناومانەو. ئەو تەنها جلۆبەرگەكە ی سەیر نەبوو بەخۆی و كلاو و زەنگۆلەكانیەو، بەلكو لە هەمان كاتدا سەر بە هیچ یەكێك لەو چوار خێزانەش نەبوو. لەوێش زیاتر... هەندێ پرسیاری لە كورتنەبەكان دەكرد كە نەیان دەتوانی وەلامی بدەنەو، بەو شیوەیەش پەست و تورپی دەكردن. ئیدی هییدی هییدی خۆی جودا دەكردەو و حەزی بەتەنهایی دەكرد، دواتریش لەقەرەاغ لادیكەو خانوویەكمان بۆ دروستكرد و بەتەنها تییدا ژیا»

تایبه ته به پنگه ی پرتو وک

سه ریکم بو له قاند، نه وه یه که مین جاربوو که یه کیک له کورته بنه کان
 ناوھا به وردی وه سفی شیوازی نه و ریخستنه بکات که هه مووان
 به شیکیان پیکده هیئا. نه و جا گوتی؛

«ئاخو کئ ناوھا به و شیوه زیره کانه یه ریکی خستبن؟»
 درویه کم کرد و گوتم؛

«نه وه هه ر پیکه وتیکه و هیچی تر. وهک نه وه وایه کو مه لیک تیر
 به ئاسماندا هه لبدیه ت. دواتریش که که وتنه وه سهر زهوی لییان
 وردببیته وه؛ بیگومان گهر بته ویت ده توانیت له شیوه ی که وتنه
 خواره وه که یاندا جوړه نه خشیک بدوزیته وه»
 به لام نه و زورزانه بچکوله یه دواتر گوتی؛
 «من به و جوړه نایبینم»

نه وه یه که مین جاربوو که یه کیک له سهر نه م دوورگه یه دا شتیک
 بلیت که دژی بوچوونی من بیت. من چیت له گهل که سیکی کارتو نیدا
 مامه له م نه ده کرد، به لکو له گهل که سیکی ته واودا قسه مده کرد.
 له لایه که وه دلم پیی خوشبوو، چونکه له دلی خو مده ده مگوت به لکو
 جوکر ببیته هاوده میکی راسته قینه م. به لام له لایه کی تریشه وه
 نیگه رانی کردم و خوم به خوم ده گوت ئاخو چی پروبدات نه گهر
 کورته بنه کان له پریکدا بزائن کین و له کوپوه هاتوون؟ به هه رحال
 دواتر پرسیاریکم لیکرد و گوتم؛
 «تو خوت له چ پروایه کدایت؟»

به رده وام ته ماشای ناوچاوی ده کردم. له شی وهک بتیک ره فکر دبوو،
 به لام دهستیکی بادا و زهنگوله کانی زرنگانده وه. هه ولیدا
 نیگه رانیه که ی بشاریته وه و گوتی؛

«نه وه له وانی تر زیاتر تیده گه یشت؟»

له ویدا پیاوه پیره که هه ناسه یه کی قولی هه لکیشا؛

«به یانیه کیان له بهر هه یوانه که دا دانیشتبووم، له پریکدا له سوچی کی
 کوخه که وه ده رکه وت. سهرمه قولاتیکی لیدا و له به رده مده قوتبووه وه،
 سه ریکی بو لارکردمه وه و زهنگوله ی کلاوه که ی زرنگایه وه و گوتی؛
 «میسته ر! شتیک هه یه من لییتینا گه م...»

«سه ریبوو به لامه وه که گوتی "میسته ر"، چونکه هه موو کورته بنه کانی
 تر هه ر به ناوی "فرود" وه بانگیانده کردم. له لایه کی تریشه وه به لامه وه
 ئاسایی نه بوو که به و شیوه یه ده ست به قسه بکه ن و بلین "شتیک
 هه یه که لیی تینا گه م". چونکه گهر نه وه نده تیبگه یین که شتیک هه یه
 که لیی تینا گه یین، که واته به شیوه یه که له شیوه کان له چه ند شتیک
 تیده گه یین»

جوکره بچکوله که یهک دوو جار قورگی پاککرده وه و دواتر گوتی؛

«چار پاشا له لادی که دان. هه روه ها چوار کچ و چوار کوریش. چوار
 شازاده شمان هه یه²⁶، چوار چواریش له ژماره ی دووه وه بو ده له
 لادی که دان»
 منیش گوتم؛
 «وایه، راسته»

جوکره ریش له سهر قسه کانی به رده وامبوو و گوتی؛

«که واته له هه ر جوړه ی چوار دانه مان هه یه. به لام له لایه کی
 تریشه وه ژماره ی هه ر جوړیک سیانزه دانه یه، مه به ستم له وه یه
 به سهر دینار و کوپ و سینه ک و قهره دا دابه شکراون»

²⁶ مه به ستمی له "بللی" هه کانه و.

تایبته به پنگه پرتووک

«میستهری ئازیز، له ههموو باریکدا من ههر هیچ چارهیهکم نهبوو. بهلام دهبوايه بمکوشیتایه، بهو شیویهش نرخ و بههای خۆم دهستدهکهوتهوه»

که میک پیکه نیم و گوتم؛

«بیگومان. بهلام خۆشبهختانه بهو شیویه نیه»

بۆ ماوهی یهک دوو چرکهیهک بهچاویکی پرله نهینیهوه تهماشای کردم. له پریکدا خۆی گه یانده پشتی کوخه که. پاش نهختیک له بهردهمدا قوتبووهوه و بتلیک ساردی ئهرخهوانی بهدهستهوه بوو. من بۆ ماوهی چه ندين سال له مه و بهر ئهو بتلهم له ناو دۆلابیکی پشتی پشتهوه دا دانا بوو. ئه و جا گوتی؛

«زۆر خۆشه... نۆش!»

پاشان بتله کهی نا به ده میه وه.

و شکبوو بووم. من ته نها له لهشی خۆم نه ده ترسام، به لکو له وهش ده ترسام ههموو ئهو شتانه له ده ستبدهم که له سه ر دوورگه که خولقاند بووم. مه به ستم له وه یه ههروهک چۆن کاتی خۆی له ناکاودا ههموو شتی سهر یانه ه لدا، ده ترسام به هه مان شیوهش له ناکاودا بتوینه وه و بفه وتین.

«بهلام بهو شیوه نه بوو، ها؟»

«من زانیم که جۆکه ر له وه و پێش له بتله کهی خوار دبووه وه، وه ههر به هۆی ئهو خواردنه وه سه یره شه وه بوو که له پریکدا ئاوها میشکی تیژ بوو بوو»

«بهلام تۆ خۆت نه تگوت ساردیه ئهرخه وانیه که وا له خه لک ده کات که میشکیان خاوبیته وه و ئاگیان له خۆیان نه مینیت؟»

«له وه ده چیت ههموو شتی که به پێی نه خشه یهک پرویدا بیت... زۆر به وردی و زیره کانهش چنراوه. و ابزانم پشتمان کردۆته شتی که یان هه لمانه گێر یته وه و ده مانخاته سه ر دیوی وینه که مان، یاخود وازمان لێ ده هیئت»

زۆر جار کورته بنه کان چه ند وشه یه کیان له زمانی یاری کاغه زه وه ده هیئا و به کاریان ده هیئا. به و جۆرهش به شیویه کی باشتی بیر کردنه وه کیان ده رده بری. منیش زۆر به ئاسایی وه لامم ده دانه وه. له ناکاودا ئهو زۆر زانه بچکۆله یه چه ند جاریک هه لبه زیه وه و زه نگۆله کانی ده نگیان دایه وه و گوتی؛

«من جۆکه رم! ئه وه ت له بیر نه چیت میسته ر. من به ته وا وه تی وه ک ئه وانی دیکه نیم، تی ده گه یت. من نه پاشام و نه کوپ، نه دینار و سینه کم و نه کوپ و قه ره شم»

به ته وا وه تی نیگه ران و نا ئارامی کردم، به لام ده شمزانی که نا توانم ههموو بیر کردنه وه کانی بۆ ئاشکرا بکه م. دوا جار بریارمدا قوما ریک بکه م و گوتم؛

«تۆ ههموو ئهو دره ختانه ت بینیه که من له سه ر ئهم دوورگه یه چاندووم... چی ده لیت ئه گه ر پیت بلیم که من تۆش و ههموو کورته بنه کانی تری سه ر ئهم دوورگه یه شم خولقاندووه؟»

بۆ ماوه یه ک ههر وه ستابوو و ته ماشای نیو چاوی ده کردم. له ش و لاره باریکه کهی ده له رانده وه و ده نگییکی مات له زه نگۆله کانیه وه به ر زده بووه وه.

لێوی ده له رزی و گوتی؛

تایبه ته به پنگه ی پرتووک

هه موو شته کانی ئیره ده کهن، به لام ههستی پیناکهن. له سه ره تادا که هاتنه بوونه وه، مروقی راسته قینه بوون. به لام پاش ئه وهی که که وتنه خوار دهنه وهی ساردیه ئه رخه وانیه که هیواش هیواش لیم ته ره بوون. ورده ورده لیم دوور که وتنه وه و زیاتر ته نهاییان گه ره کبوو. ئیستاکهش به شیوه یه که له شیوه کان هه ده توانن قسه بکهن، به لام هه پاشنه وهی له ده میان دیته دهره وه، ئیدی هینده نابات و له یادی ده کهن. ته نه جۆکه ره تا ئیستاکهش هه ندیک له پریشکه کونه که ی تیداما وه. له وانیه بللی کوپیش به هه مان شیوه بیت، چونکه ئه و تا ئیستاکهش هه ده لیت هه ولده دم "خوم بدوزمه وه" ئه و جا من گوتم؛

«شتیک هه یه که به هیچ جۆریک لی تیئاگه م»

«چی؟»

«تو گوتت هه ره پاش چه ند سالیکی که م له دوای ئه وهی که خوت گه یشیتیه سه ره ئه م دوور گه یه، هه ندیک له کورته بنه کان ده رکه وتن. به لام هه موویان وه که یه گه نج دینه به رچاو. باوه ر به چاوی خوم ناکه م که هه ندیکیان ته مه نیان نزیکه ی په نجا سالیک بیت» له گه ل ته واو بوونی قسه کاندا بزه یه کی پرله نه ینی که وته سه ره لیوانی پیره؛

«ئه وان پیر نابن»

«به لام...»

«له و کاته دا که من به ته نه له سه ره ئه م دوور گه یه دا ده ژیا م، وینه خه ونیه کانم به رده وام به هیژتر و به هیژتر ده بوون. به لام دواتر له بیر کردنه وه کاندا هاتنه دهره وه و خویان فریادیه ئه م ژیا نه ی ئیره وه. به لام هیشتام هه ره فه نتاسیان. فه نتاسیش ئه و خاسیه ته

«با، وامگوت... به لام له سه ره تادا به و شیوه یه نیه. خوار دهنه وه که له سه ره تادا هه تا بلیت زیره کت ده کات، به لام ئه مهش ته نه له به ره ئه وه یه که سه رتا پای تیگه یشتنن له یه که کاتدا به کار ده هیئت. به لام دواتر میشتک خاوده بیته وه. مه به ستم له وه یه که ده لیم خوار دهنه وه یه کی تر سنا که»

«ئه ی جۆکه ره چی به سه ره هات؟»

هاواریکی کرد و گوتی؛

«له وه نه ده زیاتر نالین! به لام هه ره یه کتری ده بینینه وه!»

دواتر به په له خوی کرد به ناو ئاوا ییه که دا و ساردیه که ی به ناو دوا یه کی کورته بنه کاندا گیرا. له و کاته شه وه هه ره هه موویان له و ساردیه ئه رخه وانیه ده خونه وه. سینه که کان حه فته ی چه ند جاریک ده چن ئه و ئاوه ئه رخه وانیه له ناو کونی قه دی دره خته کانه وه ده هیئن. کوپه کانیش تیگه لی ده کهن و دیناره کانیش ده یخه نه ناو بتله وه.

«ئه وانی تریش وه کو جۆکه ره زیره کبووون پیی؟»

«نا، به ته وا وه تی نا. چه ند پوژیک هینده میشتکیان تیزبوو که ده تر سام لیم تیگه ن. به لام دواتر له جاران زیاتر دوور که وتنه وه. ئه وانه ی که ئه مپوکه تو بینوون، ته نه پاشما وهی ئه وانه ن که له وه و پیش هه بوون»

یه که سه ر بیرم له و هه موو جلوه رگه پر پره نگانه ده کرده وه که بینیم. بو چرکه یه که بللی کوپم به خوی کراسه زهرده دریزه که یه وه هاته به رچاو و گوتم؛

«به لام له گه ل ئه وه شدا پاشما وه یه کی جوانن»

«راسته جوانن، به لام بیئاگان. هه موویان له ناو ئه و سروشته به پیته دان، به لام نازانن که له ویدان. خور و مانگ ده بینن، تامی

سەيرەى ھەيە كە بۆ ھەتاهەتايە ھەروەك ئەو كاتەى كە خولقئىراون
 بەگەنجى و پېر لە ژيان دەمئىننەوہ
 «سەختە لەوہ تئىگەين...»
 «تۆ ناوى "راپونزل" ت بىستووہ؟»
 سەرىكم بۆ راوہشانە.
 «بەلام خۆ ناوى "گەلاوئىزى كلاسور" و "بەفرەسپى" ت بىستووہ؟ يان
 "ھانس و گرىتە"؟»
 سەرىكم بۆ لەقاند.

«بەبرواى تۆ ئىستاكە تەمەنيان چەندە؟ سەد سال؟ ھەزار سال؟
 ئەوانە بەشيوەيەكى نائاسايى گەنجن و لە ھەمان كاتيشدا
 بەشيوەيەكى نائاسايش بەتەمەنن. ھۆكەشى دەگەرپئتەوہ بۆ ئەوہى
 كە ئەوانە لە فەنتاسياى مروققەوہ ھاتوونەتە دەرەوہ. منيش خۆم لەو
 بېروايەدا نەبووم كە كورتەبنەكانى سەر ئەم دوورگەيە پوژئىك لە
 پوژان پير بن و قزبان سىپى ببئت. جلوبەرگەكانيشيان ھەروەك خۆى
 ماوہتەوہ، تەننەت كەمىكيش نەپووشاون. بەو شيوەيەش ھەك ئىمەى
 خەلكانى ئاسايى نين كە شياوى مردنين. ئىمە پيردەبين و سەرمان
 سىپى دەبئت. پوژئىك لە پوژان پەكماندەكەوئت و دەفەوتئين. بەلام
 خەونەكانمان بەو شيوەيە نين؛ ئەوان ھەر زۆر زۆر لەدواى ئەوہى كە
 خۆمان دەرەين، بەردەوام لەناو خەلكانى تردا ھەر دەژين»
 لەوئىدا دەستئىكى ھيئا بە قژە سىپەكەيدا. ئامازەشى بۆ چاكەتە
 پەككەوتە و كۆنەكەى كرد، دواتریش گوتى؛

«واتە پرسىارە ھەرە گەورەكە لەوہدا نەبوو كە كورتەبنەكان لەگەل
 تئىپەربوونى كاتدا دەفەوتئين يان نا، بەلكو لەوہدابوو كە بەراستى لە

تايبەتە بە پئگەى پەرتووك

باخچەكەدا بوون يان نا، وە خەلكانى تروش كە دئە سەر دوورگەكە
 دەتوانن بيانبينن يان نا»
 منيش گوتم؛

«ھەر واشبوون! لەپئشدا دووى سىنەك و سىي سىنەكم بينى. دواتریش
 لە كارگەى بەرھەنمەينانى شوشەكە دىنارەكانم بينى»
 «ئمممم...»

پياوہ پيرەكە بەتەواوہتى خەيالئى پوئشتبوو، ھەر دەتگوت گوئى لەو
 وشانە نەبوو كە كەمىك لەوہوبەر پئم گوت. دواتریش گوتى؛
 «بئئيت لەدواى مردنى من كورتەبنەكان لئردەدا ھەر بمئين؟... ئەوہش
 دووھەمين پرسىارى گەورەيە كە بەمئشكەدا دئت و دەچئت»
 «خۆت لە چ باوہرپئكدائت؟»

«من ھىچ وەلامئىكى ئەو پرسىارەم پئ نىە. ھەرگىزىش ناتوانم
 وەلامئىكى ئەو پرسىارەم دەستبەكەوئت، چونكە ئەو كاتەى كە من دەرەم
 ئئدى ناتوانم بزەنم كورتەبنەكانم دەژين يان نا»

دىسانەوہ بۆ ماوہيەكى دورودرئژ ھەر بەئى دەنگى بۆى دانىشتەوہ.
 خۆم لە خۆم دەپرسى "بئئيت ھەمووى خەون نەبئت؟" خۆ لەوانەيە
 لە كوخەكەى فروددا نەبم، كئ دەزانئت؟ لەوہيە لە شوئئئىكى تەواو
 جياوازدا بم و ھەموو ئەو شتانەى چواردەوريشم تەنھا لەناوہوہى
 خۆمدا بن و ھىچى تر.

«برادەر... بەيانى زياترەت بۆ باسدەكەم. دەبئت باسى سائنامەكە و
 يارىە گەورەكەى جۆكەريشت بۆ بكەم»
 «يارى جۆكەر؟»

«بەيانى بۆت باسدەكەم برادەر. ئئستاكە ھەردووكمەن پئويستمان
 بەوہيە بخەوين»

www.pertwk.com

جیڳایه کی خهوی تهخته ی نیشاندام و بهتانی بهدهست چنراو و چهرمی لهسهردانرابوو. جلو بهرگیکی خهوی له خوری دروستکراویشی دامی. پیم خوشبوو که نهو جلو بهرگه دهرياوانيه پیسه م بگویم.

بو دهمه وئیواره من و باو کم لهسهر سهربانی ئوتیله که دانیشتبووین و تهماشای شاره که و که نالی "کورینت" مان ده کرد. باو کم هینده قسه ی نه ده کرد، و ازانم نهو روزه شتی زور بینیبوو. پیمو بییت له دلی خویدا ده یگوت بلیت قسه کانی فالگره وه که راست بییت و بهم زوانه "نه نیتا" بدوزینه وه.

بو شهوئ درهنگانیک مانگی چوارده له ئاسوی خوره لهاته وه بهر زبووه وه. دۆله تاریکه که ی پوونا ککرده وه و هاوکاتیش رهنگی ئهستیره کانی ئاسمانی زهر دتر کرد. ههرده تگوت له بهردهم کوخه که ی "فرود" دا دانیشتبووین و تهماشای لادیی کورته بنه کان ده که یین.

تایبه ته به پنگه ی په رتووک

بللی دینار

...پیایوکی دادپهروه ربوو و دهیویست هه موو شتیک ئاشکرا بکات...

وهک هه موو رۆژیک من له پییش باو کمه وه خه بهرم بووه وه. به لام هینده ی پیینه چوو باو کیشم که وته جول هجول. بریارما به وردی سهیری بکه م و بزائم به راستی ههر بهو شیویه ی که خوی رۆژی پیشووتر گوتی هه موو تاکه به یانیه ک راده چله کییت و نه و جا خه بهری ده بیته وه.

تارپاده یه ک پیمو بوو راستبکات، ریک له و کاته دا که چاوی کرده وه تهماشای ده موچاویم کرد، به راستی ساکابوو. له و برپایه دابووم گهر له شوینیکی تری جیهانیشتا خه بهری ببوایه ته وه، بو نمونه له هیندستاندا یان له سهر ئهستیره یه کی بچوکی ناو گه له هه ساره یه کی تر دا، ههر هینده بساکیه. له ویدا گوتم؛

«تو مروقیکی زیندوویت. ئا ئیستاکه له "دیلی" دایت. دیلی شاریکی سهر زهویه، زه ویش ئهستیره یه کی زیندوو و له کاتی ئیستادا له خولگه یه کدا به دهوری ئهستیره یه کی "ریگای کاکیشان" دا ده خولیته وه. برینی نهو خولگه یه ش نزیکه ی 365 رۆژی پیده چییت»

ریک تهماشای ناو چاوی کردم. له وه ده چوو بهیو بیت چاوی له جیهانی خه وه وه بگه رینیته وه ناو دونیای پر له قافیژی چوارده وری. پاش که میک گوتی؛

«سو پاس بو زانیاریه کانت. نهو شتانه ی که پییت گوتم، نهو ده هیین هه موو به یانیه ک بهرله وه ی له جیگادا بیمه دهره وه، به خومی بلیمه وه»

تایبته به پنگه پرتووک

«تۆ لهو برۆایه دایت هانس تۆماس؟»

منیش گۆتم؛

«زۆر دَلْیا نیم. به لَام ههتا ئه و کاتهی خه لکی باوه پریان پی کردوون، ده توانین بَلْیین به شیوه یه که له شیوه کان له جیهاندا بوون. چونکه خه لکی ئه و شتانه ده بینن که برۆایان پیاننه. وه ئه و کاتهش که خه لکی گۆمانی لیکردوون، ئه و جا پیر و په ککه و ته بوون و ته و او»
هاواریکی کرد و گۆتی؛

«ئافهرم، باشت باسکرد. به راستی باشی بۆ چوویت هانس تۆماس. له وانه یه تۆش له داها توودا ببیت به فیهله سوف»

به لاهمه وه خۆشبوو که شتیکی هینده گرنگ و سهنگینم گوتوو که ته نانهت باوکیشم ده بویه به باشی هه لیبسه نگاندایه. به لایه نی که مه وه بۆ ماوه یه کی دورودریژ بیده نگ بوو.

له راستیدا که میک هه لمخه تاند، له بهرئه وهی ئه گهر کتیبه بچکوله کهم نه خویندایه ته وه، ئه و کاته نه مدته وانی ئه و قسانه بکه م. له بنه رته دا من بیرم له خودا کانی یۆنانی کۆن نه ده کرده وه، به لکو مه به ستم له کاغه زه کانی "فرۆد" بوو.

بۆ ماوه یه کی دورودریژ به بیده نگ میانه وه، منیش به هیواشی هه ولما زه ره بینه که و کتیبه بچکوله که ده ره بینم. به لَام ریک له و کاته دا که خه ریکبوو ده سته که مه وه به خویندنه وه، باوکم ماشینه که ی هیواش کرده وه و له شوینی کدا لایدا. به په له له فیاته که دا هاته ده ره وه و جگه ره یه کی بۆ داگیرساند. نه خشه یه کی به ده سته وه بوو و هه ر ته ماشای ده کرد، دواتریش گۆتی؛
«ئیره یه! ده بیت لی ره دا بیت»

له جیگا کهیدا هاته ده ره وه و گۆتی؛

«هانس تۆماس، ئه گهر هه موو به یانیه که ئه و وشانه م به گویدا بچرپینیت، ئه و بیکگومان زووتر خۆم ده گه یه نمه گه رماوه که و خۆم ده شو م»

به په له شته کانمان کۆ کرده وه و به خیرایش نانی به یانیمان خوارد. پاش که میک له ناو ماشینه که ماندا دانیشتبووین. له و کاته دا که به لای ناوچه ی په رستگا کۆنه که دا تیپه پین، باوکم گۆتی؛

«سه یره به لاهمه وه که کاتی خۆی خه لکی هینده خۆشباوه پبوون»

«مه به ستم له وه یه که باوه پریان به فالگره وه که کردوو؟»

یه کسه ر وه لامي نه دامه وه. له وه ترسام گومان له قسه کانی فالگره وه که بکات که گۆتی دایکم له ئه سینادا ده دۆزینه وه. پاش نه ختیگ گۆتی؛

«به لئ ئه وه ش. به لَام بیر له و هه موو خودایه ش بکه ره وه؛ "ئه پۆلو"، "ئاسکه لیپیۆس"، "ئه سینا و زیۆس"، "پۆسیادۆن و دیۆنیۆس". بۆ ماوه ی چه نده ها سه ده په رستگای گرانبه های مه پمه پریان بۆ ئه و خویانه دروست کرده وه. زۆر جاریش ناچار بوون پارچه به ردی مه پمه ری گه وره له ناوچه یه کی دووره وه به یین»

زۆر شاره زای ئه و بابته نه بووم که باسی ده کرد، به لَام له گه ل ئه وه شدا گۆتم؛

«چۆنه وا دَلْیا ییت که کاتی خۆی خواکان بوونیان نه بووه؟ له وانه یه ئیستا که رۆیشتن میان خه لکیکی خۆشباوه ری تریان دۆزیبیته وه- به لَام له وانه یه له کاتی خۆیدا له سه ر ئه م زهویه له ناو خه لکیدا بووبن»

له ئاوینه که وه سه یریکی کردم و گۆتی؛

تایبته به پنگه پرتو

«پاش ماوهیهک بهناو شاریکی کوندا تیدهپهپین که پییدهلین
 "تیبیس"، کاتی خوی لهویدا پاشایهکی لیووه و ناوی "لایوس" بووه،
 ژنهکشی ناوی "ئوکاستا" بوو. لهو کاتهدا فالگرهوهکهی دیلفی
 گوتوویهتی "لایوس" نابیت بهیلایت مندالی ببیت، چونکه ئهگهر کوری
 ببیت ئهوا دواتر که گهرهبوو باوکی خوی دهکوزیت و دایکی خوی
 دههیلایت. بهلام دواتر "ئوکاستا" کوریک بوو، "لایوس" یش بریاریدا
 کورکه فرییدهنه دهرهوه. بۆ ئهوهی یان له برساندا بمریت یان ئازله
 درهندهکان بیخون»
 منیش گوتم؛
 «بهربهر بووه»

«بیگومان، بهلام گویبگره هیشتام چیرۆکهکه تهواو نهبووه. "لایوس" ی
 پاشا فهрман به شوانیک دهدا که کورکه لهگهل خویدا بهریت و فری
 بدات. بهلام بهرلهوه ههر بۆ دلنایای فهرماندات که ههردوو ژیی
 پازنه ی پی منداله که کونکریت، بۆ ئهوهی به هیچ جوریک نهتوانیت
 لهو شاخ و دهشت و دهره بجولیتهوه و دواتر پښگای ماللهوه بدوزیتهوه.
 شوانهکesh فهرمانی پاشاکهی بهجیدههیلایت، بهلام لهو کاتهدا که
 لهگهل مهرومالهتهکهدا دهگاته شاخهکان، چاوی به شوانیکی شاری
 "کورینت" دهکهویت، چونکه لهو سهردهمهدا بنهماله پاشای
 "کورینت" یش لهو ناوچهیهدا لهوهپرگیان ههبووه. شوانهکهی "کورینت"
 زور بهزهیی به مندالهکهدا دیتهوه و پییناخوشه که فرییدریت و له
 برساندا بمریت یان بکهویت بهردهم ئازله درهندهکان. لهبهرئهوه
 داوا له شوانهکه دهکات که مندالهکهی بدات و لهگهل خویدا
 بیاتهوه بۆ مالی پاشاکهی خویان. ئا بهو شیویهش مندالهکه رزگاری
 دهیت و وهک کوری پاشا له شاری "کورینت" دا پهروهده دهکریت،

من هیچم نهگوت. بهلای چهپدا دۆلیم دهبینی، بهلام هیچ شتیکی وا
 تایبته بهرچاونهدهکهوت. پاش نهختیک باوکم گوتی؛
 «دانیشه»

زانیم گوتاریکی بچکولهی پییه، لهبهرئهوه بهلامهوه ئاسایی بوو. من
 دهزمانی باوکم چهندیکی منی خوشدهویت. ئاماژهی بۆ دۆلهکهی
 خوارهوه کرد و گوتی؛
 «کاتی خوی ئا لهویدا "ئودیپ" باوکی خوی کوشت»
 منیش گوتم؛

«بیگومان ههتا بلایت بۆ ئهقل بووه. بهلام بهراستی نازانم باسی
 چی دهکهیت»

«چاره نووس، هانس تۆماس. من باسی چاره نووس دهکهم. گهر پیشت
 خوش بیت دهتوانیت ناوی بنییت "نهفرینی نهوهکان". ئهوش شتیکه
 که بهتایبهتی من و تۆ دهگریتهوه. ئیمه ههردوو کمان بهو مه بهسته
 هاتوینه ته ئهم شوینه، بۆ ئهوهی دایک و هاوسهر بدوزینهوه»
 ئینجا پرسیاریکم لیکرد و گوتم؛
 «باوهرت به چاره نووس هیه؟»

باوکم به پیوه وهستابوو و قاچیکی خستبووه سهر ئهوه بهردهی که من
 له سهری دانیشتبووم، جگهره کهشی ههر به دهسته وهبوو. سهریکی
 راوهشاند و گوتی؛

«بهلام یۆنانیهکان برپایان پیبووه. وه ئهگهر که سیکیش دژی
 چاره نووسی خوی بوهستایه، ئهوا ئهوه کاته به پیی خوی سزای
 وهرده گرت»

لهگهل تهواو بوونی قسهکانی باوکمدا ههستمده کرد که میک گوناهبارم،
 بهلام ئهوه تازو خهریکبوو باسه کهی دادهمه زراند؛

تایبته به پنگه پرتووک

که گه‌یشته ئا ئەم شوپنه‌ی که ئیستا که ئیمه‌ی تیداين، پرووبه‌پروى پیاوێکی نه‌جی‌زاده ده‌بیته‌وه. له‌ناو گالیسکه‌یه‌کی قه‌شه‌نگدا دانیشتوو و چوار ئه‌سپ را‌یده‌کێشن، چه‌نده‌ها پاسه‌وانیشی له‌گه‌ڵدا‌یه. یه‌کیان پالێک به "ئۆدیبه" وه‌ ده‌نی بۆ ئه‌وه‌ی رێگای گالیسکه‌که چۆل‌بکات. ئۆدیبه‌ش له‌به‌رئه‌وه‌ی وه‌ک کوره‌ پاشا گه‌وره‌بووه، به‌و کاره‌ رازینه‌بیته‌. به‌هه‌رحال پاش گێرمه‌وکیشه‌یه‌کی زۆر ئۆدیبه‌ له‌و چاوپێکه‌وتنه‌ چاره‌په‌شه‌دا پیاوه‌ ده‌وله‌مه‌نده‌که ده‌کوژیت»

«له‌راستیشدا باوکی خۆی بوو، وا نیه‌؟»

«راسته‌. هه‌موو پاسه‌وانه‌کانیش ده‌کوژیت، به‌لام له‌ کۆتا‌یدا ئه‌سپ سوارپێکیان خۆی قورته‌ده‌کات و بۆی ده‌رده‌چیت. ده‌گه‌رپێته‌وه‌ بۆ "تیبیس" و هه‌والی کوشتنی پاشا بلاوده‌کاته‌وه‌ و ده‌لیت؛ چه‌ته‌یه‌کی سه‌ر رێگا، "لۆبس"ی پاشای کوشته‌. شازن و هه‌موو خه‌لکی "تیبیس" ماته‌مینى ده‌یانگریت، به‌لام له‌ راستیدا شتیکی تریش به‌رده‌وام خه‌لکی ئه‌و شاره‌ی نیگه‌رانده‌کرد»

«ئه‌ویان چی بوو؟»

«گیانه‌وه‌ریکی یه‌کجار درنده‌ و گه‌وره‌ (سفینکس)، سه‌ری وه‌ک ئافره‌ت و له‌شولاری وه‌ک شێربه‌وه‌، پاسه‌وانی سه‌ر رێگای "تیبیس"ی کردووه‌. هه‌ر که‌سێک به‌ویدا برۆیشتا‌یه مه‌ته‌لێکی پێده‌گوت، وه‌ ئه‌گه‌ر وه‌لامه‌که‌ی نه‌زانیا‌یه یه‌کسه‌ر ده‌یکوشته‌. خه‌لکه‌که‌ش بریارباند و گوتیان هه‌ر که‌سێک بتوانیت مه‌ته‌لی درنده‌که هه‌لبه‌ییت، "ئۆکاستا"ی شازنی لێماره‌ده‌که‌ین و ده‌بیته‌ پاشای "تیبیس"»

فیکه‌یه‌کی تریشم لێدا.

چونکه‌ پاشای ئه‌و شاره‌ هه‌یچ منداڵێکی تری نه‌بووه. ناویشی ده‌نین "ئۆدیبه"، له‌راستیدا "ئۆدیبه" واته "قاچ ئاوسا". چونکه‌ هه‌ردوو قاچی ئه‌و منداڵه‌ بچکۆله‌یه له‌پاش ئه‌و کرداره‌ توندوتیژه‌ و نا‌په‌وا‌یه‌ی باوکیه‌وه هه‌لئاوسابوون. پاشان "ئۆدیبه" گه‌وره‌ده‌بیته‌ و پیاوێکی قو‌زی لێده‌رده‌چیت، هه‌موو که‌سێک خۆشیده‌ویته‌. به‌لام له‌ هه‌مان کاتدا که‌س پێینالیت که له‌ راستیدا کو‌ری ئه‌و پاشایه‌ نیه‌. هه‌تا رۆژێکیان له‌ میوانداریه‌کی گه‌وره‌دا یه‌کێک له‌ میوانه‌کان به‌راشکاوی پێی ده‌لیته‌ "ئۆ له‌ راستیدا کو‌ری ئەم خێزانی پاشایه‌ نیت..."»

له‌ویدا گوتم؛

«ئێ خۆ له‌راستیشدا کو‌ری ئه‌وان نه‌بووه»

«ته‌واوه، هه‌رله‌به‌رئه‌وه‌ش پرسیار له‌ شازنده‌کات، به‌لام ئه‌و هه‌یچ وه‌لامێکی راست و دروستی ناداته‌وه‌. دواتر بۆ ئه‌وه‌ی راستیه‌که‌ی بۆ ده‌رکه‌ویته‌ بریارده‌دات پرسیار له‌ فالگه‌ره‌وه‌که‌ی "دیلفی" بکات. ده‌پواته‌ ئه‌و ئ و لێی ده‌پرسی؛ "ده‌مه‌ویته‌ بزانه‌ من کو‌ری راسته‌قینه‌ی پاشای "کو‌رینه‌ت"م یان نا؟"، "پیسیا"ش له‌وه‌لامدا ده‌لیته‌؛ "دوورکه‌وه‌ره‌وه‌ له‌ باوکت، چونکه‌ ئه‌گه‌ر چاوت پێیکه‌ویته‌وه‌ ده‌یکوژیت. دواتریش دایکی خۆت ده‌هینیت و پاش ماوه‌یه‌کیش منداڵت لێی ده‌بیته‌."»

فیکه‌یه‌کی تووندم لێدا. هه‌مان ئه‌و پێشبینیه‌بوو که کاتی خۆی فالگه‌ره‌وه‌که به‌ پاشای "تیبیس"ی گوتبوو. باوکه‌ له‌سه‌ر قسه‌کانی به‌رده‌وامبوو و گوتی؛

«دوای ئه‌وه‌ش "ئۆدیبه" نه‌یوی‌را بگه‌رپێته‌وه‌ بۆ "کو‌رینه‌ت"، له‌به‌رئه‌وه‌ی هه‌یشتام وایده‌زانی پاشا و شازنی ئه‌و ئ دایک و باوکی راسته‌قینه‌ی خۆین. به‌و شیوه‌یه‌ش بریاریدا پرو له‌ شاری "تیبیس" بکات. کاتی‌کیش

تایبہ تہ بہ پنگہی پرتووک

پیشیانوابوہ تورہبوونہکھی ھوکاری قول و گہورہی ھےبوویت. واتہ دیسانہوہ ناچاربوون بچنہوہ لای فالگرہوہکھی دیلفی، پرسپاری لیبکھن و بزائن بچی خودا دووچاری ٺہو تاعوونہ پیسہی کردوون. "پیسیا"ش لہوہلامدا دہلیت "پرؤن ٺہو کسہ بدؤزنہوہ کہ "لایؤس"ی پاشای کوشتوہ. ٺہگر نا، ٺہوا تہخت و تاراجی شارہکھتان تیگدہدریت. پاشان "ٺوڈیب"ی پاشا بہ ھموو ھیز و توانایہکیہوہ دہکھویتہ گہران بہدوای ٺہو کسہدا کہ پاشا کونہکھی کوشتوون. خوئی ھیچ پھیونہدیہک لہ نیوان کوشتنی پاشا و شہرہکھی خوئی لہسہر ریگاکہدا نابینیت. واتہ بہبیئہوہی ٺوڈیب ئاگای لیبت، خوئی دہبیئہ ٺہو پیاوکورہی کہ بہدوای دؤزینہوہی تاوانہکھی خویدا دہگریت. یہکھم شت دہچیت پیاوکی پھنانبین دہدؤزیتہوہ و لییدہپرست؛ "پیم بلئ بزائم کئ" "لایؤس" پاشای کوشتوہ؟. بہلام پیاوہکے نایہویت ولامی بداتہوہ، چونکہ بہپرہوای ٺہو ولامدانہوہی ٺہو پرسپارہ، ھقیقہتیکی زور تال و ناخوش دہردہخات. "ٺوڈیب"یش بہراستی دہیہویت یارمہتی خہلکھکی بدات، لہبہرئہوہ لہدواجاردا بہزور ٺہو ھقیقہتہ تالہ لہ پیاوہکے دہردہھینیت؛ پیاوہ پھنانبینہکھش پیی دہلیت "تاوانہکے لہ ٺہستوی ئیوہی پاشادایہ". ٺہوجا ٺوڈیب شہرہکھی سہر ریگاکھی بیردہکھویتہوہ و دان بہوہدا دہنیت کہ پاشای کوشتوہ، بہلام تا ٺہو کاتہش ھیچ بہلگہیہک شکنابات کہ ٺہو کوری "لایؤس"ی پاشایہ. دہبت ٺہوہ بلین کہ ٺوڈیب پیاوکی دادپہرہربوہ و دہیویست ھموو شتیک ئاشکراکات، لہبہرئہوہ لہدواجاردا ھردو شوانہکھی "تیبیس" و "کورینت" دہدؤزیتہوہ و پروہپوویان دہکاتہوہ. لہویدا ئیدی بہدلنایہیہوہ دہزانیٹ کہ باوکی خوئی کوشتوہ و دایکی خوئی ھیناوه. دہرکھوتنی

«ٺوڈیبیش ھہر زوو پروداوی کوشتارہکے لہیاد دہکات و پاش ماوہیہک دہگاتہ لای ٺہو چپایہی کہ دپندہکھی تیدایہ. لہویدا گیانہوہرہکے پییدہلیت؛ بہرلہوہی ریگات پیبدہم کہ برؤیت، دہبت ٺہم مہتہلہ ھہلبہینیت؛ «ٺہو شتہ چپہ کہ لہسہر دوو قاچ و سی قاچ و چوار قاچیش دہروات؟»

لہویدا باوکم تہماشایہکی کردم و دہیویست بزانیٹ منیش دہتوانم مہتہلہکے ھہلبہینم یان نا، بہلام من تہنہا سہریکم بو راوہشاند. «ٺوڈیبیش گوتی "ٺہوہ مرؤفہ". بہیانیان بہچوارپہل گاکولکئ دہکھن، نیوہپوانیش لہسہر دوو قاچ دہرؤن. ئیوارانیش لہسہر سی، چونکہ دہبت گؤچان بہکاربہینن. ٺوڈیب ولامیکی راستی دایہوہ و گیانہوہرہکھش بہرگہی نہگرت، بؤیہ بہپشتا لہ شاخہکھوہ کہوتہ خوارہوہ و ھہپرون بہہپرون بو. بہو شیوہیہش لہشاری "تیبیس"دا وہک پالہوانیک پیشوازیان لہ ٺوڈیب کرد. ھہروہک برپاریشی لہسہردرابوو، "ٺوکاستا"ی شارنریان دایہ ھہلبہتہ لہراستیدا دایکی خوئی ھینا. پاشانیش دوو کوپ و دوو کچیان بو»

یہکسہر گوتم؛

«ھووہا!»

تا ٺہو کاتہ بہردہوام ھہر تہماشای باوکم دہکرد، بہلام لہویدا ناچاربووم سہیریکی ٺہو شوینہ بکھم کہ کاتی خوئی ٺوڈیب باوکی خوئی تیدا کوشتوہ.

ٺہوجا دیسانہوہ باوکم کہوتہوہ سہر باسہکھی؛

«بہلام لیڑہدا چیرؤکھکے تہواو نابیت. پاش ماوہیہک تاعوون لہ شارہکےدا بلاودہبیئہوہ. لہو سہردہمہدا یونانیہکان لہو برہوایہدابوون ٺہو جوڑہ نہہامہتیانہ بہھوئی تورہبوونی "ٺہپؤلؤ"وہ بوویت، وہ

تایه ته به پنگه ی پرتووک

دووی دینار

...میستهره پیره که چهند په یامیکی گرنگی له ولاته که ی خوږه وه
پیډه گات...

بۆ به یانی زوو دهنگی که له شیریک خه به ریکردمه وه. بۆ چهند ساتیکی
که م وامزانی له شاری "لیوبیک" دام و له مالی خۆماندام. به لام ههر
پیش نه وه ی به ته واو ته تی خه به رم بیته وه، که شتی نقوومبونه وه که م
هاته وه یاد. نه و کاته م بیرکه وته وه که پالم به به له می
فریاگوزاریه که وه نا و خسته م سهر قه راغ ده ریا که، ریک لای ده ریاچه
ته نکه که وه ی که پرېوو له دارخورما... دواتریش به ناو دوورگه که دا
که وتمه ری. نه و جا له لای ده ریاچه یه کی گه وره وه خه وتم، ههر
له ویشدا بوو که مه له مکرد و چاوم به ره وه ماسیه پرته قالیه کان که وت.
له دلی خۆما ده مگوت "بلنیت نیستاکه ش ههر له ویدا نه بم و تازه
خه به رم ببیته وه؟ بلنیت خه وم به پیاویکی پیره وه نه بینیبیت که پتر
له په نجا سال له سهر نه م دوورگه یه دا ژیاوه و 53 کورته بنه ی
زیندووشی خولقاندووه؟"

به رله وه ی چاوم بکه مه وه، هه ولمه دا وه لامی پرسیاره کانم بده مه وه.
نا... نابیت خه ون بووبیت! بیرمدیت له سهر وی ئاوا ییه که وه له
کو خه که ی "فرود" دا پالکه وتم و خه وم لیکه وت...
ننجا چاوم کرده وه، بینیم خوری نه و به یانیه ژوریکی دارینی ناو
کوخیکی روونا که ده کرده وه. پاشان دلنیا بووم که هه موو نه و شتانه ی
بینیبووم وه ک خور و مانگ راسته قینه بوون.

نه و هه قیقه ته ش وای لیده کات که هه ردوو چاوی خو ی ده ربهنیت.
له راستیدا به شیوه یه که له شیوه کانیش نه و به دریزایی ژیا نی ههر
کویر بووه»

ننجا هه ناسه یه کی ترم هه لکیشا. به بر وای من نه و چیرۆکه کونه
تابلنیت غه مگین و له هه مان کاتیشدا تابلنیت ناهه ق بوو. پاشان
گوتم؛

«نه وه یه که پیډه لاین "نه فرینی نه وه کان»
«به لام ئو دیب و "لایوس" ی پاشا چهن دین جار هه ولیاندا له ده ست
چاره نووسیان هه لبین. نه وه ش به پیی یونانیه کان شتیکی مه حالبوو»
له و کاته دا که به "تیبیس" دا تیپه رین، هه ردوو کمان بیده نگ
دانیشتبووین. و ازانم باوکم بیر ی له "نه فرینی نه وه کان" خو ی
ده کرده وه. هه رچونیک بیت... ته نانه ت یه ک وشه شی له ده م نه هاته
ده ره وه.
پاش نه وه ی له هه موو لایه نی که وه چیرۆکه غه مگینه که ی ئو دیم
تاوتو یکرد، زه ره بین و کتیبه بچکوله که م ده ره ینا یه وه.

تایبه ته به پنگه ی پرتووک

سینه که کانبن و بو کارکردن به ره و کیلگه کان برپون. له لایه کی تریشه وه گویم له ته پوهوپیک بوو که له وهرشه که وه به رزده بووه وه.

فرود گه رایه وه و له گهل خویدا نان و په نیر و شیر ی "مولووک" و "توف" ی گهرمی پیبوو. ریک له ته نیشتمه وه دانیشتم. پاش نهختیک زیاتریکی دهرباره ی سهره تای هاتنی خوی بو سهر دوورگه که بو باسکردم و گوتی؛

«زور جار لهم کاته دا ئه و سهرده مه م بیرده که ویتته وه که یاری کاغهم ده کرد. من ئه و کاته له و په پی ته نه ایدابووم. له بهرئه وه له وانه یه ئاسای بووبیت که 53 کاغزه که نهخته نهخته گوپان و بوونه 53 که سایه تی فهنتاسی. به لام ههر به و نه ده شه وه نه وه ستان، چونکه کاغزه کان رولیکی گرنیشیان له و سالنامه یه دا بینی که ئیستا که ئیمه له سهر ئه م دوورگه یه دا په پره وه ی ده که یین»
«سالنامه؟»

«به ئی. سالیک بریتیه له 52 هفته، به و شیوه یه ش ههر کاغزه ی هفته یه کی بهر ده که ویت»

له ویدا که وتمه ژماردن و دواتر گوتم؛

«حه وت که رهت 52 ده کاته 364»

«ته واوه. به لام سالیک 365 پوژه. ئه و پوژه ش که ده مینیتته وه، ئیمه پیی ده لئین "پوژی جوکه ر". ئه و پوژه سهر به هیچ مانگیک و ههفته یه که نیه. پوژیکی زیاده یه و پیتیتیه چیت هه موو شتیکی تیدا رووبدات. هه موو چوار سالیک دوو پوژی جوکه ری ئاوه ای تیده که ویت»
«زیره کانه...»

«جگه له وه ش 52 هفته که سیان ههروهک من پیی ده لیم
"کاغزه کان" - به سهر 13 مانگدا دابه شکارون و ههر مانگیکیش 28

له جیگا که مدها هاتمه دهره وه و خوم به خومم گوت "ئه ی فرود کوا؟" له هه مان کاتیشدا چاوم چوو ه سهر قتوویه کی دارینی بچکوله، له سهر ره فه یه کی سهر دهرگای دهره وه دا دانه را بوو.

دامگرت و ته ماشایه کی ناوه که یم کرد... به تالبوو. به مه زه نده م کاتی خوی کاغزه کونه کان بهرله وه ی گوپانکاریه گه وره که یان به سهر دابیت له و قتووه دا بوون.

خستمه وه شوینی خوی و خوم گه یانده دهره وه. له ویدا فرودم بینی به پیوه وه ستابوو، هه ردوو دهستی خستبووه ژیر که له که ی و بو خوی ته ماشای لادیکه ی ده کرد. منیش چووم له ته نیشتمه وه وه ستام، بو ماوه یه که هه ردوو کمان بیده نگ بووین و ته نانه ت وشه یه کیشمان له ده مه وه نه هاته دهره وه.

کورته بنه کان ههر به و به یانیه زوو له و په پی چالاکیدابوون. تیشکی خوریش به سهر لادیکه و به رزاییه کانی چواره وریدا په خشبوو بووه وه.

پاش نهختیک پیاهه پیره که گوتی؛

«پوژی جوکه ره...»

نیگه رانیه که که وته سهر سیمای و منیش به دوایدا گوتمه وه؛

«پوژی جوکه ر؟»

«نانی به یانیمان لییره دا ده خوین، براده ر. تو لییره دا دانیشه، منیش ده پوم خواردنه که مان دینم»

له ته نیشتم دیواری کوخه که وه کورسیه کی نیشاندام، له به رده میشیدا میژیکی بچکوله دانه را بوو. له سهر کورسیه که دانیشتم، له ویشه وه دیمه نیکی جوانم له به رده مدا بوو. هه ندیک له کورته بنه کان گالیسکه یه کیان به ره و دهره وه ی لادیکه راده کیشا. له وه ده چوو

تایبته به پنگه پرتوک

«سیره که...»

«راستدهکیت هه ته نیا کهسی شارهکم. سیره که تۆ پیک لهو پۆژهدا دهگهیته سهر دورگهکه که ئیمه جۆکه ری تیدا نیشانددهین و پیئسوازیش له سالیکی نوو و وهرزیکی نویش دهکهن. بهلام شتیکی تریش...»

لهویدا دهریاوانه پیرهکه کهوته بیرکردنهوهیهکی قولوه.

«چی تریش؟»

«له پیکه ی کاغهزهکانهوه میژوو و سالهکانی دورگهکشم دهژمارد»
«بهتهواوتهی تیناگم»

«وتمان بۆ ئهوهی پۆژهکانی سال پیکبخه، ههر کاغهزیک ههفته و مانگی خۆیم پییهخشی. به ههمان شیوهش ههر ساله و ناوی کاغهزیکم لینا. یهکهمین سالی سهر دورگهکه نانا سالی "بللی دینار". سالی دواتریشی "دووی دینار" و ههتا دواپی، واته پهپهروی ههمان شیوهی پیزکردنی 52 ههفتهکه کرد. لهوهوپیئ پیم گوتتیت که 52 ساله لهسهر ئهم دورگهیه دهژیم...»

«ئمم...»

«دهریاوانهکه، و سالی پاشای قهرمان پرکردهوه. لهوهش زیاتر بیرم نهکردوتهوه، چونکه بهسهربردنی 52 سال لهسهر ئهم دورگهیهدا زۆره و منیش...»

«تۆش لهو برپایهدا نهبووت هینده بمینیتتهوه ها؟»

«نهخیر لهو برپایهدا نهبووم. بهلام ئهمرۆکه جۆکه سالی دهستپیکردنی "جۆکه" رادهگهیهنی. ئاههنگه گهرهکه بۆ یهکهمین جار، ئهم پاش نیوهپۆیه دهستپیدهکات. قهرهکان و کوپهکان دارتاخانه گهرهکه پیکدهخن و دهیکه نه هوئی ئاههنگهکه.

پۆژی ههیه. چونکه 13 کهرته 28 یش دهکاته 364. "بللی" یهکهمین مانگه و "پاشا"ش دواهمینه. ههموو چوار سالیکیش دوو پۆژی جۆکه ری تیدهکهویت. سالنامهکه به سالی "دینار" دهستپیدهکات، ئینجا "سینهک"ی بهدوادا دیت و دواتریش "کوپ" و "قهره". بهو شیوهیهش ههموو کاغهزهکان ههفته و مانگی تایبتهی خۆیان بهردهکهویت»

پیاوه پیرهکه بهپهله تهماشایهکی کردم، لهوهدهچوو له ههمان کاتدا شهرمیش و شانازیش به سالنامه زیرهکانهکهیهوه بکات. منیش گوتم؛

«لهسهرتادا کهمیک ئالۆز هاته بهرچاوم. بهلام بهراستی دۆزینهوهیهکی جوانه»

فرۆد سهریکی بۆ لهقاند و گوتی؛

«بیگومان دهبایه بیرم له شتیک ههر بکردهیهتهوه. بهدەر لهوانهش ههموو سالیک بهسهر چوار وهرزدا دابهشکراوه. "دینار" وهرزی بههاره، "سینهک"یش هاوین، "کوپ" وهرزی پایزه و "قهره"ش زستان. هاوین به "بللی سینهک" دهست پیدهکات، پایزیش به "بللی کوپ". زستان به "بللی قهره" و دواهمین ههفتهی سالیش ههفتهی "پاشای قهره"یه»

«ئێستاکه له چ ههفتهیهکداین؟»

«دوینێ دواهمین پۆژی ههفتهی پاشای قهره بوو، بهلام له ههمان کاتیشدا دواهمین پۆژی مانگی پاشای قهرهشبوو»
«ئهمرۆش...»

«... ئهمرۆ پۆژی جۆکه ره. یان یهکهمین پۆژی دووپۆژی جۆکه ره. بهو بۆنهیهشهوه ئهمرۆ ئاههنگیکی گهره سازدهکریت»

تايپەتە بە پىڭگەي پەرتووك

پىزىكەم و بەو شىۋەيەش پىستەكان دەبوونە يەك زىنجىرەي دورودىڭىزى
لىكنەپچراۋ. زۇرجارىش شىۋە چىرۇكىكى لىدەردەچوۋ ھەلبەتە ھەر
لەو پىستانە پىك ھاتىبوو كە كاغەزەكان بەشىۋەيەكى سەربەست
لەيەكتەر "دايانھېنابوو" «

«ئەۋەبوو يارى جۆكەر؟»

«ئىم... دەتوانىن بلىين ئەۋە جۆرە يارىيەكى كاغەزبوو كە من كاتم
پىۋە بەسەردەبرد. بەلام ھەر ئەۋە بوۋە سەرەتاي سەرەلەدانى
ياريە گەۋرەكەي جۆكەر كە ئىستاكە ھەر چوار سال جاريك لە پۇڭى
جۆكەردا دەكرىت»

«بۆم باسبەكە!»

«لەماۋەي ئەۋ چوار سالەدا، كە دەكەۋىتە نىۋان ماۋەي دوو چوار
سالىيەۋە، ھەريەكىك لەۋ 52 كورتەبنانە دەبىت پىستەيەك بدۇزەۋە،
لەۋانەيە ئەمە شتىكى ھىندە سەرنجراكىش نەبىت بەلاتەۋە، بەلام
ھىندەت لەيادبىت كە ئاستى بىرکردنەۋەي ئەۋان ھەر زۇر كەمە. ۋە
دەشباۋە پىستەكانيان لەيادبوايە، لەيادکردنى پىستەيەكى تەۋاۋىش
لەگەل تىپەپىۋونى ئەۋ ھەموو پۇڭانەدا خۇي لە خۇيدا بەلاي
كورتەبنەيەكەۋە كاريكى سەختە، چونكە تارادەيەك مىشكى ھىچى
تىدا نىە»

«دواترىش دەبىت ھەر يەكەيان پىستەكەي خۇي لە ئاھەنگى جۆكەردا
بلىت؟»

«تەۋاۋە. بەلام ئەۋە تەنھا بەشى يەكەمى ياريەكەيە. دواتر نۆبەي
جۆكەر دىت، ئەۋ خۇي ھىچ پىستەيەك ناليت، بەلام كە ھەموو
پىستەكان دەگوتىت، دەچىتە شويىنىكى بەرزەۋە و تىبىنى خۇي
دەنوسىتەۋە. لەماۋەي ئاھەنگەكەدا دەبىت كاغەزەكان بەشىۋەيەك

سىنەكەكان مىۋە و توو كۆدەكەنەۋە و دىنارەكانىش قاپى شوشە
لەسەر مىزى ھۆلى ئاھەنگەكەدا دادەنن»

«منىش... منىش بىم بۆ ئاھەنگەكە؟»

«تۆ دەبىتە مىۋانى شەرەفى ئاھەنگەكە. بەلام بەرلەۋەي بپۇينە
خوارەۋە بۆ ناۋ لادىكە، شتىكى تر ماۋە و دەبىت بىزانىت... ھىشتام
چەند كاتزمىرىكىمان ماۋە و با بەكاريان بەينىن...»

«ھەندىك لە خواردنەۋە قاۋەيىيەكەي ناۋ شوشەي كوخەكەي پۇكرە ناۋ
پەرداخىكەۋە. بەئەسپايى قومىكم لىدا و دەرياۋانە پىرەكەش لەسەر
قسەكانى بەردەۋامبوو؛

«ۋاتە لە كۇتايى سالەكەدا ئاھەنگى جۆكەر سازدەكەين دەشتوانىن
بلىين لەسەرەتاي دەستپىكردى سالىكى نويدا ئاھەنگەكە دەگىرپىن.
بەلام تەنھا چوار سال جاريك يارى كاغەز دادەنرىت...»

«ياري كاغەز؟»

«بەلى، چوار سال جاريك. لەۋىشدا ياريە گەۋرەكەي جۆكەرى تىدا
دەكرىت»

«لىت تىناگەم، بەيەرمەتت بۆم پوونبەكەرەۋە»

«دووجار قورگى بۆ پاك كىردەۋە و ئەۋجا گوتى؛

«ھەرۋەك چەند جاريك لەۋەۋپىش بىم گوتىت، ئەۋ كاتەي كە بەتەنھا
لەسەر ئەم دوورگەيەبووم، پىۋىستىم بە شتىكبوو كە كاتى پى
بەسەربەرم. جارجاريك بە ھىۋاشى كاغەزەكانم ھەلدەدايەۋە و لە
خەيالى خۇمدا ۋامدادەنا كە ھەر كاغەزەي پىستەيەك "دەلىت".

«لەيادکردنى ئەۋ ھەموو پىستانەشم ۋەك ۋەرزىشكى ھەزى دەبىنى.
كاتىكىش كە ھەموو پىستەكانم لەبەردەكرد، بەشى دوۋەمى ياريەكەم
دەستى پىدەكرد. ئەۋجا ھەۋلمدەدا كاغەزەكان بەشىۋەيەكى تر

تایبته به پښکې په پرتووک

«هسره تادا که گه شتمه ئیره و یاریم به کاغه زه کان ده کرد، هه ولمددا له پښکې کاغه زه کان هه پښبېنی پووداوه کان بکهم. بېگومان هه بۆ یاری بوو. به لām له هه مان کاتیشدا له دلّی خۆمدا ده مگوت "له وانه شه راست بیت، کی ده زانیت؟ من زور جار له به نده ره جیاوازه کانی دنیادا گویم لیووه که ده ریا وانه کان ده یانگوت پښتیده چیت کاغه زه کان پښبېنی پاشه پوژ بکن. وه به راستیش پوویدا... پښ ئه وهی کوری سینهک و پاشای کوپ بۆ یه که مین جار له سهر دوورگه که دا ده رکه ون، هه موو که په تیک که کاغه زه کانم داده نا پښک ئه و دوو کاغه زه له سهره تادا ده رده که وتن»

«سهر سوپهینه ره»

«هسره تادا که ده ستمان کرد به یاری جوکهر و هه موو کاغه زه کان له شوینی ته وای خویاندا ده وه ستان، من هینه زور بیرم له قسه کانیان نه ده کرده وه. به لām ئه زانی چوار سال له مه و بهر له ئاههنگی جوکهری پښوودا دوا هه مینی پسته کان چی بوون؟»

«نه خیر، چوزانم»

«ده که واته گوئ بگره؛ "ده ریا وانیکی گهنج له دوا هه مین پوژی مانگی پاشای قهردا دیته لادی که وه. ده ریا وانه که مه ته لی کوپه شوشه چیه که هه لده هینه بیت، میستره پیره که چهنده په یامیکی گرنگی له ولاته کهی خویه وه پیده گات»

«ئه وه... ئه وه هه ر زور سهیره»

«هه لبه ته من له م چوار ساله ی رابوردودا به رده وام بیرم له و قسانه نه کردو ته وه. به لām که تو دوینی ئیواره له لادی که دا ده رکه وتیت که دوا هه مین پوژی هه فته و مانگی پاشای قهره بوو- به لی... ئه وسا که

پښکات که پسته کانیان زنجیره یه کی ته وای یه ک له دوا ی یه ک پښکبه نیّت. ئه و، کورته بنه کان به شیوه یه کی راست یه ک به دوا ی یه کدا داده نیّت و دیسانه وه هه ریه که یان پسته کهی خوی ده لیته وه، به لām ئیدی هه ر پسته یه ک به شیکی بچکوله ی هه کایه تیکی گه وره پښکده هینه بیت»

له ویدا گوتم؛

«جوانه»

«راست ده که ییت، له وانه یه جوان بیت. به لām پښی تیده چیت به ته واهه تی سهرت بسورمینه بیت»

«مه به ست له چیه؟»

«به سهر زاره کی له وه ده چیت که جوکهر به پیی توانای خوی هه ولبدات "بابه تیکی کو" له شتیکی په رشوبلا وه بخلقینه بیت. چونکه که سایه تیه کان هه ریه که یان به سهر به ستی پسته کانی خویان ده هینه وه و په یوه ست نین به وانی تره وه»

«ئه ی چونه؟»

«به لām له وانه یه "بابه ته کو" که مه به ستم له چیرۆکه که یان هه کایه ته که یه - هه ر له وه و پښه وه هه بوو بیت»

«ئه وه پښی تیده چیت؟»

«نازانم. به لām ئه گهر وایت، که واته 52 کورته بنه که له راستیدا شتیکی ته وای جیاوازن، شتیکی زور قولترن له وهی که ته نها 52 که سایه تی بن و هیچی تر. که واته هه ندیک په تی نه بېنراو پښکه وه یان ده به ستیه وه... به لām من هیشتام هه موو شتیکم نه گوتوه»

«به رده وام به!»

تایبه ته به پنگه ی پرتووک

«پیم بلئی! که ی باوکت له دایک بووه؟»
 «ئو له 8 ی مانگی 5 ی 1791 دا له شاری "لیوبیک" دا له دایک بووه»
 «ئو "دهریاوانهش"، کوری کابرایه کی شوشه چی بوو؟»
 «نازانم. نه نکم زور باسی ئه وی نه ده کرد، هه لبه ته له وانه یه به هوی
 ئو هه موو قسه وقسه لۆکانه وه بوو بیئت، به لام به رده وام شتیکی بۆمان
 ده گیرایه وه و ده یگوت "ئو" که ره تیکیان به کۆله که ی به له مه که دا
 هه لگه را و خواحافیزبوونی لیکردم، له و کاته دابوو که له "لیوبیک" وه
 به به له م سه فری کرد. دواتریش که وته خواره وه و ده ستیکی
 برینداربوو. هه میشه ش که ئو باسه ی ده گیرایه وه، له ویدا پیده که نی،
 وه ک ئه وه ی هه موو رووداوه که ته نها بۆ ریزلینانی ئو بوو بیئت»
 له ویدا پیاوه پیره که بۆ ماوه یه کی دورودریژ هه ر دانیشتبوو و
 ته ماشای لادیکه ی ده کرد. پاشانیش گوتی؛
 «ئو ده سته ... ئو ده سته هه ر زور نزیکه لیته وه. له وه ش نزیکتره که
 مه زنده ی ده که ییت»
 ئه و جا قوڵی چاکه ته که ی هه لکرد و جیشوینی چه ند برینداریه کی
 کۆنی سه ر قوڵی نیشاندام. منیش هاوارمکرد و گوتم؛
 «باپیره!»
 ده ستم کرده ملی و زور به تووندی باوه شم پیداکرد. پاش نه ختیکی دایه
 پرپم ی گریان و به ده م هه نسکه وه هه ر ده یگوت؛
 «کوړه که م... کوړه که م... کوړه که م»

ئو پيشبینیه کۆنهم هاته وه یاد. به شیوه یه ک له شیوه کان هاتنی تو
 شتیکی چاوه روا نکرابوو، ده ریاوان...»
 له پرپکا شتیکم به خه یالدا هات. رسته که ی "فرۆد"م هه روه ک خوی
 گوتمه وه؛
 «میستهره پیره که چه ند په یامیکی گرنگی له ولاته که ی خویه وه
 پیده گات»
 «ئی؟»
 پیاوه پیره که زور به سه رنجه وه چاوی تیبرپیووم و چاوه روان بوو
 شتیکی بلیم. پاشان گوتم؛
 «تۆ نه گوت ناوی "ستینا" بوو؟»
 پیره سه ریکی له قاند.
 «خه لکی "لیوبیک"یش بوو؟»
 دیسانه وه سه ری له قانده وه.
 «باوکم ناوی "تۆتۆ"ه. ئو به هه تیوی گه وره بووه و دایکیشی ناوی
 "ستینا" بووه. "ستینا"ش چه ند سالیکی له مه و به ر مرد»
 «به لام ئو ناوانه له ئه لمانیادا زۆرن»
 «بیگومان... باوکم وه ک ده لێن "زۆل" بووه، چونکه نه نکم هه رگیز شووی
 نه کردوه. ئو... ئو ده ریاوانیکی نیشانه ی کردبوو که دواتر له
 ده ریادا ونبوو. هه تا دوا دیداریشیان هه یچ یه کیکیان نه یزانیبوو که
 سکی هه یه ... قسه وقسه لۆکیان له و باره یه وه زور ده کرد، ده یانگوت
 له گه ل ده ریاوانیکی سه ره رپۆدا ریک که وتوو و دواتریش خوی له
 به رپرسیاری مندا له که ی دزیوه ته وه»
 «ئمم... باوکت که ی له دایک بووه، براده ر؟»
 «من...»

تایبته به پنگه ی پرتووک

قهلهمهکه و دسپرکهی دانا و زور به قولی سهریکی ناو چاوی کردم و گوتی؛

«4 کهرته 91 دهکاته چهند؟»

«4 کهرته 9 دهکاته 36... هه مووی دهکاته 364! شهیتان، بهراستی دهکاته 364!»

«راسته! هه موو دهستهیهک 364 نیشانهی تیدایه، ههلبته جگه له جوکهر. بهلام چهند سالیکمان ههیه که دوو رۆژی جوکهری تیدایه، لهبهرئوه لهوانهیه ههر لهبهرئوه شبیت که هه موو دهستهیهکی یاری دوو کاغزی جوکهری تیدایه، هانس توماس. پئی تیناچیت ئهوه ههروا بهریکهوت بیت»
منیش گوتم؛

«لهو بروایه دایت مهرامیکی دیاریکراو له داهینانی یاری کاغزدا هه بیت؟ بهراستی بیت وانیه که بهئانقهست ژماره ی نیشانهکانی دهستهیهکیان بهقهدهر ژماره ی رۆژهکانی سال دانا بیت؟»

«نا، من لهو بروایه دا نیم. بهلام بهبروای من ئه مه نمونهیه که لهو نمونه باشانهی بهردهستمان و بهئاشکرا پییمان دهلیت که ئیمه ی مروفت ناتوانین ئه و نیشانه و هیما یانه لیکدهینهوه که ریک لهبهردهمماندایه. راسته به ملیون دهسته ی یاری کاغز ههیه، بهلام هیچ کهسێک گرنگی بهوه نه داوه که ژمارهکانی کوکاتهوه»

دیسانهوه ههروا دانیشتبوو و کهوتهوه بیرکردنهوه. لهپریکدا رهنگی ده موچاوی تیکچوو و گوتی؛

«بهلام لیڤه دا گرفتێکی گه وره م پرووبه پرووده بیتهوه... ئه گهر شوینیک له سالنامه کهدا به جوکهر ببه خشریت، ئهوا ئه وکاته بهئاسانی له خه لکی جودا ناکریتهوه!»

دهنگیدا دیاریوو، بهراستی له دلی خوڤدا ده مگوت "بلیت لهوه بترسیت که منیش وهک ئه و ببه جوکهر؟

به لایه نی که مه وه به په له گه رایه وه سهر سالنامه که و دیسانه وه هه مان پرسیاری لیکرده وه؛

«تۆ خۆت ئه مه ت به خه یالدا هات؟ ئمم... ههر حه فته یه و کاغه زیکی هه یه، هه موو مانگیکیش له ژماره ی یه که وه بۆ سیانزه ی بهرده که ویت و ههر وه رزه ش له بهرام بهر رهنگیک له چوار رهنگه کهدا ده وه ستیت. هانس توماس، ده توانیت ئه مه وهک داهینانیک به ناوی خۆته وه بینوو سیته وه و مافی داهینانه کهشت بپاریزیت. هینده ی من ئاگاداریم هه تا وه کو ئیستا که هیچ جوړه سالنامه یه کی راسته قینه له سهر یاری کاغز دروستنه کراوه»

ههر سهیری کوپی قاوه کهی ده کرد. پاش نهختیک گوتی؛

«له سه ره تا دا سالنامه ی "جولیان" ی به کار ده هیئرا، دواتریش گوڤردا بۆ سالنامه ی "گریگوری". ئیستا کهش و ابزام کاتی ئه وه هاتوو که بیگوڤین به سالنامه یه کی نوئ»

له وه ده چوو باوکم به ته واوه تی سه رقالی سالنامه که بیت و منی بیرچوو بیته وه. بهرده وام ههر دانیشتبوو و له سه ره دسپر کهی خه ریکی ژماردنبوو. پاش ماوه یه که ههروهک جوکهریک به چاویکی برسیکه دار و پر مه که وه ته ماشایکردم و گوتی؛

«کو ی هه موو هیماکانی رهنگیک دهکاته 91. بللی یه که و پاشا سیانزه و کچ دوانزه و هتد... به لئ سه رجه می هه موویان دهکاته 91»

به ته واوه تی لیی تی نه گه یشتیم و گوتم؛

«91»

تایبه ته به پنگه ی په ټووک

«چیه تی؟... ئه و نیشانه یه چیه تی؟»

منیش گوتم؛

«بیخوینه وه»

له و کاته دا ئیدی باوکم خه ریکبوو هیمن بیته وه و گوتی نووسراوه؛

«ATHINA، ئه وه ش به یونانی نووسراوه و واته ئه سینا»

«له وه زیاتر نابینیت؟ باشه، به یارمه تیت ده توانیت به

پیچه وانه شه وه بیخوینیت وه؟»

ئه و جا گوتی؛

«ANIHTA، ئه نیتا»

من له وه زیاترم نه گوت، به لام به چاوکی پر مه به سته وه سه یرم کرد و

سه ریکم بو له قاند.

دواتر ناچار بوو بلیت؛

«که میک سه یره»

ئه و جا جگه ره یه کی بو داگیرساند.

هیمنیه که ی باوکم به ته واوه تی په ست و بیزاری کردم و گوتم؛

«سه یره؟» ناتوانیت شتیک له وه زیاتر بلیت؟ دایکم لیږه دایه. خو

هر نه بیت ده بیت ئه وه نده ببینیت. مه به ستم له وه یه که پرووی لیږه

کردووه. دایکم وینه ئاوینه یی که ی خو رايکی شاوه بو ئیږه. ئه وه

چاره نووسی ئه و بوو. ئیدی پیم وایت کاتی ئه وه هاتووه ئه و

په یوه ندیه ببینیت»

نازانم چون بوو، به لام توانیم سوود له تووړه بوونه کانی جاری جارنم

ببینم.

«هانس توماس، به یارمه تیت هیمن به ره وه»

پاشان پنگه نی. ئیدی پیمو ابو که هیند قورس وه رینه گرت بیت.

که وتینه وه ری و له ماشین ه که شدا هر له به رخویه وه خنه ی ده هات.

وابزانم تا ئه و کاته هر بیر له سالنامه که ده کرده وه.

نزیک بووینه وه له ئه سینا و له و کاته دا له نا کاودا چاوم به نیشانه یه کی

گه وره ی سهر جاده که که وت. بیگومان ئه و نیشانه یه م چند جاریک

له وه و پیش بینبوو، به لام له ویدا خه ریکبوو دلم له سنگمه وه بیت

دهره وه. هاواریکم کرد و گوتم؛

«بوه سته! بوه سته!»

باوکم به ته واوه تی په شوکا. خیرا لایدا و ئیستوپیک قایمی گرت.

ئاوړیک لی دامه وه و گوتی؛

«چی بووه؟»

منیش گوتم؛

«بو دهره وه! بابړوینه دهره وه ی ماشین ه که!»

باوکم دهرگای ماشین ه که ی کرده وه و به په له خو ی گه یانده دهره وه و

گوتی؛

«دلّت تیکه لی هت؟»

ئامازم بو نیشانه که کرد، ته نها چند مه تریکمان مابوو بیگه ی نی.

ئه و جا گوتم؛

«ئه و نیشانه یه نابینیت؟»

باوکم به ته واوه تی سهری لیشی ابو و له ویدا ده بویه به زه یم پیدا

به اتایه ته وه، به لام من به رده وام بیرم له نووسراوی سهر نیشانه که

ده کرده وه.

وابزانم باوکم پیو ابو به یه کجاری شیت بووم، بویه گوتی؛

تایبه ته به پتگی په پرتو ک

چواری دینار

...دهسته بچکوله کهي ههروهک شه ونمي به يانيان ساردبوو...

ئوه باپيرهی خوم بوو که له سهر دورگه خه يالیه که دا بينيم، چونکه من کورې ئه و منډاله بووم که له ئه لمانيدا بهر له دايکبوونی به جيی هيشتبوو. له و کاته شدا ئیدی باپيرهم بهره و ئوقيانووسی ئه تله سی که وتبوو پړ و له ويدا که شتیه که ی تیکشابوو.

خوم به خوم دهگوت کاميانت به لاهه سهرتره؟ توویکی بچکوله که هیواش هیواش گه وره ده بیټ و دواتریش ده بیټه مروقیکی زیندوو و له ژیر ئاسمانیکی شیندا دیت و ده چیټ؟ یاخود مروقیکی زیندوو که فنتاسیاکانی هینده پړثیانبن که دواتر پړثینه ناو ژيانه وه؟ من نه مده زانی کام یه که له و دوانه سهرتره. به لام له دلی خومدا ده مگوت "باشه ناتوانین بلین مروقه کانیش کومه لیک فنتاسیای پړثیانی ئاوهان؟ کی ئیمه ی هیناو ته ژيانه وه؟"

وا نزیکه ی نیو سده یه "فرود" به تاقی ته نها له سهر ئه م دورگه گه وره یه دا ده ژي. خوم به خوم گوت بلینیت پړژیک له پړژان بتوانین پیکه وه بگه پړینه وه بو ئه لمانیا؟ بلینیت له پړیکدا دیسانه وه له "لیوبیک" خوم بکه م به نانه واخانه که ی باوکمدا و ئه م پیاوه پیره به باوکم بناسینم و بلیم «بابه، هاتمه وه و ئه م پیاوه شم له گه ل خومدا هیناو ته وه؛ ئه م ناوی "فرود" ه و باوکی تو یه».

چه نده ها که سوکار و هه زاره ها خه یال و چیروک به می شکمدا ده هاتن و ده چوون، هیشتام ده ستیشم ههر به ملی فرود ده وه بوو. به لام فریانه که وتم له وه زیاتر بیرکه مه وه، چونکه کومه لیک کورته بنه ی جل سور به سهر گرده که دا بهره ولان سهر ده که وتن. به هیواشی گوتم؛

به ئاشکرا دیاربوو که بابه تی چاره نووس و وینه ی ئاوینه ییه که ی به دلنه بوو.

له و کاته دا که له ماشینه که دا دانیشینه وه گوتی؛

«جار جاریک زیاد له پیویست له سنووری "داهینانه کانت" تیده په پیت» له ویدا ته نها بیري له نیشانه که نه ده کرده وه. وایزانم بیري له کورته بنه که و سالنامه سهره که ش ده کرده وه. به لام ئه گهر و ابو بیټ، ئه و به پروای من شتیکی ناهه قانه ی کردو وه. من پیم وانه بوو ئه و مافی ئه وه ی هه بیټ که له "داهینانه کانی" خه لکانی تر توو په بیټ. له لایه کی تریشه وه به راستی من نه بووم که بو یه که مین جار باسی نه فرینی نه وه کانم کرد.

له پړگاماندا بهره و ئه سینا، دیسانه وه کتیبه بچکوله که م ده ره ییایه وه و که وتمه وه خویندنه وه. ده باره ی ئه و کاته م خوینده وه که خویان بو ئاهه نگی جوکه ری سهر دورگه خه يالیه که ئاماده ده کرد.

تایبه ته به پنگه ی پرتووک

«جه ژنی جوکه رتان پیروزیبت!»

ئو و جا که وتنه خولانه وه به ده ورماندا و کراسه کانیاں راده وه شاند و گورانیان ده گوت. پاش نهختیک پیاوه پیره که گوتی؛

«باشه! هینده مان به سه»

ههروهک چۆن خه لکی له گه ل ئازله مایه کانیاںدا قسه ده کهن، فرودیش ئاوها قسه ی له گه لدا ده کردن.

ئیدی کچه کان هییدی هییدی به ره و خواروی گرده که پالیانیپوه ناین. پینجی کوپ دهستی گرتم و به دوا ی خویدا رایکی شام. دهسته بچکوله که ی ههروهک شه ونمی به یانیان ساردبوو.

که گه یشتینه خواره وه، گورپان و ناو کولانه کانی لادی که هیمن و ئارامبوو، به لام له هه ندیک خانوه وه دهنگی هه راوه وریا به رزده بووه وه. دواتر "کوپ" هکانیش خویانکرد به یه کی که له خانوه کاند.

هه رچه نده خور له ئاسماندا بوو، به لام له گه ل ئه وه شدا چرای داگیرساویان به چوارده وری دارتاشخانه گه وره که دا هه لواسیوو. فرود گوتی؛

«لیره دایه»

ئیدی چووینه ناو هۆلی ئاهه نگه که وه.

هیشتام هیچ یه کی که له کورته بنه کان نه هاتبوون، به لام چوار میزی گه وره یان رازاندبووه و قاپی شوشه یان له م سهره وه بۆ ئه وسهری میزه کان دانا بوو. چه ند به له میکی گه وره شیان لیپا ولیپ کردبوو له میوه. چه ندین بتل و شوشه ی پر له خواردنه وه بریسکه داره که شیان له سهر میزه که دانا بوو. هه ر میزه و سیانزه کورسی به ده وردا دانرا بوو.

«سه یرکه! میوانمان هات!»

فرود هیشتام دل ی هه ر پرپوو، به لام گوتی؛

«ئوه "کوپ" هکانن. هه میشه که ئاههنگی جوکه رمان ده بیّت، ئه وان دین به شوینما و ده مبه نه خواره وه»

منیش گوتم؛

«زور به په رو شم»

«منیش به په رو شم کوره که م. گوتم جاری پی شو له یه کی که له رسته کانیاںدا گوتیان "په یامیکی گرنگ له ولاته وه پی ده گات"، به لام پیم گوتیت که "کوپ قهره" ئه و قسه یه ی کرد؟»

«نه خیر... بۆ؟»

«قهره" کان شوومن، هه میشه به ختی ره ش ده هیئن. من به رله وه ی که شتی که مان تی که بشکیّت له باره کانی به نده ره وه ئه و راستیه م بۆ ده رکه وت. به لام دواتریش که گه یشتمه سهر ئه م دوورگه یه هه ر هه مان شتم بینی. هه ر که ره تی که له لادی که دا تووشی "قهره" یه ک بیم، دل نیام دواتر نه گبه تی که پووم تی ده کات»

فریانه که وت له وه نده زیاتر بلّیت، چونکه کورته بنه کان، له دووه وه بۆ ده ی کوپ، گه یشتنه لاما ن و له به رده م کوخه که دا ده ستیانکرد به هه لپه رین. هه موویان قژیکی کال و درژیان به ردابووه وه، هه مووشیان کراسی سووری درژیان له به ردابوو که نی شانیه ی دل ی پیوه بوو. کراسه سووره کانیا ن له چاو جلوه رگه قاوه ییه که ی فرود و جل ه ده ریاوانیه کۆنه که ی مند، زور ده بریسکانه وه و ناچاربووم چاوم هه لگۆفم.

به ره وروویان رۆیشتین و ئه وانیش به شیوه ی باز نه یه ک به چوارده ورماندا وه ستان. به ده م پیکه نینه وه هاواریانده کرد و ده یانگوت؛

تایبته به پنگه پرتووک

«به‌ئی، سوپاستان ده‌که‌م»

هەر پاش قسه‌کانی من جۆکه‌ر گوتی؛

«به‌راست؟ فی‌ری ئه‌و هونه‌ره‌ش بوی‌ت که بلی‌یت سوپاس؟ باشه،

باشه... خراپ نیه»

پاشان فرۆد به‌ زمانیکی توندوتیژوه‌ه‌ گوتی؛

«به‌یارمه‌تی خۆت ئه‌توانیت که‌میک هیمن ببیته‌وه‌ه‌ی زۆرزان؟»

جۆکه‌ر به‌چاویکی پرگومانه‌وه‌ ته‌ماشایه‌کی ده‌ریاوانه‌ پیره‌که‌ی کرد و گوتی؛

«چیته... ده‌لی‌یت ئاهه‌نگه‌ گه‌وره‌که‌ نیگه‌رانی کردویت، ها؟ به‌لام جۆکه‌ر ده‌لی‌ت ئیستاکه‌ کاتی په‌شیمانبوونه‌وه‌ نه‌ماوه‌، چونکه‌ ئه‌م‌پۆکه‌ ده‌بی‌ت هه‌موو کاغه‌زه‌کان هه‌لب‌گێ‌پ‌درینه‌وه‌ و به‌دیوی وینه‌که‌یاندا ده‌ریخ‌رین، هه‌قیقه‌تیش له‌ کاغه‌زه‌کاندا‌یه‌. ئیستاکه‌ ئیتر له‌وه‌نده‌ زیاتر نالی‌ین! ته‌واو!»

ئو زۆرزان به‌جۆله‌یه‌ دیسانه‌وه‌ پۆشسته‌ ده‌ره‌وه‌ و فرۆدیش به‌پیوه‌ وه‌ستابوو و سه‌ری پاده‌وه‌شاند. پاش نه‌ختیک گوتم؛

«ده‌مه‌وی‌ت بزنام گه‌وره‌ترین ده‌سه‌لات له‌سه‌ر ئه‌م دوورگه‌یه‌دا به‌ده‌ست کێوه‌یه‌؟ گه‌وره‌ترین که‌س تۆیت یان ئه‌و زۆرزان به‌جۆله‌یه‌یه‌؟»

سه‌رلی‌شی‌واو و سه‌رسوپ‌ماو ده‌هاته‌ به‌رچاوم و گوتی؛

«تا ئیستاکه‌ من بووم!»

هی‌نده‌ی نه‌برد و دیسانه‌وه‌ ده‌رگا‌که‌ کرایه‌وه‌. له‌پیشدا جۆکه‌ر هاته‌ ژوره‌وه‌. زۆر به‌ وریاییه‌وه‌ له‌سه‌ر کورسیه‌ک له‌ کورسیه‌ به‌رزه‌کانی لای دیواره‌ درێژه‌که‌وه‌ دانیشته‌ و ئاماژه‌ی بۆ من و فرۆد کرد که‌ له‌

دیواره‌کان له‌ داری سپی دروستکرا‌بوون، له‌ کۆله‌که‌کانی سه‌قفه‌که‌شه‌وه‌ چهند چرایه‌کی شوشه‌ی په‌نگ ئاویان شۆ‌پ‌کرد‌بووه‌وه‌. یه‌کی‌ک له‌ دیواره‌ درێژه‌کانی ژووره‌که‌ چوار په‌نجه‌ره‌ی تی‌دابوو، له‌سه‌ر هه‌ر چوار می‌زه‌که‌ و قه‌راغی په‌نجه‌ره‌کانیش شوشه‌ی ماسیان دانابوو، ماسی سوور و زه‌رد و شینیان تی‌دابوو. له‌په‌نجه‌ره‌کانه‌وه‌ شه‌پۆلی تیشکی خۆر ده‌یدا له‌ شوشه‌ی ماسیه‌کان و بتله‌کان، له‌و‌یشه‌وه‌ چنده‌ها په‌نگ هه‌روه‌ک په‌لکه‌زی‌پ‌ینه‌ به‌سه‌ر زه‌ویه‌که‌ و دیواره‌کاندا په‌رشوب‌لاو ده‌بوونه‌وه‌. دیواره‌ درێژه‌که‌ی تر په‌نجه‌ره‌ی تی‌دان‌ه‌بوو، به‌لام سێ کورسی درێژیان له‌ناوه‌راستی دیواره‌که‌دا دانابوو. هه‌ر له‌و کورسیانه‌ ده‌چوو که‌ له‌ دادگا‌کاندا هه‌یه‌ و دادوه‌ره‌کانی له‌سه‌ر داده‌نیشتن.

هیشتام پر به‌دلی خۆم ته‌ماشای هه‌موو لایه‌کم نه‌کرد‌بوو که‌ ده‌رگا‌که‌ کرایه‌وه‌، جۆکه‌ر بوو... له‌ده‌ره‌وه‌وه‌ به‌بازی‌ک خۆی هه‌ل‌دا‌یه‌ ناو هۆلی ئاهه‌نگه‌که‌وه‌. زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی گه‌وره‌ له‌سه‌ر لیوه‌کانی بوو و گوتی؛

«ئه‌م کاته‌تان باش!»

جلی‌کی وه‌نه‌وشه‌یی پۆشی‌بوو و زه‌نگۆله‌کانی سه‌ر جله‌که‌ی له‌گه‌ل بچوکترین جۆله‌دا ده‌زرنگانه‌وه‌. ته‌نانه‌ت له‌گه‌ل هیواشترین سه‌ر جۆلانه‌وه‌شیدا، زرنگه‌یه‌ک له‌ کلاوه‌ په‌نگ سوور و سه‌وزه‌که‌ی سه‌ریه‌وه‌ به‌رزده‌بووه‌وه‌.

له‌په‌رێ‌کدا به‌ره‌وه‌پووی من خۆی هه‌ل‌دا، هه‌لبه‌زیه‌وه‌ و نووقورچی‌کی له‌ گوێ‌چکه‌م گرت. زه‌نگۆله‌کانی به‌چه‌شنی زه‌نگۆله‌ی گالیسکه‌یه‌ک ده‌زرنگانه‌وه‌ که‌ ئه‌سپێ‌کی به‌هێز رایی‌بک‌یشیت. ئه‌وجا گوتی؛

«ئێ... پیت خۆشه‌ که‌ بۆ ئه‌م ئاهه‌نگه‌ گه‌وره‌یه‌ بانگ‌کراویت؟»

من تارا‌ده‌یه‌ک له‌و کۆره‌ بچکۆله‌یه‌ ده‌ترسام، به‌لام له‌ وه‌لامدا گوتم؛

تایبته به پنگه پرتووک

پهنگی پیستی هه موویان تۆخبوو و قژیکی لولی قاوهیی باویان بهردابوووه، هه مووشیان چاویان قاوهیی بوو. له شولاری ئه مان له چاو دینارهکاندا قهلهوتریوو. تهنها کچی سینهک و بللی سینهک پیاونهبوون، دهنه ئهوانی تر هه موویان پیاوبوون.

سینهکهکان له تهنیش دینارهکانهوه راوهستان و بهو شیوهیهش هه موویان نیوهی بازنهیهکیان پیکهینا. پاشان له کۆلانهکهی دهرهوهوه "کوپه" هکان هاتنه ژورهوه، ئهوان کراسی سووری تۆخیان له بهردابوو. تهنها پاشا و کوپهکهیان پیاوبوون، ههردووکیان دوو جلوهبرگی سووری تۆخی وهک یهکیان له بهردابوو. "کوپ" هکان چاویان سهوز و قژیکی کالیان ههبوو، پهنگی پیستیشیان زۆر جوانبوو و دهچوونه دلهوه. له نیو هه موویاندا بللی کوپ دیاربوو. ئهوان کراسیکی زهردی دریزی له بهردابوو، کاتی خۆشی که له دارستانهکهدا بینیم هه مان ئهوان کراسهی له بهردابوو. پاش نهختیک چوو له پاشای سینهکهوه وهستا. دواتر کوپهکانیش له تهنیش ئهوانی ترهوه وهستان و بهو جۆرهش هه موو کورتهبنهکان سی بهشی بازنهیهکیان پیک هینا.

دواچار "قهره" هکان هاتنه ژورهوه. چاوی ئهوان رهشبوو و هه مووشیان قژیکی رهش و بژیان به سه ره وه بوو. ههروهها جلوهبرگی رهشیشیان له بهردابوو. ناوشانی ئهوان له چاو کورتهبنهکانی تر دا کهمیک پانتربیوو. هه ره هه مووشیان پهست و توپه و مپومچ بوون. له ناو ئه ماندا تهنها کچی قهره و بللی قهره کچیوون، هه ریهکهو کراسیکی مۆریان له بهردابوو.

بللی قهره له تهنیش پاشای "کوپ" هوه وهستا و دواتریش هه موو 52 کورتهبنهکه بازنهیهکی خریان پیک هینا. له ویدا به هیواشی چرپاندم به گوپی فرودادا و گوتم؛

تهنیشتهوه دانیشین. بهو شیوهیهش جۆکه ره دهکهوته لای راستی فرۆدهوه و منیش دهکهوتمه لای چهپیهوه. ئیمهش دانیشتین، هه رچهنده هه چمان قسه مان نه ده کرد، بهلام له گه له ئه وه شدا جۆکه ره گوئی؛

«بیدهنگ بن!»

پاش نهختیک له دوورهوه دهنگی فلووت لیدانیک دههات، هیواش هیواش دهنگهکه نزیکه دهبووهوه. له دهرهگا که وه هه موو "دینار" هکان هیدی هیدی هاتنه ژورهوه. له پیشتا پاشا بچکۆلهکهیان خۆی پیداکرد و دواتریش کچی دینار و ئه و جا کوپی دینار، دواتریش "دینار" هکانی تر یهک بهدوای یهکدا هاتنه ژورهوه. بللی دینار دوا هه مین کهسیان بوو که هاته ژورهوه. جگه له پاشاکهیان هه ره هه موویان یهکی فلووتیکی شوشه بیان به ده مه وه بوو و لییانده دا. ئاوازیکی هیواش و نه رمیان ده ژهند، هه رله ئاوازی نه رمی ئۆرگه باریکهکانی کلێسه ده چوو. هه ره هه موویان جلوهبرگیکی سووری کالیان له بهردابوو، قژیکی خا و بریقه داریان بهردابوووه. هه مووشیان چاویان شینبوو. جگه له پاشا و کوپهکهیان، هه ره هه موویان کچ بوون.

له پریکدا جۆکه ره گوئی؛

«ئافهرم!»

چه پلهیهکی لیدا و فرۆدیش ههروهها. منیش بهدوایاندا کهوتمه چه پله لیدان.

دینارهکان له سوچیکی ژورهکهدا له تهنیشتهی یهکهوه وهستان، بهو جۆرهش شیوهی چاره که بازنهیهکیان پیک هینا. ئینجا سینهکهکان به خۆیان و کراسه شینه تۆخهکانیا نه وه هاتنه ژورهوه. کراسه دریزه کهی بهری کچی سینهک و بللی سینهک هه مان پهنگ بوو.

تایبہ تہ بہ ینگہی پھرتووک

«له‌راستیدا ئه‌وان نازانن چی ده‌که‌ن. هه‌روه‌ک چو‌ن من کاتی خو‌ی
کاغه‌زه‌کانم به‌ شی‌وه‌ی بازنه‌ داده‌نا، ئه‌وانیش هه‌موو سائیک
به‌هه‌مان شی‌وه‌ی بازنه‌ ده‌وه‌ستن‌ه‌وه‌»
«به‌لام...»

«برادر، قهت لهووهوپیښ سهگ و ئهسپت نه‌بینیوه که له سپړکدا ده‌خولینه‌وه؟ ئهم کورته‌بنانه‌ش به ههمان شیوه‌ن. وهک ئه‌و ئاژه‌لانه‌ن که له‌وهوپیښ مه‌شقیان پیکرا‌بیټ. تنه‌ها جوکهر نه‌بیټ که...»

«که چی؟»

«هەرگیز له وه پێش نه مبینویه که هیڤه له خۆی راببینیت و هیڤه د لنیابیت له خۆی»

«بەلامەوہ زۆر سەیرە»
 فرۆدیش بەچرپەچرپ گوتی؛
 «ھەموو سالیکی ئاھەنگی جوکەر بەم جوړە دەستیڤدەکات. بەو شیوہیە
 52 ھەفتەیی سالیکی نیشان دەدەن»

«بەلام ئەي بۆچى بللى كوپ كراسىكى زەردى لەبەردايە؟»
«ئەو وەك خۆرى ھاوین وایە ولە ئاسماندا دەدرەوشیتەو»
بۆشایىيەكى بچكۆلە لەنيوان پاشای قەرە و بللى دیناردا ھەبوو.
جۆكەر لەسەر كورسیيەكەى دابەزى و خۆى خنیە نیوانیانەو. بەو
شیۆیەش بازنیەكى پراوپریان پێك ھینا. لەویدا بللى كوپ رێك
بەرامبەر جۆكەر وەستابوو.

كورتەبەكان تەوقەيان لەگەڵ يەكدا دەکرد و بەيەكتريان دەگوت؛
«جەژنى جۆكرەت پيروژبیت! سالیكى خۆشت بۆ دەخوایم!»
جۆكەر دەستیكى راوه‌شاند، زەنگۆڵەكانى زرنگانەوه و بەدەنگیكى
بەرزه‌وه گوتی؛

«تەنھا ئەۋەندە نىيە كە سالېك بەرپىدەكەين! بەلكولە ھەمان كاتىشدا يارىھكى كاغەز تەۋاۋدەكەين كە 52 سالى پىچۈۋە. ئىستاكە ھەموو پاشەپۇژ لەبەردەستى جۆكەردايە. ھاپپىيانى جۆكەر، من ئەم رۇژەتان پىرۇزدەكەم! ئىدى لەۋەندە زياتر ئالېين! تەۋا!»

پاشان هەردوو دەستی خۆی بەیەكەوێ نووساند، دەتگوت پیرۆزبایی لەخۆی دەکات. هەموو کورتەبنەکان چەپلەیان بۆ لێدا، هەرحەندە لەوێ دەچوو کە هیچیان لە قسەکانی تیگەشتن. دواتریش کۆمەڵ کۆمەڵ لەسەر چوار میزە کە دانێشتن.

فرود دهستیکی خسته سهرشانم و به هیواشی گوتی؛

لەپرێکدا باوکم گوتی؛

«وا خەریکە لە ئەسینا نزیکدەبینەوہ. شارێکی ھێندە خوشە و تاییبەتیە کە دلت بەرایى نایەت بەجیببھێت»

"بەرپوہبەر" ھەر بەھۆی نەفەسدریژی خۆی و بەکارھێنانی نەخشەى شارەکەوہ، توانی نووسینگەییەکی گەشتیاری بدۆزیتەوہ. من بۆ خۆم لەناو ماشینەکەدا مامەوہ و سەیری یۆنانیە کورتەبالاکانم دەکرد، باوکیشم خویکرد بە نووسینگەکەدا و دەیویست ئوتیلیکی گونجاو بدۆزیتەوہ.

کاتیکیش گەراپەوہ لام، یەک پیکەنینی گەورە دەموچاوی داپۆشیبوو. لەشوینی خۆیدا دانیش و گوتی؛

«دەچینە ئوتیلی "تیتانیا". گەراجی ماشین و ژوری چۆلێشیان ھەییە، بیگومان ئەوہ خۆی لە خۆیدا بەسە، بەلام من لەوہپیش گۆتم گەر لە ئەسینادا چەند رۆژیک بمینینەوہ، ئەوا دەمەوێت "ئەکرۆپۆلیس" ببینم. ئیستاکەش ئەو ئوتیلەمان دۆزیوہ و لەسەربانە گەورەکەییەوہ دیمەنی ھەموو ئەسینا دەبینیت»

باوکم راستیکرد. ژورەکەمان کەوتبوو قاتی دوانزەوہ و ھەر لەوێوہ دیمەنیکی قەشەنگی ئەسینامان لەبەرچاودابوو. بەلام لەگەڵ ئەوہشدا ھەر زوو خۆمان گەیانە سەربانی سەرەوہ. لەوێوہ ئەکرۆپۆلیس پیک بەرامبەرمان بوو.

باوکم بەتەواوەتی بیدەنگبوو و ھەر بەپێوہ تەماشای پەرسنگا کۆنەکانی دەکرد. بەلام پاش ماوہیەک گوتی؛

تاییبەتە بە پیکەى پەرتووک

«زۆر جوانە ھانس تۆماس. زۆر قەشەنگە»

ئۆقرەى لیپرابوو و لەم سەرەوہ بۆ ئەوسەر دەھات و دەچوو. دواتر ھێمن بووہوہ داواى بیرەییەکی کرد. لە شویئیکدا دانیشتین کە پیک بەسەر "ئەکرۆپۆلیس"دا دەپروانى. پاش نەختیک پرۆجکتۆرە گەورەکانیان داگیرساند و ھەموو ناوچەى پەرسنگا کۆنەکە پرووناکبووہوہ. لەویدا باوکم خەریکبوو ببوریتەوہ.

پاش ئەوہى تیر بەدلى خۆی تەماشای ئەو ناوہى کرد گوتی؛

«ھانس تۆماس، بەیانى من و تۆ دەچین سەردانیکی ئەو شویئە دەکەین. بەناو گۆرەپانە دیڕینەکەى ئەسیناشدا دەروین. لەویدا ئەو شویئەت نیشانەدەم کە کاتى خۆی فەیلەسوفە گەورەکان پیکەوہ پرسیارە گرنگەکانیان تیدا تاونویکردوہ. جیگەى داخە کە ئەو پرسیارانە لە ئەمرۆکەى ئەوروپادا لەیادکراوون»

ئەوہ سەرەتای وتەییەکی دورودریژبوو دەربارەى فەیلەسوفەکانى ئەسینا. پاش ماوہیەک ناچاربووم قسەکانى پێپریم و گۆتم؛

«وابزانم بۆ ئەوہ ھاتووینەتە ئەسینا کە دایکم بدۆزینەوہ... خۆ ئەوہت لەیادنەکردوہ؟»

تا ئەو کاتە دوو سى بیرەى داواکردبوو. ئەوجا گوتی؛

«نا، نا. بەلام ئەگەر ئەکرۆپۆلیس نەبینین، ئەوا دواتر باسى چى لەگەڵ دایکتا بکەین، ھا؟ من پێم وایە داواى ئەو ھەموو سالە ناخۆشە شتیک نەبێت باسى لەسەربکەین، تۆش لەو برپاویەدانیت ھانس تۆماس؟»

لەویدا کە خەریک بوو لە دایکم نزیک دەبووینەوہ، بۆ یەکەمین جار ھەستمکرد کە باوکم لەوہ دەترسیت کە دایکم ببینیت. ئازارى ئەو راستیەش لەناوہوہمدا ھێندە زۆربوو تارادەییەک گەورەى کردم.

تایبته به پنگه پرتووک

«شتیکت بۆ داوادهکهم که حەزت لیبیت، بەراستیش هیندەت نەماوە
که گەرە ببیت»

دەستیکە بەرزکردەووە و بۆیەکە بانیگەرد، پەرداخیک "مارتینی"
سووری بۆ من و پەرداخیک "مەتاکسا"ی بۆ خۆی داواکرد.
بۆیەکە زۆر بەسەرسامیەووە تەماشایەکی منی کرد و دواتریش بەهەمان
شیوە سەیریکە باوکمی کرد و بە ئینگلیزی گوتی؛
«بەراست؟»

باوکم سەیریکە بۆ لەقاند و ئەویش داواکە بەجیھینا.
قسەکە باوکم دەرچوو، چونکە خواردنەووەکەم لەراستیدا تامیکە
شیرین و خوشی هەبوو، جگەلەووش چەند پارچە سەھۆلیکی تێداوو.
هەر لەبەرئەووش دوو سی پەرداخم لێ خواردەووە و دواتریش قەوما.
دەموچاوم سپی هەلگەرا و خەریکبوو لەسەر سەربانەکەدا بکەوم.
باوکیشم وەک ئەوێ داوای لیبووردن بکات گوتی؛
«ئای، کۆرە شیرینەکەم»

هەتاوێک زۆری ئوتیلەکە لەگەڵدا هات و لەوێندە زیاتر هیچم بیر
نایەتەووە. تەنھا ئەو کاتەم بێردیتهووە که بۆ بەیانیهکە خەبەرم
بوو، بەلام دەشزانم لەو کاتەدا که خەوتم، تیکچوووبوو. وابزانم
شەرابەکە باوکیشمی تیکداوو.

من تا ئەو کاتەش هەروا وەک شتیکە ئاسایی لەدلی خۆمدا
لێکمدەدایەووە و دەمگوت ئەگەر تەنھا بگەینە ئەسینا، ئەوا دایکم
دەدۆزینەووە. وە ئەگەر دایکیشم بدۆزینەووە، ئەوا هەموو گەرفتەکانمان
چارەسەر دەبیت. بەلام تەنھا لەویدا بۆم دەرکەوت که بەهەلەدا
چوووبوو.

هەلبەتە خەتای باوکم نەبوو که من هیندە درەنگ لەوێ گەیشتم. ئەو
چەند جاریک لەوێوەبەر ئامارە بۆ ئەوێ کرد و گوتی مەرج نیە
لەگەڵماندا بگەرێتەووە مالهووە. بەلام هەموو قسەکانی بەلای منەووە
لەو بارەییەووە بپسوودبوو و وەک ئەوێ وابوو ئاو بکەیت بە مراویەکدا و
بتهوێت تەپری بکەیت. من لەوێ تێنەدەگەیشتم، بەتایبەتیش که
بەوێپەری توانامانەووە هەولماندەدا بیدۆزینەووە.

ئەوجا تێگەیشتم که کاتی خۆی چەندە منداڵ بووم و لە پڕیکدا
بەزەبیم بە باوکمدا دەهاتەووە. بێگومان بەزەبیشم بە خۆمدا
دەهاتەووە.

وابزانم هەروا بەرپیکەوت ئەو بایە لەویدا نەهاتەپیشەووە.
پاش ئەوێ چەند شتیکە سەرزەرەکی تری دەربارەکی دایکم و یۆنانیە
کۆنەکان باسکرد، گوتی؛

«حەز ناکەیت پەرداخیک شەراب بخوێتەووە هانس تۆماس؟ من خۆم
پێمخۆشە گەر بتهوێت بخوێتەووە، چونکە خواردنەووەی شەراب بە
تەنھا زۆر ناخۆشە»
منیش گوتم؛

«بەر لە هەموو شتیک حەزم لە شەراب نیە، جگەلەووش هیشتام
هیندە گەرەنەبووم که بخۆمەووە»
ئینجا بەدەنگیکە پڕلەدنیاییەووە گوتی؛

بۇ بهیانی خه بهرمبووه وه و یه کهمین شت که به خه یالما هات خواردنه وه بیتامه کهی باو کم بوو. به ته واوه تی بیزاربووم له وهی هه موو پوژیک دهی خواردنه وه.

له دلی خۆمه ده مگوت له وانه یه باو کم زیره کترین که سی ناوچه ی سه روی "ئه لپ" ه کان بیټ، که چی پیک می شک ی ئه و که سه زیره که به ره به ره به هو ی دلۆپه خواردنه وه ی ناو بتله کانه وه سست و لاوازه بی! من لای خۆمه وه بریارمدا به ره له وه ی دایکم ببینین، به یه کجاری ئه و باب ته ی له گه لدا یه کلا بکه مه وه.

باو کم له خه و هه ستا و یه کسه ره که وته باسکردنی ئه کرو پو لیس، له به ره ئه وه وام به باشزانی که می ک دان به خۆمدا بگرم و هه تا کاتی نانخواردنی به یانی هیه شتیک له و باره یه وه باس نه که م.

هه تا له نانخواردنیش بووینه وه هه ره چاوه پروان بووم. باو کم هه ندیک قاوه ی تریشی داوا کرد و جگه ره یه کی بۇ داگیرساند، له و کاته دا نه خشه یه کی گه و ره ی ئه سینای له به رده میدا کرد بووه وه و ته ماشای ده کرد.

له ویدا گوتم؛

«تۆش وه ک من هه ست ناکه یت خه ریکه له تام ده رده چیټ؟»

سه بیرکی کرم و منیش له سه ره قسه کانم به رده وام بووم؛

«خۆت باش ده زانیت مه به ستم چیه. له وه و پش چه ندین جار باسی ئه و هه موو خواردنه وه بیتامه ی تۆمان کردووه، به لām گه ره به ته ویت کوره که شت تیوه بگلینیت، ئه و به بریوای من له سنووری خۆت لاده ده یت»

تایبه ته به پنگه ی په رتووک

یه کسه ره دانی پیدانا و گوتی؛

«داوای لیووردن ده که م هانس تۆماس. وایزانم به رگه ی ئه و دوو سی په رداخت نه گرت»

«ئه وه زۆر گرنگ نیه... مه به ستم له وه یه خۆزگه تۆش ده تتوانی که می ک خواردنه وه که مه که یته وه. من پیم حه یفه گه ره تاکه جۆکه ری شاری "تاره ندال" وه ک که سیکی دوره په ریژ و نه ویسته کوتایی پی بیټ» به ئاشکرا دیاربوو ویزدانی ئازاریده دا و منیش یه کسه ره به زه ییم پیدا هاته وه، به لām خۆ نه شمه توانی هه میشه هه ره ئافه ری نی بکه م و دلی رابگرم. پاش نه ختیک گوتی؛
«بیریکی لیده که مه وه»

«به بریوای من تا زوو بیر ی لیبکه یته وه دره نگه، چونکه پیم وانیه دایکم فه یله سو فیکی لاوازی به دل بیټ، به تایبه تیش که هه میشه به ویت به هو ی خواردنه وه وه خۆی بگونجینیت»

له سه ره کورسیه که دانیشتبوو و هه ره پیشیده خواردنه وه. وایزانم زۆر ناخۆشه گه ره به و شیوه یه به رامبه ره کوره که ت بوه ستیت و ئاوها په ست بکات، له به ره ئه وه به لām وه ئاسایی بوو که گوتی؛

«له راستیدا هانس تۆماس منیش بیرم له هه مان شت کردو ته وه»
هینده به دلنیا ییه وه وه لāmی دامه وه، هه ستم کرد چیت پیویست نه کات له سه ره ئه و باسه برۆین. به لām له هه مان کاتدا دلم خورپه یه کی سه یری کرد، نازانم بۆ... له پر یکدا هه ستم کرد به ته واوه تی هو ی کۆچکردنی دایکم بۆ باس نه کراوه.

دواتر ته ماشایه کی نه خشه که ی به رده ستیم کرد و گوتم؛

«له کو یوه برۆین بۆ ئه کرو پو لیس؟»

پاش نه ختیک که وتینه ری.

تایه ته به پنگه ی پرتووک

دانراوه په یکه ریکی دوازه متری "ئه سینا" ی خوارن بووه، ئه ویش خوارنی پاریزه ری ئه سینا بووه.

هینده ش فیروم که خدا یونانیه کان له شوینیکدا ژیاون که ناوی "ئولمپی" بووه، "ئولمپی" ش ناوی شاخیک مهنی باکوری یونانه. به لام خداکان جارچاریک هاتوونه ته خواره وه و له نیو مروفا ژیاون. باوکم دهیگوت ئه وساکه ئه وان له ناو "دهسته کی یاری کاغزی مروییدا"، ههروهک جوکه ری گه وره وابوون.

له وناوه دا موزه خانه یه کی بچکوله شی لیوو، دیسانه وه له ویشدا داوام له باوکم کرد که له گه لیدا نه چمه ژوره وه. یه کسه ر پازیوو و له سه ر شوینیک ریکه وتین که دابنیشم و چاوه پوانیکه م.

هه لبه ته من پیم خوښوو له گه ل که سیکی هینده شاره زادا برومه ناو موزه خانه که وه، به لام خه یالیکیشم هه ر له لای کتیبه که ی گیرفانم بوو، من له به یانیه وه له گه ل خوڼدا ده مگیړا.

راسته من گویم بۆ باوکم شلده کرد که باسی په رستگا کونه کانی بۆ ده کردم، به لام له هه مان کاتیشدا هه ر بیرم له ئاهه نگه گه وره که ی جوکه ر ده کرده وه. له ویدا هه ر 52 کورته بنه که ی سه ر دوورگه خه یالیه که له هو لی ئاهه نگه که دا به شیوه ی بازنه یه ک وه ستابوون و چاوه پوانی ئه وه ده کرا که هه ریه که وه رسته که ی خو ی بلیت.

بۆ ئه وه ی کات به فیروونه ده ی، ته که سیه کمان گرت و تا شوینی به ر چوونه ژوره وه که ی بر دین. له ویشه وه به رله وه ی بگه یه ناوچه ی په رستگا که، به پی به دریزایی به رزاییه که یدا سه رکه وتین. پاش ماوه یه ک گه یشتینه به رده می گه وره ترین په رستگا، ناوی "پارسیون" بوو، له ویدا باوکم به رده وام له م سه ره وه بۆ ئه و سه ر ده ویشت و ده یگوت؛

«بی وینه یه ... به راستی سه رسوپه یه ره»

پاش ئه وه ی بۆ ماوه یه کی باش به و ناوه دا خولاینه وه، له شوینیکدا وه ستاین و ته ماشای دوو شانۆ دیرینه که مان کرد، هه ردووکیان ریک که وتبوونه خوارووی به رزاییه که وه. کاتی خو ی له سه ر شانۆ هه ره کونه که یاندا چه نه ها شانۆگه ریان نمایش کردوه، شانۆی "ئودیپ" پاشاش هه ر له ویدا پیشکه شکراوه.

دواچار باوکم ئامازه ی بۆ تاشه به ردیک کرد و گوتی؛

«لیره دا دانیشه»

ئینجا وته یه کی دورودریژی ده رباره ی ئه سیناییه کان بۆ هه لپشتم.

پاش ئه وه ی قسه کانی کۆتایی پیهات، خو ر گه یشتبووه ناوه راستی ئاسمان و له و کاته دا سیبه ریکی که می شته کان ده بینرا. دیسانه وه که وتینه وه ری، له په رستگایه که وه بۆ په رستگایه کی تر ده ویشتین و به وردی ته ماشامان ده کردن. باوکم به هه رچوارلادا ده ستی راده کیشا و باسی جیاوازی نیوان پایه کانی ناو په رستگا کانی بۆ ده کردم. دواتریش په رستگای "پارسیون" ی نیشاندام و گوتی ئه و په رستگایه له ه یچ لایه که وه قه راغی ریکی نیه، وه ته نها شت که کاتی خو ی له ویدا

حهوتی دینار

...ههروهک کهرنهفالیکه گهوره دههاته بهرچاوم که بهمیوانهکانیان
گوتبیت "وهرن و ههریهکهتان جوړه جلو بهرگیگ بپوشن که وینهی
کاغهزیکی یاری بنوینیت"...

کورتبهنهکان دانیشتبوون و لهگهل یهکتردا کهوتبوونه ورتهورت،
بهلام هیندهی نهبرد جوکهر چهپلهیهکی لیډا و گوتی؛
«ئې... بابزانین ههریهکهو رستهی خوئی ئامادهکردووه؟»
ههموو کورتبهنهکان بهیهکهوه گوتیان؛
«بهلییی»

«کهواته جوکهر دهلیت فهرموو با ئیستاکه ههموو رستهکان بگوترین!»
پاشان ههموو کورتبهنهکان لهیهک کاتدا رستهکانیان گوت. 52 دهنگ
بهیهکهوه بو ماوهی چهند چرکهیهک غهلبهغهلبیکه دروستکرد و
دواتریش بهتهواوهتی بیدهنگبون؛ ههردهنگوت کووونهوهکیان
تهواوبووه.

لهویدا فرود بهچرپهچرپ پییگوتم؛

«ههموو جاریک ههمان شت روودهات. بیگومان بهو شیوهیهش هیچ
یهکیکیان جگه لهدهنگی خوئی گوئی له هیچی ترنیه»
ئینجا جوکهر گوتی؛

«سوپاستان دهکه... دهبا ئیستاکهش یهکه یهکه گوئی بو رستهکانتان
شلبکهین. فهرموو با له بللی دینارهوه دهستپییکهین»
بللی دینار وهک شازادهیهک ههستایه سهرپی. قژه زیوینیهکهی
لهسهر ناوچهوانی لادا و گوتی؛

تایبهته به پنگه ی پرتووک

«چاره نووس وهک گولهکهلهرم وایه، له ههموو لایهکهوه وهک یهک
گهشهدهکات»

ئهوچا دانیشتهوه، کولمه کالهکانی سوور سوور بوو بوونهوه.

جوکهر سهریکی بو خوراند و گوتی؛

«ئم... گولهکهلهرم. وشهکانت... وشهکانت زیرهکانه ههلبژاردووه.

ئیدی نوبه ی دووی دیناره»

دووی دینار یهکسهر لهشوینی خوئی ههستایه سهرپی و گوتی؛

«زه پهبینهکه ریک به ئهنازه ی پارچه شکاوهکهی شوشه ی
ماسیهکهیه»

جوکهر بهدوایدا گوتی؛

«بهراست؟ بیگومان قسهکانت زور بهسوودتر دهبوو ئهگهر پیت
بگوتینایه که مه بهستت له چ زه پهبینیکه و ههروهها بو کام شوشه ی
ماسییش ده بیت. بهلام دواتر روونده بیتوه، دواتر ئهوش دیت! ئی خو
سهرتاپای ههقیقه ته که نه خنراوته ناو دوو کاغهزی دینارهوه... دوا ی
ئهو!»

سیی دینار ههستایه سهرپی و گوتی؛

«باوک و کوپ بهدوا ی ئهو ژنه جوانه دا دهگهرین که ناتوانیت خوئی
بدوزیتوه»

ریک بهدوا ی قسهکانیدا کهوته مشه مشکردن و دواتریش دایه پرمه ی
گریان. من له وهوپیش بینیبووم که که پرتیکی تریش گریا. پاشای دینار
ژیری دهکردهوه و لهو کاته دا جوکهر گوتی؛

«ئهی بو ناتوانیت خوئی بدوزیتوه؟ بزائن... ههتاوهکو یاری
کاغهزه که تهواو نه بیت و ههموو کاغهزهکان بهدیوی وینهکانیانا
دانه نرین، کهس نیه که په ی بهوه بهریت، دوا ی ئهو!»

تایه ته به پنگه ی په ټووک

«چاره نووس وه کو ماریکی برسی وایه و له برسی ټیدا خوی خوی ده خوات»

دووی سینه کیش به دوایدا گوتی؛

«ماسیه پرته قالیه که نهینی دوورگه که نادرکینیت، به لام سه مونه که ناشکرایده کات»

له راستیدا ماوه یه کی زوړبوو له بهر خویه وه بهرده وام نهو قسه یه ی ده گوته وه. نهو کاتی خوشی له وه ده ترسا که بیری بچینه وه، هریویه بهرله وهی له کیلگه که دا خه وی لییکه ویت هه مان نهو قسه یه ی کرده وه.

دواتریش هه موو کورته بنه کان یه که به دواوی یه که دا هه ستانه سهرپی. له پیښدا نهو سینه کانه ی که مابوونه وه قسه کانیا نکر و ئینجا هه موو "کوپ" ه کان و دوا جاریش قهره کان پرسته کانیا ن پشکه شکر د.

بللی کوپ پیک هه روک نهو کاته ی که له دارستانه که دا بینیم گوتی؛ «قتووه که ی ناوه وه قتووه که ی دهره وه ده کاته وه، وه له هه مان کاتیشدا قتووه که ی دهره وه قتووه که ی ناوه وه ده کاته وه»

گویم لیوو کورته بنه یه کی تر گوتی؛

«له به یانیه کی خوشدا، پاشا و کوپ له زیندانی ئاگایدا دینه دهره وه» یه کیکی تریش گوتی؛

«له گیرفانی کراسه که یدا دهسته یه که کاغزی ټیډایه و دواتر بو نهو وهی وشک ببنه وه له بهر خوردا دایانده نیت»

بهو شیویه ش پاشماوه ی هه هه موو په نجاودوو کورته بنه که یه که یه که هه ستانه سهرپی، هه ریه که و به خیرایی و به سهرزاره کی پرسته که ی خوی گوت. یه که به دواوی یه که دا پرسته ی شیتانه تریان هه لده رشت. هه نډیکیان به چرپه چرپ پرسته کانیا ن ده گوت، هه نډیکی

دوا به دواوی نهو هه ش هه موو "دینار" ه کان یه که به دواوی یه که دا پرسته کانیا ن گوت.

سهره که گه یشته هه وتی دینار و گوتی؛

«له راستیدا کوپ شوشه چیه که فیلی له فهناسیه کانی خوی کردوه» یه که سهر شتی کم بیرکه وته وه، له وه پیش هه وتی دینار له کارگه ی شوشه که دا کتومت هه مان شتی گوت.

پاشانیش نووی دینار گوتی؛

«که سایه تیه کان له قولی چاکه تی جادووبازه که وه دینه دهره وه و له پرکیدا به ئاسمانه وه هه ست به وه ده که ن که پرله ژیانن»

هه ر نهویش بوو که کاتی خوی گوتی "ه زده که م بیر له شتیک بکه موه که هینده سهخت بیت که نه توانم بیری لییکه موه". من پیمو ابوو به پیی بوچوونه که ی خوی قسه یه کی نایابی هه لبرارد بیت.

دوا جار نوبه ی پاشای دینار هات؛

«یاری کاغه زه که نه فرینی نه وه کانه»

یه که سهر جوکه ر به دوایدا هاواری کرد و گوتی؛

«جیگه ی سهرنجه. هیشتام ته نها یه که به شمان ته واو کردوه، به لام زور به شی وینه گه وره که مان بو دهرکه وتووه. بلایت بتوانین له مبهسته قوله که ی ټیگه یین؟»

به هیواشی و به چرپه چرپ که وتنه قسه کردن له گهل یه کتریدا، به لام جوکه ر بهرده وامی به قسه کانی دا؛

«هیشتام سی به شی بازنه ی چاره نووسه که مان ماوه. ئینجا سهره ی "سینه که" ه کانه»

بللی سینه که گوتی؛

تایبه ته به پنگه ی پرتووک

خۆم به خۆم دهگوت لهوانه شه هه موو باسه کانی قسه یه کی چه واشه ی که سیکی شیت بیت، هه ر له باسی که شتی تیکشانه که یه وه هه تا چیرۆکی دهسته ی یاری کاغه زه که ی که خۆی دهیگوت له پرتووکا بوونه ته بوونه وه ی پرله ژیان... به هه ر حال من له خالیک دلیا بووم؛ نه نکم ناوی "ستینا" بووه، دایک و باوکیشم باسی "باپیره" میان بۆ ده کردم و ده یانگوت له سه ر چارۆکه ی که شتی که وه که وتۆته خواره وه و دهستی خۆی برینار کردووه.

پیده چیت فرۆد به راستی له ماوه ی په نجا سالی رابووردودا له سه ر دوورگه که ژیا بیت... کی ده زانییت؟ من له وه وه به ر چیرۆکی ئه وه که سانه م بیستبوو که که شتی که یان تیکشاه و بۆ ماوه یه کی زۆر له شوینیکدا ماونه ته وه. لهوانه شه دهسته یه ک یاری کاغه زی پیبوو بیت، به لām به هیچ جوړیک پیموانه بوو که کورته بنه کان به ره می فه نتاسی "فرۆد" بن.

بیگومان بیرم له بواریکی تریش ده کرده وه و له دلی خۆمدا ده مگوت؛ لهوانه یه ئه وه هه موو شته سه یروسه مه رانه له ئاگایی خۆمدا رووبده ن. پیده چیت من له ناکاودا شیتبوویم. به راست... یه که مجار گه ی شتمه قه راغ ئاویک که پرپوو له ماسی پرته قالی، له ویدا توویه کی سه بیرم خوارد... خوا ده زانییت ئه وه تووه چی تیدا بووه؟ ئمم... خۆم به خۆم گوت تازه درهنگه بیر له وه بکه یته وه...

له ناکاودا دهنگیک له ئه ندیشه و خه یالی خۆمی ده رهینام، هه رله دهنگی زهنگی پا پۆرده چوو. ئه وجا هه ستمکرد یه کیک جلوه به رگه ده ریاوانیه که م راده ته کینیت. جوکه ربوو، دهنگه که ش له زهنگۆله کانی جلوه به رگی ئه وه زۆر زانه وه ده هات. پرسیاریکی لیکردم و گوتی؛

تریان به پیکه نینه وه، به شیکیان به شیوه یه کی هونه ری و شاعیرانه قسه کانیا نه کرد و یه ک دوو دانه یه کیشیان به ده م هه نسک و گریان ه وه رسته کانیا ن گوت. مه به سته ی گشتی قسه کانیا ن (نازانم گه ر لی ره دا بتوانین دوو وشه ی "مه به سته ی گشتی" به کار به ینین، چونکه له راستیدا قسه کانیا ن زۆر چه واشه بوون و زۆر جیاوازی شوون له یه که وه) هیچ مانایه کی نه بوو، هیچ په یوه ندیه کی به یه که وه نه بوو. به لām له گه ل ئه وه شدا جوکه ر به و په ری توانایه وه ده یو بیست هه موو رسته کان به ریز له به ربکات.

دوا هه مین که س پاشای قه ره هه سته و زۆر به سه رنج و دلیا ییه وه ته ماشای جوکه ری کرد و گوتی؛

«ئه وه که سه ی که به باشی له چاره نووس تی ده گات، ده مینیت ه وه»
ئه وه دوا هه مین که س بوو. بیرمه له و کاته دا به لām ه وه ئه وه رسته یه زیره کانه ترین رسته بوو که له ویدا گوترا. وازانم جوکه ریش هه مان برپای هه بوو، چونکه له دوا ی قسه که ی پاشای قه ره زۆر به په رۆشه وه چه پله ی لی دا و زهنگۆله کانی هه روه ک ئامیریکی تایبه تی ئۆرکیسترا زرنگه یان لیوه ده هات. به لām فرۆد له ناچاریدا سه ری راده وه شاندا.

له سه ر کورسیه کان هاتینه خواره وه و به هیواشی چووینه لای میزه کانه وه، ریک له و شوینه دا وه ستاین که له وه و پیش کورته بنه کان تییدا ده خولانه وه.

بۆ ساتیک دیسانه وه وام هه ستمکرد که دوورگه که په ناگای مروقی نه خۆشی ده روونیه و له دلی خۆمدا ده مگوت لهوانه یه "فرۆد" خۆی په رستار بوو بیت و له ناکاودا شیت بوو بیت. هه ر بۆیه ناتوانیت یارمه تی کورته بنه کان بدات.

تایبه ته به پنگه ی پرتووک

زۆرم پیخۆشنه بوو که منی راده کیشایه ناو ئه ندیشه
 فه لسه فیه کانیه وه. به لام خۆم بۆ خۆم دانم بهو راستیه دانا که هیچ
 وه لامیکی پرسیاره کانیم پیینه بوو.

دواتریش گوتی؛

«جادووگه ره که قۆلی چاکه ته که ی راته کاند و ئیمهش له ئاسماندا
 خۆمان به زیندوویی بینی وه. جۆکه ده لیت ئه وه شتیکی سهیره! ئه ی
 تۆی ده ریاوان ده لیت چی؟»

له ویدا زانیم که "فرۆد" له ویدا نه مابوو، له بهرئه وه لیمرسی؛

«فرۆد" بۆ کوئ چوو وه؟»

جۆکه ریش له وه لامدا گوتی؛

«به شیوه ئاساییه که ی خه لکی بهرله وه ی پرسیاریک بکه ن، وه لامی ئه و
 پرسیاره ده ده نه وه که لییانکرا وه»

ده ستیکرد به پیکه نین و منیش دیسان هه مان پرسیارم کرده وه؛

«فرۆد" چی لیها ت؟»

«له وانه یه چووبیته ده ره وه و که میک هه وای پاک هه لبمژیت. ئه وه
 ئیشی یه که م جاری نیه... ئه و هه موو جاریک که ده گه ی نه ئه م کاته ی
 یاری جۆکه ره که مان، هه مان شت ده کات. له ترسی ئه و وشانه ی که
 لیره دا ده گوترین، خه ریکه میز به خۆیدا بکات. له بهرئه وه به پروای
 جۆکه ر بپرواته ده ره وه باشته ره»

له و کاته دا زۆر هه ستم به ته نهایی ده کرد. له پریکدا به ته نه ها له و
 ئاهه نگه گه وره یه دا له گه ل ئه و هه موو کورته بنانه دا خۆم بینی وه.
 زۆربه یان میزه کانیا ن به جیهیشتبوو. هه موویان به جلوه رگه
 پرپرهنگه کانیا نه وه به و ناوه دا ده خولانه وه و جمه یانده ها ت، هه ر

«پرزکردنی کاغه زه کان چۆن هه لده سه نگینیت؟»

هه روا وه ستابوو و ته ماشای ده کردم، شیوه ی ده موچاوی به پرونی
 نیشانده دا که ئه و له من زیاتر ده زانیت. من وه لام نه دایه وه.

دواتریش گوتی؛

«باشه... به لاته وه شتیکی ناهه ق و سهیر نیه ئه گه ر که سیک بیر
 له شتیکی بکاته وه و دواتر ئه و شته له پریکدا له سهری ئه و که سه وه
 بیته ده ره وه و له بۆشاییدا بجولیته وه؟»

ئینجا وه لام دایه وه و گوتم؛

«بیگومان... ئه وه... بیگومان ئه وه پیتیناچیت»

ئهویش له گه ل قسه که مده ته بابوو و گوتی؛

«به لئ پیتیناچیت، به لام له گه ل ئه وه شدا له وه ده چیت ئه وه
 هه قیقه ت بیت»

«مه به ست چیه؟»

«ههروهک ئه وه ی له وه پیش گوتم... هه قیقه ته، له بهرئه وه ی ئیمه
 لیره داین و ته ماشای یه کتری ده که ی ن. له راستیدا له ژیر
 ئاسمانیکیشدا ی ن... پر له ژیانیشین. چۆن پیتید ده چیت" له زیندانی
 ئاگایی بیینه ده ره وه"؟ چ جۆره په یژه یه که مان بۆ ئه و مه به سته
 پیویست ده بیت؟»

ویستم خۆم له دهستی پرگار بکه م و گوتم؛

«له وانه یه هه میشه هه ر لیره دا بووبین»

«بیگومان. به لام هیشتام پرسیاره که به ی وه لام ده مینیته وه.
 ده ریاوان... ئیمه کیین؟ ئیمه له کوپه هاتووین؟»

تایبه ته به پنگه ی پرتووک

ده تگوت ئاهه نگیکی گهره ی له دایکبوونی مندا لانه. له دلی خۆمدا ده مگوت "جا چ پپیوستیده کرد هه موو ئاواپیه که بانگبکه ن؟" به لام به ووردی ته ماشایه کم کردن و بۆم ده رکه وت که کۆبوونه وه که یان له ئاهه نگیکی پۆژی له دایکبوونی ئاسایی ناچیت. زیاتر ههروهک که رنه فالیک گهره ده هاته به رچاوم که به میوانه کانیان گوتبیت "وه رن و هه ریه که تان جوړه جلو به رگیک بپۆشن که وینه ی کاغه زیکی یاری بنوینیت". زیاتریش واده هاته به رچاوم که به رله وه ی ئه وه هه موو میوانه بینه ژوره وه، خواردنه وه یه کیان پپشکه شکرابیت، ته نها بۆ ئه وه ی له هۆله که دا جیگای ئه وه هه موو به بینه وه. هه ستم ده کرد خۆش که میک درهنگ هاتبیتمه ئه وه ئاهه نکه و فریای ئه وه خواردنه وه ئه فسونایه نه که وتبم.

له ویدا جوکهر خه نده یه کی مه کراوی و پرفیتنه ی که وته سه رلیوانی و گوتی؛

«تامیکی خواردنه وه پرشنگداره که ناکه یت؟»

بتلکی بچکۆله ی له بهر لوتمدا راگرت و منیش له بهر سه رلیشیواوی خۆم، نام به ده ممه وه و قومیکی چکۆله م لیدا. من پیموانه بوو قومیکی هینده که م زیانی هه بیت.

راسته قومیکی پچکۆله م لیدا، به لام له گه ل ئه وه شدا به ته واوه تی کاری تیکردم. هه موو ئه وه تامانه ی له ژیانمدا کردبووم، بگره تامی زیاتریش، به ناو له شمدا ده هاتن و ده چوون. ههروهک شه پۆلیکی پر له خۆشی و له زهت به سه رتا پای له شمدا پۆشیت. له په نجه یه کی قاچمه وه زۆر به پوونی تامی شلیکم ده کرد وه له لایه کی قژمه وه تامی قۆخ و مۆزم ده کرد. له ئانیشکی چه پيشمه وه تامی ئاوی هه رمیم ده کرد. له بهر لوتیشمدا بۆنی تیکه له یه کی خۆشی عه تر ده هات.

چهنده ها و چهنده ها بیرۆکه ی سه یروسه مه ره به میشکما ده هاتن و ده چوون. هه رده تگوت شتیک له ناوه وه ختوکه ی میشکم ده دات. یه کسه ر بریارمدا که هه رگیز واز له و بتله نه هییم، خۆم به خۆم ده گوت هه رکاتیکیش که هیچی تیا نه ما، خیرا پریده که مه وه. چونکه هیچ شتیک له دونیادا به لامه وه هینده ی هه بوونی ئه وه خواردنه وه پرشنگداره گرنگتر نه بوو.

له و کاته دا جوکهر دانیشتبوو و بزه یه کی گهره ی له سه ر لیوانبوو، ئینجا گوتی؛

«تامه که ی... خۆشبوو یان ناخۆشبوو؟»

له ویدا یه که مین جاربوو که دانه کانی ببینم. ته نانه ت له و کاتانه شدا که زه رده خه نه یه ک ده یگرت، زه نگۆله کانی سه ر جله که ی ده زرنگانه وه. له وه ده چوو هه ریه کیک له و دانه وردانه ی به شیوه یه ک له شیوه کان به زه نگۆله یه که وه به سه رابنه وه. پاشان گوتم؛

«قومیکی تریش ده خۆمه وه»

رپک له و کاته دا "فرۆد" به راکردن له ده ره وه وه هاته ژوره وه. به رله وه ی بگاته لاما و بتله که له جوکهر به سه نییت، خۆی به ده ی قهره و پاشای قهره دا کیشا. دواتریش هاواریکی به سه ر جوکهر دا کرد و گوتی؛

تایبەتە بە پتگە ی پەرتووک

ماسیەکە یە... ماسیە پرتەقالیەکە نەینى دوورگەکە نادرکینىت، بەلام سەمۆنەکە ئاشکرایدەکات... یاری کاغەزەکە نەفرینى نەوێکانە...

چیتەر بواری هیچ جۆرە گومانیک نەمایەو؛ پەییوەندیەکی سەیر و نەینى لەنێوان کتیبەکە و ژيانى مندا هەبوو. بەلام بەهیچ شێوەیەک نەمدەزانى شتیکی ئاوها چۆن پێیتیدەچیت. من تەنها دوورگەکەى "فرۆد"م بەلاوێ خەیاڵی نەبوو، بەلکو بەلامەوێ کتیبە بچکۆلەکەش خۆی بۆ خۆی نووسراویکی خەیاڵی بوو.

بۆ ساتیکی کەم وام بەخەیاڵدا هات کە کتیبەکە لەگەڵ گەڕانى مندا بە جیھاندا، خۆی خۆی بنووسیتەوێ. بەلام لاپەرەکانم هەلدا یەوێ و بێنیم تا دوا لاپەرەى نووسرابووێ.

هەرچەندە دونیا زۆر گەرمیش بوو، بەلام لەگەڵ ئەوێشدا مۆچۆرکەییەکی سارد بە پشتمدا هاتە خوارەوێ.

ئەو کاتەى کە باوکم هاتەوێ بۆ لام، لەسەر بەردەکە خۆم هەلدا یە خوارەوێ و هەر بۆئەوێ بێر لە شتیکی تر بکەمەوێ، خێرا سێ چوار پرسیارم دەربارەى ئەکرۆپۆلیس و یۆنانیەکان لیکرد.

«خوێری!»

هەموو کورتەبنەکانى هۆلەکە بۆ ماوێیەکی کەم ئاورپیکیان دایەوێ، بەلام هەر خێرا پرووی خۆیان بەرەو کۆبوونەوێ خۆشەکانیان وەرگێڕایەوێ.

لەپێکدا بێنیم دوکەل لە کتیبە بچکۆلەکەوێ هەلەستیت. پەنجەییەکیشم ئارەقى کردبووێ. کتیب و زەرەبێنەکەم بەیەکەوێ فرێدایە سەر زەویەکە. خەلکی بەشێوەیەک تەماشایان دەکردم هەروەک ئەوێ ماریکی ژەهراوی پێوێ دابم. منیش کتیب و زەرەبێنەکەم هەلگرتەوێ و بەئینگلیزی گوتم؛

«هیچ نیه!»

بەهۆی تیشکی خۆرەوێ زەرەبێنەکە لە پێکدا دوکەلی لە کتیبە بچکۆلەکە هەلساندبوو. تەماشایەکی کتیبە بچکۆلەکەم کردەوێ و لەسەر ئەو دوا لاپەرەییەکی خۆیندبووێ پەلەییەکی رەشی سوتاوم بەدیکرد.

لەپاستیدا شتیکی تریش هەروەک فتیلەییەک هێدی هێدی دەسوتا؛ من چیتەر نەمدەتوانی خۆم بەهەلەدا بەرم، چونکە زۆربەى ئەو شتانەى لە کتیبەکەدابوون وەک رەنگدانەوێ ئەو شتانەبوون کە من پێیدا دەپۆیشتم.

هەروا هەندیک لەو رستانەم دەهینایەوێ خەیاڵم کە کورتەبنەکانى سەر دوورگەکە گوتیان؛

باوک و کوپ بەدواى ئەو ژنە جوانەدا دەگەرپن کە ناتوانیت خۆی بدۆزیتەوێ... زەرەبێنەکە ریک بە ئەندازەى پارچە شکاوێ شوشەى

دیسانه وه به لای شوینی چوونه ژوره وهی ئه کروپولیسدا تیپه پینه وه. باوكم بۆ ماوه یهكی دورودریژ ههر وه ستابوو و ته ماشای شارهكهی ده كرد.

ئامازهی بۆ سهر ته پۆلكه یهك كرد و گوتی ئه وه ناوی "ئاریوپاگۆس" ه. ههروهها گوتی كاتی خۆی لهو شوینه وه "پاولۆس"ی په یامبه ر وتهیهكی دورودریژی بۆ ئه سینایهكان خویندۆته وه و تییدا باسی خودا نه ناسراوهكهی بۆ كردون و گوتوویهتی "ئهو خودایه لهو په رستگایانه دا نازی كه به دهستی مرۆف دروستكراوه".

گۆره پانه كۆنهكهی ئه سینا له خواروی "ئاریوپاگۆس" وه بوو. ناوی "ئاگۆرا" بووه و ههر لهویدا فهیله سوفه گه ورهكان له بهردهم پایهكانیدا هاتووچۆیان كردوو و بیریان كردۆته وه. كاتی خۆی لهو شوینه دا چهندهها په رستگای جوان و بینای بانك و هۆلی دادگای لیبووه، به لām ئیستاكه تهنها پاشماوهكانیان ماوته وه. په رستگا مه رمه رپیه دیرینهكهی خودای ئاگر و میتال "هیفا یستۆس"، تهنها شته كه تا ئیستاكهش به تهنها له سهر گردۆلكه یهك ماوته وه.

لهو كاته دا باوكم گوتی؛

«با برۆینه خواره وه هانس تۆماس... ههروهك چۆن موسلمانیک سهردانی "مهكه" دهكات، تارادهیهك منیش ئیستاكه ههر هه مان ههستم ههیه. تهنها جیاوازیمان له وه دایه كه "مهكه" كهی من تهنها پاشماوهیه و هیچی تر»

تایبه ته به پنگهی په رتووك

وابزانم له وه ده ترسا كه "ئاگۆرا" هیچی وای تییدا نه مابیته وه و به ته واوه تی نا ئومیدی بكات. به لām ههر كه گه یشتینه ناو ئه وه گۆره پانه دیرینه و له نیوان پارچه مه رمه رپه كانیدا خولاینه وه، خیرا كه لتوری ئه وه شاره كۆنه ی هاته وه به رچاو. هه لبه ته سوودی له یهك دوو كتیپی تایبهت به ئه سیناش وه رگرتوو.

لهویدا هینده خه لکی لی نه بوو. ئه و كاته ی له سه ره وه دا له "ئه کروپولیس" بووین، به هه زاران خه لك له و ناوه دا جمه یان ده هات، به لām له و خواره وه تاونا تاویك "جۆكه ر" یكمان ده بینی.

له یادمه له و كاته دا خۆم به خۆم ده گوت خه لكانیك هه ن كه له و بره وایه دان مرۆف چه ندین ژیان بزێ، ئه گه ر ئه وه راست بییت، ئه و باوكم دوو هه زار سالیک له مه وه به ر له م گۆره پانه دا هاتوچۆی كردوو. چونكه له و كاتانه دا كه باسی ژیان ی ئه سینای كۆنی بۆ ده كردم، له وه ده چوو هه موو شته كانی "بیربكه ویته وه".

گومانه كه شم له و كاته دا زیاتربوو كه له پرێكدا وه ستا و ئامازه ی بۆ پاشماوهكان كرد، پاشانیش كه وته قسه و گوتی؛

«ئا لهویدا لمیان داناوه و مندالیک قه لای لمین دروستدهكات. یهك له دوا ی یهك قه لای نوێ دروستدهكات، بۆ ساتیكی كه م به خوشیه وه ته ماشایهكی دهكات و دواتر تیكی ده داته وه. ئابه و شیوه یهش كات زهویهكی له بهرده ستابوو و تاقیكردنه وهی خۆی له سه ر كردوو. میژووی جیهان لی ره دا نووسرایه وه، لی ره دا پروودا وهكان پرویانداه و لی ره دا كۆتاییان پی هاتوو. لی ره دا ژیان له مه نجه لیک پر له جادوودا ده كۆلینریت. ئیمهش ههر لی ره دا پۆژیک له پۆژان دروستده کرین، وه له هه مان ئه و ماده هه ستیارهش پیکهاتووین كه دایك و باوكمانی لی پیکهاتوو. لی ره دا ره شه بای كات له ناوه وه ماندا ده مان شه كینیته وه،

تایبەتە بە پتگە پەرتووک

لەویدا لیپرسی؛

«کاتی خۆی فەیلەسوفەکان گفتوگۆیان لەسەر ئەو بابەتە کردوو؟»

بەپەلە سەریکی بۆ لەقاندەم و بەردەوامبوو؛

«ئیمە بۆ ماوەیەکی زۆر کەم، بەشیکی کۆمەڵە گەرەکی پێکدەهێنین.

لە شوێنیکەووە بۆ شوێنیکێ تری سەر زەوی دەرپۆین و پێمان وایە ئەو

شتیکێ هەر زۆر ئاسایی بێت. تۆ خۆت بەچاوی خۆت ئەو کۆمەڵە

زۆری سەرەوت بینی کە لە "ئەکرۆپۆلیس"دا جەمیان دەهات و

بەهێواشی لە شوێنیکەووە بۆ شوێنیکێ تر دەرپۆشتن! بەلام هێچیان بۆ

هەتاهەتایە لەویدا نامێنەووە. ئەوان دەرپۆن و کۆمەڵە خەڵکیکی تر

دێتە جیگایان، چونکە چەندەها خەڵکی تریش لە سەرەدا وەستان.

فۆرمەکان دین و دەرپۆن... "ماسک"ەکانی سەر دەمووچاو دین و دەرپۆن.

بەردەوامیش بیرۆکە نوێ دێتە ئاراوە. هێچ بابەتیک دووبارە

پووناداتەووە، هێچ پرووداویک دوو کەرپوت دەرناکەوێتەووە... برادەر، هێچ

شتیک نێه هێندە مرۆف ئالۆز بێت، لەگەڵ ئەوەشدا وەک شتیکی

هەرزان دەبێنرێن»

پێم وابوو زۆر رەشبینانە دەرپوانی، لەبەرئەووە وێرام رێستەییەکی پێ

بێم؛

«بەرستی هەموو شتیکی هێندە رەشە؟»

هاواریکی کرد بەسەرمد و گوتی؛

«بێدەنگ بە... هێشتام هەموو ئەو قسانەم نەکردوووە کە دەمەوێت

بیانێم»

دواتر لەسەر قسەکانی بەردەوامبوو و گوتی؛

«ئیمە وەک چەند کەسایەتیەکی قەشەنگی حەکایەتیک لەسەر ئەم

زەویە دێن و دەچین. سەر بۆیەکتری دەلەقینین و بۆ یەکتری

لێرەدا لەگەڵ خۆیدا هەڵماندەگرێت و لەناکاودا دیسانەووە فرێمان

دەداتە خوارەووە. بەجاوویەکی دێنە دەرەووە و دواتر دیارنامێنین.

هەمیشە کەسێک چاوەروانە و دەیهوێت شوێنەکەمان بگرێت... چونکە

عەردیکی یەكجارەکی و رەق لەژێر قاچامندا نیه. تەنانەت لەمیش

لەژێر قاچامندا نیه. ئیمە خۆمان لەمین»

قسەکانی بەتەواوەتی ترساندمی. تەنها وشەکانی نەیترساندم، بەلکو

شیوەی گوتنەکە ی زیاتر کاریتیکردم.

پاش کەمێک بەردەوامی بە قسەکانی دا و گوتی؛

«بەهێچ شیوەیەکی ناتوانین خۆمان لە کات بشارینەووە. دەتوانین

خۆمان لە پاشا و بەگزاوەکان بشارینەووە، لەوانەیه بشتوانین خۆمان

لە خدا بشارینەووە. بەلام هەرگیز ناتوانین خۆمان لە کات

بشارینەووە. کات لە هەموو شوێنیکدا دەمانبێنێت، چونکە هەموو

شتیکێ چواردەورمان لەناو ئەو شتە بێ ئۆقرەیهدا نقوومبوو»

پێبەدڵ سەریکم بۆ لەقاند، بەلام باوكم تازە خەریکبوو بەقوولی

دەچوو ناو باسی دەسەلاتی کاتەووە و گوتی؛

«کات تێناپەرێت هانس تۆماس. کات چرکەچرکە ناکات، بەلکو

لەپراستیدا ئیمەین کە دەرپۆین و کاتزەمێرەکانمان چرکەچرکیانە. کات،

هەرەوێک چۆن خۆر بەئارامی و بەشیوەیەکی بێبەزەبیانە لە

رۆژەلاتەووە بەرز دەبێتەووە و لە رۆژئاواوە ئاوا دەبێت، ئەویش بە

هەمان شیوە بەدریژایی میژوو خۆی خۆی دەفەوتێنێت. هەر "کات"یش

تەخت و تاراجی شارستانیە گەرەکان دەپمێنێت، بەپاشکاویش

پاشماوە کۆنەکان دادەکرۆژێت و نەووە لەدوای نەووەی مرۆفیش

لۆلەدەکات. هەربۆیە ئیمە دەلێین "کات" ددانی هەیه". "کات" بەردەوام

شت دەجوێت و ئیمەش لەنیوان شەویلگەکانی کاتداین»

تایبه ته به پنگه ی پرتووک

کهرنه فاللیکی هه تاهه تایی پروبه ندپوشیدا به شدارده بین که "ماسک" هکان تییدا دین و ده پون؛ زنجیره یه کی دورودریژین و کۆمه ل کۆمه ل به جییدی لین... به لام هانس تۆماس من و تۆ شایانی شتیکی زۆرتین. هه ردوو کمان شایانی ئه وه یین ناومان له شتیکی هه تاهه تاییدا بنووسریته وه و نه سپدریته وه... له ناو شتیکیدا که جیاوازیی له م لمه گه وره یه ی که تییدا یین»

هه ر به رامبه ر پارچه مه پمه په کان وه ستابوو و هه ناسه یه کی قولی هه لکیشا. له ویدا تیگه ی شتم که ئه وه ده میکه له لای خۆیه وه ئه وه ته یه ی ئاماده کردبوو و چاوه پروانی ئه وه بووه که بگه ی نه گوپه پانه کۆنه که ی ئه سینا و له ویدا هه لپریژیت. به وه شیوه یه ش له گه ل قسه کانیدا به شدار ی گفتوگو فله سه فیه کۆنه کانیشی ده کرد.

له راستیدا قسه ی بۆ من نه ده کرد، به لکو هه موو ته که ی بۆ فله یله سوفه یۆنانیه دیرینه کان پیشکه شه کرد. ئه وه قسه کان ی پروبه پوی رابووردویه کی کۆن ده کرده وه.

راسته من هیشتم خۆم به ته واوه تی وه ک فله یله سوفیک نه ده بین ی، به لام له گه ل ئه وه شدا به خۆمدا راپه رموم و گوته؛

«پیته وانیه شتیکی هه بیته که له م لمه گه وره یه دا بۆ هه تاهه تاهیه بمینیته وه؟»

ته ماشایه کی کردم و ته نه ها له ویدا هه ستمکرد که قسه له گه ل مندا ده کات. و ابزانم پرسیاره که م راپیچله کاند و له خه لوه ته قوله که ییدا هینیه ده ره وه. پاشان ئامازه ی بۆ سه ری خۆی کرد و گوته؛

«ئه مه... لیته دا شتیکی هه یه که ناسپدریته وه»

بۆ ساتیک له وه ترسام باوکم به ته واوه تی تیچووبیته، چونکه له وه ده چوو مه به سته له شتیکی تربیته نه ک سه ری خۆی.

پیده که نین، هه ره وه ک ئه وه ی به یه کتری بلین؛ "چونیت... ئیمه پیکه وه ده ژین! ئیمه هه موومان له ناو هه مان هه قیفه تدا یین، له ناو هه مان هه کایه تدا یین"... ئه مه ت به لاوه سه ییر نه هانس تۆماس؟ هه موومان پیکه وه له سه ر ئه سته یه یه کی گه ردوون ده ژین. به لام پاش ماوه یه ک ونده بین... وه ک ئه وه ی جادوویه کمان لیبرکیته و له ناکاودا ونبین»

من هه ر دانیشته بووم و ته ماشامده کرد. من ئه وم له هه موو که سیکی تر باشته ر ده ناسی. هه ر ئه ویشم له هه موو که سیکی تر زیاته ر خۆشه و یست. به لام ئیستاکه به پیوه وه ستابوو و ته ماشای پارچه مه پمه په کان ی ده کرد و به شیوه یه کی سه ییر و نامۆ ده دا. باوکم به وه شیوه یه قسه ی نه ده کرد، له دلی خۆمدا ده مگوت له وانیه "ئه پۆلو" یان شه ی تانیکی تر ده سه لاتی به سه ردا گرتبیته.

پاشان دریژه ی به وته که ی دا و گوته؛

«ئه گه ر له سه ده یه کی تر دا بژیاینا یه، ئه وا ئه و کاته ژیانمان له گه ل کۆمه لیکی خه لکی تر دا به سه رده برد. ئیستاکه ش ته نه ها ئه وه نه ده ده توانین که سه ر بۆ هه زاره ها که سی هاوچه رخان بله قینین، به ده میانه وه پییکه نین و پینان بلین "رۆژتان باش، ئیوه چۆن!". سه ییره... سه ییره که ریک من و تۆ له هه مان کاتدا ده ژین. له وانیه له ناکاودا پروبه پوی که سیکی ئاشنا بیه وه و ده رگایه ک بکه مه وه، له وپیوه هاواریک بکه م و بلیم؛ رۆحه که چۆنیت!»

به هه ردوو ده سته شیوه ی کردنه وه ی ده رگای رۆحی نیشاندام و گوته؛ «گویت لیمه، ئیمه ده ژین. به لام ته نه ها ریک له کاتی ئیستاکه دا ده ژین. ده ستمان راده وه شینین و ده لین؛ "ئیمه هه یین". به لام دواتر وه لاوه ده نریین و ده که وینه نیو تاریکایی میژووه وه. چونکه ئیمه شتیکی که ته نه ها یه ک که په ت به کارده هیتریین. ئیمه له

تایه ته به پنگه ی په ړتووک

«که واته جیهانیکې تریش بوونی هه یه؟»

باوکم به ده موچاوکی پرله نه یی نه وه سهریکې بؤ له قاندم و گوتی؛
«به لئې، ړو حمان بهرله وهی بیته ناو له شمانه وه له ویدا بووه. کاتیکیش
که "کات" له شمان له ناو ده بات، دیسانه وه ړو حمان هر بهر وه وئوئ
ده چیته وه»

به سه رسامیه وه ته ماشایه کم کرد و گوتم؛

«به راست؟»

«به لئې "پلاتون" له وېروایه دابووه. بمانه ویت و نه مانه ویت له شمان
ههروهک قه لا لمیه کان، چاوهرپوانی هه مان چاره نووسه. به لام شتیکیش
له ناو وه ماندا یه که "کات" ناتوانیت له تله تی بکات. هوئ نه فو تانی
ئو شته ش ده گه ړیته وه بؤ ئه وهی که له بنه ړتدا ئو شته سه ربه
ئیره نیه. لیره دا باس له شتیک ده که یین که له سه رو هه موو ئو
شانه ی چوارده ورمانه وهی و ئو کاته ههستی پیده که یین که هه موو
شته کان وهک کوپیه کی شته راسته قینه کان ببینن»

من به ته واو هتی له هه موو قسه کان تینه گه یستم، به لام هینده
تیگه یستم که هه لسه فه بابیه تیکی سه خته و باوکیشم هه یله سوفیکې
ئالوزه. له و کاته دا منیش هه ستمده کرد له یونانیه کونه کان
نزیکیو مه ته وه. من ئه وه ندهم ده زانی که هه موو ئو شته مادیانه ی
له پاش خو یان به جی یانه یشتووه وا بوونه ته پاشماوه و هینده ی
نه ماوه ته وه، به لام بیرکردنه وه کان یان تا ئه مړو که ش هر بهر ده وامه.

دوا جار باوکم ئامارهی بؤ ئو شوینه کرد که کاتی خوئ "سوکرات" یان
تیدا زیندان کردووه و گوتی دواتر له ویدا ژه هره که ی خوارده وه و گیانی
له ده سندا. ههروه ها گوتی به و تاوانه گونا هباریان کرد که گوا یه

«هانس توماس، وهک سه ره تایهک ده مه ویت بلیم "بیرکردنه وه
نافه و تیت". هه یله سوفه کان ی کاتی خوئ ئه سیناش له وېروایه دابوون
شتیک هه بیته که شیاوی فو تاندن نه بیته. "پلاتون" ناوی ئو شته ی
نابو "جیهانی ئه ندیشه یان جیهانی بیر". که مندالیک قه لایهک له
لم دروسته دکات، قه لاکه خوئ له خویدا هینده گرنه نیه، به لکو وینه ی
ئو قه لایه گرنه که له خه یالی منداله که دا هه بووه، بهرله وهی
قه لاکه دروست بکات. به راست... به پروای تو بچی منداله که هر پاش
ئو وهی قه لاکه دروسته دکات، خیرا ده یروخی نیته وه؟»

من له سه ره تای قسه کان ی باشر تیگه یستم و به راستی نه مده زانی بؤ
ده یروخی نیته وه، پاشان گوتی؛

«قهت وینه یه کت نه کی شاوه که به دلت نه بوو بیت؟ یان شتیکت
دروسته کردوه که پراوېر به و شیوه یه نه بوو بیت که ویست بیت؟
دواتریش دووباره و سیبیه دروستی ده که یته وه و هر وازنا هییت،
چونکه ئو وینه یه ی که له خه یال تدا یه هه میسه جوانتر و
بیکه موکوپرنه له و کوپیا نه ی که به ده سته کانت بهر هه میان
ده هییت. هه مان شتیش به سه ر هه موو ئو شتانه ی چوارده ورماندا
ده چه سیته. ئیمه بهر ده وام ده خولی یه وه و پیمان وایه هه موو
شته کان ی چوارده ورمان شیاوی ئه وه بن که باشرین. ده زانیت بؤ هانس
توماس؟»

سه ریکم بؤ راوه شانده، ئه ویش توره بوو و به چرپه چرپیک گوتی؛

«له بهر ئه وهی ئیمه هه موو وینه کان ی ناوه وه مان له "جیهانی
ئنه ندیشه وه" هی ناوه. ئیمه به راستی سه ر به ئه ویین و ئه م ناو لمه
گه وره یه شوینی راسته قینه ی ئیمه نیه، لیره دا "کات" هه موو ئو
شتانه ده فو تیتیت که ئیمه خو شمان ده ویت»

www.pertwk.com

گەنجەکان لەسەر پێگای راست لادەدا، بەلام لەراستیدا ئەو لەو کاتەدا تەنها جۆگەری "ئەسینا" بوو.

تایبەتە بە پێگە پەرتووک

نۆی دینار

...هەموومان لە یەک خێزانەو هاتووین...

پاش ئەو "ئەکرۆپۆلیس" و گۆرەپانە کۆنەکەمان بەجێهێشت، بەناو کۆمەڵێک کۆلانی باریک باریکی ناو بازارەکاندا پوشتین و گەشتینە گۆرەپانی بەردەم بینا گەورەکە یەرلەمان، ناوی گۆرەپانی "سیونتاگما" بوو. لەو پێگایەدا باوکم دەستەبەک یاری کاغەزی کڕی، یەكسەر جۆگەرەکە دەرهێنا و هەموو ئەوانی تری پێبەخشیم. ئەو ناو پێبوو لە چێشتخانە و شوینی نانخواردن، ئێمەش خۆمان کرد بە یەکیکی نزیك گۆرەپانەکەدا. پاش قاوە خواردنەو باوکم گوتی "دەمەوێت لە چەند پێگایەکەو هەولبەدەم دایکت بدۆزمەو". منیش پاش ئەو هەموو گەرانی لەناو پاشمەو یۆنانیە کۆنەکاندا بەتەواوەتی هێلاکبوو، لەبەرئەو و پێکەوتن کە من لە قاوەخانەکەدا پشوویەک بەدەم و باوکیشم بپرواتە دەرەو و چەند تەلەفونیک بەملاولادا بکات و گەر بۆشی بکڕیت سەردانی خانەبەکی مۆدیلی ئەو نزیکانەش بکات.

باوکم بەدوی کارەکانی کەوت و منیش بەتەنها لەو گۆرەپانە گەورەبەدا مامەو، لەویدا یۆنانیە کورتەبالاکان پۆل پۆل دەهاتن و دەچوون. هەروا بۆ خوێشی دەستە ی کاغەزەکەم دەرهێنا و دانەدانە لەسەر مێزەکە ریزکردن. هەر کاغەزەو رستەبەکی بچکۆلەم پێبەخشی و دواتر ویستم رستەکان کۆبکەمەو و چیرۆکی گەورە پێ بھۆنمەو. بەلام لەبەر نەبوونی قەلەم و کاغەز، هەرزوو سەرم لێشیوا و رستەکانم لێتیکچوو. لەبەرئەو پاش یەک دوو جار دەستم لە یاریەکەم هەلگرت.

تایبته به پنگه‌ی پرتووک

هه‌ستامه سه‌رپی و چاوم لی‌بوو جوکەر کورته‌بنه‌کانی به‌شیوه‌یه‌کی دیاریکراو یه‌ک له‌دوای یه‌ک داده‌نا. هیشتام هه‌ر به‌شیوه‌ی بازنه وه‌ستابوون، به‌لام هه‌موو ره‌نگه جیاوازه‌کانی تی‌که‌ل و پی‌که‌ل کردبوو. هه‌ر زوو بۆمده‌رکه‌وت که هه‌موو ژماره جوته‌کان له‌ته‌نیشته یه‌که‌وه وه‌ستابوون.

جوکەر دیسانه‌وه له‌سه‌ر کورسیه به‌رزه‌که‌ی دانیشته‌وه و من و فرۆدیش هه‌مان شتمان کرد. ئه‌وجا جوکەر هاواریکرد و گوتی؛ «کورەکان! ئیوه برۆنه نیوان "پاشا"کان و "ده"‌کانه‌وه. "کچ"‌ه‌کانیش ده‌بی‌ت له‌نیوان "پاشا"کان "بللی"‌ه‌کاندا بوه‌ستن»

یه‌ک دوو جار سه‌ری بۆ خوراند و پاشان دیسانه‌وه که‌وته‌وه قسه‌کردن؛ «"نۆ"ی سینه‌ک و "نۆ"ی دینار، جی‌گاکانتان بگۆرپه‌وه!» نۆی سینه‌ک به‌لاروله‌نجه له‌شوی‌نی خۆیه‌وه هاته‌وه و چووه‌ شوینی نۆی دینار، نۆی دیناریش به‌هی‌واشی هه‌نگاوینا و شوینه به‌تاله‌که‌ی نۆی سینه‌کی گرت.

به‌رله‌وه‌ی جوکەر به‌ته‌واوه‌تی رازی‌بی‌ت، چه‌ند گۆرانکاریه‌کی تری ئه‌نجامدا. له‌ویدا فرۆد به‌چرپه‌چرپ گوتی؛

«ئه‌وه پیی ده‌گوتریت "دابه‌شکردن". له‌پیشدا هه‌موو کارته‌کان بلاوده‌کرینه‌وه و هه‌ریه‌که‌یان رۆلێک ده‌بینیت، دواتریش سه‌رله‌نوێ تی‌که‌لده‌کرینه‌وه و دیسانه‌وه به‌شیوه‌ی بازنه داده‌نرینه‌وه»

نه‌مه‌توانی به‌ئاسانی له‌ قسه‌کانی تی‌بگه‌م، چونکه له‌پری‌کدا له‌قاچیکمه‌وه تامی‌کی زۆر به‌هیزی لیمۆم ده‌کرد. له‌هه‌مان کاتیشدا بۆنی‌کی خۆش و فینکی ترشیه‌ک له‌ گوی‌چکه‌ی چه‌پمدا یاریده‌کرد.

له‌پری‌کدا جوکەر گوتی؛

له‌بری ئه‌وه زه‌ره‌بینه‌که و کتێبه چکۆله‌که‌م ده‌ره‌ینا و که‌وته‌وه خوینده‌وه‌ی چیرۆکی دوورگه خه‌یالیه‌که. دل‌نیا‌بووم که گه‌یشته‌بوومه خالی وه‌رچه‌رخانی چیرۆکه‌که، چونکه هه‌ریه‌کی‌ک له کورته‌بنه‌کان رسته‌ی خۆی گوت و له‌ویدا ده‌بوا‌یه جوکەر رسته جیاوازه‌کانی ریک‌بخستایه. به‌و شیوه‌یه‌ش ئومید‌ه‌واربووم زانیاریه‌کی زیاترم ده‌رباره‌ی په‌یوه‌ندی نیوان خۆم و باسه سه‌یره‌که‌ی "هانس"ی نانه‌وام بۆ ده‌رکه‌وی‌ت، که ماوه‌یه‌کی زۆر زۆر له‌وه‌وبه‌ر بۆ "ئه‌لبی‌رت"ی ده‌گێ‌رایه‌وه.

خواردنه‌وه‌ی ناو شوشه بچکۆله‌که کاریگه‌ری له‌سه‌ر هه‌موو له‌شمکرد و هه‌ستی‌کی یه‌کجار خۆشی پێ‌به‌خشیم، هه‌ستمده‌کرد زه‌وی له‌ژێر قاچمدا جۆلانی‌ده‌کات. هه‌رده‌تگوت دیسانه‌وه له‌ناو ده‌ریادام.

گویم لی‌بوو "فرۆد" ده‌ی‌گوت؛

«چۆن به‌خه‌یالتا هات خواردنه‌وه‌ی ناو شوشه‌که‌ی ده‌ی‌تی؟»

گویشم لی‌بوو جوکەر له‌ وه‌لامدا گوتی؛

«ئاخر زۆر به‌ری‌زه‌وه داوای لیک‌کردم که تامی‌کی بکات»

زۆر دل‌نیانیم که جوکەر ریک ئه‌و قسانه‌ی گوت یان نا، چونکه چرکه‌یه‌ک دوای ئه‌وه خه‌وم لیکه‌وت. که خه‌به‌رم بووه‌وه، فرۆد له‌سه‌ر سه‌رم وه‌ستابوو. ئاگام‌لی‌بوو به‌هی‌واشی قاچی تی‌وه‌ژه‌نم و گوتی؛ «هه‌سته له‌خه‌و! وا جوکەر خه‌ریکه مه‌ته‌له‌ گه‌وره‌که هه‌لبی‌نیت»

داچله‌کیم و گوتم؛

«کام مه‌ته‌ل؟»

«یاری جوکەر که‌مان"، خۆ هه‌ر هیچ نه‌بی‌ت هینده‌ت له‌یاده. ئیستاکه جوکەر رسته‌کان ریک‌ده‌خات و ده‌یکاته یه‌ک چیرۆک»

تایبته به پنگه پرتووک

«لهچی؟»

«لهوهی که پاشای قهره دواهمین کس بیت»

فریا نهکهوتم وهلامی بدهمهوه، چونکه لهناکاودا تامی زهردینهی هیلکه له کهلهی سهرمهوه دهات. ئیمه کاتی خوی له "لیوبیک"دا ههموو پوژیک زهردینهی هیلکهمان نهبوو که بیخوین. نهوجا جوکه رگوتی؛

«لهسهرتاوه دهست پیدهکهینهوه... لهپیشدا با ههموو "کور"هکان رستهکانیان بلین، ئینجا "ده"کان و دواتریش نهوانی تر بهئاراستهی خوردا بهدوایاندا بین. فهرموون کورهکان!»

پاشان ههر یهکیک له کورهکان رستهکهی خوی گوت؛

«کهشتیه چاروکه داره که به باره زیوهکهیهوه لهناو دهریای تورهدا نفووم دهبیت. دهریاوانه که دهگاته دوورگهیهک که گهرهتر و گهرهتر دهبیت. له گیرفانی کراسهکهیدا دهستهیهک کاغهزی تیدایه و دواتر بو نهوهی وشک ببنهوه له بهر خوردا دایاندهنیت. 53 وینه بو ماوهی چهندين سال دهبنه هاوهلی کوری شوشهچیه که ههر پاش تهواوبوونی قسهکانیان جوکه رگوتی؛

«ئهمهیان باشتربوو. چیروکه کهمان بهو شیویه دهستپیدهکات. لهوانهیه تا ئیستا که چیروکه کهمان شایانی نهوه نهبیت که شانازی پیوه بکهین، بهلام هیشتام ههر له سهره تاکهیداین. ئیستا کهش نوبهی "ده"کانه... فهرموون!»

«به رهلهوهی رهنگهکان کال ببنهوه، 53 کورتهبنه له فهناسی دهریاوانه تهنیا کهدا داده پوژین. کهسایهتیه سهیرهکان له ئاگایی "میستهردا" ههلهپهپن. نهو کاتهی که "میستهر" دهخهویت،

«با ئیستا که ههریه کهو رستهکهی خوی بلین. بهلام تهنها نهو کاتهی ههموو پارچهکان پیکهوه تیکه لکیش دهکرین، نهوسا مانای تهواوهتی یاری کاغهزه کهمان بو دهرده کهویت، چونکه ههموومان له یهک خیزانهوه هاتووین»

بو ساتیک ههمووان به تهواوهتی پیدهنگبوو بوون، بهلام دواتر پاشای قهره پیدهنگیه کهی شکاند و گوتی؛

«بهلام نهی کام یه کهمان دهست پییکات؟»

فرود چرپاندی به گوپیچه مدا و گوتی؛

«ههموو جاریک پاشای قهره ئاوها بیئارامه»

جوکه ر دهستیکی راوه شاند و گوتی؛

«بیگومان سهرهتای چیروکه که، کوتایی چیروکه کهمان دهستنیشان دهکات. چیروکه کهی ئیمهش له "کوری"ی دینارهوه دهست پیدهکات. فهرموو کوری دینار دهستیپیکه»

دوای قسهکانی جوکه ر، کوری دینار گوتی؛

«کهشتیه چاروکه داره که به باره زیوهکهیهوه لهناو دهریای تورهدا نفووم دهبیت»

پاشای قهره له لای راستی کوری دینارهوه وهستابوو و گوتی؛

«نهو کهسهی که به باشی له چاره نووس تیدهگات، دهمیئیتیهوه»

لهویدا جوکه ر به بیزاریهوه هاواریکی لیبه رزبووهوه و گوتی؛

«نا... نهو یاریه دهبیت وهک خور بروات، له بهر نهوه پاشای قهره له دوای ههر ههمووانهوه دیت»

لهو کاته دا ته ماشایه کی "فرود"م کرد و بینیم دهموچاوی تیکچووبوو، پاشان له بهر خوییهوه گوتی؛

«من ریک لهوه دهترسام»

تایبه ته به پتووک

«شازادهی خور ئه و پتووک دده دژیتته وه که به ره و ده ریا که ده پوات،
 دوورگه خه یالیه که له ناوه وه پرا ده پمیت. کورته بنه کان دیسانه وه
 کۆلده دن. بهرله وهی حه کایه ته که کۆتایی پیبیت، کوری نانه واکه بوی
 دهرده چیت»

«ئهمه یان باشتريکبوو! ئینجا نۆبهی ئیوهیه "پینج" هکان. به ده نگیکی
 پوون و رهوان و بهرز رسته کانتان بلین، چونکه لیڤه دا بچوکتین
 ههلهی زمانه وانی کاره ساتیکی مهزن ده خولقینیت»
 دوو وشه "کاره ساتیکی مهزن" هینده سه ری لیشیوانم، ئاگام له
 رستهی یه کهم نه بوو.

«کوری نانه واکه به ره و شاخه کان پاده کات و به نهینی له لادییه کدا
 ده مینیتته وه. نانه واکه گه نجینهی دوورگه خه یالیه که ده شاریتته وه. ئه و
 شتهی که رووده دات له کاغه زه کاندایه»

له ویدا جۆکه ر چه پله یه کی قایمی لیدا و گوتی؛
 «همه مو که سیک ده بیت باجی هه له کانی خوی بدات. لایه نی باشی
 ئهم یاریه له وه دایه که ته نها ئه و شتانه ناخاته روو که پرویانداوه،
 به لکو ئه و شتانه ش نیشانداده دات که له داهاتوودا رووده دن. هه تا
 ئیستاکه ش ته نها نیوهی یاری کاغه زه که مان داناوه»
 سهیریکی "فرۆد" م کرد، ئه ویش ده ستیکی خسته سه رشانم و زور
 به هیواشی چرپاندی به گویمدا و گوتی؛
 «راسته دکات کوپگه م»
 «مه به ست چیه؟»

«مه به ستم له وه یه من هینده م نه ماوه ژیان به جیبه یلم»
 «قسه ی قۆر... یاریه کی شیتانه ی ئاوها به راستی وه رمه گره»
 «ئهمه ته نها هه ر یاری نیه، براده ر»

کورته بنه کان ژیا نی تایبه تی خویان به سه رده به ن. له به یانیه کی
 خۆشدا، پاشا و کوپ له زیندانی ئاگیدا دینه دهره وه»
 «ئافه رم! پیم وانیه له وه پوختتر و وردتر بگوتریت. ئاده ی "نۆ" کان
 فهرموون!»

«فه نتاسیه کان له شوینی دروستکردنیانه وه دینه دهره وه و ده پۆنه
 شوینه دروستکراوه که. که سایه تیه کان له قۆلی چاکه تی جادوو بازه که وه
 دینه دهره وه و له پریکدا به ئاسمانه وه هه ست به وه ده که ن که
 پرله ژیا ن. فه نتاسیه کان یه ک له یه ک جوانترن، به لام جگه له
 یه کیکیان هه ر هه موویان میشکیان له ده ستدا وه. له هه موو کۆمه له که دا
 ته نها یه ک جۆکه ری ته نیا ده توانیت له وه هه که تیگات»
 «قسه کانیا ن راسته! چونکه هه قیقه ت هه میشه شتیکی ته نه یه...
 هه شته کان!»

«خواردنه وه پرشنگداره که هه سته کانی جۆکه ر ده وه ستینیت. جۆکه ر
 ئه و خواردنه وه یه تفده کاته وه. ئه و به بی ئه و شله پرله درۆیه
 باشتريک بیرده کاته وه. پاش 52 سال کوپه زای خاوه نی که شتیه
 تیکشکا وه که دیته ئاوا ییه که وه»

جۆکه ر ته ماشایه کی کردم، هه ر وه ک ئه وه ی پیم بلیت قسه کانیا ن
 راسته، ئه و جا وه ک فه رمانیک گوتی "حه وته کان!"
 «هه قیقه ت له کاغه زه کاندایه. له راستیدا کوری شوشه چیه که فیلی له
 فه نتاسیه کانی خوی کردوه. فه نتاسیه کان به شیوه یه کی نایاب له
 "میسته ر" هه لده گه پینه وه. پاش ماوه یه کی که م "میسته ر" ده مریت،
 له راستیدا کورته بنه کان ده یکوژن»
 «هووها! شه شه کان!»

تایبته به پنگه پرتووک

«دەریاوانەکە ژنیکی جوان دەهینیت و کورپکیان دەبیت، دواتر ژنەکە بەمەبەستی "خۆدۆزینەوه" بەرەو ولاتەکانی خواروو سەفەرەدەکات. باوک و کورپ بەدوای ئەو ژنە جوانەدا دەگەرین کە ناتوانیت خۆی بدۆزیتەوه»

هەرلەدوای تەواوبوونی قسەکانی "سێ"کان، دیسانەوه جۆکەر خۆی لەبابەتەکە هەلقورتانەوه و گوتی؛
«ئەوه "پێر"یکی جوانبوو. ئیستاکە ئیدی بەپاپۆر پێک بەرەو "ولاتی بەیانی" دەپۆین»

پووم بەرەولای فرۆددا وەرچەرخاند و بینیم فرمیسک بەچاوەکانیدا دەهاتە خوارەوه. سەریکم بۆ راوەشاند و گوتم؛
«هیچ تیناگەم»

بەهیاوشی چرپاندی بە گویمدا و گوتی؛
«ششش! گۆی بۆ ئەو چیرۆکە شلەبکە کورپ'ەکەم»
«چیرۆک؟»

«چیرۆک یان باسی داهاوو، بەلام داهاووش بەشیکە لە چیرۆکەکە. ئەم یاریە بەرەو چەندەها نەوهی داهاووومان دەبات. جۆکەر مەبەستی لەوهبوو کە گوتی "ولاتی بەیانی". ئیمە لە سەرتاپای ئەو شتانە تیناگەین کە لە کاغەزەکاندا نووسراون، بەلام هیندە دەزانین کە خەلکی تر بەدواماندا دین»
«دوو"کان!"... جۆکەر گوتی.

هەولمەدا هەموو ئەو پستانە لەبەرکەم کە دەیانگوت، بەلام تەنها سێ دانەیانم لەیاد ماوه؛
«کورتەبنە دەست ساردەکە ئاماژە بۆ پێگای لادئ نەینیهکە دەکات و زەرەبینیک بەو کورپ دەبەخشیت کە لە ولاتی باکورەوه هاتوو، هەتا

بەدەنگی بەرز هاوارمکرد و گوتم؛
«نابیت بمریت!»

لەو کاتەدا لەبەر بەرزى هاوارەکەم چەند کورتەبنەیهک ئاورپان لێداینەوه.

«برادەر، هەموو کەسیکی پیر دەبیت بمریت، بەلام هەر خوشیشە کە بزانی کەسیک بەدواتا دیت و لەو شوینەوه بەردەوامدەبیت کە تۆ جییدیت! منیش گوتم؛

«وابزانم منیش لەم دوورگەیدا دەمرم»
پیاو پیرەکە بەدەنگی نەرم و نیاوە گوتی؛
«ئەو گۆیت لێنەبوو ئەوان چیان گوت؟ "کورپ نانەواکە بەرەو شاخەکان راوەکات و بەنەینی لەلادییهکدا دەمینیتەوه". مەگەر تۆ ئەو کورپ نانەوايە نەبیت؟»

دیسانەوه جۆکەر چەپڵەیهکی تری لێدایەوه. زرنگەى زەنگۆلەکانی لە هەموو شوینیکی هۆلەکەدا دەنگی دەدایەوه. پاشان فەرمانی کرد و گوتی؛

«بێدەنگی! بەردەوامین... نۆبەى "چوار"ەکانە!»
خەیاڵیکم هەر لای فرۆد بوو و دەترسام بمریت، لەبەرئەوه گویم لە پستانەکانی چواری سینەک و دینار نەبوو؛
«لادییکە جیگای ئەو کورپ بێدەرەتانە دەکاتەوه کە دایکی بەنەخۆشی مردوو. نانەواکە خواردنەوهیهکی پرشنگداری دەدات و ماسیە جوانەکانی پیشان دەدات»

«ئینجا سەرەى "سێ"کانە... فەرموون!»
لەویشدا دیسان تەنها دوو پستان بەر گویکەوت؛

تایبته به پنگه‌ی پرتوک

ئەو سێهەمین جاربوو کە پاشای قەرە هەمان پرستەیی گوتەو و باسی
 زالبوونی دەکرد بەسەر چارەنووسدا. لەپاش قسەکانی پاشاکان،
 جۆکەر و هەموو کورتەبنەکانی تر چەپڵەییەکیان لێدا، دواتریش جۆکەر
 هاواریکرد و گوتی؛

«ئافەرم! هەموومان دەبێت شانازی بەم یاری کاغەزەو بەکەین،
 چونکە هەر هەموومان بەشداریمان تێداکرد.»

دیسانەو کورتەبنەکان چەپڵەییەکی تریان لێدایەو. جۆکەر دەستیکی
 کێشا بەسنگی خۆیدا و گوتی؛

«با لەپۆژی جۆکەردا پێزیکی زۆر لە جۆکەر بگرین، چونکە پاشەپۆژ
 هی ئەو!»

لە سەفەرەکیدایا بەکاربیهێنیت. زەرەبێنە کە پێک بە ئەندازەی پارچە
 شکاوەکی شوشەی ماسیەکیە. ماسیە پرتەقالیە کە نەهینی دوورگە کە
 نادرکینیت، بەلام سەمۆنە کە ئاشکرایدە کات

جۆکەر هاواریکی کرد و گوتی؛

«هەر زۆر جوانە! من هەر خۆم زانیم زەرەبێن و شوشەی ماسیە کە
 کلیلی کردنەوێ هەموو چیرۆکەکیە... ئینجا نۆبەی "بللی"یە کانه.
 شازادەکان فەرموون!»

«چارەنووس وەکو ماریکی برسی وایە و لەبرسیتیدا خۆی خۆی
 دەخوات. قتوووەکی ناووە قتوووەکی دەرەو دەکاتەو، وە لە هەمان
 کاتیشدا قتوووەکی دەرەو قتوووەکی ناووە دەکاتەو. چارەنووس
 وەک گۆلە کە لەرم وایە، لە هەموو لایەکیەو وەک یەک گەشە دەکات»

«کچەکان!»

لەبەر ماندووی و مەستیم تەنها دوو پرستەیانم لەبیرماو؛
 «ئەو پیاوی کە سەمۆنە کە دروستدەکات، لە دەسکیکی ئەفسوناویەو
 قسە دەکات و بەو شیوەیەش دەنگی لەدووری سەدان میلهو
 دەبیسترت. دەریاوانە کە مەشروبە قورسە کە تەفە کاتەو»

ئینجا جۆکەر گوتی؛

«ئێستاکەش سەرە ئەو هاتوو پاشاکان یاری کاغەزە کەمان
 بەچەند هەقیقەتێکی پوون و پتەو کۆتایی پێبەین. پاشاکان فەرموون.
 ئێمە گۆیمان بۆ ئێوە شلکردوو»

«یاری کاغەزە کە نەفرینی نەو کانه. هەمیشە جۆکەر پێک هەلدە کەوێت
 کە لە فرتوفاڵە کە تێبگات. ئەو کەسە کە بەباشی لە چارەنووس
 تێدەگات، دەمێنێتەو»

سهرم له سهر کتیبه بچکوله که هه لگرت و می شکم هارزه دی ده هات. چهنده ها نه دیش به خه یالما ده هاتن و ده چوون.

له و گورپانه گه وره یه ی "سیونتاگما" دا، یونانیه کورته بالا کان به خویان و رور نامه کانی ده ستیان و جاننا بچکوله کانی بنده ستیان وه ده هاتن و ده چوون. ههر له ویشدا بوم پروونبو وه که کتیبه بچکوله که کتیبکی فالگرته وه یه و سهره که م له گهل پروودا ویکدا گریده داته وه که سهد سال له وه و بهر له سهر دوورگه خه یالیه که دا پروویدا وه.

هه روا دانیشنبوم و سهرله نوئ له و لاپه رانه م هه لدا یه وه که ماو یه که له وه و بهر خویندمنه وه و دیسانه وه ته ماشایه کم کردنه وه.

راسته "هانس" ی نانه وا هه موو پیشبینیه کونه که ی نه ده هاته وه یاد، به لام له گهل له وه شدا به ئاشکرا په یوه ندی نیوان پرسته کان دیاربوون؛

«کورپ نانه واکه به ره و شاخه کان راده کات و به نه یی له لادییه که دا ده مینیتته وه. نانه واکه گه نجینه ی دوورگه خه یالیه که ده شاریتته وه. لادیکه جیگای له و کورپ بیده ره تانه ده کاته وه که دایکی به نه خوشتی مردوه. نانه واکه خواردنه وه یه کی پرشنگداری ده داتی و ماسیه جوانه کانی پیشان ده دات...»

به ئاشکرا دیاربوو که کورپ نانه واکه "هانس" ی نانه و ابو، "فرود" یش خوی له و راستیه ی ده زانی. لادی دوور که ش ده بیت "دورف" بیت. له و کورپش که دایکی به نه خوشتی مردوه، بی سی و دوو ده بیت "له لیرت" بووبیت.

تایبه ته به پنگه ی په رتووک

دواتر "هانس" ی نانه وا گوپی له دوو پرسته ی "سی" کان نه بوو. به لام کاتیک دوو پرسته که ی تری "سی" کان و پرسته کانی تری "دوو" ه کانم له یه که ده دا، به پروونی په یوه ندی نیوانیان ده که و ته به رچاوم؛

«ده ریوانه که ژنیکی جوان ده هیئت و کورپکیان ده بیت، دواتر ژنه که ی به مه به سستی "خودوزینه وه" به ره و ولاته کانی خواروو سهره رده کات. باوک و کورپ به دوا ی له و ژنه جوانه ده ده گه پین که ناتوانیت خوی بدوزیتته وه. کورته بنه ده ست سارده که ئامازه بو ریگای لادی نه یینه که ده کات و زه رپه بینیک به و کورپ ده به خشتی که له ولاتی باکوره وه هاتوه، هه تا له سهره که یدا به کاریبه ییت. زه رپه بینیه که رپیک به نه دازه ی پارچه شکاوه که ی شوشه ی ماسیه که یه. ماسیه پرته قالیه که نه یی دوورگه که نادرکینیت، به لام سه مونه که ئاشکرایده کات...»

هه موو له وانه م به لاه پروونبو، به لام زور پرسته ش هه بوون که لیان تینه ده گه یستم؛

«قنوه که ی ناوه وه قنوه که ی دهره وه ده کاته وه، وه له هه مان کاتیشدا قنوه که ی دهره وه قنوه که ی ناوه وه ده کاته وه...» «له و پیاوه ی که سه مونه که دروستده کات، له ده سکیکی له فسوناییه وه قسه ده کات و به و شیوه یه ش ده نگي له دووری سهدان میله وه ده بیستریت...»

«ده ریوانه که مه شروبه قورسه که تفده کاته وه...»

بلیت له وه مانای له وه بیت که باوکم واز له خواردنه وه ده هیئت. له گهر و ابیت، له و به راستی سهرسامی باوکم و له و پیشبینیه کونه ش ده بم.

گرفته که له وه دابوو که "هانس" ی نانه وا ته نها 42 پرسته ی ده سته ی کاغه زه که ی له بیربوو، زیاتریش پرسته کانی کونایی بیرچووبوه وه.

تایبته به پنگه پرتو

بۆ ماوهیهکی کهم خۆی نیشاندام و دواتر له بهرچاومدا ونیوو.
له ترساندا بۆ چه ند چرکه یهک له شوینی خۆمدا وشکیووبووم، به لām
دواتر له دلی خۆمدا گۆتم؛ "باشه من بۆچی هینده له و کورته بنه یه
ده ترسم؟ به ئاشکرا دیاربوو که دوام که وتیوو، به لām خۆ مه رج نیه
بیهویتی ئازارمیدات".

خۆم به خۆم وت له وانه یه ئه و کورته بنه یه ش په ی به نهینی دوورگه
خه یالیه که به رییت. کئ ده زانییت؟ له وانه شه هه ر ئه و کورته بنه یه بییت
که کاتی خۆی زه ره بینه که ی دامی و دواتریش ناردمی بۆ "دۆرف"، بۆ
ئه وه ی کتییبه بچکۆله که ی پیخوینمه وه. بیگومان خویندنه وه خۆی له
خۆیدا شتیکی خۆش و بیهاوتایه، ئه گه ر واشبییت، که واته ئاساییه که
دوام که وتوو و ده یه ویتی بزانییت چیم به سه ردییت.

له پریکدا یه کی که له قسه بیمانا کانی باو کمم بیر که وته وه؛ که پ'تیکیان
گوتی کورته بنه که مرۆقیکی ده سکرده و چه ند سه ده یه ک له وه و به ر
جادوو گه ریکی جوله که دروستی کردوو. بیگومان قسه یه کی قۆربوو،
به لām ئه گه ر به راستی وابوو بییت، که واته "ئه لیبرت" و "هانس"ی
نانه وای بینوووه.

فریانه که وتم له وه نده زیاتر له گه ل ئه ندیشه کانمدا برۆم، نه شمتوانی
له سه ر خویندنه وه ی کتییبه که م به رده وامیم، چونکه له دووره وه باو کمم
بینی به په له به ره ورپووی گۆره پانه که ده هات. بالای له هه موو
خه لکانی تری ئه و ناوه به رزتر بوو. له ویدا ئیدی ده بوا یه به په له کتییبه
بچکۆله که بخه مه وه گیرفانم.

به ده م هه ناسه برکئوه گوتی؛

«زۆرم پیچوو؟»

سه ریکم بۆ راوه شاندا.

له وانه یه ئه وه ش شتیکی زۆر سه یر نه بییت، چونکه هه تا وه کو زیاتر
ده چوونه ناو یاری کاغه زه که وه، زیاتر و زۆرتر له کاتی خۆیان
دوور ده که وتنه وه. له وانه شه هه موو پرسته کان به لای "هانس"ی نانه وای و
"فرۆد" وه قسه ی قۆربوو بییت، له یادکردنی ئه و قسانه ش سه ختتره وه که
له یادکردنی قسه ی پرمانا.

پییده چییت ئه و پییشبینیه کۆنه به لای هه ره زۆرینه ی خه لکانی
تریشه وه هه ر قسه ی قۆربییت، چونکه ته نها من ده مزانی کورته بنه
ده ست سارده که کئیه. ته نها من (وه ته نها من) ده مزانی باسی چ
زه ره بینیک ده که ن. ئه وان گوتیان "سه مونه که نهینی دوورگه که
ئاشکرا ده کات"، پییم وانیه جگه له من که سی تر هه بییت که له
مه به ستی ئه و پرسته یه تیگات.

پییم ناخۆشبوو که "هانس"ی نانه وای هه موو پرسته کانی له یاد نه بوو.
ته نها له به ره ئه وه ی بۆ ماوه یه کی که م ئاگای له خۆی نه بوو، به شتیکی
گه وره ی ئه و پییشبینیه کۆنه بۆ هه تا هه تاییه وه که گه نجینه یه کی
شاراوه ده مپییت وه، ریک ئه و به شه ش بوو که ده رباره ی من و باو کم
بوو. من دلنیا بووم له وه ی که یه کی که له کورته بنه کان شتیکی
ده رباره ی دایکم باسکردوو و گوتویه تی چاومان پییده که ویتی و
له گه لماندا ده گه رپیته وه بۆ نه رویج و...

هه روا دانیشتبووم و لاپه ره کانم هه لده دایه وه. له وناوه دا چه نده ها
دوکانی رۆژنامه فروشتنی لیوو، له پشت یه کی که له و دوکانه کان هه
کوپیکی بچکۆله م بینی سه ره تاتکیی ده کرد. له سه ره تادا وامزانی
منداله و هه روا بۆ خۆشی چاوشارکیم له گه لدا ده کات، چونکه به ته نها
دانیشتبوووم. به لām دواتر بۆمده رکه وت که مندال نیه و هه مان
کورته بنه که ی به نزیخانه که بوو.

تایبه ته به پنگه ی په ړتووک

«ئهی چیت بو دهرکهوت؟»
ته ماشایه کم کرد و به شیوه یه کی پر نه یی گوتم؛
«نامه ویت پیتی بلیم»

www.pertwk.com

له لای خوځمه وه بریارمدا که باسی کورته بنه که ی بو نه گپړمه وه که
که میک له وه و بهر دیسانه وه هاته وه بهرچاوم. راسته گهر
کورته بنه یه که هه روه ک ئیمه به نه وروپادا سه فهریکات، خو ی له خویدا
شتیکي سهیره، به لام به به راورد کردنی له گهل نه وه هه موو باسه
سه یروسه مه رانه ی ناو کتیه بچکوله که دا هه ر هیچ نه بوو.
باو کم دیسانه وه پرسیاریکی تری لیکردمه وه و گوتی؛
«ئهی تو چیت کرد؟»

کاغه زه کانم نیشاندا و گوتم بو خوځ یاری کاغه زم ده کرد.
ړیک له و کاته دا بویه که هات و ده بویه پاره ی دوا هه مین کولام
بدایه تی. پرویتیکردم و به ئینگلیزی گوتی؛
«زور بچکوله یه به ړیز!»

سه ریکم بو راوه شاندا و وامنیشاندا که له مه به ستی تی ناگه م.
هه لبه ته ده مزانی که مه به ستی له کتیه بچکوله که یه و له وه
ده ترسام نه یی نه که م ئاشکرا بییت. به په له زه په بینه که م ده ره یی نا،
له به رده می بویه که دا به رزم کرده وه و به ئینگلیزی گوتم؛
«زور نایابه»

نه ویش گوتی؛

«به لئ، به لئ!»

به و شیوه یه ش خوځ ړزگار کرد.

له و کاته دا که قاوه خانه که مان به جیه یشت، پروم کرده باو کم و گوتم؛
«که تو ړویشیت، بو خوځ دانیشتیووم و له کاغه زه کانی ده ستی
یاریه که وردبوومه وه. ده مویست بزانه جگه له و شتانه ی که به چاو
ده بینرین، هیچ شتیکي تریان تیدا نیه»
باو کم گوتی؛

کورى دینار

...سهرتاپای بوونی ئەو بهو خالەوه بهسترابوووه که جۆکه ر بیّت...

که گه‌یشته‌یه‌وه ژوری ئوتیلەکه‌مان، ئینجا دەربارە‌ی دایکم پرسیارم له‌ باوکم کرد و ویستم بزانی له‌ باره‌یه‌وه هیچ شتیکی بۆ پروونبۆته‌وه یان نا. باوکیشم له‌ سهرتادا گوتی؛

«دەلالێکی مۆدیلە دۆزیه‌وه و چوومه‌ لای، به‌لام زۆر به‌دلنیا‌یه‌وه گوتی هیچ ئافره‌تیکی مۆدیل له‌ ئەسینادا نیه‌ که ناوی "ئەنیتا" بیّت. هیچ گومانێکی له‌وه نه‌بوو، ئەو ده‌یگوت من هه‌موو ئافره‌ته‌ مۆدیلەکانی ئەسینا ده‌ناسم، به‌تایبه‌تیش بیانیه‌کان»

له‌ویدا هه‌روه‌ک خۆری ئیواره‌یه‌کی مانگی نو‌ ئاوابووم، وایزانم ئەو ئیواره‌یه‌ بارانیش ده‌باری، چونکه‌ له‌پڕێکدا هه‌ستمکرد فرمیسکه‌کانم له‌پیلوی چاومه‌وه پڕچکه‌ ده‌به‌ستن. پێم وابیّت هه‌ر له‌به‌رئەوه‌ بوو که باوکم خیرا گوتی؛

«پاشان وینه‌ی گۆفاری مۆدیلەکه‌م نیشاندا و یه‌کسه‌ر ده‌موچاوی پیاوه‌ یۆنانیه‌که‌ کرایه‌وه. گوتی ئەو ئافره‌ته‌ ناوی خۆی ناوه‌ "خۆری قه‌راغ ده‌ریا" و له‌و بره‌وايه‌شدا بوو که ئەوه‌ ناویکی "مۆدیل"ی بیّت و خۆی بۆ خۆی هه‌لیبژارد بیّت. دواتریش گوتی ئەو ژنه‌ یه‌کیکه‌ له‌و مۆدیلانه‌ی ئەسینا که له‌ ماوه‌ی چه‌ند سالی رابووردودا داخوازیه‌کی زۆر له‌سه‌ربووه‌»

پێک ته‌ماشای ناوچاوی باوکم کرد و گوتم؛

«ئێ... چیتر؟»

ده‌ستیکی بۆ بادام و گوتی؛

«به‌یانی دوا‌ی ناخواردنی نیوه‌پۆ ته‌له‌فونیکیان بۆ ده‌که‌م»

تایبه‌ته‌ به‌ پێگه‌ی په‌رتووک

«ته‌واو... هه‌رئەوه‌نده‌ بوو؟»

«ته‌واو! با چاوه‌پوان بین و بزانی چ‌ی پرووده‌دات هانس تۆماس. ئیواره‌ ده‌چینه‌ سه‌ر سه‌ربانی ئوتیلەکه‌ و بۆ به‌یانیش سه‌ردانیکی شاری "پیرالیفس" ده‌که‌ین. هه‌ر له‌وێشه‌وه‌ ده‌توانم ته‌له‌فونیکیان بۆ بکه‌م»

هه‌ر که‌ گوتی "ده‌چینه‌ سه‌ر سه‌ربانه‌که‌"، یه‌کسه‌ر خه‌یالم چووه‌ سه‌ر شتیکی تایبه‌تی. که‌میک غیره‌تم دایه‌ به‌رخۆم و دواتر گوتم؛ «به‌لام شتیکی تریش له‌ خه‌یالمدا‌یه‌ و ده‌مه‌وێت باسی بکه‌ین» زۆر به‌سه‌رسامیه‌وه‌ ته‌ماشای کردم، به‌لام وایزانم یه‌کسه‌ر له‌ مه‌به‌سته‌که‌م تیگه‌یشت.

«له‌وه‌وپی‌ش باسی شتیکیان کرد و له‌سه‌ر ئەوه‌ پێک که‌وتین که‌ بیرى لی‌یکه‌یه‌وه‌. وه‌ گوتیشمان ده‌بیّت به‌په‌له‌ بیرى لی‌یکه‌یه‌وه‌» ویستی خه‌نده‌یه‌کی سروشتیانە بخاته‌ سه‌ر لی‌وه‌کانی، به‌لام به‌ته‌واوه‌تی نه‌یتوانی. ئەوجا گوتی؛

«ئێ...! هانس تۆماس، من پێم گوتیت بیرێکی لی‌ده‌که‌مه‌وه‌. به‌لام ئەم‌پۆ سه‌رم زۆر قالدبوو و ده‌بوا‌یه‌ بیرم له‌ چه‌نده‌ها شتی تر بکردایه‌ته‌وه‌»

له‌ویدا بیرۆکه‌یه‌کم بۆ هات... خۆم گه‌یانده‌ لای جانتاکه‌ی و نیو بتل ئاره‌قم له‌نێو فانیله‌ و گۆره‌ویه‌کانیدا دۆزیه‌وه‌. یه‌ک و دوو به‌ بتله‌که‌ی ده‌ستمه‌وه‌ خۆم گه‌یانده‌ ته‌والیته‌که‌. هه‌موو خواردنه‌وه‌ قۆرپه‌که‌یم پۆکرده‌ ناو ته‌والیته‌که‌وه‌.

باوکم خۆی گه‌یانده‌ لام و بینی که‌ چیم کردووه‌، بۆ ماوه‌یه‌ک هه‌ر وه‌ستابوو و ته‌ماشای ناو ته‌والیته‌که‌ی ده‌کرد. وایزانم له‌دلی‌ خۆیدا ده‌یگوت "به‌رله‌وه‌ی ئاوی پێدا‌بکات، با سه‌ربه‌خمه‌ ناو ته‌والیته‌که‌وه‌

تایبەتە بە پێگە پەرتووک

شەربەتی پرتەقال یان سیو داواکە، یان حەزت لە شەربەتی
 ھەرمیە؟ یان پیتخۆشە تامی ھەر ھەموویان بەیەکەو بەکەیت؟
 دەتوانیت بەئارەزووی خۆت پەرداخی پێکەیت و پارچە سەھۆلی
 خۆش و فێنکی تێکەیت، پاشان بە کەچکی درێژ بێشیوینیت و...

قسەکانی پێپریم و گوتی؛

«سوپاس، ھێندەم بەسە»

دیسانەو ھێم پرسێوە؛

«بەلام ئێتر بەتەواوەتی پێک کەوتووین، وانیه؟»

«بەلێ گەرەم. دەریاوانیکی بەتەمەن ھەرگیز پەیمانەکی
 ناشکینیت»

«پێم خۆشە! منیش لەبەرەمبەردا ھەکاھتێکی سەھروسەمەرەت بۆ
 دەگێرمەو»

ھەر خێرا خۆمان گەیانە سەر سەربانەکە و ھەک پۆژی پێشوو لە
 ھەمان شوێندا دانیشتیوە. پاش کەمێک ھەمان بۆیەکی دوینیشت
 بەرەورومان ھاتەو.

بە ئینگلیزی داوام لێکرد ناوی ھەموو ساردی و شەربەتەکانیانم پێ
 بڵێت. دواتر داوای دوو پەرداخ و چوار جۆری جیاوازی ساردی و
 شەربەتمان کرد. کۆرەکە سەرێکی راوەشاند و گویم لێبوو لەبەر
 خۆیەو دەگوت "ھەر پۆژە شتێک دەخۆنەو، دوینی کۆر و باوک
 پێکەو شەرابیان دەخواردووە و ئەمڕۆ دەیانەوێت خۆیان بەساردی
 مەست بکەن". لەدوایدا باوکم گوتی "گەواتە بۆمان دەرکەوت کە
 جۆرە ھەقانیەتێک لەناو ھەموو شتێکی ئەم جیھانەدا ھەیە".
 ئەو کاتە کە بۆیەکە پۆشیشت، باوکم گوتی؛

ھەموو بخۆمەو". بەلام خۆشەختانە ھێندە زۆر ئالوودە نەبوو.
 ئاورپکی لێدامەو و دیاربوو ھێشتام بەتەواوەتی نەیدەزانی
 چێکات... نەیدەزانی ھەک شیریک توپەربێت یان ھەک توتەلە
 سەگیک بقرۆسکێن. پاشان گوتی؛

«باشە، ھانس تۆماس. تۆ بردتەو!»

دیسانەو پۆشیشتیەو زۆرەکە و لەبەردەم پەنجەرەکەدا لەسەر دوو
 کورسی دانیشتین. من تەماشای باوکم دەکرد و ئەویش سەیری
 "نەکرۆپۆلیس"ی دەکرد. لەویدا گوتم؛

«خواردنەوی پرشنگدار ھەستەکانی جۆکەر دەوستینیت»

باوکم بەسەرسامیەکەو ئاورپکی لێدامەو؛

«ئەم قسە قۆرانە چیە دەیکەیت، ھانس تۆماس؟ چیە، ھێشتام
 "مارتینی" ھەکی دوینیشت تێدا ماوەتەو؟»

«نەخیر! مەبەستم لەوێ کە جۆکەری راستەقینە مەشروبە قورس
 ناخواتەو. لەبەرئەو جۆکەر بەبێ ئەو خواردنەوێە باشتر و
 پروونتر بێردەکاتەو»

ئینجا گوتی؛

«تۆش کەمێک تەختەکانی سەرت شلە، بەلام وابزانم ئەوەت بەمیراتی
 بۆ ماوەتەو»

زانیم کە لە خالی ھەرە لاوازی باوکم داو، چونکە سەرتاپای بوونی
 ئەو بەو خالەو بەسترا بوو کە جۆکەر بیت.

ویستم بەدڵنیاییەو بزانم ھێشتام ھەر بیر لە خواردنەوی ناو
 تەوالیتهکە دەکاتەو یان نا، لەبەرئەو گوتم؛

«دە ئینجا با برۆینە سەرەو. با برۆین و تامی ھەموو جۆرە
 ساردیەکانیان بکەین. کۆلایەک یان سیف ئاپیک بخۆرەو، پەرداخی

تایبہ تہ بہ پنگہی پرتووک

«ئەو پیاوہی کہ سەمۆنەکە دروستدەکات، لەدەسکیکی ئەفسوناویەوہ قسەدەکات و بەو شیوەیەش دەنگی لەدووری سەدان میلەوہ دەبیستریّت»

لەناکاودا لەو رستەییە یاری جوکەرەکە تیگەیشتم.

باوکم بە بیزارییەکەوہ هەناسەییەکی هەلکیشا و گوتی؛

«ئینجا چیتە؟»

دەستوبرد نەمزانی بە چ شیوەییەک وەلامی بەدەمەوہ، بەلام خۆ دەبوايە شتیکم هەر بگوتایە؛

«کە باسی "ئەلپ"ەکانت کرد، یەکسەر خەیاڵم چووہ سەر ئەو نانەوايەکی کە لەلادی بچکۆلەکەدا سەمۆنەکە و ساردیەکە ی دامی،

بیرم دیت لەدوکانەکەیدا تەلەفونیکیشی هەبوو. هەر لەو تەلەفونەشەوہ دەتوانیّت پەییوەندی بە هەموو جیہانەوہ بگریّت. بۆ

نمۆنە دەتوانیّت تەلەفون بۆ پرسگە بکات و سۆراغی ژمارە ی تەلەفونی کەسیکی دیاریکراوی سەر ئەم زەویە بکات»

وابزانم بەتەواوەتی وەلامەکەمی بەدلنەبوو، چونکە بۆ ماوہییەکی دورودریژ هەر تەماشای "ئەکرۆپۆلیس"ی دەکرد. دواتر گوتی؛

«کەواتە لەبەر ئەو نەبوو کە حەزت لە فەلسەفە نیە؟»

سەریکم بۆ راوہشانە. لەراستییدا باسەکانی ناو کتیبە بچکۆلەکە لەناوہوہدا کەلەکە بووبوو و خەریک بوو دەتەقیەوہ. چیتەر

نەمدەتوانی بەئاسانی دەستیان بەسەردا بگرم و تەنھا لەلای خۆم بیانہیلمەوہ.

لەو کاتەدا کە دونیا تاریک بوو و پرۆجکتۆرە گەورەکانی "ئەکرۆپۆلیس"یان داگیرساند، گوتم؛

«پەیمانم دایتی کە حەکایەتیکت بۆ بگێرمەوہ»

«شتیک بەلامەوہ زۆر سەیرە هانس تۆماس. من و تۆ ئیستاکە لە شاریکداین کە چەند ملیۆن کەسیکی تییدا دەژی. هەر لە شارە میروولە دەچیت، ئیمەش لەو شارە گەورەیدا بەدوای میروولەییەکی دیاریکراودا دەگەرین»

منیش یەکسەر گوتم؛

«بەلام ئەو دانەییە شارژنەکەیانە»

وابزانم زۆر بەپەلە قسەکەم کرد. لەوہدەچوو باوکیشم لە هەمان بروادابیّت، بۆیە خیرا بەدەمەوہ پیکیەنی و گوتی؛

«بەلام ئەو شارە میروولەییە زۆر بە باشی پیکخواوہ و لەراستییدا دەتوانین میروولە ی ژمارە 3.238.905 بدۆزینەوہ»

کەمیک فەلسەفە ی بۆ هەلپشتم و دواتر گوتی؛

«لەبنەرەتدا شاری ئەسینا لقیکی بچکۆلە ی شارە میروولەییەکی یەکجار گەورەترە و ژمارە ی میروولەکانی ئەو شارە مەزنەش لە پینچ

ملیارد تیدەپەرپیت. تا رادەییەکی دەکریّت میروولەییەکی دیاریکراو لەنیو ئەو پینچ ملیاردەدا بدۆزینەوہ. تەنھا پیویستت بە تەلەفونیک و

چەند ژمارەییەک دەبیّت و هیچی تر. چونکە چەند ملیارد تەلەفونیکیان لەسەر گو ی ئەم زەویەییە هەییە هانس تۆماس. لەسەر

لوتکە ی شاخەکانی "ئەلپ" و خواری خواری وە ی دارستانەکانی ئەفریقادا هەن. لە "ئەلاسکا" و "تەبیّت"یشدا تەلەفون هەییە، هەر لە

ژورەکە ی خۆتەوہ و لە ریگای تەلەفونەکەتەوہ دەتوانیّت پەییوەندی بە هەموویانەوہ بگریّت»

لەپریکدا شتیکم بەخیالدا هات و لەسەر کورسیەکەم بەرزبووہوہ. بەھیواشی گوتم؛

تایبه ته به پنگه ی په ټووک

زه په بینه که و کتیبه پچکوله کم دهره ینایه وه و که و تمه وه خویندنه وه .
 ده مویست بزانه له دوا ی یاریه گه وره که ی جوکه ر، چ شتیک له سهر نه وه
 دوورگه خه یالیه پرووده دات.

باوکیشم گوتی؛

«ده فهرموو بیلی»

ئینجا دهستم پیکرد. زورینه ی نه و شتانه م باسکرد که له کتیبه
 بچکوله که دا خویندبوومه وه. دهر باره ی "ته لپیړت" و "هانس" ی نانه وا و
 "فرود" و کاغه زی یاریه کانی دوورگه خه یالیه که شم خنیه ناو
 چیرۆکه که موه. له هه مان کاتیشدا ههستم نه ده کرد نه و په یمانه م
 شکاند بیټ که کاتی خوی به نانه واکه ی "دورف" م دا، چونکه هه موو
 باسه که م به شیویه که ده گیرایه وه وهک نه ووی خوم له و کاته دا
 دامه ینا بیټ. راسته جار جاریک ناچار بووم هه ندیک ی بخرمه سهر،
 به لام هه میشه ناگاداری نه ووه بووم که باسی کتیبه بچکوله که نه که م.

دیاربوو باوکم چیرۆکه که می به دل بوو، ههر بویه گوتی؛

«چ فه نتاسیایه کی باشت هه یه، هانس تو ماس، پی م وابیټ و باشته تو

نه بیټ به فه یله سوف، به لکو هه ولبد هیت ببیت به نووسهر»

دیسانه وه که ره تیکی تریش ئافه رینی کم وه رگرت که له بنه رته دا
 شایانی نه بووم.

نه و شه وه که چووینه جیگا وه، من له پیش باوکمدا خه وم لیکه وت.
 به رله وهی خه وم لیکه ویت، بو ماوه یه کی دورود ریژ له جیگا که مدا
 ته پاولتم کرد، به لام باوکم له دوا ی من خه وی لیکه وت. بیرم دیت له
 جیگا که یدا هه ستا و چوو له ی په نجره که وه ... ئیدی له وه زیاترم
 له یاد نیه.

بو به یانیه که ی خه به رم بووه وه و باوکم هیشتام ههر خه وت بوو.
 له به رچا و مدا ههر له ورچیک ده چوو که تازه خه ریک بوو بجیته سوپی
 سربوونی زستانه یه وه.

ھەر پاش ئەوھى جۆكەر كىشای بەسەر سنگى خۆيدا و رېزى لە خۇى
گرت، يەكسەر كورتەبنەكان بازنە گەورەكەيان ھەلۆەشانەو، ئىنجا
كەرنەفالەكە سەرلەنوئ دەستىپىكردهو، ھەندىك لە كورتەبنەكان
كەوتتە خواردنى ميوھى ناو قاپە گەورەكان، ھەندىكى تریشيان
خواردنەو ھەرىقەدارەكەيان دەخواردەو، پاش كەمىكىش كەوتنە
ناوھىنانى تامى ئەو شتانەي كە لەپاش خواردنەو سەيرەكەو
ھەستيان پىدەكرد؛

«ھەنگوين!»

«گۆلە غەزىم!»

«تووى چاكبونەو!»

«گرامىن!»

«رەگى خرا!»...

فرۆد ھەر دانىشتبوو و تەماشای دەكردم، راستە پىاوئىكى پىربوو و قزى
سپى بووبوو، دەموچاوى چرچ ولۆچى قولى تىكەوتبوو، بەلام لەگەل
ئەوھشدا ھىشتام چاوەكانى ھەرەك دوو گەوھەر دەدرەوشاندەو،
لەدلى خۆمدا گوتم "راستە دەلێن چا و ئاوينەي رۆحە".

جۆكەر چەپلەيەكى تزی لىدايەو، پرسىارىكى لە ھەمووان كرد و
گوتى؛

«مانای قولى يارى جۆكەرەكە دەبينن؟»

كەس وەلامى نەدايەو و ئەویش بەبىزارىيەكەو ھەردوو دەستى بادا و
گوتى؛

تايبەتە بە پىنگەي پەرتووک

«خۆ ئىستا ئەوندەتان بۆ پرونىوتەو كە "فرۆد" ئەو دەرياوانەيە كە
يارى كاغەزەكەي پىبوو و ئىمەش كاغەزەكانى ئەو دەستەيەين؟ يان
دىسانەو كوزاوانەتەو و ھىچتان پى نەماو؟»

بەئاسانى دياربوو كە كورتەبنەكانى ھۆلەكە لە مەبەستى قسەكانى
ئەو زۆرزانە بچكۆلەيە تىنەدەگەيشتن، لەراستىشدا وادەھاتنە
بەرچاوم كە گرنگى بە قسەكانى نادەن و نايانەويت لىي تىبگەن.

لەپرىكدا كچى دىنار ھاواريكى لىيەرزبوو ھەو و گوتى؛

«ئىي... چ گىرەشيوئىنىكى سەيرە»

يەككىكى تریشان بە بۆلەبۆل گوتى؛

«وايە، كەس نىە بتوانىت لەگەلدا ھەلېكات»

جۆكەرە بچكۆلەكە بۆ چەند چركەيەك بىدەنگ بوو و زۆر دلتەنگ
دەھاتە بەرچاوم، دواتر گوتى؛

«كەستان ھەيە كە بتوانىت لە شتىك تىبگات؟»

زۆر پەشوكاوبوو و ھەرچەندە دەيوست بەئارامى لەسەر كورسيەكەي
بمىنىتەو، بەلام لەگەل ئەوھشدا زرنگەي زەنگۆلەكانى دەنگيان
دەدايەو.

ھەمووان بەيەكەو گوتيان؛

«نە!»

«باشە لەو تىناگەن كە فرۆد ھەموومانى ھەلخلەتاندو ھەو و منىش
كەسە زۆرزانەكەم؟»

لەویدا زۆرىنەيان دەستيان بە گويانەو گرت، ھەندىكيان دەستيان
خستە سەر چاويشيان، ھەندىكى تريان يەك لەسەر يەك خواردنەو
ئەرخەوانىيەكەيان دەخواردەو، وا دەھاتە بەرچاوم كە بەو پەرى
توانايانەو ھەولبدەن كە لە قسەكانى جۆكەر تىبگەن.

تایبته به پنگه پرتووک

به رزبووه، بهو شیویهش ورده شوشه له هه موو شوینیکی هۆله گه وره که دا پهرش و بلاو بووه. پارچه شوشه کان وهک باران به سهر کورته بنهکاندا دهباری، به لام له گهل ئه وه شدا هیجیان بریندار نه بوون. به لام پارچه یه کی پچکۆله بهر دهستی فرۆد کهوت و که میک برینداریکرد، دلۆپیک خوینیشم بینی که له شوینی برینداریه که یه وه هاته دهره وه.

خواردنه وه بریقه داره که ههروهک ده ریاچه یه کی گه وره به سهر زهویه که وه مایه وه. هه ندیک له "دوو" هکان و "سی" کان له نیو پارچه شوشهکاندا پالکهورتن و خواردنه وه ئه رخه وانیه که یان هه لده لوشی. هه ندیکیان پارچه شوشهش کهوته ده میانه وه، به لام به بی ئه وهی ده میان بریندابییت، تفیان ده کرده وه. هه ندیک کورته بنه ی تریش به ماتیه که وه وه ستابوون و واقیان ورمابوو.

پاشای قهره یه که مین که سبوو که کهوته قسه کردن و گوتی؛ «کوره کان! فرهانتان پیده ده م که یه کسه ره که لله ی سهری ئه و زۆر زانه به پهرین»

هه ره ئه وهنده ی گوت و هه ره چوار کوره که شمشیره کانیان له کیفه که یاندا ده رهینا، ئینجا به ره و لای جۆکه ره کهوته ره ی. نه متوانی هه ره وا به ئاسانی دابنیشم و ته ماشای ئه و دیمه نه بکه م، به لام ریک له و کاته دا که خه ریکبوو هه ستم، یه کی که به توندی گرتمی و گه راند میه وه دوا وه.

جۆکه ره نیگایه کی پر له ماته مینی و بیزاری له سهر ده موچا بوو و له به ره خۆیه وه ده یگوت؛

«من جۆکه رم... که سی تر... هیچ که سیکی تر...»

له ویدا ئیدی ئه و زۆر زانه بچکۆله یه دایه پر مه ی گریان.

پاشای قهره چوو له یه کی که له میزه کانه وه و دهستی دایه بتلیک که پر بوو له خواردنه وه بریقه داره که. به ره و پرووی جۆکه ره رۆیشت، له به رده مهیدا به رزیکرده وه و گوتی؛

«ئیمه بو ئه وه هاتووینه ته ئیره که مه ته ل هه لبه ینین یان بو ئه وه هاتووین که مه شروبه ئه رخه وانیه که بخۆینه وه؟»

فرۆد دهستیکی خسته سهر قۆلم، چرپاندی به گویمدا و گوتی؛ «کهس نیه به ته وا وه تی بزانیته له پاش ئه م یاری کاغه زه چ شتی که له و شتانه ی که من له سهر ئه م دوور گهیدا خولقاندوومن ده مینیته وه» منیش پیم گوت؛

«هه ز ده که یته بیوه ستینم؟»

سه ریکی بو را وه شاندم و گوتی؛

«نا... با یاری کاغه زه که به پیی یاساکانی خۆی به ریوه بچیت» له و کاته دا پاشای قهره خۆی هه لدا یه به رده می جۆکه ره و له سهر کورسیه که ی رایکی شایه خواره وه. هه ره چوار کوره که ش خیرا به ده میه وه هاتن. سی دانه یان خۆیان به سهر ئه و زۆر زانه دادا و کوری سینه کیش ده یویست به زۆر ده می بتله که بنیت به ده می جۆکه ره وه.

جۆکه ره تا له توانا یدا بوو به ره نگاری کردن، له هه مان کاتیشدا ئه و هینده ی تفکرده وه که به زۆر خستیانه ناو ده میه وه. هه ره هه مووی به هۆله که دا پر زاند. له و کاته دا که ده می پاکده کرده وه گوتی؛

«جۆکه ره ئه و خواردنه وه بریقه داره تفده کاته وه. چونکه ئه و به بی ئه و ئاوگه پر له درۆیه روونتر بیرده کاته وه»

له دوا ی ئه وه هه ستایه وه سه ری، بتله که ی له دهستی کوری سینه ک سه ند و فرپی دایه سهر زهویه که. پاشان به سهر هه ره چوار میزه که دا خولایه وه و هه موو بتل و شوشه کانی وردوخا شکرد و هاره ی شوشه

تایبته به پنگه پرتووک

«سوپاست دهکهم پاشای هیژا. لهناو ههموو کاغهزهکاندا تهنه تۆ سیانزه دلّی "گه وره" ت پیوهیه»

چوار کورپه که جوکهریان بهرزکرده وه و لهسهر یهکیک له میزهکان دایاننا. لهسهر گازی پشت لیّی پالکهورت و ههردوو دهستی خسته ژیر سهری. قاچی لهسهر قاچ دانا و وتهیهکی دورودریژی گوت، ههموو کورتهبنهکانی تریش لهچواردهوری خرپووبوونه وه؛

«من دواهمین کهس بووم که هاتمه ناو لادیکه وه... ههمووشتان دهزانن که من له ههمووتان جیاوازتربووم، ههر له بهرئوهش بوو که زیاتر به تهنه بۆ خۆم دهژیام»

نازانم بۆ بهلام له پریکدا ههموو کورتهبنهکان گوییان بۆ قسهکانی جوکه ر شلکرد. له وه دهچوو ههزبکه ن بزنان بۆچی ئه وه له ههموویان جیاوازتربوو.

ئینجا جوکه ر بهردهوامی به قسهکانی دا و گوتی؛
«من سهر به هیچ شوینیک نیم. من نه "کوپ" م و نه "دینار"، نه "سینهک" م و نه "قه ره". نه پاشام و نه کوپ، نه هه شتم و نه بللی. من لی ره دام و تهنه جوکه رم و هیچی تر... به لام ئه ی جوکه ر چیه؟ من ناچار بووم خۆم وه لامی ئه و پرسیاره بدۆزمه وه. ههموو که ره تیک که سهرم ده جولا نده وه، زرنکه ی زهنگۆلهکانی سهرم ئه و راستیه یان بیرده خسته مه وه که من بی خیزانم. من هیچ ژماره یه کم نه، هیچ ئیشیکیشم نه. من نه به شداری هونه ری شوشه دروستکردنی "دینار" هکان دهکهم و نه لهگه ل "کوپ" هکانیشدا خه ریکی هونه ری دروستکردنی نانم. من ههروهک سینه کهکان خاوه نی دوو دهستی نه رمونیان نیم، نه وهک قه رهکانیش به هیژم. به و شیوه یه ش بهردهوام دهخولامه وه و له ده ره وه را ته ماشای چالاکیه کانتانم ده کرد. به لام ههر

کورپهکان گه پرانه وه دواوه. ههمووان هه په سابوون، ته نانه ت ئه و کورته بنانه ش که چاو و گو یچکه یان گرتبوو واقیانورپامبوو. له وه دهچوو له ماوه ی ئه و ههموو سلانه دا چه نده ها شتی سه یروسه مه ریه یان له و کهسه زۆرزان و خۆشه زه یه بینییّت، به لام و ابزانم ئه وه یه کهمین جار بوو که ببینن بگری.

ته ماشایه کی فرۆدم کرد و بینیم چاوهکانی ته پووبوون، یه کسه ر زانیم که ئه و گیره شیوینه بچکۆله یه، له گه ل ههموو ئه و شته قۆرانه شیدا، خۆشه ویستترین کهسه له لای. به هیواشی باوه شیکی پیدا کرد و به دهنگیکی پر له نه وازشه وه گوتی؛

«ششش، بهسه، بهس»

جوکه ر خۆی راپسکاند و له ژیر ده ستیدا هاته ده ره وه. دوا ی که میک پاشای کوپ له بهردهمی جوکه ردا قوتبووه و گوتی؛
«ده مه ویت ئه وه تان بیربخه مه وه که بۆتان نه سهری که سیک لی بکه نه وه که بگری»

کوری قه ره به دوایدا هاواری لی به رزبووه وه و گوتی؛
«ناتیه ش!»

ئینجا پاشای کوپ له سهر قسهکانی بهردهوامبوو؛
«جگه له وه ش یاسایه کی زۆر کۆنمان هه یه و به پیی ئه و یاسایه هه تا کهسه که ههموو قسهکانی ته واو نه کات، نابیت سهری لی بکریته وه. لی ره شدا هی شتام ههموو شتی کمان بۆ روون نه بۆته وه و هی شتام ههموو کاغه زه کان نه خراونه ته سهر میزه که. له بهرئوه فه رمان ده دم بهرله وه ی سهری جوکه ر لی بکریته وه، بخریته سهر میزه که»
جوکه ر به ده دم هه نسکه وه گوتی؛

تایبه ته به پنگه ی پرتووک

هەر زۆر سەرقالی شیوهی پوخساریانن و ههست بهوه ناکهن که دهژین»

کچی دینار به دهنگیکی بهرز گوتی؛

«ئهمه یه که مین جاره له ژیاندا شتیکی هینده بی شه رمانه بیستم. ههتا که ی پنگا بهم زۆر زانه به دین که قسه بکات؟»
جۆکه ر گوتی؛

«به لām هەر ئه وه نده نیه که شتیکی بی و من بیبینم، به لکو شتیکی که له ناوه وهدا ههستی پی ده که م. ههسته ده که م من ده ژیم و پر له... بوونه وه ری کم و پر له ژیانم... شتیکی سه یروسه مه رهم و هی دی هی دی گه وه ده بم... پیست و قز و نینۆک و هه موو شته کانی ترم هه یه... ههسته ده که م بوو که شوشه یه کی مرۆیی پر له ژیانم... وهک لاستیک وام و ده توانیت دهستم لی ده یه... جۆکه ر پر سیاریک ده ورۆژینی و ده لی ت؛
ئهم پیاوه لاستیکی له کو یوه هاتووه؟»

له ویدا پاشای قهره گوتی؛

«پنگه ی پی ده یه به رده وام بی ت؟»

پاشای کوپ سه ریکی بو له قاند و گوتی با قسه کانی بکات.

جۆکه ر له سه ر قسه کانی به رده وام بوو و گوتی؛

«ئیمه ده ژین!»

هاوکات هه ردوو دهستی راوه شان و زهنگۆله کانی زرنگانه وه؛

«ئیمه له ژیر ئاسمانیکی کراوه دا له ناو هه کایه تیکی ئه فسانا ویدا ده ژین. جۆکه ر ده لی ت ئهمه مایه ی سه رسامبوونه. ئه و بو ئه وه ی له و راستیه دل نیابیت، به رده وام نو قورچ له قۆلی خۆی ده گری ت»
سیی کوپ هه لیدایه و گوتی؛
«دیشیت؟»

له بهر ئه و هۆیه ش من ده متوانی چه نده ها شت ببینم که ئیوه له ئاستیاندا کو یربوون»

جۆکه ر هەر له سه ر می زه که پالکه وتبوو و له کاتی قسه کردنیدا قاجی باده دا. زهنگۆله کانیشی به هیواشی ده زرنگانه وه.

«ئیوه هه موو به یانیه ک ده چوون به لای کاری پۆژانه تانه وه. به لām قهت به ته واوه تی به خه به رنه بوون. راسته مانگ و خۆرتان ده بی نی، چاوتان له ئه ستیره کانی ئاسمان و هه موو رو دا وه کانی چوار ده ورتان بوو، به لām له گه ل ئه وه شدا هیچ شتی کتان به راستی نه ده بی نی... جۆکه ر که سیکی جیا وازه، چونکه له گه ل هاتنه ناو ئهم جیهانه وه په رۆشیه کی سه یری هه بووه و ده توانیت به قۆلی پروانی ت و چه نده ها شتیش بی نی ت.

له ویدا کچی دینار قسه کانی پی بری و گوتی؛

«که واته تو پیمان بلێ هه ی زۆر زان! تو چیت بی نیوه که ئیمه نه مان بی نی بیت؟ گه ر شتیکی وا له ئارادایه، فه رموو یه کسه ر بی خه ره روو»

جۆکه ر له وه لāmدا گوتی؛

«من خۆم بی نیوه. من خۆم بی نیوه که به چ شیوه یه ک به نیو ده وه نه کان و دره خته کانی ناو باخه گه وه ره که دا ده رۆم»

له ویدا دووی کوپ گوتی؛

«له ئاسمانه وه خۆت ده بی نی؟ یان چاوه کانت بالیان هه یه و ده توانن وهک بالنده بفرن؟»

«به لێ، به شیوه یه ک له شیوه کان وایه. له به ره ئه وه ی هینده به س نیه که له گیر فانه که تا ئاوینه یه کی بچکۆله ده ربه ی نی ت و ته ماشای خۆت بکه ی ت، هه ره وک چۆن که چه کانی لادی که مان به رده وام ده ی که ن. ئه وان

تایبته به پنگه پرتووک

نهدیه ویست گوئی بۆ شلېکات، راسته دوو گوچکه بدموچاوتانه وه
 بوو، بهلام سئو و ههرمئ و شلیک و مۆز کونی گوچکه تانی گرتبوو،
 ههریه که دوو چاویشتان هه بوو بهلام سوودی چیه گهر هه میشه
 چاوتان له وه وه بیته که زیاتر و زۆرتر بخۆنه وه؟ جۆکه دهلیته
 شته کان ئاوهان، چونکه تهنه جۆکه ههقیقهت دهزانیت»
 کورته بنه کان له هۆله کهدا ههر تهماشای یه کتریان دهکرد.

دیسانه وه پاشای کوپ پرسپاری لیکرده وه و گوتی؛

«پیاوه لاستیکیه که له کوپوه هاتوه؟»

جۆکه دهستهکانی بادا و گوتی؛

«ئیمه فهناسیای "فرود"ین. پۆژیک له پۆژان فهناسیایکانی هینه
 پرژیانبوون، که له سهریه وه هاتنه دهره وه. جۆکه دهلیته ئه وه
 مهحاله! ههروه ها دهلیته ههروه ک مانگ و خۆر مهحاله، بهلام مانگ و
 خۆر راستین»

کورته بنهکانی هۆله که به سه رسامیه وه تهماشای "فرود"یان دهکرد و
 ئه وه پیاوه پیره ش تووند تووند مهچه کی گرتبووم.

دیسانه وه جۆکه رهوته وه قسه کردن؛

«بهلام هیشتام شتی تریش زۆر ماوه. دهتوانین بۆ نمونه بلیین "ئه
 فرود کییه؟" جۆکه دهلیته ئه ویش پیاویکی بووکه شوشه یی
 سهیروسه مهریه. پرله ژیان و له ژیر ئاسمانیکی شیندایه. ئه
 له سه ره تادا تهنه که سه بوو که له سه ره ئهم دوورگه یه دا ده ژیا، بهلام له
 راستیدا خۆی سه ربه دهسته یه ک یاری کاغه زی تره. که سیش نازانیت
 چه ند کاغه ز له وه دهسته یه دا هه یه. وه که سیش نازانیت ئه وه که سه
 کییه که کاغه زه کان له وه دهسته یه وه دابه شده کات، جۆکه تهنه یه ک
 شت دهزانیت؛ "فرود"یش پیاویکی بووکه شوشه ییه و له ناکاودا

«هه موو که ره تیک که ده جوله یه وه زهنگوله کانم ده زرنگینه وه، وه
 هه موو که ره تیکیش که گویم له وه دهنگه ده بیته هه سته که م که ده ژیم»
 ههر پاش قسهکانی یه که سه ره ده ستیکی به زر کرده وه و زۆر به هیزه وه
 پایوه شاند، هه ندیک له کورته بنه کان له ترساندا گه رانه وه دواوه.

پاشای کوپ قورگی بۆ پاک کرده وه و گوتی؛

«ئه ی ئیستاکه دهزانیت ئه وه پیاوه لاستیکیه له کوپوه هاتوه؟»

جۆکه ریش له وه لامدا گوتی؛

«هه موو که سیکی خۆی له لای خۆیه وه ئه وه مه ته له ی هه له یناوه. بهلام
 ههر که سه وه په ی به به شیکی که می بردوه. چونکه ههر که سیکی چه ند
 پارچه یه کی که می وینه که ی به ده سته وه یه و ئه مسه رو ئه وسه ر
 پیده کات، ههر له به ره ئه وش بۆ ئه وه ی ههر که سه وه له لای خۆیه وه
 ئاسانترین بیروکه گه لاله بکات ده بیته هه موو پارچه کان کوپکاته وه.
 هۆی ئه مه ش ده گه رپته وه بۆ ئه وه ی که هینه دیکی زۆرتان له وه
 خواردنه وه ئه رخه وانیه خواردوته وه. جۆکه ره خۆی به پیاویکی
 بووکه شوشه یی ئه فسوناوی داده نیته و دهلیته ئیوه ش ههروه ک ئه
 ئه فسووناوین. بهلام تهنه ئه وه نده یه که ئیوه خۆتان ئه وه نابین. له
 هه مان کاتدا هه ستیشی پیناکه ن، چونکه له وه کاته دا که خواردنه وه
 ئه رخه وانیه که ده خۆنه وه، تهنه تامی ههنگوین و گوله غه زیم و تووی
 چاکبوونه وه و ره گی خر و گرامین ده که ن. به و شپوه یه ش به بی ئه وه ی
 هه ست به وه بکه ن که هه ن، له گه ل ژیاندا ده رۆن. ئه وه که سه ی که
 هه موو جیهان له ده میدا بیته، له دوا جاردا له بیر ده چیته وه که ده می
 هه یه. وه ئه وه که سه ش که هه موو تامهکانی جیهان له ده ست و قاچیدا
 بیته، ئه وه راستیه له یاد ده کات که خۆی که سیکی بووکه شوشه ییه.
 جۆکه ره برده وام ده یویست ههقیقهتتان پیلیت، بهلام ههچ که سیکتان

تایبه ته به پنگه ی پرتووک

«ئەگەر فرۆد لە لادیكەدا بمیڤیتەو، هەمیشە ئەو خالەمان بەبیردەهینیتەو، ئەو ئیمە شتیکی دروستکراوین، لەبەرئەو دەبیت بە شمشیری کورەکان بمیڤیت»

جۆکەر لەسەر میزەکە هاتە خوارەو و بە هۆلەکەدا دەهات و دەچوو، لەپیشدا ئاماژەی بۆ فرۆد کرد، بەلام پاش نەختیک پرووی لە پاشاکان وەرچەرخاند و گوتی؛

«وابزانم قەت شتیکی باش نەبوو، کە میستەر و ئافەریدەکانی هیندە نزیکی یەکتەری بزین، چونکە بەو شیوەیە پێیتێدەچیت زۆر بەئاسانی یەکتەری وەرستبکەن. بەلام لە هەمان کاتیشدا نابیت لۆمە ی فرۆد بکەین و بلێین فەنتاسیاکانی هیندە پەرلەژیانبوون کە لە دواجاردا لە سەریەو هاتوونەتە دەرەو»

پاشای سینەک تاجە بچکۆلەکی سەری پیک کردەو و گوتی؛
«هەموو کەسێک بۆی هەیە بە ئارەزووی دلی خۆی فەنتاسیای هەبیت، بەلام لەهەمان کاتیشدا ئەرکی سەر شانیەتی کە بە فەنتاسیاکانی بلێت ئیوە تەنھا فەنتاسیان و هیچی تر. ئەگەر نا، ئەوا گالتهیان پێدەکات و بەو شیوەیەش فەنتاسیاکان بۆیان هەیە بیکوژن»
لەناکاودا خۆر کەوتە پشت پەلە هەوریکی گەرەو و یەکسەر هەموو هۆلەکە تاریک بوو.

پاشای قەرە گوتی؛
«کورەکان... گوێتان لێیە ئیمە دەلێین چی؟ سەری میستەر بپەرینن!»
خۆم لەسەر کورسیەکەم هەلدا یە خوارەو و پیک لەو کاتەدا کورپی قەرە گوتی؛
«پاشا بەرپێزەکان، پێویست ناکات سەری بپەرینن، چونکە فرۆد خۆی مردوو»

بەیانیهکیان بەئاگابوو لەوێ کە پەرلەژیانە. جۆکەر لێردا پرسیاریک دەرووژینیت و دەلێت؛ «ئەو ئەو لە کوێو هاتۆتە دەرەو؟» بەردەوام هەر ئەو پرسیارە دەکات، هەتا ئەو کاتە ی پوژیک لە پوژان وەلامەکی دەستدەکەوێت.

لەویدا لەو دەچوو کورتەبنەکان لەپاش سوپیکی دورودریژی سربوون خەبەرێان ببیتەو. دووی کوپ و سیی کوپ هەریەکەو گسکیان دۆزیەو و کەوتنە گسکەکانی هۆلەکە. هەر چوار پاشاکە بەشیوەی بازنیەکی بچکۆلە وەستان و دەستیان خستە سەرشان یەکتەری. بۆ ماویەک هەروا وەستاوون و بەهیاوێشی قسەیان لەگەڵ یەکتەریدا دەکرد، دواتر پاشای کوپ پرووی کردە جۆکەر و گوتی؛
«بەداخەو پاشاکانی ئەم لادییە گەشتنە ئەوێ کە ئەم زۆرزانە راستدەکات»

یەکسەر جۆکەر گوتی؛
«ئەو بۆچی راستیەکی ئەو جیگە داخە؟»
هەتا ئەوکاتە هەر پالکەوتبوو، بەلام دواتر شانیکی دادا و تەماشایەکی پاشای کوپی کرد.
پاشای دینار خۆی لەباسەکە هەلقورتاند و گوتی؛
«پێمان ناخۆشە کە جۆکەر راستیەکی پێ گوتین، چونکە ئەو راستیە مانای ئەو دەبەخشیت کە "میستەر" دەبیت بمیڤیت»
جۆکەر پرووی دەمی تیکرد و لێی پرسی؛
«ئەو بۆچی ئەبیت "میستەر" بمیڤیت؟ خۆتان دەزانن کە هەمیشە دەبیت بەپێی یاسایەکی کەسێک لولبکریڤت»
ئەم جارەیان پاشای سینەک وەلامی دایەو و گوتی؛

www.pertwk.com

تایبەتە بە پێگە ی پەرتووک

«میوانەکه مان راست دەکات، لەبەرئەوه هەقی پەوای خۆمانە که سەری ئەو زۆرزانە بپه‌پینین. هەتاوه‌کو ئەم زۆرزانە نه‌کوژین، قەت له‌ده‌ستی ئەو که‌سه‌ پرزگارنابین که هەموومانى هەلخه‌تاندبوو. ئاده‌ی کۆپه‌کان! یه‌کسەر سەری ئەو بيشه‌رمه‌ بپه‌پین!»

جۆکه‌ر به‌په‌له‌ بۆی ده‌رچوو، پالێ به‌ چه‌ند هه‌وتیک و هه‌شتیکه‌وه‌ نا و دواتر خۆی گه‌يانده‌ هه‌مان ئەو ده‌رگایه‌ی که بللی کۆپی لیوه‌ پۆیشت و ئەویش ونبوو. منیش هه‌ستمکرد کاتی میوانداریه‌که‌م ته‌واوبوو. پۆیشتمه‌ ده‌ره‌وه‌ و به‌ناو کۆلانه‌کانی ئەو لادێ بچکۆله‌یه‌دا پۆیشتم. له‌سەر خانوه‌کانه‌وه‌ هیشتام زه‌رده‌ی خۆرم به‌دی ده‌کرد، به‌لام له‌ هه‌یج کونیکه‌وه‌ جۆکه‌ر و بللی کۆپ دیارنه‌بوون.

یه‌کسەر ئاو‌پێکم دایه‌وه‌. فرۆدم بینى له‌سەر کورسیه‌که‌ی خزابوه‌ خواره‌وه‌ و بێ گیان له‌سەر زه‌ویه‌که‌ که‌وتبوو. ئەوه‌ یه‌که‌مین جارم نه‌بوو که‌ که‌سیکی مردوو ببینم. من ده‌مزانى ئیتر فرۆد هه‌رگیزا و هه‌رگیز ناتوانیت که‌په‌تیکی تر به‌چاوه‌ پرشنگداره‌کانی ته‌ماشام بکاته‌وه‌.

تا ئەو په‌پى پاده‌ هه‌ستم به‌ ته‌نهایی و به‌تالێ ده‌کرد. له‌ناوکدا له‌نیو ئەو دوورگه‌ سه‌یره‌دا خۆم به‌ ته‌نیا بینیه‌وه‌. کۆمه‌لیک کاغه‌زی زیندووش له‌ چوارده‌و‌رمدا‌بوون، به‌لام هه‌یچیان... هه‌یج یه‌کیک له‌ کاغه‌زه‌کانی ده‌سته‌که‌ وه‌ک من مرۆف نه‌بوو.

هه‌موو کورته‌بنه‌کان به‌شیوه‌ی بازنه‌یه‌کی چر به‌چوارده‌وری "فرۆد"دا وه‌ستان. نیگایه‌کی پر له‌ به‌تالێ له‌سەر ده‌موچاویان ده‌بینرا، به‌تالتر له‌و نیگایه‌ی که‌ پۆژی پيشتر که‌ له‌ لادیکه‌یان نزیک بوومه‌وه‌ و له‌سەر پوویان بینیم.

سه‌رنجدا بللی کۆپ چه‌ند وشه‌یه‌کی به‌ گوێی پاشای کۆپدا چرپاند. دواى ئەوه‌ رێک به‌ره‌و ده‌رگا‌که‌ی ده‌ره‌وه‌ پایکرد و ونبوو. له‌و کاته‌دا جۆکه‌ر گوتی؛

«ئێستا که ئیدی پشت به‌ خۆمان ده‌به‌ستین، چونکه‌ فرۆد مرد و هه‌ر ئافه‌ریده‌کانی خۆیشی کوشتیان»

زۆر دلم ته‌نگ بوو، زۆر توو‌په‌ش بووم. هه‌ر له‌بەرئەوه‌ خۆم گه‌يانده‌ لای جۆکه‌ر و ده‌ستم دایه‌، به‌رم‌کرده‌وه‌ بۆ ئاسمان و پاموه‌شاند. زه‌نگۆله‌کانی ده‌زرنگانه‌وه‌. له‌ویدا گوتم؛

«تۆ کوشتت. تۆ ساردیه‌ ئه‌رخه‌وانیه‌که‌ت له‌ کوخه‌که‌ی "فرۆد"دا دزی و هه‌ر تۆش راستی کاغه‌زه‌کانی فرۆدت ئاشکراکرد»

خسته‌مه‌وه‌ سه‌ر زه‌وی و له‌و کاته‌دا پاشای قه‌ره‌ گوتی؛

...پاشان له سهر ئه وه برپاریاندا که یه کی زهنگوله یه کمان بکړیته
مل...

پیش ئه وه ی فرود بمریت، باوکم له ناو جیگا که یدا جولایه وه، به لام زور
په روشی خویندنه وه که م بووم و نه متوانی کتیبه که بچکوله که دابنیم.
به لام هر که مرخی لیبه رزبو وه، خیرا کتیبه که م خنیه ناو
گیرفانم وه.

له و کاته دا که له ناو جیگا که یدا ههستا گوتم؛

«باش خه وتیت؟»

زور سهر سام ده هاته بهرچاوم و له وه لامدا گوتی؛

«هر زور خوش خه وتم و خه ونیکی سه یروسه مه رشم بینی»

«چیت بینی؟»

هیشتام هر له سهر جیگا که ی دانیشتبوو. پیم وابیت له وه ده ترسا گهر
له جیگا که یدا بیته دهر وه، خه ونه که ی بیر بجیته وه.

«له خه ونمدا هه موو خه لکی کورته بنه ی بچکوله بوون، ریک هه رو دک
ئو چیرو که ی که تو له سهر سهر بانه که بوت گیرامه وه. هه موومان

وه کویه که ده ژیاين، به لام ته نها من و تو سهر سامی ئو راستیه بووین
که ده ژین. دکتوریک پیریش له پړیکدا شتیکی دوزیه وه و گوتی هه موو

کورته بنه کان له ژیر نینوکی په نجه گه وره ی قاجیاندا نیشانه یه کی
بچکوله هه یه. ئو نیشانه یه ش ته نها له ژیر مایکروسکوب و زهره بیندا

ده بینرا. هر نیشانه یه کیش له یه کی که له نیشانه کان یاری کاغز و
ژماره یه که پیکه اتبوو، ژماره کان له یه که وه هه تا چهند ملیاردیک

ده بوون. کورته بنه یه که نیشانه یه کی "کوپ" و ژماره ی 728964

تایبه ته به پتگی په پرتووک

پیوه بوو، یه کی تر نیشانه ی "سینه ک" و ژماره ی 60143 و یه کی
تریش نیشانه ی "دینار" و ژماره ی 2659 پیوه بوو. پاشان
سهر ژمیری که گشتی سازدرا و بویانده رکه وت که هیچ دوو که سیک
نیه که هه مان ژماره یان پیوه بیت. به و شیوه یه ش مرو فایه تی وه ک
یاریه کی کاغزی گه وره ده بینرا. به لام دواتر (لیره دا دیمه سهر خاله
ههره گرنگه که) بویانده رکه وت که دوو کورته بنه هیچ جوړه
نیشانه یه کی ئاوه یان پیوه نیه. ئو دوو که سه ش... هانس توماس و
باوکی بوو. لیره شه وه کورته بنه کان ی تر لیمان ده ترسان. پاشان له سهر
ئو وه برپاریاندا که یه کی زهنگوله یه کمان بکړیته مل، به و جوړه ش
هه موو که سیک ده یزانی که له چ شوینیکداين»

به راستی منیش پیم وابوو خه ونیکی پرله ژیاينی بینیت، به لام
له بنه رته دا ته نها ئه وه نده ی کردبوو که شتیکی زیاتری له سهر
چیرو که که ی من هونیو وه و هیچی تر.

پاش ماوه یه که گوتی؛

«ئو هه موو بیرکردنه وه و خه یالانه ی ناوه وه مانم به لاهه سهره، به لام
بیرکردنه وه ههره قوله کانمان ته نها له و کاته دا دینه دهر وه که

ده خه وین»

منیش گوتم؛

«به لایه نی که مه وه له و کاتانه دا دهر ده که ون که زورمان
نه خوار دبیته وه»

ئو وه یه که مین جاریوو که هه روا سهر مبات و پیکه نیت، وه به ی
ئو وه ی به په له شتیکی به خه یالدا بیت و وه لامیکم بداته وه. له وه ش

سهر تر ئو وه بوو که بو نانی به یانی چووینه خواره وه و جگهره ی
له گهل خویدا هه لنه گرت.

تایبته به پنگه‌ی پرتوک

سه‌ریکم بو پراوه‌شاند.

«هۆکه‌ی ده‌گه‌رینه‌وه بو ئه‌وه‌ی که جیهان به‌لایانه‌وه وهک خوویه‌کی لیهاتووه»

که‌میک خویی به هیلکه‌که‌یه‌وه کرد و گوتی؛

«هه‌موو که‌سیک به‌رله‌وه‌ی باوه‌ر به‌م جیهانه‌ بکات، چه‌ندین سالی به‌وه‌وه کوشتووه که خوی له‌سه‌ری رابه‌ینیت. ئه‌و حاله‌ته زور به‌ئاسانی له هه‌لسوکه‌وتی مندالی بچکوله‌دا ده‌بینریت. به‌سه‌رسامیه‌وه ته‌ماشای شته‌کانی چوارده‌وریان ده‌که‌ن و باوه‌ر به‌چاوی خویان ناکه‌ن. هه‌رله‌به‌رئه‌وه‌شه که په‌نجه بو هه‌موو ئه‌و شتانه راده‌کێشن که ده‌بینن و ده‌لێن "ئه‌وه چیه؟". به‌لام ئیمه‌ی گه‌وره به‌و شیوه‌یه جیهان نابینن. ئیمه هه‌موو شته‌کانمان چه‌نده‌ها جار بینوه، له‌به‌رئه‌وه جیهان بوته شتیکی ئاسایی له‌لامان»

بو ماوه‌یه‌کی دورودریژ دانیشتبووین و په‌نیر و گوشتی به‌رازمان ده‌خوارد. کاتیکیش که قاپه‌کانمان هیچی تیدا نه‌ما، باوکم گوتی؛

«په‌یمانیک به‌یه‌کتري بده‌ین، هانس تۆماس؟»

«چ په‌یمانیک؟»

ریک ته‌ماشای ناو چاوی کردم و گوتی؛

«با په‌یمان به‌یه‌کتري بده‌ین و بلێن ئه‌م جیهانه به‌جیناهیلین ئه‌گه‌ر نه‌زانین ئیمه‌ کێین و له‌ کوپه‌ هاتووین، به‌لایه‌نی که‌مه‌وه هه‌تا له‌و باره‌یه‌وه شتیکی زیاترمان بو پوون نه‌بیته‌وه، واز له‌م جیهانه ناهین»

«پازیم»

له‌ویدا بو ئه‌وه‌ی په‌یمانه‌که‌مان ببیته شتیکی راسته‌قینه، ده‌ستی راستم بو راکێشا و ته‌وقه‌یه‌کم له‌گه‌لدا کرد. دواتریش گوتم؛

نانی به‌یانی له ئوتیلی "تیتانیا"دا تا بلێت ساکار و خوشبوو. ئه‌و خواردنه‌ی که یه‌کسه‌ر ده‌خرایه سه‌ر میزه‌که و له‌سه‌ر پارهی ژوره‌که‌بوو، چه‌ند شتیکی ساکار و قۆرپوو، به‌لام له‌ولاتره‌وه میژیکی گه‌وره‌یان رازاندبووه و هه‌ر که‌سه‌و به‌ئاره‌زووی دلی خوی قاپی لیپرده‌کرد، هه‌لبه‌ته ئه‌و یه‌که‌یان به‌پاره‌بوو.

باوکم که‌سیکی زورخوڕ نه‌بوو، به‌لام ئه‌و به‌یانیه شه‌ربه‌ت و ماست و هیلکه و ته‌ماته و گوشتی به‌راز و گیامارانه‌ی خسته سه‌ر قاپه‌که‌ی، منیش قاپیکی خوشم بو خۆم رازاندوه.

باوکم له‌و کاته‌دا که هیلکه‌که‌ی پاکده‌کرد گوتی؛

«راستت کرد که گوشت خواردنه‌وه شتیکی قۆره. خه‌ریکبوو ساده‌یی و پوونی دونه‌ی له‌بیرده‌بردمه‌وه»

منیش گوتم؛

«به‌لام خۆ واز له‌فله‌سه‌فه ناهینیت؟»

من هه‌میشه که‌میک له‌وه ده‌ترسام که "بیر"ه تیزه‌که‌ی به‌سترا بیته‌وه به‌ خواردنه‌وه‌وه و له‌دلی خۆمدا ده‌مگوت ئه‌گه‌ر واز له‌ خواردنه‌وه به‌ینیت، ئه‌وا یه‌کسه‌ر وهک خه‌لکانی ئاسایی لیدیت.

به‌سه‌رسامیه‌که‌وه ته‌ماشایه‌کی کردم و گوتی؛

«نا، نا... خه‌مت نه‌بیت. ئه‌توانم بلیم به‌ پیچه‌وانه‌وه ده‌بیت؛ له ئیستا که به‌دواوه ده‌بمه‌ فه‌یله‌سوفیکی چاونه‌ترس»

له‌ خوشیاندا هه‌ناسه‌یه‌کم بو هه‌لکێشا، نه‌ختیک دواتر که‌وته‌وه قسه و گوتی؛

«تۆ ده‌زانی بۆچی زۆرینه‌ی خه‌لکی له‌م جیهانه‌دا دین و ده‌رپۆن و سه‌رسامی شته‌کانی چوارده‌وریان نابن؟»

www.pertwk.com

«بەلام با لەپیشدا دایکم بدۆزینەو، چونکە بێم وانیە بەبی دایکم
بتوانین درێژە بەو پەیمانە بدەین»

تایبەتە بە پێگەى پەرتووک

بللی کوپ

...کاغەزەکەم هەلگێراپەو و سەیریکم کرد، بللی "کوپ" بوو...

لە ماشینیەکەدا دانیشتین و نیازمانبوو بەرەو شارى "پیرالیفس" برۆین،
لەو کاتەدا باوکم وەک کەسیکی زۆر بەپەرۆش دەهاتە بەرچاو.
نازانم پەرۆشی ئەو بوو کە سەردانی ئەو شارەمان دەکرد، یان
پەرۆشی ئەو بوو کە بۆ پاشنیوەپۆ دەبواپە تەلەفونی بۆ دەلالەکە
بکەدایە و چاوەڕوانبوو کە شوینی دایکمان بۆ بدۆزێتەو.
ماشینیەکەمان لە ناوەراستی ئەو شارە بەندەرێە گەورەیدا ڕاگرت و
دواتر ڕیگای بەندەرە نیونەتەوێەکەمان دۆزیەو.
پاشان پەنجەى بۆ پاپۆریکی شتومەکی پووسی ڕاکێشا و گوتی؛
«17 سال لەمەوبەر ئالێرەدا پاپۆرەکەمان بەستبوووە»
ئینجا بەدورودریژی کەوتە باسکردنی بازەکانی ژیان و گوتی ژیان
لە چەند بازەییەک بیکهاتوو و یەک لەدوای یەک کۆتاییان پێدیت.
دواتر پرسیاریکم لیکرد و گوتم؛
«بەراست... دەبیت کەى تەلەفونی بۆ بکەیت؟»
«لەپاش کاتریمی "سێ"و»
تەماشایەکی کاتریمیەکەى کرد، منیش بەدوایدا هەمان شتمکرد.
کاتریمی دوانزەونیو بوو.
لەویدا گوتم؛
«چارەنووس وەک گۆلەکەلەرم وایە، لە هەموو لایەکەو وەک یەک
گەشەدەکات»
باوکم بەشیوێەکی زۆر سەیر دەستیکی بادا و گوتی؛
«ئەم قسە قۆرانیە چیە تۆ دەیکەیت، هانس تۆماس؟»

تایه ته به پنگه ی پرتووک

لهو کاته دا کاتژمیر چاره کی دهویست بۆ سئ. بهرلهوهی بپوات قاپیکی گهورهی ئاسکریمی بۆ بانگکردم، بهلام پيش ئهوهی بۆم بخه نه سهر مێزه که، زه پهبین و کتییبه بچکۆله کهم له گیرفانمدا ده رهینا. ئه و جاره یان کتییبه بچکۆله کهم له ژیر قه راغی مێزه که دا شارده وه و لهویوه ده مخوینده وه، به و شیویهش که س پیی نه ده زانیم.

به سهر گرده که دا به په له به ره و پووی کوخه که ی فرۆد ههنگاومنا. لهو کاته دا که رامده کرد، له ژیر پیمه وه گویم له خرمه خرمیکی هیواشبوو، ههرده تگوت زهویه که ی ژیر پیم له پریکدا وردوخاش ده بیئت. که گه یشتمه لای کوخه که، دیسانه وه ئاورپیکم له لادی که دایه وه. زۆربه ی کورته بنه کان هۆلی ئاههنگه که یان به جیهیشتبوو، به پراکردن به نیو خانوه کاندای ده هاتن و ده چوون. گویم لیوو یه کیکیان هاواری کرد و گوتی؛ «بیکوزه!»

یه کیکی تریشیان گوتی؛
«ههردووکیان ده کوژین!»

دهرگای کوخه کهم کرده وه. ئای که به تال دهاته بهرچاوم... من ده مزانی ئیتر هه رگیزاو هه رگیز فرۆد ناتوانییت که په تیکی تر پی بخته وه ناو ئه و کوخه. له سهر یه کیکی له کورسیه کان دانیشتم و هه ناسه یه کم بۆ هه لکیشا.

هه ستامه وه سهر پی، له سهر مێزه که ی بهرده مم شوشه یه کی ماسی گه وه دانرابوو، ماسیه کی پرته قالی بچکۆله ی تیدابوو، من بۆ ماوه یه که هه ر ته ماشای ئه و ماسیه پرته قالیهم ده کرد، له م سهر وه بۆ ئه و سهر مه له ی ده کرد. هه ر لهو کاته دا چاوم که وته سهر جه والیکی

پیمواییت زۆر له وه ده ترسا که دایکم ببینین و به ته واوه تی نه یده زانی ئه و کاته چی پرووده دات. یه کسه ر به دوا ی قسه کانی دا گوتم؛ «برسیمه»

قسه یه کی باشم نه گوت، به لام نه مده توانی ده موده ست شتی که بدۆزمه وه که په یوه ندی به گۆله که له رمه وه هه بیئت. به هه رحال دواتر بۆ نانخواردنی نیوه پۆ به ره و به نده ره به ناوبانگه که ی "میکرۆلیمانۆ" پۆیشتین.

له و پینگایه دا به لای به له میکدا پۆیشتین، باوکم گوتی ئه و به له مه به ره و دوورگه یه که ده پوات که ناوی "سانتۆرینی" یه. ههروه ها گوتی کاتی خۆی ئه و دوورگه یه زۆر زۆر گه وره تر بووه، به لام به هۆی بورکانی یه که له سه ری هه که وه زۆرینه ی دوورگه که له ده ریادا ونبووه و ئیستا که که میکی ماوه ته وه.

خواردنیکی خۆشمان داوا کرد. له کاتی نانخواردندا هیینه قسه مان نه کرد، ته نها ئه وه نده نه بیئت که باوکم چه ند وشه یه کی ده رباره ی هه ندیک ماسیگر وت که له خوار چیشتخانه که وه خه ریکی تۆره کانیان بوون. هه ردوو کمان یه کی دوو سئ جار ته ماشای کاتژمیره کانمان کرد. هه ردوو کیشمان ده مانویست به شیویه که سه یری که یین که ئه وی تر پی نه زانییت، به لام هیه چمان به ته واوه تی نه مان توانی به دزیه وه سه یری بکه یین.

پاش ماوه یه که باوکم گوتی؛
«من ده پۆم ته له فونه کهم ده کهم»

تایبه ته به پنگه ی پرتوک

«ئهمه شی تیڅه»

رپوښتینه بهر هیوانه که و لهویدا پروبه پوی دیمه نیکی ناخوش بووینه وه. هه موو کورته بڼه کان به سهر گرده که دا هه لده زنان و بهر و کوخه که ده اتن. هه ندیکیان به پیچ ده رپوښتن، هه ندیکي تریشیان به سوار ی "مولوک" وه بوون. هه ر چوار کوره که له پیش هه موویانه وه رپانده کرد و هه ر چواریشیان شمشره کانیان به رزکرد بووه وه. لهویدا جوکهر گوتی؛

«لهم ریگایه وه، ده ی خیراکه!»

رپامانکرده پستی کوخه که و چووینه سهر توله ریگایه که به ناو دارستانی سهر و لادیکه دا ده رپوښت. ریک له و کاته دا که گه یشینه ناو داره کان، ناو ریگمان دایه وه و بینیمان هه ندیک له کورته بڼه کان گه یشتبونه سهر ته پوڅکه که.

جوکهر له بهر ده ممه وه هه روه که بزن له سهر ریگاکه خوی هه لده دا و هه لده به زیه وه. بیرم دیت له و کاته دا پیچ ناخوش بوو که ریک زهنگوله یان به و بزنه وه کرد بوو، چونکه زرنکه ی زهنگوله کانی وای له بزنه کانی تر ده کرد که به ئاسانی بیدوزنه وه و دوی بکه ون.

هه ر له و کاته دا که رپامانده کرد، جوکهر گوتی؛

«ده بیت کوری نانه واکه ریگای ده ریا بدوزینه وه»

هه موویم بو گپرایه وه و گوتم له ده شتیکی پان و بهرینه وه هاتمه ئیره و لهویدا بهرله وهی دوو و سیی سینک له کیلگه که دا ببینم، چاوم به هه نگه گه وره کان و "مولوک" هه کان که وت.

پاش قسه کانم یه کسهر جوکهر ئماژهی بو ریگایه که کرد که به لای چه پدا پیچی ده کرده وه و گوتی؛

«که واته ده بیت ئهم ریگایه یان بیت»

سپی، له سوچیکی ژوره که دا بوو. له وه ده چوو له پیستی یه کی که له ئاژه له شش قایچه کان دروستکرا بیت. شوشه یه کی به تالم له سهر میزیکي به رده م په نجه ره که دا دوزیه وه، ماسیه پرته قالیه که و هه ندیک ناوم رپورده ناوی، دواتر زور به هیواشی بتله که و شوشه ی ماسیه که م خسته ناو جه واله سپیه که وه. له سهر ره فیه کی سهر ده رگاکه، قتوو دارینه که م دوزیه وه، ئهو قتوو ی که کاتی خوی کاغه زه کانی فرودی تیډا بوو بوو. ئه ویشم خسته ناو جه واله که وه.

زور به په له به کوخه که ی "فرود" دا خولامه وه و چه ند شتیکی جیاواز جیاوازم کورده وه. په یکه ریکی شوشه ییم بینی که شیوه ی یه کی که له "مولوک" هه کانی نیشانده دا، به لام له و کاته دا که ده ستمدایه گویم له زرنکه یه که بوو که ریک له و دیوی کوخه که وه هات. که میک دواتر جوکهر له ده رگاکه وه خوی هه لده ی ژوره وه. به ده م هه ناسه برکیوه گوتی؛

«ده بیت هه ر ئیستا بوی ده بچین و خومان بگه یه نینه ده ریا»

به سهر سورمانیکه وه گوتم؛

«هه ردوو کمان؟»

«به ئی هه ردوو کمان! به لام به راستی ده بیت په له بکه یین، ده ریاوان»

«بو؟»

«دورگه خه یالیه که له ناوه ورا ده رمیت»

هینده ی گوت و یه کسهر یاری جوکهر که م بیرکه وته وه.

له و کاته دا که خه ریک بوو ده می جه واله که م داده خست، جوکهر م بینی و له وه ده چوو له ناو دولا به که دا به دوی شتیکی بگه ریت. پاش نه ختیک به خوی و بتلیک له خواردنه وه بریقه داره که وه گه رپایه وه لام. نیو بتلی له خواردنه وه ئه رخنه وانیه که تیډا بوو و گوتی؛

تایبه ته به پنگه ی په ړتووک

ئاماژهی بۆ دهشته که کرد، لهوږوه کورته بنه کان دوامان که وتبوون. له پېش هه موویانه وه هه شت بۆ ده "مۆلووک" یک به خویان و سواره کانیانه وه غاریانده دا، ته پوتۆزیک زۆر له ژیر ئه و گیانه وه ره شه ش قاچپانه وه بهرز ده بووه وه.

له ویشدا دیسانه وه گویم له دهنگیک سهر بووه وه. ههر له دهنگی هه وه گرمه یه کی هیواش ده چوو، به لام دلنیا بووم که ئه و دهنگه دهنگی غاردانی "مۆلووک" هکان نه بوو. له هه مان کاتیشدا هه ستم ده کرد ئه و دهشته ی که ئیمه که میک له وه بهر پیدایا تیپه ڕین، کورتر بۆته وه و کورته بنه کان ماوه یه کی که متریان پېچوو بۆ ئه وه ی بیپرن.

"مۆلووک" هکان چه ند مه تریکیان مابوو بگه نه لمان و ڕیک له و کاته دا چاوم به کونی ئه شکه وته که که وت. له ویدا گوتم؛ «لیره دایه!»

له پېشدا من به کونکه دا چومه خواره وه. پاش ئه وه ی که خۆم گه یانده ئه و دیوه وه، جۆکه ر ویستی به دوامدا بیّت. راسته ئه و له من بچکۆله تر بوو، به لام ناچار بووم له کونه که وه قۆلی رابکیشم و بیهنمه خواره وه. من خۆم هه موو گیانم که وتبووه سهر ئاره قه، به لام قۆله کانی ئه و ههروهک شاخه که سارد و سړبوو.

له و کاته دا گویمان له دهنگی پپی "مۆلووک" هکان بوو و له سهر کونه که وه و هه ستابوون. که میک دواتر ده موچاوی که سیکمان بینی له کونه که وه سه ره تاتکی ده کرد، پاشای قهره بوو. ته نها فریای ئه وه نده که وت که ته ماشایه کمان بکات، چونکه کونه که به ته واوه تی هاته وه یه ک. به لام بهرله وه دهستیکی هینابوو خواره وه و به په له راکیشایه وه ده ره وه. ئینجا گوتم؛

پاش نهختیک له دارستانه که وه هاتینه ده ره وه. له ویدا له سهر به رزاییه ک وه ستاین و ته ماشای ئه و ده شته مان ده کرد که بۆ یه که مین جار کورته بنه کانم تیّدا بینی.

جۆکه ر به به رزاییه که دا هاته خواره وه و له و کاته دا هه لکه وت و به سهر به رده تیژه کاندایا خلبوو وه. زرنگه ی زهنگۆله کانی به رزبوونه وه و له هه موو چیا که دا دهنگیدایه وه، منیش له وه ده ترسام که زۆر به خراپی بریندار بوو بیّت. که چی ئه و له خواری خواره وه هه ستایه وه سه رپی، دهستیکی بادا و دایه قاقای پیکه نین. ئه و زۆر زانه بچکۆله یه ته نانه ت هیچ شوینیکیشی نه روباوو.

به لام من که میک وریاتر رۆیشتمه خواره وه. له و کاته دا که گه یشتمه خواره وه، دیسانه وه هه ستم کرد عه رده که ی ژیر پیم هیّدی هیّدی وردوخاش ده بیّت.

گه یشتینه ناو ده شته که و له ویدا هه ستم کرد پانتاییه که ی بچکۆله تره له و کاته ی که پیدایا تیپه ڕیم. پاش نهختیکیش چاومان به هه نگه گه وه رکان که وت. هیشتام له بهر چاومدا له هه نگه کانی ئه لمانیا گه وه تر بوون، به لام هیّنده ی ئه و کاته گه وه رنه بوون که بۆ یه که مجار بینیم.

له ویدا په نجه م بۆ شاخیکی بهرز راکیشا و گوتم؛

«وابزانم ده بیّت له و ڕیگیاهه برۆین»

جۆکه ر به بیّزایه که وه گوتم؛

«به سهر ئه و شاخه دا سه رکه وین؟»

سه ریکم بۆ راوه شان و گوتم؛

«له کونه ئه شکه وتی شاخیکه وه هاتمه ئیره»

«که واته ده بیّت ئه و کونه بدۆزینه وه، ده ریاوان»

تایبه ته به پنگه پرتووک

جۆکەر ههروهک مندالیک خۆی بهئاسماندا ههڵدهدا و ههڵدهپهپری.
بهسهرسامیهکهوه سهیریکی کردم و گوتی؛

«ئوهیه دهریا؟ دهریاوان، ئهوهی که دهیبینین دهریایه؟»

فریا نهکهوتم وهلامی بدهمهوه، چونکه دیسانهوه زهویهکهی ژیر پیمان
گرمه ی لیبهرزبووهوه. خرمه و هارپهیهکی گهره ی لیوه دههات، ههر
دهتگوت کهسیک لهویدا یه و بهرد دهجویت. لهو کاتهدا جۆکەر گوتی؛
«ئوه شاخهکهیه و خۆی خۆی دهخوات»

بهپراکردن له شاخهکهوه هاتینه خوارهوه و پاش نهختیک گهیشتینه
لای ئهوه دهریاچهیهی که کاتی خۆی مهلم تیدا کرد، بهلام لهو کاتهدا
هیندهی مهلهوانگهیهکی بچکولهی مابووهوه. هیشتام ههر ماسیه
پرتهقالیهکانی تیدا بوو، نزیک بهیهک مهلهیان دهکرد، نزیکتر لهو
کاتهی که بۆ یهکهمجار بینیم. وادههاته بهرچاوم که
پهلهکهزێپینهیهک له ئاسمانهوه کهوتۆته خوارهوه و لهناو ئهوه ئاوه
کهمهدا تواوتهوه.

جۆکەر بۆ خۆی لهوناوهدا دهگهپا، منیش جهوالهکهی پشتم داگرت و
دهمهکهیم کردهوه. زۆر به هیواشی شوشه ی ماسیهکهم دههینا و
پرمکرد له ماسی پرتهقالی. ویستم شوشه که بهرزبکهمهوه، بهلام
لهناکاودا ههلهگهپایهوه. هیشتام بهتهواوتهی دهستمی بهرنهکهوتبوو
که ههلهگهپایهوه، ههر خۆی له خۆیهوه ههلهگهپایهوه. نازانم،
لهوانهشه بههۆی ماسیهکانی ناویهوه بووبیت. بهههرحال له یهکیک
له قهراغهکانیهوه پارچهیهکی بچکولهی لیبووهوه. جۆکهریش
لهپریکا ئاوری لیدامهوه و گوتی؛
«زوبه دهریاوان، دهبیت برۆین»

«وابزانم دوورگهکه دهچیتتهوه یهک»
جۆکهریش گوتی؛

«یان له ناوهوهپا دهپمیت. پش ئهوهی دوورگهکه بهتهواوتهی ونبیت،
با خیرا بۆی دهبرچین»

بهناو ئهشکهوتهکهدا پوشتین و پاش نهختیک لهو سهریهوه هاتینه
دهرهوه. لهویدا هیشتام مارمیلکهکان و بۆقهکان بهو ناوهدا
دهخولانهوه، بهلام چیتتر هیندهی کهرویشکیک گهره نهبوون.

بهناو دۆلهکهدا زامانکرد. ههر دهتگوت لهگهڵ ههموو ههنگاویدا سهد
مهتر دهبرین، بهلایهنی کهمهوه هیندهی نهبرد و خۆمان لهناو دهوهنی
گۆلهباخه زهردهکاندا بینیهوه. ههر لهویشدا دیسانهوه چاوم بهو
پهپولانه کهوتهوه که دهیانخویند. هیشتام ژمارهیان ههر زۆر زۆر بوو،
بهلام ههندیکی کهمیان بهگهورهی مابوونهوه و ئهوانی دی ههر
ههموویان زۆر زۆر بچکوله بووبوونهوه. چیتتریش نهیاندهخویند، بهلام
وابزانم لهبهر زرنگهی زهنگۆلهکانی جۆکەر گویم له دهنگی ئهوان
نهبوو.

پاش ماوهیهک گهیشتینه سهر ئهوه شاخه ی که پوژیک لهدوای کهشتی
تیکشکانهکهم لهسهری وهستا بووم و لهویوه تهماشای خۆر ئاوابوونم
دهکرد. سهیربوو، ههموو کهپهتیک که قاچم لهزهوی بهرزدهکردهوه،
دهتگوت بهسهر ئهوه شویندهدا دهفرم. لهخواری خوارهوه چاومان به
دهریاچهیهک کهوت، ههر ههمان ئهوه دهریاچهیهبوو که من پشتر
مهلم تیدا کرد و پهوه ماسیه پهنگاوپهنگهکانم تیدا بینی. بهلام لهو
کاتهدا دهریاچهکه زۆر بچکولهتر دههاته بهرچاوم. لهویوه ئیدی
دهریامان لیوه دیاربوو. لهدوریشهوه، زۆر زۆر له دورهوه کهفیکی
سپیمان بینی له دوورگهکهوه بهرزدهبووهوه.

تایبته به پنگه پرتووک

ئاوړی لیډامه وه و به ده موچاویکی پرله تاسه و میهره بانیه وه ته ماشایکرم، له وه ده ترسام خوۍ هلبادات و ده سبکاته ملم. که چی گوتی؛

«وا منیش توانیم له ناو ټو شوینه دژواره دا پښه یهک بدوژمه وه و خوم قورتار بکه م. ئیستاکه ده زانم که من سهر به پوخی ده ریایه کی تر م... گویت له و شه پولا نه نیه که خوین ده کیشن به قه راغی ده ریاکه دا، ټو ده ریایه کی که چنده ها سال و چنده ها میل لیړه وه دووره؟»

منیش گوتم؛

«له مه به ست تینا گه م»

دواتر گوتی؛

«منډالیکې بچکوله بیر له من ده کاته وه. من لیړه دا ټوم بو نادوژریته وه... به لام له وانه یه ټو من بدوژیته وه. ده زانی چی... من زور دوور که وتومه ته وه له و. من به ناو ده ریای و هزردا تیپه پریم، چیا به رزه کان و ټندنیشه قوله کانم بری. به لام که سیک کاغه زه کانی تیکه لکرد...»

له پریکدا جوکر هاواریکرم و گوتی؛

«وا گه یشتنه سهرمان!»

ئاوړیکم دایه وه و بینیم له ناو دارخورماکانه وه هه موو کورته بنه کان به راگردن به ره وروومان ده هاتن، چوار "مولووک" و سواره کانیاں پیش هه موویان که وتبوون، هه رزوو بومده رکوت که پاشاکان لیانده خورین، پاشای قهره هاواریکی کرد و گوتی؛

«بیانگرن! بیانگرن و دیسانه وه بیانخه نه وه ناو یاری کاغه زه که!»

یاریده ی دام و دیسانه وه شوشه که مان پرکرده وه له ماسیه په نگاوپه نگه کان، به په له کراسه که ی به رمم دامالی و به تووندی ئالاندم له چوارده وریه وه، جه واله که م دایه وه به پشتما، به هیواشی شوشه که م به رزکرده وه و گرتم به باوه شمه وه.

له ناکاودا گرمه یه کی گه وره دایچله کاندین، وهک ټو وه و ابوو که هه موو دوور که که دارمیت، به ناو دارخورما به رزه کاندای رمانکرد و پاش که میک گه یشتینه ټو قه راغ ده ریایه کی که دوو پوژ له وه و بهر پیم تیخت. له ویدا یه که مین شت که چاومی چوه سهر، به له مه که بوو. هیشتام ههر له نیوان دوو دارخورما که دابوو، پیک وهک ټو کاته ی که به جیمه یشت. ئاوړیکم دایه وه و ته ماشایه کی دوور که که م کرده وه، دیسانه وه وهک دوور که یه کی زور بچکوله ی ناو ده ریای ده هاته وه به رچاوم. له نیو کومه لیک دارخورما وه به سه ختی ده ریاکه م ده بینی. ته نها یه که شت وهک خوۍ نه بوو، هه لبه ته به به راورد کردنی له گهل ټو کاته ی که بو یه که مین جار گه یشتمه ټو ته نکاییه. ده ریاکه پیک هه روهک جاری پیشوو ئارامبوو، به لام ئیستاکه که فیکی سپی و جوانم له قه راغ ئاوه که دا به دیده کرد. هینده تیگه یشتم که دوور که که خه ریکبوو له ناو ده ریاکه دا نغرو ببیت.

له ژیر سیبه ری دارخورمایه که دا چاوم به شتیکی زه ردباوکه وت، ده جولایه وه. هینده ی نه برد و بومده رکوت که بللی "کوپ" ه. جه واله که و شوشه ی ماسیه که م خسته ناو به له مه که وه و گه پامه وه بو لای، له و کاته دا جوکر هه روهک منډالیکې بچکوله به چوارده وری به له مه که دا هه لده په ری.

به هیواشی گوتم؛

«بللی کوپ؟»

تایبته به پنگه پرتووک

دیسانهوه زرمهیهکی گهوره تر له دوورگهکهوه بهرزبووهوه، له هه مان کاتیشدا چهند شهپۆلیک یهک له دواي یهک بهر قاچهکانم کهوت. جۆکه له بهلهمهکهدا دانیشتبوو، سهولێ لیده دا و دهیویست له دوورگهکه دووربکهوئتهوه. بهههزار حال خۆم گه یانده بهلهمهکه پیایدا هه لزنایم. له و کاتهدا جۆکه رگوتی؛

«ئمم... کوره نانه واکهش دهیهوئیت بیت»

سهولێکی دامی و ههردوو کمان بهو پهڕی توانامانهوه کهوتینه سهولێدان، رێک له و کاتهدا دوورگهکه هیڤی هیڤی له ناو ده ریدا وندهبوو. چاوم لیبوو شهپۆلی ئاو تهوژمی بۆ دارخورماکان دهبرد، له و کاتهدا که دواهمین دار خورما کهوته ژیر ئاووهوه، بالندهیهکی بچکۆلهم بینی له سه رلقهکانیهوه هه لفری.

هه ر له گه ل نقوومبوونی دوورگهکهدا، چهند شهپۆلیکی تووند به چوارده وری دوورگهکهدا بلاوبوووه، ئیمهش ناچاربووین بهو پهڕی تواناوه خۆمان له شهپۆلهکان دوور بخهینهوه. دواتر که سهولێ کانمان دانا، خوی له ههردوو له پی دهستمهوه دهچۆرا، به لām دهستی جۆکه ههروهک خۆی سپی و جوانبوو، رێک وهک ئه و کاتهبوو که له بهردهم کوخهکهی "فرۆد" دا نیشانی دام.

پاش ماوهیهک خۆر له ئاسۆی ده ریاوه ئاوابوو. بۆی پالکهوتین و بهدریژایی ئه و شهوه و رۆژی دواتریش په شهباو ئاو ههوا به ئاره زووی خۆی به ملاولادا دهیبردین. چهند جارێک ههولمدا له گه ل هاوهلی ناو بهلهمهکهدا قسه بکه م، به لām له چهند وشهیهکی که م زیاتر، نه متوانی هیچی وای لیده ره بھینم. به بیدهنگی بۆی دانیشتبوو و خهندهیهکی مهکراوی و پرفیتنه له سه ر لیوهکانی بوو.

رێک له و کاتهدا گرمهیهکی گهوره له ناوهوهی دوورگهکهوه بهرزبووهوه، له ناکاودا شتیکی سهیر پوویدا و له ترساندا به پشتدا کهوتم. ههروهک چۆن که خۆر هه ل دیت و ته م ومژ دهفه وتینیت، بههه مان ئه و شیوهیه ههروهک ئهوهی جادوو یهک کرابیت، له پریکا "مۆلووک" و کورته بنهکان ونبوون. ئاو ریکم له بللی "کوپ" دایهوه و ئه ویش وهک ئهوانی دیار نه مابوو. به ههله داوان خۆم گه یانده ژیر ئه و دار خورمایهی که ئه و کهمیک له وه و بهر له ژیریدا دانیشتبوو. له ویدا، رێک له و شوینه دا که ئهوی لیبوو، کاغه زیکی یاریم بهرچا و کهوت، به پووی وینه کهیدا کهوتبوو. کاغه زه که م هه لگی راپهوه و سهیریکم کرد، بللی "کوپ" بوو.

یهکسه ر فرمی سک به چاواندا هاته خوارهوه و سه ر کۆلمهکانمی تهپر کرد، له هه مان کاتیشدا توورپیی و پهستییهکی زۆر ده موچاومی داگرت. رامکرده لای دارخورماکانهوه، رێک چوومه ئه و شوینهی که "مۆلووک" و کورته بنهکانی لیوه هاتن. هاوکات که گه یشتمه ئهوی، په شه بایهکی قایم هه لیکرد و کۆمه لیک کاغهزی به ئاسماندا بهرز کردهوه. له ویدا من ته نها بللی کوپم به دهسته وه بوو، به لām خیرا که و تمه کۆکردنه وهی 51 کاغه زه کهی تر. قه راغی هه ر هه موویان به ته واوه تی کۆنبوو بوو و وینهکانیان ساو بوون، به هه زار حال ده متوانی وینهکان له یه کتر جودا بکه مه وه. هه ر 52 کاغه زه که م خنیه گیر فانه وه.

ته ماشایهکی سه ر زهویه که م کرده وه و چوار قالۆنچهی سپیم بینی، یهکی شهش قاچیان هه بوو. ویستم بیانگرم، به لām خۆیان خزانده ژیر به ردیکه وه و له بهرچا و مدا ونبوون.

تایبه ته به پنگه ی په ټووک

هه لېه ته من خو شم جار جارېک گومانم له چیروکی دوورگه
خه یالیه که ده کرد، به لام نه و کاته ی له شاری "مارسیلیا" دابه زیم،
جه واله سپیه که هر به شانمه وه بوو. له و کاته شه وه هه تا ئیستا نه و
جه واله و هه موو شته کانی ناویشم به باشی پاراستووه.

www.pertwk.com

بو ئیواره دره نگانیکې پوژي دواتر تووشمان بوو به تووشی به له میکی
سهر به شاری "ئارندال" و هه لیان گرتینه وه. هینده مان پیگوتن که
ئیمه له سهر که شتی که بووین که ناوی "ماریا" بوو و چهند پوژیک
له وه و بهر نقوومبووه، دواتریش گوتمان پاش تیکشکانه که تهنه ئیمه
دهرچووین.

به له مه که ی نه وان به ره و شاری "مارسیلیا" ده پویشته. جوړکه ریش
به درپژایی هه موو نه و ریگایه به ره و نه وروپا، بیده نگ دانیشتبوو، پیک
ههروهک نه و کاته ی که له ناو به له مه که ی خو ماندا بوو. به پروای
دهریاوانه کانی تر نه و که سیکی سهیربوو، به لام هیچیان له و باره یه وه
هیچ شتی که نه گوت.

هر که گه یشتینه "مارسیلیا" نه و زورزانه بچکوله یه به په له خو ی
گه یانده ناو چهند نه مباریکي سهر به نده ره که و بو ی دهرچوو. به و
شیوه یه پرايکرد و تهنه ته خواحافیزبوونیشی نه کرد.

له کوتایی نه و ساله دا گه یشتنه نه و شاره ی که پیی ده لئین "دورف".
هه موو نه و شتانه ی که بینیم هینده به لامه وه سهیروسه مه ره بوو که
پیموابوو پیویستم به هه موو ژیانم بیت تهنه بو نه و هه ی که بیریان
لیبکه مه وه. دواتریش پیموخو شبوو ژیانم له ناو شاری دورفا
به سهر به رم. من هه روا به ریکه وت 52 سال له مه و بهر هاتمه ناو نه م
شاره وه.

که بینیشم هیچ نانه وه خانه یه کیان له و شاره دا نیه، یه کسهر خه یالْم
بو نه وه چوو که نانه واخانه یه کی بچکوله ی تیډا بکه مه وه. من بهر
له وه ی ببه دهریاوان، له شاری "لیوبیک" دا خه لفه ی نانه وا بووم. له و
کاته شه وه ئیتر نه و شوینه بوو به مالی من.

سه رم له سه ر کتیبه بچکوله کهم هه لگرت. له و کاته دا کاتر میږ له سی و
نیو لایدا بوو، ئاسکریمه که ی به رده میشم توابوو وه.

له ویدا بو یه که مین جار خه یالکی زور سه یر به می شکمدا هات؛
که ره تیکیان فرود گوتی کورته بنه کانی سه ر دوورگه خه یالیه که
هه روه ک ئیمه ی مروف پیر نابن. ئه گه ر ئه وه راست بیټ، که واته
جوکه ر تا ئیستا که ش له شوینیکی ئه م جیهانه دایه.

هه موو ئه و شتانه م بیردیته وه که باوکم له گوږه پانه که ی ئه سینادا
ده رباره ی ده سه لاتی روخینه ری کات بو ی باسکردم. به لام کات هه یچ
ده سه لاتیکی به سه ر کورته بنه کانی ئه و دوورگه یه دا نه بووه؛
هه رچه نده ئه وان هه روه ک مروف و ئاژهل به م جیهانه دا هاتوون و
چوون، به لام له گه ل ئه وه شدا وه ک ئیمه له گوشت و خوین پیک
نه هاتوون.

له چه ند شوینیکی کتیبه که دا باسی کورته بنه کان ده کات و ده لیټ
ئه وان بریندار نابن. بو نمونه هه یچ یه کیکیان له و کاته دا بریندار نه بوو
که جوکه ر له ئاههنگی جوکه ره که دا هه موو شوشه و بتله کانی
وردوخا شکرد. جوکه ریش له و کاته دا که له سه ر شاخه که هه لکه وت و
هه تا خواره وه تلبوو وه، هه یچ شوینیکی بریندار نه بوو. دواتریش که له
دوورگه که دوورکه وتنه وه، وه له پاش ئه و هه موو سه ول لیډانه
ده سه تکه کانی ئه و نه بلقی کرد و نه برینداریش بوو. به لام شتیکی
تریش؛ "هانس" ی نانه وا گوتی کورته بنه کان ده ستیان سارده ...

تایبه ته به پنگه ی په ړتووک

یه کسه ر له ویدا ئاره قیکی سار د به پشتمدا هاته خواره وه.

له دلی خو مدا گوتم "کورته بنه که!" ده ستی ئه ویش سار دبوو!

خوم به خوم ده گوت "بلایت ئه و کورته بنه سه یره ی له
به نزیخانه که دا بینیمان، هه مان ئه و کورته بنه یه بیټ که به ر له
150 سال له مه و به ر هاته سه ر وشکانی و خو ی له ناو ئه مباره کانی
سه ر به نده ری "مارسیلیا" دا ونکرد؟ بلایت هه ر ئه و جوکه ره بیټ که
کاتی خو ی زه ره بینه که ی پیبه خشیم و ریگای کتیبه بچکوله که ی
نیشاندام و دواتریش بو خویندنه وه ی ئه و کتیبه به کارم ده هیئا؟

"بلایت هه ر ئه و جوکه ره بیټ که له پریکدا له شاری یاریه که ی "کومو"
و له سه ر پرده که ی فینیسیدا ده رکه وت؟ ئاخو هه ر هه مان ئه و
جوکه ره ش بیټ که له پا پوره که دا بینیم و دواتریش له ئه سینادا و له
گوږه پانه که ی "سیونتاگما" دا سه ره تاتکی لی ده کردم؟"
بیرکردنه وه کانم تووړه یانکردم و ته نانه ت بینینی ئاسکریمه تواوه که ی
سه ر میزه که ش بیزاری کردم.

ته ماشایه کی چوارده وری خوم کرد، نه مده ویست بینینی ئه و
کورته بنه یه بچکوله یه له ویشدا سه رم بسو پمینیټ. به لام باوکم بیني
به په له له خواروی چیشتخانه که وه به ره ورووم ده هات و له هه موو
ئه ندیشه یه کی پچراندم.

هه ر له دووره وه هه ستمده کرد که به لایه نی که مه وه هیشتام هیوای
دوژینه وه ی دایکمی تیډا ماوه.

نازانم بو به لام له ناکاودا خه یال م چوو وه سه ر بللی "کوپ"، ئه و پش
ئه وه ی بیټه وه به کاغه زی یاری، له شوینیکه وه ته ماشای دهریای
ده کرد و شتیکی دهرباره ی قه راغ ئاو یک باسکرد که چه نده ها سال و
چه نده ها میل له و قه راغ دهریایه وه دووربوو که خو ی لیبوو.

تایه ته به پنگه پرتووک

«فالگره وه که ی "دیلفی". خو تۆ خو ت پۆلی "پیسیا" ت ده بینی!»
 «ئووو... به لام ئیستاکه خه یالیکم هه ر لای "ئه کرو پۆلیس" بوو»
 «وایه، به لام "ئه پۆلو" بیر لای شتیکی تر ده کرده وه»
 به ده نگیکی بهرز پیکه نی و نه مزانی به ته واوه تی بیر له چی
 ده کاته وه. به لام له دوا جاردا دانی به پراستی هه که دا نا و گوتی؛
 «وابزانم "پیسیا" له پرا ده به ده ر گیز بووه و قسه کانی خو ی بیر نه ماوه»

زۆربه ی ئه و شتانه ی له و سه فه ره دور درێژ ده دا به سه رمدا هات، دواتر
 هه روا به ئاسانی بیرم نه هاته وه، به لام هه تاهه تایه ئه و رینگایه ی
 "کاپ سۆنیۆن" م له بیر نا چیت ه وه.

زۆر به خیرایی به ماشینه که مان به ته نیشت شاره قه راغ
 ده ریایه کانی خواری ئه سینادا تیپه پین، به رده و امیش ده یمه نی
 په نگه شینه تر سنا که که ی ده ریای ناوه پراستمان له لای پراسته وه بوو.
 هه رچه نده من و باو کم خه یالمان هه ر له لای بینینه وه ی دایکم بوو و
 بیرمان له هه یچ شتیکی تر نه ده کرده وه، به لام له گه ل ئه وه شدا باو کم
 ده یویست باسی شتی جو را و جو ری ترم بو بکات. وابزانم نه یده ویست
 هه روا به هه یچه ئومیده وارم بکات. دواتر ده رباره ی سه فه ره که مان
 پرسیا ری لیکردم و ده یویست بزانی ت که کاتیکی خوشم بردۆته سه ر
 یان نا. پاشانی ش گوتی؛

«له پراستی دا زۆرم هه زده کرد بته م بو "کاپ هۆرن" و ئه و ناوه، به لام
 به لایه نی که مه وه ده توانیت "کاپ سۆنیۆن" ببینیت»
 رینگاکه مان ده رێژه ی کیشا و باو کم ویستی بو جگه ره کیشان بوه ستی ت.
 له شوینیکی پانتایی چیا یه کی سه خندا لایدا و له و یوه دیمه نی
 ناوچه یه کی به تال و ده ریایه کی تو ره مان لیوه دیار بوو. له سه ر

باو کم گه یشته لام و یه که سه ر گوتی؛
 «پیی گوتم ئه م پاش نیوه پۆیه له چ شوینیکی ده بی ت»
 به مه به سه وه سه ری کم بو له قاند. ده مزانی خه ریکه ده گه ی نه کۆتایی
 رینگاکه و گوتم؛
 «له وانه یه ئیستاکه له قه راغ ئاو یکه دا وه ستابی ت و ته ماشای ده ریای
 بکات»

باو کم ریک له به رده ممدا دانیش ت و گوتی؛
 «وایه، له پراستی دا ئه وه رپی تیده چیت، به لام تۆ له کو یوه ئه وه
 ده زانی ت؟»
 هه روا شانیکم بو هه لته کاند.

ئینجا باو کم گوتی "دایکت خه ریکی چه ند وینه یه که که له سه ر قه راغ
 ده ریاکانی "تیجه" دا ده یگری ت". هه روه ها گوتی ئه و شوینه ناوی "کاپ
 سۆنیۆن" ه و په نجا کیلۆمه تریک له خواری ئه سینا وه یه. دواتریش
 گوتی؛

«له خواری خواره وه ی ئه و قه راغ ئاوه دا چه ند پاشما وه یه کی گه و ره ی
 په رستگای "پۆسیدۆن" ی لئ ما وه ته وه. "پۆسیدۆن" له کاتی خویدا
 خوادای ده ریای یۆنانیه کان بووه. ئه وانیش ده یانه ویت چه ند وینه یه کی
 "ئه نیتا" له به رده م ئه و په رستگایه دا بگرن»
 منیش گوتم؛

«کو په گه نجه که ی ولاتی دوور له نزیک په رستگا کۆنه که وه چاوی به
 ژنه جوانه که ده که ویت»
 باو کم به بیزاری به وه هه ناسه یه کی هه لکیشا و گوتی؛
 «ئه م قسه قۆرانه چیه که تۆ ده یکه ی ت؟»
 منیش له وه لامدا گوتم؛

تایبه ته به پڼګه ی په ټوک

پاش چاره کیک گه یشتینه لای په رستگا گه وره که و ماشین که مان له خواروویه وه راگرت، به دریژایی ټهو ماوویه هیچمان ته نانه ت وشه یه کیشمان له دهم نه هاته دهره وه.

به ناو دوو پاسی گه شتوگوزاریدا و چل بو په نجا ئیتالیه کدا پڼګه ی خو مان کرده وه. دواتریش ناچار بووین دوو سهد دراخمایه ک بده یین بو ټه وه ی ناوچه ی په رستگا که مان نیشان بده ن. له وکاته دا که به په له خو مان گه یانده ناو پانتاییه که وه، باو کم شانه یه کی دهره ینا و کلاوه هاوینیه ناشیرینه که ی داکه ند که له "دیلفی" کرپیووی.

تاشه به ردیکی خواروی شاخه که وه یه ک دوو ئافره تی شیوه خوړی وه ک سه گی ئاوی ته مبه ل پالکه وتبوون.

شینې و پروونی ئاوی دهریا که خه ریکبوو ئاو به چاومدا بڼښته خواره وه. من له و برپوایه دابووم هه تا بیست مه تریکی ژیر ئاوه که دیاربیت، به لام باو کم پیو ابوو ته نها هشت بو ده مه تریکی دیاربیت.

له وه نده زیاتر هیچ شتیکی تری ومان باس نه کرد. و ازانم ټه وه بڼه نگرین وه ستانی هه موو سه فهره که مان بوو.

هیشتام هه رزور زورمان مابوو که بگه ینه جی و له دووره وه په رستگا گه وره که ی "پوسیدون" دهرکه وت، به لای راستمانه وه له سهر به رزاییه کی قه راغ دهریا قوتبوو بوه وه.

له ویدا باو کم گوتی؛

«تو له چ برپوایه کدایت؟»

«مه به ست له دایکه و ده ته ویت بزانی ت پی م وایه له ویدا بیت یان نا؟»

«به لئ ټه وه ش و دوا ی ټه وه ش چونی ده بینیت؟»

منیش گوتم؛

«ده زانم که دایکم له ویدا یه، وه ده زانم که له گه لماندا ده گه ریته وه نه رویچ»

باو کم پیکه نی.

«هه روا ئاسان نیه هانس تو ماس. خو هه ر هیچ نه بیت ټه وه نده تی ده گه ی ت. هه شت ساله دایکت ئیمه ی به جی ټیشتو وه، من پی م وانیه

هه روا به ئاسانی له گه لماندا بگه ریته وه»

پاش قسه کانی ټه و گوتم؛

«هیچ چاره یه کی تری له به رده ستدا نیه»

...ئافره تیکی پازاوه مان بینی کلاویکی گهره ی جوانی له سهردابوو...

دوای ئه وه هه موو شتیکی زۆر به خیرایی پرویدا، تا ئیستاکهش به تهواوه تی نازانم له و کاتانه دا ههستم به چی ده کرد.

له وسهری پانتاییه که وه باوکم چاوی چوه سهر یهک دوو فۆتۆگراف و چه ند که سیکی. به ئاشکرا دیاربوو که کهسانیکی وانه بوون که بۆ گهشتوگوزاری هاتین. که گه یشتینه لایان ئافره تیکی پازاوه مان بینی کلاویکی گهره ی جوانی له سهردابوو، چاویلکه یهکی تاریکی خۆری له چاودابوو و ماکسیه کی زهر دباوی وهک رهنگی گۆله باخی زهردی له بهردابوو. هه مووان ته ماشای ئه ویان ده کرد.

باوکم گوتی؛

«ئه وه خۆیه تی»

باوکم ههروهک په یکه ریکی له شوینی خۆیدا چهقی، به لام من یه کسه ر به ره و پرووی رۆیشتم، پاش که میکی باوکیشتم دوامکه وت. له ویدا به دهنگیکی بهرز گوتم؛

«ئیدی ناچارن پشوو یهک بدهن و واز له وینه گرتن بهین»

رێک به دوای قسه کانمدا ههردوو وینه گره که ئاوریان دایه وه، هه رچه نده له هیچ وشه یه کی قسه کانیشتم تینه گه یشتن.

بیرمدییت له و کاته دا که میکی توور په بووم، چونکه پیمناخۆشبوو کۆمه لێک وینه گر به ئاره زووی خۆیان له هه موو گۆشه یه که وه وینه ی دایکم ده گرن و ئیمهش بۆ ماوه ی ههشت سالیکی ده بوو که نه مان بینیبوو.

تایبه ته به پتگی په ړتووک

ئه وجا له و کاته دا دایکم وهک په یکه ریکی له شوینی خۆیدا چهقی. چاویلکه خۆریه که ی داکه ند، ده بۆ پانزه مه تريکی لیمانه وه دوور بوو. له پيشدا ته ماشایه کی باوکمی کرد و دواتر ته ماشایه کی منی کرده وه. واقیو پمابوو، منیش له و کاته دا بواریکی باشم که وته بهردهست و به ئاره زووی خۆم بیرم کرده وه.

به ر له هه موو شتیکی ئه و راستیه م به خه یالدا هات که من نایانم. به لام له گه ل ئه وه شدا ده مزانی که دایکی منه و ئه وهش شتیکی که هه موو مندالیک یه کسه ر ده یبینییت. له هه مان کاتیشدا شیوه م زۆر زۆر به لاوه جوانبوو.

هه موو ئه و شتانه ی که دواتر پرویاندا ده تگوت فلیمیکی و به خاوی لیده درییت. راسته باوکم له پیش مندا دایکمی ناسیه وه، به لام له گه ل ئه وه شدا ئه و یه که مجار به ره و پرووی من رایکرد. بۆ چه ند ساتیکی که م به زه ییم به باوکمدا ده هاته وه، چونکه له وه ده چوو که دایکم ته نها منی به لاوه مه به ست بییت.

له و کاته دا که گه یشته لام، کلاوه جوانه که ی فریدا و ویستی به رزمبکاته وه، به لام نه ی توانی... ئی خۆ له ماوه ی ئه و ههشت ساله دا ته نها له یۆناندا شت پروینه داوه، منیش له و ماوه یه دا گه وره تر بووبوم. هه ردوو دهستی له ملمه وه ئالاند و باوه شکێ تووندی پیداکردم.

له یادمه له و کاته دا یه کسه ر بۆنی له شیم بیرکه وته وه و زۆر دلخۆشی کردم، من چه ند سالیکیوو ئه و ههسته خۆشهم نه بوو. وهک ئه وه نه بوو که شتیکی خۆش بخۆیت یان شتیکی خۆش بخۆیت وه، چونکه ئه و خۆشیانه ته نها له ده مدا هه ستی پیده که ییت، به لام من له هه موو له شمدا ههستم به جۆش و خرۆشیکێ ئاسووده یی ده کرد.

یهک دوو هه ناسه ی قولی هه لکیشا و گوتی؛

«هانس تۆماس»

هەر ئەو دوو وشەییە گوت و ئیدی دایە پرمە ی گریان، هیچی تری بە دەمدا نە هاتە دەرەو.

ئەو کاتە ی کە سەری بەرز کردەو، ئینجا باوکم هاتە پێشەو. یەک دوو هەنگاوێک بەرەو پوومان هات و گوتی؛

«بەو مەبەستە بە هەموو ئەو روپادا سەفەرمان کردوو کە تۆ بدۆزینەو»

رێک لە دوای قسەکانی، دایکم دەستی کردە ملی و دیسانەو کەوتەو گریان.

تەنھا وینە گرەکان تەماشای ئەو دیمەنە کاریگرەیان نە دەکرد، بە لکو چەندە ها خەلکی تری ئەو ناوێش سەیریان دەکردین، بە لام هیچیان نەیان دەزانی کە سازکردنی ئەو چاوپێکەوتنە دوو سەد سالیکی پێچوو.

پاشئەوێ ژیربوو، دیسانەو وەک ئافەرەتییکی مۆدیل پۆلی بێنیەو. ئاوڕیکی لە وینە گرەکان دایەو و بە دەنگی بەرز بە زمانی یۆنانی چەند شتیکی پێگوتن. ئەوانیش شانیکیان بۆ هەلته کاند و وەلامیان دایەو، دایکم بە قسەکانیان زۆر توپەبوو. بە هەرحال بەرلەوێ برۆن شەرەقسەییەکی تووندوتیزیان لە گەل دایکدا کرد. هەموو شتەکانیان کۆکردەو و لە ناوچە ی پەرستگا کە دا ونبوو. بەرلەوێ برۆن یەکیکیان کلاوێ جوانە کە ی دایکمی لە سەر عەرە کە هەلگرتەو و لە گەل خۆیدا بردی. لەو کاتە شدا کە گەیشتنە بەردەمی پەرستگا، یەکیکیان ئاماژە ی بۆ کاتژمێرە کە ی کرد و بە دەنگی بەرز چەند وشەییەکی رەق و تەقی بە یۆنانی گوت.

تایبەتە بە پێگە ی پەرتووک

دواتر هەر سێکمان بە تەنھا ماینەو، بە لام شەرممان لە یەکتە کرد و لە راستیدا نەمان دەزانی چی بکەین و باسی چ شتیک بۆ یەکتە بکەین. تارادە یە ک ئاسانە لە پاش چەند سالی کە سێک بێنیەو، بە لام پاش ئەوێ ترس و سامی ئەو پێگەیشتنە دەرەو، ئیدی پێکەو بوون سەختتێک دەبێت.

خۆر هیدی هیدی ئاوادەبوو، هەر لەو کاتە دا گەیشتنبوو ئەو دیوی دیواری پەرستگا دێرینە کە ی "پۆسیدیۆن" هەو. سێبەری پایەکانی دیواری تەنھا و بچکۆلە کە ی پەرستگا کە بە درێژی لە سەر پانتایی ئەو ناوێ دا دەبێنرا. هەر لەویدا شێوێ "کوپ" یکی سوورم لە خواری خواریەوێ لای چەپی کراسە کە ی دایکدا بێنی، بە لام بە هیچ شێوێ یە ک سەری نە سوپماندم.

نازانم چەند جار بە چوار دەوری ئەو پەرستگایە دا خولاینەو، بە لام هێندە تێگەیشتم کە تەنھا من و دایکم پێویستمان بە کات نەبوو بۆ ئەوێ دیسانەو یە کتر بناسینەو. لە راستیدا باوکیشم وەک دەریاوانییکی کۆنی شاری "ئارەندال" نەیدەتوانی زمانیک ی گونجاو بدۆزیتەو و بە شێوێ یە ک ی رێکوپێک لە گەل ئافەرەتییکی مۆدیلدا قسە بکات کە ئەو هەموو سالا لە یۆناندا بوو و بە زمانیک ی یۆنانی رەوان قسە ی دەکرد. بێگومان ئەو کارە بە لای ئافەرەتە مۆدیلە کە شەو هەروا ئاسان نەبوو. بە هەرحال دایکم باسی خواکانی دەریای پەرستگا کە ی دەکرد و باوکیشم باسی دەریای دەکرد. باسی ئەو کاتە ی بۆ دەگێراییەو کە چەند سالی کە لەوێ بەر بە لای "کاپ سۆنیۆن" دا بە پاپۆر بەرەو شاری ئەستەمبول تێپەریو.

خۆر گەیشتنە ئاسۆ و بە شە جیاکانی پەرستگا دێرینە کە جوانتر دەرکەوت، لەو کاتە دا ئیدی هیواش هیواش بەرەو شوینی چوونە دەرەو

تایبەتە بە پێگە ی پەرتووک

«پێم وابێت ئێستا کە کاتی ئەوە هاتوو کە کەمێک بیر لە پاشەپۆژ بکەینەو و چەند پلانێکی بۆ دابڕێژین»

دایک دەستی بکەستە سەر شانم و باوکیشم چەند قسەییەکی قۆری باسکرد و گۆتی با واز لە شتەکان بهێنین خۆیان بۆ خۆیان یەک بەدوای یەکدا پوویدەن.

پاش دونیایەکی ئەم سەرو ئەوسەر لەسەر ئەو پێک کەوتین کە هەموومان بچینە سەرەو و شتیکی سارد و خۆش بە بۆنەی یەکتەر بینیمانەو بەخۆینەو. باوکم داوای لە بۆیە کرد کە دوو ساردی بۆ من و خۆی بهێنێت و لە هەمان کاتیشدا داوای گرانترین شەمپانیای بۆ دایکم کرد.

بۆیە کە بە بێزاریە کەووە سەریکی بۆ خوراند و گۆتی؛

«لەپێشدا ئەم دوو پیاو بە ئارەزووی خۆیان دەخۆنەو و پادەبویژن، دواتریش هیواش دەبنەو. ئەم ئیوارەییەش لەو دەچێت ئیوارە ئافەرتان بێت، وایه؟»

کەس وەلامی نەدایەو و بۆیە کە داواکاریەکانی نووسی، پاش ئەوەش دەستی بۆ بارە کە راوەشاند. دایکم بەتەواوەتی لە بابەتە کە تێنەدەگەشت، لەبەرئەو بە سەرسۆرمانیکەو تەماشای باوکمی دەکرد. دواتریش هەستەکرد لەو کاتەدا بەتەواوەتی سەریسۆرما کە باوکم وەک "جۆکەرێک" پێک تەماشای کردم.

بۆ ماوەی کاتژمێرێک باسی شتی جۆراوجۆرمانکرد، بەلام کەسمان نەمانوێرا باسی ئەو بابەتە سەرەکیە بکەین کە بیرمان لێدەکردەو. دواتر دایکم داوای لێکردم کە بهێنێم و بپۆمەو ژووری ئوتیلە کە و بخەوم. هەشت سالبوو بهێنێشتبووم، کەچی بەو شیوەیە دەبیست بەشداری پەرودەکردنی منداڵە کە بکات.

کەوتینە پێ. بەرلەوێ بگەینە دەرەو، بۆ چەند خولەکیک من کەمێک لەدوایانەو دەرپۆشتم. نەمدەزانی ئەو چاوپێکەوتنە تەنها ماوەییەکی کەم دەخایەنێت و تەواودەبێت، یاخود کۆتایی بە جیابوونەووەییەکی دورودریژ دەهێنێت، لەدای خۆمدا دەمگوت خۆ هەموو بریارێک لەدەستی ئەو دوو کەسە گەرەییەدایە و ئەوان لەیە کدی جودابوونەتەو.

لە هەموو بارێکدا دەبواوە دایکم هەتا ئەسینا لەگەڵماندا سەرکەوتایە، چونکە وێنەگرەکانی بهێشتبوو و چاوەروانیان نەکردبوو. باوکم بەشیوەیە کە دەرگای "قیات"ە کە کردەو، هەر دەنگوت "زۆلس" پۆیس" و دایکیشم بەشیوەی ژنە سەرۆکیک یان کەسیکی گرنگی لەو بابەتە سەرکەوت.

بەرلەوێ باوکم گێری ماشینیە کە بگۆرێت، هەر سێکمان بەیە کەووە قسەماندەکرد. دواتریش بەرەو ئەسینا کەوتینە پێ. هەر لەدوای یەکەمین شارەو، منیان وەک بەرپۆیە بەری کۆبوونەووە کە هەلبژارد، ئیدی من بریارمەدا چ کەسیک قسەبکات.

لە ئەسینادا ماشینیە کەمان لەگەڵ پاجی ئوتیلە کەدا دانا و پۆشتینە ناو گۆرەپانی بەردەم ئوتیلە کە. لەویدا بۆ ماوەییەکی دورودریژ بە بێدەنگی ماینەو و هیچمان قسەمان نەدەکرد.

لەپراستیدا لەو کاتەوێ کە پەرستگا کۆنە کەمان بهێشت، هەر سێکمان بەردەوام قسەمان دەکرد، بەلام لەگەڵ ئەوەشدا هیچ شتی کەمان دەربارەو هەقیقەتی خۆمان باسنەکرد.

لەدوارجاردا من ئەو بێدەنگیە ناخۆشەم شکاند و گۆتم؛

www.pertwk.com

باوكم ته ماشايه كي كردم و يه كسهر به چاوي زانيم كه دهيه ويټ بليت "به قسه ي دايكت بكه"، له ويډا يه كسهر بؤمده ركوت كه به هؤي منه وه ناتوانن قسه بكه. هه ستمكرد پيويستيان به وه يه كه كه ميگ به ته نها بؤ خويان پيگه وه قسه بكه. ئه وان له يه كتر جودا بوو بونه وه، به لام من له و ناوه دا هه موو شتيكم لي ئالوز كرد بوون.

باوه شيكي تووندم به دايكمارد و ريك له ويډا چرپاندي به گويمدا و گوئي "به ياني ده تبه م بؤ نايابترين دوكانى شيريني هه موو شاره كه". له دلي خوډما گوتم "كه واته هه ر ئيستاوه هه ندئ نه ينيما ن پيگه وه هه يه".

خؤم ئاماده كرد بؤ ناو جيگا و چاوه روانى باوكمم ده كرد، به لام ديسان وه كتيبه بچكوله كم ده ره ينيايه وه و كه وتمه وه خو يندن وه. هيئده م نه مابوو ته واوى بكه م.

تايه ته به پيگه ي په رتووك

چواري كوچ

... نازانين كي كاغه زه كان دابه شده كات ...

"هانس" ي نانه وا هه روا دانيشتبوو و چاوى بريبووه بنميجي ژوره كه. له و كاته دا كه باسى دوورگه خه ياليه كه ي بؤ ده كردم، چاوه شينه كانى وهك پشكو يه كي جوان بريسه كه يه كي تايه ته ي تيډابوو، به لام دواتر وهك پشكو يه كي كوژاوه ده هاتنه به رچاوم.

نيوه شه بوو و ژوره كه به ته واوه تي تار يكو بوو. ئه و ئاگردانه ش كه سه رله ئيواره ئه و هه موو پشكو يه ي تيډا ده دره وشايه وه، ته نها كه ميگ پووناكي له پشكو كانيه وه ديار بوون. "هانس" ي نانه وا هه ستايه سه ريي و به مقاشيك پشكو كانى ئه مديوډيو كرد. بؤ ماوه يه كي كه م ئاگره كه گه شايه وه و پووناكي خسته سه ر شوشه ي ماسى و شته سه يروسه مه ره كانى ترى ژوره بچكوله كه.

من به دريژايي ئه و شه وه هه ر دانيشتبوو و به سه رنجه وه گويم بؤ هه موو تاكه وشه يه كي ئه و نانه وا پيره شلكرد بوو. هه ر له و كاته وه كه كه وته باسكردنى يارى كاغه زه كانى "فرؤد"، واقم و پمابوو و ئاگام له هه ناسه ي سنگى خؤم نه بوو. چه ند جاريكيش هه ستمكرد ده م داپچريبوو، به لام نه مويرا قسه كانى پيپر م. راسته ته نها يهك كه رته باسى فرؤد و دوورگه خه ياليه كه ي بؤ گيپرامه وه، به لام له گه ل ئه وه شدا دل نيام هه موو ئه و وشانه م له ياده كه له ده مييه وه هاتنه ده ره وه.

پاش ماوه يهك كو تايي به قسه كانى هينا و گوئي؛

«به و جوړه ش "فرؤد" به شيوه يهك له شيوه كان گه رايه وه بؤ ئه وروپا»
نه مده زانى پووى قسه كه ي له من كرد يان له خؤي، به لام به دلنياييه وه له مه به ستى تي نه گه ي شتم، له به ره ئه وه گوتم؛

تایبه ته به پنگه ی په ټووک

کردووه. "بللی کوپ"م خسته له پی دهستمه وه و بو ماویه ک هر سه یرم ده کرد. له یادمه که گوتی "من سهر بهم کاغه زانه نیم".

هموو کاغه زه کانم بژارد، 52 دانه بوون. پاشان گوتم؛

«تهنها جوکهری تیدا نیه»

"هانس"ی ی نانه وه سهریکی بو له قاندمه وه و گوتی؛

«ئو له گهل مندا هاته ناو یاری کاغه زه گه وره که وه. له مه بهستم

تیده گه یت کوپ که م؟ ئیمهش ههروهک ئه وان کو مه لیک کورته بنه ی پر

له ژیانین و له ژیر ئاسمانیکی شیندا ده ژین، به لام نازانین کی

کاغه زه کان دابه شده کات»

«تو له و بروایه دایت هیشتام هر له م جیهانه دا بیت؟»

«به دلنیا ییه وه کوپ که م، هیچ شتیک ناتوانیت زیان به جوکهر

بگه یه نیت»

"هانس"ی نانه وا پشتی کرده ئاگردانه که و له پر یکدا سیبه ریکی

گه وره م به سهر دا کشا. بو ساتیک ترسم لی نیشته. من ئو کاته تهنه

دوانزه سلان بووم. ئو شه وه تا درهنگانیک له لای "هانس"ی نانه وا

مامه وه، له دلی خو مدا ده مگوت له وانه یه ئیستاکه باوکم له ماله وه

بیت و زور تور به بیت لیم. به لام له راستیدا ئو تهنه له و کاتانه دا

چاوه پروانم ده بوو که ئاگای له خو ی ده بوو، خو م به خو م گوت "خوا

ده زانی ئیستاکه له چ شوینیکی لادیکه دا به مهستی خه وتوو". به و

شیوه یهش له م ژیا نه گه وره یه دا تهنه "هانس"ی نانه وام شکده برد که

پشتی پی به بستم.

له وه لامدا گوتم؛

«که واته ده بیت ئیستاکه پی او یکی یه کجار پیر بیت»

"هانس"ی نانه وا زور به توندی سهری به ملاولادا راوه شاند و گوتی؛

«مه بهستت له کاغه ی یاریه کانه که؟»

«به لی، ئه وانیش ههروه ها»

«ئو کاغه زانه بوون که له ناو بو شایی سه قفه که دا بوون؟»

پیاوه پیره که سهریکی بو له قاندم و خو ی کرد به ژوری نووستنه که دا.

پاش ماویه ک گه رایه وه و قوتیلکه بچکوله که ی به دهسته وه بوو؛

«ئه لبیرت... ئا ئه مه کاغه زه کانی "فرود" ه»

کاغه زه کانی خسته سهر میزه که ی به رده مم، منیش دهستم دایه

قوتیلکه که و کاغه زه کانم ده رهینا. دواتریش له سهر میزه که

دامنایه وه، له و کاته دا ههستم کرد دل خیرا تر لی ده دات. "چواری کوپ"

له سهری سهره وه ی دهسته که دا بوو. به هیواشی کاغه زه کانم هه لدا یه وه

و یه که یه که لیان ورد بوومه وه. وینه کانی سهر کاغه زه کان

به ته واوه تی سوا بوون، نه مده زانی له بنه رته دا چ وینه یه کیان له سهر

بووه. به لام هه ندیکیان به پروونی دیار بوون، به ئاسانی توانیم "کوپی

دینار" و "پاشای قهره" و "دووی سینه ک" و "بللی کوپ" جیا بکه مه وه.

پاش نه ختیک گوتم؛

«ئم کاغه زانه بوون... که به سهر دوور گه که دا ده هاتن و ده چوون؟»

پیاوه پیره که دیسانه وه سهری بو له قاندمه وه.

ههستیکی سه یرم هه بوو... هر کاغه زیکم ده گرت به دهسته وه،

به لامه وه ههروهک که سیکی زیندوو و ابوو. پاشای "کوپ"م خسته بهر

پروناکی ئاگردانه که و یه کسهر ئو قسه یه م بیرکه وته وه که ئو کاتی

خو ی له سهر دوور گه سهره که دا گوتی. له دلی خو مدا گوتم کاتی خو ی

ئا ئه مه کورته بنه یه کی پر ژیان بووه و له ژیر ئاسمانیکی شیندا ژیاوه.

کاتی خو ی له نیو گو ل و درهخته کانی باخچه گه وره که دا هات و چو ی

تایبته به پنگه پرتووک

«لهبیرت چوووه؟ جۆکەر وهک ئیمه پیر نابیت»

لهویدا لیم پرسی؛

«تۆ خۆت بینوته، مه بهستم له وهیه پاش ئه وهی که گه پانه وه بۆ ئه وروپا؟»

"هانس" ی نانهوا یهک که پرت سهری بۆ له قاندم و گوتی؛

«یهک جار... له راستیدا شهش مانگیک له مه و بهر بینیم. بۆ ماوه یهکی کهم له شولاره بچکۆله کهیم بینی له بهردهم نانهواخانه کهدا ده هات و ده چوو. به پهله پامکرده دهره وه به لām نه مبینی، ده تگوت زه وی قووتی داوه. ئه لبیرت، ههر له ویدا بوو که تۆ هاتیته ناو ئهم چیرۆکه وه. پیک ئه و پاشنیوه پۆیه بوو که له کورپه کانم دا، بیرت دیت؟... ئه و کورانه ی که ئازاریان ده دایت. ئه و پۆژه... ئه و پۆژه 52 سالی ره به ق به سهر ونبوونی دوورگه که ی "فرۆد" دا تیپه پیبوو. چه نده ها جار ژماردومه ته وه... به ته واوه تی دلنایم له وهی که له پۆژی جۆکهر دا بوو...»

چاوم تیپه پیبوو و به سه رسامیه وه ته ماشام ده کرد، پاش ماوه یهک گوتم؛ «هیشتام سالنامه کۆنه که ههر بهرده وامه؟»

«له وه ده چیت هیشتام ههر بهرده وامبیت، کورپه کهم. ههر له و پۆژه شدا زانیم که تۆ ئه و کورپه بیده ره تانه هیت که دایکی به نه خوشی مردوو ه. ههر له به ره ئه وه ش پیکه م به خۆمدا خواردنه وه بریقه داره که ت بده می و ماسیه جوانه کانیش ت نیشاندهم...»

له شوینی خۆمدا وشکبوو بووم. ته نها له و کاته دا بۆم ده رکه وت که هه ندیک له قسه کانی کورته بنه کان که له ئاههنگی جۆکهره که دا وتیان، دهرباره ی منیش بوو. که میک سه رم دانه واند و گوتم؛

«به چ شیویه که... ئه و هه کایه ته به چ شیویه که بهرده وامبوو؟»
«خۆ من هه موو شتیکی ئه و دوورگه خه یالیه م له یاد نه. ئیمه ی مرۆف به و شیویه یهین؛ هه موو ئه و شتانه ی که گویمان لیده بیت له ئاگایماندا ده میننه وه، به لām مه رج نه هه موویمان بیربیته وه. دواتریش رووده ات له پریکدا سه ره له بده نه وه و دیسانه وه بینه دهره وه. ههر ئا ئیستاکه ش، له پاش ئه وه ی هه موو ئه و شتانه ی دوورگه خه یالیه که م بۆ گیرایته وه که له یادمبوون، قسه که ی "چواری کوپ" م بیرکه وته وه. پاش ئه وه ی که چواری دینار گوتی "نانه واکه خواردنه وه یه کی پرشنگداری ده دات و ماسیه جوانه کانی پیشان ده دات..."»

«ئێ، ئه ی ئه و گوتی چی؟»

له ویدا "هانس" ی نانهوا گوتی؛

«کورپه که پیرده بیت و سهری سپی ده بیت، به لām به ره له وه ی بمریت سه ربازیکی به ده بخت له ولاتی باکوره وه رووی تیده کات»
هه روا دانیشتبووم و زۆر به قوولی ته ماشای ئاگردانه که م ده کرد. زۆر به ریزه وه له ژیانم ده روانی، تا ئیستاکه ش ئه و هه سته م ههر له گه لدایه. ته نها یهک پرسته سه رتا پای هه موو ژیانمی پیکا. زانیم که "هانس" ی نانهوا هینده ی نه ماوه که بمریت و منیش ده بمه نانه وای داها تووی شاری دۆرف. هینده ش تیگه یشتم که ده بیت من نه ینی خواردنه وه ئه رخه وانیه که و دوورگه خه یالیه که بپاریزم. ده شبویه له و کوخه دا که تییدا دانیشتبووم هه موو ژیانم به سهر ببردایه. له ویدا ده بویه ئاگام له ماسیه پرته قالیه کانی دوورگه خه یالیه که ببویه و فییری به خیوکردنیان بومایه. پۆژیکیش پۆژیک له پۆژانیش سه ربازیکی به ده بخت له ولاتی باکوره وه رووم تیده کات. ئه وه نده شم بۆ روون بووه وه که ئه وه هیشتام زۆر زۆری ماوه رووبدات. زانیم که

52 سالی تر تیده په پټ و نه و جا نانه وای نویی دؤرف له ئا واییه که دا دهرده که ویت.

له پړیکدا "هانس" ی نانه و گوتی؛

«ماسیه پرته قالیه کانیش زنجیره خزمایه تیه کی دورودریژیان دروستکردووه و ده گه پښه وه سهر ئه و ماسیانه ی که کاتی خوی له دوورگه که وه هیئامن. هه ندیکیان ته نها چهند مانگیک ده ژین، به لام زوربه یان چهندین سال ده میننه وه. زورم پینا خو شه که له پړیکدا یه کیکیان چیتر له شوشه که دا مه له ناکات و ده مریت، چونکه هیچ یه کیکیان به ته و او ه تی له وانی تر ناچیت. ئه وه ش نهینی ماسیه پرته قالیه کانه ئه لبیرت، ته نانه ت ماسیه کی بچکوله ش که سایه تیه ک و بوونیکی تاییه تی خوی هه یه که جیگه ی پړنا کریته وه. ههر له بهر ئه وه شه که له ژیر چهند داریکی ناو دارستانه که ی سهر وه دا ده یان نیژم. له سهر قه بره ئارامه کانیشیان به ردیکی بچکوله ی سپی دادنیم، چونکه به بر وای من ههر ماسیه کی پرته قالی ئه وه نده ده هیئت که بو یادگاری شتیکی وای له سهر دابنریت که زیاتر له ژیان ه کورته که ی خویان بمینیته وه»

ته نها سالیک له د وای ئه وه ی "هانس" ی نانه و باسی دوورگه خه یالیه که ی بو گیرامه وه، مرد. سالی پيش ئه وه ش باو کم مرد. به لام "هانس" ی نانه وه فریای ئه وه که وت که هه لمبگریته وه، به و شیوه یه ش هه موو مولک و سامانیکی به ناوی منه وه مایه وه. من ئه و پیا وه پیره م له راده به دهر خوشده ویست، ئیستاکه ش دوا هه مین رسته ییم له یاده که گوتی؛

«سهر بازه که ئا گای له وه نیه که ئه و کچه ی بو ئه تک سهری ده تاشن، کورپکی جوانی ده بیت»

تاییه ته به پنگه ی په رتووک

یه کسهر زانیم که ئه وه ش یه کیک بووه له و رستانه ی که له یاری جوکه ره که دا گوتراوه و له پړیکدا له کاتی سهرمه رگیدا بیرى که وتوته وه.

له و کاته دا که باو کم نیوه شه و خوی کرده وه به ژوری ئوتیله که دا، من پاکشابووم و چاوم برپیووه کتیبه بچکوله که. بهرله وه ی به ته و او ه تی بیته ژوره وه گوتم؛

«له گه لماندا ده گه پیته وه بو ئاره ندال؟»

ئویش گوتی؛

«بابزانین چو ن ده بیت»

زهرده خه نه یه کی پر له نه ینیم له سهر دهموچاوی بینى. منیش ههر بو دلنیایى خوم گوتم؛

«به لام سبه یین من و دایکم سهر دانی دووکانیکی شیرینی ده که ین»

باو کم سهریکی بو له قاندم و گوتی؛

«کاتر میری یانزه ی به یانی له هو لی پیشوازی خواره وه دا ده بیت و له سهر ئه وه ریک که وتین که هه موو چاوپیکه وتنه کانی تری وه لا وه بنیت»

ئو شه وه بهرله وه ی خه ومان لییکه ویت، منیش و باو کیشم بو ماوه یه ک ههر پاکشابووین و ته ماشای سه قفه که مان ده کرد. دواتریش نازانم باو کم له گه ل مندا قسه ی ده کرد یان خوی، به لام گوتی؛

«ناتوانین هه روا به ئاسانی ئاراسته ی به له میک له ناو ده ریادا هه لمبگرینه وه»

منیش له وه لامیدا گوتم؛

«پیتیده چیت... چونکه چاره نووس له گه لماندایه»

پېنجی کوپ

..له ویدا ده بوايه خوځم هيمن رابگرتايه و هه روا پيش وهخت پاداشتم
نه به خشيبايه...

بو رږژي دواتر که خه به رمبووه وه، يه کسه ر ويستم ته و او قسه کاني
"هانس"ي نانه و ام بېرکه و یته وه که بهرله مردنی گوتی و باسی نه و
کچه ده کرد که بو نه تک سهریان تاشیوو. به لام پاش نه ختی که باو کم
له جیگا که یدا که و ته جو له جو له و ئیدی رږژیکی نوئ ده ستيپکرد.

پاش نه وه ی نانی به یانیمان خوارد، له هو له پيشوازيه که دا چاومان
به دايکم که و ت. ئیدی نه و جار هیان ده بوايه باو کم برږشتايه ته وه
سهر وه، چونکه دايکم سوربوو له سهر نه وه ی به ته نه با مباته دوکاني
شیرينه که وه. له سهر نه وه ش ریک که و تین که باو کم پاش يه که دوو
سه عاتی که له ویدا به مان بېنی ت.

له و کاته دا که باو کمان به جی هشت، به مه به سته وه چاویکم لی دا گرت.
ويستم به چاوم پي بلیم که تا نه و په ری توانا هه ولده دم دايکم
به ینمه وه سهر بار.

گه یشته دوکانه که و داوی چه ند شیرينه کمان کرد، دايکم زور به
قوولی ته ماشای ناو چاوی ده کردم و گوتی؛

«هانس تۆماس، بېگومان تو له وه تینا گه یت که بوچی من کاتی خو ی
به جیم هشتن؟»

نه مویست له و باسه دا به یی لایه ن به ینمه وه، له بهر نه وه گوتم؛

«مه به ست له وه یه که خوت له وه تیده گه یت؟»

دانی به راستیه که دا نا و گوتی؛

«له وانه یه منیش به ته و او ته ی له وه تینه گه م...»

تایبه ته به پنگه ی په رتووک

به لام نیوه دانپیانانیک به لای منه وه به س نه بوو، هه ربویه گوتم؛
«هیچ که سیک نه له وه تینگات؛ بوچی ئافره تیک هه روا به ئاسانی
جاننا که ی کو ده کاته وه و میرد و مندالی خو ی به جیده هیلت، وه به یی
نه وه ی هیچ شوینه واریک به دوا ی خویدا جی به یلت، هه لبه ته جگه له
چه ند وینه یه کی ناو گو فاریکی موده»

له ویدا قاوه و ساردی و قاپیکی گه وره ی پر له شیرینی و کیکی خوش
خرايه سهر میزه که مان، به لام من زور به راشکاوی له سهر قسه کانه
به رده و امبووم؛

«تو ماوه ی هشت سالی په به قه کو په که تت جی هشتوه و ته نانه ت
پوستکارتیک یشته بو نه نار دووه، نه گهر خوت له و بر وایه دایت که له و
حاله ته تیده گه یت، نه و هه ر ئیستا که به ته نه با به دیار قاوه که ته وه
به جیت ده هیلم»

چاویلکه خو ریه که ی دا که ند و به ده ستي چاوه کانی سړی. من هیچ
فرمی سکیم نه بینی به چاوه کانی دا بینه خواره وه، و ابزانم هه روا له بهر
دلی من ده یویست به زور یه که دوو فرمی سکیک هه لپړیت. پاش
نه ختی که گوتی؛

«هه روا ئاسان نه، هانس تۆماس»

له ویدا خه ریکبوو ده نگی گر ده بوو. منیش گوتم؛

«ده زانی چی... سالی که 365 رږژه. هشت سالی ش 2920 رږژي تیدایه،
هیشتام رږژي 29ی مانگی دووه کانی ش نه خستوته سهریان. به لام
ته نانه ت له و دوو رږژه شدا به هیچ شیوه یه که گویم له ده نگی دايکم
نه بوو. به پروای من شته کان هه روا ئاسانه. هه ز ده که م نه وه نده ش
بلیم که من له ماتماتی که دا زور زیره کم»

تایبته به پنگه‌ی پرتووک

«مه‌به‌ستم له‌وه‌یه که من و باوکم نه‌مانده‌توانی به‌ته‌واوه‌تی یاریه‌کی کاغه‌ز دابننن، چونکه "بللی کوپ" مان لیدوور که‌وتبووه‌وه... ئەو هه‌روا به بئ هیچ ئومیدیک ده‌یویست خۆی بدوژیت‌ه‌وه»

دایکم له شوینی خۆیدا وشکبوو‌بوو. به‌لام من درێژ‌هم به‌قسه‌کانمدا؛
«له ماله‌وه‌دا جانتایه‌کی گه‌وره‌ی پر له جوکه‌رمان هه‌یه. به‌لام هیچ سوودیکی وایان نه‌بوو، چونکه ناچار‌بووین به ئە‌وروپادا بگه‌رین و هه‌ولێ دوژینه‌وه‌ی "بللی کوپ" بده‌ین»

ناوی جوکه‌ر زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی گه‌وره‌ی خسته‌ سهر لیوه‌کانی و گوتی؛
«هیشتم هه‌ر جوکه‌ر کو‌ده‌کاته‌وه؟»

«ئەو خۆی جوکه‌ره. من پیم وانیه‌ تو ئەو پیاوه‌ت ناسی بیت. هه‌ز ده‌که‌م پیت بلیم که ئەو که‌سیکی تایبه‌تیه. به‌لام له‌م دوا‌دواییه‌دا به‌راستی خه‌ریکی ئە‌وه‌بوو که "بللی کوپ" له جیهانی مۆده‌دا رزگار‌بکات»

به‌سه‌ر میزه‌که‌دا خۆی چه‌مانده‌وه و ویستی ده‌ستیک به‌ رومه‌تما به‌نینت، به‌لام من خۆم لێ دوور‌خسته‌وه. له‌ویدا ده‌بوايه‌ خۆم هیمن رابگر‌تایه‌ و هه‌روا پيش وه‌خت پا‌داشتم نه‌به‌خشیایه. ئە‌وجا گوتی؛

«وابزانم تیده‌گه‌م مه‌به‌ستت له "بللی کوپ" چیه»
«ئە‌وه شتیکی باشه... به‌لام چیت‌ر پیم مه‌لێ که ده‌زانی بۆچی ئیمه‌ت به‌جیه‌شیت. له راستیدا هۆی ئە‌و شته ئە‌فسوناویه له شتیک‌دایه که دوو سه‌د سالیک له‌مه‌وبه‌ر له‌ناو ده‌سته‌یه‌ک یاری کاغه‌زی ئە‌فسوناویدا روویداوه»
«مه‌به‌ستت له چیه؟»

وابزانم ناوه‌ینای "ساله‌ پره‌" کان به‌ته‌واوه‌تی کاریتیکرد و پوخاندی. ئە‌و شیوه‌یه‌ش که رۆژی له‌دایک‌بوونی خۆم له‌ باسه‌که‌مدا هۆنیه‌وه، هه‌ر زۆر کاری تیکرد. یه‌کسه‌ر ده‌ستی خسته‌ ناو ده‌ستمه‌وه و فرمیسکه‌کانی رپچکه‌یان به‌ست، زۆر به‌کول گریا و چاوه‌کانیشی نه‌سپ. دواتر گوتی؛

«هانس تۆماس... ده‌توانیت بم به‌خشیت؟»
«ئە‌وه پرسیاره‌ گرنگه‌که‌یه... قه‌ت بیرت له‌وه کردۆته‌وه که کوپیک له‌ماوه‌ی هه‌شت سالدا چه‌ند جار ده‌توانیت یاری کاغه‌ز بکات؟ من خۆم به‌ته‌واوه‌تی نازانم، به‌لام زۆر زۆر ده‌کات. له‌دوا‌جاریشدا کاغه‌زه‌کان به‌شیوه‌یه‌ک له شیوه‌کان جیگه‌ی خیزانیکی راسته‌قینه‌ی بۆ ده‌گرنه‌وه. به‌لام ئە‌گه‌ر هه‌موو که‌ره‌تیک که "بللی کوپ" ببینیت و بیر له‌ دایکت بکه‌ینه‌وه، ئە‌وا یه‌کسه‌ر تیده‌گه‌یت که شتیکی هه‌له‌ له ئارادایه»

من به‌ ئانقه‌ست ناوی "بللی کوپ"م برد، هه‌ر ویستم بزانم ئە‌و ناوه به‌لای دایکه‌مه‌وه هیچ مانایه‌کی هه‌یه یان نا. به‌لام ئە‌و هه‌روا دانیش‌توو و واقعی ورمابوو، پاش نه‌ختیک به‌ بلمه‌بلمیکه‌وه گوتی؛
«بللی کوپ؟»

«به‌لێ، بللی کوپ. دوینێ وینیه‌ی "بللییه‌کی کوپ" به‌سه‌ر ماکسیه‌که‌ته‌وه نه‌بوو؟ به‌لام گرنگه‌ بزانی ئە‌و دلّه بۆ کێ لیده‌دات»
«هانس تۆماس... تو باسی چی ده‌که‌یت!»

له‌ویدا وه‌ک که‌سیکی سه‌ر‌لێشی‌واو ده‌هاته‌ به‌رچاو‌م. پیم وابیت له‌و بر‌وايه‌دابوو که کوپ‌ه‌که‌ی که‌میک شیت‌بوو‌بیت، چونکه‌ ماوه‌یه‌کی زۆر بوو لێی دوور‌که‌وتبووه‌وه. به‌لام دواتر گوتم؛

تایبته به پنگه‌ی پرتوک

«ئە‌ی گرن‌گترین شت چیه هانس تۆ‌ماس؟»
 «ئێ‌ستاکه گرن‌گترین شت ئە‌وه‌یه که به‌په‌له شته‌کانت کۆ‌بکه‌یت‌وه و بیان‌خه‌یت‌ه ناو جانتاکانه‌وه. من و باوک‌م به‌شی‌وه‌یه‌ک له‌ شی‌وه‌کان سه‌د سالی‌ک زیاتره‌ چاوه‌‌پوانت ده‌که‌ین، به‌لام وا خه‌ریکه ئێ‌تر ئارامان له‌به‌ر ده‌برێ‌ت»
 پێ‌ک له‌و کاته‌دا که قسه‌کان‌م کرد، باوک‌م به‌په‌له له‌ شه‌قامه‌که‌وه به‌ره‌و پوومان ده‌هات.
 دایک‌م ته‌ماشایه‌کی کرد و له‌ناچاریدا ده‌سته‌کانی بادا و گوتی؛
 «چیت لی‌کردووه... کور‌ه‌که‌م به‌شی‌وه‌یه‌کی سه‌یر و پرنه‌ینی قسه‌ده‌کات»
 باوکیش‌م له‌ته‌نیشتمانه‌وه دانیشت و له‌ وه‌لامدا گوتی؛
 «ئە‌و هه‌میشه‌ خاوه‌نی فه‌نتاسیایه‌کی گه‌وره بووه، به‌لام تا بلی‌یت کور‌پێ‌کی باشه»
 وه‌لامه‌که‌ی باوک‌م به‌دل‌بوو، چونکه ئە‌و نه‌یده‌زانی چ جو‌ره تاکتیکی‌کم به‌ده‌سته‌وه بوو بۆ ئە‌وه‌ی دایک‌م له‌گه‌ڵ خۆماندا بگه‌رپینینه‌وه بۆ "ئاره‌ندال". دواتر گوت‌م؛
 «من تازه ده‌ست به‌قسه ده‌که‌م، تا ئێ‌ستاکه‌ش بۆ نمونه‌ باسی ئە‌و کورته‌بنه ئه‌فسوناویه‌م نه‌کردووه که له‌و کاته‌وه‌ی سنووری سويسرامان به‌جیه‌یشتووه دوامان که‌وتووه»
 دایک‌م و باوک‌م به‌شی‌وه‌یه‌کی سه‌یر ته‌ماشایه‌کی یه‌کتریان کرد و دواتر باوک‌م گوتی؛
 «هانس تۆ‌ماس، من وای به‌باش ده‌زانم ئە‌و باسه‌ بۆ دواتر هه‌لب‌گری‌ت»

«مه‌به‌ستم له‌وه‌یه که هه‌ر له‌ پێ‌شه‌وه له‌ کاغه‌زه‌کاندا هاتووه که تۆ ده‌بی‌ت به‌ره‌و "ئه‌سینا" به‌مه‌به‌ستی خۆ دۆ‌زینه‌وه کۆ‌چ بکه‌یت. لی‌ره‌دا باس له‌ جو‌ره نه‌فرینی‌کی به‌ده‌گمه‌ن ده‌که‌م، هه‌روه‌ک نه‌فرینی نه‌وه‌کان وایه. جیش‌وینی ئە‌و شتانه‌ش له‌ هونه‌ری فال‌گرتنه‌وه‌ی ژنه‌ قه‌ره‌جه‌که و کتیبه‌ بچکۆله‌که‌ی شاخه‌کانی "ئه‌لپ"دا ده‌بینرێ‌ت»
 «هانس تۆ‌ماس... وای‌زانم لی‌ره‌وه ئێ‌تر پێ‌م پاده‌بو‌یریت»
 زۆر به‌ ماناوه سه‌رم بۆ پاوه‌شان‌د. دواتر سه‌یرپێ‌کی هۆ‌له گه‌وره‌که‌م کرد، ئە‌وجا به‌سه‌ر می‌زه‌که‌دا خۆ‌م چه‌مانده‌وه و به‌چرپه‌ پێ‌م گوت؛
 «له‌ راستیدا تۆ خۆ‌ت فری‌داوه‌ته شتی‌کی ئالۆ‌زه‌وه و زۆر زۆر پێ‌ش ئە‌وه‌ی نه‌نکم و با‌پیره‌م له‌ "فرۆ‌لاند"دا یه‌کتري ببین، ئە‌و شته‌ له‌سه‌ر دوور‌گه‌یه‌کی تایبه‌تی ئوقیانووسی "ئه‌تلانتیک"دا پروویداوه. هه‌روا به‌پێ‌که‌وتیش به‌مه‌به‌ستی خۆ دۆ‌زینه‌وه‌ت رووت له‌ ئە‌سینا نه‌کردووه، له‌ بنه‌په‌ندا دوا‌ی وینه‌ ئاوینه‌یه‌که‌ی خۆ‌ت که‌وتوو‌یت»
 «وینه‌ی ئاوینه‌یی خۆ‌م؟»
 له‌ویدا قه‌له‌می‌کم ده‌ره‌ینا و له‌سه‌ر ده‌سته‌سپێ‌ک نووسیم "ANIHTA".
 من وا چاوه‌‌روانبووم که یۆنانیه‌کی باش بزانی‌ت، له‌به‌ره‌ئه‌وه گوت‌م؛
 «ده‌توانیت ئە‌و وشه‌یه به‌ پێ‌چه‌وانه‌وه بخوینیت‌وه؟»
 وشه‌که‌ی خوینده‌وه و گوتی؛
 «"ATHINA"... هووها، تارا‌ده‌یه‌ک ده‌مترسی‌نیت. تۆ ئە‌وه ده‌زانیت که من هه‌رگیز بیرم له‌وه نه‌کردۆ‌ته‌وه؟»
 زۆر به‌ ئارامیه‌وه وه‌لامم دایه‌وه و گوت‌م؛
 «بی‌گومان ده‌زانم... زۆر شتی تری‌ش هه‌یه که خه‌یالت بۆی نه‌چووه. به‌لام ته‌نانه‌ت ئە‌وانه‌ش هی‌نده گرن‌گ نین که له‌ کاتی ئێ‌ستاکه‌دا باس بکری‌ن»

تایبته به پنگه‌ی پرتووک

خویندنه‌وه‌ی کتیبه بچکۆله‌که به‌لامه‌وه سه‌خت‌تر بوو، چونکه دایکم تاوانا‌وێک ئاو‌ری لێده‌دامه‌وه و نه‌مده‌وێرا ئه‌و کتیبه بچکۆله‌یه ده‌ربه‌ینم که نانه‌واکه‌ی دۆرف کاتی خۆی پێ به‌خشیم... له‌ دلی خۆمدا ده‌مگوت ئاخۆ دایکم چی بلێت گهر ئه‌و کتیبه بچکۆله‌یه‌م به‌ده‌سته‌وه ببینیت.

بۆ نیوه شه‌و گه‌یشته‌یه باکوری ئیتالیا و ژوریک‌ی ته‌نهایان بۆ من گرت، له‌ویدا به‌ ئاره‌زووی خۆم ده‌متوانی کتیبه بچکۆله‌که بخوینمه‌وه. دواتر ده‌مه‌وبه‌یانی خه‌وم لێکه‌وت و کتیبه بچکۆله‌که هه‌ر له‌ باوه‌شمدا بوو.

هه‌ر له‌و پاشنیوه‌پۆیه‌وه وا ده‌رده‌که‌وت که خێزانێک بین و چیت نه‌مانه‌وێت له‌یه‌کتر دوور بین. وابزانم توانیم هه‌ستی دایکایه‌تی له‌ دایکدا زیندوو بکه‌مه‌وه.

هه‌ر له‌و کاته‌وه‌ی که له‌ دوکانی شیرینی‌ه‌که‌دا بوون (وه به‌تایبه‌تیش دواتر) دایکم و باوکم ده‌ستیان له‌ملی یه‌کتر ده‌کرد، هه‌روه‌ک دوو که‌س ده‌هاتنه‌ به‌رچاوم که تازه‌که‌وتنه‌ خۆشه‌ویسته‌یه‌وه. به‌ر له‌وه‌ی شه‌و دابیت سه‌رم سوپما‌بوو و نه‌مده‌زانی کاتی خۆی بۆچی ناته‌بابوون. به‌لام دواتر خۆم به‌ خۆم گوت به‌لایه‌نی که‌مه‌وه هه‌شت ساڵه‌ له‌یه‌ک دوورن و یه‌ک دوو جار یکی‌ش هه‌ر بۆ پێز لێنانیان ناچار بووم پووی خۆم وه‌رچه‌رخینم.

به‌پێویستی نازانم باسی ئه‌و کاتانه‌ بکه‌م که دواتر به‌ چ شیوه‌یه‌ک دایکمان خسته‌ ناو فیاته‌که‌وه و به‌ره‌و باشوور به‌رێکه‌وتین.

وا بزانم باوکم سه‌ری له‌وه ده‌سوپما که دایکم هه‌روا به‌ئاسانی له‌گه‌لماندا هاته‌وه، به‌لام من دلنیا‌بووم له‌وه‌ی که به‌بینینی دایکم له‌ ئه‌سینادا کۆتایی به‌و هه‌شت ساڵه‌ی دووربوونمان له‌ یه‌کتری ده‌هینین. جگه‌ له‌وانه‌ش هه‌ستمکرد دایکم خێراترین که‌سی دونیایه‌ له‌ کۆکردنه‌وه‌ی شته‌کانیدا. به‌ده‌ر له‌وانه‌ش ناچار بوو کۆمه‌لێک له‌ ئیشوکاری مۆدی‌لی داها‌تووی واز لێبه‌ی‌نیت. ئه‌وه‌ش خراپ‌ترین شته‌ که‌ که‌سیکی وه‌ک ئه‌و له‌ خواروی ئه‌له‌په‌کانه‌وه بیکات. به‌لام باوکم دلنیا‌بوو که له‌ نه‌روێجدا کاریکی نوێ ده‌دۆزێته‌وه.

بۆ یه‌ک دوو پۆژ به‌ته‌واوه‌تی سه‌رقاڵ بووین و دواتر له‌ ماشینه‌که‌دا نزیک‌ترین پێگامان گرت و به‌ناو یۆگسلا‌فیدا به‌ره‌و باکوری ئیتالیا که‌وتینه‌ پێ. من هه‌روه‌کو جاران له‌ دواوه‌ دانیشته‌بووم، به‌لام ئیدی له‌ کاته‌دا دوو که‌سی گه‌وره‌ له‌ پێشه‌وه‌ دانیشته‌بوون. له‌وێشه‌وه ئیتر

به‌دریژیایی ئه‌و شه‌وه ئه‌لبیرت دانیشتبوو و قسه‌ی ده‌کرد. زور جار له کاتی باسه‌که‌یدا وهک کوپکی گه‌نجی دوانزه سیانزه سلان ده‌هاته به‌رچاوم.

له‌به‌رده‌م ئاگردانه‌که‌دا دانیشتبوو و ته‌ماشای ده‌کرد، زور زور له‌وه‌وبه‌ر ئاگریکی گه‌شاه‌ی تیدا‌بوو. من به‌هیچ جوریک قسه‌کانیم پینه‌بری و به‌بیده‌نگی دانیشتبوو، هه‌روهک چون کاتی خوی 52 سال له‌مه‌وبه‌ر خۆشی به‌بیده‌نگی دانیشتبوو و گوپی بۆ قسه‌کانی "هانس‌ی" نانه‌وا شله‌کرد که باسی "فرود" و دوورگه‌ سه‌یره‌که‌ی بۆ ده‌کرد. پاش نه‌ختیک خۆم گه‌یاند له‌ لای ئه‌و په‌نجه‌ره‌یه‌ی که به‌سه‌ر "دورف" دا ده‌پروانی.

به‌ره‌به‌یان بوو. ته‌می ئه‌و به‌یانیه‌ بالی به‌سه‌ر ئاوايه‌که‌دا داکیشابوو، کۆمه‌لیک هه‌وری چریش به‌سه‌ر ده‌ریاچه‌که‌ی "قالده‌مارسه" وه‌ بوو. له‌دیوی ئه‌و به‌ری "دورف" یشه‌وه‌ خۆرم بینی و خه‌ریکبوو تیشکی خوی به‌سه‌ر چیاکاندا هی‌دی هی‌دی به‌ینیه‌ خواره‌وه‌، چه‌نده‌ها پرسیار به‌ می‌شکدا ده‌هاتن و ده‌چوون. له‌راستیدا نه‌مه‌زانی له‌ کوپوه‌ ده‌ستپێکه‌م، هه‌ر له‌به‌رئه‌وه‌شبوو که به‌بیده‌نگ مامه‌وه‌ و هی‌چم نه‌گوت. گه‌رامه‌وه‌ لای ئاگردانه‌که‌ و له‌ ته‌نیشته "ئه‌لبیرت" وه‌ دانیشتمه‌وه‌، له‌لای ئه‌و پیاوه‌وه‌ دانیشتم که کاتی خوی به‌شه‌که‌تی خۆم گه‌یاند به‌رده‌م کوخه‌که‌ی و ئه‌ویش به‌ دلێکی فراوانه‌وه‌ باوه‌شی بۆ کرده‌مه‌وه‌ و دالده‌ی دام.

تایبه‌ته‌ به‌ پێگه‌ی په‌رتووک

هیشتام دوکه‌لیکی که‌م له‌ خۆله‌می‌شه‌که‌وه‌ به‌رزده‌بووه‌وه‌. له‌وه‌ده‌چوو ته‌می ئه‌و به‌یانیه‌ خوی گه‌یاندبێته‌ ناو ئاگردانه‌که‌ش.

پاش که‌می‌ک نانه‌وا پیره‌که‌ گوتی؛

«لودی... تۆ له‌م لادییه‌دا ده‌مینیه‌ته‌وه‌»

شیوه‌ی گوتنی ئه‌و رسته‌یه‌م به‌لاوه‌ سه‌یربوو، چونکه‌ هه‌م وهک پرسیاریک ده‌هاته‌ به‌ر گویم و هه‌م وهک فه‌رمانی‌کیش. له‌وانه‌شه‌ هاوکات مه‌به‌ستی له‌ هه‌ردووکیان بووبیت.

منیش له‌ وه‌لامدا گوتم؛

«بیگومان»

من له‌و کاته‌دا هی‌نده‌ تیگه‌یشتبوو که ده‌بوايه‌ ببومايه‌ته‌ نانه‌وا‌ی نویی "دورف". له‌ویشدا هی‌نده‌م بۆ پرونبوووه‌ که ده‌بوايه‌ نه‌ینی دوورگه‌ خه‌یالیه‌که‌م بپاراستایه‌ و به‌رده‌وامیم پێدايه‌.

ئه‌وجا گوتم؛

«به‌لام من بیر له‌وه‌ ناکه‌مه‌وه‌»

«ئه‌ی بیر له‌ چی ده‌که‌یته‌وه‌ کوپه‌که‌م؟»

«بیر له‌ یاری جوکه‌ره‌که‌ ده‌که‌مه‌وه‌... ئه‌گه‌ر من ئه‌و سه‌ربازه به‌دبه‌خته‌ بم که له‌ ولاتی باکوره‌وه‌ پرو لی‌ره‌ ده‌کات...»

«ئێ؟»

«که‌واته‌ ده‌بیت... ده‌بیت ئیستاکه‌ کوپیکم له‌و ولاته‌ی باکوردا هه‌بیت»

هی‌نده‌م گوت و چیت‌ر خۆم بۆنه‌گیرا. سه‌رم خسته‌ ناو له‌پی ده‌سته‌که‌نمه‌وه‌ و دامه‌ پرمه‌ی گریان.

پیاوه‌ پیره‌که‌ش ده‌ستی خسته‌ سه‌ر شانم و گوتی؛

تایبه ته به پنگه ی پرتووک

له دلی خۆمدا ده مگوت "بلایت هه موو ئه مانه راست بن؟ خۆ خه لکی ئاواپیه که له "خانه ی قالد همار"دا به دزیه وه ده یانگوت ئه لبیرت که میک شیتولکه یه... کی ده لایت راست ناکه ن؟"

له ناکاودا بۆم ده رکهوت که من له راستیدا هیچ به لگه یه کم به دهسته وه نیه که بتوانم پشتی پی به ستم و قسه کانی "ئه لبیرت" ی پی به ستمینم. ده کریت هه موو ئه و قسانه ی که ده رباره ی "هانس" ی نانه وا و "فرۆد" بۆی هه لپرستم، قسه و باسی که سیکی سه رلیشیواو بییت. من خۆم نه ساردیه ئه رخه وانیه کهم بینیه و نه چاویشم به دهسته ی یاری کاغهزه کۆنه کهش کهوتوه.

هه موو ئه و شتانه ی که له بهرده ستمدا بوون، ئه و چهند وشه یه بوو که باسی ئه و سه ربازه ی ده کرد که له ولاتی باکوره وه دیت. به لام خۆ پری تیده چیت "ئه لبیرت" ئه وه شی هه لبه سته ییت... کی ده زانییت؟ جگه له وهش ته نها شتیک که ده متوانی پشتی پی به ستم باسی ئه و کچه بوو که بۆ ئه تک سه ریان تاشیوه. له دلی خۆمدا ده مگوت "زۆر پری تیده چیت که به ده م خه وه وه قسه م کرد بییت"، چونکه به راستی ده ترسام و نه مده زانی چی به سه ر "لینا" دا هاتوه. بیگومان که میکیش بیئارام بووم و بیرم له وه ده کرده وه که سکی هه بییت. به و شیوه یه ش... ئا، به و شیوه یه ش له وانیه به ده م خه وه وه چهند وشه یه کم ده رپه راند بییت و "ئه لبیرت" یش گوئی لیبوو بییت و له گه ل چیرۆکه کهیدا هۆنی بییتیه وه. پری تیده چیت... ئه ی بۆ هه روا زوو ده رباره ی ئه و کچه ئه تک کراوه پرساری لیکردم؟...

به لام به لایه نی که مه وه من به ته واوه تی له شتیک دلنیا بووم؛ ده مزانی که ئه لبیرت به دریزایی ئه و شه وه هه روا به مه به ستمی هه لخله تاندنی من دانه نیشتبوو و قسه م بۆ بکات. هه ستم ده کرد ئه و خۆی باوه ری به

«وايه، راست ده کهیت... "سه ربازه که ئاگای له وه نیه که ئه و کچه ی بۆ ئه تک سه ری ده تاشن، کوپکی جوانی ده بییت"»

به ئاره زوی دلی خۆم گریام. دواتر ته ماشایه کم کرد و گوتی؛
«به لام هیشتام شتیک ماوه ته وه و من تیی ناگه م... له وانیه تو بتوانیت بۆم پروونکه یته وه»
«چی؟»

«بۆچی سه ری ئه و کچه نه گبه ته یان بۆ ئه تک تاشیوه؟»
وه لام دایه وه و گوتم؛

«منیش خۆم ئه وه م نه بیستبوو. به راستی نه مده زانی که هینده زۆر ئازاریان داوه. به لام هینده م بیستبوو که له دوا ی ئازاد بوونیان له ده ست ئه لمانیه کان ئه و شتانه پروویاندا بوو. ئه و کچانه ی که له گه ل سه ربازیکی دوژمندا بوون، سه ریان تاشراوه و بی شه ره فیش ته ماشاکراون. هه ر له به ره ئه وه ش... و ابزانم هه ر له به ره ئه وه ش بوو که دواتر نه مو یست بگه رپمه وه لای و به دوایدا بگه رپیم. له دلی خۆمدا ده مگوت "له وانیه له یادم بکات"، خۆم به خۆم ده گوت "ئه گه ر بگه رپمه وه لای، له وانیه زیاتر ئازار بچیزیت". من له و بره وایه دا بووم که هیچ که سیک په ی به نه یینیمان نه بات. و ابزانم که سیش ئه و راستیه ی نه مده زانی، به لام دواتر که سکی به رزبوته وه... بیگومان ئیتر هه قیقه ته که ی ئاشکرا بووه»

هه روا به شیوه یه کی ئاسایی گوتی؛
«تیده گه م»

دانیشتبوو و چاوی بری بووه ئاگردانه خامۆش و به تاله که.
منیش ئارامم لیبرا و هه ستمه سه رپی، بۆ ماوه یه کی که م به ژوره که دا هه ر ده هاتم و ده چووم.

تایبه ته به پنگه ی پرتوک

نانه وایه کی پیری وهک ئه و حه زی له ماسی به خپوکردن هه بیټ و ته نهایی خوی پپی پرېکاته وه. به لام پاش ئه وه ی بۆ ئیواره دره نگانیک هاتمه لای و گویم لیوو له ناو بۆشایی سهره وه ی سه قفه که دا ده هات و ده چوو... ئمم... ریک پاش ئه وه دانیشترین و به و شیوه یه ش ئه و ئیواره یه دورودریژمان دهستی پیکرد.

پاش که مێک گوتم؛

«ئهی ماسیه پرته قالیه کان کوان؟... تو خۆت گوتت "هانس" ی نانه وا له گه ل خۆیدا کۆمه لیک ماسی پرته قالی له دوورگه سهیره که وه هینایه وه... هیشتام هه ر له "دورف" دان؟ یان... یان ته نه ا یه ک دانه یانت لا ماوه ته وه؟»

ئه لبیرت ئاوری لیدامه وه و ریک ته ماشای ناو چاوانمی کرد و گوتی؛

«چه ند به گومانیت کوپه که م»

هینده ی گوت و سیبه ریکی بچکۆله ده موچاوی داپۆشی.

له ویدا ئیدی ئارام لیبرا. وازانم زۆر بیرم له "لینا" ده کرده وه، بۆیه به شیوه یه کی ره ق وه لام دایه وه و گوتم؛

«که واته وه لام بده ره وه؛ کوا ماسیه پرته قالیه کانت؟»

به نه رمیه که وه گوتی؛

«وه ره»

هه ستایه سه ریپی و خوی کرد به و ژوره بچکۆله یه دا که کاتی خوی ژوری نووستنی ئه لبیرت بووه. منیش دوای که وتم. له ویدا په یژیه کی له سه قفه که وه راکیشایه خواره وه (ریک ههروهک ئه و چیرۆکه ی که خوی بۆی گیرامه وه و گوتی که منداڵ بووم "هانس" ی نانه وا په یژیه کی له سه قفه که وه راکیشایه خواره وه).

به هیواشی پپی گوتم؛

هه موو تاکه وشه یه ک بوو که بۆی ده گیرامه وه. به لام ریک ئه و خاله مایه ی سهرنجی من بوو. چونکه رپی تیده چوو هه موو ئه و قسه و قسه لۆکه ی ناو ئاوا ییه که راست بیټ که ده یانگوت "ئه لبیرت" که سیکی شیتولکه یه و به شیوه یه ک له شیوه کان له جیهانی تایبه تی خۆیدا ده زی.

هه ر له و کاته وه ی که من گه یشتمه ئاوا ییه که، وه ک کوپکی خوی ته ماشای ده کردم. له وانه یه ئه وه ش خالی هه ره گه وه ترینی هه موو باسه سه یروسه مه ره که ی بووبیټ. ئه لبیرت خه ونی به وه وه ده بیینی که کوپکی هه بیټ، خه ونی به پیاویکی گه نه وه ده بیینی که له دوای خوی له ئاوا ییه که دا ده ربکه ویټ. هه ر له به ره ئه وه ش (به بی ئه وه ی ئاگای له خوی بیټ) ئه و هه موو چیرۆکه سهیره ی هۆنیبووه وه. به لای منه وه ئه وه شتیکی نوئ نه بوو و من له وه وپیش ده باره ی ئه و شتانه م بیستبوو. من شتیکم ده باره ی ئه و که سه نه خوشانه ده زانی که له بواریکی تایبه تیدا بلیمه ت بوون. به و شیوه یه ش چیرۆکه که ی ئه لبیرتم به لاه وه ک دۆزینه وه یه کی مه زن وابوو.

به رده وام له م سهره وه بۆ ئه و سه ری ژوره که ده هاتم و ده چووم. خۆریش هی دی هی دی له سه ر شاخه که وه ده هاته خواره وه.

پاش نه ختیک له پرێکا پیاوه پیره که رووی تیکردم و گوتی؛

«زۆر نا ئارام دیټه به رچاوم کوپه که م»

رۆیشتمه لایه وه و له ته نه یشتیه وه دانیشتم، ریک له ویدا بیرم له سه ره تای ئه و دانیشتمانه مان ده کرده وه. ئیواره ی پیش ئه وه له خانه ی "قالده مار" دا دانیشتبووم. له ویدا "فریتز ئاندری" دیسانه وه باسی ماسیه پرته قالیه کانی ئه لبیرتی کرده وه. من خۆم تا ئه و کاته ته نه ا یه ک ماسی پرته قالیم له لای بینبوو و به لاشمه وه ئاسایی بوو که

تایبه ته به پنگه ی پرتووک

ئهلبیرت ئاماژه ی بۆ کۆلهکەیهکی دارینی سوچیکی ژوره که کرد و به هیواشی گوتی؛
«لهویدا به!»

ئینجا بتله کۆنه کهم بینى، هەر لهو بتله شهوه پووناکیهکی پرشنگدار پهرشده بووه وه و دهیدا له هه موو شوشه ی ماسیه کان و شتهکانی تری سهر زهویه که و رهفه کان و دۆلابه کان.

«ئهوه خواردنه وه ئهرخه وانیه کهیه کورپه کهم. 52 ساله کهس دهستی بهرنه کهوتوه، به لام ئیستاکه کاتی ئه وه هاتوه من و تو له گه ل خۆماندا بیهینه خواره وه»

دانهویه وه و بتله که ی له سهر زهویه که بهرزکرده وه. ئاوری لیدامه وه و ئینجا شله که ی ناویم بینى، جوانیه که ی فرمیسی به چاومدا هیئایه خواره وه.

لهو کاته شدا که خهریکبوو بچینه وه خواره وه، چاوم چووه سهر کاغه زه کۆنه کان، له ناو قوتیلکه یه کی داریندا بوون.

ئاماژه م بۆ کردن و گوتم؛

«به یارمه تیت... ریگه م پیده دهیت ته ماشایه کیان بکه م؟»

پیاوه پیره که زۆر به ریزه وه سه ریکی بۆ له قاندم. منیش کاغه زه سواوه کانم خسته ناو له پی ده ستمه وه. شه شی کوپ و دووی سینه ک و کچی قهره و هه شتی دینارم بۆ جیاکرایه وه. دواتر که و تمه ژماردنی کاغه زه کان و پاشان گوتم؛

«ته نها 51 دانه یه»

ههر له دوا ی قسه که مه وه یه کسه ر پیاوه پیره که به ناو بۆشاییه که دا که وته گه ران و له وه ده چوو به دوا ی شتی کدا بگه ری، پاش نه ختی ک

«لودفی... با برۆینه سهر وه»

ئهو له پێشمه وه سهر که وت و منیش به دوایدا چوومه سهر وه. له دلی خۆمدا ده مگوت «ئه گه ر» ئهلبیرت «هه موو چیرۆکی دوورگه سهیره که و «فرۆد» ی هه لبه سته بی، ئه وا به راستی پیاویکی نه خو شه».

به لام ههر که سهر م گه یشته قه راغی سه قفه که، یه کسه ر زانیم که هه موو ئه و قسانه ی «ئهلبیرت» به درێژایی ئه و شه وه بۆ گێرامه وه وه ک مانگ و خۆر راسته قینه بوون. له سهر وه چه نده ها شوشه ی ماسی لیدانرابوو، ماسیه پرته قالیه کانیش، له هه موو ره نگه کانی په لکه زیڕینه، تیاندان مه له یان ده کرد. جگه له وانه ش چه نده ها شتی سهیر سهیر و سهرنجراکیشه ری ترم به رچا و که وت. په یکه ریکی بچکۆله ی «بودا» م بینى... ئه و په یکه ره شوشه یه شم به رچا و که وت که وینه ی «مۆلووک» یکی شه ش قاچی نیشانددها، شمشیره کان و هه موو ئه و شتانه ی تری شم بینى که کاتی خۆی ئهلبیرت به مندالی له ژوره که ی خواره وه دا بینیبوو.

هه نگاوێکم هه لیه نا و به پرته پرتیک گوتم؛

«زۆر... زۆر... زۆر سهرنجراکیشه»

ئیدی ته نها بیرم له ماسیه پرته قالیه کان نه ده کرده وه، چونکه له ویدا هه موو گومانه کانم ره وینه وه و دلنیا بووم که سهرتا پای چیرۆکی دوورگه خه یالیه که شتیکی راسته قینه یه.

له خواروی په نجه ره که وه سهرنجم چووه سهر پووناکیه کی شینباوی بریقه دار. راسته خۆر هه تا پاشنیوه رۆ نه ده گه یشته ئه و شوینه، به لام له گه ل ئه وه شدا پووناکیه کی ئالتونی به سه قفه که وه بوو، به ئاشکرا دیاربوو که ئه و پووناکیه له په نجه ره که وه نه ده هاته ژوره وه.

تاییه ته به پنگه ی په ټووک

«فرموو!»

منیش گوتم؛

«نازانم بویږم بیخومه وه یان نا»

به دوامدا ئه لبرت گوتی؛

«به لام هیڼده ده زانیت که ناچاریت بیخوږته وه. چونکه ئه گهر ئه م چهند دلپه تاقینه که یته وه و به و شیوه یه نه بیت که باسماں کرد، ئه واهوسا ری تیډه چیت که منی "ئه لبرت کلاگس" ی پیر، پیاویکی شیتولکه بم و به دریژایی ئه م شه وهش باسی درووده له سهم بو کرد بیت. به لام نانه وایه کی پیری وهک من پیخووش نیه خه لکی به و شیوه یه بیین... تیډه گه یت؟ راسته له وانه یه ئا ئیستا که هیچ گومانیکت له راستی و دروستی چیروکه که نه بیت، به لام پوژیک له پوژان گومان هه ر دیته دلته وه. هه ر له بهرئه وهش زوړم به لاهه گرنگه هه ست به و تامه بکه یت، که هه روهک له وه وپیش بوم باسکردیت له هه موو جهسته دا دیت و ده چیت. ته نها به و شیوه ش ده توانیت ببیته نانه وای "دورف»

په رداخه بچکوله که م به رزکرده وه و دلپه که مه کانی ناویم فرکرد. هه رله پاش یهک دوو چرکه له هه موو له شمدا هه ستم به تامی جیاواز جیاواز ده کرد.

هه ستمده کرد له هه مان کاتا له هه موو بازاره کانی جیهاندام. هه ر ده تگوت له بازارپکی "هامبورگ" دا ته ماتیه که ده خه مه ده ممه وه، له بازارپکی "لیوبیک" شدا گازیک له هه رمییه که ده گرم، له یه کی که له بازاره کانی "زوریخ" دا دلم چووه سهر جوړه ترییه کی تاییه تی، له بازارپکی "روما" شدا تامی هه نجیریکم ده کرد، له بازاره که ی "ته سینا" شدا گويز و بایه مم ده خوارد، له یه کی که له بازاره کانی

چووه لای کورسیه کی بچکوله وه، له ژیر کورسیه که دا په نجه ی بو کاغه زیک پاکیشا و گوتی؛
«ئه وه تا!»

دانه ویمه وه و کاغه زه که م خسته سهر کاغه زه کانی تر. "بللی کوپ" بوو. له ویدا ئه لبرت گوتی؛
«تا ئیستا که ش "بللی کوپ" هه ر خو ی جیا ده کاته وه و ده یه ویت بروت، به لام هه میسه له شوینیکی ژوره که دا ده بیینمه وه»
ئیدی هه موو کاغه زه کانم خسته وه ناو قوتیلکه دارینه که و چووینه وه خواره وه.

ئه لبرت په رداخیکی بچکوله ی هیئا و له سهر میزه که دا ینا. ئینجا گوتی؛

«خوت ده زانیت ئیستا که چی رووده دات»

هه ر له دوی قسه کانیه وه زانیم که سهری منه که تامی خواردنه وه ئه رخنه وانیه که بکه م. پیش من (پیک 52 سال له مه و بهر) "ئه لبرت" له و ژوره دا دانیشتبو و تامی ئه و خواردنه وه پر نه ینییه ی کردبوو، وه پیش ئه ویش (52 سال له وه و پیشتر) "هانس" ی نانه واهه له سهر دوورگه خه یالیه که ئه و خواردنه وه یه ی خواردبووه وه.

پاش ماوه یه کی که م ئه لبرت گوتی؛

«به لام هیڼده ته له یاد بیت که ته نها ئه م که په ته قومیکي بچکوله ی لیډه خوږته وه. وه ده بیت ئه و کاته ئه م بتله ده ربه ینیته وه که یاریه کی کاغه زی نوئ ده سته پیکر د بیت ته وه. به و شیوه یه ش ئه م شله یه به شی چهنده ها نه وه ده کات»

چهند دلپیکي که می پوکرده ناو په رداخه بچکوله که وه. په رداخه که ی بو پاکیشام و گوتی؛

تایبته به پنگه پرتووک

هوتی کوپ

...ئو پیاوهی که سه‌مونه‌که دروستده‌کات، له‌ده‌سکیکی ئه‌فسوناویه‌وه
قسه‌ده‌کات...

ئو پۆژه دره‌نگانیک خه‌به‌رم بووه‌وه، ئه‌وجا به‌ته‌واوه‌تی له‌وه
تیگه‌یشتیم که ئه‌و نانه‌وا پیره‌ی که کاتی خۆی له‌شاری "دۆرف"دا
بینیم، له‌راستیدا باپیره‌ی خۆم بووه. چونکه هه‌ر چۆنیک بیرم
لیده‌کرده‌وه پێینینه‌ده‌چوو ئه‌و کچه‌ی که کاتی خۆی له‌نه‌رویجدا بۆ
ئه‌تک سه‌ریان تاشیوه، له‌نه‌نکی خۆم زیاتر بیئت.

بیگومان نه‌مه‌ده‌توانی به‌ته‌واوه‌تی له‌وه دلنایام... خۆ له‌یاری
جۆکه‌ره‌که‌دا به‌روونی نه‌یانگوت که کچه‌ سه‌ر تاشراوه‌که نه‌نکی منه
و نانه‌واکه‌ی "دۆرف"یش باپیره‌مه. به‌لام پێی تیناچیت چه‌نده‌ها کچ
به‌ناوی "لینا"وه له‌نه‌رویجدا ده‌ستگیرانی سه‌ربازیکی ئه‌لمان
بووبن.

به‌و شیویه‌ش هه‌یشتام سه‌رتاپای هه‌موو هه‌قیقه‌ته‌که‌م له‌به‌رده‌ستدا
نه‌بوو. له‌لایه‌کی تریشه‌وه "هانس"ی نانه‌وا چه‌نده‌ها رسته‌ی یاری
جۆکه‌ره‌که‌ی له‌یادکردبوو و له‌به‌رئه‌وه‌ش نه‌ئه‌لبیرت و نه‌که‌سی
تریش ئه‌و رستانه‌ی ده‌زانی. له‌دلی خۆمدا ده‌مگوت "بلاییت رۆژیک له
رۆژان ئه‌و رستانه‌ ده‌رکه‌ون و ته‌واوی 52 رسته‌که‌ی یاری کاغه‌زه‌که‌م
بۆ ئاشکرا بیئت؟"

هه‌موو شوینه‌واریکێ دوورگه‌ خه‌یالیه‌که له‌گه‌ڵ نقومبوونیدا له
ده‌ریادا سه‌راپیه‌وه، کاتیکیش "هانس"ی نانه‌وا مرد، ئیتیر مه‌حالبوو هه‌یچ
شتیک له‌ده‌میه‌وه بیته‌ ده‌ره‌وه. به‌هه‌مان شیوه‌ش پێی تیناچیت
دیسانه‌وه ژیان بکریته‌وه به‌به‌ری کاغه‌زه‌کانی "فرۆد"دا و

"قاهیره"شدا تامی ده‌نکه‌ خورمایه‌که‌م ده‌کرد. به‌رده‌وام تامی تریش به
له‌شدا ده‌هاتن و ده‌چوون. هه‌ندیک له‌تامه‌کان هه‌نده به‌لامه‌وه
نامۆبوون، هه‌ستم ده‌کرد له‌دوورگه‌ خه‌یالیه‌که‌دا ده‌خولیمه‌وه و تامی
میوه‌ جۆراوجۆره‌کانی ده‌ره‌خته‌کانی ده‌که‌م. له‌دلی خۆمدا ده‌مگوت
ئه‌وه تامی میوه‌ی "توفا"یه، ئه‌وه‌شیان له‌تامی "په‌گی داری خپ"
ده‌چیت و ئه‌وه‌ش تامی "تووی چاکبوونه‌وه"یه. هه‌یشتام له‌وانه‌ش
زیاتر... له‌ناکاودا له‌وه‌ده‌چوو گه‌رابیتمه‌وه بۆ "تاره‌ندال"... زۆر
به‌روونی هه‌ستم به‌تامی تووتپکه‌که‌ی ئه‌وئ ده‌کرد و بۆنی قژی
"لینا"م ده‌کرد.

نازانم بۆ ماوه‌ی چه‌ندیک له‌به‌رده‌م ئاگردانه‌که‌دا دانیشتبووم و تامه
جیاوازه‌کانم بۆ ده‌هات. پێشم وانیه‌ هه‌یچ قسه‌یه‌که‌م به‌ئه‌لبیرت
گوتبیئت، به‌لام دواتر ئه‌و پیاوه‌ پیره‌ هه‌ستایه‌ سه‌رپێ و گوتی؛

«وابزانم ئیدی نانه‌واوه‌یه‌کی پیری وه‌ک من پێویستی به‌خه‌هیه.
به‌لام له‌پێشدا بته‌که‌ ده‌خه‌مه‌وه شوینی خۆی، چه‌زده‌که‌م ئه‌وه‌شت
پێ بلیم که من هه‌میشه‌ ده‌رگاکی به‌دوای خۆمدا داده‌خه‌مه‌وه...
به‌راست، خۆ تۆش ئیتیرگه‌وره‌بوویت. کۆنه‌ سه‌رباز... سه‌وزه و میوه‌ بۆ
له‌ش باشه، به‌لام پێم وانیه‌ پیت خۆش بیئت که ببیت به‌میوه‌یه‌ک.

ئه‌مپۆکه من زۆر له‌وه دلنایام که ئه‌و ئه‌و قسانه‌ی کردبیئت. به‌لام
هه‌نده‌م له‌یاده که به‌رله‌وه‌ی بجیتته‌ ناو جیگاوه، به‌چه‌ند وشه‌یه‌ک
ئاگاداری کردمه‌وه... ئه‌و وشانه‌ش ده‌رباره‌ی خواردنه‌وه
ئه‌رخه‌وانیه‌که و کاغه‌زه‌کانی "فرۆد"بوون.

تایه ته به پنگه ی پرتووک

باوکم به شپرزهبیه که وه ته ماشایه کی دایکمی کرد، ئینجا سهیریکی منی کرد و گوتی؛

«ئهو یان چیه هانس تۆماس؟ بۆم باس بکه»

پیک ته ماشای ناو چاویم کرد و گوتم؛

«ئهو نانه وایهت له یاده که له شاری "دۆرف" دا ساردیه که و چوار سه مونه که کی دامی؟ له بیرته تۆ له و کاته دا له خانه ی "قالده مار" له گه ل خه لکانی ئاواپییه که کی دۆرفدا عاره قی "ئه لپ" ه کانت ده خوارده وه؟»

سه ریکی بۆ له قاندم و منیش گوتم؛

«ئهو نانه وایه باوکی راسته قینه ی تۆیه»

«قسه ی قۆر!»

ههروهک ئه سپیک که تازه پایدیه ئین، فیشکه یه کی لیبه رزبووه وه، به لام له هه مان کاتیشدا ده مزانی قسه که می هه روا به ئاسانی وه رنه گرتبوو.

ئه وجا گوتم؛

«به پیویستی نازام ئا ئیستاکه چیتز له سه ر ئهو بابه ته برۆین، به لام چه زده که می هینده ت پی بلیم که من له سه دا سه د دلنایم له وه»

دایکم گه پرایه وه سه ر میزه که مان و هه ر که بۆی ده رکه وت باسی چی ده که یین، یه کسه ر هه ناسه یه کی قو لی هه لکیشا. راسته باوکم به شیوه یه کی تووند وه لامی دامه وه، به لام له گه ل ئه وه شدا یه کتریمان باش ده ناسی... من ده مزانی که ئهو به رله وه ی له قسه کانم بکۆلێته وه، هه روا قسه کانم به تور ههات وه رناگریت. هینده شی ده زانی که منیش جۆکه رم و جارنا جاریک سه رنجی شتیکی ورد ده دم که مانایه کی گه وره ی هه یه.

کورت ه بنه کان ئهو پرستانه یان بیری که ویتته وه که 150 سال له مه وه به ر گوتویانه.

ته نه ا یه ک بوار مابوو وه؛ ئه گه ر هینشتام جۆکه ر هه ر له ژیاندا بییت، ئه و پیتیده چیت یاری جۆکه ره که ی له یادمابییت.

ده مزانی که ناچارم و ده بوایه دایک و باوکم پازیبکر دایه که له پیگه ی گه رانه وه ماندا به "دۆرف" دا برۆشتینایه ته وه بۆ نه رویج. هه رچه نده پشووه که ی باوکم خه ریکبوو کۆتایی پیده هات و له و پیگایه شه وه به ته و او وه تی دوور ده که وتینه وه. ده شبوایه به بی ئه وه ی کتیبه بچکۆله که می نیشاندانایه، پازیمبکر دنایه.

زۆرم پیخۆش ده بوو گه ر به لای نانه واخانه بچکۆله که دا تیپه پیمایه ته وه و به و نانه و پیرم بگوتایه؛ ئه و هاتمه وه... و دیسانه وه له ولاتی باکوره وه هاتمه وه. باوکیشم له گه ل دایه... ئه وه کوری تۆیه.

له کاتی نانخواردنی به یانیدا باسی سه ره کیمان ده رباره ی باپیرم بوو. له لای خۆمه وه بریارمدا هه تا وه کو له نانخواردن نه بیینه وه، به هیه شیه یه ک له و باره یه وه هیه شتیک نه درکینم. به لام هه ستیشم ده کرد گومانیان له لا دروستبوو بی، به تاییه تیش پاش ئه وه ی که میک له ناواخنی کتیبه بچکۆله که می بۆ درکاندن. به هه رحال له ویدا بریارمدا وازیان لیبه ئیم تا به راشکاو ی نانی به یانیان بخۆن.

دایکم پۆشینه ئه ولاره و ویستی کوپیک قاوه ی تر تییکات، له و کاته دا به قو لی ته ماشای باوکم کرد و به مه به سه ته وه پیم گوت؛

«باشبوو دایکمان له ئه سینادا دۆزیه وه. به لام بۆ ئه وه ی یاری کاغه زه که مان به ته و او وه تی بکریته وه، کاغه زیکی تریشمان نوقسانه. و من ئه و کاغه زه شم دۆزیوه ته وه»

تایبه ته به پنگه ی پرتووک

دواتر گه‌یشینه ئه‌وه‌ی باوکم ته‌له‌فونیک بو نه‌نکم بکات. نازانم باوکم له‌به‌ر قسه‌کانی من بوو که ویستی ته‌له‌فونی بو بکات، یان ته‌ن‌ها ویستی پپی بلّیت که دایکمان له ئه‌سینادا دۆزیوه‌ته‌وه. به‌ه‌رحال نه‌نکم له مال‌ه‌وه نه‌بوو، له‌به‌رئ‌ه‌وه ته‌له‌فونی بو پوره "ئینگریډ" کرد، ئه‌ویش به باوکمی گوت که نه‌نکم له ناکاودا ده‌ستی له هه‌موو شتی که هه‌لگرتوو و به‌ره‌و ناوچه‌ی "ئه‌لپ" ه‌کان سه‌فه‌ریکردوو.

ه‌هر که گویم له‌و باسه‌ بوو، فیکه‌یه‌کی دورودریژم لیدا و گوتم؛ «ئه‌و پیاوه‌ی که سه‌مونه‌که دروستده‌کات، له‌ده‌سکیکی ئه‌فسوناویه‌وه قسه‌ده‌کات و به‌و شیویه‌ش ده‌نگی له‌دووری سه‌دان میله‌وه ده‌بیستریّت»

باوکم به سه‌رسامیه‌وه ته‌ماشایه‌کی کردم، ه‌هر ده‌تگوت له یه‌ک کاتدا پووبه‌پرو ی هه‌موو مه‌ته‌له‌کانی جیهان بوته‌وه. ئه‌وجا گوتی؛ «تۆ له‌وه‌پیش هه‌مان ئه‌و پرسته‌یه‌ت نه‌گوت؟» منیش له‌وه‌لامدا گوتم؛

«به‌لّی گه‌وره‌م له‌وه‌وپیشیش ئه‌و پرسته‌یه‌م گوت. ده‌زانیت چی... ری‌تی‌ده‌چیت ئه‌و نانه‌وا پیره‌ دواتر له‌وه تی‌گه‌یشتی‌ت که چاوی به کورپی کوره‌که‌ی که‌وتوو. به‌راست... خو تۆشی بینی، وه‌ک ده‌لّین خوین قه‌ت نابیت به‌ ئاو، پیاوه‌ پیره‌که‌. به‌پروای من له‌وانه‌شه‌ پاش ئه‌و هه‌موو ساله‌ هه‌روا ویستی‌تی ته‌له‌فونیک بو نه‌رویج بکات، کّی ده‌زانیت؟ به‌تایبه‌تیش پاش ئه‌وه‌ی کورپی که‌لّی "ئاره‌ندال" سه‌ردانی نانه‌واخانه‌که‌ی ده‌کات. ئه‌گه‌ر واش بووبیت، ئه‌وا ری‌تی‌ده‌چیت که پپی وابووبیت خو‌شه‌ویستی‌ه کۆنه‌که‌ی له‌ شاری

پاش نه‌ختیک هه‌روا به‌ئاسانی پرسیاریکی لی‌کردم و گوتی؛

«باشه‌ تۆ له‌ کوپوه‌ ده‌زانیت که ئه‌و باوکی منه؟»

نه‌متوانی پپی بلّیم که من راست و دروست ئه‌و شته‌م له‌ کتّیه‌ بچکۆله‌که‌دا خویندۆته‌وه. له‌بری ئه‌وه‌ باسی ئیواره‌ی پی‌شووترم کرد و گوتم؛

«به‌ر له‌ هه‌موو شتی که ناوی "لودفی" بووه»

باوکیشم گوتی؛

«جا ئه‌وه‌ چیه... ئه‌و ناوه‌ هه‌تا بلّیت له‌ ئه‌لمانی و سویسرا‌دا ناویکی باوه»

«وايه، به‌لام نانه‌واکه‌ ئه‌وه‌نده‌شی پی‌گوتم که له‌کاتی شه‌ری جیهانی دووه‌مه‌دا له‌ شاری "گریمستاد" دا بووه»

«به‌راست ئه‌وه‌ی پی‌ گوتیت؟»

«نه‌ک به‌ نه‌رویجیه‌کی پاراو. به‌لام که من گوتم که‌لّی "ئاره‌ندال" م، هاواریکی لی‌به‌رزبووه‌ و گوتی منیش له‌و "شاره‌ ناشیرینه‌دا" زی‌اوم. من وای بو ده‌چم که مه‌به‌ستی له‌ "گریمستاد" بووبیت»

باوکم سه‌ریکی بو راوه‌شاند و گوتی؛

«"گریمستاد" واته‌ "شاریکی ناخۆش" یان "شاریکی ناشیرین" یان شتی که له‌و باب‌ه‌ته‌. له‌وانه‌شه‌ مه‌به‌ستی له‌ "ئاره‌ندال" بووبیت... به‌لام هانس تۆماس له‌و کاته‌دا سه‌ربازیکی زۆری ئه‌لمانی له‌ "سیورلاند" دا بوون»

منیش گوتم؛

«بی‌گومان، به‌لام ته‌ن‌ها یه‌ک‌کیان باپیره‌ی من بووه. ئه‌و یه‌که‌ش نانه‌واکه‌ی "دۆرف" ه. من خۆم هیچ گومانیکم له‌وه‌ نیه‌»

تایبه ته به پنگه ی پرتووک

ههشتی کوپ

...ئهم جیهانه چ پهرجویهکی مهزنه، نازانم بگریم یان پینگه نم...

ههستامه سه ریپ و خۆم گه یانده بهردهم هه یوانه بچکۆله که ی بهردهم کوخه که. نه مده توانی هه روا به ئاسانی به پیکوپیکی برۆم به پیره، چونکه له هه موو شوینیکی له شمدایه تامه جوراوجوره کان هیرشیان بۆ ده هیانام. له شانی چه پمه وه تامی شلیکیکی خوشم ده کرد، هاوکات تامیکی تیکه لی ترییه کی ترش و لیمویه ک له ئه ژنوی راستمه وه به رزده بووه وه. تامه کان هینده زوو زوو به له شمدایه ده هاتن و ده چوون، بۆم سهخت بوو هه ره هه موویان بناسمه وه.

له دلی خۆمدا ده مگوت "له م کاته دا له هه موو شوینیکی سه ره ئهم زهویه دا خه لکی نان ده خۆن. گه ره سه رجه می هه موو تامه کان کوپکه ی نه وه، ئه وا چه ند هه زار تامیکی جیاوا زمان ده ست ده که ویته. من له ویدا هه ستم ده کرد که تامی ئه وه هه موو خواردنانه بکه م... ده تگوت به یه کجار تامی هه موو ئه وه شتانه ده که م که هه موو مروقایه تی له سه رانسه ری جیهاندا ده یخۆن".

ورده ورده به ره وه دارستانه که ی سه ره کوخه بچکۆله که پویشتم. پاش ئه وه ی تامه کان ی له شم هیور بوونه وه، هه ستنیکی هینده سه یرم له لا دروستبوو که هه تا ئیستاکه ش هه ره له گه لمدایه.

ئاوړیکم له ئاواپییه که دایه وه و ئه وجا بۆ یه که مین جار هه ستم به په رجوی مه زنی جیهان کرد. خۆم به خۆم ده گوت "چۆنه ئیمه ی مروف لیره دا ده ژین؟" ده تگوت شتیکی نویم دۆزیوه ته وه، به لام ئه وه شته ی که دۆزیمه وه له راستیدا هه ره له سه رده می مندالیمه وه له به رده مدا بوو.

"دۆرف" دا دیسانه وه کلپه ی لییه لیبستیته وه، هه ره وه ک چۆن له ئه سینادا پروویدا»

به وه شیویه ش به په له به ره وه "دۆرف" که وتینه ری. باوکم و دایکم له وه باوه په دانه بوون که ئه وه نانه وا پیره باپیرم بیته، به لام له هه مان کاتیشدا ده یانزانی که هه رگیز ناتوانن به ئاسووده یی بزین ئه گه ره به ته واوه تی له وه بابته نه کۆلنه وه.

گه یشتینه "کۆمۆ" و هه ره وه ک جاری پویشو له ئوتیله بچکۆله که ی "بارادیللو" دا بۆ مانه وه ی شه ومان لاماندا. ئه وه کاته ش شاری یاریه که ی لی نه مابوو، نه ژنه فالگروه که دیاربوو، نه شته کان ی تریش. به لام دلم به وه خوشبوو که دیسانه وه ژوریکی ته نه یان بۆ گرتم. هه رچه ند ه پاش ئه وه هه موو پیگایه زۆر زۆر هیلاک بوو بووم، به لام له گه ل ئه وه شدا بریارمدا به ره وه ی بکه م کتیبه بچکۆله که ته واوبکه م.

تایبه ته به پنگه ی پرتووک

پیموایه له گه ل گه وره بوونماندا نه زمونه ههستییه کان مهستمان بکه ن".

تهنها لهویدا به ته واوه تی زانیم که کورته بنه کانی سهر دوورگه خه یالیه که به چ شیوه یه ک ژیاون. وایزیم له ناوه یاندا سنووریکیان بو خویان کیشابوو و ده یانزانی تا چ راده یه ک بویان هه یه نه یه یه قوله کانی نه م ژیا نه تا قیبه که نه وه (له وانه شه له به ره وه بوو بیت که سهرده می مندالیان نه بوو بیت). له کاتیکیشدا که نه وه به تالییه یان به خواردنه وه نه رخه وانیه که پرده کرده وه و هه موو تاکه رۆژیک لییان ده خواردنه وه، به لامه وه سهر نه بوو که له دوا جاردا له نیو شته کانی چوارده وریاندا ونبوو بوون. ههر له ویشدا له وه تیگه یشتیم که کاتی خوی "فرود" و "جوکر" ههستیان به چ سهرکه وتنیک میهن کردوو که توانیویانه واز له و خواردنه وه نه رخه وانیه به یین.

ئاسکه کیویه که بو ماوه ی یه ک دوو چرکه سهریکی کردم و دواتر بو ده رچوو و خویکرد به ناو دره خته کاندا. بو ساتیک که هه موو شتیک ئارام و بیده نگبوو، به لام له ناکاودا بولبولیک به دهنگیک نه فسوناویه وه که وته خویندن. سهرم له وه سورماوو که له شیک بچکوله ی وه که نه وه به چ شیوه یه ک جیگای نه وه هه موو هه وا و موسیقایه ی تیدا ده بیته وه.

له دلی خومدا گوتیم "نه م جیهانه چ په رجویه کی مه زنه، نازانم بگرم یان پیبکه نم. له وانه یه وایزیم هه ردووکیان پیبکه وه بکه یین، به لام سانا نه له هه مان کاتدا پیبکه یین و بشگرین".

لهویدا ژنه جوتیاریک ئاوایه کهم بیرکه وته وه. ته مه نی تهنه نا نۆزده سلانه، که چی چهنه رۆژیک له مه و به ره به خوی و کۆرپه یه کی ساواوه خویکرد به نانه واخانه که دا، که که ی تهنه نا دوو سی هفته یه که له

هه ستمده کرد تا نه و کاته له سووکه خه ویکدا ژیا بم، ژیا نی سهر زه ویم وه ک سورپیک سربوونی دورودریژ ده هاته به رچاوم.

له دلی خومدا گوتیم "من هه م!"، من که سیک پر له ژیا نم و له ژیر ئاسمانیک شیندا ده ژیم. نه وه یه که مین جارم بوو له هه موو ژیا نمدا که له مرۆف تیبه گه م. له هه مان کاتیشدا ده مزانی گهر به رده وام له و خواردنه وه سهر به بخومه وه، نه وایه وایه هه وایه نه وه هه ستمه نامینیت و له دوا جاریشدا به ته واوه تی ونیده که م. نه گهر چهنه جاریک زور تامی هه موو شته کانی نه م جیهانه بکه م، نه وایه له ناویاندا ونده بم. دوا جاریش وام لییه ت که هه ست به بوونی خوم نه که م. ئا... وه ک ته ماتیه کهم لیدیت، یان ده به م دار هه لۆزه یه ک.

له سهر کوته له داریک دانیشتم. پاش نه ختیک ئاسکه کیویه که له ناو داره کانه وه هاته ده ره وه. به لامه وه شتیک سهر نه بوو، چونکه هه میشه له دارستانه کانی چوارده وری "دورف" دا ئاسکه کیوی خویان نیشانده دا. به لام هه تا وه کو نه و کاته به و شیوه یه نه مبینیوون، چ بوونه وه ریک سهر بوو به لامه وه. بیگومان له وه ویش ئاسکه کیویم بینبوو، من تا راده یه ک هه موو رۆژیک ده مبینین. به لام هه ینده م نه ده بینن که ههر ئاسکیکیان تابلیت شتیک نه فسوناوی و پر نه یه نه وه یه له ویشدا هه ینده م بوو و نه بووه وه که بوچی کاتی خوی به و شیوه یه نه مده بینن؛ کاتی خوی هه ینده به وردی ته ماشام نه ده کردن، چونکه زوو زوو ده مبینین.

خوم به خوم ده گوت "هه موو شته کانی تریش ههر وان، هه موو شته کانی تری جیهانیش به و شیوه یه ن. هه تا نه و کاته ی که مندالین، توانای نه و هه مان هه یه که هه موو شته کانی چوارده ورمه مان به ته واوه تی بینین. به لام دواتر هه موو جیهان به لامانه وه ده بیته خوویه ک.

تايپەتە بە پىنگە پەرتووك

بەسبوو، ھەستەمدەكرد دەنگى ئەو بولبولەم بەسبوو كە جارجارىك دەيخوئند.

بۇ خۆم ھەر دانىشتبووم و لەناكاودا لەو نزيكانەوہ گويم لە زرنگەى شتىك بوو. سەرم ھەلبرى و كورپىكى كورتهبالام بينى، لەنيوان دارەكانەوہ سەرەتاتكىي ليدەكردم. لەو كاتەشدا كە زانيم "جۆكەر"، خەريكبوو دلم لە قەفەزەى سنگمەوہ بىتە دەرەوہ.

بەرەو پووم ھات و لە دورى دە بۇ پانزە مەترىكەوہ گوتى؛
«تامىكى خۆشى ھەيە!»

زمانىكى بەليوہ بچكۆلەكانيدا ھينا و گوتى؛
«تينويەتى خۆتت بە خواردنەوہ خۆشەكە شكاندوہ؟ جۆكەر دەليت
"خۆشە خۆش!"

ھىشتام سەرتاپاي ھەموو چيرۆكى دوورگە خەياليەكەم لەيادبوو، لەبەرئەوہ ترسم لينەنيشت. بەو شيوەيەش ھەر زوو ھيور بوومەوہ و چيتر بينىنى ئەو سەرى نەدەسورمانم. ھەستم دەكرد لە خۆمان بىت و سەر بە ھەمان شت بين. بەتايبەتەش لەو كاتەدا كە خۆشم وەك جۆكەرى دەستەى يارىەك دەبينى.

لەسەر كۆتەلە دارەكە ھەستامە سەرىي و بەرەو پووى پويشتەم. چيتر چاكەتە وەنەوشەبيەكەى لەبەردا نەبوو كە زەنگۆلەكانى پيوەبوو. بەلكو دەستىك جلى قاوہيى باوى لەبەردا بوو و خەت خەتى پەشى پيوەبوو.

بۇ تەوقەكردن دەستم بۇ پاكيشا و گوتەم؛
«ئەزانم تۆ كىيت»

دايكبووہ. من لەوہ پيش لە ژياندا گرنگيم بە مندالى بچكۆلە نەدابوو، بەلام تەماشايەكى ئەو كۆرپەيەم كرد و نىگايەكى پەر لە پامان و سەرسورمانم لە چاوانيدا بەديكرد. ئەو كاتە ئيتەر من ھىندەم بەسبوو... ھەروا لەسەر پەگى دارەكە دانىشتبووم و گويم بۇ چەھچەھەى بولبولەكە شلكردبوو، لەو كاتەدا پووناكى خۆر بالى بەسەر بەرى ئەو بەرى ئاوايىيەكەدا كيشا... ريك لەويدا خەياليكى سەير بە ميشكمدا ھات، خۆم بە خۆم دەگوت ئەگەر ئەو مندالە كۆرپەيە بيتوانيبايە قسەبكات، ئەوا لەوانەيە بىگوتايە "من ھاتوومەتە ناو جىھانىكى سەيروسەمەرەوہ". من خەيالم لەلای دايكى بوو و پيرۆزباييم ليكرد، بەلام لەراستيدا دەبوايە پيرۆزباييم لە مندالە ساواكەى بكردايە. دەبوايە لەگەل ھاتنە دىناى ھەموو منداليكدا سەرمان بۇ دابنەوانايە و بمانگوتايە؛ "بەخىر ھاتى بۇ ئەم جىھانە، گيانە! تۆ ھەر يەكجار بەختەوهرىت، چونكە لەدايك بوويت". ھەروا دانىشتبووم و پيم وابوو مايەى دلتنەنگى بىت كە ئيمەى مروث بەو شيوەيە دروستبووين كە بە شتىكى گەورەى وەك ژيان پاديين و دەبىتە خوويەك لەلامان. دواتريش پۆژىك لە پۆژان بوونى خۆمان وەك شتىكى ئاسايى دەبينىن، ليەشەوہ... ئاخ... ليەشەوہ چيتر ھەتاوہكو ئەو كاتەى ئەم ژيانە بەجيدەھيلين بىرى ليناكەينەوہ.

لەپريكد لە سەرتاپاي لەشەمدا ھەستم بەتامىكى شلىك دەكرد. راستە تامىكى خۆشبوو، بەلام تامەكەى ھىندە زۆربوو خەريكبوو بمرشينيئەوہ. بەتەواوہتى ھەستمكرد كە چيتر پيوستەم بە خواردنەوہى ئەو شلە ئەرخەوانىيە نيە. دەزمانى كە بينىنى ئەو تووتركانەى دارستانەكە و سەردانىكى چكۆلەى ئاسكە كيويەكەم

تایبته به پنگه پرتووک

داوه تی. جوکەر ده لیت زه پهبینیکی نایابه. ئهو ده لیت له نایابترین شوشه دروستکراوه. چونکه که شوشه یه کی ماسی کۆن ده شکیت، ده توانین پارچه یه کی بخنینه گیرفانمانه وه»

له مه بهستی ئهو کورته بنه یه تینه گه یستم، به لام لیم نزیکبووه وه و به هیواشی چهند وشه یه کی به گویمدا چرپاند و گوتی؛

«ده بیت هه موو باسی کاغه زه کانی "فرۆد" له کتیبیکی بچکوله دا بنووسریته وه. دواتریش ده بیت بخریته ناو سه مونیکه وه، چونکه ماسیه پرته قالیه کان نهینی دوورگه که ده رناخن، به لکو سه موننه که ئاشکرای ده کات. جوکەر ئاوها ده لیت. ته واو!»

له ویدا گوتم؛

«به لام خو ناکریت سهرتاپای چیرۆکی کاغه زه کانی فرۆد بخریته ناو سه مونیکه وه»

له دلوه قاقای پیکه نینیکی لیبه رزبووه وه و گوتی؛

«برادر... ئهو که وتۆته سهرئوه ی سه موننه که ت چهنده گه وره یه، یان کتیبه که ت چهنده بچکوله یه»

«چیرۆکی دوورگه خه یالاویه که... و هه موو شته کانی تر... هینده دورودریژه گهر بنووسریته وه کتیبیکی گه وره ی لیبه رده چیت، که واته ده بیت بخریته ناو سه مونیکه یه کجار گه وره وه»

به نیگایه کی مه کراویه وه ته ماشایه کی کردم و گوتی؛

«جوکەر ده لیت هینده دلنیا نه بین باشه. دیسانه وه ده لیت ئهو خویه کی خراپه. ئه گهر پیته کانی کتیبه که به ئه ندازه یه کی بچکوله بنووسریته وه، ئه وا پبویست ناکات سه موننه که هینده گه وره بیت»

به لام من سوربووم له سه ر قسه که ی خوّم و گوتم؛

له و کاته دا که دهستی بهر دهستم که وت، گویم له زرنگه یه کی هیواشی زه نگۆله کانی بوو، ئینجا زانیم که هه روا ده ستیک جلی به سه ر جلّه کۆنه کانی دا له بهر کردوه. هاوکاتیش هه ستمکرد دهستی ههروهک شه ونمی به یانیان سارده.

ئه وجا گوتی؛

«پیم خۆشه ته وقه له گه ل سهر بازه که ی ولاتی باکوردا بکه م»

له کاتی قسه کانی دا خه نده یه کی زۆر سه یر که وته سه ر لیوه کانی. دانه بچکوله کانی ههروهک دیوی ناوه وه ی سه ده فیک ده دره وشانه وه، پاشان له سه ر قسه کانی به رده وامبوو و گوتی؛

«چونکه ئیستا که نۆبه ی ئهو کورپه یه که بزێ. پیرۆزبایی رۆژی له دایکبوونت لیده که م برای ئازیز!»

منیش وه لام ده یه وه و گوتم؛

«به لام... به لام ئه مپۆ رۆژی له دایکبوونی من نیه»

«جوکەر ده لیت هیییی! ئهو ده لیت ته نها یه ک که رته له دایک نابین. دوینی شه و نانه وایه کی نوئ له دایک بوو، جوکەر ئاگای له وه یه، هه رله بهر ئه وه شه که پیرۆزبایی رۆژی له دایکبوونی لیده کات»

دهنگی ههروهک نوزه نوزی بوو که شوشه یه ک ده هاته بهر گویم، دهستم له ناو دهسته سارده که یدا بهردا و گوتم؛

«هه موویم... هه موویم بیستوه... ده رباره ی باسی تو و فرۆد و ئه وانی

تریش ده زانم...»

«بیگومان، ئه مپۆ "رۆژی جوکهره" برادره. سه ینیش باز نه یه کی نوئ ده ستپیده کاته وه. ئه وجا پاش 52 سالی تر نۆبه ی که رته یکی تر دیت. ئهو کاته ش کورپه که ی ولاتی باکور بۆته پیاویکی گه وره. به لام بهرله وه دیته شاری "دۆرف". به راستی شتیکی باشه که ئهو زه پهبینه یان

تایبته به پنگه پرتووک

له به رده ستیاندايه، به لام نایبین. له وانه په راست بیت که ئه لبرت نهینیه کی گهره ی حشاردابیت. به لام نهینیه هره گهره که ئه م جیهانه یه."

دهمزانى ئیتر من هه رگیز له "خانه ی قالدەمار" دا که پرتیکی تر شەراب ناخۆمه وه. دهمزانى که پۆژیک له پۆژان ئیدی ئه وان باسی من ده که ن و له پاش چەند سالیکیش ده بمه تاکه جۆکه ری ئاواپیه که. دواتر خۆم گه یانده وه ناو جیگا بچکۆله که م و هه تا پاش نیوه پۆیه کی درهنگ بو ی خه وتم.

«پیم وانیه هیچ که سیک بتوانیت به و ئه ندازه بچکۆله یه کتیبیک بنووسیته وه. دوا ی ئه وه ش ته نانه ت ئه گهر به و شیوه یه ش بنووسریته وه، له و بر وایه دا نیم هیچ که سیک بتوانیت بیخوینیته وه» «جۆکه ر ده لیت باشتره کتیبه که بنووسریته وه. له راستیدا هه قی خۆیه تی هه ر ئائیستا که ده ستی پیکریت. بچوک کردنه وه ی پیته کانیش گرفتیکى گهره نیه، ئه وه خۆی له کاتی خۆیدا چاره سه رده کریت. هه روه ها ئه و که سه ی که زه ره بینه که ی پییه، ده توانیت پیته کان ببینیت»

سه یریکی دۆله که م کرد. له وه ره وه پروناکیه کی رهنگ ئالتونی وه ک فهرشیک خۆی به سه ر ئاواپیه که دا کیشابوو.

کاتیکیش که ئاورم له جۆکه ر دایه وه، ونبووبوو. به په له ته ماشایه کی ئه ملاولای خۆم کرد، به لام ئه و زۆرزانه بچکۆله یه هه روه ک ئاسکه کیویه که به په له خۆی له ناو دره خته کاند و نکر دبوو.

له و کاته شدا که به ره و کوخه که پۆیشتمه وه، به ته وا وه تی شه که ت و ماندوو بووبوم. له نا کاویشدا خه ریکبوو هاوسه نگیم تیکبچیت، چونکه خه ریکبوو قاچی چه پم له سه ر به ردیک دابنیم و ریک له و کاته دا تامیکی یه کجار به هیزی گیلان هاته ناو ئه و قاچه مه وه.

بیرم له براده ره کانی ئاواپیم ده کرده وه، له دل ی خۆمدا ده مگوت "خۆزگه ئه وانیش به مه یان ده زانی. پاش ساتیک هه موویان له "خانه ی قالدەمار" دا کۆده بنه وه. ئی خۆ هه ر ده بیت باسی شتیکیش بکه ن... بیگومان هه ر باسی ئه و نانه وا پیره ش ده که ن که له کوخیکی داریندا له سه رو ئاواپیه که وه به ته نها ده ژى. له و بر وایه دام که هه موویان ئه و نانه وایه وه ک که سیکى سه یر ببینن، هه ربۆیه پیی ده لێن شیتولکه یه. به لام له راستیدا خۆیان له ناو گه وره ترین مه ته لدان. مه زنترین مه ته ل

تایبته به پنگه ی پرتووک

نۆی کوپ

...جیهان هینده کرچ و کاله که نایه ویت گوی بۆ باسی کاغه زه کانی
فرۆد شلکات...

هەر به سهری په نجه ی دۆشاومژم هه ستمکرد که گه یشتوومه ته
دوا هه مین په ره ی کتیه که. دوا هه مین په ره به پیتی ئاسایی
نووسرابوو و له بهرئه وه زه په بینه کهم له سهر میزه که ی ته نیشتمه وه
دانا و وهک کتیه ی ئاسایی خویندمه وه²⁷.

کوپه کهم... لهو کاته نزیک ده بینه وه خه ریکه که تۆ دیتته شاری
دۆرف، بۆ ئه وه ی نه یی کاغه زه کانی فرۆد و دوورگه خه یالیه که
به ریت. وا من نووسیم هه موو ئه و شتانه ی له یادمبوون که ئه لبیرت
کاتی خۆی گیرایه وه بۆم. شه و دوو تیپه ی به دوا ی قسه کانیدا و مرد
پیاهه پیره که، منیش به نانه وای دا هاتووی ئاوا ییه که بووم.

یه که سه ر که و تمه نووسینه وه ی چیرۆکی خواردنه وه ئه رخه وانیه که و
برپاریشدا که به نه رویجی بینووسمه وه. له بهرئه وه بوو که تیگه ییت
لیی تۆ، هه روه ها بۆ ئه وه ش بوو که خه لکانی ئاوا یی نه توانن تیگه ن
لیی ئه گه ر کتیه که به رده ستیان که و ت. ئیستاکه نه رویجیم هه مووم
کردوه یاد.

پیم وانه بوو بتوانم بگرم په یوه ندی پیتانه وه بۆ نه رویج. نه مده زانی
لینا من چۆن پيشوازی ده کات، نه شمده ویرا کۆنه پیشبینی بشکینم من.
ده مزانی من پۆژیک له پۆژان تۆ بۆ لادی که دیت.

²⁷ لیره دا با پیره ی "هانس" به نه رویجیه کی خراپ قسه ده کات و.

کتیه کهم به ئامیریکی ئاسایی تایپ نووسیه وه. بوو مه حال به پیتی
بچکۆله بنووسریته وه. به لام چه ند حه فته یه ک له مه وه به ر بیستم له
بانکی ئاوا یی سه یره ئامیریکیان هاتوو به. ئامیریک بوو که ده کرد
کۆپی و هه موو جاریکیش کۆپی له دوا ی کۆپی ده بوو بچوکتر. په ره کانی
خۆم کرد کۆپی هه شت جار و دواتر پیکه وه نووساندمن و هه ر زۆر
بچکۆله کتیه ی کهم ده ستمه و ت. تۆش کوپه کهم... و ابزانم جۆکه ر بچکۆله
زه ره بینه که ی دایتی، وایه؟

من که ته وای چیرۆکه کهم نووسیه وه، لهو کاته دا رسته کانی ته نها
"هانس" ی نانه وام له یادبوو. به لام نامه یه کم دویئ هات بۆ. هه موو
یاری جۆکه ره که ی نووسرابوو وه تیایدا، بئگومان جۆکه ر ناردبووی.
هه ر پاش ئه وه ی تۆ له دۆرف بوویت، کردم ته له فون بۆ لینا. له وانه یه
هه موومان به یه ک بگه ینه وه پۆژیک له پۆژان.

ئاخ... ئیمه ی نانه واکانی دۆرف هه موومان چه ند "جۆکه ر" یکن و هه ر
یه که مان سه یروسه مه ره چیرۆکیکی پییه. ئه و چیرۆکه ش نابیت
هه رگیز بالی لیپرویت و بفریت وهک چیرۆکه کانی تر. به لام هه روه ک
هه موو جۆکه ره کان (چ له یاری کاغه زی بچکۆله دا و چ له یاری
کاغه زی گه وره دا) ده بیت به مرۆقه کانی چوارده ورمان ئه وه ند به لپین
که زیان حه کایه تیکی سه یره و ناچیتته ئه قلّه وه. ده زانین ئاسان نیه
چاوی مرۆقه کان بکه ینه وه و به چاوی خۆیان ببینن که زیان چه ند
سه رسوپه ینه ره. به لام به رله وه ی ئه و شته ی به رده میان وهک مه ته لیک
ببینن، جیهان هینده کرچ و کاله که نایه ویت گوی بۆ باسی
کاغه زه کانی فرۆد شلکات که له سه ر دوورگه خه یالیه که دا روویدا.

ده بیت پۆژیک له پۆژان له "ولا تی به یانیدا" هه موو جیهان ده رباره ی
بچکۆله کتیه که ی من ببیستن. به لام هه تا ئه و کاته ده بیت هه ر 52

تایبته به پنگه پرتووک

یاری جوکەر

کەشتیە چارۆکەدارەکە بە بارە زیوەکەییەو لەناو دەریای تورپەدا
نقووم دەبێت. دەریاوانەکە دەگاتە دوورگەییەک کە گەرەتر و گەرەتر
دەبێت. لە گیرفانی کراسەکەیدا دەستەییەک کاغەزی تێدایە و دواتر
بۆ ئەوێ و شک ببەنەو لەبەر خۆردا دایاندەنێت. 53 وێنە بۆ ماوەی
چەندین ساڵ دەبنە هاوێلی کۆری شوشەچیەکە.

بەرلەوێ پەنگەکان کال ببەنەو، 53 کورتەبنە لە فەنتاسی دەریاوانە
تەنیاکەدا دادەپژرێن. کەسایەتیە سەیرەکان لە ئاگایی "مێستەردا"
هەڵدەپەرن. ئەو کاتە کە "مێستەر" دەخەوێت، کورتەبنەکان ژیاڵی
تایبەتی خۆیان بەسەردەبن. لەبەیانیهکی خۆشدا، پاشا و کۆر لە
زیندانی ئاگایدا دینە دەرەو.

فەنتاسیەکان لەشوینی دروستکردنیانەو دینە دەرەو و دەرپۆنە
شوینە دروستکراوەکە. کەسایەتیەکان لەقۆلی چاکەتی جادووبازەکەو
دینە دەرەو و لەپڕیکدا بەئاسمانەو هەست بەو دەکەن کە
پەرلەژیاڵن. فەنتاسیەکان یەک لەیەک جوانترن، بەلام جگە لە
یەکیکیان هەر هەموویان مێشکیان لەدەستداو. لە هەموو کۆمەڵەکەدا
تەنھا یەک جوکەری تەنیا دەتوانێت لە وەهەمەکە تێیگات.

خواردنەو پەرسنگدارەکە هەستەکانی جوکەر دەوێستێت. جوکەر ئەو
خواردنەوێە تەندەڵەو. ئەو بەبێ ئەو شە پەرلەدرۆیە باشتریک
بیردەکاتەو. پاش 52 ساڵ کۆرەزای خاوەنی کەشتیە تیکشکاوەکە
دێتە ئاویەکەو.

هەقیقەت لە کاغەزەکاندا. لە پاستیدا کۆری شوشەچیەکە فێلی لە
فەنتاسیەکانی خۆی کردووە. فەنتاسیەکان بەشیوەییەکی نایاب لە

ساڵ کەرەتیک چەند دڵۆپیک لە ئەرەوانیە خواردنەوێکەو بێتە
دەرەو.

هەرەوێ هەیه شتیکی تریش کە تۆ نابێت بکەیت لەیادت؛ جوکەر لەم
جیهانەدایە. هەموو کاغەزەکانی ئەو یاریە گەرەییەش کوێریشبن
ئەگەر، ئەو جوکەر هەمیشە برپای دەبێت بەوێ کە چەند مەوۆتیک
چاوی دەبێت کراو.

ئیدی خوات لەگەڵ کۆرەکەم. لەوانەییە دۆزبێتەو دایکت لەولاتی
خاوەردا. دواتریش کە گەرەتربوویت دێتە شاری "دۆرف".

دوا لاپەرە کتیبە بچکۆلەکە تێبێنەکانی جوکەرە کە لە پۆژی یاریە
گەرەکەیی جوکەردا لەلای خۆی هێشتوونیهتەو، ئەو قسانەییە کە
کورتەبنەکانی دوورگە خەیاڵیەکە چەندەها و چەندەها ساڵ
لەمەوبەر گوتوویانە.

تایبته به پنگه پرتووک

له سهفه ره کهیدا به کار بیه پنگه پرتووک به نه اندازه ی پارچه شکاوه که ی شوشه ی ماسیه که یه ماسیه پرتو قالیه که نه پنی دوورگه که نادرکینیت، به لام سه مونه که ئاشکرایده کات، ئه و که سه ی که سه مونه که دروستده کات هر هه مان ئه و سه ربازه یه که له ولاتی باکوره وه هاتووه.

هه قیقه تی باپیره که له کاغه زه کاندایه. چاره نووس وه کو ماریکی برسی وایه و له برسی تیدا خوی خوی ده خوات. قتووه که ی ناوه وه قتووه که ی دهروه ده کاته وه، وه له هه مان کاتیشدا قتووه که ی دهروه قتووه که ی ناوه وه ده کاته وه. چاره نووس وه ک گوله که له رم وایه، له هه مو لایه که وه وه ک یه ک گه شه ده کات.

دواتر کوره که له وه تی ده گات که ئه و پیاوه ی سه مونه که دروستده کات باپیره ی خویه تی و له هه مان کاتیشدا ئه و پیاوه ی که سه مونه که دروستده کات ده زانیت که ئه و کوره ی له ولاتی باکوره وه هاتووه کوره زای خویه تی. ئه و پیاوه ی که سه مونه که دروستده کات، له ده سکیکی ئه فسونایه وه قسه ده کات و به و شیوه یه ش ده نگی له دووری سه دان میله وه ده بیستریت. ده ریاوانه که مه شرویه قورسه که تفده کاته وه. ئه و ژنه جوانه ی که ناتوانیت خوی بدوزیته وه، کوره خوشه ویسته که ی خوی ده دوزیته وه.

یاری کاغه زه که نه فرینی نه وه کانه. هه میسه جوکه ری که هه لده که ویت که له فرتو فیله که تی بگات. نه وه به دوای نه وه دا دیت، به لام هه میسه زورزانیک به جیهاندا دیت و ده روات که دانه کانی کات ناتوانیت وردی بکات. ئه و که سه ی که به باشی له چاره نووس تی ده گات، ده مینیته وه.

"میستر" هه لده که پینه وه. پاش ماوه یه کی که م "میستر" ده مریت، له راستیدا کورته بنه کان ده ی کوژن.

شازاده ی خور ئه و ریگایه ده دوزیته وه که به ره و ده ریا که ده روات. دوورگه خه یالیه که له ناوه وه پا ده مریت. کورته بنه کان دیسانه وه کۆلده دن. به ره وه ی هه کایه ته که کۆتایی پیبیت، کوری نانه واکه بوی ده رده چیت.

زورزانه که له ولاتی خویاندا راده کاته پشت چهند ئه مباریکی پیسی به نده ری که وه. کوری نانه واکه به ره و شاخه کان راده کات و به نه پنی له لادییه کدا ده مینیته وه. نانه واکه گه نجینه ی دوورگه خه یالیه که ده شاریته وه. ئه و شته ی که روودده دات له کاغه زه کاندایه.

لادی که جیگای ئه و کوره بی ده ره تانه ده کاته وه که دایکی به نه خوشی مردوه. نانه واکه خواردنه وه یه کی پرشنگداری ده دات و ماسیه جوانه کانی پیشان ده دات. کوره که پیر ده بیت و قژی سپی ده بیت، به لام به ره وه ی بمریت سه ربازیکی به ده بخت له ولاتی باکوره وه رووی تی ده کات. سه ربازه که پاریزگاری نه پنی دوورگه خه یالیه که ده کات.

سه ربازه که نه وه نازانیت که ئه و کچه ی بۆ ئه تک سه ریان تاشیوه کورپکی جوانی ده بیت. کوره که ده بیت به ره و جیهانی ده ریاوانی رابکات، چونکه کوری دوژمنه. ده ریاوانه که ژنیکی جوان ده هی نیت و کورپکیان ده بیت، دواتر ژنه که ی به مه به سستی "خودوزینه وه" به ره و ولاته کانی خواروو سه فیه ده کات. باوک و کور به دوای ئه و ژنه جوانه دا ده گه پین که ناتوانیت خوی بدوزیته وه.

کورته بنه ده ست سارده که ئاماژه بۆ ریگای لادی نه پنییه که ده کات و زه په بینیک به و کوره ده به خشیت که له ولاتی باکوره وه هاتووه، هه تا

تایبہ تہ بہ پنگہی پھرتووک

"جۆكەر له توانايداىيه به ئارەزووى خۆى پاكەت و سهول لیبەت به بیئەوهى هیلاك ببیت". به پێى ئەو شتانهى كه من دەمزانى، ههستم ده كرد جۆكەر له و كاتهوهى كه یه كه مین جار له سه ر سنوورى سويسرا دا بینیمان، به دواماندا رایكردبیت. به لام بیگومان ریشیتیدەچیت كه به شه مه نده فه ر دوامان كه وتبیت.

بەلایەنى كەمەوە دۇنيا بوم لەوھى كە جۆكەر پاش ئەوھى لەيارى كاغەزە بچكۆلەكەى ناو دوورگە پرنھېنىيەكەدا دەرچوو، بۇ خۆى كاتىكى خۆشى لەناو يارى كاغەزە گەورەكەدا بەسەردەبرد. لىرەشدا ديسانەوہ ھەرۈك كاتى خۆى پۇللىكى گرنكى دەبىنى؛ كورتەبنە بچكۆلەكان و كورتەبنە گەورەكانىش جارجارىك دەبىت ھىندەيان بەھىزىتەوہ ياد كە بوونەوہرىكى سەيرى پىلەزىيان و كەمىك لە خۇيان تىدەگەن. جۆكەر بۇ ماوہى سالىك لە "ئەلاسكا"دا بوو، يان لە "قەفقاس"دا زىاوہ. سالى دوايى ئەوہش پرووى لە ئەفرىقا كىردوو، يان چۆتە "تەبىت". بۇ ماوہى ھەفتەيەك لە بەندەرەكەى "مارسىليا"دا خۆى نىشانداوہ، ھەفتەى دواى ئەوہ لە گۆرەپانى "ماركوس"ى شارى "فېنېسيا"دا دەرەكەوتووہ.

دواتریش هه‌موو به‌شه‌کانی یاری جوکه‌ره‌که ده‌رکه‌وت. "هانس"ی نانه‌وا هه‌ندی‌ک له‌ پرسته‌کانی له‌یاد‌کردبوو، من ئه‌و شیوه‌یه‌م به‌لاوه جوانبوو که دواتر ئه‌و پرستانه خنرانه ناو چیرۆکه‌که‌وه. "هانس"ی نانه‌وا یه‌که‌یک له‌ پرسته‌کانی پاشا‌کانیشی له‌بیر‌کردبوو؛ "نه‌وه به‌دوای نه‌وه‌دا دی‌ت، به‌لام هه‌میشه زۆر‌زان‌یک به‌ جیهان‌دا دی‌ت و ده‌روات که دانه‌کانی کات ناتوان‌یت وردی‌کات".

دهی کوپ

...همیشه زورزانی که به جیهاندا دیت و ده‌پوات که دانه‌کانی کات ناتوانیت وردی‌کات...

ئاسان نەبوو بۆم ھەروا لەپاش خۆیندنەوێ دواھەمین لاپەرەیی کتیبە بچکۆلەکە لە ئوتیلە چکۆلەکە "بارادیلۆ" دا بخەوم. چیتەر ئوتیلەکە وەک شتیکی "بچکۆلە" نەدەھاتە بەرچاوم. لەناکاودا لەو دەچوو کە ئوتیلی "بارادیلۆ" و شاری "کۆمۆ" بچنە ناو شتیکیکەو کە زۆر زۆر گەورەتربوو لە خۆیان.

هه‌رچی ده‌رباره‌ی جوگه‌ریشه، رپیک وهک ئه‌و شیوه‌یه‌بوو که من مه‌زنده‌م ده‌کرد. کورته‌بنه‌که‌ی به‌نزیخانه‌که هه‌مان ئه‌و کوپه فیلبازه‌بوو که کاتی خو‌ی، خو‌ی له‌ناو ئه‌مباره‌کانی به‌نده‌ری "مارسیلیا"دا ونکردبوو. جارجاریکیش خو‌ی نیسانی نانه‌واکانی "دورف" داوه، جگه‌له‌وانه‌ش به‌هه‌موو جیهاندا خولاوته‌وه و له‌هیچ شوینیکی دیاریکراودا نه‌ماوته‌وه. بۆ ماوه‌ی رۆژیک له‌لادییه‌کدا بووه و رۆژی دواتر پووی له‌شوینیکی تر کردووه. ته‌نها شتیش که راستی خو‌ی پیشاردۆته‌وه، ئه‌و جله ته‌نکانه‌بووه که به‌سه‌ر جله ئه‌رخه‌وانیه‌که‌ی خۆیدا پۆشیبووی و زه‌نگۆله‌کانی پێده‌شارده‌وه. بیگومان به‌وه‌هه‌موو زه‌نگۆلانه‌وه نه‌یده‌توانی خو‌ی به‌شاره خامۆشه‌کاندا بکات. هه‌روه‌ها نه‌شیده‌توانی بۆ ماوه‌ی بیست سی سالیکیان سه‌د سالیکی له‌یه‌ک شویندا بمینیته‌وه، چونکه ئه‌و هه‌روه‌ک خو‌ی ده‌مایه‌وه و پیر نه‌ده‌بوو، ئه‌وه‌ش شتێکی سه‌یر ده‌بوو.

ئىمەى مۇڧ شىاوى مردننن، بەلام جۇكەر وەك ئىمەنى، چۈنكە بىرم دىت لە چىرۇكى دوورگە خەبالبەكەدا باسى ئەو ھاتوو و دەلىت

تایبته به پنگه‌ی پرتووک

که له کتیبه بچکوله‌که‌دا خویندمه‌وه. به‌لام ئایا به‌لای هه‌موو که‌سیکی تریشه‌وه هه‌ر هه‌مان شت نیه؟ راسته ژيانی سهر زه‌ویمان کورت دیت به‌رچاومان، به‌لام له هه‌مان کاتدا به‌شداری میژوویه‌ک ده‌که‌ین که له‌دوای خۆمان ده‌می‌نیتته‌وه. چونکه ئیمه ته‌نها ژيانی تایبته‌ی خۆمان ناژین. ده‌توانین سهردانی شوینه دی‌رینه‌کانی وه‌ک "دیلفی" و "ئه‌سینا" بکه‌ین. له‌و شوینانه‌دا ده‌توانین هه‌ست به‌و که‌سانه بکه‌ین که له‌پیش ئیمه‌وه له‌سهر ئهم زه‌ویه‌دا ژیاون.

له‌په‌نجه‌ره‌که‌وه ته‌ماشایه‌کی ده‌ره‌وه‌م کرد، ده‌یروانیه سهر باخچه‌یه‌کی بچکوله. ده‌ره‌وه به‌ته‌واوه‌تی تاریکبوو، به‌لام له‌ناو می‌شکمه‌دا هه‌موو شتی‌کم به‌روونی ده‌بینی. پیمو‌ابوو هه‌ستی‌کی تایبته و ده‌گه‌نم هه‌یه و له میژووی مرۆقایه‌تی تیده‌گه‌م. له‌به‌رچاومدا مرۆقایه‌تی یاری کاغه‌زه گه‌وره‌که بوو. له‌یاری کاغه‌زه بچکوله‌که‌ی خیزانی خۆشماندا ته‌نها یه‌ک کاغه‌زی که‌مبوو.

له‌دلی خۆمدا ده‌مگوت؛ بلییت باپیره‌م له شاری "دورف"دا ببینیته‌وه؟ بلییت هه‌ر له‌ئیستاوه داپیره‌م خۆی نه‌گه‌یاندیته‌ی لای ئه‌و نانه‌وا پیره‌؟

تاریکاییه‌که‌ی ده‌ره‌وه هیدی هیدی به‌ره‌و په‌نگی‌کی شین ده‌رویشته، له‌ویدا ئیدی به‌هه‌موو جله‌کانی به‌رمه‌وه له‌سهر جیگا‌که‌م پال‌که‌وتم و خه‌وم لی‌که‌وت.

په‌به‌دل هه‌زمه‌کرد باوکم پیک ئه‌و رسته‌یه بخوینیتته‌وه. پیمخۆشبوو وه‌ک به‌لگه‌یه‌ک بیخه‌مه به‌ر لوتی باوکم و پیی بلییم "ئه‌و وینه‌یه‌ی ده‌رباره‌ی ده‌سه‌لاتی روخینه‌ری کات له می‌شکته‌دايه، یه‌که‌جار ئاوها هه‌مووی هه‌ر په‌ش نیه وه‌ک ئه‌وه‌ی تۆ مه‌زنه‌ده‌ی ده‌که‌یت". کات ناتوانیت هه‌موو شتی‌ک وردوخاشبکات. جو‌که‌ری‌ک له ده‌سته‌ی کاغه‌زه‌کاندايه و چه‌ند سه‌ده‌یه‌که دیت و ده‌چیت به‌بی ئه‌وه‌ی ته‌نانه‌ت دانیکی شیریشی بکه‌ویت.

هووها! به‌لای منه‌وه ئه‌وه خۆی له خۆیدا گه‌رانتيه‌ک بوو بۆ ئه‌وه‌ی که توانای سهرسو‌رمانی مرۆف له بوون هه‌رگیزاو هه‌رگیز کو‌تایی پینایه‌ت. راسته تی‌رامانیکی ئاوها دیاریه‌کی به‌ده‌گه‌مه‌نه، به‌لام له‌به‌رامبه‌ردا هه‌چ شتی‌ک ناتوانیت بی‌سپیتته‌وه. هه‌تاوه‌کو ئه‌و کاته‌ی شتی‌ک هه‌بیته‌ که پیی بلییم میژوو و مرۆقایه‌تی و جو‌که‌ر به‌ئاره‌زووی خۆی تییدا بیته‌ و بچیت، ئه‌و تی‌رامانه‌ش دووباره و سی‌باره ده‌رده‌که‌ویتته‌وه. له ئه‌سینای کۆندا "سوکرات" هه‌بووه، له‌شاری "ئاره‌ندال"یشدا من و باوکم هه‌بووین. بی‌گومان چه‌نده‌ها که‌سی تریش له شوینی تر و کاتی تردا هه‌بوون که ئیمه راسته‌وراست نایانناسین.

"هانس"ی نانه‌وا دوا‌هه‌مین رسته‌ی یاری جو‌که‌ره‌که‌ی له‌یادبوو. بی‌گومان ده‌بوايه له‌یادی‌بوايه، چونکه سی که‌رته ئه‌و رسته‌یه گوترايه‌وه، ته‌نها له‌به‌رئه‌وه‌ی "پاشای قه‌ره" ئارامی نه‌بوو و نه‌یده‌توانی دان به‌خۆیدا بگریته؛ "ئه‌و که‌سه‌ی که به‌باشی له چاره‌نووس تیده‌گات، ده‌می‌نیتته‌وه".

له‌وانه‌یه به‌پله‌ی یه‌که‌م ئه‌و رسته‌یه مه‌به‌ستی له جو‌که‌ر بووبیت، که بۆ ماوه‌ی چه‌ند سه‌ده‌یه‌که ماوه‌ته‌وه. به‌لام منیش هه‌ستم ده‌کرد له چاره‌نووس تیده‌گه‌م، هه‌لبه‌ته به‌هۆی ئه‌و چیرۆکه دورودریژه‌وه بوو

تایبته به پنگه پرتوک

کوری کوپ

...پیاویکی بچکوله مان له ناویدا بینی، خه ریکی شته کانی پشته وه بوو و له وه ده چوو به دواى شتیکدا بگه ریت...

بۆ پێش نیوه پۆی پۆژی دواتر به ره و باکور که وتینه ر، له سه ره تادا هیچ شتیکى ترمان ده رباره ی باپیره م باس نه کرد، به لام دواتر دایکم بیده نگیه که ی شکاند و گوتی؛

«هه رچی ده رباره ی نانه واکه ی "دورف" به لای منه وه قسه یه که ی مندا لانه یه و باوه رم پێنیه»

له وه ده چوو باوکیشم هه ره وک دایکم ده رباره ی نانه واکه ی "دورف" باوه رم پێنه کات، به لام له گه ل ئه وه شدا به رگری لی کردم، له به ره ئه وه زۆرم پێخۆشبوو که وه لامی دایکمی دایه وه و گوتی؛

«به هه مان ئه و رپگایه دا ده رپۆینه وه مال وه که لی وه هاتین. له نانه واخانه که ی "دورف" یشدا کیسه یه ک سه مون ده کپین. خۆ چی ده بیته ... ئه و په ره که ی تی ری لی ده خۆین و ته واو. هه رچی ده رباره ی "قسه ی مندا لانی شه"، ده بیته هی نه ده ببینیت که ماوه یه که ی دورودریژه لی وه ی دووریت»

دایکم به مه به ستی هیمن کردنه وه ی باوکم ده ستیکى خسته سه رشانی و گوتی؛

«مه به ستم له وه نه بوو»

باوکیشم گوتی؛

«وریابه ... ئیستاکه من ماشین لی ده خورم»

ئه و جا دایکم رووی له من کرد و گوتی؛

«ببووره هانس تۆماس... هه ر ئه وه نه ده یه که نامه ویت نا ئومید بیت ئه گه ر نانه واکه ی دورف له ئیمه زیاتر ده رباره ی باپیره ت نه زانیته» له هه موو باریکدا ده بوایه سه مون خواردنه که مان تا درهنگانی که دوا بخستایه، چونکه بۆ ده مه و ئیواره ده گه یشتینه دورف. به لام خۆ ده بوایه تا ئه و کاته شتیکمان هه ر بخواردایه. بۆ پاش نیوه پۆ باوکم له شاری "بیللینزونا" دا لایدا و له کۆلانیکی باریکی نیوان دوو چیشته خانه دا ماشینه که ی راگرت.

له و کاته دا که گوشتی برژاوی گویره که و ما که رو نیمان ده خوارد، هه له یه که ی گه وره م کرد... ده توانم بلیم له ماوه ی هه موو سه فه ره که ماندا گه وره ترین بیئه قلیم نواند؛ که وتمه باس کردنی کتیبه بچکوله که.

له وانه یه هه موو ئه و شتانه ی که دواتر روویاندا، به هو ی ئه وه وه بوو بیت که من نه متوانی ئه و نه یینه گه وره یه له لای خۆم به یلمه وه... گوتم له یه کی که له و سه مونانه ی که نانه واکه ی دورف دایمی، کتیبیکی بچکوله ی تیدا بوو و به خه تیکی یه کجار بچکوله نوو سرا بووه وه. هه ر له به ره ئه وه ش بوو که کورته بنه که ی به نزیخانه که زه ره بینه که ی پیه خشییم. دواتریش به شیوه یه که ی گشتی ناواخی کتیبه که م بۆ گیرانه وه.

له و کاته وه چه ن دین جار پرسیارم له خۆم کردووه و تا ئیستاکه ش نازانم بۆ هی نه ده بیئه قلیووم... بۆ ئه و په یمانه گه وره یه م شکاند که دابووم به نانه وا پیره که ی دورف، به تایبه تیش ته نها چه ند کاتر می ریکمان ما بوو که بگه ی نه وه دورف؟ و ابزانم ئیستاکه وه لامی ئه و پرسیاره م له لا گه لاله بووه؛ من له ناخمه وه زۆر به قولی هه زمه ده کرد ئه و پیاوه ی که له لادییه که ی شاخه کانی "ئه لپ" هکاندا بینیم، باپیره م

تاییه ته به پنگه ی په ټووک

له ماشینه که مان نزیکووینه وه و پیاوړکی بچکوله مان له ناویدا بینی،
 خه ریکی شته کانی پشته وه بوو و له وه ده چوو به دواى شتیکدا
 بگه ړیت... ئیمه تائهم کاته ش نازانین به چ شیوه یه ک ده رگای
 ماشینه که ی کردبو وه... تا ئیستا که ش ئه وه وهک نه ینیه کی گه وره
 له لمان ماو ته وه.

باوکم هاواری لیگرد و گوتی؛
 «کوره هووو! بوه سته!»

ئه و جا به په له به ره وړووی فیاته که پرايگرد.

به لآم ئه و پیاو بچکوله یی له ناوهراستی ماشینه که دا بوو له ماوہی
 چاو تروکاندنیکدا هاته دهره وه، پیچیکى کرده وه و خو یگرد به ناو
 یه که مین کوآندا. له ویدا زور به وړونی گویم له زرنکه ی زهنگوله یه ک
 بوو.

باوکم به دوايدا پرايگرد، من و دایکیشم له لای فیاته که مان وه ماینه وه.
 نیو سه عاتیک تیپه ری، دواتر باوکم له هه مان کوآنه وه گه رایه وه و
 گوتی؛

«لیمونبوو... ئه و شهیتانه بچکوله یه م لیونبوو! نازانم، زه وى قوتیدا
 یان چی!»

که وتینه ته ما شاگردنی شته کانمان و پاش نه ختیک دایکم گوتی؛

«هیچ شتیکى من نه براوه»

باوکیشم ده ستیکى له ناو جانتا که یدا بوو و گوتی؛

«هه موو شته کانی منیش له شوینی خو یانن... ئه وه پاسپورته کانه و
 جزدانه که ش به هه موو پاره کانی ناوی و ده فته ری چه که که وه
 له شوینی خو یدا یه. ته نانه ت ده ستکاری جو که ره که شی نه کردو وه.
 له وانه یه به دواى خواردنه وه دا گه رابییت»

بوايه... هه روه ها زور به قولیش هه زمه کرد که دایکم باوهری
 پیگردمایه. به لآم به و شیوه یه کتومت هه موو شته کانم هینده ی تر
 سه ختتر کرد.

دایکم له پیشتا ته ماشایه کی باوکمی کرد، دواتر وړووی له من کرد و
 گوتی؛

«گیانه که م من ئه و فه نتاسیا گه وره یه ت وهک شتیکى باش ده بینم،
 به لآم فه تناسیاش ده بییت سنووریکى هه ر هه بییت»

له ویدا باوکم هه لیدایه و گوتی؛

«تو له سه ر سه ربانى ئوتیله که ی ئه سیناش شتیکت له و باره یه وه
 نه گوت؟ بیرمدییت له و کاته دا به خیلیم به فه نتاسیا که ت ده برد. به لآم
 منیش وه کو دایکت پییم وایه کتیبه بچکوله که زیاده وړی بییت»

نازانم بو، به لآم له ویدا دامه پر مه ی گریان. زورم به لا وه سه ختبوو ئه و
 باسه له لای خو م به یللمه وه، که چی که که و تمه گیړانه وه ی باوهریان
 پیینه ده کردم.

به دهم هه نسکه وه گوتم؛

«باشه، لییم بوه ستن... لییم بوه ستن تا ده گه ینه وه ماشینه که.
 هه رچه نده په یمانم به باپیره م دا که له لای که س نه یدرکیتم، به لآم
 ده بییت کتیبه بچکوله که تان هه ر نیشانبده م»

له وه به دواوه زور به خیرایی نان خواردنه که مان کو تایی پیه ینا.
 که میک ئومیدم به وه بوو که باوکم هه رچونیک بییت له لای خو یه وه
 بواریک به کراو هی ده هیلیته وه و باوهرم پیده کات.

باوکم سه د فرانکی سویسری له سه ر میزه که دانا و چاوهرپوانی
 باقیه که ی نه کرد. دواتر به په له وړیشتینه دهره وه.

تایبه ته به پنگه ی په پرتووک

له ویدا گوتم؛

«ئو زورزانه بچکوله یه ئه توانیت به ده رگای داخراویشدا پروات.

مروفتی کی ده سترکدریشه، هه ربویه هینده بچکوله یه»

ئیدی سهرم خسته سهر پانی دایکم و خه وم لیکه وت.

www.pertwk.com

هه ردووکیان له ناو ماشینه که دا دانیشتن، باو کم ده رگای دواوه ی بو کردمه وه.

هه ناسه یه کم بو هه لکیشا... کتیبه بچکوله که ته نها شت بوو که بیرم لیده کرده وه، له ژیر بلوسه که مدا دامنا بوو. به دوایدا گه پام و نه مدوزیه وه!

«کتیبی ناو سه مونه که... کتیبه که ی بردووه!»

هینده م گوت و دامه وه پرهمی گریان. ئه و جا به دهم هه نسکه وه گوتم؛
«کورته بنه که بوو... کتیبی ناو سه مونه که ی دزیوه، چونکه نه متوانی وهک نه یینه که له لای خو م بیهیلمه وه»
دواتر دایکم هاته دواوه و له لامه وه دانیشتن. بو ماوه یه کی دورودریژ باوه شی پیدا کردم.

چه ند جاریک له سه ریه که هه ر ده یگوت؛
«کوپه بچکوله که م، هانس تو ماسی نه گبه ت. هه مووی خه تای منه... با به ره و ئاره ندال بکه وینه وه ر ئ و بچینه وه ماله وه. به لام پی م وایه باشتره له پی شدا سه رخه ویک بشکینیت»
داچله کیم و گوتم؛

«به لام خو ده پروین بو "دورف"؟»

باو کم به ره و شارپیکا که که وته لیخو رین. دلنای کردم و گوتی؛
«بیگومان به ره و دورف ده پروین. ده ریاوان هه میشه په یمانی خو ی ده باته سهر»

له و کاته دا که خه ریکبوو خه وم لیکه ویت، گویم لیوو باو کم به چرپه چرپ به دایکمی گوت؛

«زور به لامه وه سهیره. هه موو ده رگاگان داخرا بوون. خو هه ر هیچ نه بیت ده بیت دان به وه دا بنییت که کوپکی بچکوله بوو، وانیه؟»

کچی کوپ

...له پړيکدا ئافره تيکي به ته مهن له باره کونه که وه هاته دهره وه ...

پاش دوو سعاتيک خه به رمبووه وه، له سهر کوشنه که ی دواوه دانیشتم و ته ماشايه کی دهره وه م کرد، ئه و جا بؤمده رکه وت که گه یشتبووینه شاخه کانی "له پ" باوکم گوتی؛

«هه ستای له خه و؟ نیو سعاتيکی تر ده گه ینه دؤرف و بؤ مانه وه ی شه ومان له خانه ی "قالده مار" لاده دین»

پاش که میک گه یشتینه ئه و لادئ بچکوله یی که من پیم وابوو له دایک و باوکم زور زور باشت ر زای بم. باوکم ماشینه که ی ریک له به رده م نانه واخانه بچکوله که دا راگرت. ئه و جا هه ردو وکیان چه ند جاریک هه ولیاندا به نیگایه گی پرنه یینه وه ته ماشای یه کتری بکه ن، به لام من له هه موو شانؤگه ریه که یان تیده گه یشتیم.

نانه واخانه که چؤل و هؤل بوو. ته نها نیشانه ی ژیان له ماسیه پرته قالیه بچکوله که دا ده بینرا، له م سهری شوشه ی ماسیه گه وره که وه بؤ ئه و سهری مه له ی دهره د. هیشتام هه ر له ناو ئه و شوشه ییه دابوو که پارچه ییه کی لیشتکا بوو. له ویدا منیش هه ستمده کرد ماسیه کم و له ناو شوشه ییه که دا دانراوم. زه ربه یینه بچکوله که م له گیرفانمدا دهره ینا و گوتم؛

«سه یرکه ن! ... نابین زه ربه یینه که ریک به ئه ندازه ی پارچه شکاوه که ی شوشه که یه؟»

ئه وه ته نها به لگه ی به رده ستم بوو و ده مویست له ریگه ییه وه وایان لییکه م که برؤا به چیرؤکه سه روسه مه ره که م به یین.

باوکم وه لامی دامه وه و گوتی؛

تایبه ته به پنگه ی په رتووک

«به لئ راستده که ییت ... سه یره. به لام پیم وانیه ئا ئیستا که چاومان به نانه واکه بکه ویت»

نازانم ویستی به شیوه ییه کی جوان سهرتاپای چیرؤکه که م رته بکاته وه، یاخود له قولایی ناوه وه یدا باوه ری به هه موو قسه کانم دهره د و نائومی دی ئه وه بوو که یه کسه ر چاوی به باوکی نه که وت.

ماشینه که مان هه ر له ویدا به جیه یشت و هه روا به بیهووده به ره و خانه ی "قالده مار" که وتینه ری. دایکم ده یویست قسه م لیده ربه یینیت و هه زی دهره د بزانیته ئه و براده رانه ی "تاره ندال" م کی و من زیاتر یاری له گه ل کیدا ده که م. منیش ده مویست له کؤلئ خؤمی بکه مه وه، چونکه بابته ی نانه واکه و کتیبی ناو سه مونه که به لامه وه یاری نه بوو. له پړيکدا ئافره تیکی به ته مهن له باره کونه که وه هاته دهره وه. چاوی به ئیمه که وت و خیرا به ره ورپوومان هات.

نه نکم بوو!

باوکم تاسا، هاواریکی کرد و گوتی؛

«دایه!»

وابزانم فریشته کانی ئاسمانیش گوئیان له و هاواری باوکم بوو، زور به تووندی قیزانی و دیاربوو له دلیه وه دیته دهره وه.

نه نکم باوه شی به هه مووماندا کرد. دایکیشم وای و پرماوو و نه یده زانی چی بکات. پاش که میک نه نکم منی به خویه وه نووساند و ده ستیکرد به گریان و گوتی؛

«کوره که م ... کوری خؤم»

دیسانه وه دایه وه پر مه ی گریان. باوکیشم به پرته پرتیک گوتی؛

«به لام بؤ... بؤ... چؤن...»

نه نکم زور به قولئ ته ماشایه کی هه رسیکمانی کرد و گوتی؛

تایبەتە بە پێگە ی پەرتووک

دوای چەند کاتژمێرێک هاتمەووە سەرخۆم، لە خانە ی "قَالَدهمار"دا دانیشتبووین. هەر لە هەمان ئەو ژورە ی نانخواردنە بچکۆلەییەدا دانیشتبووین کە تەنھا جیگای چوار میزی نانخواردنی تیدا دەبوووە. تاواناواویکیش هەمان ئافرەتە قەڵەووەکە دەهاتە لامەووە و بەئەلمانی دەیگوت؛

«تۆ هانس تۆماسیت، وانیه؟»

پاش نەختیەک نەنکم گوتی؛

«ئەم بابەتەتان بەلاووە سەیر نیە... چۆن لە ناکاودا هەستی بەووە کردبوو کە هانس تۆماس کورەزای خۆیەتی؟ خۆ ئەو تەنانەت ئەوەندەشی نەدەزانی کە کورە ی هەیه»

دایکم هەروەک ئەووە لەگەڵ قسەکانیدا تەبابییت، سەریکی بۆ لەقاند و گوتی؛

«راستە، زۆر زۆر سەیرە»

بەلای باوکمەووە هیندە ئاسان نەبوو، هەر بۆیە گوتی؛

«بەلای منەووە نەینیەکی گەورەتر هەیه... بۆ بیر لەووە ناکەنەووە کە

هانس تۆماس چۆن زانی کە ئەو باپیرە ی خۆیەتی؟»

لەویدا هەر هەموویان تەماشای منیان دەکرد. منیش گوتم؛

«دواتر کورەکە لەووە تێدەگات کە ئەو پیاووە ی سەمۆنەکە دروستدەکات باپیرە ی خۆیەتی و لە هەمان کاتیشدا ئەو پیاووە ی کە سەمۆنەکە دروستدەکات دەزانیت کە ئەو کورە ی لە ولاتی باکورەووە هاتووە کورەزای خۆیەتی»

هەموویان بە قوڵی تەماشایانکردم، تارپادەییەکی نیگەرانییم لەسەر سیمایان دەبینی. بەلام من لەسەر قسەکانم بەردەوام بووم و گوتم؛

«دوینی شەو مرد»

لەویدا دایکم پرسیاریکی لیکرد و گوتی؛

«کی مرد؟»

نەنکم بە هیواشی وەلامی دایەووە و گوتی؛

«لودی" مرد. حەفتە ی پێشوو تەلەفونی بۆکردم. بۆ چەند پۆرتیک پیکەووە بووین. گوتی کورپکی بچکۆلە هاتۆتە نانەواخانەکەمەووە. هەروەها گوتیشی پاش ئەووە ی کورەکە پۆشت، شتییک لەناووەمدە پپی گوتم "لەوانەییە ئەووە کورەزات بیّت و ئەو پیاووە ی کە ماشینە سورەکە لێدەخوڕیّت کورپ خۆت بیّت". هەموو ئەم بابەتە شتیکی گەورەییە و لە هەمان کاتیشدا دلتەزینە. بەلام هەر باشبوو... هەر زۆر باشبوو کە بینیمەووە. بەلام بە داخەووە جەلەدی دڵ لێیدا. هەر... هەر لە باووەشی مندا گیانی دەرچوو...»

ئیتەر من بەهیچ جوړیک نەمتوانی دەست بەسەر خۆمدا بگرم و دامە پرمە ی گریان. هەستمدەکرد نەگبەتی من بالی بەسەر هەموو ئەوانی چواردەورمدا کیشاووە. هەر سیکیان هەولیاندا زیرمبکەنەووە، بەلام بیسوودبوو... هیچ شتییک ئارامی نەدەکردمەووە.

بەلامەووە تەنھا باپیرەم کۆچی دوایی نەکردبوو... نەخیر، پیموایوو هەموو جیهان لەگەڵیدا پۆشتبوو. چیتەر نەیدەتوانی بەوانی تر بلایت کە هەموو قسەکانی ئەم کورە دەربارە ی "خواردنەووە ئەرخبەوانیەکە" و دوورگە خەیاڵیەکە هەقیقەتە. بەلام لەوانەشە مەبەست نەبوویّت کە ئەو راستیە دەرکەوویت. باپیرەم پیاویکی بەتەمەن بوو و منیش تەنھا بۆ ماووەییەکی کتێبی ناو سەمۆنەکەم لەلابوو و تەواو.

www.pertwk.com

«ئەو پیاوێی کە سەمۆنە کە دروستدەکات، لە دەسکێکی ئەفسوناویەوه قسەدەکات و بەو شیوەیەش دەنگی لە دووری سەدان میلهوه دەبێستێت»

بەو شیوەیەش کەمێک لە تەمومژی گومانەکانیانم پەواندەوه و بەسەریاندا زالبووم. لە هەمان کاتیشدا راستیەکم بۆ پوونبووهوه؛ "کتێبە بچکۆلە کە بۆ هەتاهەتایە وەک نەینێهکی گەورە لەلای من دەمێنێتەوه".

تایبەتە بە پێگەی پەرتووک

پاشای کوپ

...یادوەریەکانیش زیاتر و زۆرتر لەو شتانه دووردهکەونهوه کە کاتی خۆی بوونهتە هۆی سەرھەڵدانیان...

هەر چوارمان لە ماشینە کەدا دانیشتین و بەرەو باکور کەوتینەوه پڕ. لەو سەرەوه کە هاتین تەنھا دوو کەس بووین، بەلام لەم سەرەوه دوو کەسی تێمان لەگەڵداوو. بەبروای من پێپێکی جوانمان پێکھێناوو، بەلام تەنھا ئەوەندەبوو کە پاشای "کوپ"مان کەمبوو.

دیسانەوه بەلای بەنزینخانە بچکۆلە کەدا تیپەپینەوه کە تەنھا یەک پەمپی بەنزینتێکردنی هەبوو. وایزنام باوکم پڕبەدڵ حەزی دەکرد دیسانەوه ئەو کورتەبنە سەیرە ببینیتەوه. بەلام ئەو زۆرزانە بچکۆلەیه لە هیچ کونیەکەوه دیارنەبوو. بەلای منەوه ئاسایی بوو، بەلام باوکم کەوتە جێنێوان و نەفرینکردن.

پرسیارمان لە خەڵکانی ئەو دەورووبەرەکرد، بەلام هەموویان دەیانگوت ئەو بەنزینخانەیه لە حەفتاکاندا داخراوه، پێک لەو کاتەدا کە قەیرانە گەورەکە ی بەنزین و پترۆل سەریهەڵدا.

لەویدا ئیدی سەفەرە گەورەکەمان بەرەو ولاتی فەیلەسوفەکان کۆتایی پێهات. توانیمان دایکم لە ئەسینادا بدۆزینەوه و باپیرەشمان لە لادێیهکی بچکۆلە شاخەکانی ئەلپدا بینی. وەک تیش برینێک کەوتە دەروونمەوه... هەستەکردە لقاوپۆپی ئەو برینە دەگەریتەوه بۆ میژووی ئەوروپا.

گەراییهوه مالهوه و پاش ماوهیهکی دورودرێژ ئەوجا نەنکم پێیگۆتم کە "لودفی" وەسیەتنامەیهکی نووسیوه و هەموو ئەو شتانهی کە خاوەنی بووه خستووێتە سەر ناوی من. باپیرەم گۆتبووی بەلکو

پږښک له پږژان هانس تۆماس بیه ویت نانه واخانه بچکوله که ی دۆرف ببات به پږیوه.

ئیسناکه چهند سالیک به سهر ئه و سه فهرده دا تیپه پږیوه که من و باوکم له شاری "ناره نال" وه به مه به سته دۆزینه وه ی دایکم به ره و ئه سینا کردمان، دایکم ئه و کاته له جیهانی مۆده دا ونبوو بوو.

له یادمه که له سهر کوشنی پشته وه ی فیاته کۆنه که دا دانیشتبووم، له راستیدا ههر ده لئی دوینی بوو. به ته وا وه تی دلنیا م له وه ی که له سهر سنووری سویسرادا کورته بنه یه ک زه پهبینیکی بچکوله ی دامی. تا ئیسناکه ش ههر ماومه و باوکیشم گه واهی ئه وه ده دات که کورته بنه یه ک له به نزیخانه که دا پپی به خشیم.

سویند ده خۆم که باپیرم ماسیه کی په رته قالی له نانه واخانه که ی دۆرفدا هه بوو، هه موومان ئه و ماسیه مان بینی. جگه له وه ش من و باوکم به رده سپیه کانی ناو دارستانه که مان له یاده، ئه و دارستانه ی که که ونبووه سهروی کوخه دارینه که ی دۆرفه وه. ئه و کاته ش که تیپه پری، ناتوانیت ئه و راستیه بسرپته وه که نانه وا پیره که چوار سه مونی دامی. هیشتام تامی ئاوی ههر میکه ش ههر له له شمدا یه، ههر گیزیش قسه که ی باپیرم له بیرنا چیته وه که گوته ساردیه کی تر هه یه که تامه که ی ههر زۆر خوشتره.

به لام بلایت به راستی کتیبکی بچکوله له یه کی که له سه مونه کاندای بووبیت؟ بلایت به راستی له سهر کوشنی پشته وه ی فیاته که دا دانیشتبوو بیتم و دهرباره ی خواردنه وه ئه رخنه وانیه که و دوورگه خه یالیه که م خویند بیته وه؟ نازانم... بلایت ههر هه مووی فه نتاسیای په تی نه بوو بیت؟

تایبه ته به پنگه ی په رتووک

هه میشه له گه ل تیپه پږیونی کاتدا، گومان خیرا خۆی له می شکماندا نیشاندهدات، یادوه رییه کانیش زیاتر و زۆرتر له و شتانه دوورده که ونه وه که کاتی خۆی بوونه ته هۆی سه ره له دانیان.

جوکهر کتیبه بچکوله که ی برده وه، له به رئه وه ناچاربووم به پپی یادوه رییه کانی خۆم سه ره له نوێ بینوسمه وه. ته نانه ت ناشزانم هه موویم وه ک خۆی نووسیوه ته وه یان نا، له وانه شه جارجاریک خوشم شتیکم خستبیته سه ری. راستی ئه و بابته ته نه نا فالگره وه که ی "دیلفی" ده یزانی.

من له دوا جاردا له وه تیگه ی شتم که ئه و پیاوه ی له دۆرفدا بینیم باپیره ی خۆم بوو، هه لبه ته ده بیت به هۆی ئه و پیشبینیه کۆنه ی دوورگه خه یالیه که وه بووبیت که ئه و راستیه م بۆ دهرکه وت. چونکه هه تا وه کو ئه و کاته ی دایکمان له ئه سینادا دۆزیه وه، نه مده زانی که ئه و پیاوه باپیره ی خۆمه. به لام بلایت ئه ویش ههر له به ر هه مان هۆ ئه و راستیه ی بینیبیت؟

من ته نه ا یه ک وه لام لایه؛ باپیرم کتیبه بچکوله که ی نووسیوو. ئه و ههر له دوا ی شه ره گه وره که وه، پیشبینیه کۆنه که ی زانیوو. له وانه یه مه ته له ههره گه وره که له وه دا بووبیت که له نانه واخانه یه کی بچکوله ی لادییه کی بچکوله ی سه ر شاخه کانی سویسرادا بینیمان. چونکه ده بوا یه به ویدا نه رۆشتینایه، به لام کورته بنه ده ست سارده که هه لیخه تان دین و ئه و پږیگا هه له یه ی نیشانداین.

www.pertwk.com

تایبته به پنگه‌ی په‌رتووک

به‌لام دل‌نیام له‌وه‌ی که به‌رده‌وام جوکه‌ریک به جیهاندا دیت و ده‌چیت. ئه‌و نایه‌ویت جیهان قه‌ت به ئارامی بمینیت‌ه‌وه. له‌هه‌موو کاتیکدا، له هه‌موو شوینیکدا ئه‌و زورزانه بچکوله‌یه ده‌توانیت خو‌ی نیشاندات، به خو‌ی وکلاوه سه‌یره‌که‌ی و هه‌موو زه‌نگوله‌کانیه‌وه سه‌ره‌لدینیت‌ه‌وه. ریک ته‌ماشای ناو چاومان ده‌کات، چه‌ند پرسیاریک ده‌وروزینیت و ده‌لایت؛ ئیمه کیین؟ ئیمه له کوپوه هاتووین؟

له‌وانه‌شه مه‌ته‌له هه‌ره گه‌وره‌که له‌وه‌دابوویت که له ریگای گه‌رانه‌وه‌ماندا له هه‌مان ئه‌و شوینه‌دا چاومان به نه‌نکم که‌وت... نازانم؟

ریشی تیده‌چیت که هه‌ره گه‌وره‌ترین مه‌ته‌ل له‌وه‌دابوویت که توانیمان دایکم له جیهانی موده بهینینه ده‌ره‌وه. چونکه خو‌شه‌ویستی له هه‌موو شتیکی تر گه‌وره‌تره. کات ده‌توانیت یاده‌وه‌ریه کونه‌کانمان لاوازبکات، به‌لام ناتوانیت په‌نگی خو‌شه‌ویستی به‌رینیت و زه‌ردیبکات.

ئییستاکه هه‌ر چوارمان ژیانیکی ئاسووده له شاری "هیسو"دا به‌سه‌رده‌به‌ین. ده‌لیم هه‌ر چوارمان، چونکه ئییستاکه خوشکیکی بچکوله‌شم هه‌یه. ئه‌و بوو که له‌ده‌ره‌وه به هیواشی به‌ناو که‌ستانه وگه‌لا وه‌ریوه‌کاندا ده‌رپوشت. ناوی "تونی ئه‌نگیلیکا"یه و خه‌ریکه پینج سال پرده‌کاته‌وه. ده‌میشی وه‌ک چیکه‌نه‌یه و وه‌ستانی نیه، به‌رده‌وام هه‌ر قسه‌ده‌کات و قسه‌ده‌کات. له‌وانه‌یه ئه‌و فه‌یله‌سوفه هه‌ره گه‌وره‌که بیت.

ئیمه به‌هوی "کات" هه‌وه گه‌وره‌ده‌بین. هه‌مان "کات" یش په‌رستگا دیرینه‌کان ده‌رمینیت و دوورگه کونه‌کانیش له ده‌ریادا نغروده‌کات. ئییستاکه‌ش به‌رده‌وام پرسیاریک به میشکمد دیت و ده‌چیت، هیچ پرسیاریکی تر ئاوها زوو زوو به‌خه‌یال‌مدا نایه‌ت، تاونا‌تاویک خو‌م له خو‌م ده‌پرسم؛ بلایت به‌راستی کتیبیکی بچکوله له‌ناو یه‌کێک له سه‌مونه‌کاندا بووبیت؟ ده‌توانم منیش هه‌روه‌ک سوکرات بلیم؛ من ته‌نها یه‌ک شت ده‌زانم، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که هیچ شتی نازانم.

تایبەتە بە پێگەى پەرتووک

www.pertwk.com

سوپاس و پێزانینی تایبەتیم بۆ هاوڕێی ئازیز و
هیژام هیوا قادری شاعیر هەیه بۆ هەموو
یارمەتیهکانی، بەدریژایی وەرگیرانه که هەر ئهو
هاندەری راستەقینەم بوو... بەهروۆز حەسەن